

Таблица на съдържанието

Съдържание

Страница

Времето на том Шести 3

Първа част

Становища

Божието намерение за църквата 9

Делото за това време 14

Разширяване на делото в чужди полета 23

Втора част

Евангелска работа

Лагерното събрание 31

Достигане на масите 33

Нагледен урок 34

Грижи за охраната 35

Грижи за църковните членове 38

Подготовка на сърцето 41

Бизнес въпроси 44

Помощ за служителите 46

Всички да бъдат работници 48

Молитва и съвет 50

Нуждите на църквата 52

Как да представяме вестта 53

Последното предупреждение 60

Хвалебствени събрания 62

Усилия за съживяване 64

Лично служене 68

Изследване на Библията 68

Дума навреме 69

Увеличаване на средствата.....	70	
Резултати от работата в лагерните събрания		70
След лагерното събрание	72	
Работата на евангелизатора	76	
По пътища и огради.....	76	
Грижа за бедните сред нас	85	
Църковни служители и работници	85	
По-малко проповядване, повече обучение		87
Пасторски институции	89	
Кръщение.....	91	
Значение на причастието	91	
Подготовка за кръщение	91	
Изпит на кандидатите	95	
Даване на причастие.....	97	
След кръщението	98	
Строеж на църкви	100	
Детски събрания и църковни училища	105	
Въздържателно дело	110	
Практични уроци по Здравна реформа	112	
Жените да бъдат евангелски работници		114
Обучение в домашна религия	119	
Посрещане на съпротива	120	
Притчата за изгубената овца	124	

Трета част

Образование

Нуждата от образователна реформа	126
Тройната ангелска вест в нашите училища	127
Библейски курс.....	131
Обучение на работниците	133
Мисионски учители	136
Елементите на успеха	139
Препятствия пред реформата.....	141
Към учителите и управителите	145
Характер и работа на учителите	152
Недостиг на учители	155
Делото на учителя.....	156
Личен апел	157
Думи от небесния Инструктор	162

Училищни сгради	168	
Домашни задължения	169	
Християнска общителност и любезност.....	172	
Религиозни упражнения	174	
Индустриална реформа	176	
Училищната ферма в Авондейл	181	
Делото преди нас	182	
Да се резервира земя	183	
Панорама	185	
Бог и природа	185	
Нагледен урок	188	
Мисионската работа – най-висше обучение	189	
Църковни училища	193	
Делото на църковните училища	193	
Отделяне от света	194	
Децата се пренебрегват	196	
Има нужда от църковни училища	198	
Характерът на църковните училища и техните учители	200	
Резултати от работата на църковните училища	202	
Управление и финанси на училището	206	
Свобода от дългове	207	
Икономия	208	
Добро управление	210	
Ниски такси	210	
Подпомагане на ценните ученици	213	
Обучение в разчитане на себе си	214	
Задължението на нашите Конференции.....	215	
Инспекция от одитор на Генералната Конференция.....	216	
Църковните училища.....	216	

Четвърта част

Медицинско мисионско дело

Божият план за нашите санаториуми	219
Делото на лечителя за душите	229
Единство в работата ни	235
Отговорностите на медицинските работници	243
Съгласие със света	248
Молитви.....	252
Нуждата на света	254

Нуждата на църквата	261	
Вестта от Исаия, 58 глава	265	
Нашето задължение към обществото от вярващи		269
Нови пазители на съботата	269	
Бедните, болните и възрастните.....	270	
Нашето задължение към света	273	
Грижа за сираците	281	
Христово подобно дело	283	
Съпруги на служители осиновяват сирачета		285
Сиропиталища	286	
Медицинското мисионско дело и Тройната ангелска вест.....		288
Медицински мисионски работници	291	
"Сплотени"	292	
Пренебрегнати от църквата и служителите	294	
Пренебрегнати възможности	294	
Резултати от пренебрегването	296	
Нужда от разкаяние	297	
Пренебрегнати от служителите	298	
Наградата на служенето	305	

Пета част

Агитиране

Важността на работата	313	
Качества на агитатора	317	
Агитаторът – евангелски работник	321	
Обединени усилия в агитацията	326	
Възобновяване на агитаторската работа	329	

Шеста част

Предупреждения и съвети

Оказване на гостоприемство	341	
Съблюдаване на съботата	349	
Реформа в съблюдаването на съботата		351
Подготовка за съботата	353	
Съботата в дома.....	356	
Пътуване в събота	359	
Съботни богослужения	360	
Съживление в Здравната реформа	369	

Послушание към физическите закони	369
Църквата и Здравната реформа	370
Диета	372
Крайности в диетата	373
Истинско въздържание	374
Служителите да преподават Здравната реформа	376
Важността на културата на гласа	380
Връщане на Бога Неговото	384
Първите плодове	384
Помнете бедните	385
Всичко принадлежи на Бога	385
Още една възможност	387
Без извинение	387
Благословието	388
Оплакващите се	389
"Онези, които се боят от Господа"	390
Христос в цялата Библия	392
Нашето отношение към гражданските власти	394
Любов между братята	398
Настоящата истина с благодет	400
Божие Слово над всичко	402
Подготовка за последната криза	404

Седма част

Призиви за служба

Младежите в служенето	411
Църквата и служенето	417
Мисионска работа в дома	421
Предупреждението на църквата в Ефес	421
Резултатът от бездействието	424
Печеленето на души – главна цел.....	427
Започнете с най-близките	427
Примерът на Филип и Натанаил	428
Семейството – мисионско поле	429
Обучаване на църквата за мисионска работа	431
Дайте работа на църковните членове	432
И необразованите да бъдат работници	433
Събудете мързеливите	434
Младежите да бъдат мисионери	435

Нека църквите се събудят.....	436
Увеличаване на удобствата	440
Помощ за мисионските полета	445
Издателството в Норвегия	454
Нашият датски санаториум	463
Подпомагането на нашите училища	468
Пример за щедрост	468
Господният план	469
Всички да сътрудничат.....	469
Подготовка за работа	471
Делото във всички страни	473
Резултати от делото	475
Не се изморявайте да вършите добро	477
Нуждата от изкупление	479

ВРЕМЕТО НА ТОМ ШЕСТИ

ВРЕМЕТО НА ТОМ ШЕСТИ

Този том съдържа свидетелствата, записани от Елън Уайт по време на пребиваването ѝ в Австралия. С изключение на специалните обръщения към местното поле, читателят не би могъл да долови, че писателят е на друг континент, тъй като напътствията засягат работата в целия свят. Въпреки това факт е, че откровенията, дадени на Е. Уайт, са с конкретно значение по определени въпроси и отразяват развитието на делото по време на писането на този том. Следователно разбираемо е, че в него са засегнати теми, свързани с развитието на делото в Австралия през този период. Книгата е публикувана в края на 1900 г., малко след завръщането на Е. Уайт в Съединените щати.

Според подреждането на темите в него том 6 е доста различен от предишните пет. До този момент свидетелствата са се появявали най-напред като блошури и малки книжки в реда, в който са били давани на църквата. Печатени са били предимно в хронологичен ред и са обхващали както всеки етап от християнската опитност, така и всяко направление от работата на деноминацията. Когато тези 35 публикации са препечатани в томове 1-5, оригиналният им ред е запазен. Редица от статиите са лични обръщения, които по-късно са публикувани за общоцърковна употреба, тъй като представените случаи са илюстрация на много други подобни. Някои от тях засягат частни случаи и специфични теми. Някои мисли се повтарят, тъй като отново и отново се набляга върху важните насоки в развитието на църквата, които е имало опасност тя да пренебрегне, и върху някои от църковните стандарти, които е могло да ѝ убенат. Тези свидетелства са принесли богат плод в живота на адвентистите от седмия ден и в работата на църквата.

С публикуването на том 6, единадесет години след излизането на 5 том, свидетелства към църквата придобиват нова форма. Работата на деноминацията се разгръща в световен мащаб и нейните нужди и проблеми

4

Изискват значителни съвети и указания по специфични въпроси. В този том посоките на съветите разширяват значително указанията от предишните томове и наблягат на вече дадени съвети. Следователно не е било трудно, след като статиите за том 6 са били събрани, те да бъдат подредени в тематика.

Вероятно Е. Уайт е помагала при основаването на училище за обучение в Австралия, след като е била помолена да отиде в това поле през 1891 г. тя апелира в полза на това учебно заведение и помага при съставянето на планове за работата му. Това е ново поле, което има малко опит. Съветите от Духа на пророчеството го водят и предпазват. Австралийският мисионерски колеж се основава в една изостанала част от страната. Излизайки от този образователен център, заедно с практическото обучение, получено в Авондейл, австралийските младежи са можели да работят в родните си полета, както и да проникнат в най-отдалечените острови на Южвониоокеанския район. Със своята селска околна среда, с широко приложимата си индустриална програма и с някои други свои предимства Авондейл се превръща в училище образец. Макар указанията да навлизат в много подробности относно мястото, финансите, програмата, дисциплината и администрацията на това конкретно училище, те засягат управлението на цялото ни образователно дело и затова са включени в този том – за полза на църквата по целия свят.

Когато пристигна на австралийския бряг, Е. Уайт заварва една добре започната работа, но все още в зародиш. Чрез силна евангелизационна програма – планирана и насърчавана – в службата се ангажират не само евангелизаторите, но в немалко случаи и техните съпруги – те се присъединяват към изнасянето на библейски курсове и дори проповядване. Провеждат се няколко добре организирани лагерни събирания, след което внимателно се работи за запазването на жетвата. Има много обръщания, последвани от кръщения. Организират се нови църкви, както и се строят нови църковни сгради.

5

Влиянието на Духа на пророчеството се чувства не само в планирането на работата. Е. Уайт взема лично, активно участие в проповядването и в работата и подпомага събирането на пари за новите църковни сгради. Този том съдържа съвети, касаещи именно тези фази от нашата работа.

Във времето, когато се пише том 6, адвентистите от седмия ден придобиват по-ясно мисионско съзнание и започват да възприемат целия свят като работно поле. Построяването и пускането на вода на мисионския кораб “питкерн” в калифорния през 1890 г. разпалва въображението на млади и стари, и

7

привлича вниманието върху световната мисионска програма. докладите на “питкерн” от пионерските му мисионски пътувания из южните острови се очакват с нетърпение от всички.

Не след дълго колпортьори евангелизатори навлизат в индия с наша литература, а през 1894 г. наши мисионери в Африка работят в изцяло туземни територии и основават зулуската мисия - нашата първа чуждоземна мисия сред езически народи. Скоро са изпратени служители и в южна америка. затова и деветгодишното пребиваване на Е. Уайт в Австралия като пионер-работник помага вниманието на адвентистите от седмия ден да остане приковано към краищата на земята и да се акцентира върху предупреждението, записано в този том: “наша работа е да дадем на целия свят – на всеки народ, племе, език и люде – спасителните истини на тройната ангелска вест”. В целия том се споменават по име различни мисионски полета, представят се апели за хора и средства, заедно със съвети и насърчения относно работата в различни земи.

Във времето на т. 6 се основават редица колежи и училища за обучение на работници. в началото на този период – 1891 г. – отваря врати юниън колидж в линкълн, щата небраска, а през 1892 г. и Уола-Уола в щата Вашингтон. Други се откриват в Австралия, Южна Африка и Дания. през 1896 г. се открива санаториумът в Боулдър, щата Колорадо, а през 1897 г. - в Дания и Южна Африка, както и в Южен Ланкастър.

6

Към списъка на институциите се прибавят и две нови издателства – едно в Хамбург, Германия, през 1895 г. и друго в Буенос Айрес, Южна Америка, през 1897. на няколко места се откриват и начални църковни училища.

Въпреки многото предупреждения, дадени срещу големите деноминационни центрове и тенденцията към централизиране, постоянно нарастващата работа сякаш изисква все повече и повече хора и по-големи улеснения в управлението на нашата деноминация в Батъл Крийк, щата Мичиган; дори се планира определени посоки от работата на цялата църква да са под от централното ръководство на Батъл Крийк. по този начин вместо работните планове в различните части на полето да се съставят от хората в тези полета, те в по-голямата си част се ръководят от главната квартира в Батъл Крийк. така се набляга на бизнес резултатите, което фактически е заплаха за жизнеспособността на ръководството на Божието дело. През 90-те години на XIX в. тези тенденции бързо се разрастват, но Бог ги подлага на проверка в Своето време и по Своя начин.

По това време и под влияние на съветите от Духа на пророчеството се поставят основите на организационните помени в управлението на световната работа на църквата. След като се поставят основите на делото в австралия и то бързо се развива при благоприятните условия, там се предприемат и стъпки за свързването на местните конференции в съюзи, като по този начин се поставят основите на организационното обединение между местните конференции и генералната конференция. Това прави възможно планирането “отдолу нагоре” – от онези служители, които са най-близо до проблемите и така генералната конференция се облекчава от много маловажни

подробности. Резултатът от всичко това е насърчение и формиране на модел, който скоро ще бъде последван от цялата световна църква.

именно през този период в Австралия се поставя началото на медицинския евангелизъм, а в съединените щати това е време на голямо разрастване. Основава се медицински колеж, който привлича нарастващ брой млади адвентисти

7

от седмия ден, желаещи да бъдат подготвени като мисионери медици. отварят се филиали, които работят под ръководството, с финансовата и кадрова подкрепа на института майка в Батъл Крик. полага се и голям труд за падналите и нещастните. Но често добрите начинания са заплашени от надценяване и довеждат до нарушаване на равновесието в божие дело като цяло. Изглежда, че медицинското мисионско дело, сочено като дясната ръка на евангелието, заплашва да измести самото евангелие.

Нещо повече, докато има голям напредък в подготовката на мисионери медици и в здравното мисиониране изобщо и във връзка със санаториума в Батъл Крик, сред част от адвентистите от седмия ден нараства безразличието към основните принципи на здравословния начин на живот. описанието на тези условия ни помага да разберем значението на повтарящите се апели в том 6, които призовават хората към по-висок стандарт на живот, включващ както медицинско, така и евангелско служене, подчертаващи нашата длъжност към сираците и старите хора в обществото на вярващите, както и предупреждения срещу загубата на равновесие в делото.

докато делото се разраства в много полета, се оказва, че литературата заема все по-важно място. Колпортьорите евангелизатори заедно със самостоятелните колпортьори съставляват армия, която е част от вестителите на евангелието във всяка точка на световното поле. в немалко случаи тези колпортьориса “острието на атаката” при занасянето на вестта в отдалечени земи. Том 6 подчертава възвишеността и важността на колпортьорското дело.

През този 11-годишен период между издаването на 5 и 6 том от свидетелствата, излизат някои от най-важните книги на Елън Уайт. 1890 – “Патриарси и пророци”, 1892 – “Пътят към Христос”; през същата година излиза и това, което днес наричаме “старото издание” “Служители на евангелието”. “Християнско възпитание” излиза през 1894, а две години по-късно – “Мисли от планината на благословието” и “Христос – нашият спасител”.

8

Е. Уайт завършва ръкописната работа по “Животът на Исус Христос”. Книгата се отпечатва през 1898. През 1900 се публикуват “Притчи Христови”.

В усилието си да разтовари нашите институции от тежките дългове, които са поели, Е. Уайт дарява ръкописа на “Притчи Христови” и апелира към църковните членове и служители да го продават и разпространяват усърдно сред своите съседи и приятели. чрез това дарение в делото влизат стотици хиляди долари, а хиляди копия от тази пълна с истини книга се разпространяват навсякъде.

По този начин се поставя началото на дело, което довежда огромен брой миряни до решението да обикалят от дом на дом, за да събират средства за църквата. Така се трасира пътят за “кампаниите по прибиране на жетвата”, които се подготвят няколко години по-късно и са източник на приходи за Божието дело, възлизащи на милиони долари.

Разбира се, през целия 12-годишен период изпод перото на Господнята вестителка излизат десетки и стотици вестии, съдържащи предупреждения, съвети и насърчения; те са разпращани из мисионските полета като писма или статии в църковните списания. Много от тях засягат теми, вече разглеждани в предишните свидетелства, но не така ясно. Други поставят началото на нови етапи от съветването, подчертават се и предишни съвети. те намират място в такива раздели като: “Предупреждения и съвети” и “Призови за служба”. В тези раздели са включени и статии като “Съблюдаване на съботата”, “Съживяване в здравната реформа”, “Нашето отношение към гражданските власти”, “Подготовка за последната криза” и “Подпомагане на нашите училища”. Прибавянето на този нов том към нарастващата поредица от свидетелства дълбоко впечатлява адвентистите от седмия ден с директния начин, по който Бог продължава да води и съветва Своя народ.

Попечителство на публикациите на Елън Уайт

Първа част

Становище

"Подигнете очите си и вижте,
че нивите са вече бели за жетва..."

Божие намерение за църквата

Божие намерение е да покаже принципите на Своето царство чрез Своя народ. Той желае народът Му да се отдели от света в неговите обичаи, нрави и практики, за да може да разкрива тези принципи в своя живот и характер. Той копнее да ги доведе близо до Себе Си, за да могат да опознаят Неговата воля. {6Т 9.1}

Същата цел Бог имаше и с освобождаването на Израил от Египет. При горящата къпина Мойсей получи вест за египетския фараон: “Пусни людето Ми, за да Ми послужат.” (Изход 7:16) Простирайки мощната Си ръка, Бог изведе еврейския народ от земята на робството. Чудно беше избавлението, което Той им приготви, като наказа с пълно унищожение враговете им, отказали да слушат Неговото Слово. {6Т 9.2}

Бог желаше да отдели Своя народ от света и да го подготви да приеме Неговото Слово. От Египет ги отведе при планината Синай, където им показа Своята слава. Тук нямаше нищо, което да омайва

сетивата им или да отвръща умовете им от Бога; и докато огромните множества гледаха величествените планини, издигащи се около тях, можеха да осъзнаят собствената си нищожност в очите на Бога. Край тези скали – непоклатими, освен чрез силата на Божествената воля – Бог общуваше с хората. И за да може Неговото Слово да бъде запечатано завинаги ясно и точно в умовете им, Той прогласи Закона, даден в Едем и представляващ отражение на Неговия характер, сред гърмове и светкавици, с ужасяваща мощ. А словата бяха записани върху каменни плочи с Божия пръст. Така безграничният Бог откри волята Си на хора от Авраамовия род и ги призова да отнесат до всеки народ, племе и език принципите на Неговото управление в небето и на земята. {6Т 9.3}

Неговият народ в днешното поколение е призован за същото дело. На него Той е открил Своята воля и от него изисква послушание. В последните дни от историята на тази земя гласът, чут на Синай, продължава да говори на хората: “Да нямаш други богове, освен Мен” (Изход 20:3). Човекът може да противопоставя своята воля на Божията, но не може по своя воля да смълчи Божието Слово. Човешкият ум никога няма напълно да осъзнае своя дълг пред по-висшата Сила, но това не отменя дълга му. Може да има много задълбочени теории и спекулации, хората може да се опитват да противопоставят науката на Богооткровението и така да се отдалечават от Божия закон, но Светият Дух ще издига все по-високо и по-високо пред тях заповедта: “На Господа, твоя Бог, да се покланяш и само Нему да служиш” (Матей 4:10). {6Т 10.1}

Как се отнася светът към Божия закон? Хората навсякъде действат срещу Божествените предписания. В своето желание да избегнат кръста, водещ до задължението за послушание, дори и църквите вземат страната на големия отстъпник, като твърдят, че Божият закон е променен или анулиран. В своето заслепение хората се хвалят с удивителен прогрес и просвещение, но небесните наблюдатели виждат, че земята е изпълнена с разврат и насилие. Поради греха нашият свят е станал като болница за прокажени.

11

{6Т 10.2}

Има да се извърши още много работа, за да се представят спасителните истини на Евангелието пред хората. Това е средството, предвидяно от Бога, за възпиране прилива на моралната поквара, Неговото средство за възстановяване на моралния Му образ в човека, Неговото лекарство за всемирния безпорядък. Това е силата, която тласка хората към единство помежду им. Делото на Тройната ангелска вест е представянето на тези истини. Бог е предвидял представянето на тази вест да бъде най-висшето, най-великото дело, извършвано за света в това време. {6Т 11.1}

Сатана непрестанно притиска хората да приемат неговите принципи. Така се опитва да пречи на Божието дело. Постоянно представя Божия избран народ като група заблудени хора. Той е обвинителят на братята и непрекъснато използва своята мощ срещу онези, които живеят праведно. Бог копнее да отговори на сатанинските предизвикателства чрез Своя народ, верен и следващ правилните принципи. {6Т 11.2}

Всичката светлина от миналото, всичката светлина, която грее в настоящето и достига далеч в бъдещето – както е разкрито в Божието Слово, – е за всяка душа, която ще я приеме. Славата на тази светлина, която е славата на самия Христов характер, трябва да се прояви във всеки отделен християнин, в семейството, в църквата, в служенето на Словото и във всяка институция, основана от

Божия народ. Според Божието намерение всички те ще са символи на онова, което може да бъде извършено за света. Ще бъдат образци за спасителната мощ на евангелската истина и средства за изпълнението на великото Божие намерение за човешката раса. {6Т 11.3}

Божият народ трябва да бъде проводник на най-висше влияние във Всемира за света. Във видението на Захария двете маслинови дървета, стоящи пред Бога, изливат своето златно масло чрез златни тръби в резервоара на светилника. Така се захранва светилникът, който осигурява постоянна светлина в светилището.

12

Така от помазаните, стоящи в Божието присъствие, пълнотата на небесната светлина и любов се предават на Неговия народ, който ще може да предава и на други тази светлина, радост и освежение. Те трябва да се превърнат в канали, чрез които небесните инструменти да общуват със света и да му донасят Божията любов. {6Т 11.4}

Намерението на Бога за Неговия народ е същото, което имаше с Израил, когато го изведе от Египет. Когато вижда добротата, милостта, справедливостта и Божията любов, разкриващи се в църквата, светът ще добие представа за характера на Бога. И когато Законът Му се изяви така и в живота, дори и светът ще признае превъзходството на онези, които се боят от Бога обичат Го над всичко друго на земята и Му служат. Господното око е върху всеки един от Неговия народ; Той има план за всеки. Неговото намерение е всеки, който изпълнява светите Му предписания, да бъде отделен. Към Божия народ днес, както и към древния Израил, бяха отправени думите на Мойсей, вдъхновени от Духа: “Понеже вие сте люде свети на Господа, вашия Бог, вас избра Господ, вашият Бог, да бъдете Нему собствен народ измежду всичките племена, които са по лицето на земята” (Второзаконие 7:6). “Ето, аз ви научих на повеления и съдби, според както Господ, моят Бог, ми заповяда, за да вършите според тях в земята, в която влизате да я наследите. И тъй, пазете и вършете ги; защото това е мъдростта ви и благоразумието ви пред очите на племената, които, като чуят за всички тези повеления, ще рекат: “Ето, мъдри и разумни люде са тия на този велик народ”. Защото кой народ е велик, щото да има Бог тъй близо при себе си, колкото е Йеова, нашият Бог,

13

близо при нас всеки път когато Го призоваваме? Или кой народ е толкова велик, щото да има такива справедливи повеления и съдби, какъвто е целият този Закон, който излагам пред вас днес?” (Второзаконие 4:5-8) {6Т 12.1}

Дори и тези думи са недостатъчни да изразят величието и славата на Божието намерение, което Той желае да извърши чрез Своя народ. Ние трябва да представим принципите на Неговото царство не само пред този свят, но и пред целия Всемир. Вдъхновен от Светия Дух, апостол Павел казва: “На мен – най-нищожния от всички светии – се даде тази благодат – да благовестя между езичниците неизследимото Христово богатство и да осветлявам всичките в наредбата относно тайната, която от векове е била скрита у Бога – Създателя на всичко, - тъй щото на небесните началства и власти да стане позната сега чрез църквата многообразната премъдрост на Бога.” (Ефесяни 3:8-10) {6Т 13.1}

Братя, “станахме показ на света – на ангели и на човечи”. “... какви трябва да сте вие в свято живеене и в благочестие, като очаквате и ожидате идването на Божия ден...” (1 Коринтяни 4:9; 2Петрово 3:11, 12).

{6Т 13.2}

За да можем да представяме Божия характер, за да не мамим сами себе си, църквата и света с фалшиво християнство, трябва лично да опознаем Бога. Ако имаме общение с Него, сме Негови служители, дори и никога да не сме проповядвали в църква. Ние сме Божии съработници в представяне съвършенството на Неговия характер пред човечеството.

(14) {6Т 13.3}

Делото за това време

Стоим пред прага на велики и тържествени събития. Пророчествата се изпълняват. В небесните книги се записва странна, изпълнена със събития история. Всичко в нашия свят се вълнува. Има войни и слухове за войни. Народите са разгневени, дошло е времето да се съдят мъртвите. Събитията се сменят и Божият ден бързо се приближава. Вече остава само миг. Но докато народ се повдига против народ и царство против царство, голямата битка все още не е започнала. Все още “четирите ветрища” са здържани, докато се сложи печат върху челата на Божиите служители. Тогава земните сили ще подредят войските си за последната битка. {6Т 14.1}

Сатана усърдно съставя своите планове за последния голям конфликт, в който всеки ще вземе страна. След като Евангелието се проповядва на света вече почти две хиляди години, Сатана продължава да представя пред хората същата сцена, която е представил пред Христос. По изкусен начин прави така, че пред тях да преминат “световните царства в тяхната слава”. И ги обещава на всеки, който падне да му се поклони. Така се опитва да постави хората под своята власт. {6Т 14.2}

Сатана работи отчаяно, за да представи себе си за бог и да унищожи всички, които се противопоставят на неговата власт. Днес светът се прекланя пред него. Неговата сила се приема за Божия сила. Пророчеството от Откровение се изпълнява – че “цялата земя, учудена, отиде след звяра” (Откровение 13:3). {6Т 14.3}

В своята слепота хората се хвалят с прогреса и просвещението си, но пред очите на Всезнаещия се разкриват вътрешната им вина и поквара.

15

Небесните наблюдатели виждат земята изпълнена с насилие и престъпления. Богатствата се придобиват чрез всякакъв вид грабителство – ограбвани са не само хора, но и Бог. Човеците използват Неговите средства, за да задоволяват собствения се егоизъм. Всичко, което могат да заграбят, се поставя в услуга на алчността им. Сребролюбие и чувственост владеят в света. Хората високо ценят атрибутите на първия голям измамник. Те са го приели за свой бог и са пропити от неговия дух. {6Т 14.4}

Но над тях е надвиснал облакът на справедлива ярост, който съдържа същите елементи като онези, които унищожиха Содом. В едно видение за бъдещите събития на Йоан бе показана тази сцена. Разкрито му бе това демонско поклонение и му се стори, сякаш целият свят е застанал на прага на

вечната гибел. Но когато погледна по-внимателно, видя Божия пазещ заповедите народ. На челата си те имаха печата на живия Бог, Който каза: “Тук е нужно търпението на светиите – на тези, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исус. И чух глас от небето, който казваше: “Напиши – блажени отсега нататък мъртвите, които умират в Господа, да! – казва Духът – за да си починат от трудовете си, защото делата им следват подир тях”. И видях – и ето, бял облак, и на облака седеше Един, Който приличаше на Човешкия Син, имайки на главата си златна корона и в ръката си остър сърп.

16

И друг ангел излезе от храма, и викаше със силен глас на този, който седеше на облака: “Простри сърпа си и жъни, защото настана часът да жънеш, понеже земната жътва е презряла”. Онзи, прочее, Който седеше на облака, хвърли сърпа Си на земята и земята бе пожъната. И друг ангел излезе от храма, който е на небето, като държеше и той остър сърп. Още и друг ангел, който имаше власт над огъня, излезе из олтарата и извика със силен глас на този, който държеше острия сърп, и рече: Простри острия си сърп и обери гроздовете на земното лозе, защото гроздето му е вече узряло. И ангелът хвърли сърпа си на земята, обра земното лозе и хвърли набраното в големия лин на Божия гняв” (Откровение 14:12-19). {6Т 15.1}

Когато бурята на Божия гняв се разрази над света, за хората ще бъде ужасно да разберат, че “домът” на живота им е рухнал, защото е бил построен върху пясък. Нека ги предупредим, преди да е станало твърде късно! Днес трябва да чувстваме отговорност и да работим с постоянна сериозност, за да предадем на всички истините за това време, които ни е открил Бог. Никога не можем да бъдем прекалено сериозни. {6Т 16.1}

Божие сърце е потресено! Душите са много скъпоценни в неговите очи. За този свят плака Христос в агония! За този свят бе разпнат! Бог даде Своя единороден Син, за да спаси грешниците и копнее да обичаме хората така, както Той обича нас. Копнее да види онези, които имат знание за истината, да споделят това знание със своите ближни. {6Т 16.2}

Сега е времето да се отправи последното предупреждение. Има особена сила в представянето на вестта в настоящото време; но колко ще продължи то? Съвсем малко. Ако някога е имало криза, тази криза е сега! {6Т 16.3}

Днес всеки решава своята вечна съдба. Хората трябва да бъдат събудени да осъзнаят тържествеността на времето, близостта на деня, когато ще се сложи край на човешките изпитания. Трябва да се положат решителни усилия, за да може важната вест за това време да бъде представена на хората. Трите ангела напредват с голяма сила. Нека никой не пренебрегва това дело или да го счита за маловажно!

17

{6Т 16.4}

Светлината, която сме получили от Тройната ангелска вест, е истинската светлина. Белегът на зяра е точно това, което тя прогласява, че е. Не всичко по този въпрос е все още разбрано, нито пък ще бъде разбрано до разгръщането на свитъка, но в нашия свят трябва да се приключи най-тържественото дело. Господнята заповед към Неговите служители е: “Извикай силно, не се щади, издигни гласа си като тръба, та изяви на людете Ми беззаконието им и на Якововия дом греховете им.” (Исая 58:1) {6Т 17.1}

Не трябва да променяме главните насоки на нашата работа. В пророчеството тя е дадена определено и ясно. Не бива да влизаме в никакъв съюз със света, смятайки, че като правим това, бихме могли да постигнем повече. Ако някой застане на път, който възпрепятства напредъка на делото в насоките, определени от Бога, той Го огорчава. Нито една чертица от истината, която е направила адвентистите от седмия ден това, което са, не бива да бъде отслабвана. Ние имаме старите гранични камъни на истината, на опитността и дълга, и трябва твърдо да стоим в защита на своите принципи, изцяло пред очите на света. {6Т 17.2}

Жизненоважно е да бъдат издигнати хора, които да разкриват пред света живите пророчества на Бога – хора с всякакво положение и възможности, с различни дарби трябва да си сътрудничат в съгласие за общия резултат. Трябва да обединят делото за занасяне истината на света, като всеки работник изпълнява своите специфични задължения.

{6Т 17.3}

Трите ангела от Откровение 4 глава летят “посред небето”, символизирайки делото на онези, които прогласяват първата, втората и третата ангелски вести. Всички те са свързани помежду си. Доказателствата за пребъдващата и вечна истина на тези велики вести, които означават толкова много за църквата и които предизвикаха толкова яростно противопоставяне от страна на религиозния свят, не са изчезнали.

18

Сатана непрестанно търси начини да хвърли сянка върху тях, така че Божият народ да не схване ясно тяхната важност, време и място. Но те са живи и трябва да упражняват сила върху нашата религиозна опитност, колкото повече времето приближава. {6Т 17.4}

Влиянието на тези вести се задълбочава и разширява, кара изворите на активността да избликнат в хиляди сърца, извиква в съществуване образователни институти, издателства и здравни заведения. Всички те са Божии инструменти за сътрудничество във великото дело, представено от първия, втория и третия ангел – делото на предупреждение към жителите на земята, че Христос идва втори път в сила и голяма слава.

{6Т 18.1}

Братя и сестри, бих искала да ви кажа нещо, което да ви събуди за важността на това време, за значимостта на събитията, които стават сега. Посочвам ви агресивните действия, които целят ограничаването на религиозната свобода. Светият Божи паметник е съборен и на негово място пред света е издигната фалшивата събота, в която няма никаква святост. И докато силите на мрака подстрекават демоните отдолу, небесният Господ Бог изпраща сила отгоре, за да могат неговите живи представители да издигнат небесния Закон. Сега и точно сега е времето да работим в чужди страни. Когато Америка – страната на религиозната свобода – се обедини с папството, за да насили съвестта на хората и да ги принуди да почитат фалшивата събота, народите от всяка държава по земята ще

последват примера ѝ. Нашите хора не са и наполовина събудени, за да извършат всичко според силите си със средствата, с които разполагат, за да разпръснат предупредителната вест.

19

{6Т 18.2}

Господ, небесният Бог, няма да излее своите съдби върху света заради непокорството и беззаконието му, докато по-напред не изпрати Своите стражи, за да го предупредят. Няма да сложи край на времето на изпитанията, докато вестта не бъде ясно прогласена. Божият закон трябва да бъде възвеличен; неговите изисквания трябва да бъдат представени в истинската им светлина - със свещения им характер, така че хората да бъдат доведени до решение за или против истината. Делото ще бъде съкратено с праведност. Вестта за Христовата правда трябва да прозвучи от единия край на земята до другия, за да подготви пътя за Господа. Това е Божията слава, която приключва делото на третия ангел.

-

{6Т 19.1}

В света няма дело толкова велико, толкова свято и така значимо; дело, което Бог да почита толкова много, колкото делото на благовестието. Вестта, прогласявана в това време, е последната вест на милост към падналия свят. Онези, които са имали привилегиите да я чуят, и които упорстват, отказвайки да приемат предупреждението, отхвърлят и последната си надежда за спасение. Няма да има втора възможност. {6Т 19.2}

Словото на истината – “Писано е” – това е Евангелието, което трябва да проповядваме. Пред това “дърво на живот” не е поставен огнен меч. Всеки, който пожелае, може да вземе от него. Няма сила, която може да попречи на някоя душа да вземе от неговия плод. Всички могат да ядат и да живеят вечно.

-

{6Т 19.3}

Тайни, в които и ангелите биха желали да надникнат; които пророци, царе и праведници са копнели да разберат – тях църквата на остатъка ще занесе на този свят като Божия вест. Пророците пророкуваха за тези неща и жадуваха да разберат това, което са предсказали, но такава привилегия не им бе дадена. Жадуваха да видят това, което ние виждаме, и да чуят това, което ние чуваме, но не можаха.

20

Те ще разберат всичко, когато Христос дойде втори път. Заобиколен от множества, които никой човек не може да изброи, Той ще разясни спасението, спечелено чрез Неговата велика жертва.

-

{6Т 19.4}

Истините на тройната ангелска вест се представят от някои като суха теория, но в тази вест трябва да бъде представен Живият Христос. Той трябва да бъде издигнат като Първия и Последния, като АЗ СЪМ, като “Коренът и Потомъкът Давидов”, като “Светлата утринна звезда”. Чрез тази вест Божият характер трябва да бъде представен пред света. Трябва да звучи викът: “Ти, който носиш благи вести на

Ерусалим, издигни силно гласа си; издигни го, не бой се! Кажу на юдовите градове: “Ето вашият Бог! Ето, Господ Йеова ще дойде със сила и мишцата Му ще владее за Него. Ето, наградата Му е с Него и въздаянието Му – пред Него. Той ще пасе стадото Си като овчар, ще събере агнетата с мишцата Си, ще ги носи в пазухата Си и ще води полека доещите” (Исаия 40:9-11). {6Т 20.1}

Сега, също като Йоан Кръстител, трябва да посочваме на хората Исус, казвайки: “Ето Божия Агнец, Който носи греха на света!” (Йоан 1:29) Както никога преди, сега трябва да звучи поканата: “Ако е някой жаден, нека дойде при Мен и да пие!”. “Духът и невестата казват: “Дойди!” И който чуе, нека рече: “Дойди!” И който е жаден, нека дойде! Който иска, нека вземе даром от водата на живота” (Йоан 7:37; Откровение 22:17). {6Т 20.2}

Има да се извърши велико дело, трябва да се положи всяко усилие, за да може Христос да бъде разкрит като прощаващ греховете Спасител, като Христос – понасящият греха, като Христос – светлата утринна звезда.

21

И Господ ще ни даде благодат пред света, докато делото Му бъде завършено.

{6Т 20.3}

Докато ангелите задържат “четирите ветрове”, ние трябва да работим с всичките си възможности. Необходимо е да занесем вестта без никакво бавене. Трябва да докажем на небесния Всемир и на хората в този изроден век, че нашата религия е вяра и сила, че нейният Автор е Христос и нашият Божествен Водач е Неговото Слово. Човешките души се колебаят на везните. Те или ще станат поданици на Божието царство, или роби на гнета на Сатана. Всички трябва да получат привилегията да положат надеждата си в представеното пред тях Евангелие. А как да го чуят без проповедник? Човешкото семейство се нуждае от морално възстановяване, от подготовка на характера, за да може да застане в Божието присъствие. Има души, които биха загинали поради преобладаващите теоретически грешки и поради злоупотребата с евангелската вест. Сега кой би се посветил напълно на това, да стане Божи съработник? {6Т 21.1}

Като гледате опасностите и нещастията в света под управлението на Сатана, не изтощавайте дадената ви от Бога енергия в безполезно хленчене, но идете да работите за себе си и за другите! Събудете се и се почувствайте натоварени с грижата за погиващите. Ако не ги спечелите за Христос, те ще изгубят и блажената вечност. Помислете какво биха спечелили! Душата, създадена от Бога и изкупена от Христос, е много ценна поради възможностите пред нея, поради духовните предимства, които ѝ се дават, поради способностите, които би могла да притежава, ако бъде оживотворена от Божието Слово и поради безсмъртието, което би могла да притежава чрез Дарителя на живота, ако е послушна. Една душа е по-ценна за Небето от целия свят с неговите притежания, къщи, земи и пари.

22

Би трябвало да заплатим обръщането на една душа, като отдадем всичките си сили. Една душа, спечелена за Христос, ще запали около себе си небесна светлина и ще разпръсне моралната тъмнина за спасяването и на други души. {6Т 21.2}

Ако Христос остави деветдесет и деветте, за да потърси едната изгубена овца, можем ли ние да бъдем оправдани, ако правим по-малко? Ако отказваме да работим, както работеше Христос, и да жертваме, както жертваше Той, това не е ли предателство към святото доверие и обида за Бога? {6Т 22.1}

По цялата дължина и ширина на земята звучи предупредителен сигнал. Кажете на хората, че Господният ден е близо и много бърза. Нека никой не остане непредупреден. Ние също можехме да сме на мястото на бедните грешащи души. Можехме да сме сред езичниците. Поради истината, която сме получили преди другите, сме им длъжници за предаването на вестта. {6Т 22.2}

Нямаме време за губене. Краят е близо. Ходенето от място на място за разпространяване на истината скоро ще бъде възпрепятствано от опасности отдясно и отляво. Всичко ще бъде използвано, за да се пречи на Божиите вестители – така, че да не могат да извършват онова, което могат сега. Трябва честно да погледнем на нашата работа и да напредваме колкото може по-бързо в нападение. Чрез светлината, дадена ми от Бога, знам, че силите на мрака действат с неотслабваща енергия и Сатана работи с потайни стъпки, за да напредва в грабването на спящите в момента, както вълк откъва плячката си. Дадени са ни предупреждения, които трябва да отнесем сега, работа, която трябва да извършим сега, защото скоро това ще бъде по-трудно, отколкото можем да си представим. Бог да ни помогне да стоим в потока от светлина, да работим с очи, приковани в Исус – нашия Водач - и търпеливо, неотклонно да напредваме към спечелване на победата!

(23) {6Т 22.3}

Разширяване на делото в чужди полета

През нощта дойде слово към мен да говоря на църквите, които знаят истината: “Стани, свети, защото светлина дойде на теб и славата Господня те осия” (Исая 60:1). {6Т 23.1}

Думите на Господа от петдесет и четвъртата глава на Исая са към нас: “Уголеми мястото на шатъра си и нека разширят завесите на жилищата ти. Не се скъпи, продължи въжетата си и закрепи колчетата си. Защото ще се разпространиш надясно и наляво, потомството ти ще завладее народите и ще населят запустелите градове. Не бой се, защото не ще бъдеш поругана и не се смущавай, защото не ще бъдеш посрамена (...) Защото твоят Съпруг е Творецът ти, чието име е Господ на силите и Изкупителят ти е Светият Израилев, Който ще се нарече Бог на цялата земя” (Исая 54:2-5). {6Т 23.2}

А думите на Христос към Неговите ученици се отнасят и за Неговия народ днес: “Не казвате ли: Още четири месеца и жетвата ще дойде? Ето, казвам ви, подигнете очите си и вижте, че нивите са вече бели за жетва. Който жъне, получава заплата и събира плод за вечен живот, за да се радват заедно – и който сее, и който жъне” (Йоан 4:35, 36). {6Т 23.3}

Божият народ има да извърши едно велико дело – дело, чиято важност ще нараства все повече и повече. Нашите усилия в мисионска посока стават много по-обширни. Трябва да се извърши много по-

решителна работа от тази, която вече е била извършена преди Второто пришествие на нашия Господ Исус Христос.

24

Божият народ не трябва да се отказва от своята работа, докато не обхване целия свят. {6Т 23.4}

Лозето включва целия свят и всяка част от него трябва да бъде обработена. Има места, които сега са морална пустиня, а трябва да станат Господня градина. Пустите места на земята трябва да бъдат облагородени, за да произведат пъпки и цветове - като розата. Хора, вдъхновени от Светия Дух, трябва да разработват нови територии. Трябва да се основават нови църкви, да се организират нови групи. Днес трябва да има представители на настоящата истина във всеки град, както и в отдалечените краища на земята. Цялата земя трябва да бъде просветлена от славата на Божията истина. Светлината трябва да огрее всички земи и всички народи. И тази светлина трябва да свети чрез онези, които са я получили първи. Зорницата е изгряла над нас и ние трябва да запалим светлината ѝ над пътеката на живеещите в тъмнина. {6Т 24.1}

Кризата е непосредствено пред нас. Сега е необходимо чрез силата на Светия Дух да прогласяваме великите истини за тези последни дни. Не след дълго всички ще са чули предупреждението и ще са взели своето решение. Тогава ще дойде краят. {6Т 24.2}

Най-важното за всички, които вярват правилно, е да извършат правилното нещо в правилното време. Бог е великият Господар и според Своето провидение подготвя пътя за приключване на Своето дело. Той осигурява възможности, отваря врати на влияние и канали за работа. Ако Неговият народ наблюдава знаците на провидението Му и стои готов да Му сътрудничи, ще види великото дело завършено. Правилно насочени, техните усилия ще дадат стократно по-добри резултати от онези, които биха могли да бъдат постигнати със същите средства и инструменти в друг канал, където Бог не работи така явно. Нашата работа е реформаторска и Божието намерение е превъзходството на това дело във всички посоки да бъде нагледен урок за хората.

25

Особено важно е в новите полета делото да бъде организирано така, че да дава правилна представа за истината. Трябва да имаме предвид тези принципи във всичките си планове за мисионски операции. {6Т 24.3}

Определени страни имат предимства, които ги правят подходящи за образователни центрове на влияние. В англоговорящите страни и в протестантските страни на Европа е сравнително лесно да се намери достъп до хората и има редица предимства при основаването на институти, които да се грижат за напредването на нашето дело. В други страни като Китай и Индия работниците трябва да минат дълъг курс на обучение, преди хората да започнат да ги разбират или пък те - тях. И на всяка стъпка от работата ще се натъкват на големи трудности. В Америка и Австралия, в Англия и някои други европейски страни тези пречки не съществуват. В Америка има много институции, които издигат авторитета на делото. Подобни учреждения трябва да се основат в Англия, Австралия, Германия и Скандинавия, както и в други континентални държави, според нуждите на делото. В тези страни Господ има способни работници, опитни служители. Те могат да ръководят основаването на образователни центрове за работници и да се грижат за напредването на делото в различни посоки. Бог планира те да бъдат снабдени със средства и материали. Основаните институти ще издигнат авторитета на делото в

тези страни и ще дадат възможност за обучаването на работници за езическите страни, които живеят в тъмнина. Така ползата от нашите опитни служители ще се увеличи стократно. {6Т 25.1}

В Англия има да се върши много работа. Светлината, извираща от Лондон, трябва да освети с ясните си, чисти лъчи околните райони. Бог има работа в Англия, но този англоговорящ свят е бил ужасно пренебрегван.

26

В Англия има нужда от много повече работници и още повече средства. Лондон е бил едва-едва докоснат. Моето сърце беше дълбоко трогнато, когато ми се представи положението в този огромен град. Боли ме, като си помисля, че за делото в цяла Европа не са предвидени по-големи средства. Сърцето ме боли, като си помисля за делото в Швейцария, Германия, Норвегия и Швеция. Там, където има един или двама души, борещи се, за да вършат най-различни неща за делото, трябва да има стотици. Само в Лондон трябва да бъдат ангажирани не по-малко от сто души. Господ забелязва пренебрегването на Неговото дело и скоро ще ни се представи тежка сметка. {6Т 25.2}

Ако работниците в Америка предадат на други част от своите големи възможности, ще видят напредък в Англия. Те ще съчувстват на работниците, които се борят с трудностите там и ще имат сърце да кажат не само с думи, но и на дело: “Всички ние сме братя” (Матей 23:8). Ще видят извършено велико дело в Лондон, във всички английски градове и в различни европейски страни. {6Т 26.1}

Бог ни призовава да празнуваме триумфа на кръста в Австралия. Отварят се нови полета. Делото е било спъвано от недостига на работници и пари, но повече не бива да бъде така. От всички страни Австралия най-много прилича на Америка. Там има всякакви класи хора. И предупредителната вест не е била отхвърлена. Има хиляди честни души, които се молят за светлина. Божиите стражи трябва да застанат на стените на Сион и да извикат предупреждението: “Утрото дойде, също и нощта” – нощта, когато никой няма да може да работи. Докато ангелите задържат четирите ветрове, делото трябва да навлезе във всяко поле на Австралия колкото е възможно по-бързо.

27

{6Т 26.2}

Укрепването на делото в тези англоговорящи страни ще даде на работниците ни стократно по-голямо влияние, отколкото, ако трябваше да разпространяват стандартите на истината в много страни. {6Т 27.1}

Докато се опитваме да работим в тези изостанали полета, от далечни страни до нас достига викът: “Елате и ни помогнете”. Не е толкова лесно те да бъдат достигнати, нито пък са така готови за жетва, както полетата по-близо до нашия поглед; но и те не бива да бъдат пренебрегвани. {6Т 27.2}

Наскоро ми беше представена бедността на нашите мисии в Африка. Мисионерите, изпратени от Америка при африканските племена, са страдали и все още страдат от липса на най-необходимото за живота. Божии мисионери, които носят вестта на милост в езическите земи, не са подходящо снабдени и екипирани за работата си. {6Т 27.3}

Нашите братя не са осъзнали, че помагайки за напредъка на делото в чужди полета, ще подпомогнат и делото у дома. Това, което се дава, за да започне работата в едно поле, ще доведе до засилването ѝ на други места. Когато работниците бъдат освободени от притеснения, усилията им могат да се увеличат. Когато се довеждат души при истината, когато се основават църкви, ще има нарастване и на

финансовата мощ. Скоро тези църкви не само ще бъдат способни да поемат грижите за делото в собствените си територии, но и ще подпомагат други полета. По този начин бремето, тежащо върху нашите (американските) църкви, ще бъде разпределено. {6Т 27.4}

Мисионерското дело у нас ще напредва във всяко отношение все повече и повече, когато се покаже либерален, себеотрицателен и самопожертвувателен дух спрямо просперитета на чуждестранните мисии; тъй като успехът на делото у нас зависи (след Бога!) най-вече от отражението и влиянието на евангелската работа в далечни земи. Когато довеждаме душите си в съприкосновение с Източника на всички сили, ще работим активно за снабдяването на всички нужди на Божието дело.

28

{6Т 27.5}

Въпреки че работата в чуждите полета не е напреднала както би трябвало, все пак постигнатото дава повод за благодарност и е основа за насърчение. В тези полета са изразходвани много по-малко средства, отколкото в полетата у нас, а работата е вършена при най-тежко напрежение и при неподходящи условия. И сега, отчитайки изпратената към тези полета помощ, резултатите наистина са изненадващи. Нашият мисионски успех е пропорционален изцяло на себеотрицателните ни, самопожертвувателни усилия. Само Бог може да оцени извършеното, когато евангелската вест се прогласява в ясна и правилна посока. Навлязохме в нови полета и извършихме активна работа. Семената на истината бяха засети, в много умове бе запалена светлината, те разшириха виждането си за Бога и придобиха още по-правилна преценка, докато се формираха характерите им. Хиляди бяха доведени до познание на истината, каквато е в Исус. Бяха пропити от вяра, която действа чрез любов и очиства душата. {6Т 28.1}

Стойността на тези духовни предимства достига далеч отвъд нашите разбирания. Коя мярка може да измери дълбочините на проповядваното Слово? Какви везни могат да претеглят влиянието на обърнатите към истината? С обръщането си те стават мисионери и за други. На много места се издигат молитвени домове. Изследва се Библията – скъпоценната Библия. Скинията на Бога е с човеците и Той обитава сред тях. {6Т 28.2}

Нека се развеселим за това, че в тези полета е извършена одобрена от Бога работа. В името на Господа нека издигнем гласовете си в хваление и благодарност за резултатите на делото в чужбина. {6Т 28.3}

Нашият Военачалник, Който никога не греши, продължава да ни казва: “Напредвайте. Навлизайте в нови територии. Във всяка земя издигайте стандарта:

29

'Стани, Свети, защото светлина дойде на тебе. И славата Господня те осия.' " {6Т 28.4}

Нашият лозунг трябва да бъде: “Напред, само напред!”. Божии ангели ще вървят пред нас, за да подготвят пътя. Нашият дълг и отговорност за “далечните земи” никога не може да бъде оставен, докато цялата земя не се просветли от Господнята слава.

{6Т 29.1}

В нашите църкви трябва да се възроди мисионският дух. Всеки църковен член трябва да се учи как да подпомага напредъка на Божието дело – както у дома, така и в чужди страни. В мисионските ни полета е извършена едва една хилядна от работата, която би трябвало да бъде извършена. Бог призовава Своите работници да превземат нови територии за Него. Има богати и трудни за обработване полета, които очакват верни работници. Ангели служители ще сътрудничат на всеки църковен член, който работи себеотрицателно за Господаря.

{6Т 29.2}

Христовата църква на земята е организирана с мисионска цел и Господ копнее да види как тя - цялата - изобретява нови начини и средства, за да могат високопоставени и низши, богати и бедни да чуят вестта на истината. Не всички са призвани за лична работа в чужди полета, но всички могат да направят нещо чрез молитвите и даренията си, за да подпомогнат мисионската дейност. {6Т 29.3}

Американски бизнесмен, посветен християнин, сподели със свой колега, че работи за Христос двадесет и четири часа в денонощие. “Във всичките си бизнесотношения – каза той – се опитвам да представя моя Господ. Когато имам възможност, се опитвам да печеля други за Него.

30

По цял ден работя за Христос. А през нощта, докато спя, имам един човек, който работи за Него в Китай." {6Т 29.4}

После добави обяснението: “Когато бях млад, реших да отида като мисионер при езичниците. Но след смъртта на баща ми трябваше да поема неговия бизнес, за да издържам семейството. Сега, вместо да отида лично, аз издържам един мисионер. Този мой работник се намира в еди-кой си град, в еди-коя си провинция на Китай. И така, дори, когато спя, аз продължавам да работя за Христос чрез моя представител." {6Т 30.1}

Няма ли адвентисти от седмия ден, които биха постъпили по подобен начин? Вместо да задържаме служителите в църкви, които вече знаят истината, нека членовете на тези църкви кажат на работниците: “Идете и работете за душите, погиващи в тъмнина. Ние сами ще продължим да поддържаме службите в нашата църква. Ще провеждаме богослуженията и пребъдвайки в Христос, ще поддържаме духовния живот. Ще работим за душите около нас и ще изпращаме нашите молитви и дарения, за да подпомагаме работниците в по-нуждаещите се и по-бедстващи полета." {6Т 30.2}

Защо членовете на една църква или на няколко малки църкви не се обединят и не започнат да издържат един мисионер в чужди полета? Ако се откажат от задоволяването на егоистични прищевки и се освободят от ненужни и вредни неща, ще могат да направят това. Братя и сестри, няма ли да помогнете в това дело? Настоятелно ви умолявам да направите нещо за Христос и да го направите сега. Чрез работника, издържан от вашите средства в полето, ще бъдат спасени от погибел много души, които ще блестят като звезди в короната на Изкупителя! {6Т 30.3}

Раздел Втори – Евангелска работа

" Колко са прекрасни върху планините

нозете на онези, които благовестват мир,
които носят добри вести...
Кажете на Сион: Твоят Бог царува!".

Лагерните събрания

Лагерното събрание е един от най-важните раздели в нашата работа. Това е един от най-ефективните методи за привличане вниманието на хората и за достигането на различни класи с евангелската покана. Времето, в което живеем, е време на силни вълнения. Размирици и войни, удоволствия и трупане на пари поглъщат умовете на хората. Сатана вижда, че времето му е кратко и е впрегнал всичките си сили, за да мами, да заблуждава, да ангажира и омайва хората, докато благодатното време приключи и вратата на милостта се затвори завинаги. Наша работа е да дадем на целия свят – на всеки народ, племе, език и люде – спасителната истина на Тройната ангелска вест. Но винаги е било сериозен проблем как да се достигнат хората в големите жилищни центрове. Не ни е позволено да влизаме в църквите. В градовете големите зали са скъпи, а в повечето случаи малцина биха дошли някъде извън най-добрите зали. Онези, които не ни познават, говорят срещу нас. Основанията на нашата вяра не са разбирани правилно добре от хората и те ни считат за фанатици, които поради незнание спазват съботата вместо неделята. В работата си сме били смущавани, не знаейки как да съборим бариерите на материализма и предразсъдъците, за да занесем на хората скъпоценната истина, така важна за тях.

32

Господ ни е открил, че лагерното събрание е един от най-важните начини за завършването на това дело. {6Т 31.1}

Трябва да планираме мъдро, за да могат хората да имат възможност да чуят последната вест на милост към света. Те трябва да бъдат предупредени да се подготвят за великия Божи ден, който е непосредствено пред тях. Нямаме време за губене. Трябва да дадем всичко от себе си, за да стигнем до хората там, където те са. Светът достига предела на бунта и отхвърлянето законите на Божието управление. Предупреждението трябва да бъде прогласено във всяко населено място в нашия свят. Всичко, което може да бъде направено, трябва да се направи без бавене. {6Т 32.1}

А лагерните ни събрания имат и още една цел, предхождаща тази. Те трябва да въздигнат духовния живот сред нашите хора. Светът със своята земна мъдрост не познава Бога. Не може да види красотата, любовта, добротата и светостта на божествената истина. А за да могат хората да разберат това, трябва да има канал, по който то да стигне до тях. Църквата е този канал. Христос се разкрива на нас, за да можем ние да Го разкрием на други. Богатствата и славата на Неговия неизказан дар трябва да бъдат изявени чрез Неговия народ. {6Т 32.2}

Бог е поверил в нашите ръце най-свещено дело и е нужно да се срещаме, за да получаваме указания и да бъдем подготвени да го вършим. Трябва да разберем какво сме призовани да извършим лично, за да се изгражда Божието дело на земята за реабилитирането на Божия закон и за издигането на Спасителя

като “Божи Агнец, носещ греховете на света” (Йоан 1:29). Трябва да се срещаме и получаваме небесно докосване, за да разберем и делото у нас.

33

Родителите имат нужда да разберат как да изпращат своите синове и дъщери от светилището на своя дом така обучени и възпитани, че те да са способни да светят като светилища в света. Имаме нужда да разберем и как да разпределяме работата, и как да напредва всяка част от делото. Всеки един трябва да разбере какъв е неговият дял, за да има хармония в планирането и работата – всичко да се “сглобява” в едно цяло. {6Т 32.3}

Достигане на масите

В планиската Си проповед Христос казва на Своите ученици: “Вие сте светлината на света. Град, поставен на хълм, не може да се укрие. И когато запалят светило, не го турят под шиника, а на светилника и то свети на всички, които са в къщи. Също така нека свети вашата виделина пред човеците, за да виждат добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата” (Матей 5:14-16). Ако нашите лагерни събрания се ръководят както трябва, наистина ще бъдат светлина за света. Необходимо е те да се организират в големи градове, където вестта на истината, не е била прогласявана. И да продължават две или три седмици. Понякога може да е разумно да се проведе лагерно събрание няколко успешни сезона подред на едно и също място; но по правило мястото на лагера трябва да се сменя всяка година. Вместо да се правят няколко огромни лагера на две-три места, по-добре би било да се направят по-малки на много места. Така делото непрестанно ще се разраства в нови полета. Веднага след като стандартът на истината се издигне на едно място и вече е безопасно да се оставят новообърнатите, трябва да планираме навлизане в ново поле. Нашите лагерни събрания са сила и когато се провеждат на място, където обществото може да бъде раздвижено, ще добият още по-голяма мощ, отколкото, ако заради удобството на нашите собствени хора се правят там, където вече е имало събрания, но общественият интерес е притъпен и истината е отхвърлена.

34

{6Т 33.1}

Допуска се грешка, като се провеждат лагерни събрания в отдалечени места, на едно и също място година след година. Това се прави, за да се спестят средства и работа, но спестяването трябва да се прави от друго. Особено в новите полета недостигът на средства често затруднява посрещането на разходите по едно лагерно събрание. Трябва да се упражнява внимателна икономия и да се съставят нескъпи планове, защото по този начин може да бъде спестено много. Но нека делото не се осакатява. Този метод на представяне на истината ни е завещан от нашия Бог. Когато е нужно да се работи за души и истината трябва да бъде занесена на онези, които не я познават, работата не бива да бъде спъвана, за да се съкращават разходи. {6Т 34.1}

Нашите лагерни събрания трябва да бъдат така ръководени, че да носят възможно най-голяма полза. Нека истината да бъде правилно представяна отново и отново от хората, които вярват в нея. Това е светлина, небесна светлина, от която светът се нуждае, а всяко нещо, което показва нашия Господ Исус Христос, е светлина. {6Т 34.2}

Един нагледен урок

Всяко лагерно събрание трябва да бъде нагледен урок по стегнатост, ред и добър вкус. Трябва внимателно да следим за икономииите и да избягваме покази; но всичко, свързано с терена, трябва да бъде спретнато и подредено. Вкусът и тактът привличат много. Всичките ни работи трябва да представят дисциплина, организация и ред. {6Т 34.3}

Всичко трябва да бъде подредено така, че да впечатлява както нашите собствени хора, така и света със светостта и важността на Божието дело. Правилата, спазвани от израилтяните, когато строяха лагера си, е пример за нас.

35

Сам Христос даде онези специални указания на Израил; Той ги е предвидил и за нас, които живеем в края на времето. Трябва внимателно да изучаваме указанията на Божието Слово и да ги изпълняваме като Божия воля. Нека всичко, свързано с построяването на лагера, бъде чисто, завършено и подредено. Да се обърне специално внимание на санитарните съоръжения така, че осъдително настроените и зорко наблюдаващи хора да видят, че не е оставено нищо, което да разпространява зарази или смърт сред лагеруващите. {6Т 34.4}

Палатките трябва да бъдат опънати сигурно и когато има опасност да завали, всяка палатка да бъде окопана. Това не бива да бъде пренебрегвано на никаква цена! Пренебрегването му ще доведе до сериозни и дори фатални последствия. {6Т 35.1}

Необходимо е да чувстваме, че сме представители на истина с небесен произход. Трябва да изказваме своята хвала към Този, Който ни е призовал от тъмнината в Своята чудесна светлина. Винаги е нужно да имаме предвид, че Божии ангели присъстват в лагера и следят за реда и подредбата във всяка палатка. За много голям брой хора, които идват на събранието, цялата подредба е илюстрация на вярата и принципите на хората, ръководещи това събрание. Тази илюстрация трябва да бъде възможно най-положителна. Цялата околна територия трябва да бъде един урок. Особено семейните палатки – със своята спретнатост и ред – трябва да дават представа за семейния живот, да бъдат непрестанна проповед за навиците, обичаите и практиките на адвентистите от седмия ден. {6Т 35.2}

Служба за охрана

Докато подготвихме провеждането на лагерно събрание близо до един голям град, където нашите хора бяха слабо известни, една нощ сякаш бях отведена на съвет, който решаваше какво трябва да се свърши преди събранието.

36

Беше предложено да се положат големи усилия и да се похарчат много средства за разнасянето на брошури и листовки. Подготовката за това започна, когато Един, Който е мъдър в съвет, каза: “Опънете палатките си, започнете събранията и след това рекламирайте; така ще бъде свършено повече. {6Т 35.3}

Истината, изговорена от жив проповедник ще има по-голямо влияние, отколкото, ако се напечата на хартия. Но комбинирането на двата метода все пак ще има голяма сила. Не е най-доброто усилията да се насочват в една и съща посока година след година. Променете реда на нещата. Когато му давате време и възможност, Сатана е готов да обедини силите си и да работи за унищожаването на всяка душа. Не предизвиквайте опозиция, преди хората да са имали възможност да чуят истината и да знаят на какво се противопоставят. Запазете средствата си за работа след събранията, а не преди това. Ако по време на събранията може да се осигури печатница, която да печата листовки, брошури и диплянки за раздаване, от това би имало значителна полза." {6Т 36.1}

На някои от нашите лагерни събрания се организират големи и силни групи от работници, които излизат в града и предградията му, за да разнасят литература и да канят хората на събранията. По този начин стотици стават редовни посетители през втората половина от лагера; иначе едва ли биха решили да го направят. {6Т 36.2}

Трябва да употребим всяко оправдано средство за занасяне светлината на хората. Нека печатницата бъде използвана и нека всяка рекламна агенция бъде наета, за да се привлече вниманието към делото. Това не бива да се счита за маловажно! На всеки уличен ъгъл можете да видите плакати и билбордове, привличащи вниманието към различни неща, които се провеждат в момента - някои от тях са с доста спорен характер. А тези, които имат светлината на живота, биха ли се задоволили с някакви слабовати усилия за привличане на вниманието на масите към истината?

37

{6Т 36.3}

Онези, които са се заинтересували, ще се сбъскат с извъртанията и фалшивите тълкувания на популярни служители, и трябва да знаят как да си отговарят на повдигнатите въпроси. Истината, представена от живия проповедник, трябва да бъде отпечатана и широко разпространена. Доколкото е приложимо, нека важните лекции, изнасяни на наши лагерни събрания, бъдат публикувани.... Така истината, дадена на ограничен брой хора, може да получи достъп до много повече. А ако е погрешно представяна от фалшиви тълкуватели, хората ще получат възможност да разберат точно какво е казал проповедникът. {6Т 37.1}

Сложете вашето светило на светилника, за да свети на всички, които са в къщата. Щом като на нас е дадена истината, трябва да я направим така ясна за останалите, че честните по сърце да я познаят и да се възрадваат в ярките ѝ лъчи. {6Т 37.2}

Натанаил се молеше да разбере дали Онзи, Когото Йоан Кръстител бе обявил за Месия, наистина е Божият Агнец, Който носи греха на света. Когато представи своите притеснения пред Бога и Го помоли за светлина, Филип го повика и с радостен, сериозен глас възкликна: "Намерихме Онзи, за Когото писа Мойсей в закона и за Когото писаха пророците – Исус, Йосифовия син, Който е от Назарет" (Йоан 1:45). {6Т 37.3}

Но Натанаил имаше предразсъдъци спрямо жителите на Назарет. Под влиянието на фалшиви учения в сърцето му се надигна неверие и той попита: "От Назарет може ли да произлезе нещо добро?" Филип не се опита да обори неговите предразсъдъци и неверие. Каза му: "Ела и виж!". Това бе мъдро, защото веднага щом Натанаил видя Исус, се убеди, че Филип е прав. Неверието му изчезна

38

и вяра – силна, стабилна и пребъдваща – завладя неговата душа. Исус похвали тази доверчива вяра на Натанаил. {6Т 37.4}

Има много хора в положение то на Натанаил. Те са изпълнени с предразсъдъци и неверие, защото никога не са влизали в съприкосновение със специалните истини за тези последни дни, нито с хората, които ги проповядват; но е достатъчно само да посетят събанията, изпълнени с Духа на Христос, за да изчезне неверието им. Независимо с какво ще се сблъскаме, с каква съпротива, с какви усилия за откъсване на душите от небесните истини, трябва да даваме публичност на нашата вяра, за да могат искрените души да видят и чуят, и да бъдат лично убедени. Нашата работа е да кажем като Филип: “Ела и виж”. {6Т 38.1}

Ние нямаме нито една доктрина, която бихме желали да скрием. За онези, които са били възпитани да спазват първия ден от седмицата като свят ден, най-неприятната страна от нашата вяра ще бъде съботата или четвъртата заповед. Но не заявява ли Божието Слово, че седмият ден е събота на Господа нашия Бог? Вярно, не е лесно да се изисква промяна на ориентацията от първия към седмия ден. Това включва и кръст. Това влиза в конфликт с човешките предписания и практики. Учени са обучавали хората в традиции, докато те са се изпълнили с неверие и предразсъдъци. Ние трябва да кажем на тези хора: “Ела и виж”. Бог изисква от нас да прогласяваме истината и да я оставим тя да открива на хората техните грешки. {6Т 38.2}

Грижа за църковните членове

Важно е членовете на нашите църкви да посещават лагерните събрания. Враговете на истината са много; и тъй като нашето число е малко, би трябвало да покажем колкото е възможно по-силно лице. Вие лично ще имате полза от събранията и Бог ви призовава да застанете начело в редиците на истината.

39

{6Т 38.3}

Някои ще кажат: “Пътуването е скъпо и би било по-добре да спестим тези пари, за да ги дадем за напредъка на делото там, където има най-голяма нужда”. Не разсъждавайте така; Бог ви призовава да заемете своето място в редиците и списъците на Неговия народ. Най-малкото, което можете да направите за укрепването на тези събрания, е да присъствате с вашите семейства. Положете извънредни усилия, за да посещавате събианията на Божия народ. {6Т 39.1}

Братя и сестри, за вас би било много по-добре да оставите бизнеса си да пострада, отколкото да пропуснете възможността да чуете вестта, която Бог има за вас. Не си създавайте никакви извинения за пропуснатите възможности да придобиете някакво духовно предимство. Нуждаете се от всеки лъч светлина. Нуждаете се да станете достатъчно способни да обяснявате с кротост и страх Божи надеждата, която имате. Не можете да си позволите да пренебрегнете такава привилегия. {6Т 39.2}

В древността Бог бе заповядал на Своя народ да се събира три пъти в годината за поклонение пред Него. Израилевите чеда идваха на тези святи събори и донасяха в Божия дом своите десетъци, приноси за грях и благодарствени приноси. Срещаша се, за да си припомнят Божиите милости, да разгласяват чудесните Му дела и да издигат хваление и благодарност към името Му. И се обединяваха в жертвена

служба, сочеща на Христос като Божи Агнец, Който носи греха на света. Така те биваха предпазвани от покваряващата сила на света и идолопоклонството. В сърцата им трябваше да се запазят живи вярата, любовта и признателността, и чрез обединението им в свята служба те се свързваха още по-тясно с Бога и един с друг. {6Т 39.3}

В дните на Христос тези празници бяха посещавани от огромни множества от всички страни; и ако те бяха ги съблюдавали така, както Бог изискваше – в духа на истинското поклонение – светлината на истината щеше да бъде дадена чрез тях на всички народи по света.

40

{6Т 39.4}

За онези, които живееха далеч от скинията, костваше повече от един месец в годината за посещаването на тези святи събори. Господ видя, че те са необходими за духовния живот на Неговия народ. Хората имаха нужда да се освободят от светските си грижи, да общуват с Бога и да размишляват върху невидимите реалности. {6Т 40.1}

Ако израилевите чеда имаха нужда и полза от тези святи събори по онова време, колко повече се нуждаем от тях ние в тези последни дни на опасност и конфликти! И ако светските хора тогава имаха нужда от светлината, която Бог е оставил на църквата Си, колко повече се нуждаят от нея сега! {6Т 40.2}

Днес е времето всеки да дойде и да се постави в услуга на Господа. Силите на неприятеля се укрепват, а ние като народ сме фалшиво представяни. Ние копнеем хората да се запознаят с нашите доктрини и дело. Искаме да разберат какви сме и в какво вярваме. Трябва да намерим пътя към техните сърца. Нека Господнята армия излезе на бойното поле и да представя делото и каузата на Бога. Не умолявайте и не се извинявайте! Господ има нужда от вас. Той не извършва Своето дело без сътрудничеството на човешки инструменти. Идете на лагерното събрание дори и ако трябва да пожертвате нещо, за да го направите. Идете с воля за работа. И положете всяко усилие, за да убедите и приятелите си да отидат – не на ваше място, а заедно с вас, да застанат на Господня страна и да се покорят на заповедите Му. Помогнете на онези, които имат интерес и желание да дойдат; ако е необходимо, осигурете им храна и място за нощуване. Ангели, упълномощени да служат на наследниците на спасението, ще ви придружават. Бог ще извърши велики дела за Своя народ. Ще благослови всяко усилие за почит към Неговата кауза и за напредъка на делото Му.

41

{6Т 40.3}

Подготовка на сърцето

На тези събирания трябва винаги да помним, че действат две сили. Води се битка, невидима за човешките очи. На бойното поле е Господнята армия, която търси да спасява души. Сатана и неговите воинства също са на работа, опитвайки се да мамят и да унищожават по всеки възможен начин. Господ ни умолява: “Облечете се в Божието всеоръжие, за да можете да устоите срещу хиртостите на дявола. Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу началствата, срещу властите, срещу духовните сили на нечестието в небесните места” (Ефесяни 6:11,12). Битката продължава ден след ден. Ако очите

ни можеха да се отворят и да видим как работят силите на доброто и злото, нямаше да има никакви “дреболии”, никакви суети, никакви присмехи или шеги. Ако всички се облекат в Божието всеоръжие и мъжествено се бият в Господнята битка, ще бъде спечелена победа, която ще накара царството на тъмнината да потрепери. {6Т 41.1}

Никой не трябва да отива на лагерно събрание, очаквайки служителите или библиейските работници да го превърнат в благословение за него. Бог не иска Неговият народ да възлага упованието си на служители. Не иска да отслабваме, поставяйки се в зависимост от човешки същества. Не бива като безпомощни деца да се подпират на някой друг. Като настойник на Божията благодат, всеки църковен член трябва да чувства лична отговорност сам да гради и да вкоренява вярата си. Всеки трябва да чувства, че в известна степен успехът на събранието зависи от него. Не казвайте: “Аз не отговарям за това. Няма да правя нищо на това събрание”. Ако се чувствате така, давате възможност на Сатана да работи чрез вас. Той ще обсеби ума ви със своите мисли, ще ви даде да вършите нещо в негова полза. Вместо да се приближавате до Христос, ще бъдете отнесени надалеч.

42

{6Т 41.2}

Успехът на събранието зависи от присъствието и силата на Светия Дух. За да може Духът да се излее, всеки, който обича истината, трябва да се моли. И доколкото зависи от нас, трябва да премахваме всяка пречка. Докато членовете на църквата обичат разправиите и съхраняват горчивина помежду си, Духът никога не може да се излее. Омраза, завист, подозрения и злобно говорене са от Сатана и представляват успешна преграда срещу работата на Светия Дух. Нищо друго в този свят не е така скъпо на Бога, както Неговата църква. Нищо не е по-ревниво пазено от Него. И нищо не оскърбява Бога така, както дела, които обезсилват влиянието на онези, които служат пред Него. Той ще поиска сметка от всеки, който помага на Сатана в неговото дело на критикуване и обезсърчение. {6Т 42.1}

Лишените от състрадание, нежност и любов не могат да вършат Христовото дело. Преди да се изпълни пророчеството “слабият... ще бъде като Давид и Давидовият дом - като Бога” (Захария 12:8), Божиите чеда трябва да отстранят всяка мисъл на подозрение спрямо своите братя. Сърце трябва да бие в унисон със сърце. Необходимо е християнското човеколюбие и братската любов да се изразяват далеч по-изобилно. В ушите ми кълтят думите: “Съберете се, обединете се!”. Тържествената, свята истина за това време трябва да обедини Божия народ. Желанието за превъзходство трябва да умре. Стремещът към съревнование в едно нещо трябва да погълне всичко останало – кой ще изобрази по-добре Христовия характер? Кой ще се скрие по-пълно в Исус? {6Т 42.2}

“В това ще се прославя Отец Ми – каза Христос, – да принасяте много плод.” (Йоан 15:8) Ако някога е имало място, където нашите вярващи трябва да принасят много плод, това са нашите лагерни събрания. На тези събрания се отбелязват делата и думите ни, нашият дух и влияние достигат до вечността.

43

{6Т 42.3}

Преобразяването на характера ни трябва да бъде свидетелство пред света за пребъдващата в нас любов на Христос. Господ очаква Неговият народ да покаже, че изкупителната сила на благодатта може да работи върху лошия характер, да го развие хармонично и да го изпълни с плодове. {6Т 43.1}

Но за да успеем да изпълним Божието намерение, трябва да се извърши подготвителна работа. Господ ни умолява да освободим сърцата си от себелюбието, което е корен на отчуждението. Той копнее да излее върху нас Своя Свят Дух в богата мярка и ни заповядва да очистим пътя си чрез себеотрицание. Когато Аз-ът е предаден на Бога, нашите очи ще се отворят, за да видят камъните за препъване, които нашата липса на Христоподобие е поставила на пътя на другите. Бог ни заповядва да премахнем всичко това. Той казва: “Изповядайте един на друг греховете си и молете се един за друг, за да оздравеете” (Яков 5:16). Тогава ще получим увереността, която имаше Давид, след като изповяда греха си. Той се помоли: “Върни ми радостта на спасението Си и освобождаващият Дух нека ме подкрепи. Тогава ще науча престъпниците на Твоите пътища и грешници ще се обърнат към Теб” (Псалм 51:12, 13). {6Т 43.2}

Когато Божията благодат царува в душата, тя ще бъде обгърната от атмосфера на вяра, смелост и Христоподобна любов – атмосфера, освежаваща духовния живот на всеки, който живее в нейно присъствие. Тогава ще можем да отидем на лагерното събрание не толкова, за да получаваме, колкото за да даваме. Всеки, който е участник в Христовата прощаваща любов, всеки, който е бил просветлен от Божия Дух и обърнат към истината, ще почувства, че поради тези скъпоценни благословения, е длъжник на всяка душа, с която влиза в контакт. Господ ще използва смирените по сърце, за да достигат до онези души, до които ръкоположените служители не могат. Ще бъдат подтикнати да изговарят думи, които разкриват спасителната благодат на Христос. {6Т 43.3}

А благославяйки другите, те самите ще бъдат благословени.

44

Бог ни дава възможност да предаваме благодатта, а Той отново ще ни изпълва с нея все повече и повече. Когато Божият служител работи с всичките си таланти и способности, дадени му от Бога, надеждата и вярата му укрепват. На негово разположение ще бъде небесна помощ. {6Т 43.4}

Бизнесвъпроси

Колкото е възможно по-скоро нашите лагерни събрания трябва да бъдат изцяло посветени на духовни интереси. Не бива те да бъдат случаи за уговаряне на бизнесделки. {6Т 44.1}

На лагерните събрания идват работници от всички части на полето и затова те изглеждат като изгодна възможност за разрешаване на бизнеспроблемите, свързани с различните клонове на делото и за обучение на работници за тях. Всички тези различни интереси са важни, но когато те се разглеждат на лагерно събрание, остават малко възможности за работа върху практическата връзка между истината и душата. Служителите се откъсват от своята работа по изграждането на вяра у Божиите чедра и лагерното събрание не изпълнява предназначението, за което е било организирано. Много събрания се ръководят по начин, който не задоволява повечето хора. И когато те си тръгнат от тях, са по-скоро обременени, отколкото освежени и насърчени. Мнозина са разочаровани поради това, че не са били оправдани очакванията им – лагерното събрание да им донесе помощ. Онези, които са дошли за просветление и укрепване, се завръщат по домовете си много по-малко насърчени за работа в семействата и църквите си, отколкото преди да посетят събранията. {6Т 44.2}

Бизнесвъпросите трябва да се разглеждат от онези, които са специално назначени за това. И доколкото е възможно, те трябва да се събират там преди хората или в друго време, различно от лагерното събрание. Указания относно рекламата, работата на съботното училище и подробностите около провеждането на мисионската работа трябва да се дават в местните църкви или на специално организирани събрания.

45

Същият принцип важи и за готварските курсове. Те са нещо хубаво и имат своето място, но не трябва да отнемат от времето на нашите лагерни събрания. {6Т 44.3}

Председателите на конференции и служителите трябва да се отдадат на духовните интереси на хората и по тази причина да бъдат освободени от техническата работа около събранията. Служителите трябва да бъдат готови да действат като учители и водачи на лагера, когато случаят го изисква, но не бива да бъдат претоварвани. Трябва да се чувстват бодри и със свеж ум, тъй като това е най-важно за целите на събранията. Трябва да бъдат способни да говорят думи на бодрост и насърчение и да засяват семената на духовните истини в почвата на искрените сърца, да помагат за тяхното поникване и да събират скъпоценния плод. {6Т 45.1}

Служителите трябва да учат хората как да идват при Господа и как сами да водят хора при Него. Те трябва да усвояват методи, да съставят планове; там, където се издигат стандартите на истината, хората трябва да бъдат обучавани как могат да се очистят от греха и да извисят чрез придържането си към чистите и святи принципи. {6Т 45.2}

Трябва да има време за изследване на сърцето, за култивиране на душата. Когато съзнанието е заето с бизнеспроблеми, духовната сила със сигурност умира. Лично благочестие, истинска вяра и сърдечна святост – това трябва да бъде издигано пред умовете, докато хората осъзнаят тяхната важност. {6Т 45.3}

На нашите лагерни събрания трябва да присъства Божията сила; в противен случай няма да успеем да надвием врага на нашите души. Христос казва: "Без мен не можете да сторите нищо." {6Т 45.4}

Онези, които се събират на лагерни събрания, трябва да добият впечатлението, че целта на тези събрания е достигането на по-висша християнска опитност, напредване в познанието за Бога, укрепване на духовните сили. И докато не вземем предвид това, нашите събрания ще бъдат безплодни. {6Т 45.5}

46

Помощ за служителите

На всички лагерни събрания и кампании в близост до големите градове трябва да се оказва изобилна помощ от страна на служителите. На всичките ни лагерни събрания силите на служителите трябва да бъдат колкото е възможно по-добре съхранени. Не е мъдро един или двама души да бъдат непрестанно натоварвани. Когато са под такова напрежение, те се изтощават физически и умствено, и стават неспособни да вършат определената им работа. За да имат необходимите за събранията сили, служителите трябва предварително да уредят оставянето на собствените си работни полета в сигурни ръце, чрез които, макар и да не могат да проповядват, да могат да продължават делото от дом на дом. В

Бога всички могат да работят доблестно. И когато се завърнат по местата си, те ще видят богати резултати, които ще ги изненадат. {6Т 46.1}

На нашите големи събрания има нужда от най-различни дарби. В работата трябва да се вложат свежи таланти. Трябва да се даде възможност на Светия Дух да работи в ума. Тогава истината ще бъде представена със свежест и сила. {6Т 46.2}

За ръководството на важните интереси при едно събрание близо до голям град, жизненоважно е сътрудничеството между служителите. Те трябва да са проникнати от атмосферата на събранието, да се запознават с хората на влизане и излизане и да показват максимална любезност, внимание и нежна загриженост за душите им. Трябва да бъдат готови да разговарят с тях по време на службите и извън тях, загрижени да печелят души. О, ако Христовите работници проявяваха и половината от бдителността на Сатана, който винаги стои на пътя на човешките същества, готов да поставя капани и уловки за тяхното погубване!

47

{6Т 46.3}

Когато служителите си позволяват да бъдат отклонявани от своята работа, за да посещават църкви, те не само изтощават физическите си сили, но и ограбват собственото си време за тихо изследване и молитва пред Бога в размисъл. По този начин остават неподготвени за своята работа, когато и където и да я извършват. {6Т 47.2}

Нищо не е по-необходимо за делото от практическите резултати на едно живо общение с Бога. Чрез всекидневния си живот трябва да показваме, че имаме мир и почивка в Господа. Неговият мир в сърцето ще свети на лицето ни. Той ще придава на гласа ни убедителна сила. Общението с Бога ще доведе до морално издигане на характера и на цялостното ни поведение. Както при първите ученици, хората ще познават, че сме били с Исус. Това ще придава на работата на служителя по-голяма сила, отколкото влиянието на проповедите му. Той не бива да се лишава от тази сила. Общението с Бога чрез молитва и изучаването на Словото Му не бива да бъдат пренебрегвани, тъй като в тях е източникът на неговата сила. Никаква работа за църквата не трябва да измества това! {6Т 47.3}

Ние се държим твърде слабо за Бога и за вечните реалности. Ако хората живеят с Бога, Той ще ги скрие в пукнатината на Скалата. Скрити така, те ще могат да Го видят така, както Го видя Мойсей. Със сила и светлина от Него ще разбират и ще вършат повече, отколкото им се е струвало възможно преди. {6Т 47.4}

Необходими са много повече способности, такт и мъдрост, отколкото мнозина предполагат, за да се представя Словото и да се храни Божието стадо.

48

Сухото и безжизнено представяне на истината омаловажава най-свещената вест, давана някога от Бога на хората. {6Т 47.5}

Онези, които проповядват Словото, трябва самите те да живеят в ежечасен контакт, в съзнателно, живо общение с Бога. Вътре в тях трябва да живеят принципите на истината, правдата и милостта. Те трябва да черпят морални и интелектуални сили от Източника на всяка мъдрост. Сърцата им трябва да бъдат оживотворявани от дълбокото докосване на Божия Дух. {6Т 48.1}

Източникът на всяка сила е неограничен; и ако вие в голямата си нужда търсите Светия Дух, за да работи върху душата ви, ако се обградите с Бога, бъдете сигурни, че няма да се изправите пред хората сухи и без дух. Ако се молите много и гледате към Исус, ще престанете да въздигате себе си. Ако търпеливо упражнявате вяра и безрезервно се доверявате на Бога, ще чуете гласа на Исус, Който ви казва: “Качи се по-високо”. {6Т 48.2}

Всички да станат работници

"И Той даде на едни да бъдат апостоли, други - пророци, други пък - благовестители, а други - пастири и учители за делото на служението, за назиданието на Христовото тяло, с цел да се усъвършенстват светиите; докато всички достигнем в единство на вярата и на познаването на Божия Син, в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота" (Ефесяни 4:11-13). {6Т 48.3}

Писанието представя обширна работна програма, която може да бъде приложена в нашите лагерни събрания. Всички тези дарби трябва да влязат в употреба. Всеки верен работник ще служи за усъвършенстването на светиите. {6Т 48.4}

Тези, които се обучават за работа в делото по каквото и да е направление, трябва да усъвършенстват своите способности на лагерните събрания. Където и да се провежда такова, младежите, получили медицинско образование, трябва да се чувстват длъжни да вземат участие. Необходимо е те да бъдат насърчавани да работят не само в медицинската област, но и да говорят върху настоящата истина, като обясняват причините, поради които са адвентисти от седмия ден.

49

Ако на тези младежи се даде възможност да работят заедно с по-възрастни служители, те ще получат много помощ и благословение. {6Т 48.5}

Всеки има какво да прави. Всяка душа, която вярва в истината, трябва да се изправи на своето място и да каже: “Ето ме. Изпрати мен” (Исаия 6:8). Като вземат участие в дейността на лагерните събрания, хората ще се научат как по-успешно да работят в собствените си църкви. {6Т 49.1}

Правилно проведено, лагерното събрание е училище, където пастори, старейшини и дякони могат да се научат по-съвършено да работят за Господа. Това е училище, където църковните членове – млади и стари – придобиват възможност да научат по-добре Господния път, да получат обучение, което ще им помага да бъдат полезни и на други. {6Т 49.2}

Родителите, които идват на лагерно събрание, трябва особено внимателно да се вслушват в темите, изнасяни за тяхното обучение. И след това у дома да предават тези уроци на децата си с наставления и пример. Ако се борят да спасят децата си от покваряващите влияния на света по този начин, те ще се радват на подобрени отношения в семейството си. {6Т 49.3}

Най-добрата помощ, която служителите могат да окажат на нашите църковни членове, не е изнасянето на проповеди, а планирането на работа за тях. Дайте на всеки да прави нещо за другите. Помогнете им да осъзнаят, че като получатели на Христовата благодат, те са задължени да работят за Него. И нека всички бъдат обучени как да работят. Особено онези, които скоро са се обърнали към вярата, да бъдат обучени как да станат съработници на Бога. Ако му бъде дадена работа, унилият бързо

ще забрави своето униение; слабият ще стане силен; невежият – образован и всички ще бъдат подготвени да представят истината, каквато е в Исус.

50

В Негово лице те ще намерят един безпогрешен Помощник, Който е обещал да спаси всеки човек, дошъл при Него. {6Т 49.4}

Молитва и съвет

Работещите по лагерни събрания трябва често да се събират заедно за молитва и съвет, за да могат да действат мъдро. На тези събрания има много неща, изискващи внимание. Но служителите трябва всеки ден да отделят време за молитва и съвет. Трябва да знаете, че всичко има значение - дори мястото, “на което сте стъпили”. Когато работата се върши по този начин, има единство на сърцата и съгласуваност в действията. Това ще бъде едно чудесно средство за занасяне Божиите благословения до хората. {6Т 50.1}

Преди да изнесат лекция, служителите трябва да отделят време да търсят Бога за мъдрост и сила. Преди те често са се усамотявали и са се молили заедно, без да се отказват, докато Божият Дух не отговори на молитвите им. След това са се връщали от молитвеното си място със светнали лица; и когато след това са говорили пред църквата, думите им са били изпълнени със сила. Достигали са сърцата на хората, защото същият Дух, Който им е дал благословение, е подготвил и сърцата да приемат вестта. Небесният Всемир е извършил много повече, отколкото можем да схванем, за обръщането на душите. Ние трябва да работим в съгласие с небесните вестители. Искайте повече от Бога! Не бива да считате, че вашето говорене и проповед могат да свършат работата. Ако хората не бъдат достигнати от Бога, те никога няма да бъдат достигнати. Трябва изцяло да разчитаме на Бога и да изискваме изпълнението на обещанието Му: “Не чрез сила, нито чрез мощ, но чрез Духа Ми – казва Господ на силите” (Захарий 4:6). {6Т 50.2}

Когато тези, на които Бог е поверил отговорности

51

като водители, се боят и треперят пред Него поради важността на делото, когато чувстват собственото си недостойнство и търсят Господа в смирение, когато се очистват от всичко, което Го оскърбява, когато викат към Него, докато получат прощение и мир, тогава Бог ще се изявява чрез тях. Тогава делото ще напредва със сила. {6Т 50.3}

Скъпи съработници, трябва да имаме Исус, скъпоценния Исус, пребъдващ в сърцата ни още по-пълно, за да Го представяме успешно на хората. Имаме огромна нужда от небесно влияние – от Божия Свети Дух, Който да придаде сила и успех на делото. Имаме нужда да открием сърцата си пред Христос. Необходима ни е много по-устойчива вяра и по-пламенно посвещение. Имаме нужда да умрем за себе си и с разум и сърце да копнеем за Божествената любов на нашия Спасител. Когато потърсим Господа с цялото си сърце, ще Го намерим и сърцата ни ще бъдат запалени от Неговата любов. Аз-ът ще потъне в небитието, а Исус ще стане всичко във всичко за душата. {6Т 51.1}

Христос казва на нас, които жадуваме за водата на живота, че можем да пием от нея безплатно. Когато правим това, имаме Христос в себе си, както и водата, извираща за вечен живот. Тогава думите ни ще бъдат “напоени с влага”. Ще бъдем готови да напояваме и други. {6Т 51.2}

Трябва да се приближим до Бога. Трябва да работим заедно с Него, иначе всичко, с което се заемаме, ще бъде изпълнено със слабости и грешки. Ако беше оставено на нас, по свой начин да защитаваме интересите на Божията кауза, нямаше да има причина да очакваме много; но ако Аз-ът е скрит в Христос, цялото ни дело ще е завършено в Него. Нека имаме вяра в Бога на всяка крачка. Когато осъзнаем собствената си слабост, нека не бъдем невярващи, а вярващи. {6Т 51.3}

Ако приемем Бога в Словото Му, ще видим спасението Му. Евангелието, което представяме за спасение на погиващите души, ще спаси и нашите собствени.

52

Трябва да приемем Божието Слово. Трябва да се храним със Словото; то е “плътта” и “кръвта “на Божия Син. Трябва да “ядем плътта Му и да пием кръвта Му” – да приемаме с вяра духовните Му качества. {6Т 51.4}

Трябва да приемаме светлина и благословение, за да има какво да предаваме. Привилегия е за всеки работник първо да разговаря с Бога в скришната си стаичка чрез молитва и след това да разговаря с хората като Божи говорител. Мъже и жени, които общуват с Бога, които пребъдват в Христос, освещават самата атмосфера около себе си, тъй като сътрудничат на светите ангели. Ето, от такива свидетели има нужда в това време. Нуждаем се от смекчаващата Божия сила, от сила, която да привлича към Христос. {6Т 52.1}

Нуждите на църквата

Мнозина идват на лагерните събрания със сърца, изпълнени с недоволство и оплакване. Чрез работата на Светия Дух те трябва да бъдат доведени дотам, да видят, че тяхното мърморене е оскърбление срещу Бога. Трябва да бъдат доведени дотам – сами да се укорят за това, че са позволили на неприятеля да контролира техните ум и съвест. Оплакването трябва да се превърне в разкаяние, съмненията и униинето да се подложат на сериозно изследване: “Как да придобия истинска вяра?” {6Т 52.2}

Когато човекът стане участник в Божественото естество, Христовата любов ще е пребъдващ принцип в душата му и тогава Аз-ът с неговите характеристики няма да се проявява. Толкова е тъжно да видиш как онези, които би трябвало да са “съдове за почтена употреба”, се отдават на угаждане на низкото си естество и ходят в пътеки, които съвестта осъжда. Хора, изповядващи, че са последователи на Христос, падат ниско, непрестанно оплакват своите слабости, но никога не надвиват Сатана, нито го стъпкват под нозете си. Вина и осъждане непрестанно обременяват душите им, и викът на такива хора обикновено е:

53

“Окаян аз човек! Кой ще ме избави от тялото на тая смърт?” (Римляни 7:24). Чрез отдаване на греха се разрушава самоуважението; а когато него го няма, намалява и уважението към другите; започваме да смятаме, че и те са така несправедни, като самите ние. {6Т 52.3}

Тези неща трябва да бъдат представяни пред хората на нашите годишни събрания. Необходимо е те да бъдат насърчавани да намират освобождение от силата на греха в Христос. Той казва: “Ще Ме намерите, като Ме потърсите с цялото си сърце” (Еремия 29:13,14). За да могат хората да бъдат доведени дотам, да видят причината за своята слабост и нещастия, трябва да се издигне стандартът и проповядването да бъде от най-висш духовен характер. Мнозина са нещастни, защото не са святи. Единствено чистотата на сърцето и невинността на ума могат да бъдат благословени от Бога. Когато има копнеж по греха, в края това не ще доведе до нищо друго, освен до нещастие. А грехът, който води до най-голямо нещастие, е гордостта на сърцето, липсата на Христоподобна милост и любов. {6Т 53.1}

Как да представяме вестта

Навсякъде има сърца, викащи към живия Бог. В църквите се представят проповеди, които не задоволяват гладната душа. В тези проповеди липсва онази Божествена изява, която докосва ума и възпламенява душата. Слушателите не могат да кажат: “Не гореше ли в нас сърцето, когато ни говореше по пътя и когато ни тълкуваше Писанията?” (Лука 24:32) Много от представяните учения са безсилни да събудят грешника или да убедят душата за грях. Хората, идващи да чуят Словото, се нуждаят от ясно и просто представяне на истината. Много от тях, веднъж вкусили от Божието Слово, са живели дълго в атмосфера на безбожие и копнеят за небесно присъствие. {6Т 53.2}

Първото и най-важното нещо е да се смекчи и покори душата,

54

като ѝ се представи Господ Исус Христос – прощаващия греха Спасител. Никога не бива да се изнася проповед или да се дават библейски напътствия, без на слушателите да се посочи “Божият Агнец, Който носи греха на света”. (Йоан 1:29) Всяка истинска доктрина поставя в центъра Христос; всяко предписание получава сила от Неговото Слово. {6Т 53.3}

Издигайте пред хората Голготския кръст. Показвайте им какво причини смъртта на Христос – нарушението на Закона. Нека грехът не се прикрива или третира като нещо маловажно. Той представлява провинение срещу Божия Син! Посочвайте на хората Христос, като им обяснявате, че ще получат безсмъртие единствено ако Го приемат като личен Спасител. {6Т 54.1}

Помогнете им да видят колко далеч са отишли в откъсването си от Господните постановления, като са възприели светско поведение и се съобразяват със светските принципи...

-

{6Т 54.2}

Мнозина в света са отдали предпочитанията си на неща, които сами по себе си не са лоши, но ги удовлетворяват и те не търсят по-висшето и по-доброто, което Христос желае да им даде. Ние не бива грубо да им отнемаме онова, което ценят. Разкривайте им красотата на скъпоценната истина. Помагайте им да видят Христос в Неговата любов; тогава те ще се отвърнат от всичко, което би намалило привързаността им към Него. Това е принципът, според който Спасителят се отнасяше с хората; това е принципът, който трябва да бъде въведен и в църквата. {6Т 54.3}

Христос дойде на света “да превърже съкрушените по сърце, да прогласи освобождение на пленниците и отваряне затвора на вързаните” (Исаия 61:1). Слънцето на правдата ще “изгрее с изцеление в крилата Си” (Малахия 4:2).

55

Светът е пълен с мъже и жени, които носят тежкото бреме на скърби, страдания и грях. Бог изпраща Своите чада да разкрият Него, Който ще вземе бремето им и ще им даде покой. Това е мисията на Христовите служители – да помагат, да благославят и да изцеляват.

-
{6Т 54.4}

Любимата тема на Христос беше бащинският характер и изобилната любов на Бога. Това познание за Него беше личният подарък на Христос към човеците и този подарък Той предаде на Своя народ – за да го споделя със света.

-
{6Т 55.1}

Когато представяме на хората различните уроци и предупреждения на специалната вест за днешното време, не бива да забравяме, че не всички те са еднакво подходящи за групите, които идват на нашите лагерни събрания. Дори Исус каза на учениците, които бяха с Него три години: “Имам още много неща да ви кажа, но не можете да ги понесете сега” (Йоан 16:12). Трябва да се стараем да представяме истината, след като хората са подготвени да я чуят и да оценят нейната стойност. Божият Дух работи върху умовете и сърцата им и ние трябва да работим в съгласие с Него. {6Т 55.2}

Хората вече имат познания върху някои истини. Има такива, от които те се интересуват и за които са готови да научат повече. Показвайте им значимостта на тези истини и тяхната връзка с останалите, които не разбират. По този начин ще предизвикате копнеж към по-голяма светлина. Това е да “излагаш право Словото на истината” (2Тимотей 2:15).

-
{6Т 55.3}

Нека вестта за това време не се представя в дълги, мъчни проповеди,

56

но в къси теми, право към целта. Не смятайте, че след като сте разгледали една тема, можете направо да минете към следващите и че слушателите ще запомнят всичко, което сте им представили. Има опасност от прекалено бързо преминаване от една точка към друга. Изнасяйте кратки уроци с прост, обикновен език и често ги преповтаряйте.

-
{6Т 55.4}

Не изнасяйте веднага една лекция след друга, а оставяйте период на кратка почивка, за да може истината да се закрепни в ума и да се даде възможност както на служителите, така и на хората да имат време за размишление и молитва. Така ще има израстване в религиозното познание и опитност.

{6Т 56.1}

Дръжте умовете съсредоточени върху няколко важни въпроса. Не вмъквайте в проповедите си маловажни теми. Не смятайте, че Неговият Дух ще впечатли душите, ако вие се отклонявате от темата си и внасяте чужди мисли, които нямат връзка с текста. Като бродите по странични теми и внасяте неща, които отвличат умовете от централната тема, губите връзката и отслабвате онова, което сте казали преди. Давайте на слушателите си чисто, добре пресято жито. {6Т 56.2}

Внимавайте никога да не изгубите чувство за присъствието на небесния Наблюдател. Помнете, че вие не говорите просто пред едно събрание от хора, но пред Един, Когото трябва да разпознавате винаги. Говорете така, сякаш целият небесен Всемир е пред вас.

{6Т 56.3}

Преди важно събрание бях сякаш пренесена в часовете на нощния си сън

57

на едно събрание с братята ми и слушахме Един, Който изглеждаше, че има власт. Той каза: “На това събрание ще дойдат много души, искрено невежи спрямо истините, които ще се представят. Те ще слушат и ще се заинтересуват, тъй като Христос ги привлича; съвестта ще им подсказва, че онова, което чуват, е истина, тъй като негова основа е Библията. Към тези души трябва да се отнасяте с възможно най-голяма грижа. {6Т 56.4}

Нека истината им бъде представяна на такива порции, че да могат да я схванат и усвоят. Въпреки че може да им се стори странна и изумителна, мнозина с радост ще осъзнаят, че върху тях от Божието Слово се излива нова светлина; и обратно – ако новите истини им се представят в такова огромно количество, че те не успяват да я разберат, някои ще си отидат и никога няма да се върнат. В усилията си да я разкажат на други, някои от тях ще изтълкуват погрешно онова, което са чули. Други така ще изопачат Писанията, че ще объркат и други умове. {6Т 57.1}

Онези, които изследват Христовите методи на поучение и се обучават да следват Неговия път, ще привлекат и задържат много хора сега, както Христос е направил това в Своите дни. На всяко събрание ще присъства и Сатана, за да хвърля пъклената си сянка и да се натрапва между човека и Бога, да препречва всеки лъч светлина, който може да освети душата. Но когато подтикнете хората към истината в практичния ѝ смисъл, защото ги обичате, душите ще бъдат убедени за грях, тъй като Светият Божи Дух ще обърне сърцата им. {6Т 57.2}

Въоръжете се със смирение; молете се Божиите ангели да стоят близо до вас, за да убеждават сърцата; защото не Светият Дух работи за вас, а вие работите за Него.”

58

{6Т 57.3}

Не изтъквайте онези части от вестта, които осъждат обичаите и практиките на хората, докато те не са получили възможност да разберат, че ние вярваме в Христос, че вярваме в Неговата Божественост и в Неговото предсъществуване. Нека в умовете ни постоянно бъде свидетелството на Изкупителя на света. Той казва: “Аз, Исус, изпратих ангела Си, да ви засвидетелства това за църквите” (Откровение 22:16).

{6Т 58.1}

Беше ми дадено указание за нашите библейски работници на лагерното събрание в Куинсланд през 1898 г. В нощно видение ми се показва как служителите и работниците бяха на събрание, където се изнасяха библейски уроци. Ние казахме: “Великият Учител е с нас днес” – и с интерес слушахме Неговите думи. Той каза: “Пред вас стои едно велико дело за това място. Ще трябва да представите истината в нейната простота. Заведете хората при Водата на живота. Говорете им за онези неща, които най-много засягат настоящото и вечното им благополучие. Нека вашето изследване на Писанията не бъде нещо евтино и обикновено. Във всичко, което проповядвате, знайте, че притежавате нещо, което си струва отделеното време, за да бъде казано и за да бъде чуто. Говорете върху жизненоважните неща, върху нещата, които ще ги напътстват и с всяка дума ще носят светлина. {6Т 58.2}

Научете се да срещате хората там, където те са. Не повдигайте въпроси, които ще предизвикат съпротива. Нека указанията, които им давате, не бъдат такива, че да объркват ума. Не карайте хората да се безпокоят за неща, които вие може и да разбирате, но те не виждат, освен ако имат съдбоносни последици за спасението на душите им. Не представяйте Писанията така, че да въздигате себе си и не насърчавате тщеславието на онези, които говорят от Словото.” {6Т 58.3}

Делото за това време е да обучаваме студентите и работниците да подхождат към темите по прост, сериозен и тържествен начин.

59

Не бива да има безполезно употребено време. Не трябва да изпускаме от погледа си белезите. Времето ни е твърде кратко, за да се заемем с откриването на всичко, което може да бъде открито пред погледа. Ще имаме на разположение цяла вечност, за да познаем дължината и широчината, дълбочината и височината на Писанията. Има души, за които определени истини са по-важни от други. За обучението ви върху въпросите на Писанието е нужно учене. Прочетете и изследвайте Псалм 40:7, 8; Йоан 1:14; 1Тимотей 3:16; Филипяни 2:5-11; Колосяни 1:14-17; Откровение 5:11-14. {6Т 58.4}

Когато апостол Йоан беше на остров Патмос, Бог му откри онези неща, които копнееше да даде на хората. Изследвайте неговите откровения. Там има теми, достойни за съзерцание; обширни и разбираеми уроци, в които цялото ангелско множество желае да надникне. Размишлявайте върху живота и характера на Христос и изследвайте Неговата застъпническо служене. Тук има безгранична мъдрост, безгранична любов, безгранична справедливост, безгранична милост. Тук има дълбочини и височини, дължини и широчини, които да обсъждаме. Безброй пера са заети с представянето на живота, характера и ходатайствената служба на Христос пред света и въпреки това всеки ум, в който Светият Дух е работил, е получил нова и свежа светлина. {6Т 59.1}

Копнеем да доведем хората до познание на това, което Христос е за тях и каква е тяхната отговорност да Го приемат. Като Негови представители и свидетели ние самите имаме нужда да стигнем до пълно разбиране на спасителните истини чрез познание, добито от лична опитност. {6Т 59.2}

Учете хората на великите практически истини, които трябва да се запечатат в душите им. Показвайте им спасяващата сила на Исус, в Когото “имаме изкуплението си, прощението на греховете” (Колосяни 1:14).

60

На кръста истината и милостта се срещнаха, правдата и истината се целунаха. Нека всеки студент и всеки работник да изучават това отново и отново, за да могат да издигнат пред нас разпнатия Спасител, да Го представят като освежаваща тема. Покажете на хората, че животът на Христос разкрива един неопишуемо съвършен характер. Учете ги, че “на онези, които Го приеха, [Той] даде право да станат Божии чеда, сиреч – на тия, които вярват в Неговото име” (Йоан 1:12). Повтаряйте това отново и отново. Ние можем да станем Божии синове, членове на царското семейство, деца на небесния Цар. Нека стане известно, че всеки, който приеме Исус Христос и държи своята увереност в Него отначало докрай, ще бъде наследник на Бога и сънаследник с Христос “за наследство нетленно, неоскверняемо и което не повяхва, запазено на небесата за вас, които от Божията сила сте вардени чрез вяра за спасение, готово да се открие в последно време” (1Петрово 1:4, 5). {6Т 59.3}

Последното предупреждение

Вестта на третия ангел ще бъде дадена със сила. Мощта на прогласяването на първата и втората вести ще се усили в третата. В Откровение Йоан говори за небесния вестител, който се присъединява към третия ангел: “След това видях друг ангел, който слизаше от небето, имайки голяма власт; и земята се просветли от неговата слава. И той извика със силен глас” (Откровение 18:1,2). Има опасност да представяме третата ангелска вест по такъв неопределен начин, че тя да не впечатли хората. В тази вест са включени толкова много други важни неща, които трябва да бъдат разгласени, но тяхната сила се превръща в бездушие и безгласност. На нашите лагерни събрания се допуска една грешка. Въпросът за съботата се засяга, но не се представя като големия изпит за последното време. Църквите изповядват, че вярват в Христос, но нарушават Закона, който самият Христос е прогласил от Синай.

61

Господ ни заповядва: “Изяви на людетe Ми беззаконието им и на Якововия дом греховете им” (Исаия 58:1). Тръбата трябва да издаде силен звук. {6Т 60.1}

Когато имате група, събрана само за две седмици, не отлагайте представянето на съботния въпрос докато представите всичко останало, смятайки, че по този начин подготвяте пътя за него. Издигнете стандарта – Божиите заповеди и вярата Исусова. Превърнете това във важна тема. След това със силни аргументи му придайте още по-голяма мощ. Повече се спирайте върху книгата Откровение. Четете, обяснявайте и прилагайте нейните учения. {6Т 61.1}

Да водим битката в атака. Пред нас стоят огромни въпроси - да, точно пред нас. Нека молитвите ни се издигат към Бога, за да могат четирите ангела все още да задържат ветровете – да не духат и

повреждат, докато на света не се даде последното предупреждение. Нека след това да работим в съгласие с молитвите си. Нека нищо не намалява силата на истината за това време. Настоящата истина е нашето бреме. Третата ангелска вест трябва да извърши своето дело за отделянето на онези, които ще стъпят върху основата на вечната истина. {6Т 61.2}

Нашата вест е вест на живот и смърт и ние трябва да я покажем такава, каквато тя е – велика Божия сила. Трябва да я представяме в цялата ѝ мощ. Тогава Бог ще я направи успешна. Наша привилегия е да очакваме велики неща, дори демонстрация на Божия Дух. Това е силата, която ще убеди и обърне душите.

{6Т 61.3}

Заплахите на последните дни са пред нас и нашето дело е да предупреждаваме хората за опасността, в която те се намират. Нека тържествените сцени, разкрити в пророчествата, не останат непоказани. Ако нашите хора бяха и наполовина будни, ако осъзнаваха близостта на събитията, описани в Откровение, в църквите ни щеше да настъпи реформация

62

и още много хора щяха да повярват във вестта. Нямаме време за губене; Бог ни призовава да издирваме душите, за които ще трябва да даваме сметка. Издигайте нови принципи и се съсредоточавайте върху пронизващата истина. Тя ще бъде като меч, остър и от двете страни. Но не наблягайте твърде много на спорните въпроси. Ще има време, когато ще трябва да стоим спокойни и да гледаме Божието спасение. Нека Даниил говори, Нека Откровението говори и нека казват що е истина. Но независимо на кой етап се намира представянето на истината, издигайте Исус като Център на всяка надежда – “Коренът и Потомъкът Давидов, светлата Утринна звезда” (Откровение 22:16). {6Т 61.4}

Хвалебствени събрания

На службите на нашите лагерни събрания трябва да има песни и инструментална музика. Музикалните инструменти са били използвани в религиозните служби в древните времена. Поклонниците хвалели Бога с арфи и кимвали. Музиката трябва да има място и в нашите служби. Това ще повиши интереса. Всеки ден трябва да се провежда хвалебствено събрание –семпла благодарствена служба пред Бога. Нашите лагерни събрания щяха да имат повече сила, ако истински усещахме добротата, милостта и дълготърпението на Бога и ако от нашите устни се изливаше повече хваление за чест и прослава на Неговото име. Душата трябва да гори с повече ревност. Господ казва: “Който принася жертва на хвала, той Ме прославя” (Псалм 50:23). {6Т 62.1}

Разговорите, занимаващи се със Сатана, са негово дело и той се радва, когато човешките същества разговарят за неговата сила и за работата му между човешките чеда. Отдавайки се на такива разговори, умът става мрачен и потиснат. Можем да се превърнем в проводници на Сатана, да произнасяме думи, които не носят светлина на нито едно сърце. Нека решим да не бъде така.

63

Нека решим да не бъдем проводници, чрез които Сатана да внушава мрачни и потискащи мисли. Нека нашите думи не бъдат ухание от смърт за смърт, а от живот за живот. {6Т 62.2}

Бог желае чрез думите, които говорим на хората, и чрез молитвите, които издигаме, да даваме безпогрешно доказателство, че притежаваме духовен живот. Не се радваме в пълнота на благословенията, които Господ е приготвил за нас, тъй като не просим с вяра. Ако упражнявахме вяра в словото на живия Бог, щяхме да получим най-богати благословения. Ние безчестим Бога с нашата липса на вяра; затова не можем да придадем живот и на други, поднасяйки им живо, възвисяващо свидетелство. Не можем да дадем нещо, което нямаме. {6Т 63.1}

Ако ходим смирено с Бога, ако работим в Христовия дух, никой от нас няма да носи тежко бреме. Ще го оставим на великия Бременосец. Тогава можем да очакваме ликуване в Божието присъствие, в общение с Неговата любов. Всяко лагерно събрание трябва да бъде едно пиршество на любовта отначало докрай, защото Божието присъствие е с Неговия народ. {6Т 63.2}

Цялото небе се интересува от нашето спасение. На Божиите ангели – хиляди по хиляди и десетки хиляди по десетки хиляди – е наредено да служат на онези, които ще бъдат наследници на спасението. Те ни пазят от злото и изтласкват силите на мрака, търсещи нашето унищожение. Нямаме ли причина да бъдем благодарни всеки миг, благодарни дори и когато на пътя ни се изпречват очевидни трудности? {6Т 63.3}

Самият Господ е наш Помощник. “Пей, Сионова дъщерьо, възкликнете, Израилю, весели се и радвай се от все сърце, Ерусалимска дъщерьо (...) Господ, твоят Бог, е всред теб – Силният, Който ще те спаси. Ще се развесели за теб с радост, ще се успокои в любовта Си, ще се весели за теб с песни” (Софония 3:14,17). Това е свидетелството,

64

което Господ желае да занесем на света. Неговата хвала трябва да бъде непрестанно в сърцата ни и на устните ни. {6Т 63.4}

Такова свидетелство ще има влияние върху другите. Когато се мъчим да откажем хората от техните усилия да постигнат щастие със собствени сили, трябва да им покажем, че имаме нещо по-добро. Когато разговаряше със самарянката, Исус не я укори за идването ѝ при Якововия кладенец, а ѝ показа нещо далеч по-ценно. В контраст с Якововия кладенец, Той ѝ представи Извора на живата вода. “Ако би знаела Божия Дар и Кой е Онзи, Който ти казва: “Дай ми да пия”, ти би поискала от Него, и Той би ти дал жива вода (...) Който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее довека, но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот” (Йоан 4:10,14). {6Т 64.1}

Църквата се нуждае от освежителната, жива опитност на членове, които имат навика да общуват с Бога. Сухи, банални свидетелства и молитви, без Христос в тях, не помагат на хората. Ако всеки, който твърди, че е Божие чедо, е изпълнен с вяра, светлина и живот, какво прекрасно свидетелство щеше да даде на онези, които идват да слушат истината! И колко много души щяха да бъдат спечелени за Христос! {6Т 64.2}

Усилия за съживяване

На нашите лагерни събрания се полагат твърде малко усилия за съживяване. Твърде малко търсим Господа. От самото начало до края на събранията трябва да се провеждат съживяващи служби. Най-целенасочените усилия трябва да са за събуждане на хората. Нека всички видят, че вие се отнасяте сериозно към това, тъй като имате прекрасна вест от небето.

65

Кажете им, че Господ идва да съди и никой – нито царе, нито управници, нито богати, нито влиятелни – не ще успее да избегне съда, който скоро ще започне. В края на всяко събрание трябва да има призив за решение. Бързо обхващайте онези, които са проявили интерес, докато се утвърдят във вярата. {6Т 64.3}

Трябва да бъдем по-решителни не на шега. Трябва да говорим истината насаме и публично, представяйки всеки аргумент, наблягайки на всеки мотив с неизразима стойност, за да привлечаме хората към Спасителя, издигнат върху ужасния кръст. Бог желае всички да достигнат до вечния живот. Забележете как в цялото Писание наблюдаваме изява на дух на настойчивост, на умоляване към хората да дойдат при Христос, да се отрекат от апетитите и страстите, които покваряват душата. С всички сили трябва да ги подтикваме да гледат към Исус и да приемат Неговия живот на себеотрицание и саможертва. Трябва да им покажем, че очакваме да зарадват Христовото сърце, използвайки всеки един от Неговите дарове за прослава на името Му. {6Т 65.1}

Много от онези, които идват на събранията, са уморени и обременени от греха. Не се чувстват сигурни в своята религиозна вяра. На притеснените и търсещите почивка трябва да дадем възможност да намерят помощ. След проповедта трябва да се отправи покана към онези, които желаят да последват Христос – да изразят своето желание. Поканете всички, които не са доволни от подготовката си за Христовото завръщане, и всички, които се чувстват обременени и претоварени, да се отделят и да излязат напред. Нека духовни хора да разговарят с тези души. Молете се със и за тях. Прекарайте много време в молитва и усърдно изследване на Словото заедно. Нека всички се убедят в реалния факт на собствената си вяра и в собствените си души, че Светият Дух ще им се даде поради техния глад и жажда за правда. Научете ги как да се предават на Бога, как да вярват и как да се затвърдят в обещанията.

66

Нека дълбоката Божия любов се изразява в думи на насърчение и в думи на застъпничество. {6Т 65.2}

Нека има много повече борба с Бога за спасението на души. Работете безкористно, уверено, с непоколебим дух. Заставяйте душите да дойдат на “сватбената вечеря на Агнето”. Нека има повече молитви, повече вяра, повече приемане и работа съвместно с Бога. {6Т 66.1}

Съществува много тъжно безразличие и пренебрежение към великото спасение. Безгрижните трябва да бъдат събудени, иначе ще загинат. След като е дал Своя собствен Син за спасението на виновния грешник, Бог ще изпрати и Своите служители, за да противостоят на човешките и сатанинските сили, обединени с цел да унищожават души. Господ е осигурил всяко възможно средство, за да може разпнатият Спасител да бъде открит на грешниците. Макар и мъртви в своите престъпления и грехове, вниманието им трябва да бъде привлечено чрез проповядване на Христос, и то разпнат. Хората трябва да бъдат убедени, че грехът е зло. Очите на беззаконника трябва да бъдат просветени. Нека всички, които са били привлечени от Спасителя, разказват историята на Неговата любов. Нека всеки, който е

почувствал обръщащата сила на Христос в собствената си душа, прави всичко, което може, в името на Господа. {6Т 66.2}

Неизмеримата цена на жертвата, нужна за нашето изкупление разкрива факта, че грехът е чудовищно зло. Бог е можел да изличи това отвратително петно от Своето творение, ако е изличил и грешника от лицето на земята. Но Той “толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот” (Йоан 3:16). Защо всички, които твърдят, че обичат Бога, не се мъчат да просвещават своите близки, съсед и приятели, за да не могат те да пренебрегват повече това велико спасение? {6Т 66.3}

Христос предаде Себе Си на позорна, агонизиращо болезнена смърт, разкривайки мъката на Своята душа за спасението на погиващите.

67

О, Христос може, Христос желае, Христос копнее да спаси всички, които дойдат при Него! Говорете на душите в смъртна опасност и нека те съзерцават Христос на кръста, умиращ, за да направи прощението възможно. Нека от вашето собствено сърце бликат нежността и състрадателната любов на Христос, докато говорите на грешника. Нека има дълбока сериозност, но от устата на онзи, който се старае да спечели душата – да гледа и живее – не трябва да се чува нито един груб и силен тон. Нека първо вашата собствена душа се посвети на Бога. Нека, като гледате към нашия Посредник в небето, сърцето ви се съкруши. Тогава, смекчени и покорни, можете да се обърнете към каещите се грешници като хора, осъзнали силата на изкупителната любов. Молете се заедно с тези души, с вяра ги довеждайте при подножието на кръста; издигайте мислите им заедно с вашите и обръщайте очите на вярата им натам, накъдето гледате и вие – към Спасителя и към победата, която Той е извоювал И те сами ще започнат да гледат към Божия Агнец, Който носи греха на света. Ще видят Пътя, Истината и Живота. Слънцето на правдата ще проникне с блестящите си лъчи в сърцето. Мощният прилив на изкупителната любов ще се влее в пресъхналата, жадуваща душа и грешникът ще бъде спасен за Исус Христос. {6Т 66.4}

Христос разпнат – говорете за това, молете се за това, пейте за това и то ще съкруши сърцето ви. Това е силата и мъдростта на Бога, за да събира души за Христос. Формални, заучени фрази или просто представяне на аргументи ще бъдат от малка полза. Смекчаващата Божия любов в сърцата на Божиите работници ще бъде забелязана от онези, за които те работят. Душите жадуват за водата на живота. Не бъдете празни щерни. Ако им разкривате Христовата любов, ще можете да заведете гладуващите и жадуващите при Него и Той ще им даде хляба на живота и водата на спасението.

68

{6Т 67.1}

Лично служене

Господните служители трябва не само да проповядват Словото от амвона, но да установяват и личен контакт с хората. Когато се изнася проповед, се сеят скъпоценни семена. Но ако не се положат лични усилия да се култивира почвата, семената няма да пуснат корен. Докато сърцето не бъде смекчено и покорено от Божия Дух, много от проповедите са напразно. Наблюдавайте онези посетители, които изглеждат заинтересувани и разговаряйте с тях след службата. Често няколко думи, казани насаме, са

по-полезни от цялата проповед. Изследвайте какво впечатление са направили представените теми на слушателите, дали всичко им е станало ясно. С внимание и учтивост им покажете, че истински се интересувате от тях и че се грижите за душата им. Мнозина са стигнали дотам да мислят, че като народ ние не вярваме в обръщането. Когато апелираме към тях да дойдат при Христос, сърцата ще се смекчат и предразсъдъците им ще бъдат победени. {6Т 68.1}

Библейски изследвания

Когато е възможно, нека всяка важна проповед бъде последвана от библейско изследване. Тук могат да бъдат приложени представените теми, може да се отговори на въпроси и в ума да се запечатат правилни идеи. Трябва да се посвещава повече време на търпеливо обучение на хората, като им се дава възможност и те да се изказват. Това е наставление, от което те имат нужда – стъпка по стъпка и правило след правило. {6Т 68.2}

Също така трябва да се организират специални срещи с хората, които са проявили интерес към представените истини и имат нужда от наставление. Те трябва да бъдат канени на тези срещи и всички – вярващи и невярващи – трябва да имат възможност да задават въпроси върху онова, което не са разбрали напълно. Дайте възможност на всеки да говори за своето объркване, тъй като такива ще има.

69

Нека хората видят, че във всяка наша проповед, във всяко библейско изследване имаме по едно ясно “Така говори Господ” за всяко от убежденията и доктрините, които защитаваме. {6Т 68.3}

Христос поучаваше чрез този метод. Докато говореше на хората, те можеха да го питат свободно. Той беше винаги готов да обясни думите Си на всеки, който смирено търси светлина. Но не насърчаваше критикуването и заяждането. Ние също не бива да го правим. Когато хората се опитват да възбудят спор и да оборват някои точки от доктрините, кажете им, че това събрание няма такава цел. {6Т 69.1}

Когато отговорите на някой въпрос, уверете се, че слушателите са чули и разбрали отговора. Не омаловажавайте въпроса, като ги карате да го задават отново. Напредвайте стъпка по стъпка и ще видите колко много ще спечелите. {6Т 69.2}

На такива срещи хората, разбиращи вестта, могат да задават въпроси, които ще осветлят отделни точки от истината. Но има и такива, които нямат мъдрост да направят това. Когато някои задават въпроси, които само създават объркване и сеят семената на съмнението, трябва да бъдат посъветвани да се въздържат от задаването им. Необходимо е да се научим кога да говорим и кога да мълчим, да се научим как да сеем семената на вярата, за да предаваме светлина, а не тъмнина. {6Т 69.3}

Дума навреме

Вярващите, които поддържат постоянен молитвен дух, ще могат да говорят слово навреме към хората, които попадат в тяхната сфера на влияние; Бог ще им дава мъдрост, за да могат да Му служат. “Защото мъдрост ще влезе в сърцето ти, знание ще услада душата ти, разсъждение ще те пази,

благоразумие ще те закриля” (Притчи 2:10,11). Ще отваряш устата си с мъдрост и езикът ти ще се подчинява на закона на милостта.

70

{6Т 69.4}

Ако тези, които твърдят, че са християни, се вслушват в Словото на Христос, всички, които влизат в контакт с тях, щяха да познаят, че са били с Исус и са се поучавали от Него. Те ще бъдат Христови представители и тяхна тема ще бъдат вечните неща. Вечните реалности се приближават. Те ще бъдат над душите, тъй като ще трябва да дават сметка за тях. Това означава много повече, отколкото мнозина смятат. Означава да излезем и да търсим изгубените овци. {6Т 70.1}

Увеличаване на средствата

Никой не бива да използва лагерните събрания, където могат да бъдат достигнати най-голям брой хора, за да се прокарат особени интереси или да се увеличават средствата за различни благотворителни цели, които стават толкова много. Божието дело в служба на Словото, разпространението на истината в далечни земи, огромната нужда от възпитателна работа в новите полета и основаването на санаториуми във връзка с делото на евангелското служене – това са целите, които трябва да бъдат представяни пред хората на лагерните събрания. {6Т 70.2}

Резултати от работата на лагерните събрания

Нашите лагерни събрания имат да извършат едно велико дело. Господ специално е почел тези събрания, като ги е нарекъл “святи събрания”. На тези срещи идват хиляди хора – мнозина просто от любопитство - да видят и чуят нещо ново. Но когато чуят вестта на истината и влязат в контакт с онези, които вярват в нея, те биват впечатлени. Виждат, че те не са онова, което са им представяли преди. Предразсъдъците, противопоставянето и безразличието биват премахнати и те с искрен интерес започват да слушат изнасяното слово. {6Т 70.3}

Господ има Свои представители във всички църкви. Тези хора не са получили специалните изпитващи истини за тези последни дни; те не са им били представени при обстоятелства, които да ги доведат до убеждение на ума и сърцето;

71

затова и, отхвърляйки светлината, те не се скъсали връзката си с Бога. Има много хора, които вярно са живели според светлината, огрявала пътя им. Те гладуват за по-голямо познание за пътищата и делата на Бога. По целия свят мъже и жени с копнеж търсят Небето. Молитви, сълзи и себеизпитване се издигат от души, копнеещи за светлина, благодат и Светия Дух. Мнозина са на самия праг на царството, очакващи само да влязат. {6Т 70.4}

Когато Христовите уроци и библейските истини в тяхната простота се представят пред душите, те разпознават светлината и се радват в нея. Смущенията им изчезват пред светлината на истината като роса под утринното слънце. Тяхното разбиране върху библейската истина се разширява и Божието откровение в Христос идва върху тях, показвайки им дълбочината, широчината и височината на

духовната тайна, която те не са знаели преди – която не може да бъде обяснена, а само илюстрирана от един Христов подобен характер. {6Т 71.1}

Мнозина, които не са свързани с никоя църква и сякаш изцяло нехаят относно Божиите поучения, имат сърца, не чак толкова безразлични, колкото изглежда на пръв поглед. Дори и най-нерелигиозните хора имат своите часове на убеждение, когато ги връхлита копнеж по нещо, което нямат. Във всяко село и всеки град има огромен брой хора, които не посещават никоя църква. Много от тях могат да бъдат привлечени от лагерните събрания. Там идват много хора – роби на греха и безпомощни жертви на лоши навици. Голяма част от тях биват убедени и обърнати. Когато с вяра се хванат за Божието обещание за прощение на греховете им, връзките на навиците се разкъсват. Изоставяйки греховните си страсти, те стават свободни хора в Христос Исус и ликуват в свободата на Божиите синове. Това е делото, което трябва да се върши на всичките ни лагерни събрания. По този начин мнозина ще бъдат спечелени за Христос.

(72) {6Т 71.2}

След лагерното събрание

На лагерните събрания в градовете мнозина ще бъдат призвани да чуят поканата за угощението: “елате, понеже всичко е готово.” (Лука 14:17) След като интересът у хората е предизвикан, не бива да прекъсваме тези събрания, да събираме палатките и да създаваме впечатлението, че събранията са приключили. Много може да бъде извършено чрез ярна и сериозна работа точно когато стотици са проявили интерес. Затова събранията трябва да бъдат ръководени така, че да се поддържа общественият интерес. {6Т 72.1}

След едно от лагерните събрания се разгледа въпросът за продължителността на тези събрания. Разказах на братята съня, който ми бе даден. Сънувах, че виждам една отчасти построена сграда. Работниците започнаха да събират инструментите си и се канеха да я оставят недовършена; но аз настойчиво ги замолих да преценят случая. “Сградата не е довършена – им казах. – Върнете се и продължете работа, докато завършите покрива.” Тогава те се върнаха и продължиха. И така, братята се вслушаха в моя съвет, останаха и продължиха работата по лагерното събрание. В резултат на това мнозина бяха приели истината. {6Т 72.2}

Не бива да има толкова много провали на скъпите усилия при провеждането на лагерни или палаткови събрания; не бива при Господа да се донасят само по няколко снопа. На местата, където никога не е бил издиган стандартът на настоящата истина, сега ще има повече обърнати души в резултат на работа, по-усилена от когато и да било. Към всеки, който чувства, че ръцете му отслабват и се отпускат, аз имам слово: “Хвани се по-здраво за стандарта”. Вярата казва: “Върви напред”. Не трябва нито да падаш, нито да се обезсърчаваш.

73

У онзи, който непрестанно напредва, вярата не отслабва. {6Т 72.3}

Понякога е трудно след лагерно събрание да се задържат за няколко седмици главните говорители, за да доразвият пробудения интерес. Може да е скъпо да се продължи наемът за земята и да се запазят достатъчен брой семейни палатки, за да се поддържа външният вид на лагера. Може няколко семейства да направят жертва и да останат, за да помагат на служителите и библейските работници, като присъстват на библейския курс заедно с хората, идващи на събранията, като ги посещават по домовете им, разказват им за благословенията, получени от лагерното събрание, и ги канят да идват. Без съмнение, ще бъде трудно да се осигурят достатъчен брой работници, които да продължат делото успешно. Но резултатите ще оправдаят усилията. Именно чрез такива сериозни и енергични усилия някои от нашите лагерни събрания са се превърнали в инструмент за издигането на силни и работещи църкви. И именно чрез такава сериозна работа тройната ангелска вест ще бъде занесена на хората в нашите градове. {6Т 73.1}

Понякога голям брой говорители посещават някое лагерно събрание за няколко дни и точно когато интересът на хората е напълно пробуден, почти всички бързат да отидат на следващото събрание, оставяйки само двама-трима говорители да се борят с потискащото въздействие от събарянето и събирането на семейните палатки. Колко по-добре би било, ако събранията продължаваха по-дълго време; ако хората от различните църкви идваха подготвени да останат месец и повече, като помагат и се учат как да работят правилно. След това те биха могли да отнесат в своите църкви една скъпоценна опитност. Колко по-добре би било, ако същите говорители, които събуждат интереса на хората, останат по-дълго и продължат делото организирано и достатъчно време.

74

Провеждането на събранията по този начин би изисквало едновременното организиране на няколко такива и не би позволило няколко души да посетят всичките. Но ние трябва да помним, че делото ще бъде завършено “не чрез сила, нито чрез мощ, но чрез Духа Ми – казва Господ на силите”. (Захария 4:6) {6Т 73.2}

Работата не бива да спира след края на лагерното събрание. Представените там учения са били нови и странни за хората. Онези, които са убедени и желаят да приемат истината, ще се сблъскат с по-организирана и по-изтънчена съпротива. Служители, приятели и познати ще полагат всякакви усилия да изтръгнат семената на истината, засети в техните сърца. Не бива да изоставяме семето да бъде унищожено по този начин. Не бива да му позволяваме да изсъхне поради липса на влага. {6Т 74.1}

Промените отслабват влиянието на събранията. Там, където е възможно, продължете събранията на територията на лагера. Но когато е по-разумно да се преместите, нека голямата палатка се сложи на някое удобно място и службите в нея да продължат. Трябва да се основе мисионско поле. Осигурете подходящо място и нека няколко работници да се обединят, за да образуват едно мисионско семейство. Това би трябвало да се възложи на някой мъж и неговата съпруга, които са способни и посветени, което ще окаже благотворно влияние върху делото. {6Т 74.2}

За да се поддържа интересът след лагерните събрания, ще са нужни помощници в най-различни направления и тези случаи трябва да са като курсове за обучение на работниците. Нека млади хора да работят заедно с опитните работници, които да се молят заедно с тях и търпеливо да ги наставляват. Посветени жени трябва да се заемат с библейска работа от дом на дом. Някои от служителите могат да

работят като колпортьори, като продават литература и разумно подаряват на онези, които не могат да си купят. {6Т 74.3}

Нека някои от работниците посещават религиозни сбирки в други църкви и, където имат възможност, да вземат участие в тях.

75

Когато беше само на дванадесет години, Исус отиде в училището на свещениците и равините в храма и им задаваше въпроси. В това храмово училище всеки ден имаше уроци и по нещо приличаше на нашите библейски курсове. Исус задаваше въпроси като ученик, но Неговите въпроси дадоха нов повод за размисъл на тези учени свещеници. Днес трябва да се прави нещо подобно. Трябва да бъдат насърчавани благоразумни младежи, които да посещават събранията на Младежкото християнско дружество не за да търсят препирни, но да изследват Писанията заедно с тях и да задават спомагателни въпроси. {6Т 74.4}

Ако след всяко лагерно събрание се работеше сериозно и енергично по всички тези направления, още много души щяха да бъдат откъснати като плодове на посятото там семе. {6Т 75.1}

Нека работниците опознават хората и им четат скъпоценното Христово Слово. Издигайте разпнатия Христос пред тях и скоро онези, които са чули предупредителната вест, ще бъдат подтикнати да потърсят повече информация. Сега е време да се представят основите на нашата вяра със смирение и страх; но не робски страх, а предпазлива боязън да не би да говорим необмислено. Представяйте истината в цялата ѝ прелест, с простота и искреност, давайки храна навреме и на всеки неговата порция храна. {6Т 75.2}

Това дело изисква от вас да работите за душите така, както лично се носи отговорност за тях. Христовата кротост трябва да пропие сърцето на работника. Ако обичате душите, ще се отнасяте нежно с тях. Ще издигате смирени, сериозни, сърдечни молитви за онези, които посещавате. Уханието на Христовата любов ще се открива във вашата работа. Този, Който даде собствения Си живот за живота на света,

76

ще сътрудничи на себеотрицателния работник, за да може той да докосва човешките сърца. {6Т 75.3}

Делото на евангелизатора

Изследване на Писанията и молитви в семействата – това е работата на евангелизатора и той трябва да я съвместява с проповядването. Ако я пропусне, проповядването му до голяма степен ще бъде провал. Приближавайте се до хората чрез лични усилия. Учете ги, че Божията любов трябва да навлезе в светилището на домашния живот. {6Т 76.1}

Не отдавайте никаква слава на себе си. Не работете с разделен ум, опитвайки се да служите на себе си и на Бога едновременно. Поставете себе си на заден план. Нека думите ви водят отрудените и обременените при Исус, за да Му оставят товарите си. Работете така, сакаш Го виждате до десницата си – готов да ви даде Своята работоспособност и всемогъща сила при всеки спешен случай. Господ е вашият Съветник, вашият Водач, Капитанът на вашето спасение. Той върви пред вас, за да победи. {6Т 76.2}

“По пътища и огради”

Заповедта на Христос към Неговия народ е: “Излез по пътищата и по оградите и, колкото намериш, накарай ги да влязат, за да се напълни къщата Ми” (Лука 14:23). {6Т 76.3}

Поканата на Евангелието за угощението най-напред се дава “по пътищата”. Трябва да бъде дадена на онези, които твърдят, че са на пътя на християнската опитност – членовете на различни църкви. “Който има ухо, нека слуша що говори Духът към църквите” (Откровение 2:7). В тези църкви има и истински, и фалшиви поклонници. С хората, които са изоставили първата си любов, трябва да се работи – с изгубилите първоначалната си ревност и интерес към духовните неща. Трябва да отнесем предупреждението до хората, които изповядват християнството, но нарушават Божия закон.

77

На тях трябва да бъде дадена вестта. {6Т 76.4}

Господ казва: “До ангела на сардикийската църква пиши: Това казва Онзи, Който има седемте Божии духове и седемте звезди: Зная твоите дела – че на име си жив, но си мъртъв. Бодърствай и закрепи останалото, което е близо до умирање, защото не намерих някои от твоите дела свършени пред Моя Бог. Помни прочее как си приел и си чул и пази го, и покай се. И тъй, ако не бодърстваш, ще дойда като крадец и няма да знаеш в кой час ще дойда върху тебе” (Откровение 3:1-3). {6Т 77.1}

Предупреждението към последната църква също трябва да бъде прогласено сред всички, които твърдят, че са християни. Вестта към Лаодикия трябва да достигне до всички църкви - като копие, като двуостър меч: “Зная делата ти – че не си студен, нито топъл. Дано да беше ти студен или топъл. Така, понеже си хладък – нито топъл, нито студен – ще те повърна из устата Си. Понеже казваш: “Богат съм, забогатях и нямам нужда от нищо” – а не знаеш, че ти си окаяният, нещастен сиромаш – сляп и гол, то съветвам те да си купиш от Мен злато, пречистено с огън, за да се обогатиш, и бели дрехи, за да се облечеш, та да се не яви срамотата на твоята голота, и колурий, за да помажеш очите си, та да виждаш. Онези, които любя, Аз ги изобличавам и наказвам. Затова бъди ревностен да се покаеш” (стихове 15-19). Прогласяването на тази вест е наша работа. Полагаме ли всяко възможно усилие, за да могат църквите да бъдат предупредени? {6Т 77.2}

Имаме работа със служителите на другите църкви. Бог желае те да бъдат спасени. И те, както и ние, могат да получат безсмъртие единствено чрез вяра и послушание. Трябва да работим сериозно за тях, за да могат да го получат. Бог желае и те да вземат специално участие в Неговото дело за това време.

78

Желае те да бъдат сред онези, които “дават храна на дома си навреме”. Защо да не бъдат ангажирани в това дело? {6Т 77.3}

Нашите служители трябва да търсят сближаване със служителите на други деноминации. Молете се за и заедно с тези хора, за които Христос се застъпва. Върху тях лежи тържествена отговорност. Като Христови вестители трябва да показваме задълбочен и сериозен интерес към тези пастири на стадото. {6Т 78.1}

Да се отпрати призив “по пътищата” означава той да бъде прогласен пред всички, които вземат активно участие в спасителното дело – към учителите и водачите на народа. Онези, които носят тежки

отговорности в обществения живот – лекари и учители, адвокати и съдии, обществени служители и бизнесмени – на тях трябва да се предаде ясната и недвусмислена вест: “Какво ще се ползва човек, ако спечели целия свят, а изгуби живота си? Защото какво би дал човек в замяна на живота си?” (Марк 8:36, 37). {6Т 78.2}

Ние много говорим и пишем за пренебрегнатите бедни; не трябва ли да се обърне малко внимание и на пренебрегнатите богати? Мнозина считат тази класа за безнадеждна и правят твърде малко, за да отворят очите на заслепените и омаяните от Сатана, които си правят криви сметки и губят вечността. Хиляди богати хора са слезли в гроба непредупредени, защото за тях е било съдено по външния им вид и са били подминавани като безнадеждни обекти. Но колкото и безразлични да изглеждат те, на мен ми беше показано, че повечето представители на тази класа са душевно обременени. Има хиляди заможни, които гладуват за духовна храна. Мнозина заети с обществен живот чувстват нужда от нещо, което нямат. Едва малцина тях ходят на църква, защото чувстват, че да имат полза от това. Ученията, които те слушат, не докосват душите им. Няма ли да положим лични усилия в тяхна полза? {6Т 78.3}

Някой ще попита: “Не можем ли да ги достигнем чрез публикации?” Много от тях не могат да бъдат достигнати по този начин.

79

Те се нуждаят от лични усилия. Ще погинат ли без специално предупреждение? В древните времена не беше така. Божиите служители бяха изпращани и до високопоставените с вестта, че могат да намерят мир и покой единствено при Господ Исус Христос. {6Т 78.4}

Величието на небето дойде на нашия свят, за да спаси изгубеното и паднало човечество. Той положи усилия не само за отхвърлените, но и за онези, които заемаха високи постове. Използваше всякакви начини, за да намери достъп до душите на хората от висшите класи, които не познаваха Бога и не почитаха Неговите заповеди. {6Т 79.1}

След Христовото възнесение това дело продължи. Сърцето ми е затрогнато много нежно, когато чета за интереса, който Господ имаше към Корнилий. Корнилий заемаше висок пост – офицер от римската армия – и живееше стриктно според получената светлина. Господ изпрати специална вест от небето до него и чрез друга вест насочи апостол Петър да го посети и да му даде светлина. Това би трябвало да е голямо насърчение за нас – да размишляваме върху състрадателната и нежна любов на Бога към онези, които търсят светлина и се молят за нея. {6Т 79.2}

Представено ми беше, че има още много като Корнилий – хора, които Бог желае да свърже с църквата Си. Те симпатизират на Господния народ, пазещ заповедите. Но нишките, които ги свързват със света, ги държат здраво. Те нямат моралната смелост да споделят високото си положение с низшите. Ние трябва да полагаме специални усилия за тези души, които имат нужда от това, поради отговорности и изкушения. {6Т 79.3}

От дадената ми светлина знам, че простото “Така говори Господ” трябва да се проповядва и на влиятелните и властимащи хора в този свят. Те са поставени над онези, на които Бог е поверил важни истини.

80

Ако приемат Неговия призив, Бог ще ги ползва за Своята кауза. {6Т 79.4}

В света има хора, на които Бог е дал способността да организират – способност, която ни е нужна за напредъка на делото в тези последни дни. Имаме нужда от хора, които да поемат ръководството на институциите, които да работят като водачи и да обучават в нашите полета. Бог призовава хора, които могат да гледат напред и да разбират какво трябва да се свърши, които да работят като верни финансисти, които ще стоят твърдо като скала за принципите при всякакви евентуални бъдещи рискове и кризи. {6Т 80.1}

Божие дело днес има нужда, както е имало и през последните години, от таланти – и това е Божи план. Но егоизмът така се е вплел в нашите институции, че Господ не е работил за свързването на онези хора с делото, които би трябвало да свърже с него. Той е предвидил, че те няма да бъдат правилно приети и оценени. {6Т 80.2}

Бог призовава сериозни и смирени работници, които да занесат истината на висшите класи. Богатите, обичащи света и покланящи се на света души не могат да бъдат привлечени към Христос чрез случайни, непланирани опити. Мъже и жени с мисионски дух, които не се предават, нито се обезсърчават, трябва да положат лични усилия. {6Т 80.3}

Трябва да провеждаме молитвени събрания и да молим Господа да отвори път пред истината, за да може тя да навлезе в крепостта, където Сатана е установил своя трон и да разпръсне сянката, която е разпрострял над пътеките на онези, които то иска да измами и унищожи. Имаме уверението: “Голяма сила има усърдната молитва на праведния” (Яков 5:16). {6Т 80.4}

Молете се настоятелно за душите, с които работите; представяйте ги и пред църквата като обекти на смирени молитви. Именно от това се нуждаят църковните членове – умовете им да бъдат отвърнати от техните маловажни трудности,

81

за да почувстват тежестта на бремето – личния интерес за душите, които погиват. Изберете си една душа, след това още една и всеки ден търсете Божието ръководство, представяйки пред Него всичко в сериозна молитва, работейки с небесна мъдрост. Ако правите това, Бог ще даде Светия Дух, Който да убеждава и обръща душите. {6Т 80.5}

Има хора, които са специално подготвени за работа с висшите класи. Те би трябвало ежедневно да търсят Господа, проучвайки как да достигнат до тези личности - не просто, за да се запознаят с тях случайно, но да установят трайни отношения чрез лични усилия и жива вяра, показвайки дълбока любов към тях и истинска загриженост те да получат познания за истината – такава, каквато е в Божието Слово. {6Т 81.1}

За да бъдат достигнати тези класи, самите вярващи трябва да бъдат “живи послания” – “узнавани и прочитани от всичките човеци” (2Коринтяни 3:2). Ние не представяме в нужната пълнота възвисяващия и облагородяващ характер на истината. Има опасност да станем тесногръди и егоисти. Със страх и трепет винаги трябва да помним това, да не би да се провалим. {6Т 81.2}

Нека онези, които работят за висшите класи, се държат с истинско достойнство, помнейки, че техни спътници са ангелите. Нека държат съкровищницата на ума и сърцето си винаги пълна с “Писано е”. Окачете в залата на паметта си скъпоценните Христови слова. Те трябва да бъдат ценени много повече от сребро или злато. {6Т 81.3}

Не бива да прикриваме факта, че сме адвентисти от седмия ден. Истината би могла да бъде посрамена чрез нашите действия, ако не са в хармония с ясните ѝ принципи. Но никога не трябва да се срамуваме от истината. Когато имате възможност, изповядайте вярата си. Когато някой ви попита, със смирение и страх му обяснявайте основанията за надеждата, която имате. {6Т 81.4}

Това, което ни прави способни да посочваме на другите Божия Агнец, носещ греха на света, е непрестанният размисъл върху скъпоценната изкупителна жертва на Христос заради нас.

82

Трябва да бъдем живи примери за силата на Христовата кръв, чрез която греховете ни са били простени. Само по този начин можем да достигнем висшите класи. {6Т 81.5}

В това дело ще се сблъскаме с много обезсърчения, ще направим много причиняващи болка на сърцето ни открития. Христос е казал, че е по-лесно камила да премине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство. Но всичко е възможно с Бога. Той може и ще работи чрез човешки инструменти върху умовете на богати хора, посветили живота си на печеленето на пари. {6Т 82.1}

Небесният Всемир отдавна очаква да сътрудничи на човешки посредници в това дело, отбягвано и пренебрегвано досега. Мнозина, които са се опитвали да вършат това, са се отказвали, обезкуражени. Ако обаче бяха постоянствали, щяха да постигнат голям успех. Онези, които вярно вършат тази работа, ще бъдат благословени от Бога. Христовата правда ще върви пред тях и Господнята слава ще ги следва. {6Т 82.2}

Ще бъдат извършени чудеса на истинско обръщане – чудеса, каквито не виждаме сега. Великите хора на земята не стоят извън обхвата на силата на вършещия чудеса Бог. Ако онези, които работят заедно с Него, са хора на вярата, вършещи вярно и смело своите задължения, Бог ще обръща хора, заемащи отговорни постове, интелигентни и влиятелни. Чрез силата на Светия Дух мнозина ще приемат Божиите принципи. Когато пред самодоволния богат човек бъде издигнат Исус в Своята любов, в Своето себеотрицание и саможертва, Той ще види каква противоположност представлява той самият – окаян, нещастен, беден, сляп и гол – ще се види толкова нищожен в собствените си очи, че ще предпочете Христос пред себе си и ще се хване за вечния живот. {6Т 82.3}

Веднъж обрънат към истината, той ще стане инструмент в Божията ръка, който има общение със светлината. Ще чувства специална отговорност за други души от тази пренебрегвана класа.

83

Ще почувства, че разпространяването на Евангелието сред посветилите се на завладяване на света, е поверено на него. Ще посвещава време и пари на Бога, ще донася средства в Неговата съкровищница, ще използва влиянието и талантите си в полза на истината, а църквата ще получи допълнителна сила и успех.

{6Т 82.4}

Христос заповядва на Своите вестители да отидат и по малките пътеки, и по оградите – при бедните и нископоставените на земята. Много от тях не разбират какво трябва да направят, за да бъдат спасени. Мнозина са потънали в грях. Немалко са нещастни. Болести и всякакви страдания измъчват както тялото, така и душата им. Те копнеят да намерят утеха за грижите си и Сатана ги изкушава да я търсят в

похотите и удоволствията, водещи до разруха и смърт. Те харчат парите си за това, което не е хляб, и труда си - за това, което не задоволява. Тези души не бива да бъдат подминавани. {6Т 83.1}

Като работим в полза на Божиите заповеди и за възстановяването на пролома в Неговия закон, трябва да го правим със съчувствие към страдащото човечество. Трябва да покажем превъзходната любов към Бога; трябва да издигнем Неговия паметник, потъпкан от несвяти нозе; и заедно с това да показваме милост, доброта и най-нежно състрадание към страдащите и грешните. {6Т 83.2}

Навсякъде, където се представя истината, трябва да се полагат сериозни усилия Евангелието да се проповядва най-напред на бедните и да се изцеляват болните. Ако се върши вярно, това дело ще доведе в църквата много души за спасение. {6Т 83.3}

Тези, които се заемат с работа от врата на врата, ще открият възможности за служене в много направления. Те трябва да се молят за болните и да правят всичко според силите си да ги освободят от страданието.

84

Необходимо е да работим сред нисшите, бедните и потиснатите. Би трябвало да се молим за и с тези безпомощни хора, които нямат сила на волята да контролират похотите си и които страстта е извратила. Трябва да се полагат сериозни, постоянни усилия за спасението на онези, в чието сърце се е пробудил интерес. Мнозина биха могли да бъдат достигнати само с дела на безкористна милост. Най-напред трябва да бъдат задоволени физическите им нужди. Когато те видят доказателствата за нашата неогоистична любов, ще им бъде по-лесно да повярват в Христовата любов. {6Т 83.4}

Медицинските сестри – мисионери – са най-добре подготвени за тази работа; но и други трябва да се свържат с тях. Макар и без специално медицинско образование и обучение, те биха могли да научат от своите колеги най-добрите методи за работа. {6Т 84.1}

Има твърде много приказки, фарисейщина и самохвалство; но те никога не могат да спечелят души за Христос. Чистата, осветената любов – такава, каквато Христос е показвал по време на Своето служене – е като свято благоухание. Подобно на счупения съд с мирото на Мария, тя изпълва всичко със своя аромат. Красноречието, познанията върху истината, редките таланти – всички те са скъпоценни дарби. Но само способностите, дори и най-отбраните, не могат да заместят любовта. {6Т 84.2}

Божии работници трябва да показват такава любов. Любовта към Бога и любовта към онези, за които Христос е умрял, ще извършат дело, което ние едва ли можем да схванем. Онези, които не подхранват и не култивират у себе си такава любов, не могат да бъдат успяващи мисионери.

{6Т 84.3}

Нека на всички, които вземат решение за Христос, се възложи да работят за хората, погиващи в своите престъпления и грехове. Там, където истината е била прогласена, където има събудени и обърнати, вярващите незабавно трябва да се обединяват в дела на милост. Там, където библийската истина е била представена, трябва да започне дело на практична набожност.

85

Там, където се основе църква, трябва да започне мисионска работа за безпомощните и страдащите. {6Т 84.4}

Грижа за бедните сред нас

Заповядано ни е да “правим добро на всички, а най-вече на своите по вяра” (Галатяни 6:10). В нашата благотворителна дейност трябва да помагаме специално на онези, които чрез представянето на истината са били убедени и обърнати. Трябва да се грижим за хората, които са имали моралната смелост да приемат истината, които са загубили своето положение и връзки, и им се отказва работа, чрез която да издържат семействата си. Трябва да се осигури помощ на скъпите бедни хора и да се осигури работа на тези, които обичат Бога и пазят Неговите заповеди. Не бива те да бъдат оставяни без подкрепа и да се чувстват така, сякаш или трябва да работят в събота, или да умрат от глад.. Нека всички, които заемат страната на Господа, да виждат в адвентистите от седмия ден топлосърдечни, себеотрицателни и самопожертвувателни хора, които с бодрост и радост служат на своите братя в нужда. Именно за тази категория хора говори Господ, когато казва: “Да въвеждаш в дома си сиромаси без покрив” (Исая 58:7). {6Т 85.1}

Църковни служители и работници

Служителите в новите църкви трябва да бъдат избирани много грижливо. Нека това бъдат истински обърнати мъже и жени. Нека бъдат избирани тези, които са най-добре подготвени да поучават, които могат да служат с думи и на дело. Има изключително сериозна необходимост от работа във всяко направление. {6Т 85.2}

Никога не позволявайте спадане на интереса. В новите църкви изнамирайте методи, които ще поддържат дълбок и жив интерес. Всички, свързани с църквата, трябва да чувстват отговорност за това.

86

Всички трябва да работят до предела на възможностите си за укрепването на църквата и за това събранията да са така живи, че да привличат и заинтересуват външните хора. Всички трябва да считат за грях, ако допуснат изгубване на интереса, когато притежаваме такива свещени, тържествени истини от живи пророци. Акцентирайте пред всички върху необходимостта от кръщение със Светия Дух, от освещение на църковните членове, за да могат те да бъдат живи, растящи, плодоносни дървета в Господнята градина. {6Т 85.3}

Бог призовава себеотрицателни, самопожертвувателни работници. Онези, които посвещават даденото им от Бога време на търсене на души, на родилни мъки за тях, на работа за тези, за които ще дават сметка, ще преживеят богата опитност. Докато споделят скъпоценните истини от Божието Слово с другите, техните собствени сърца ще се отворят, за да приемат Словото. Те ще бъдат обучавани от Великия Учител. {6Т 86.1}

Христос отвори извор за грешния страдащ свят и гласът на Божествената милост се чува: “Елате, всички вие жадни души; елате и пийте”. Можете да пиете от водата на живота безплатно. Нека всеки, който чуе, да каже: “Ела”; и който дойде, нека каже “Ела”. Нека всяка душа, всеки мъж и жена да прогласи тази вест. Тогава делото ще бъде отнесено в пустините по земята. Ще се изпълни Писанието:

В онзи ден Господ ще отвори “извори сред долините” и “реки в безводната земя” и “с веселие ще начерпите вода от изворите на спасението” (Исая 41:18; 43:19, 20; 12:3).

(87) {6Т 86.2}

По-малко проповядване, повече поучение

Не трябва на нашите лагерни събрания да се изисква само от един или двама работници да изнесат всички проповеди и всички библейски курсове. Понякога по-голяма полза има, ако голямото събрание се разбие на части. Така преподавателят на библейската истина може да се приближи до хората повече, отколкото в едно голямо събрание. {6Т 87.1}

На нашите лагерни събрания се проповядва много повече, отколкото би трябвало. Това възлага тежко бреме върху служителите и в резултат се пренебрегват много неща, които изискват внимание. Много дребни неща, които отварят вратата за сериозни злини, се подминават незабелязани. Физическите сили и времето на служителя, от което той се нуждае за размисъл и молитва, за да запази собствената си душа в Божията любов, се ограбва. А когато се натрупат много проповеди една след друга, хората нямат време да асимилират чутото. Умът им се обърква, службите започват да им се струват скучни и досадни. {6Т 87.2}

Трябва по-малко да се проповядва, а повече да се поучава. Има хора, които искат повече светлина по определени въпроси, отколкото могат да получат със слушането на проповеди. Някои имат нужда от повече време в сравнение с други, за да разберат представените теми. Ако излаганата истина можеше да бъде направена малко по-простичка, те щяха да я видят, да я прегърнат и тя щеше да бъде като здраво закован гвоздей. {6Т 87.3}

Беше ми показано, че интересът и успехът на нашите лагерни събрания трябва да нарастват. Колкото повече се приближаваме към края, видях, че на тези събрания ще има по-малко проповядване и повече изследване на Библията. Из целия лагер ще има малки групи с Библии в ръце и различни хора ще ръководят свободното изследване на Писанията под формата на дискусия.

88

{6Т 87.4}

Това е методът, който Христос предаде на учениците Си. Когато около Спасителя се събираха големи множества, Той поучаваше както учениците, така и тях. След това – след проповедта – учениците отиваха сред хората и им повтаряха онова, което Христос бе казал. Често слушателите разбираха Христовите думи погрешно и учениците им изясняваха какво говорят Писанията и какво бе казал Христос по тях. {6Т 88.1}

Ако някой почувства, че е призван от Бога да бъде служител, ще смири себе си и ще се учи от Христос; така ще стане истински учител. Това, от което имаме нужда на нашите лагерни събрания, е служене, оживотворено от Светия Дух. Трябва да има по-малко проповядване и повече такт за обучаването на хората на практическа религия. Те трябва да бъдат впечатлени от факта, че Христос е спасение за всички, които вярват. “Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син, за да не

погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот” (Йоан 3:16). Има велики теми, върху които евангелският служител може да се задълбочи. Христос каза: “Който вярва в Мен, има вечен живот” (Йоан 6:47). {6Т 88.2}

Ако устните на служителя бъдат докоснати “с въглен от олтара”, той ще издига Исус като единствена надежда за грешника. Когато сърцето на говорителя е осветено от истината, неговите думи ще бъдат жива реалност както за него самия, така и за другите. Които го чуят, ще знаят, че е бил с Бога и че се е приближавал до Него в пламенна, истинска молитва. Светият Дух е слязъл на него, душата му е почувствала живия небесен огън и той може да сравнява духовното с духовно. Ще му се даде сила да събаря крепостите на Сатана. Когато представя Божията любов, сърцата ще се съкрушават и мнозина ще питат: “Какво трябва да направя, за да се спася?”.

(89) {6Т 88.3}

Пасторски курсове

“Идете по целя свят и проповядвайте Евангелието на всяка твар” – е заповедта на Спасителя към Неговите работници. Но тази ясна заповед се пренебрегва. Въпреки че светлината се дава отново и отново, много хора биват откъсвани от своите работни полета, за да прекарват седмици в посещаване на пасторски курсове. Беше време, когато това беше необходимо, тъй като нашите собствени хора се противопоставяха на Божието дело и отхвърляха светлината върху Христовата праведност чрез вяра. Но би трябвало вече да са получили и предали това със сърце, глас и перо, тъй като то е тяхна единствена задача. Трябва да работят под ръководството на Светия Дух и да предават светлината на други.

{6Т 89.1}

Да се поддържат толкова много библейски институти сред нашия собствен народ не е мъдро. Целта е добра, но има по-неотложна работа за вършене – да се занесе светлината в области, където още не е проникнала. Работниците продължават да служат на онези, които вече имат познание за истината и стоят далече от хората, които не я познават. Посвещавайки година след година много време на пасторските курсове, нашите братя пренебрегват нивите, които вече са бели за жетва. Духовно слепи души, изпълнени с предразсъдъци, благодарение на онези, които са им представили погрешно истината, остават непредупредени. О, за тази небрежност ще се поиска сметка от личности, организации и църкви в онзи ден, когато всеки човек ще бъде съден според делата, които е вършил в плътта! Тогава ще се види колко голяма е отговорността да се пренебрегва разширяването на делото в далечни земи. {6Т 89.2}

Посещаването на толкова много курсове не принася голяма полза и на самите работници.

90

Талантът се развива най-добре там, където имат нужда от него. Служителите, повикани от техните полета, за да посещават пасторски курсове, не се подготвят за работата си така добре, както, ако се бяха

отдали на посветена служба в изоставените полета, очакващи в тях да се издигне стандартът на истината. Ако изучаваха Божието Слово с възприемчив дух, с молитва, с постоянстване в молитвата и в работата, Божии ангели щяха да разширят разбирането и възприемането им на истината в нейната красота. {6Т 89.3}

Когато познанието за истината се приеме, нека то бъде предадено на онези, които са в тъмнина, без Бога и без надежда в света. В тази работа ще се сблъскват с най-различни умове и Бог ще благослови изобилно Своите служители, ако Го търсят за мъдрост. Светият Дух ще дойде върху всички, които се молят за хляба на живота, за да го дадат на своите ближни. {6Т 90.1}

Вместо да се поддържат институти, които да подготвят служителите за тяхната работа, нека на тези служители се даде работа на места, където се провеждат лагерни събрания. След като са били нахранени с хляба на живота чрез чудото на Божията милост, нека започнат да работят за храненето на другите. {6Т 90.2}

Огромните суми, изразходвани за поддържането на пасторски курсове, щяха да имат много по-голяма възвращаемост, ако се изразходваха за поддръжката на служителите в истинската им работа из мисионските полета. {6Т 90.3}

В делото има хора на вярата и молитвата, които могат да кажат: “Това, което беше отначало, което чухме, което видяхме с очите си, което изгледахме и ръцете ни попипаха – за Словото на живота... това, което сме видели и чули, него възвестяваме и на вас...” (1Йоан 1:1-3) Те трябва да наставляват другите. Нека работниците се обучават чрез реална работа заедно с опитни хора.

(91) {6Т 90.4}

Кръщение

Значението на обряда

Обредите на кръщението и Господнята вечеря са два монументални стълба – единият преди влизането в църквата, а другият в нея. Чрез тези обреди Христос е връзал името на истинския Бог. {6Т 91.1}

Христос направи кръщението знак за влизане в Неговото духовно царство. Превърна го в положително условие, което трябва да бъде спазвано от всеки, пожелал да признае, че се намира под властта на Отец, Сина и Светия Дух. Преди човекът да открие в църквата своя дом, преди да прекрачи прага на Божието духовно царство, трябва да приеме печата на Божественото име “Господ е наша правда” (Еремия 23:6). {6Т 91.2}

Кръщението е най-тържествено отричане от света. Който се кръщава в тройното име на Отца, Сина и Светия Дух на прага на своя християнски живот, публично заявява, че напуска служенето при Сатана и става член на царското семейство – дете на небесния Цар. Покорява се на заповедта: “Излезте изсред тях и отделете се (...) и не се допирайте до нечисто”. Тогава за него ще се изпълни обещанието: “Аз ще

ви приема и ще ви бъде Отец и вие ще ми бъдете синове и дъщери – казва всемогъщият Господ” (2Коринтяни 6:17,18). {6Т 91.3}

Подготовка за кръщение

Необходима е по-цялостна подготовка на кандидатите за кръщение. Те имат нужда от повече вярно наставление, отколкото им се дава обикновено. Принципите на християнския живот трябва да бъдат изяснени на онези, които току-що са стигнали до истината.

92

Никой не бива да разчита, че щом е изповядал вярата си, вече има спасителна връзка с Христос. Не само трябва да кажем: “Вярвам”, но и да живеем истината. Чрез нашето подчинение на Божията воля в думи, поведение и характер доказваме връзката си с Него. Когато някой се отрича от греха, който е беззаконие, неговият живот преминава в подчинение на Закона - в съвършено подчинение. Това е делото на Светия Дух. Светлината на Словото (ако то се изучава внимателно), гласът на съвестта, усилията на Духа – всичко това поражда в сърцето искрена любов към Христос, Който даде Себе Си като вседостатъчна жертва за изкуплението на цялостния човек – тяло, душа и дух. А любовта се проявява в послушание. Демаркационната линия между онези, които обичат Бога и спазват Неговите заповеди, и онези, които не Го обичат и пренебрегват волята Му, е ясна и определена. {6Т 91.4}

Верните християни – мъже и жени – би трябвало да имат силен интерес да довеждат убедената душа до правилно познание за праведността в Исус Христос. Ако някой допусне желанието за егоистично себезадоволяване да вземе първо място в живота му, верните вярващи трябва да наблюдават такива души, тъй като ще дават сметка за тях. Не бива да пренебрегват вярното, нежно и любящо наставление, толкова важно за новообърнатите! Не бива да бъдат нерешителни. Първата опитност трябва да е истинска. {6Т 92.1}

Сатана не иска никой да вижда необходимостта от пълно себепредаване на Бога. Когато душата не успее да се предаде така, грехът не е изоставен; похотите и страстите се борят за върховенство; изкушенията объркват съвестта, така че не настъпва истинско обръщане. Ако всички усещаха битката, която всяка душа трябва да води със сатанинските сили, които искат да я впримчат,

93

съблазнят и измамят, за новите във вярата щеше да се работи много по-усърдно. {6Т 92.2}

Тези души, оставени сами на себе си, често биват изкушавани и не различават злото в изкушението. Нека почувстват, че е тяхна привилегия да търсят съвет. Нека търсят обществото на онези, които могат да им помогнат. Чрез връзката си с хора, които обичат Бога и се боят от Него, те ще получат сила. {6Т 93.1}

Разговорите ни с тези души ще бъдат духовни и насърчителни. Господ отбелязва битките на всеки слаб, съмняващ се и борещ се човек и ще помогне на всеки, който Го призовава. Те ще видят небесата отворени и Божии ангели слизащи и изкачващи се по блестящата стълба, която те самите се опитват да изкачат. {6Т 93.2}

Делото на родителите

Родителите, чиито деца желаят да се кръстят, имат важно дело както в себеизпитването, така и в даването на верни наставления на своите деца. Кръщението е най-свещеният и важен обред и трябва да има пълно разбиране на неговото значение. То означава покаяние за греховете и навлизане в един нов живот в Христос Исус. Не бива прекалено да се бърза с приемането на обряда. Нека родители и деца заедно пресметнат цената. Давайки съгласие за кръщението на своите деца, те безвъзвратно се посвещават да бъдат верни техни настояници, да ги водят в изграждането на техния характер. Те се заклеват да пазят с повишен интерес тези агънца на стадото, да не би те да обезчестят вярата, която изповядват. {6Т 93.3}

Децата трябва да бъдат наставлявани в религията още от най-ранна възраст. Това трябва да се прави не с осъдителен дух, а с бодър, щастлив дух. Майките трябва да бъдат непрекъснато, да не би децата им да бъдат нападнати от изкушение, което не могат да разпознаят.

94

Необходимо е родителите да пазят своите деца чрез мъдро и любезно наставление. Като най-добри приятели на тези неопитни личности, те трябва да им помагат в извоюването на победа, тъй като най-важното за тях е да бъдат победители. Трябва да осъзнават, че техните скъпи деца, които искат да вършат правото, са по-младите членове на Господното семейство и трябва да се интересуват силно от това да им помагат да вървят по правата пътека - в царския път на послушанието. Нека с любящ интерес да ги учат ден след ден какво означава да са Божии деца и да Му предават волята си в послушание. Учете ги, че послушанието към Бога включва и послушание към родителите. Това трябва да е ежедневна, ежечасна работа. Родители, бдете, бдете и се молете и направете децата си свои приятели. {6Т 93.4}

Когато дойде най-щастливият период в живота им и те обикнат Исус и пожелаят от сърце да се кръстят, отнасяйте се вярно с тях. Преди да приемат обряда, попитайте ги дали първата цел на живота им е да работят за Бога. След това им кажете как да започнат. Първите уроци са най-важни. Съвсем просто им обяснете как да принесат първата си служба за Бога. Направете делото колкото е възможно по-разбираемо за тях. Обяснете им какво означава да се предадат на Господа, да вършат точно онова, което повелява Словото Му. {6Т 94.1}

След като сте извършили вярно работата си, ако сте удовлетворени, че вашите деца разбират значението на обръщането и кръщението и ако са истински обърнати, нека се кръстят. Но, повтарям, преди всичко подгответе себе си да работите за тях като верни пастири – да водите неопитните им нозе по тясната пътека на послушанието. Бог трябва да работи в родителите, за да могат те да дават правилен пример на децата си в любов, любезност, християнско смирение и пълно себепредаване на Христос. Ако дадете съгласие децата ви да бъдат кръстени и след това ги оставите да правят каквото си искат,

95

без да чувствате никакво особено задължение да пазите нозете им в правия път, вие лично ще бъдете отговорни, ако те изгубят вярата, смелостта и интереса си към истината. {6Т 94.2}

Делото на пастора

Кандидатите за кръщение, които са зрели хора, би трябвало по-добре да разбират своите задължения от по-младите; но пасторът на църквата има дълг и към тези души. Имат ли те лоши навици и практики? Дълг на пастора е да се срещне специално с тях. Давайте им библейски четива, разговаряйте и се молете заедно с тях; простичко им обяснявайте Божиите изисквания. Четете им библейското учение относно обръщането. Покажете им кой е плодът на обръщането, доказателството, че обичат Бога. Обяснете им, че истинското обръщане е промяна на сърцето, на мислите и намеренията. Злите навици трябва да бъдат изоставени. Грехове като лошо говорене, завист или непокорство трябва да бъдат отхвърлени. Необходимо е те да поведат битка срещу всяка лоша черта от характера си. Тогава вярващият с основание може да приеме лично за себе си обещанието: “Искайте и ще ви се даде” (Матей 7:7). {6Т 95.1}

Изпитване на кандидатите

Хората, които желаят да бъдат кръстени, не се подлагат на изпита на ученичеството така съвестно, както би трябвало. Нужно е да се разбере дали те само приемат името “адвентисти от седмия ден”, или заемат своето място на страната на Господа, дали излизат от света и се отделят, за да не се докосват до нечисто. Преди кръщението трябва да има цялостно изследване на опитността на кандидатите. Нека то бъде не студено и дистанцирано, но любезно и нежно и да посочва на новообърнатите Божия Агнец, Който носи греха на света.

96

Нека кандидатите за кръщение отговарят на изискванията на Евангелието. {6Т 95.2}

Една от темите, по които новодошлите във вярата трябва да бъдат обучени, е въпросът за облеклото. Необходимо е да се отнасяме вярно с новообърнатите. Обличат ли се суетно? Ценят ли гордостта на сърцето? Боготворенето на облеклото е морална болест. Тя не бива да бъде пренасяна в новия живот. В повечето случаи послушанието към изискванията на Евангелието ще доведе до определени промени и в облеклото. {6Т 96.1}

Към облеклото си не трябва да се отнасяме с безразличие. Заради Христос, Чии свидетели сме, трябва да се стремим да имаме най-добър външен вид. За службите в храма Бог бе определил всяка подробност от дрехите на хората, които служеха пред Него. Така разбираме, че Той има стандарти за облеклото на онези, които Му служат. Относно дрехата на Аарон бяха дадени много специални указания, тъй като тя беше символична. Така и облеклото на Христовите последователи трябва да говори, че сме Божии люде. Тябва да бъдем Нгови представители във всичко. Външният ни вид трябва да се отличава със спретнатост, умереност и чистота във всяко отношение. Божието Слово не разрешава промяна в облеклото просто заради модата, за да изглеждаме като света. Християните не бивасе украсяват със скъпи дрехи и украшения. {6Т 96.2}

Думите на Писанията относно облеклото трябва да бъдат внимателно изследвани. Трябва да осъзнаем какво цени Господ на небесата дори по отношение облеклото. Всички, които сериозно търсят Христовата благодат, ще се вслушат в скъпоценните думи на наставление, вдъхновени от Бога. Дори и стилът на нашето облекло ще изразява евангелската истина. {6Т 96.3}

Всички, които изучават живота на Христос и практикуват Неговите учения, ще бъдат Христос. Тяхното влияние ще бъде като Неговото.

97

Ще разкриват здравия характер. Докато ходят в пътеката на смирението и послушанието, вършейки Божията воля, ще упражняват влияние, което говори за превъзходството на Божията кауза и за здравословната чистота са Неговото дело. В лицето на тези напълно обърнати души светът ще има свидетели за осветяващата сила на истината върху човешкия характер. {6Т 96.4}

Познанието за Бога и за Исус Христос, изразено в характера, е най-възвишеното нещо – над всяко друго на земята или на небето. Това е най-висшето образование. Това е ключът, който отваря портите на небесния град. Божието намерение е всеки, който се посвещава на Христос чрез кръщение, да притежава това познание. И в това се състои дългът на Божиите служители – да представят пред тези души привилегията на тяхното високо призвание в Исус Христос. {6Т 97.1}

Провеждане на обряда

Там, където е възможно, нека кръщението да се извърши в чисто езеро или течащ поток. Придайте на случая цялата важност и тържественост, която е необходима. На такава служба винаги присъстват Божии ангели. {6Т 97.2}

Този, който провежда обряда на кръщението, трябва да се старае да го превърне в средство за тържествено и свято влияние и върху всички наблюдатели. Всеки църковен обред да се провежда така, че да оказва възвисяващо влияние. Нищо не бива да се прави обикновено или евтино, или да се поставя на едно ниво с обикновените неща. Нашите църкви трябва да бъдат приучени към по-голямо уважение и благоговение пред свещените служби за Бога. Докато провеждат служби, свързани с поклонението пред Бога, служителите обучават и наставляват хората. Малките дела на обучение, наставление и дисциплиниране на душата за вечността имат огромни последици за възвисяването и осветяването на църквата. {6Т 97.3}

Във всяка църква трябва да има осигурено специално облекло за кръщение. То не бива да бъде считано за ненужен разход на средства.

98

Това е едно от нещата, изискващи послушание към заповедта: “Всичко нека става с приличие и ред” (1Коринтяни 14:40). {6Т 97.4}

Не е добре една църква да зависи от друга за заемане на дрехи за кръщение. Често точно когато има нужда от тях, те не могат да бъдат осигурени; някой друг, който ги е заел, е бил небрежен при връщането. Всяка църква трябва да подсури собствените си нужди в това отношение. Нека се създаде фонд за тази цел. Ако цялата църква се обедини в усилията за това, то няма да е тежко бреме. {6Т 98.1}

Дрехите трябва да бъдат изработени от качествен материал, в тъмен цвят, устойчив на вода, и с тежести в долния край. Нека това бъдат спретнати, добре оформени дрехи, изработени по изпитан образец. Не бива да има никакъв опит за украсяване, никакви дипли и гарнитури. Всякакъв показ – дали с гарнитури или украса – са изцяло неуместни. Когато кандидатите имат усет към значението на обряда, няма да изпитват желание за лично украсяване. Заедно с това не бива да има нищо дрипаво или

непристойно, тъй като ще е оскърбление за Бога. Всичко, свързано с този свят обред, трябва да бъде предварително подготвено колкото е възможно по-съвършено. {6Т 98.2}

След кръщението

Клетвата, която даваме пред себе си при кръщението, включва много неща. В името на Отца, Сина и Светия Дух ние умираме със смърт, подобна на Христовата, възкръсваме с възкресение, подобно на Неговото и трябва да живеем нов живот. Животът ни се свързва с живота на Христос. Оттук нататък вярващият винаги трябва да поддържа жива у себе си мисълта, че е посветен на Бога, на Христос и на Светия Дух. Необходимо е всички останали светски съображения да бъдат поставени на второ място след тази нова връзка. Той публично заявява, че повече няма да живее живот на гордост и себеугаждане.

99

Няма повече да живее в лекомислие и безразличие. Той прави завет с Бога. Умира за света. Ще живее за Господа, ще използва за Него всичките поверени му способности, без да забравя, че носи Божия печат, че е поданик на Христовото царство, участник в Божественото естество. Ще предаде на Бога всичко, което е и всичко, което има, предавайки всичките си дарби в служба за Неговата слава. {6Т 98.3}

Задълженията на духовното споразумение при кръщението са взаимни. Когато човешките същества извършват своята част с послушание от все сърце, имат право да се молят: “Нека стане известно, Господи, че Ти си Бог в Израил.” Фактът, че сте кръстени в името на Отца, Сина и Светия Дух, е уверение за това, че ако поискате Тяхната помощ, Те ще ви помогнат при всеки спешен случай. Господ ще чуе и отговори на всяка молитва на Своите последователи, които носят Неговото иго и се обучават в Неговото училище на Неговата кротост и смирение. {6Т 99.1}

“И тъй, ако сте били възкресени заедно с Христос, търсете това, което е горе, гдето седи Христос отдясно на Бога. Мислете за горното, а не за земното, защото умряхте и животът ви е скрит с Христа в Бога” (Колосяни 3:1-3). {6Т 99.2}

“И тъй, като Божии избрани, свети и възлюбени, облечете се с милосърдие, благодет, смирение, кротост, дълготърпение. Претърпявайте си един друг и един на друг си прощавайте, ако някой има оплакване против някого; както и Господ е простил вам, така прощавайте и вие. А над всичко това, облечете се в любовта, която свързва всичко в съвършенството. И нека царува в сърцата ви Христовият мир, за който бяхте и призвани в едно тяло; и бъдете благодарни. Христовото Слово да се всели във вас богато; с пълна мъдрост учете се и увещавайте се с псалми и химни, и духовни песни, като пеете на Бога с благодат в сърцата си. И каквото и да вършите – словом или делом, – вършете всичко в името на Господа Исуса, благодарещи чрез Него на Бог Отец” (стихове 12-17).

(100) {6Т 99.3}

Строеж на църковни сгради

Когато в някой голям или малък град възникне интерес, той трябва да бъде поддържан. Мястото трябва да се разработи основно, докато бъде издигнат скромнен молитвен дом като паметник на Божията събота – светлина сред моралната тъмнина. Тези паметници трябва да се издигнат като свидетели на много места. В Своята милост Бог е предвидил вестителите на Евангелието да отидат до всеки народ, племе и език, докато стандартът на истината бъде издигнат във всяка част на населявания свят.

{6Т 100.1}

Където се обособи група от вярващи, трябва да се построи църковна сграда. Нека работниците не изоставят мястото, преди да са извършили това. {6Т 100.2}

На много места, където вестта е проповядвана и душите са я приели, обстоятелствата са ограничени и може да се направи много малко, за да се тласне делото напред. Често се оказва трудно работата да се разшири. Когато хората се заинтересуват от истината, служителите на други църкви им казват (и тези думи се подеват от църковните членове): “Тези хора нямат църква, а вие нямате молитвен дом. Вие сте малка група – бедна и неука. Не след дълго служителите ще си отидат и интересът ще изчезне. Тогава ще се откажете от всички тези нови идеи, които сте приели.” {6Т 100.3}

Можем ли да предположим, че тези думи няма да са силно изкушение за хората, които виждат основанията на нашата вяра и са убедени от Божия Дух в настоящата истина? Често трябва да си повтаряме, че от едно малко начало могат да започнат големи неща. Ако показваме мъдрост, осветена преценка и умело ръководене при формирането на интереса към царството на нашия Изкупител,

101

ще вършим всичко според силите си, за да убедим хората в стабилността на нашето дело. Трябва да се издигат скромни светилища, за да може онези, които приемат истината, да намират място за поклонение пред Бога според убежденията на собствената си съвест.

{6Т 100.4}

Когато е възможно, нека нашите църковни сгради се посвещават на Бога, свободни от дългове. Когато се строи църква, нека членовете ѝ се включат в строежа. Под ръководството на служител, който се води от съвета на своите колеги, новообърнатите нека да работят със собствените си ръце, казвайки: “Имаме нужда от молитвен дом и ще го имаме”. Бог призовава Своя народ да положи енергични, обединени усилия в Неговото дело. Нека бъде извършено това и скоро ще се чуе глас на благодарност: “Вижте какво направи Господ.” {6Т 101.1}

Все пак, има случаи, когато една млада църква няма възможност веднага да понесе бремето на строежа на молитвен дом. В такива случаи нека братята от други църкви им помогнат. Понякога е по-добре да се вземат пари назаем, отколкото да не се строи. Ако някой човек има пари и след като даде, колкото може, има възможност да даде и заем – без лихва или с ниска лихва, – би било правилно тези пари да се използват преди нарастването на задълженията. Но, повтарям: ако е възможно, нека църковните сгради бъдат посвещавани свободни от дългове. {6Т 101.2}

В нашите църкви не трябва да има запазени, специални места. Богатите не трябва да бъдат на по-висока почит от бедните. Нека не се прави разлика. “Защото всички сме братя.” {6Т 101.3}

В никоя от нашите сгради не трябва да се стремим към показ; защото това няма да подпомогне напредъка на делото. Нашата икономичност трябва да свидетелства за принципите ни. Трябва да използваме непреходни методи на работа. Всичко трябва да бъде направено солидно, за дълго време и за вечността.

-

{6Т 101.4}

Беше ми представен лекомисленият начин, по който някои църкви влизат в дългове и остават в дългове. В определени случаи дългосрочното задължение е заради Божия дом. Има непрекъснат интерес към изплащането му. Тези неща не са необходими и не би трябвало да ги има. Ако са налице онази мъдрост, такт и ревност за Господа, които изисква Той, това ще се промени. Дълговете ще се изплатят. Бог отправя призив за дарения към онези, които могат да дават, а дори и по-бедните членове могат да извършат своята малка част. Себеотрицанието ще направи всички способни да направят нещо. Млади и стари, родители и деца трябва да покажат своята вяра чрез делата си. Нека необходимостта от всяко действие се внушава усърдно на църковните членове. Нека всеки даде най-доброто от себе си. Когато има воля за действие, Бог ще отвори пътя. Не е Неговата воля делото Му да бъде спъвано от дългове. {6Т 102.1}

Бог призовава към саможертва. Това ще доведе не само до финансов, но и до духовен напредък. Себеотрицанието и саможертвата ще извършат чудеса за напредъка в духовността на църквата.

-

{6Т 102.2}

Оскърбително е за Бога нашите църкви да бъдат натоварени с бремето на дългове. “Среброто е Мое и златото е Мое – казва Господ на Силите.” (Агей 2:8) Когато това злато и сребро се използват за егоистични цели, за задоволяване на амбиции и гордост, или за егоистично себезадоволяване, Бог бива обезславен. Когато Божият избран народ разкрасява собствените си домове и влага Неговите пари в себично задоволяване, оставяйки делото Му да линее, той не може да бъде благословен.

103

{6Т 102.3}

Когато поставите Господ на първо място и решите Неговият дом повече да не бъде обезславян чрез дългове, Бог ще ви благослови. Старайте се всяка седмица да отделяте по нещо настрана за тази цел – нещо допълнително, нещо извън вашия десетък. Поставете кутия за тази цел. Обяснете на децата си, че това е кутия на себеотрицанието, в която пускате всеки долар и всеки цент, които не са необходими за неотложните ви нужди. Това е за Божия дом – безчестящите небето дългове да бъдат изплатени. Когато прави такова дарение, всеки член на семейството ще бъде благословен. {6Т 103.1}

Бог чете всяка мисъл. Отбелязва всяко действие. Всяко нещо, направено с искрено намерение за напредъка на Неговото дело, ще бъде благословено от Него. Двете лепти, чашата студена вода, дадени

със съчувствие и любов, ще бъдат благословени при вършенето на добро тук и ще донесат награда отвъд.

{6Т 103.2}

Изпитващият въпрос, който всеки християнин трябва да си зададе, е: “Дали в най-вътрешните части на сърцето си изпитвам най-възвишена любов към Христос? Обичам ли Неговия дом? Няма ли Господ да бъде почетен, ако направя Неговата свята институция своя първостепенна грижа? Дали любовта ми към моя Бог и Изкупител е достатъчно силна, за да ме доведе до отричане от себе си? Когато съм изкушаван да се отдам на удоволствия и егоистични забавления, няма ли да кажа: “Не, няма да похарча нищо за мое удоволствие, докато Божият дом е натоварен с дългове”? {6Т 103.3}

Нашият Изкупител изисква много повече, отколкото Му даваме. Аз-ът вмъква своето желание за първенство; но Бог иска цялото ни сърце, всичката ни обич. Той няма да влезе като втори. И не трябва ли Христос да бъде поставен на първото и най-високо място? Няма ли право Той да изисква от нас този белег на почит и вярност? Тези неща лежат в основата на самия ни сърдечен живот; в домашния кръг и в църквата. Ако сърцето, душата, силите, животът са изцяло отдадени на Бога,

104

ако сме изцяло привързани към Него, ще Го поставяме на първо място в цялото си служене. Когато сме в хармония с Бога, мисълта за Неговата чест и слава ще стои над всичко останало. Нито един човек не бива да бъде предпочитан от нас, когато даваме дарения. Ще имаме усещането какво означава да бъдем партньори на Христос в една свята “фирма”. {6Т 103.4}

Домът, където Бог се среща със Своя народ, трябва да бъде скъп и свят за всяко от Неговите верни чедра. Те няма да го оставят да бъде осакатен от дългове. Да се позволи такова нещо, би означавало почти да се отречете от вярата си. Вие ще бъдете готови да направите голяма лична жертва, ако можехте да освободите от дългове дома, където Бог може да се среща със Своя народ и да го благославя. {6Т 104.1}

Всеки дълг на всеки молитвен дом би могъл да бъде изплатен, ако членовете на църквата планират мъдро и полагат сериозни, ревностни усилия за това. И нека на всяко място, където дългът бъде изплатен, се проведе благодарствена служба, в която домът да бъде препосветен на Бога.

{6Т 104.2}

Бог изпитва вярата на Своя народ, за да изпита характерите им. Тези, които във време на голяма нужда са готови да жертват за Него, са хората, които той ще почете с партньорство в делото Си. Тези, които не желаят да упражняват себеотрицание, за да изпълнят Божиите намерения, ще бъдат изпитани, за да разберат, че тяхното поведение може да е добро в човешките очи, но не и в очите на Онзи, Който чете в сърцето.

{6Т 104.3}

Когато Господ види, че Неговият народ ограничава въображаемите си желания, упражнява себеотрицание и то не с мърморещ и изпълнен със съжаление дух (както жената на Лот при напускането на Содом), но с радост за Христос, тогава делото ще напредва със сила.

(105) {6Т 104.4}

Детските събрания и църквата

Училища

На всички наши лагерни събрания трябва да се работи за децата и младежите. Всеки ден трябва да има детски събрания или библейска детска градина, под ръководството на квалифицирани за това учители. Казано с прости думи, трябва да се дават уроци както от Библията, така и от природата. Методите на детската градина и нагледните уроци от природата ще допринесат много за заинтересуването на малките. На някои лагерни събрания се провеждат детски събрания два пъти на ден. След утринния урок при хубаво време учители и деца отиват на дълга разходка покрай река или из тревисти поля, правят почивка и се дава кратък урок от природата. На такива уроци на децата могат да бъдат преподавани притчите на Христос. Истината ще проникне дълбоко в умовете им като здраво забит гвоздей. {6Т 105.1}

Нашата цел при работа с деца не е просто да ги образуваме и забавляваме, но да работим за тяхното обръщане. Трябва да молим Бога за благословение над посетите семена и Светият Дух да убеди дори и малките. Ако упражняваме вяра в Бога, ще бъдем способни да ги водим при Божи Агнец, Който носи греха на света. {6Т 105.2}

Тази работа ще има велики последствия върху младите членове на Господното семейство. На тези събрания дори и деца, които имат привилегията да получават християнско наставление у дома, могат да научат много неща, които ще им бъдат от голяма полза. Ако децата бъдат обучавани в Христовата простота, ще получат знание; и когато се върнат по домовете си, ще отнесат в сърцата си скъпоценни уроци от съкровищницата. {6Т 105.3}

Младежите трябва да получат възможност да бъдат по-пълно обучени в Божието Слово. Библейската истина трябва да им се представи просто.

106

Опитните в истината трябва да изследват Писанията заедно с тях. Това ще бъде като семе, посято в добра почва. {6Т 105.4}

Ако са правилно проведени, такива сбирки с децата и младежите ще бъдат посещавани от мнозина, които не принадлежат към нашата вяра и ще повтарят у дома уроците, научени там. Чрез децата могат да бъдат достигнати родителите. Такива дейности на нашите лагерни събрания в Австралия принесоха голяма полза. {6Т 106.1}

Даденото по-долу е кратък отчет на извършеното в това направление на едно австралийско лагерно събрание така, както е описано от човек, взел участие в работата: {6Т 106.2}

“Първата събота организирахме децата по отдели и групи и учителите започнаха своята работа. В началото във възрастовата група на началното училище имаше шест деца, а в детската градина – около петнадесет. Веднага щом децата от околността разбраха, че се провеждат специални часове за тях, започнаха да идват и всеки ден към групите се прибавяха нови деца. Средната ежедневна посещаемост от външни беше между осемдесет и сто деца, а в неделите дори още повече. Повечето от децата бяха много редовни в посещенията си. Същият дух на сериозност, внимание и ред, който характеризираше службите на възрастните, се забелязваше и на детските събрания. Както учебните занимания, така и упражненията бяха организирани така, че децата можеха както да правят нещо, така и да слушат; по този начин те скоро се почувстваха като у дома си и нетърпението им да вземат някакво участие в работата свидетелстващ за техния интерес. {6Т 106.3}

Всеки урок започваше с общи упражнения, последвани от учебни занятия; накрая всички се събираха за кратко обобщение и песен. При началните упражнения, след песен и молитва, се казваха предварително научените мото и всички стихове за запаметяване – хорово, индивидуално или и двете.

107

Следваше подходящо четиво, разказано или прочетено от някое дете, което предварително бе изявило желание да го подготви. Децата учеха и декламираха “Азбуката на Писанието”, като всяко избираше своя буква и стих. Подборът и заучаването на стиховете ставаше у дома и това възлагане на отговорности на децата представляваше за тях допълнителен стимул да дойдат на следващия ден и да бъдат редовни в посещенията си. {6Т 106.4}

Готовите отговори по време на преговорните упражнения показваха, че има интерес към учебните занимания и много скъпоценни истини са намерили път към умовете и сърцата на децата. Когато те се връщаха у дома, родителите им биваха изненадани и доволни, чувайки ги да им повтарят целия урок. Много родители изразяваха по различен начин своята благодарност за извършената за техните деца работа и съжаляваха, че събранията трябва скоро да свършат. {6Т 107.1}

Няколко учители от неделни училища посещаваха събранията и признаха, че са имали полза и са изпитали удоволствие от работата. Понякога родителите идваха с децата си и показваха не по-малък интерес от малките. Други, макар и да не споделяха нашите възгледи, си правеха труда да облекат децата си спретнато и да им разрешат да дойдат. Някои родители отбелязваха, че не знаят какво правим с техните деца, но е едно е сигурно – децата им искаха да идват и те не можеха да ги задържат у дома. Някои деца идваха от големи разстояния и ние имаме всички основания да вярваме, че повечето от семената паднаха на добра почва.”

{6Т 107.2}

Добрите семена, посети на тези събрания, не бива да бъдат оставени да загинат от липса на грижи. Много родители биха се радвали, ако наставленията, давани на децата им на лагерните събрания, можеха да продължат.

108

Те с удоволствие биха изпратили децата си в училище, където се преподават и практикуват същите принципи. Когато е предизвикан интересът на деца и родители, това е златна възможност за основаване

на училище, където да продължи работата, на която лагерните събрания са поставили началото. {6Т 107.3}

И когато се съберат вярващи и се организират църкви, основаването на такова училище би било изключително ценно за напредъка и стабилността на делото. Работниците в новите територии не трябва да се чувстват свободни да ги напуснат преди да са осигурени нужните средства за църквите под тяхна опека. Трябва да се издигне не само скромен молитвен дом, но и да се направят всички необходими приготовления за основаването и постоянната поддръжка на църковно училище. {6Т 108.1}

Този въпрос ми беше представен ясно. На различни места видях как се събират нови групи от вярващи и се строят молитвени домове. Тези новодошли във вярата помагаха с готовност, а които имаха средства, помагаха със средства. В сутерена на църквата, над земята, ми беше показана стая, предвидена за училище, където децата да бъдат обучавани на истините от Божието Слово. За тези места бяха избрани посветени учители. Броят на училищата не беше голям, но беше едно радостно начало. {6Т 108.2}

Когато делото беше тласнато напред, чух гласове на деца и родители, които пееха:

"Ако Господ не съгради дома,
напразно се трудят зидарите;
Ако Господ не опази града,
Напразно бди стражарят."

"Алилуя!
Хвали Господа, душе моя!

109

Ще хваля Господа, докато съм жив,
ще пея хваление на моя Бог, докато съществувам.
Не уповавайте на князе,
нито на човешки син, в когото няма помощ."

"Алилуя! Хвалете Господа от небесата!
Хвалете Го във височините!
Хвалете Го, всички ангели Негови!
Хвалете Го, всички воинства Негови!
Хвалете Го, слънце и луна!
Хвалете го, всички светли звезди!"

(Псалми 127:1; 146:1-3; 148:1-3). {6Т 108.3}

Основаването на църкви и издигането на молитвени домове и училищни сгради се разширява от град на град. Навсякъде вярващите полагат обединени, неуморни усилия и Господ работи за увеличаването на силите им. Полага се основата на нещо, което ще разгласява истината. {6Т 109.1}

Това е делото, което трябва да се извърши в Америка, в Австралия, в Европа и навсякъде, където се събират групи в истината. Тези групи се нуждаят от място за поклонение. Там, където могат да бъдат обучавани деца на Библията, трябва училища. Класната стая е точно толкова нужна, колкото и църковната сграда. Веднага щом стане нещо, което да подготви пътя за това, Господ има хора, които да се ангажират с основаването на църковни училища.

{6Т 109.2}

Там, където има малко вярващи, нека две или три църкви се обединят в издигането на скромна сграда за църковно училище. Нека всички споделят разходите. Сега е времето пазителите на съботата да отделят децата си от светските организации и да ги поставят под ръководството на най-добри учители, които ще поставят Библията в основата на всяка наука.

(110) {6Т 109.3}

Въздържателно дело

В нашата работа трябва да отделяме повече внимание на въздържателната реформа. Всяко задължение, което предизвиква реформа, изисква покаяние, вяра и послушание. Това означава издигане на душата до един нов и по-благороден живот. Така всяка истинска реформа има своето място в делото на Тройната ангелска вест. Въздържателната реформа изисква специалното ни внимание и подкрепа. На нашите лагерни събрания трябва да привличаме вниманието към това дело и да го превръщаме в жива вест. Необходимо е да представяме пред хората принципите на истинското въздържание и да ги призоваваме да положат клетва за въздържание. Поробените от зли навици, изискват нашето грижливо внимание. Трябва да ги водим при кръста на Христос. {6Т 110.1}

На нашите лагерни събрания е нужно да работят медицински лица. Да са мъдри хора с ясна преценка, които уважават службата на Словото и не са жертви на неверието. Тези хора са стражи на човешкото здраве и трябва да бъдат познати и уважавани. Нека те да наставляват нуждаещите си относно опасностите от невъздържанието. В бъдеще ще трябва да се изправяме срещу това зло още по-дръзко, отколкото преди. Служители и лекари ще трябва да се справят със злото на невъздържанието. Ще трябва да работят в Благовестието, със сила да осъждат греха и да издигат правдата. Онези служители или лекари, които не отправят лични апели към хората, показват небрежността си към своите задължения. Провалят се в работата, която Бог им е възложил. {6Т 110.2}

И в други църкви има християни, които стоят в защита на принципите на въздържанието. Необходимо е да търсим сближаване с тези работници и начини да те служат рамо до рамо с нас. Трябва да призоваваме велики и добри хора да подкрепят нашите усилия за спасяване на изгубеното.

{6Т 110.3}

Ако делото на въздържанието напредваше така, както бе започнало преди тридесет години; ако на нашите лагерни събрания пред хората се разясняваше злото от невъздържанието в ядене и пиене, и особено по отношение употребата на алкохол; ако всичко това се представяше във връзка с доказателствата за Второто завръщане на Христос, сред хората щеше да се почувства разтърсване. Ако показвахме ревност, съразмерна с важността на истините, които проповядваме, щяхме да станем инструменти за спасяването на стотици, дори хиляди от разруха. {6Т 111.1}

Единствено вечността ще разкрие какво е било свършено чрез този вид служене – колко души – болни или съмняващи се, уморени от материализма и безпокойството – са били доведени при Великия Лекар, Който копнее с цялото си сърце да спаси всички, идващи при Него. Христос е възкръсналият Спасител и в Неговите криле има изцеление.

-

{6Т 111.2}

Когато виждаме как хората отиват там, където се раздава течна отрова, унищожаваша разсъдъка им; когато виждаме как са застрашени душите им, какво правим, за да ги спасим? Нашето дело за изкушаваните и падналите ще постигне успех единствено когато Христовата благодат преобрази характера и човекът бъде доведен до жива връзка с безкрайния Бог. Това е целта на всички усилия за истинско въздържание. Ние сме призовани да работим с нещо повече от човешка енергия, да работим със силата, която е в Исус Христос. Онзи, Който се снижи и прие човешко естество, е Същият, Който ще ни покаже как да водим битката. Христос е поверил делото Си в нашите ръце и ние трябва да се борим с Бога, ден и нощ просейки от Него сила. Само упованието в Бога чрез Исус Христос ще ни спечели победата.

(112) {6Т 111.3}

Нагледни уроци в здравната реформа

Големите събирания на наши хора предлагат отлична възможност за илюстриране принципите на здравната реформа. Преди няколко години на тези събрания се каза много относно здравната реформа и ползата от вегетарианската диета; но в същото време върху масите в палатката столова се сервираха месни ястия и на шанда с хранителните продукти се продаваха най-различни нездравословни храни. Вярата без дела е мъртва. Наставления върху здравната реформа, отричани чрез практиката, не правят най-дълбоко впечатление. На по-късните лагерни събрания ръководителите обучаваха както на практика, така и на теория. В столовата не се сервираше никакво месо, а само изобилно количество плодове, зърнени храни и зеленчуци. Когато посетителите задаваха въпроси относно липсата на месо, причините им се обясняваха просто – че месото не е най-здравословната храна. {6Т 112.1}

Колкото повече приближаваме времето на края, толкова по-високо и още по-високо трябва да издигаме въпроса за здравната реформа и християнското въздържание, представяйки ги по-положително и по-решително. Трябва непрекъснато да се стремим да обучаваме хората не само с думи, но и на практика. Поучението и практиката, комбинирани, имат силно влияние. {6Т 112.2}

На лагерните събрания хората трябва да получават наставления на здравни теми. На нашите събрания в Австралия всеки ден се изнасяха лекции по здравни въпроси и се възбуди задълбочен интерес. Издигна се палатка за лекарите и медицинските сестри; безплатно се даваха медицински съвети и това беше много търсено. Хиляди посещаваха лекциите и в края на лагерните събрания хората не искаха да оставят нещата дотам, докдето бяха стигнали в наученото. В няколко града, където се проведеха лагерни събрания, някои от видните граждани настояваха да се основе санаториум - филиал, като обещаха своето сътрудничество.

113

В няколко града работата започна с добър успех. Един здравен институт, когато е правилно ръководен, издига репутацията на делото в новите полета. И не само принася полза на хората, но и работниците, свързани с него, биха могли да подпомагат евангелските работници. {6Т 112.3}

Във всеки град, където имаме църква, има нужда от място, където да се провежда лечебна дейност. Сред домовете на нашите църковни членове има някои, в които има място и удобства за болнични грижи. Трябва да се осигури място, където да се лекуват обикновените неразположения. Постройката може да не е изящна, дори да е груба, но да е снабдена с удобства за провеждане на обикновено лечение. Когато тези места се използват умело, те могат да бъдат за благословение не само на нашите хора, но и на техните съседи, и да бъдат средство за привличане вниманието на мнозина върху здравните принципи. {6Т 113.1}

Целта на Господа е във всяка част на света да се основават здравни институти като клонове на делото на Благовестието. Тези институти трябва да бъдат негови инструменти за достигане на класа, която никой друг няма да достигне. Няма нужда това да бъдат големи сгради, но трябва да бъдат устроени така, че да работят ефикасно. {6Т 113.2}

На всяко важно място, където са проведени лагерни събрания, трябва да се постави начало. Поставете скромно начало и се разширявайте, доколкото позволяват обстоятелствата. Пресмятайте цената на всяко начинание, за да бъдете сигурни, че ще можете да го довършите. Теглете от касата колкото е възможно по-малко. Има нужда от верни мъже с финансови способности, които да планират икономически. Нашите санаториуми трябва да се изграждат с ограничен разход на средства. Страдите, в които да започне работата, често могат да бъдат подсигурени на ниска цена.

(114) {6Т 113.3}

Жените да стават евангелски работници

Делото, което бе започнато за подпомагане на нашите сестри да почувстват личната си отговорност пред Бога, е добро и необходимо. То бе пренебрегвано дълго време. Господ винаги ни е подтиквал да

ценим човешката душа. И когато това бъде изяснено на жените по ясен, прост и определен начин, можем да очакваме, че вместо да бъдат пренебрегвани, домашните им задължения ще бъдат вършени по-смислено. {6Т 114.1}

Ако можем да организираме редовни, систематични групи, интелигентно обучени относно дълг в делото на слуги на Господаря, нашите църкви щяха да имат онази жизненост, от която отдавна се нуждаят. Трябва да бъдат ценени достойнствата на душата, за чието спасение е умрял Христос. Като цяло нашите сестри имат трудности със своите нарастващи семейства и с неценените си старания. Така копнея за жени, които да бъдат обучени да помагат на нашите сестри да се издигнат над обезсърченията си и да почувстват, че могат да вършат работа за Господа. Това ще влее слънчеви лъчи в собствения им живот и ще се отрази върху живота на околните. Бог ще благослови всички, които се обединят в това велико дело. {6Т 114.2}

Много млади, а и по-възрастни сестри се срамуват да водят духовни разговори. Те не ценят възможностите си. Затварят “прозорците” на душата си, които гледат към небето и отварят “прозорците”, които гледат към земята. Но когато осъзнаят високата цена на човешката душа, ще затворят последните (склонността си към светски забавления и връзките си с прищевки и грехове) и ще отворят “прозорците” към небето, тъй като ценят духовните неща. Божието Слово ще бъде тяхна сигурност, тяхна надежда, техен мир. Тогава ще могат да кажат: “Ще приема светлината от Слънцето на правдата, за да мога да светя на другите”.

115

{6Т 114.3}

Най-успяващите труженици са онези, които бодро се заемат с делото на служенето пред Бога в малките неща. Всяко човешко същество трябва да работи с нишката на своя живот като я вплита в платното, подпомагайки завършването на образа. {6Т 115.1}

Делото на Христос до голяма степен се състоеше от лични разговори. Той се отнасяше с вярно внимание към срещата и с една душа. Познанието, придобито от тази една душа, биваше занесено на хиляди. {6Т 115.2}

Трябва да обучаваме младежите да помагат на младежи; и когато те се стараят да вършат това, ще наберат опит, който ще ги направи способни да станат посветени работници в по-обширна сфера. Хиляди сърца могат да бъдат достигнати по прост и скромно начин. Често най-интелигентните мъже и жени света – онези, които считаме и възхваляваме като най-надарени, биват освежени от простите думи, извиращи от сърцето на човек, който обича Бога и може да говори за своята любов така естествено, както светските хора говорят за онези неща, които занимават и хранят умовете им. Често добре подготвените и заучени слова имат слабо влияние. Но истинските, честните думи на Божи син или дъщеря, казани с естествена простота, ще отворят вратата на сърцето, заключена от дълго време. {6Т 115.3}

Навсякъде около нас се чуват вопли от скърбите на света. Грехът ни притиска със своята сянка; умовете ни трябва да бъдат готови за всяко добро дело и да го вършат. Ние знаем, че имаме присъствието на Исус. Сладкото влияние на Светия Му Дух ни учи и води мислите ни, води ни в изговарянето на думи, които да ободряват и осветяват пътя на другите. Ако често можем да говорим с нашите сестри и вместо да им казваме: “идете”, лично ги водим в това, което и ние правим, ако им

помагаме да почувстват това, което чувстваме ние, ще наблюдаваме израстване в оценката на човешката душа. Ние сме учащи се, за да можем да станем учители. Тази мисъл трябва да се вреже в ума на всеки църковен член.

116

{6Т 115.4}

Ние напълно вярваме в църковната организация; но тя не съществува, за да ни казва точно как трябва да работим, тъй като не всички хора могат да бъдат достигнати с едни и същи методи. Нищо не бива да стои между Божия служител и неговия ближен. Вярващата личност трябва да работи за грешника. Всеки човек има свой собствен “светилник”, който трябва да поддържа; и ако “небесното масло” се влива в тези “светилници” по златните тръби; ако те са изпразнени от его-то и готови да приемат “святото масло”, върху пътеката на грешника ще грее светлина. И върху тази пътека ще пада много повече светлина от такъв светилник, отколкото от цяла процесия с факли, направена за показ. Личното посвещение и освещението от Бога ще доведат до по-добри резултати и от най-внушителния парад. {6Т 116.1}

Учете нашите сестри всеки ден да си задават въпроса: “Господи, какво желаш да направя днес?”. Всеки посветен “съд” ежедневно ще приема “святото масло” да се излива в него и ще го излива в други “съдове”.

-

{6Т 116.2}

Ако живеем в този свят изцяло за Христос, това ще е живот на пълно себепредаване. Той иска доброволна служене и всяка душа е Негова собствена скъпоценност. Ако можехме да помогнем на нашите сестри да разберат колко добро могат да направят чрез Христос, щяхме да видим извършена огромна работа. Ако можехме да събудим ума и сърцето им да сътрудничат на небесния Работник, щяхме да спечелим велики победи чрез работата, която те биха свършили. Но аз-ът трябва да се скрие; Христос трябва да излезе напред. {6Т 116.3}

Даването и вземането, получаването и отдаването трябва да си разменят местата. Това ще ни свърже като работници с Бога. Това е делото на християнина за цял живот. Който изгуби живота си, ще го намери.

117

{6Т 116.4}

Когато получателят на святото масло от двете маслини го излива въвн от себе си с думи и дела, за да снабдява нуждите на други души, неговият капацитет за получаване се увеличава. Работа, скъпоценна, удовлетворяваща работа – непрестанно да получаваш и непрестанно да даваш. {6Т 117.1}

Всеки ден имаме нужда и трябва да разполагаме със свежи запаси. На колко много души можем да помогнем, общувайки с тях! Цялото небе очаква канали, по които да излива святото масло, за да бъде то радост и благословение за другите. Не се боя, че някой би работил несръчно, стига само да стане едно с Христос. Ако Той пребъдва в нас, ще работим непрекъснато и стабилно, така че и нашите дела ще пребъдват. Божествена пълнота ще се излива от посветения човешки инструмент, за да бъде предадена на другите.

-

{6Т 117.2}

Господ има работа както за жените, така и за мъжете. Те могат да извършат добро дело за Бога, ако най-напред научат най-важните уроци на смирението в училището на скъпоценния Христос. Те трябва не само да носят името на Христос, но да притежават и Неговия Дух. Необходимо е да, както живя Той, да очистват душите си от всичко оскверняващо. Тогава ще бъдат способни да принасят полза на другите, представяйки им превъзходството на Исус.

-

{6Т 117.3}

Жените могат да заемат своето място и Господ да работи чрез тях. Ако те са пропити от съзнанието за своя дълг и работят под влиянието на Божия Дух, ще притежават точно онова себевладение, необходимо за днешното време. Тези жертвоготовни жени ще отразяват светлината от лицето на Спасителя и това ще им придава сила, превъзхождаща даже тази на мъжете. В семействата те могат да извършат работа, която мъжете не могат – работа, засягаща вътрешния човек.

118

Те могат да се приближат до сърцата на онези, които мъжете не могат да достигнат. Тяхната работа е необходима.

-

{6Т 117.4}

Конкретните нужди се посрещат от работата на жени, които са се посветили на Господа и простират ръце на помощ към нуждаещите се и поразени от греха хора. Трябва да се върши лична евангелска работа. Жените, които се заемат с това, носят Евангелието по домовете на хората, по пътища и пътеки. Те четат и обясняват Словото на семействата, молят се с тях, грижат се за болните, облекчават временните им нужди. Пред цели семейства и отделни хора те представят очистващото и преобразяващо влияние на истината. Показват, че начинът да се намери мир и радост, е да се последва Исус.

-

{6Т 118.1}

Необходимо е всички, които работят за Бога, да притежават онази комбинация от качества, която имаха Мария и Марта – желание да се служи и искрена любов към истината. Аз-ът и себелюбието трябва да бъдат отстранени. Бог призовава верни жени работници – благоразумни, сърдечни, нежни и верни на принципите. Призовава неуморими жени, които няма да мислят само за себе си и за личното си удобство, но ще са съсредоточени върху Христос, ще говорят думи на истина, молейки се заедно с хората, до които получат достъп и работейки за обръщането им. {6Т 118.2}

О, какво е нашето извинение, сестри мои, за това, че не посвещаваме всяко възможно време на изследване на Писанията, за да превръщаме умовете си в складове за скъпоценности, които да

представяме на онези, които се интересуват от истината? Ще станат ли нашите сестри, за да работят за Господа?

(119) {6Т 118.3}

Обучение в домашна религия

Вярващите, които носят последната вест на милост за света, трябва да се чувстват длъжни да просвещават родителите относно домашната религия. Голямото реформаторско движение ще започне с представяне на принципите на Божия закон пред бащите, майките и децата. След като сте представили изискванията на Закона и хората са се убедили в своя дълг да се съобразяват с Божията воля, покажете им отговорността, свързана с тяхното решение не само по отношение на тях самите, но и на техните деца. Показвайте им, че послушанието спрямо Божието Слово е нашата единствена стража срещу злото, тласкащо света към гибел. Родителите дават пример на децата си – или за послушание, или за грях. В повечето случаи вечната съдба на тяхното домочадие ще бъде решена от техния пример и поучения. В бъдещия живот децата ще бъдат онова, което са направили от тях родителите им. {6Т 119.1}

Ако родителите можеха да видят резултатите от своите действия и как техният пример и поучение увековечават и усилват мощта или на греха, или на правдата, със сигурност щяха да направят промяна. Мнозина щяха да разбият магията на традициите и обичаите. {6Т 119.2}

Нека служителите обръщат вниманието на своите църкви към този въпрос. Апелирайте към съвестта на родителите, убеждавайте ги в тържествения им дълг, пренебрегван така дълго. Това ще унищожи духа на фарисейщина и съпротива срещу истината, както нищо друго не може. Религията в дома е нашата голяма надежда и дава светли перспективи за обръщането на цели семейства към Божията истина.

(120) {6Т 119.3}

Сблъскване със съпротива

Нашите служители и учители трябва да представят Божията любов на падналия свят. Нека Словото на истината се говори от нежни и меки сърца. Нека всички грешащи бъдат третираны с Христова любезност. Ако онези, за които работите, не прегърнат истината веднага, не ги критикувайте, не ги укорявайте или осъждайте. Помнете, че трябва да представяте Христос в Неговото смирение, милост и любов. Трябва да очакваме, че ще срещнем неверие и съпротива. Истината винаги ще се изправя пред това. Но дори и да се сблъскате с най-горчива съпротива, не осъждайте вашите опоненти. Те може да смятат, подобно на ап. Павел, че служат на Бога, и към такива хора трябва да се отнасяме с мъдрост,, смирение и дълго търпение. {6Т 120.1}

Нека не изпитваме чувството, че проповядвайки непопулярна истина, понасяме тежки изпитания и се борим в сурови битки. Мислете за Исус, за това как Той е пострадал заради вас е запазил мълчание. Дори когато ви насилват и обвиняват несправедливо, не се оплаквайте; не мърморете никак; не позволявайте нито една мисъл на недоволство да владее в ума ви. Живейте “благоприлично между езичниците, тъй щото относно това, за което ви одумват като злодейци, да прославят Бога във времето, когато ще ги посети, понеже виждат добрите ви дела” (1Петрово 2:12). {6Т 120.2}

“А най-последно, бъдете всички единомислени, състрадателни, братолюбиви, милостиви, смиреномъдри. Не въздавайте зло за зло или хула за хула, а напротив – благославяйте; понеже на това бяхте призовани, за да наследите благословение. Защото, който желае да обича живота и да види добри дни, нека пази езика си от зло и устните си от лъжливо говорене; нека се отклонява от зло и да върши добро; нека търси мир и да се стреми към него. Защото очите на Господа

121

са върху праведните и ушите Му - към тяхната молитва; но лицето на Господа е против онези, които вършат зло. И кой ще ви стори зло, ако сте ревностни за доброто? Но даже ако пострадате за правдата, блажени сте. А от тяхното застрашаване не се бойте, нито се смущавайте. Но почитайте в сърцата си Христа като Господ, като бъдете винаги готови да отговаряте (но с кротост и страхопочитание) на всекиго, който ви пита за вашата вяра” (1Петрово 3:8-15). {6Т 120.3}

Трябва да се отнасяте смирено към всички, които са в грешка, защото не бяхте ли вие самите доскоро слепи в греховете си? И поради Христовото търпение към вас няма ли да бъдете нежни и търпеливи с другите? Бог много пъти ни е предупреждавал да проявяваме голяма любезност към онези, които ни се противопоставят, да не би да повлияем на някоя душа да тръгне в погрешна посока. {6Т 121.1}

Животът ни трябва да бъде скрит с Христос в Бога. Необходимо е лично да познаваме Христос. Само тогава ще можем правилно да Го представяме пред света. Нека непрекъснато да издигаме молитвата: “Господи, научи ме да постъпвам така, както Христос би постъпил на мое място”. Където и да се намираме, трябва да оставяме нашата светлина да свети, за да могат хората да прославят Бога, виждайки добрите ни дела. Това е най-големият и най-важен интерес на живота ни.

{6Т 121.2}

Господ желае Неговият народ да не осъжда, дори и присъдата да е справедлива. Иска да правим нещо повече от това да хвърляме срещу противниците си обвинения, които биха могли само още повече да ги отдалечат от истината. Делото, което Христос дойде да извърши в този свят, не беше да издига бариери и непрекъснато да натяква на хората факта, че грешат.

122

{6Т 121.3}

Този, който желае да дава светлина на мамените от злотохора, трябва да се приближи до тях и да работи за тях с любов. Трябва да се превърне в център на свято влияние. {6Т 122.1}

Защитавайки истината, трябва да се отнасяме и към най-горчивите си опоненти с уважение и почит. Някои няма да откликнат на нашите усилия, но ще получат светлина върху евангелската покана. Други – дори и такива, за които смятаме, че са прекрачили границата на Божията милост – ще бъдат спечелени

за Христос. Може би, последната битка във великата борба ще бъде за просветлението на онези, които не са отхвърлили светлината и доказателствата, но, бидейки в среднощна тъмнина, в невежеството си са работили срещу истината. Затова отнасяйте се почитателно към всеки. Не изговаряйте нито една дума, не правете нито едно дело, което би затвърдило някого в неверието му. {6Т 122.2}

Ако някой се опита да въвлече работниците в дебати и спорове по политически или други въпроси, не позволявайте нито да ви убедят, нито да ви предизвикат. Продължавайте да вършите Божието дело твърдо и силно, но с Христово смирение и колкото е възможно по-тихо. Нека не се чува нито една човешка хвалба. Нека не се дава нито един знак на самодоволство. Нека се разбере, че Бог ни е призовал да разнасяме свещени истини; да проповядваме Словото, да бъдем усърдни, сериозни и ревностни.

{6Т 122.3}

Влиянието на вашето проповядване ще бъде десетократно по-голямо, ако внимавахте какво говорите. Думите, които трябва да бъдат ухание за живот за живот, може да се превърнат в ухание от смърт за смърт поради духа, с който са изречени. И помнете, че ако поради духа или поради думите си затворите вратата дори и на една душа, тази душа ще се изправи срещу вас в съда. {6Т 122.4}

Когато цитирате Свидетелствата, не се чувствайте длъжни да ги цитирате докрай. Когато ги четете, внимавайте да не ги смесвате с ваши чувства и думи, защото тогава за слушателите ще бъде невъзможно да отличат Господните думи към тях от вашите.

123

Внимавайте да не изопачавате Господното Слово. Ние копнеем да видим реформи и тъй като не виждаме онова, което желаем, често позволяваме на злия дух да капва капки жлъч в чашата ни, и така вгорчаваме служенето и на други. Поради болезнените ни думи духът им се раздражня и те биват подтикнати към бунт. {6Т 122.5}

Всяка проповед, която изнасяте, всяка статия, която пишете, може да е самата истина; но една капка жлъч в нея ще бъде отрова за слушателя или читателя. Поради тази капка отрова някои ще отхвърлят всички ваши добри и приятни думи. Други ще се хранят с отрова; тъй като обичат такива остри думи, ще последват вашия пример и ще започнат да говорят точно като вас. Така злото ще се умножи. {6Т 123.1}

Онези, които представят вечните принципи на истината, имат нужда двете маслини да изливат масло от своите клонки в сърцата им. От това ще се излеят думи, които ще реформират, а няма да дразнят. Истината трябва да се говори с любов. Тогава Господ Исус ще ни снабди с всяка сила и власт чрез Духа Си. Това е Негова работа.

{6Т 123.2}

Застанете в небесния поток, където ще можете да получавате небесно вдъхновение, за да го притежавате; тогава посочете на обременените, бедни, съкрушени и объркани души Исус – Източника на всяка духовна сила. Бъдете верни хора на мига, които издигат хваления към Този, Който ви е

призовал от тъмнината в Своята чудесна светлина. Кажете с перо и глас, че Исус е жив и се застъпва за нас.

(124) {6Т 123.3}

Притчата за изгубената овца

Притчата за изгубената овца трябва да се цени като девиз във всеки дом. Небесният Пастир оставя деветдесет и деветте и излиза в пустинята да търси едната изгубена. Там има гъсталаци, тресавища и опасни пукнатини в скалите. Пастирът знае, че ако овцата е попаднала на някое от тези места, има нужда от помощта на приятелска ръка. Когато чува блеенето ѝ някъде далеч, Той преодолява много и всякакви трудности, за да спаси Своята изгубена овца. Когато я намира, не я посреща с укор. Само се радва, че я е намерил жива. С твърда, но нежна ръка маха тръните от нея и я изчиства от калта; нежно я вдига на раменете си и я отнася обратно в кошарата. Чистият, безгрешен Изкупител носи грешната и нечистата! {6Т 124.1}

Този, Който носи греха, понася омърсената овца; но това Негово бреме Му е така скъпо, че той ликува, пеейки: “Радвайте се с Мен, защото намерих изгубената си овца” (Лука 15:6). Нека всеки от вас осъзнае, че лично е бил носен на Христовите рамене. Нека никой не подхранва самодоволство, собствена правда или критикарски дух; защото нито една овца нямаше да влезе в кошарата, ако Пастирът не бе предприел трудното търсене в пустинята. Фактът, че една овца се е изгубила, бе достатъчен да предизвика съчувствието Му и да Го накара да излезе да я дири. {6Т 124.2}

Този опетнен свят видя въплъщението на Божия Син. Христос не отиде при непадналите светове, но дойде на тази земя – цялата изсъхнала и обезобразена от проклятието. Изгледите не бяха благоприятни, а най-обезсърчителни. Но Той “няма да отслабне, нито да се съкруши, докато установи правосъдие на земята” (Исаия 42:4).

125

Трябва винаги да помним каква велика радост показва Пастирът, когато намери изгубената. Каза на своите съседи: “Радвайте се заедно с Мен; защото намерих Моята изгубена овца!”. И цялото небе повтори тази радостна новина. Самият Отец се радва за спасените с песни. Какъв апотеоз на радостта изразява тази притча! Ваша привилегия е да споделяте тази радост! {6Т 124.3}

Дали вие, които имате този пример, Му сътрудничите в търсене на изгубените? Съработници на Христос ли сте? Можете ли заради Него да понесете страдания, жертви и изпитания? Има възможност да се прави добро за душите на младежите и на грешниците. Ако видите някой, чиито думи или поведение показват, че се е отделил от Бога, не го обвинявайте. Не е ваша работа да го съдите, но се приближете към него и му помогнете. Спомнете си за смирението на Христос, Неговата скромност и унижение, делото, което вършеше със сърце изпълнено с осветена чувствителност. “В същото време – казва Господ – ще бъде Бог на всички Израилеви родове и те ще Ми бъдат люде. Така казва Господ: “Людете, които оцеляха от ножа, ще намерят благоволение в пустинята; ще отида да го направя, да! –

Израиля да почива”. Господ ми се яви отдавна и рече: “Наистина те възлюбих с вечна любов, затова продължих да ти показвам милост” (Еремия 31:1-3). {6Т 125.1}

За да можем да работим така, както работеше Христос, аз-ът трябва да бъде разпнат. Това е болезнена смърт; но е живот – живот за душата. “Защото така казва Всевишният и Превъзнесеният, Който обитава вечността, Чието име е Святий: Аз обитавам на високо и свято място, още с онзи, който е със съкрушен и смирен дух, за да съживявам духа на смирените и да съживявам сърцето на съкрушилите се.” (Исая 57:15) {6Т 125.2}

Част трета - Образование

"Господ дава мъдрост,
от устата му излиза знание
и разбиране."

Нуждата от реформа в образованието

“И ще съградят отдавна запустелите места, ще се издигнат досегашните развалини и ще се обновят пустите градове, опустошени от много родове.” “И ще те нарекат Поправител на развалините, възобновител на места за население” (Исая 61:4; 58:12). Тези вдъхновени думи представят пред явяващите в настоящата истина делото, което трябва да се извърши за образованието на нашите деца и младежи. Когато истината за тези последни дни дойде върху света чрез прогласяването на първата, втората и третата ангелски вести, видяхме, че във възпитанието на децата ни трябва да се променят много неща. Но ни отне твърде много време да разберем какви точно трябва да са тези промени. {6Т 126.1}

Нашето дело е реформаторско и Божието намерение е да привлечем вниманието на хората към последното голямо усилие за спасяване на погиващите чрез отличната работа, вършена в нашите образователни институти. Стандартът на образованието в нашите училища не бива да бъде снижаван. Трябва да се издига все по-високо и по-високо, много по-високо от сегашното му положение, а полученото образование не бива да се ограничава само до изучаване на учебници. Ученето само по учебник не възпитава у учениците нужната дисциплина, нито им дава мъдрост. Целта на нашите училища е да осигурят място, където по-малките членове на Господното семейство

127

да се обучават в съгласие с Неговия план за израстване и развитие. {6Т 126.2}

Сатана използва най-изкусни методи, за да вплива в образователните системи своите планове и принципи, като така печели силно влияние върху децата и младежите. Делото на истинския образователен деятел е да осуетява неговите измами. Ние сме в тържествен, свещен завет с Бога да доведем децата си при Него, а не в света; да ги научим да не поставят ръката си в ръката на света, но да обичат Бога, да се боят от Него и да спазват заповедите Му. Те ще се впечатлят от мисълта, че са

оформени по образа на своя Създател и че Христос е примерът, според който трябва да се преобразяват. Необходимо е да се отдели най-сериозно внимание на образованието, което ще даде знание за спасението и ще преобрази живота по подобие на небесния. Божията любов и чистотата на душата се въткват в живота като златни нишки с висока цена. Висините, които човек може да достигне по този начин, още не са напълно осъзнати. {6Т 127.1}

За приключването на това дело трябва да се положи широка основа; да се постави нова цел, която да намери своето място, а учениците да бъдат насърчавани да прилагат библейските принципи във всичко, което вършат. Всичко, което се отклонява от правата линия на истината и доброто, трябва да бъде посочвано и избягвано, защото е грях да бъде увековечавано. Важно е всеки учител да обича и цени здравите принципи и доктрини, защото те са светлина, която трябва да се отразява върху пътеките на всички ученици. {6Т 127.2}

Вестта на третия ангел в нашите училища

В книгата “Откровение” четем за специалното дело, което Бог желае да възложи на Своя народ в тези последни дни. Той ни е открил Закона Си и ни е показал истината за днешното време.

128

Тази истина непрекъснато се разгръща и Бог е устроил всичко така, че да можем да я проумяваме, да бъдем способни да различаваме добро от зло, правда от неправда. {6Т 127.3}

Вестта на третия ангел – голямата пробна истина за това време – трябва да се изучава във всичките ни институти. Бог е предвидил това специално предупреждение да бъде отправено чрез тях и да запали лъчи светлина над света. Времето е кратко. Опасностите на последните дни са пред нас, трябва да бдим, да се молим, да изследваме и да внимаваме в уроците, дадени в книгите “Даниил” и “Откровение”. {6Т 128.1}

Когато Йоан беше откъснат от тези, които обичаше, и заточен на остров Патмос, Христос знаеше къде да намери Своя верен свидетел. Йоан казва: “Аз, Йоан, ваш брат и съучастник в неволите и в царството, и в търпението, които са чрез Исуса Христа, бях на острова, наречен Патмос, за Божието Слово и свидетелството за Исус Христос. В Господния ден бях в изстъпление чрез Духа; и чух зад себе си силен глас като от тръба” (Откровение 1:9-11). Господният ден е седмият ден, съботата на сътворението. В деня, който Бог бе осветил и благословил, Христос показва “чрез ангела Си на Своя слуга Йоан” нещата, които трябва да се случат преди края на световната история, и желае да бъдем достатъчно мъдри за тях. Ненапразно Той заявява: “Блажен, който прочита и онези, които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него, защото времето е близо” (Откровение 1:1,3). Това е образованието, което търпеливо трябва да даваме. Нека уроците ни бъдат подходящи за времето, в което живеем, и християнското ни наставление да се дава в съгласие с вестите, които Бог изпраща. {6Т 128.2}

Ще трябва да заставаме пред магистрати и да отговаряме за нашата вяроност към Божия закон, да обясняваме основанията на нашата вяра. Младежите трябва да разберат тези неща.

129

Трябва да разберат идващите събития преди края на световната история. Тези неща засягат нашето вечно благополучие, затова учители и ученици трябва да им обръщат повече внимание. Знанието, което ще бъде “храна навреме” не само за младежите, но и за зрелите хора, трябва да бъде разгласявано с перо и глас. {6Т 128.3}

Живеем в заключителните сцени на тези опасни времена. Господ е предвидял появата на преобладаващо неверие към Неговото завръщане; отново и отново е отправял предупреждения в Словото Си, че това събитие ще бъде неочаквано. Великият ден ще дойде като примка “върху всички, които живеят по лицето на цялата земя” (Лука 21:35). Но има две категории хора. Към едната апостолът отправя следните насърчителни думи: “Но вие, братя, не сте в тъмнина, та да ви постигне онзи ден като крадец” (1 Солунци 5:4). Когато Младоженецът дойде, някои ще са готови и ще влязат с Него на сватбата. Колко скъпоценна е тази мисъл за онези вярващи, които чакат и бдят за Неговото появяване! Христос е възлюбил църквата и е предал Себе Си за нея, “за да я освети, като я е очистил с водно омиване чрез Словото, за да я представи на Себе Си църква славна, без петно или бръчка, или друго такова нещо, но да бъде свята и непорочна” (Ефесяни 5:25-27). Онези, които Бог обича, се радват на тази благодат, тъй като са милостиви по характер. {6Т 129.1}

Голямото, великото дело за извеждане на народ с Христов подобен характер, който да устои в Господния ден, скоро ще бъде завършено. Докато “плуваме по течението” на този свят, нямаме нужда нито от платно, нито от гребло. Но когато решително обърнем носа на кораба срещу течението, тогава нашата работа започва. Сатана ще използва всякакви методи, за да обори истината. Работата ще върви трудно, тъй като от грехопадението на Адам до днес грехът е в естеството на света.

130

Но Христос е на бойното поле. Светият Дух е на пост. Небесни инструменти се съединяват с човешките в преобразяването на характера според съвършения Образец и човекът трябва да покаже онова, което Бог е изработил в него. Ще извършим ли това възложено ни от Бога дело като народ? Ако стъпка по стъпка напредваме чрез вяра, следвайки великия Водач, светлина ще осветява пътя ни и обстоятелствата ще влизат в борба с трудностите, за да ги отстранят. Божието одобрение ще носи надежда и служещите ангели ще ни сътрудничат, давайки ни светлина и благодат, смелост и радост. {6Т 129.2}

Нека тогава не си губим повече времето с многото неща, които не са жизненоважни и не отговарят на непосредствените нужди на Божия народ. Нека не се губи повече време във възхваляването на хора, които не познават истината, тъй като времето е приближило. Сега не е време да пълним умовете си с теории, популярни като “по-висше образование”. Времето, посветено на нещо, което не помага на душата да възприеме Христово подобие, е време изгубено за вечността. Не можем да си позволим това, тъй като всеки миг е от вечен интерес. Сега, когато съдът над живите почти е започнал, ще позволим ли на неосветени амбиции на обсебят сърцето и да ни накарат да пренебрегнем образованието, необходимо за посрещане нуждите в този ден на погибел? {6Т 130.1}

При всеки случай трябва да вземаме важното решение дали да приемем белега на звяра и неговия образ, или печата на живия Бог. И сега, когато сме на границите на вечния свят, кое може да бъде по-ценно за нас от това да бъдем преценени като верни и истинни спрямо небесния Бог? Кое е онова нещо, което ще издигнем над Неговата истина и Неговия закон? Какво образование трябва да получат учениците

в нашите училища, толкова необходимо, колкото “Писано е”? {6Т 130.2}

Знаем, че има много училища, които предоставят възможности за образование в науките. Но ние желаем нещо повече от това. Науката на истинското образование е истината, която трябва да бъде така дълбоко внедрена в душата, че грехът, гъмжащ около нея, да не може да я изличи. Вестта на третия ангел е истина, светлина и сила, и нейното представяне така, че да създаде правилно впечатление в умовете, е дело както на училищата, така и на църквите ни, на нашите учители и служители. Онези, които заемат постове в системата на образованието, трябва да ценят все по-високо и по-високо онова, което Бог така просто и поразително точно е разкрил в Даниил и Откровение. {6Т 131.1}

Изучаване на Библията

Спешните нужди на това време изискват непрестанно обучение в Божието Слово. Това е настояща истина. По целия свят трябва да има реформа в изследването на Библията, тъй като от това има нужда както никога досега. Докато тази реформа напредва, ще се извърши огромна работа; защото, когато Бог заявява, че Неговото Слово няма да се върне празно, Той е напълно сериозен. Познанието на Бога и на Исус Христос, “Когато Той е изпратил”, е най-висшето образование и то ще покрие земята със своята чудесна светлина, както водите покриват морето. {6Т 131.2}

Изучаването на Библията е особено необходимо в училищата. Учениците трябва да бъдат вкоренени и основани в Божествената истина. Вниманието им трябва да бъде приковано не върху човешки твърдения, а върху Божието Слово. Необходимо е то да бъде предмет на нашето изследване, най-великият учебник, основа на цялото ни образование и над всички останали книги. Нашите деца трябва да бъдат обучавани на истините в него, независимо от предишните си навици и обичаи.

Правейки това, учители и ученици ще намерят скрито съкровище, най-висше образование. {6Т 131.3}

Библейските правила трябва да бъдат водител в ежедневието ни живот. Нека Христовият кръст да бъде темата, изпълваща уроците, които е нужно да научим и практикуваме. Христос трябва да бъде внесен във всяко изследване, за да могат учениците да попиват знание за Бога и да представят Неговия характер. Неговото превъзходство трябва да бъде предмет на нашето изследване както сега, така и през вечността. Божието Слово, изговорено от Христос в Стария и Новия Завет, е небесен хляб; а голяма част от това, което се нарича наука, е като блюдо с човешки умотворения, фалшива храна. Това не е истинската манна. {6Т 132.1}

В Божието Слово намираме безспорната, неизчерпаема мъдрост – мъдрост, произлизаща не от ограничен, а от неограничен Ум. Но много от онова, което Бог е открил в Словото Си, е тъмно за хората, защото бисерите на истината са заровени под боклука на човешка мъдрост и традиции. За мнозина съкровищата на Словото остават скрити, тъй като не са ги търсили със сериозно постоянство, докато не разберат златните правила. Словото трябва да бъде изследвано, за да очисти и подготви онези, които го приемат, да станат членове на царското семейство, деца на Небесния Цар. {6Т 132.2}

Изследването на Божието Слово трябва да заеме мястото на изследването на онези книги, които водят умовете към мистицизъм и далеч от истината. Неговите живи принципи, втъкани в живота ни, ще

бъдат наши стражи в изпитанията и изкушенията; неговото небесно наставление е единственият път към успех. Когато изпитанията дойдат върху всяка душа, ще има отстъпление. Някои ще се окажат предатели, буйни, надути и самодоволни, ще се отвърнат от истината, проваляйки вярата си. Защо? Защото не са живели “чрез всяко Слово, което излиза от Божиите уста”. Не са копали дълбоко и не са поставили сигурни основи.

133

Когато Господните думи стигнат до тях чрез Неговите избрани вестители, те мърморят и мислят, че пътят е твърде тесен. В шестата глава на Йоан четем за човек, когото са смятали за Христов ученик, но който се разочаровал и напуснал Христос, когато му били представени ясните истини. По подобен начин и тези повърхностни ученици ще обърнат гръб на Христос. {6Т 132.3}

Всеки обърнат към Бога е призван да израства в способности, използвайки дарбите си. Всяка клонка от живата Лоза, която не расте, бива окастрена и хвърлена на боклука. Тогава какъв характер трябва да има образованието, което предлагаме в нашите училища? Ще бъде ли съобразено с мъдростта на този свят или с мъдростта, която е отгоре? Няма ли учителите да се събудят за своята отговорност в тази служба и да видят, че Божието Слово трябва да има по-широко място в образованието, получавано в нашите училища? {6Т 133.1}

Обучение на работници

Една от великите цели на нашите училища е да обучават младежи за служене в нашите институции и в различни направления в делото на Благовестието. Навсякъде Библията трябва да се отвори пред хората. Времето е дошло – важното време, когато “свитъкът ще бъде разгърнат пред света” чрез Божиите вестители. Необходимо е истината, състояща се от първата, вторта и третата ангелски вести, да стигне до всеки народ, племе, език и люде; трябва да разпръсне тъмнината над всеки континент и да достигне островите в океана. Никакво човешко творение не бива да спъва това дело. За да може то да бъде завършено, има нужда от облагородени и посветени таланти; има нужда от хора, които могат да вършат отлична работа с Христово смирение, тъй като аз-ът им е скрит в Христос. Новоповярвалите не биха могли да се справят задоволително с делото на разкриване на скритото съкровище за обогатяване на душите в духовните неща.

134

“Размишлявай върху това, което ти казвам, и Господ ще ти даде да разбереш всичко (...) Старай се да се представиш одобрен пред Бога работник, който няма от какво да се срамува, като излагаш право Словото на истината” (2Тимотей 2:7,15). Тази поръчка към Тимотей трябва да бъде сила за възпитание във всяко семейство и всяко училище. {6Т 133.2}

Изискват се сериозни усилия от страна на всички, свързани с нашите институти – не само с училищата, но и със санаториумите, и с издателствата – да подготвят мъже, жени и младежи за Божии съработници. Учениците трябва да бъдат наставени да работят интелигентно в Христовите редици, да представят един благороден, възвишен християнски характер пред онези, с които влизат в контакт. Хората, които обучават младежи за различните направления в нашето дело, трябва притежават дълбок усет за стойността на душите. Ако те не бъдат изцяло пропити със Светия Дух, има един зъл

наблюдател, който ще създаде неблагоприятни обстоятелства. Учителят е мъдър и разбира, че верността и любезността печелят души, но грубостта – никога. Тиранични думи и действия подклаждат най-злите страсти в човешкото сърце. Ако мъже и жени, изповядващи, че са християни, не са се научили да не дават ход на плътския си лош и детински характер, как могат да очакват да бъдат почитани и уважавани? {6Т 134.1}

Каква загриженост е нужна при избора на подходящи хора за учители, които да бъдат не само верни в работата си, но и да показват добър характер. Ако не може да им се гласува доверие, те трябва да бъдат освобождавани. Бог ще държи отговорна всяка институция, която е пренебрегнала насърчаването на любезността и любовта. Никога не бива да забравяме, че самият Христос има грижата за нашите институции. {6Т 134.2}

Служителите с най-добри и подходящи дарби трябва да бъдат наети да преподават Библията в нашите училища. Необходимо е самите избрани за тази работа да бъдат истински библейски ученици, да имат дълбока християнска опитност и техните заплати да се изплащат от десетъците.

135

Бог е предвидил всички наши институции да бъдат инструменти за обучението и подготовката на работници, от които Той няма да се срамува; работници, които могат да бъдат изпратени като добре подготвени мисионери, за да служат на Господа; но тази цел се изпуска от поглед. В много отношения тази работа сериозно изостава и Господ иска да види безпределно по-голяма ревност от показаната досега. Той ни е призовал от света, за да бъдем свидетели за Неговата истина. Ето защо млади мъже и жени трябва да бъдат обучавани на всички нива – за да бъдат полезни и да заемат влиятелни постове . {6Т 134.3}

В полето на Благовестието има спешна нужда от работници. За това дело са нужни млади хора; Бог ги призовава! Тяхното образование е от първостепенна важност в нашите колежи и в никакъв случай не бива да се пренебрегва или счита за второстепенен въпрос. Изцяло погрешно е учителите да обезсърчават младежи, които могат да бъдат подготвени за добра работа в служенето, предлагайки им други занимания. Тези, които създават пречки пред младите хора в подготовката им за това дело, действат срещу Божия план и ще дават сметка за своето поведение. Сред нас има много повече способни хора. Ако техните дарби биха влезли в употреба, щяхме да имаме двадесет служители там, където сега имаме един. {6Т 135.1}

Не е необходимо младежите, които планират да навлязат в служенето, да прекарват редица години единствено в придобиване на образование. Учителите трябва да вникнат в ситуацията и да адаптират своето обучение към изискванията на тази група, да им отдадат специално предимство, като им дадат кратко, но разбираемо обучение върху най-необходимите за тяхната работа неща. Но този план не се следва.

136

Твърде малко внимание се обръща на образованието на младежи за служене. Нямаме много години за работа. Ето защо учителите трябва да бъдат проникнати от Светия Дух и да работят в съгласие с Неговата открита воля, вместо да следват собствените си планове. Всяка година губим много, защото не се вслушваме в съвета на Господа по тези въпроси. {6Т 135.2}

В нашите училища медицинските сестри мисионери трябва да получават уроци от високо квалифицирани лекари и в хода на обучението да се учат как да се борят с болестите и да ценят природното лечение. Това е изключително необходима работа. Малки и големи градове са потънали в грях и морална поквара. Но във всеки Содом има и много Лотовци. Отровата на греха работи в сърцето на обществото и Бог призовава реформатори, които да застанат и да защитят закона, който Той е дал да управлява физическото тяло. В същото време те трябва да поддържат висок стандарт на обучение на ума и култура на сърцето, така че Великият Лекар да може да сътрудничи на човешките помагачи ръце в делата на милост и в необходимостта от облекчаване на страданията. {6Т 136.1}

Освен това Божият план е нашите училища да дават на младежите обучение, което ще ги подготви да преподават във всеки отдел на Съботното училище и да поемат задължения във всяка от Неговите групи. Състоянието на нещата щеше да е съвсем друго, ако много ревностни млади хора биха се посветили на делото на Съботното училище, полагайки усърдие да се самообразоват и след това да обучават други – това е най-добрият метод за работа и водене души при Христос. Това е част от делото, което носи награда. {6Т 136.2}

Мисионери - учители

Учителите трябва да бъдат обучени за мисионска работа. Навсякъде има свободни места за мисионери и не е възможно работниците само от две-три страни да отговорят на апелите за помощ.

137

Рядко е най-доброто – било заради самите работници или заради напредъка на делото – те да ходят в далечни земи, за да получат образование. Бог ще снабди всяка нужда за посрещане на необходимостите; и ако църквите бдят за своите отговорности, ще знаят как да постъпят във всеки спешен случай. {6Т 136.3}

За да се отговори на нуждата от работници, Бог желае образователни центрове да се основат в различни страни, където обещаващите ученици да се обучат в практичните клонове на знанието и на библейската истина. Когато се заемат с работата такива хора, ще придадат авторитет на делото на настоящата истина в новите полета. Ще събудят интерес сред невярващите и ще съдействат за спасяването на души от веригите на греха. Най-добрите учители трябва да бъдат изпращани в различни страни, където да се основат училища, за да продължат образователното дело. {6Т 137.1}

Възможно е да се концентрират твърде много образователни заведения на едно място. По-малки училища, ръководени според плана на пророческите училища, биха били далеч по-голямо благословение. Парите, инвестирани за разширяването на колежа в Батъл Крийк и за обзавеждането на училището за проповедници, щяха да бъдат по-добре вложени в основаването на училища в провинциалните райони на Америка или в райони отвъд океана. В Батъл Крийк нямаше нужда от повече сгради; има предостатъчно удобства за образованието на толкова студенти, колкото би трябвало да се съберат на едно място. Не беше най-доброто толкова много ученици да посещават това училище,

138

тъй като само определен брой от тях имаха необходимите таланти и мъдрост. Институтите за служители биха могли да се помещават във вече построени сгради и парите, изразходвани за разширяването на

колежа, можеха да се инвестират по по-добър начин – за изграждането на училищни сгради на други места. {6Т 137.2}

Новите сгради в Батъл Крийк означават насърчаване на семействата да се заселват там, за да учат децата им в колежа. Но щеше да бъде далеч по-голямо благословение, ако студентите се образоваха на друго място, в много по-малки класове. Вина за струпването на хора в Батъл Крийк носят както ръководителите, така и на онези, които се преместиха там. Има по-добри полета за мисионски инициативи от Батъл Крийк, но онези, които са на отговорни постове, планират да направят възможно най-много удобства там и големите улеснения сякаш казват на хората: “Елате в Батъл Крийк; преместете се тук със семействата си и образовайте децата си тук”. {6Т 138.1}

Ако някой от нашите големи образователни институти се раздоби на по-малки и се основат училища на различни места, ще се отбележи голям напредък във физическата, умствената и моралната култура на учащите. Господ не е казал да има по-малко сгради, а тези сгради да не бъдат концентрирани твърде много на едно място. Големите суми, инвестирани в малко на брой места, би трябвало да се използват за снабдяване с удобства на повече места, така че да могат да се учат повече студенти. {6Т 138.2}

Дошло е време стандартите на истината да бъдат издигнати на много места, за да се предизвика интерес и да се разширява мисионското поле, докато бъде обхванат целият свят. Дошло е времето, когато вниманието на много повече хора трябва да бъде привлечено към истината. В това направление може да се направи много повече от направеното досега. Църквите са отговорни да поддържат светилниците си пълни и горящи и посветени млади хора да бъдат обучени в собствените си страни, за

139

да се продължава делото. Трябва да се основават училища – не така претенциозни като в Батъл Крийк и Колидж Вю, но по-прости, с по-скромни сгради и с учители, които ще приспособят планове, следвани от пророческите училища. Вместо светлината да се концентрира на едно място, където мнозина не я оценяват, нито се възползват от това, което им се дава, тя трябва да бъде занесена на много места по земята. Ако посветени и боящи се от Бога учители с уравновесено мислене и практични идеи отиват в мисионските полета и работят смирено, предавайки онова, което са получили, Бог ще даде Своя Свят Дух на мнозина, лишени от Неговата благодат. {6Т 138.3}

Елементите на успеха

Учители и ученици трябва да си сътрудничат в делото на реформата, като всеки дава най-доброто от себе си, за да направим нашите училища достойни за Божието одобрение. Единството в действията е необходимо за успеха. Една армия в битка би се объркала и би била разгромена, ако отделните войници се движат според собствените си импулси, а не действат в съгласие и под ръководството на компетентен военачалник. Войниците на Христос също трябва да действат в съгласие. Няколко обърнати души, обединени от една велика цел и с единно ръководство, ще печелят победи при всеки сблъсък. {6Т 139.1}

Ако сред онези, които твърдят, че вярват в истината, има разединение, светът ще стигне до заключението, че това не може да е Божият народ, защото те действат един против друг. Когато сме

едно с Христос, ще бъдем единни и помежду си. Тези, които не са съединени с Христос, винаги поемат по грешния път. Притежават темперамент, който принадлежи на човешкото плътско естество и при най-малък предлог страстта се разпалва, за да срещне страст.

140

Това води до сблъсък; и на заседанията на църковните съвети, на църковните събрания и на публичните богослужения се чуват високи гласове, които се противопоставят на реформаторските методи. {6Т 139.2}

Друго условие за успех е съобразяването с всяко Божие Слово. Победите не се печелят чрез церемонии и показ, а чрез просто подчинение спрямо най-висшия Генерал – Господ Бог. Всеки, който се доверява на своя Водач, няма да познава поражение. Поражението идва като следствие от разчитането на човешки методи и на човешки измислици и от поставянето на небесните на второ място. Послушанието е урокът, на който Началникът на Господното воинство желаше да научи израилевите армии – послушание в неща, за които те не предвиждаха никакъв успех. Когато има послушание към гласа на нашия Водач, Христос ще ръководи битките по начин, който ще изненада и най-великите сили на земята. {6Т 140.1}

Ние сме войници Христови; а от онези, които са постъпили в неговата армия, се очаква да правят трудни неща – неща, които ще изискват всичката им енергия. Трябва да разберем, че животът на войника е живот на непрестанна битка, на постоянство и издръжливост. Заради Христос трябва да понасяме изпитания. Не участваме в мними битки. Трябва да се изправим пред най-мощен противник; “защото нашата борба не е срещу плът и кръв, но срещу началствата, срещу властите, срещу духовните сили на нечестието в небесните места” (Ефесяни 6:12). Ще намерим сили оттам, откъдето намираха сили и първите ученици: “Всички тия единомушно бяха в постоянна молитва и моление.” “и всички се изпълниха със Светия Дух, и с дързост говореха Божието Слово. А множеството на повярвалите имаше едно сърце и една душа” (Деяния 1:14; 4:31, 32).

(141) {6Т 140.2}

Препятствия пред реформите

Библията се преподава в нашите училища до известна степен и се полагат някакви усилия в посока на реформите; но е изключително трудно да се възприемат правилни принципи, след като толкова дълго време сме привиквали към популярните методи. Първите опити за промяна донесоха сурови изпитания на тези, които искаха да ходят по пътя, посочен от Бога. Направиха се грешки и в резултат на това понесохме големи загуби. Имаше пречки, които ни теглеха към придържане в обичайните светски направления и ни пречеха да прегърнем истинските принципи на образованието. На необърнатите, които разглеждат нещата от ниската гледна точка на човешкото себелюбие, на невярващите и безразличните, правилните принципи и методи им изглеждат погрешни. {6Т 141.1}

Учители и ръководители, които са само полуобърнати, са камъни за препъване пред останалите. Те приемат някои неща и правят половинчати реформи; но когато дойде по-голямото знание, отказват да

продължат, предпочитайки да работят съгласно собствените си идеи. По този начин те късат и ядат от дървото на познанието, което поставя човека над Бога. “Сега, прочее, бойте се от Господа и служете Му с искреност и истина; и махнете боговете, на които служеха бащите ви отгатък реката и в Египет, и служете Господу. Но ако ви се види тежко да служите Господу изберете днес кому искате да служите.” “Йеова ако е Бог, следвайте Го; но ако е Ваал, следвайте него” (Исус Навин 24:14,15; 3Царе 18:21). Ако напредвахме, когато дойде светлина върху нас, щяхме да сме много по-напред в настоящото си духовно състояние. {6Т 141.2}

Когато се препоръчват нови методи, се повдигат толкова много въпроси, всяващи съмнение, провеждат се толкова много заседания на съвета за обсъждането на всяка трудност, че ръцете на

142

реформаторите биват връзвани и някои се отказват от въвеждането на реформи. За тях е невъзможно да заприщят течението на съмнение и критика. В Атина сравнително малко хора приеха Евангелието, тъй като хората ценяха гордостта на интелекта и светската мъдрост и считаха Евангелието на Христос за глупост. Но “Божие глупаво е по-мъдро от хората и Божие немошно е по-силно от хората”. Затова “ние проповядваме разпнатия Христос – за юдеите съблазън и за езичниците глупост, но за самите призвани – и юдеи, и гърци – Христос Божия сила и Божия премъдрост” (1Коринтяни 1:25, 23, 24). {6Т 141.3}

Сега е необходимо да започнем отначало. Реформите трябва да бъдат провеждани със сърце, душа и воля. Грешките ще остаряват с времето; но времето не прави нито от грешките истина, нито истината – грешка. Общо взето, старите обичаи и навици са били следвани твърде дълго. Сега Господ ще премахне всяка сянка от фалш у учители и ученици. Нямаме право да преподаваме нещо, което отговаря на светските или на църковните стандарти просто защото “такъв е обичаят”. Нашият стандарт трябва да бъдат уроците, преподавани от Христос. Това, което е казал Господ относно обучението в нашите училища, трябва да бъде стриктно спазвано; защото ако някои аспекти на образованието не придобият изцяло различен характер от това, което в момента се преподава в някои наши училища, няма нужда да харчим пари за купуване на земи и за издигане на училищни сгради. {6Т 142.1}

Някои ще твърдят, че ако в нашите училища се набляга на религиозното обучение, те ще станат непопулярни; че тогава онези, които не споделят нашата вяра, няма повече да ги подкрепят. Много добре! Тогава ги оставете да отидат в други училища, където ще намерят образователна система, отговаряща на техния вкус. Това е намерението на Сатана – такива съображения да попречат на нашите училища да достигнат целта, за която са били основани.

143

Спъвани от неговите измами, ръководителите се съобразяват с методите на света, копират неговите планове и имитират неговите обичаи. Мнозина са отишли толкова далеч в своята липса на мъдрост, че се присъединяват към неприятелите на Бога, осигурявайки на учениците и светски забавления. С това те си навличат Божието неодобрение, тъй като водят младите в погрешен път и действат за Сатана. С тази работа и с нейните резултати те ще се срещнат на подсъдимата скамейка в Божия съд. {6Т 142.2}

Хората, които следват този път, показват, че не може да им се има доверие. След като злото е направено, те може и да изповядат грешката си; но могат ли да премахнат влиянието, което са

упражнили? Дали тези, чието доверие са измамили, ще чуят “хубаво, добри и верни слуги”? Тези неверни работници не строят върху вечната Скала и ще се докаже, че тяхната основа е подвижен пясък. Как може да копнеем за популярност и да се стремим да имитираме обичаите и практиките на света, когато Господ изисква от нас да бъдем отделени и специални? “Не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога? И тъй, който иска да бъде приятел на света, става враг на Бога” (Яков 4:4). {6Т 143.1}

Да занижим стандартите, за да си осигурим популярност и да увеличим бройките; и след това да считаме това увеличаване като повод за ликуване, изглежда голямо заслепение. Ако бройката беше доказателство за успех, Сатана би имал превъзходство; защото в този свят неговите последователи са огромното мнозинство. Тестът за напредъка на едно училище е нивото на моралната сила, която владее в него. Това, което трябва да е източник на радост и повод за благодарност в нашите училища, са добродетелите, разумът и благочестието на хората в него. Ще се обърнат ли тогава нашите училища към света и ще следват ли неговите обичаи? “И тъй, моля ви, братя, поради Божиите милости (...)

144

недейте се съобразява с тоя век, но преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит каква е Божията воля – това, което е добро, благоугодно Нему и свършено” (Римляни 12:1, 2). {6Т 143.2}

Човеците ще използват всяко средство, за да направят по-незабележима разликата между адвентистите от седмия ден и пазителите на първия ден. Показана ми бе една група с името адвентисти от седмия ден, които давах съвет нашето знаме – нашият знак, който ни прави отделен народ – да не бъде издиган така забележимо. Те твърдяха, че това не е най-добрата политика за осигуряване на успеха на нашите институции. Но сега не е време за свиване на знамената, не е време да се срамуваме от вярата си. Този отличителен белег, представен с думите: “Тук е нужно търпението на светиите, на тези, които пазят Божиите заповеди и вярата Исусова”, трябва да се носи по целия свят до края на благодатното време. Полагайки усилия за напредъка на делото в различни направления, не бива да прикриваме вярата си, за да си осигурим подкрепа. Истината трябва да стигне до душите, които са близо до загиване; и ако тя бъде прикрита по някакъв начин, Бог бива безчестен и кръвта на тези души ще бъде върху нас. {6Т 144.1}

Само докато всички, свързани с нашите институции, ходят смирено с Бога, небесните същества ще им сътрудничат; но нека помним факта, че Бог е казал: “Онези, които славят Мен, тях ще прославя Аз” (1Царе 2:30). Нека никой нито за миг не остава под впечатлението, че ще е в негова полза да скрие вярата и доктрините си от невярващите в света, страхувайки се, че няма да бъде високо ценен, ако принципите му станат известни. Христос изисква от всичките Си последователи открита, мъжествена изповед на вярата. Всеки трябва да заеме своя пост и да бъде онова, което Бог е предвидил да бъде – “зрелище на света, на ангели и човеци”. Цялата Вселена наблюдава с неизразим интерес заключителните сцени от великата борба между Христос и Сатана.

145

Всеки християнин трябва да бъде светило, но не “скрито под шиника или под леглото”, а “поставено на светилника, за да свети на всички в къщата”. Никога не оставяйте Божията истина да бъде изтикана на заден план поради малодушие или съобразяване със светска политика. {6Т 144.2}

Въпреки че в много отношения нашите образователни институти са залитнали към съгласие със света, въпреки че стъпка по стъпка се приближават към него, те все пак са пленници на надеждата. Съдбата не е оплела мрежите си около работата им така, че да останат безпомощни и в съмнения. Ако слушат Неговия глас и следват Неговите пътища, Бог ще ги поправи и просвети, ще ги върне на тяхното почетно място като отделени от света. Когато се забележи напредък в работата според християнските принципи, когато аз-ът е скрит в Христос, ще се постигне много по-голям напредък; защото всеки работник ще чувства своята човешка слабост; ще проси от Бога мъдрост и благодат, и ще получава небесна помощ, обещана в случай на беда. {6Т 145.1}

Враждебните обстоятелства трябва да предизвикат твърда решимост за тяхното преодоляване. Една съборена преграда ще дава повече способност и смелост да се продължи напред. Постоянствайте в правилната посока и правете промени – твърдо и разумно. Тогава обстоятелствата ще бъдат ваши помощници, а няма да ви пречат. Поставете началото. Дъбът е в жълда. {6Т 145.2}

Към учители и ръководители

Призовавам преподавателите в нашите училища да правят здрави преценки и да работят според по-висш план. Преподавателското тяло трябва да бъде очистено от всякакви примеси. Ако искат да триумфират над враждебните обстоятелства, нашите институти трябва да бъдат ръководени според християнските принципи.

146

Ако се ръководят от светско-политически планове, ще липсва твърдост и далновидно духовно прозрение в работата им. Състоянието на света преди първото идване на Христос е илюстрация за състоянието на света точно преди Второто Му пришествие. Еврейският народ бе унищожен, защото отхвърли спасителната вест, изпратена от небето. Ще последва ли това поколение, на което Бог е дал голяма светлина и чудни възможности, пътя на онези, които отхвърлиха светлината за свое погубление? {6Т 145.3}

Върху лицата на мнозина днес има покривала. Тези покривала са споделяне обичаите и практиките на света, които скриват от тях Господнята слава. Бог желае очите ни да са отправени към Него, да изгубим от поглед нещата на този свят. {6Т 146.1}

Когато истината се въведе в практическия живот, стандартът ще се издига все по-високо и по-високо, докато задоволи изискванията на Библията. Това изисква противопоставяне на модите, обичаите, практиките и максимите на света. Светските влияния, подобно на морските вълни, се разбиват в Христовите последователи, за да ги отнесат далеч от истинските принципи на смирението и благодатта на техния Господ. Но ние трябва да стоим за принципите твърди като скала. Изисква се морална смелост, за да се прави това, и онези, чиито души не са приковани към вечната Скала, ще бъдат отнесени от светското течение. Можем да стоим твърдо само ако нашият живот е скрит с Христос в Бога. Когато се противопоставяме на света, моралната самонадеяност е напълно неуместна. Съобразявайки се напълно с Божията воля, ще бъдем разположени на сигурно място и ще разбираме необходимостта от решително отделяне от обичаите и практиките на света. {6Т 146.2}

Не трябва да издигаме нашите стандарти само малко над светските, а да се отделим решително и очевидно. Причината, поради която сме имали толкова слабо влияние върху нашите невярващи роднини и познати, е, че

147

сме имали толкова слаба решимост за отличаване на нашите практики от тези на света. {6Т 146.3}

Много учители позволяват на умовете си да се движат в твърде тесен и нисък обхват. Те дори не поглеждат към небесния план, а са вперили погледа си в светските модели. Погледнете нагоре, където “Христос седи отдясно на Бога” и тогава работете така, че вашите ученици да се оформят съобразно Неговия характер. Посочвайте на младите стълбата на Петър с осемте стъпала и поставяйте нозете им не на най-високото от тях, но на най-ниското и със сериозни молитви им помагайте да се изкачат до самия ѝ връх. {6Т 147.1}

Тази стълба е Христос, Който свързва небето със земята. Основата ѝ е стъпила твърдо на земята чрез Неговото човешко естество; най-високото ѝ стъпало достига Божия трон чрез Божественото Му естество. Човешкото естество на Христос обгръща падналото човечество, а Неговото божествено естество се държи за Божия трон. Ние се спасяваме, изкачвайки стъпало след стъпало от тази стълба, гледайки към Христос, прилепвайки се към Христос, катерейки стъпка по стъпка височината Христос, докато Той стане за нас мъдрост и праведност, и освещение, и изкупление. Вяра, добродетел, благоразумие, себеобуздание, твърдост, благочестие, братолюбие и любов са стъпалата ѝ. Всички тези привлекателни черти трябва да бъдат изразени в характера на християнина. И “като вършите тия добродетели, никога няма да изпаднете; понеже така ще ви се даде голям достъп във вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос” (1Петрово 1:10, 11). {6Т 147.2}

Не е лесно да се спечели безценното съкровище на вечния живот. Никой не може да направи това и едновременно да се носи по течението на света. Трябва да излезе от света, да се отдели и да не се допира до нечисто. Никой не може да живее по светски, без да бъде отнесен от течението на света. Никой няма да напредва нагоре без неуморни усилия.

148

Този, който ще победи, ще се държи здраво за Христос. Не бива да поглежда назад, но да държи погледа си насочен нагоре, изграждайки една характерна черта след друга. Личното бдение е цената на безопасността. Сатана си играе с живота на душата ви. Не се отклонявайте в неговата посока нито на сантиметър, за да не може той да спечели никакво предимство пред вас. {6Т 147.3}

Ако някога стигнем небето, ще бъде благодарение на това, че сме свързали душите си с Христос, облягали сме се на Него и сме се освободили от света, от неговото безумие и обаяние. Нашата част е духовното сътрудничество с небесните същества. Трябва да вярваме, да работим, да се молим, да бдим и да чакаме. Придобити от Божия Син, ние сме Негова собственост и всеки трябва да се обучи в Неговото училище. Както учители, така и ученици трябва усърдно да работят за вечността. Краят на всичко е наблизил. Сега има нужда от мъже, въоръжени и готови да воюват за Бога. {6Т 148.1}

Не трябва да издигаме хора, а Бога – единствения истински и жив Бог. Несебелюбивият живот, щедрият, самопожертвувателен дух, съчувствието и любовта на онези, които заемат доверени постове в нашите институти, би трябвало да имат очистиращо и облагородяващо влияние за добро. Тогава техните съвети няма да идват от самодоволен и самохвален дух, но скромните им добродетели ще са по-ценни

от злато. Ако човек разчита на Божественото естество, работейки според метода на добавянето – добавя черта след черта в усъвършенстването на християнския си характер, тогава Бог ще работи по метода на преумножаването. Той казва в словото Си: “Благодат и мир да ви се умножи чрез познаването на Бога и на Исуса – нашия Господ.” (2Петрово 1:2) {6Т 148.2}

“Така казва Господ: “Мъдрият да не се хвали с мъдростта си, силният да не се хвали със силата си и богатият да не се хвали с богатството си. Но който се хвали, нека се хвали с това, дето разбира и познава Мен – че съм Господ, Който извършвам милост, правосъдие и правда на земята, понеже в това благоволя – казва Господ” (Еремия 9:23,24). “Той ти е показал, човече, що е доброто и какво иска Господ от тебе – освен да вършиш праведното, да обичаш милост и да ходиш смирено със своя Бог?” “Кой е Бог като тебе, Който прощава беззаконие и не се взира в престъплението на останалите от наследството Си? Не държи гнева Си винаги, защото Му е угодно да показва милост” (Михей 6:8; 7:18). “Измийте се, очистете се, отмахнете от очите Ми злото на делата си, престанете да вършите зло, научете се да струвате добро” (Исаия 1:16, 17). {6Т 148.3}

Това са Божиите думи към нас. Миналото ни е записано в книгата, в която е записано всичко. Не можем да заличим доклада; но ако изберем да научим Божиите думи, миналото ще ни предаде своите уроци. То може да стане както наш наставник, така и наш приятел. Припомняйки си неприятните неща от миналото, нека те ни научат да не повтаряме същите грешки. Нека в бъдеще не бъде записано нищо, което след това ще ни кара да съжаляваме. {6Т 149.1}

Сега можем да избегнем лошото представяне. Всеки ден пишем своята история. Вчерашният ден не подлежи на поправка или на контрол от наша страна; единствено днешният е наш. Затова нека не оскърбяваме Божия Дух днес, защото утре няма да можем да анулираме онова, което сме направили. Тогава днес ще бъде вчера. {6Т 149.2}

Нека търсим и следваме Божия съвет във всичко, тъй като Бог е безпределен в мъдрост. Макар в миналото да не сме постигнали онова, което сме могли за нашите младежи и деца, нека сега се покаем и изкупим времето. Господ казва: “Ако са греховете ви като мораво, ще станат бели като сняг; ако са румени като червено, ще станат като бяла вълна.

150

Ако слушате драговошно, ще ядете благото на земята; но ако откажете и се разбунтувате, ще бъдете изповядени от нож” (Исаия 1:18-20). Вестта: “Върви напред!” все още трябва да бъде чута и повторена. Най-различни обстоятелства в света ни призовават да работим, за да посрещнем това особено развитие на нещата. Господ има нужда от хора с духовна прозорливост и ясен поглед, хора, които със сигурност се хранят с прясна небесна манна. Светият Дух работи в сърцата на такива и Божието слово запалва светлина в умовете им, разкривайки им истинската мъдрост повече от когато и да било преди.

{6Т 149.3}

Образованието, давано на младите хора, оформя цялото социално здание. Обществото по целия свят е в смут и е нужна цялостна промяна. Мнозина предполагат, че по-добри улеснения в образованието, по-висши умения и по-съвременни методи ще оправят нещата. Те изповядват, че вярват и приемат живите пророци, но отреждат на Божието Слово по-низше положение в голямата схема на

образованието. Това, което би трябвало да бъде на първо място, се поставя в подчинение на човешки измислици. {6Т 150.1}

Подобно на хората в Ноевите дни, е толкова лесно да залитнем по светски планове, методи и обичаи, и от ума ни да изчезне мисълта за времето, в което живеем, или за великото дело, което трябва да бъде приключено. Има непрестанна опасност нашите учители да ходят по стъпките на евреите, съобразявайки се с обичаи, практики и традиции, които не са дадени от Бога. Някои твърдо и неотстъпчиво се придържат към стари навици и така се привързват към най-различни науки, които не са жизненоважни, сякаш спасението им зависи от тях. Правейки това, те се отдалечават от специалното Божие дело и дават на учениците недостатъчно и погрешно образование.

151

Умовете се отвръщат от простото “така говори Господ”, което защитава вечните им интереси от човешки теории и учения. В човешките тълкувания може да се види безпределната, вечна истина на Божието откровение само ако силата на Светия Дух успее да разгърне духовните неща. Човешката мъдрост е глупост; защото пропуска цялото Божие провидение, гледащо към вечността.

-

{6Т 150.2}

Реформаторите не са разрушители. Те никога няма да се стремят да унищожат онези, които не се съгласяват с техните планове и не ги възприемат. Реформаторите вървят напред, а не отстъпват. Трябва да бъдат решителни, твърди, непоколебими, безстрашни; но твърдостта не бива да се изражда в тираничен дух. Бог желае всички, които Му служат, да бъдат твърди като скала, що се отнася до принципите, но меки и смирени по сърце, както беше Христос. Тогава, пребъдвайки в Христос, те ще могат да вършат делото, което Той би извършил, ако беше на тяхно място. Грубият и осъдителен дух е неподходящ за героите на реформата в това време. Всички себелюбиви методи в службата за Бога са мерзост пред очите Му.

-

{6Т 151.1}

Сатана работи, за да направи Христовата молитва безплодна. Полага непрестанни усилия да създава горчивини и раздори; защото, където има единство, има сила, единение, което може да разруши всички сили на ада. Всеки, който помага на Божиите неприятели, нанасяйки слабост, мъка и обезсърчение върху Божия народ чрез собствените си извратени пътища и характер, работи директно против Христовата молитва.

(152) {6Т 151.2}

Характерът и делото на учителите

Работата, извършвана в нашите училища не трябва да бъде като тази в коледжите и семинарите на света. Във великото образователно дело обучението по науките не бива да бъде считано за нещо маловажно, но от първостепенна важност е знанието, което ще подготви хората да устоят във великия ден на Божия съд. Нашите училища трябва повече да приличат на пророческите училища. Трябва да бъдат практични училища, където учениците се дисциплинират от Христос и се учат от Великия Учител. Това трябва да са в известен смисъл семейни училища, където всеки ученик да получава специална помощ от своите учители, както членовете на семейството получават помощ в дома. Нежност, съчувствие, единство и любов – това трябва да бъде ценено. Трябва да има несебелюбиви, посветени, верни учители, които, водени от Христовата любов и с изпълнени с нежност сърца ще се грижат за здравето и щастието на своите ученици. Тяхната цел трябва да бъде напредъкът им във всеки важен клон на знанието. {6Т 152.1}

За нашите училища трябва да се избират мъдри учители – такива, които ще чувстват отговорност пред Бога да внушават в умовете необходимостта от познаването на Христос като личен Спасител. От първия до последния клас те ще показват специална грижа за спасението на учениците и чрез лични усилия ще се стараят да водят нозете им в правите пътеки. Ще се отнасят с милост към онези, които са били зле възпитани в детството си и ще се стараят да поправят дефектите, които, ако се оставят, биха обезобразили характера. Никой, който най-напред не се е научил в Христовото училище как да преподава, не би могъл да върши тази работа. {6Т 152.2}

Всички, които преподават в нашите училища, трябва да имат тясна връзка с Бога и пълно разбиране на Неговото Слово,

153

за да могат да внесат в делото за образованието на младите мъдрост и знание за смисъла на този живот и за бъдещия безсмъртен живот. Това трябва да са мъже и жени, които не само имат познания за истината, но и са изпълнители на Божието Слово. “Писано е” – трябва да говорят както думите, така и животът им. Трябва да обучават на простота и правилни навици във всичко чрез личния си пример. С нашите училища не бива да бъде свързан нито един учител, който няма опитност в послушанието към Словото на Господа. {6Т 152.3}

Директори и учители трябва да бъдат кръстени със Светия Дух. Сериозните молитви на разкаяните души ще се издигат пред Божия трон и Бог ще им отговаря в Своето време, ако здраво се държим за Неговата ръка чрез вяра. Нека аз-ът ни се скрие в Христос, а Христос – в Бога; тогава ще има мощна проява на Неговата сила, която ще смекчи и покори сърцата. Христос преподаваше по методи, напълно различни от обичайните, и ние трябва да бъдем Негови съработници. {6Т 153.1}

Преподаването означава много повече, отколкото мнозина предполагат. Изисква се голямо умение, за да се направи истината разбираема. Поради тази причина всеки учител трябва да се стреми към нарастващо познание в духовната истина. Но това познание не може да бъде придобито, докато той е отделен от Божието Слово. Ако иска силите и способностите му да се увеличават, ежедневно трябва да го изследва; трябва да яде и смисла Словото и да работи в Христовите посоки. Всеки талант на душата, която се храни с хляба на живота, ще бъде оживотворен от Божия Дух. Това е храната, която дава вечен живот. {6Т 153.2}

Учителите, които се учат от Великия Учител, ще усетят Божията помощ, както я усетиха Даниил и неговите другари.

154

Те трябва да се изкачват към небето, вместо да си стоят в равнината. Християнската опитност трябва да се съчетава с цялостно и истинско образование. “И вие като живи камъни се съграждате в духовен дом, за да станете свято свещенство, да принасяте духовни жертви, благоприятни на Бога чрез Исус Христос” (1Петрово 2:5). Необходимо е чители и ученици да изследват това изказване и да проверяват дали са от тази категория хора, които чрез изобилната дадена им благодат притежават онази опитност, която трябва да има всяко Божие дете, преди да премине в по-горен клас. При всяко свое наставление учителите трябва да предават светлина от Божия трон; защото образованието е дело, чиито резултати ще се видят през безкрайните векове на вечността. {6Т 153.3}

Учителите трябва да учат учениците как да мислят и ясно да разбират истината за себе си. Не е достатъчно само да обясняват или учениците само да вярват; нужно е да се предизвика изследване и ученикът да бъде предразположен да изяснява истината със собствени думи, доказвайки по този начин, че усеща силата ѝ и я прилага. Така, чрез ревностни усилия, живите истини ще бъдат запечатвани в ума. Това може да е бавен процес, но е много по-ценен от пренебрегването през важните теми без задълбочено обмисляне. Бог очаква Неговите институти да превъзхождат тези в света, тъй като са Негови представители. Истински свързаните с Бога хора ще показват на света, че на кормилото седи Един, Който е повече от човешки инструмент. {6Т 154.1}

Необходимо е нашите учители непрестанно да се учат. Реформаторите сами трябва да бъдат реформирани - не само в методите си на работа, но и в сърцата си. Необходимо е да бъдат преобразени от Божията благодат. Когато Никодим – големият израилев учител – дойде при Исус, Спасителят му изложи условията на небесния живот, преподавайки му “азбуката” на обръщането. Никодим попита: “Как може да бъде това?” “Ти, който си Израилев учител – отговори Христос, – не знаеш ли това?”

155

Този въпрос трябва да бъде зададен на мнозина, които днес заемат поста на учител, но са пренебрегнали най-важната подготовка, която да ги направи подходящи за тази работа. Ако Христовите думи се приемат в душата, ще има много по-висока интелигентност и много по-дълбоко духовно познание за това, какво се изисква от един ученик, от един искрен, одобрен Христов последовател и учител. {6Т 154.2}

Недостиг на учители

Много наши учители трябва да се отучат от едни неща и да научат съвсем други. Ако не желаят да направят това, ако не се запознаят изцяло с Божието Слово и умовете им не потънат в изучаване на великите истини относно живота на Великия Учител, те ще насърчават същите онези грешки, които Господ иска да поправи. В умовете им ще се отпечатват планове и мнения, които изобщо не би трябвало да ги занимават, и те съвсем искрено ще стигат до погрешни и опасни заключения. Така ще се сее семе, което не е истинско “жито”. Много обичаи и практики, обичайни за училищната работа, и които се считат за нещо маловажно, не могат да бъдат внасяни в нашите училища. Може да е трудно за

учителите да се отказват от дълго подхранвани и идеи и методи; но ако те честно и смирено на всяка стъпка изследват Това ли е пътят на Господа? и се предават на Неговото ръководство, Той ще ги води в безопасни пътеки и техните възгледи ще се променят чрез опитности. {6Т 155.1}

Учителите в нашите училища трябва да изследват Писанията, докато ги разберат лично за себе си и отворят сърцата си за скъпоценните лъчи светлина, дадени от Бога, и ходят в нея. Тогава ще бъдат научени от Бога и ще работят в съвсем друга посока, внасяйки в своето наставление по-малко човешки теории и чувства, които водят настрана от Бога.

156

По-малко ще почитат ограничената мъдрост и ще чувстват дълбок душевен глад за онази мъдрост, която идва от Бога. {6Т 155.2}

На въпроса на Христос към дванадесетте “Да не искате и вие да си отидете?”, Петър отговори: “Господи, при кого да отидем? Ти имаш думи на вечен живот; и ние вярваме и знаем, че ти си Христос – Син на живия Бог” (Йоан 6:67,68). Когато учителите въведат тези думи в своята работа в класните стаи, ще видят как Светият Дух върши Своето дело върху умовете и сърцата. {6Т 156.1}

Делото на учителя

Учителите са Божии съработници в организирането и напредването на делото, което Христос ги е научил да вършат чрез личния Си пример. Те наистина трябва да бъдат светлината на света, да показват онези прекрасни черти, разкрити в характера и делото на Христос – черти, които ще обогатят и украсят техния собствен живот като Христови ученици. {6Т 156.2}

Какво тържествено, свещено, важно дело – да се стремиш да представяш Христовия характер и Неговия Дух на нашия свят! Това е привилегията на всеки директор и на всеки учител, свързани в делото на възпитание, обучение и дисциплиниране на младите хора. Всички се нуждаят от вдъхновяващото и уверяващо убеждение, че наистина носят Христовото иго и Неговото бреме. {6Т 156.3}

В това дело ще се срещат изпитания; обезсърчения ще налягат душите на учителите, когато виждат как тяхната работа невинаги се оценява. Сатана ще упражнява силата си върху тях с изкушения, обезсърчения, страдания и телесна немощ, надявайки се да ги накара да роптаят срещу Бога и да сложат край на тяхното разбиране за Неговата доброта, милост и любов, както и за превъзходната тежина на слава, която е наградата за победителя.

157

Но Бог води тези души към още по-съвършена увереност в техния Небесен Баща. Неговото око е върху тях всеки миг; и ако те издигнат своя вик с вяра към Него, ако положат душите си пред Него със своите смущения, Господ ще ги изведе като пречистено злато. Господ е казал: “Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя” (Евреи 13:5). Бог може да допусне струпването на обстоятелства, които да ги карат да се стремят към Силата, да се притискат към Божия трон чрез вяра сред гъстите облаци на тъмнината, тъй като дори и тук е скрито Неговото присъствие. Но Той винаги е готов да освободи всички, които се надяват на Него. Спечелена по такъв начин, победата ще е по-пълна, триумфът – по-сигурен; а изпитваните, отрудените и измъчените ще могат да кажат: “Ако и да ме убива Той, аз ще Го

чакам” (Йов 13:15). “Ако и да не цъфти смоковницата, нито да има плод по лозите, трудът на маслината да се осуети и нивите да не дадат храна, стадото да се отсече от оградата и да няма говеда в оборите, пак аз ще се веселя в Господа, ще се радвам в Бога на спасението си” (Авакум 3:17, 18). {6Т 156.4}

Личен апел

Апелирам към учителите в нашите образователни институти да не позволяват на религиозната сериозност и ревност да отпаднат. Не се движете в обратна посока, нека вашият лозунг бъде: Напред! Необходимо е училищата ни да израснат до много по-високо ниво на действие; хоризонтът трябва да се разширява, вярата да се усилва и благочестието да се задълбочава; Божието Слово да стане “корен и клонче” на всяка мъдрост и интелектуални постижения. Когато Божията сила да обръща слезе върху тях, те ще видят, че знанието за Бога е нещо много повече от тъй наречените “напредничави методи” в образованието. Във всяко образование трябва да се помнят Христовите думи:

158

“Вие сте светлината на света” (Матей 5:14). Тогава няма да възникват толкова много пречки за подготовката на мисионери, които да излязат и да предадат своето знание на други. {6Т 157.1}

Имаме всяка дарба и способност, всяко удобство за изпълнение на възложените ни задължения и би трябвало да сме благодарни на Бога, че поради Неговата милост притежаваме тези преимущества; че ни е дадено познанието за Неговата благодат, за настоящата истина и дълг. Вие като учители опитвате ли се в такъв случай да поддържате фалшивото образование, което сте получили? Пропускате ли дадените ви скъпоценни възможности да се запознаете по-добре с Божиите планове и методи? Вярвате ли в Божието Слово? Ставате ли всеки ден все по-способни да разбирате, да се предавате на Господа и да бъдете употребени в служба за Него? Мисионери, които вършат Божията воля, ли сте? Вярвате ли в Библията и вслушвате ли се в това, което тя казва? Вярвате ли, че живеем в последните дни на земната история? И имате ли състрадаващо сърце? Пред нас стои огромна работа; трябва да бъдем носители на свещената светлина на Словото, която да осветли всички народи. Ние сме християни, но какво правим? {6Т 158.1}

Учители, застанете на поста си като истински възпитатели! Чрез думи и като показвате интерес към душите на своите ученици, изливайте в сърцата им живителния поток на изкупителната Христова любов. Съветвайте ги, преди умовете им да се претоварят с литературна работа. Умолявайте ги да търсят Христос и Неговата правда. Покажете им промените, които със сигурност настъпват, когато сърцето се предаде на Христос. Приковете вниманието им върху Него; това ще затвори вратата пред глупавите стремежи и плътските прояви и ще подготви ума за възприемане на Божествената истина. Трябва да учим младите, че времето е злато; че рискуват, ако смятат, че могат да посеят “младежки увлечения”, без да пожънат злочестина и погибел. Учете ги да бъдат с трезв ум и да се възхищават на доброто в човешкия характер.

159

Обучавайте ги да поставят волята си на страната на Божията воля, за да бъдат способни да “пеят новата песен” заедно с ангелския хор. {6Т 158.2}

Отмахнете всяко придаване на важност, защото това няма да ви помогне в работата ви; и ви умолявам да обърнете изключително внимание на характера си, защото сте изкупени с безпределна цена. Бъдете внимателни, молете се, бъдете сериозни. Не мислете, че можете да смесвате обикновеното със свящото. Това е правено толкова дълго време в миналото, че духовната проникателност на учителите се е замъглила и те не могат да правят разлика между обикновено и свято. Взели са обикновен огън, издигнали са го, възхвалявали са го и са го ценили, и Бог се е отвърнал, огорчен. Учители, няма ли да е по-добре, ако се посветите напълно на Бога? Застрашавате ли душите си чрез разделено служене? {6Т 159.1}

Отдавайте на Бога дължимата Му почит с перо и глас. Прославяйте Го в сърцата си и винаги бъдете готови да разкажете със смирение и страх на всеки човек за основанията на надеждата, която е във вас. Ще разберат ли това учителите в нашите училища? Ще приемат ли Божието Слово като учебник, който ще ги направи мъдри за спасение? Ще предадат ли тази висша мъдрост на учениците си, като им представят ясно и точно истината, за да ги направят способни и те да я представят на други? Може да изглежда, че учението на Божието Слово има съвсем слаб ефект върху умовете и сърцата, но ако учителите работеха работят си в Господа, някои уроци от небесната истина ще останат за дълго в паметта дори и на най-лекомислените. Светият Дух ще полива посятото семе и често то ще пониква след много дни, но ще принася плод за Божия слава. {6Т 159.2}

Великият Учител, Който слезе от небето, не е напътствал учителите да изучават някой от знаменитите велики автори.

160

Той казва: “Елате при Мен (...) и научете се от Мен (...) и ще намерите покой на душите си” (Матей 11:28,29). Христос го е обещал и, изучавайки Неговите уроци, ще намерим покой. Всички небесни съкровища са поверени на Него и Той може да ги дава на прилежните и упорити търсачи. Той стана за нас “мъдрост от Бога и правда, и освещение, и изкупление” (1Коринтяни 1:30). {6Т 159.3}

Учителите трябва да знаят кои уроци да преподават, иначе няма да могат да подготвят учениците за преминаване в по-горен клас. Необходимо е да изучават Христовите уроци и характера на Неговите поучения. Трябва да разбират тези учения, така свободни от формализъм и традиции, и да оценяват тяхната оригиналност, авторитет, духовност, нежност, доброта и практичност. Онези, които направят Божието Слово свой учебник, които копаят за съкровището на истината, ще бъдат пропити от Светия Дух и чрез гледане ще се променят по Негово подобие. Които ценят Словото, ще вземат пример от последователите на Исус, които седяха в нозете Му и привикваха да се учат от Него. Вместо да внасяме в нашите училища книги, съдържащи хипотезите на великите писатели на света, по-добре да кажем: “Не ме изкушавайте да пренебрегна най-великия Автор и най-великия Учител, чрез Когото имам вечен живот. Той никога не греши. Той е великият Извор на всяка мъдрост”. Тогава нека всеки учител сее семето на истината в умовете на учениците. Христос е стандартът за Учител.

{6Т 160.1}

Наш водач е Словото на вечния Бог. Чрез това Слово ставаме мъдри за спасение. То трябва да бъде винаги в сърцата ни и на устните ни. “Писано е” – е нашата котва.

Онези, които направят Божието Слово свой съветник, ще осъзнават слабостта на човешкото сърце и силата на Божиата благодат да подчинява всеки неосветен и несвят импулс. Техните сърца са винаги в молитва и те имат на разположение светите ангели за свои водачи. Когато неприятелят залива като потоп, Божият Дух издига за тях знаме срещу него. В сърцето има спокойствие, тъй като скъпоценното и мощно влияние на истината поема поклащането. Това е откровението на вярата, което действа с любов и очиства душата. {6Т 160.2}

Молете се да бъдете новородени. Ако имате това новородение, ще се наслаждавате, но не в извратените пътища на собствените си желания, а в Господа. Ще желаете да бъдете под Неговата власт. Непрекъснато ще се стремите към по-висок стандарт. Бъдете не само читатели на Библията, но сериозни нейни ученици, за да знаете какво изисква Бог от вас. Имате нужда да познаете от опит как да вършите волята Му. Христос е нашият Учител. {6Т 161.1}

Нека всеки учител в нашите училища и всеки ръководител в нашите институти научи кое е най-важното, за да може да работи в Божиите редици и да носи прощение, утеха и надежда. {6Т 161.2}

Небесни служители са изпращани да служат на онези, които ще бъдат наследници на спасението; и ако те не са доволни от утъпканите пътеки на традицията, ако не се боят да излязат изпод сянката на света, те ще разговарят с учителите. А те от своя страна трябва да бдят, да не би да затворят вратите така, че Господ да не може да намери път към сърцата на младите.

(162) {6Т 161.3}

Думи от Небесния Наставник

През нощта бях в голяма група, която се беше събрала с цел събуждане умовете на всички присъстващи. Мнозина изказваха възражения срещу промени в образованието, толкова дълго на мода. Един, който е наш Наставник от дълго време, говореше на хората. Той каза: “Целта на образованието трябва да заинтересува всички адвентисти от седмия ден. Решенията относно характера на нашето училищно дело не бива да бъде оставяно изцяло на директорите и учителите”. {6Т 162.1}

Някои усилено настояват да бъдат изучавани невярващи автори и препоръчват същите онези книги, които Господ е осъдил и които, следователно, не бива да бъдат разрешавани по никакъв начин. След много сериозни разговори и дискусии нашият Наставник излезе напред и, вземайки в ръката Си книги, които бяха сериозно препоръчвани като жизненоважни за висшето образование, каза: “Смятате ли, че мненията и принципите на тези автори са напълно безопасни, за да ги поставим в ръцете на учениците? Човешки ум лесно бива очарован от лъжите на Сатана; а тези трудове водят до отвращение от размишляването над Божието Слово. Ато е, което осигурява вечен живот на читателя, ако го възприеме и оцени. Вие сте същества на навика и трябва да помните, че добрите навици са благословение за вашия собствен характер и пръскат добро влияние и върху другите. Но лошите навици, веднъж възприети, имат деспотична сила и ви довеждат до робство. Ако никога не бяхте прочели и дума от тези книги, днес щяхте да бъдете далеч по-способни да разбирате тази Книга, която си струва да бъде изучавана над

всички други книги и която единствена предлага правилни възгледи върху висшето образование. {6Т 162.2}

Фактът, че е прието тези автори да бъдат включвани в списъка с вашите учебници и че този обичай е “брадясал” с времето, не е аргумент в негова полза.

163

Дългата употреба не е непременно препоръка, че тези книги са безопасни или важни. Те са отвели хиляди хора там, където Сатана отведе Адам и Ева – при дървото на познанието, което Бог е забранл. {6Т 162.3}

Те са накарали учениците да изоставят изследването на Писанията заради редица изследвания, които не са важни. Ако така подготвените ученици някога бъдат способни да работят за душите, ще трябва да се отучат от много заучени неща. Ще разберат, че отучването е трудно нещо, тъй като противоречиви идеи са пуснали корени в умовете им като плевели в градина и в резултат някои от тези хора никога няма да бъдат способни да различават добро от зло. Доброто и злото са били смесени в тяхното образование. Те са гледали на човешки лица, възхвалявали са човешки теории и когато се опитат да учат другите, малкото истина, която могат да повторят, е преплетена с мнения, изказвания и дела на човечи. Човешки думи, за които е доказано, че не съдържат практическо познание на Христос, нямат място в нашите училища. Те ще бъдат пречка пред истинското образование. Вие имате Словото на живия Бог и, ако поискате, ще получите и дара на Светия Дух, за да направи това Слово сила за онези, които вярват в Него и Му се покоряват. Работата на Светия Дух е да ни упътва във всяка истина. Когато зависите от Словото на живия Бог със сърце, ум и душа, каналът на общуването ви с Него няма да се запушва. Задълбоченото и сериозно изучаване на Словото под ръководството на Светия Дух ще ви даде “прясна манна” и същият Дух ще направи употребата ѝ истинска. Усилието, което младежите положат да дисциплинират ума си за висши и свети възприятия, ще бъде възнаградено. Тези, които полагат постоянни усилия в тази посока, поставяйки на ума си задачата да разбере Божието Слово, се подготвят да бъдат Божии съработници.

164

{6Т 163.1}

Светът признава за учители автори, които Бог не одобрява. Заради тях Библията се изоставя. Трудовете на невярващи автори биват препоръчвани, сякаш съдържат мнения, които непременно трябва да станат част от човешкия характер. Какво можете да очаквате от засяването на такива семена? Изучавайки тези противоречиви книги, умовете както на учители, така и на ученици, се развъртават и неприятелят засява своите плевели. И не би могло да бъде иначе. Когато се пие от нечист извор, нечистотата като отровата навлиза в организма. Неопитните младежи, обучавани по такъв начин, добиват впечатления, които отвеждат мислите им в посока, фатална за благочестието. Младежи, изпратени в наши училища, се учат от книги, смятани за безопасни, защото се използват и препоръчват от светските училища. Но такива училища много ученици излизат невярващи именно поради изучаването на същите тези книги. {6Т 164.1}

Защо не поставяте Божието Слово над всеки човешки труд? Не е ли достатъчно да сте близо до Автора на всяка истина? Не сте ли доволни да черпите прясна вода от “потоците на Ливан”? Бог има живи извори, чрез които да освежава жадната душа и изобилие от скъпоценна храна, която да укрепи

духовността. Учете се от Него и Той ще ви направи способни да обяснявате на всеки, надеждата, която носите в себе си. Не мислите ли, че “по-добро” познание от това, което Господ дава, би имало вреден ефект върху учители и ученици?” {6Т 164.2}

Събранието се смълча и всяко сърце бе убедено. Хора, смятащи себе си за мъдри и силни, видяха, че са слаби и без познания върху Книгата, която има връзка с вечната съдба на човешката душа.

165

. {6Т 164.3}

Тогава Божият вестител взе от ръцете на няколко учители книгите, които те бяха превърнали в свой учебник – някои написани от невярващи автори и съдържащи безбожни мнения – постави ги настрана и каза: “Никога във вашия живот не е имало време, когато изучаването на тези книги да е било за доброто и напредъка ви в настоящето или пък за вашето бъдещо вечно добро. Защо пълните рафтовете си с книги, които отвръщат ума от Христос? Защо харчите пари за това, което не е хляб? Христос ви призовава: ‘Научете се от Мен, защото съм кротък и смирен по сърце.’ Нуждаете се от Хляба на живота, Който слиза от небето. Нуждаете се от по-прилежно изучаване на Свещените Писания и от утоляване на жаждата ви от живия Извор. Приближавайте се, приближавайте се към Христос в сериозна молитва. Всеки ден преживявайте опитността да “ядете плътта и да пиете кръвта” на Божия Син. Човешките писания никога не могат да задоволят нуждата ви в това време; но гледайки към Христос – Начинателя и Усъвършителя на вярата ви, – ще се промените по Неговия образ.” {6Т 165.1}

Той постави в ръцете им Библията и продължи: “Твърде малко познавате тази книга. Не знаете Писанията, нито Божията сила, нито разбирате дълбоката важност на вестта, която трябва да занесете на погиващия свят. Изминалото време показва, че както учители, така и ученици знаят съвсем малко за ужасяващите истини – въпроси на живот и смърт - за това време. Ако вестта на третия ангел се прогласи във всички направления към онези, които заемат длъжността възпитатели, тя ще остане неразбрана от тях. Ако имахте знанието, което идва от Бога, цялото ви същество щеше да прогласява истината за живия Бог пред мъртвия в своите престъпления и грехове свят. Само че се възхваляват книги и писания, които съдържат съвсем малко от настоящата истина, както и хора, станали твърде мъдри, за да следват принципа ‘Така говори Господ’.

166

{6Т 165.2}

Всеки учител в нашите училища трябва да издига единствено живия Бог. Но мнозина от стражите спят. Те са като слепци, водещи слепци. А Господният ден е точно пред нас. Идва като крадец с тихи стъпки и ще изненада всички заспали, които не бдят. Кой от нашите учители са будни и като верни настойници на Божията благодат свирят определения сигнал с тръбата? Кой прогласяват вестта на третия ангел, призовавайки света да се приготви за великия ден на Бога? Вестта, която разгласяваме, носи печата на живия Бог”. {6Т 166.1}

Посочвайки Библията, Той каза: “Писанията на Стария и Новия Завет трябва да се използват заедно в подготовката на хората, за да устоят в Господния ден. Сериозно усъвършенствайте настоящите си възможности. Направете Божието Слово ваша настолна книга. Ако винаги се постъпваше така, учениците, изгубени за Божията кауза, сега щяха да са мисионери. Йеова е единственият истински Бог – пред Него трябва да благоговеем и на Него да се покланяме. Онези, които почитат думите на невярващи

автори и карат учащите да гледат на техните книги като на жизненоважни за своето образование, ощетяват вярата им с Бога. Тонът, духът и влиянието на тези книги са вредни за онези, които разчитат на тях за знания. Учениците се натоварват с влияния, които отвърщат погледа им далеч от Христос, Който е Светлината на света, и злите ангели ликуват, че изповядващите Бога се отричат от Него, тъй като по този начин Той бива отхвърлен в училищата ни. Слънцето на правдата осветлява църквата, за да разпръсне тъмнината и да привлече вниманието на Божия народ към важността на подготовката за онези, които ще светят като светила на света. Които приемат тази светлина, ще разберат това; които не я приемат, ще ходят в тъмнина, без да знаят в какво се препъват. Душата никога не е в безопасност, ако не се намира под небесно ръководство. Тогава ще бъде водена към цялата истина. Христовите думи ще падат със сила върху послушните сърца и когато небесната истина се прилага, съвършеният образ на Бога ще бъде възпроизведен у и ще се каже: “Вие имате пълнота в Него” (Колосяни 2:10).

-

{6Т 166.2}

На учениците в никакъв случай не бива да се позволява да учат толкова много, че това да им пречи да посещават християнските занимания.

-

{6Т 167.1}

Никой освен Този, Който е създал човека, не може да помени човешкото сърце. Единствено Бог може да подари растеж. Необходимо е всеки учител да осъзнае, че трябва да бъде движен от небесни сили. Има опасност човешката преценка и идеите дори на най-опитните да са несъвършени и неправилни. Крехкият инструмент – жертва на собствените си унаследени черти на характера – се нуждае от всекидневно осветление от Светия Дух. В противен случай Аз-ът ще хване поводите и ще иска да управлява. Смиреният и скромният дух на учителя ще донася всички човешки методи, планове и идеи при Бога за корекция и одобрение. В противен случай, и неуморната енергия на Павел, и изкусната логика на Аполос ще бъдат безсилни да доведат душите до обръщане. {6Т 167.2}

(168)

Училищни общежития

Идвайки в нашите колежи, много младежи се разделят с облагородяващото и омекотяващо влияние на домашния кръг. Точно в този период от живота си, когато се нуждаят от бдително наблюдение, те биват откъснати от строгостта на родителското влияние и авторитет и захвърлени в обществото на голям брой техни връстници с различни характери и навици на живот. Някои от тях са получили твърде малко възпитание в детството си, повърхностни и лекомислени са; други са били прекалено драстично обуздавани и смятат, че когато са далеч от ръцете, държали твърде изкъсо юздите на живота им, са

свободни да правят каквото си искат. Те презират самата мисъл за ограничения. При дружбата с такива, опасността за младежите нараства много. {6Т 168.1}

Училищните общежития се основават, за да може нашите младежи да не бъдат подмятани насамнатам и изложени на злите влияния, които са навсякъде около тях. Но е необходимо да се осигури, доколкото е възможно, домашна атмосфера, която да ги предпазва от изкушенията към неморалност и да ги води при Исус. Небесното семейство показва какво трябва да бъде земното и нашите училищни общежития за млади хора, подготвящи се за служба на Бога, трябва да се приближават колкото е възможно повече до небесния модел. {6Т 168.2}

Учителите, натоварени с грижата за тези общежития, носят огромна отговорност, защото трябва да постъпват като майки и бащи, да показват интерес към учениците – към всички до един – точно както родителите постъпват със своите деца. Променящите се характери на младежите, с които те са призовани да се занимават, ги натоварват с грижи и много тежко бреме, тъй като се изисква изключителен такт и много търпение, за да се запазят умовете в равновесие и в правилната посока, след като са били вече деформирани от лошо възпитание.

169

Учителите трябва да притежават големи педагогически способности, да бъдат верни на принципа и едновременно мъдри и нежни, свързвайки любовта и милостта на Христос с дисциплината. Трябва да бъдат мъже и жени на вярата, на мъдростта и молитвата. Не трябва да демонстрират властта си строго и непреклонно, а да бъдат заедно с младежите, да станат едно с тях в техните радости и скърби, както и в ежедневната работа. Плодът от такива усилия ще бъде жизнерадостно послушание мотивирано от любов. {6Т 168.3}

Домашни задължения

Възпитанието за домашния живот, което ще получат младите момчета и момичета, посещаващи нашите колежи, заслужава специално внимание. От изключителна важност за изграждането на характера е те да бъдат обучавани да поемат възложената им работа, без всяка склонност към мързел. Те имат нужда да бъдат запознати със задълженията на ежедневния живот. Трябва да бъдат учени да вършат домашните си задължения напълно и добре, с възможно най-малко шум и бъркотия. Всичко да се върши с благоприличие и ред. Кухнята, както и всички останали части на сградата трябва да се поддържат приятни и чисти. Учебниците трябва да се оставят настрана за подходящото им време и не бива да се поема повече материал, отколкото е възможно да се подготви, без да се пренебрегват домашните задължения. Четенето на книги не бива да завладява ума до такава степен, че да се пренебрегнат домашните задължения, от които зависи комфортът на семейството. {6Т 169.1}

При изпълнението на тези задължения трябва да бъдат преодоляни навиците на лекомислие, небрежност и разпиляносту учениците, защото, в противен случай, тези навици ще се пренасят във всеки етап от живота им и той ще бъде ограбен откъм полезност и истинска мисионска работа. Ако не бъдат поправят с постоянство и решителност, те ще победят ученика за дълго време и за вечността.

170

Младите трябва да бъдат насърчавани да формират добри навици в обличането, за да бъде външният им вид спретнат и привлекателен; необходимо е да бъдат обучавани да поддържат дрехите си чисти и спретнати. Всичките им навици трябва да са такива, че да ги превръщат в помощ и утеха за околните. {6Т 169.2}

На израилевия народ беше дадено специално указание – всичко в и извън техните шатри да бъде чисто и подредено, да не би Божи ангел да мине през стана и да види нечистотата им. Дали Господ е така придирчив, че да забелязва такива неща? Да, защото се докладва, че ако би видял у тях нечистота, Той не тръгваше пред войските в битката срещу неприятелите им. По подобен начин всички наши действия се забелязват от Бога. Същият Бог, Който е така взискателен към хигиенните навици на Израил, няма да позволи никаква нечистота и в нашите домове днес. {6Т 170.1}

Бог възлага на родители и учители задачата да възпитават децата и младежите в тази насока и да извличат духовни уроци от всяко дело в живота им. Докато ги приучваме към навици на физическа чистота, трябва да ги учим и на това, че Бог желае те да бъдате с чисти сърца, както е чисто тялото им. Почиствайки стаята, те могат да размислят как Бог очиства сърцето. Няма да затварят вратите и прозорците, оставяйки стаята недочистена, а ще отворят широко вратите и прозорците и ще полагат неуморни усилия да изхвърлят всяка нечистота. Така и “прозорците” на импулсите и чувствата трябва да бъдат отворени към Небето и “прахът” на егоизма и суетата да бъде почистен. Божията благодат трябва да “премете” стаите на ума и всяка част от естеството ни трябва да бъде очистена и оживотворена от Божия Дух. Хаосът и безредието в ежедневните задължения довеждат до забравяне на Бога и до спазване само на вид на благочестие в изповедта на вярата и до изгубване на реалността.

171

Трябва да бдим и да се молим, иначе ще прегърнем символа, а ще изгубим същността. {6Т 170.2}

Живата вяра ще преминава като златна нишка през ежедневната опитност в изпълнение на задълженията. Учениците ще бъдат доведени до разбирането на чистите принципи, сътворени от Бога, и те ще мотивират всяко действие в живота им. Тогава цялата им ежедневна работа ще подпомага тяхното християнско израстване. Живите принципи на вярата, на доверието и любовта към Исус ще проникват и в най-малките детайли на живота им. Те ще гледат към Исус и любовта им към Него ще бъде постоянният мотив, придаващ живителна сила на всяко поето задължение. Ще се стремят към правдата с надежда, че “делото не посрамява”. Всичко, което правят, ще го вършат за Божия слава. {6Т 171.1}

На всеки ученик бих казала: “Бъдете верни на домашните си задължения. Бъдете верни в поемането на малките отговорности. Бъдете истински живи християни в общежитието. Нека Христовите принципи ръководят сърцето ви и контролират поведението ви. Обръщайте внимание на всяко предложение на учителя, но не смятайте, че винаги трябва да ви казват какво да правите. Забелязвайте сами. Обръщайте внимание дали всичко във вашата стая е без петънце и в ред, така че нищо да не оскърбява Бога. Но когато светите ангели минат през вашата стая, да се позабавят, тъй като са били привлечени от царящите ред и чистота. Когато извършвате задълженията си бързо, разумно и вярно, вие сте мисионери. Носите свидетелството за Христос. Показвайте, че Христовата религия не ви прави нито по принцип, нито на практика разхвърляни, груби и неучтиви към учителите ви, че не ви кара да пренебрегвате техните съвети и наставления. Ако практикувате библейската религия, тя ще ви направи

учтиви, разумни и верни. Няма да пренебрегвате дребните неща, които трябва да се свършат. Приемете като мото думите на Христос: “Верният във малкото и в многото ще бъде верен”. {6Т 171.2}

172

Християнска общителност и учтивост

Като цяло Божият народ твърде малко култивира християнската общителност. Този клон от образованието не бива да бъде пренебрегван и изгубван от поглед в нашите училища. {6Т 172.1}

Учениците трябва да бъдат учени, че не са независими атоми, но че всеки от тях е “нишка”, която трябва да се свърже с другите “нишки”, за да се образува платно. В никой друг отдел това наставление не е така уместно, както в училищните общежития. Тук учениците ежедневно са заобиколени от възможности, които – ако бъдат оползотворени, – ще допринесат много за развитието на социалните умения и за характера. Напълно според силите им е да използват времето и възможностите си за усъвършенстване на характера, което ще ги направи щастливи и успяващи. Онези, които се затварят в себе си, които не желаят да служат за благословение на другите чрез приятелски връзки, губят много благословения; защото чрез взаимния контакт умовете биват шлифовани и усъвършенствани; чрез социално взаимодействие се завързват познанства и се оформят приятелства, в резултат на които се постига единство на сърцата и атмосфера на любов, която радва Небето. {6Т 172.2}

Онези, които са познали любовта на Христос, трябва особено да развиват своите социални умения, тъй като по този начин ще печелят души за Спасителя. Христос не трябва да бъде скрит дълбоко в сърцата им и заключен като желано съкровище – свещено и благоуханно, – за да му се радват сами; нито пък Христовата любов трябва да бъде изразявана само към онези, които отговарят на представите ни. Учениците трябва да бъдат обучавани на Хриstopодобие в показването на любезен интерес и желание за общуване към хората, които са в най-голяма нужда, дори и те да не са сред избраните им приятели. Винаги и навсякъде Исус изразяваше любящ интерес към човешкото семейство и пръскаше около Себе Си светлината на жизнерадостното благочестие.

173

Необходимо е учениците да следват Неговите стъпки. Нека да проявяват християнски интерес, съчувствие и любов към своите млади другари и да се стараят да ги привлекат към Исус; Господ трябва да е в сърцата им като кладенец, от който извира вода за вечен живот, за да освежава всички, с които влизат в контакт. {6Т 172.3}

Именно това доброволно любящо служене на другите във време на необходимост Бог счита за скъпоценно. По този начин дори и когато ходят на училище, учениците могат – ако са верни на своята изповед – да бъдат живи мисионери за Бога. Всичко това ще отнеме време, но прекарано по този начин, то е полезно, защото така ученикът се учи как да представя християнството на света. {6Т 173.1}

Христос не отказваше да бъде сред хората в приятелско общуване. Когато фарисеи или бирници Го канеха на своите угощения, Той приемаше поканата. На такива събития всяка дума, която произнасяше, носеше аромата на живота за слушателите Му, защото Той превръщаше часовете на пиршеството в случаи за предаване на скъпоценни уроци, отговарящи на техните нужди. Така Христос учеше учениците Си как да се държат, когато са в компанията било на невярващи, било на вярващи. Чрез

собствения Си пример ги учеше, че когато посещават публични събрания, не е задължително техните разговори да бъдат такива, каквито обикновено се водят на подобни места. {6Т 173.2}

Когато учениците сядат на масата – ако Христос пребъдва в душата им – от съкровището на сърцето им ще излизат чисти и облагородяващи думи; ако не пребъдва там, те ще намират удоволствие в лекомислени шегички и закачки, които са пречка за духовното израстване и оскърбяват както ангелите, така и Бога. Езикът е непокорен орган, но не би трябвало да е така. Той трябва да бъде облагороден, тъй като талантът на говора е много скъпоценен.

174

Христос винаги е готов да ни дава Своите богатства и ние трябва да събираме скъпоценностите, произлизащи от Него, така че, когато говорим, те да излизат от устните ни. {6Т 173.3}

Характерът, личните особености и навици, от които се изгражда характерът – всичко, упражнявано в общежитието – ще се разкрива във взаимоотношенията. Ако бъдат следвани, наклонностите ще произведат мисъл, после думи, после дела. Ако всеки ученик – част от училищното семейство – положи усилия да отстрани всяка нелюбезна и неучтив думка и говори с уважение към всички; ако постоянно помни, че се подготвя да стане член на небесното семейство; ако бди над своето влияние, за да не се отдалечава от Христос; ако се старае всяко негово действие да възхвалява Този, Който ни е призовал от тъмнината в Своята чудесна светлина, какво реформаторско влияние щеше да разпръсква всяко училищно общежитие! {6Т 174.1}

Християнски мероприятия

От всички елементи на образованието, давано в нашите училища, християнските мероприятия са най-важните. Те трябва да бъдат провеждани с най-голяма тържественост и благоговение и да са възможно най-приятни. Не бива да продължават толкова дълго, че да станат досадни, тъй като впечатлението, което ще оставят в младите умове, ще бъде, че религията е нещо сухо и безинтересно. И тогава мнозина ще бъдат подведени да отдадат своето влияние на неприятеля. Но ако се провеждат правилно, ще станат благословение за света и църквата. Съботните богослужения, утринните и вечерните служби в общежитието и в църквата – ако не са мъдро планирани и оживотворени от Божия Дух – могат да се превърнат в най-формалното, най-неприятното и непривлекателно от всички училищни мероприятия - бремене за младите хора.

175

Социалните срещи и всички други религиозни мероприятия трябва да бъдат планирани и ръководени така, че да бъдат не само полезни, но и приятни, и привлекателни. Когато се молят заедно, сърцата ще се привържат към Бога с трайни връзки. Когато изповядваме открито и смело Христос, когато проявяваме Неговото смирение, скромност и любов, това ще очарова другите с красотата на светостта. {6Т 174.2}

При всеки от тези случаи Христос ще “личи между десет хиляди” като Онзи, Който е “цял прелестен” (Песен на песните 5:10,16). Трябва да бъде представян като Източника на всяко истинско удоволствие и радост, като Дарителя на всяко добро и съвършен дар, като Автора на всяко благословение, като Един, в Когото са съсредоточени всичките ни надежди за вечен живот. Нека

Божията любов и радост в християнската ни опитност се проявяват в тяхната истинска красота при всяко религиозно мероприятие. Представяйте Спасителя като Възстановител от всяка последица на греха. {6Т 175.1}

За да се постигне такъв резултат, трябва да се избягва всяко тесногърдие. Има нужда от искрено, сериозно и сърдечно посвещение. Жизненоважно е учителите да практикуват ревностно, активно благочестие. Ако поискаме, има сила на наше разположение. Ако сме благодарни, има благодат за нас. Светият Дух чака да Го поискаме. Ако Го поискаме с решителност, пропорционална на целта, която преследваме. Небесни ангели водят доклад за нашата работа и търсят как могат да служат да всеки, който желае да отразява Христовия образ в характер и да станат съобразни на Неговия образ. Когато онези, които отговарят за нашите училищни обществения, оценят привилегиите и възможностите, поставени в техния обсег, ще извършат за Бога дело, което небето ще одобри. {6Т 175.2}

176

Реформа в трудолюбието

Не е правилно поради трудностите, които възникват, да захвърляме занаятите, вече възприети като клонове на образованието. Докато посещават училище младежите трябва да имат възможност да се учат как да използват различни сечива. Под ръководството на опитни занаятчии, дърводелци с преподавателски умения – търпеливи и любезни – самите ученици могат да издигат сградите върху терена на училището, да правят нужните подобрения и така – чрез практични уроци – да се учат да строят икономично. Освен това, те трябва да бъдат обучавани как да се справят с различни видове дейности, свързани с книгоиздаването: набор, печатане, книговезка работа, както и правене на палатки, и други полезни направления в работата. Трябва и да се садят дървета, да се отглеждат цветя и зеленчуци и за тази работа могат да бъдат призовани момичетата ученички. По този начин учениците ще упражняват ума, костите и мускулите си, ще придобиват и познание за практическия живот. {6Т 176.1}

Придобитите познания в тези области ще направят нашите младежи полезни при разнасянето на истината в чужди страни. Така те няма да зависят от хората около тях във връзка с приготвянето на храна, с градинарството и строежите, нито ще трябва да се харчат пари за транспортирането на хиляди мили на хора, които да планират строежа на училища, църкви и къщи. Те ще имат много по-силно влияние сред хората, ако са способни да обучат неопитните как да работят по най-добрите методи и да постигат най-добри резултати. Така ще могат да покажат, че мисионерите могат да бъдат учители и в занаятите, а това ще бъде високо оценено там, където средствата са ограничени. Издръжката на такива мисионери ще изисква много по-малко пари, тъй като освен знанията си, те ще прилагат и най-доброто от физическите си сили в практическата работа.

177

И където и да отидат, всичко, придобито в тази посока, ще им носи предимства. Учениците в занаятчийските отдели – независимо дали са наети за домашни задължения, земеделска работа или

нещо друго – трябва да имат време и възможност да споделят практическите духовни уроци, които са научили във връзка с работата си. Във всички подобни задължения трябва да се правят сравнения с уроците на природата и Библията. {6Т 176.2}

Причините, които ни накараха на някои места да се откажем от големите градове и да разположим училищата си в провинцията, са разбирани добре от училищата на други места. Да се харчат пари за допълнителни сгради, когато училището вече дълбоко е затънало в дългове, не е в съгласие с Божия план. Ако парите, използвани от нашите по-големи училища за скъпи сгради, бяха инвестирани за придобиването на земя, където учениците да получават подходящо образование, огромен брой от тях нямаше сега да се превиват под тежестта на нарастващи дългове, а работата на тези институти щеше да бъде в по-цветущо състояние. Ако се следва този курс, ще има мърморене от страна на учениците и родителите ще повдигнат много възражения, но на децата им ще бъде осигурено всестранно образование, което ще ги подготви не само за практическа работа в различни занаяти, но и за мястото им в Божията градина. {6Т 177.1}

Ако всички наши училища насърчаваха селскостопанската работа, сега те щяха да изглеждат по съвсем различен начин. Нямаше да има такива големи обезсърчения. Вражеските влияния щяха да бъдат победени, финансовите условия щяха да се променят. С помощта на учениците работата щеше да върви добре; и тъй като човешките сили щяха да бъдат разпределени пропорционално, щяха да се развива и физическите, и умствените способности.

178

Но наставлението, което Господ благоволи да ни даде, се възприе толкова вяло, че препятствията не са преодоленни. {6Т 177.2}

Признак на малодушие е трудолюбието да се развива толкова бавно и несигурно – това трудолюбие, което дава най-добро образование. Погледнете природата. На нейните огромни територии има много място за основаването на училища – земята там може да бъде почистена и култивирана. Тази работа е жизненоважна за образованието и от най-голяма полза за духовния напредък, защото гласът на природата е Христовият глас, който ни преподава безброй уроци на любов, сила, послушание и постоянство. Някои не оценяват стойността на селскостопанския труд. Такива хора не би трябвало да планират работата на нашите училища, защото ще възпрепятстват напредъка във всички направления. Тяхното влияние е било пречка и в миналото. {6Т 178.1}

Ако земята се култивира, с Божието благословение тя ще задоволява нуждите ни. Не бива да бъдем обезсърчавани от временни неща, от случайни провали, нито обезверени от забавянето. Трябва да разработваме почвата бодро, с надежда и с благодарност, вярвайки, че в недрата си земята пази натрупани големи богатства за верния работник – богатства, по-големи от злато и сребро. Да й бъде приписвана стиснатост е фалшиво свидетелство. Чрез подходяща, интелигентна култивация земята ще извади своите богатства в полза на човека. Планините и хълмовете се променят, земята се състарява като дреха, но Божието благословение, което разполага трапеца в пустинята за Неговия народ, никога няма да пресъхне. {6Т 178.2}

Пред нас стоят сериозни времена и семействата сериозно се нуждаят да излязат от големите градове по селата, за да може истината да бъде разнесена както по малките пътечки, така и по големите магистрали на земята. Много зависи от това да съгласуваме вярно плановете си с Господното Слово и

да запазим енергията си за тяхното осъществяване. Много по-важни са активността и постоянството, отколкото дарбите и четенето на книги.

179

Всички таланти и способности, дадени на човешките същества, имат малка стойност, ако не се използват. {6Т 178.3}

Завръщането към по-простите методи ще бъде оценено от децата и младежите. Работата в градината и на полето ще бъде приемлива промяна след обременителната рутина на абстрактни уроци, с които техните млади умове никога няма да свикнат. За нервните деца, които намират уроците в учебниците за изтощителни и трудни за помнене, това ще бъде особено ценно. От изучаването на природата те ще придобиват здраве и щастие, и впечатленията от нея няма да се изгубят от умовете им, защото ще ги свързват с предмети, които са непрекъснато пред очите им.

-

{6Т 179.1}

Разработването на земята е един от най-добрите видове труд – при него мускулите действат, а умът си почива. Обучението на селскостопански труд трябва да бъде А-Б-В-то на образованието в нашите училища. Това е първата работа, която трябва да се въведе. Нашите училища не бива да зависят за зърното, зеленчуците и плодовете, така важни за здравето, от внасяна отвън продукция. Нашите младежи имат нужда да бъдат обучени на дървообработване и на селскостопански труд така, както в литературата. Би трябвало да бъдат назначени различни учители, които да наблюдават определен брой ученици, както и да работят с тях. По този начин самите учители ще се научат да носят отговорности като бременосци. По този начин и някои подходящи ученици също ще се обучат да носят отговорности и да бъдат помощници на учителите. Всички трябва взаимно да се съветват относно най-добрите методи на работа. {6Т 179.2}

Времето е твърде кратко, за да довършим онова, което би трябвало да е свършено от предишните поколения. Но дори и в тези последни дни можем да направим много за поправянето на съществуващото зло в образованието на нашите младежи. И тъй като времето е кратко, трябва да бъдем сериозни и да работим ревностно, за да дадем на младите образование в съгласие с вярата ни.

180

Ние сме реформатори. Желаяме нашите деца да бъдат образовани възможно най-добре. За да постигнем това, трябва да им възлагаме работа, която упражнява мускулите. Ежедневната, системна работа трябва да е съставна част от образованието на младежите дори и в този късен период. По този начин може да се спечели много. Следвайки опоменатия план, учениците ще придобиват гъвкавост на духа и сила на мисълта и за определено време ще извършват повече умствена работа, отколкото, ако само учеха. Така ще излязат от училището с напълно запазен организъм, сила и смелост да устояват във всяко положение, където може да ги постави Божието провидение.

-

{6Т 179.3}

Упражненията, които приучват ръката към полезност и упражняват младия човек да носи своя дял от житейските трудности, дават физически сили и развиват всяка способност. Всеки трябва да открие нещо, което да прави, за да е полезен както на себе си, така и на другите. Бог е определил работата да бъде благословение и само прилежният работник ще открива истинската слава и радост на живота.

{6Т 180.1}

За да се поддържат здравето и силите, мозъкът и мускулите трябва да се натоварват пропорционално. Само тогава младежът може да се отдаде на изучаване на Божието Слово със здрави разбирания и добре уравновесена нервна система. Тогава ще има благотворни мисли и ще помни скъпоценните неща, които извлича от словото. Ще схваща неговите истини и в резултат на това умът му ще има сила да отличава що е истина. Тогава, когато случаят налага, ще може да обяснява на всеки, който го попита, причините за своята надежда със смирение и страх.

(181) {6Т 180.2}

Училищната ферма в Авондейл

Бяха ми открити някои неща относно разположението и използването на земите в близост до нашето училище и църква, които бях наставена да ви представя. Доскоро не се чувствах свободна да говоря за това, а дори и сега не съм свободна да ви открива всичко, защото нашите хора все още не са подготвени да разберат напълно онова, което Божието провидение ще развие в Авондейл. {6Т 181.1}

Някои неща ми бяха ясно представени в нощни видения. Отделни хора си избираха парчета земя близо до училището, за да си построят къщи и да създадат домове. Но Един застана сред нас и каза: “Правите голяма грешка, за която ще съжалявате. Върху тази земя не бива да се строят сгради, освен за осигуряване на удобства за учителите и учениците в училището. Земята около училището трябва да се запази за училищна ферма. Необходимо е тя да се превърне в жива притча за учениците. Тя не бива да бъде считана за нещо обикновено, а за отворен учебник, който Господ им е дал за изучаване. Нейните уроци ще внесат в душата полезни познания. {6Т 181.2}

Ако позволите земята около училището да бъде заета от частни къщи и след това бъдете принудени да изберете за обработване друга земя – далеч от него, това би било голяма грешка, за която винаги ще съжалявате. Цялата земя около училищната сграда трябва да се счита за училищна ферма, където младежите да се обучават под ръководството на висококвалифицирани възпитатели. Младите хора, които ще посещават нашите училища, се нуждаят от всичките земи наоколо. Те трябва да ги засадят с декоративни и плодни дървета и да отглеждат земеделска продукция. {6Т 181.3}

Нека училищната ферма да се счита за природен учебник, от който учителите да извличат нагледни уроци.

Нашите ученици имат нужда да научат, че Христос, Който е създал света и всичко в него, е животът светлината на всяко живо същество. Всяко дете или младеж, който желае да се възползва от възможностите, предлагани от правилното образование, ще бъде благодарен и щастлив, ако училището му предлага неща, върху които очите му да си почиват.” {6Т 181.4}

Делото пред нас

Нуждаем се от повече учители и от повече таланти, които да образуват учениците в различни направления, за да може хората, излизащи от това място, да имат желание и способности да отнесат на другите знанието, което са получили. Тук сираците трябва да намерят дом. Трябва да се построят сгради за болница и да се осигури лодка за снабдяване на училището. Да се наеме компетентен фермер мениджър, както и мъдри, енергични хора, които да действат като надзорници над няколко производствени предприятия – хора, които ще използват изцяло своите таланти, за да обучават своите възпитаници на труд. {6Т 182.1}

В училището ще идват много млади хора, които желаят да бъдат обучени на различни занаяти. Обучението в тази насока трябва да включва счетоводство, дърводелство и всичко останало, необходимо за фермерството. Трябва да се направи и подготовка за обучение на ковачи, бояджии, обушари, готвачи, печатари и т.н. Всяка сила на наше разположение трябва да бъде включена в това образователно дело, за да може учениците да излизат подготвени за задълженията на практическия живот. {6Т 182.2}

Къщите и най-необходимите сгради за работата на училището нека бъдат издигнати от самите ученици. Не е нужно те да са наблъскани една в друга, нито близо до прилежащите училищни сгради. При организирането на тази работа трябва да се формират малки групи, на които компетентни водачи да изяснят в пълнота отговорностите им.

183

Всички тези неща не могат да се извършат наведнъж, но трябва да започнем да работим с вяра. {6Т 182.3}

Да се запазва земя

Господ счита земите около училището за посветени Нему като Негова собствена класна стая. Ние сме на място, където има много земя и тази около училището и църквата не бива да бъде заемана от частни жилища. Не всички от тези, които вярват в истината за това време, са с преобразен характер. Не всички представляват подходящ нагледен пример, тъй като не представят вярно Христовия характер. Има мнозина, които биха се радвали да са близо до църквата или училището, но те няма да бъдат в помощ, а напротив – ще са пречка. Чувствайки, че самите те биха получили помощ и биха имали полза, те не ценят нито характера, нито положението на делото, в което са ангажирани. Не разбират, че всичко в Авондейл е извършено с най-тежък труд и с пари, принесени в жертва, или които трябва да бъдат връщани на хората, от които са заети. {6Т 183.1}

Сред онези, които желаят да се заселят близо до нашите училища, ще има и такива, които са изпълнени със себедоволство и загриженост за собствената си репутация. Те са обидчиви и подмолни. Имат нужда от обръщане, защото са далеч от състоянието, в което могат да приемат Господното благословение. Сатана ги изкушава да се молят за благословения, които – ако им бъдат дадени – само ще им навредят и по този начин ще създадат тревоги на своите братя. Живите принципи на Божието Слово трябва да навлязат в живота на мнозина, които сега не намират място за тях. Тази, които се учат в училището на Христос, ще считат всяко Божие благословение за твърде добро за себе си.

184

Ще осъзнават, че не заслужават всички добри неща, които получават, и ще считат себе си за щастливци. Лицата им ще изразяват мир и упование в Господа, защото имат Неговото обещание, че Той се грижи за тях. {6Т 183.2}

“Така казва Господ: Небето Ми е престол и земята е Мое подножие – какъв дом искате да построите за Мен? И какво ще бъде мястото на Моя покой? Защото Моята ръка е направила всичко това и по този начин всичко това е станало – казва Господ. – Но пак на този ще погледна – на оня, който е сиромас и скърушен духом и който трепери от словото Ми” (Исая 66:1,2). В последните дни на 1898 г. преживяхме много опитности, които ни научиха какво означават тези думи. На сърцето ми беше тежко, защото ми се показаха проблемите във връзка със злото, което щеше да произлезе от това, че върху земята около училището се строят жилища. Сякаш бяхме на заседание на съвет и сред нас застана Един, от Когото очаквахме да ни помогне в нашите затруднения. Думите, които Той изговори, бяха прости и решителни: {6Т 184.1}

“Тази земя – по Божия препоръка – е за ползване от училището. Имате доказателства за това как действа човешкото естество и какво разкрива то, когато бъде изкушено. Колкото повече семейства се заселят около училищните сгради, с толкова повече трудности ще се сблъскват учителите и учениците. Естественото себелюбие на човеците е готово да избликне в живота им, ако всичко не е за тяхно удобство. Земята около училището трябва да бъде училищна ферма и то да заеме много по-голяма площ, отколкото сте смятали първоначално. Трябва да се осигурява работа във връзка с обучението според дадените ви съвети. Авондейл ще бъде един благотворителен център. Божият народ в Австралия трябва да бъде подтикнат от Божия Дух да отдаде симпатии и средства за поддръжката и насърчението на много благотворителни и човеколюбиви начинания, които ще бъдат средство за обучение на бедните, безпомощните и невежите – как да помагат сами на себе си.”

185

{6Т 184.2}

Панорама

В няколко случая ми бе дадена светлина, че земята около нашето училище трябва да се използва като Господня ферма. Необходима е тя да бъде разработена разумно на части. Видях пред себе си земя, засадена с всякакви плодни дървета, имаше и зеленчукови градини. {6Т 185.1}

Ако управителите на тази ферма и учителите приемат Светия Дух да работи в тях, ще управляват училището мъдро и Бог ще благослови техния труд. Грижата за дърветата, засаждането на растенията,

сеенето на семената и прибирането на реколтата ще бъдат чудесни уроци за всички ученици. Те трябва да изучават невидимата връзка, която съществува между сеенето и жетвата; да се насочват към Божията доброта и да я ценят. Господ е Този, Който дава сила както на почвата, така и на семето. Ако небесното сътрудничество не се съчетае с човешките действия и способности, посятото семе ще е безполезно. Има една невидима Сила, Която непрестанно работи в полза на човека, храни го и го облича. Притчата за семето –ежедневно изучавана от опит от учители и ученици – ще им разкрие, че Бог действа в природата и ще им изяснява всичко относно небесното царство. {6Т 185.2}

Бог и природа

След Библията, природата трябва да бъде нашият учебник. Но силата не е в обожествяването ѝ, тъй като това означава творенията да се издигат над Твореца, Който е създал всичко и всеки час го поддържа, за да действа според Неговото намерение. Когато сеем семена и отглеждаме растения, трябва да помним, че Бог е създал семето и се грижи за него чрез Божествената Си сила.

186

По Негово провидение умирайки, семето дава живот на ствола и класа. Новото растение съдържа в себе си други семена, които ще бъдат прибрани и отново положени в земята, за да дадатреколта. Можем да научим още как човешкото сътрудничество има свой дял. Човешкият инструмент има своя част, своя работа за вършене. Това е един от уроците, които природата ни преподава и в него ще видим едно тържествено, прекрасно дело. {6Т 185.3}

Твърде много се говори за Бог в природата, сякаш Господ е обвързан от природните закони и е слуга на природата. Много теории карат хората да мислят, че природата е самоподдържаща се система, независима от Божеството, съдържаща вътре в себе си сила, чрез която действа. Но те не знаят какво говорят. Нима смятат, че природата съществува от само себе си без непрестанната поддръжка на Йеова? Господ не действа според Своите закони, за да отмени природните. Той действа според законите и възможностите на Своите инструменти, а природата се покорява на “Така говори Господ”. {6Т 186.1}

Бог на природата работи непрестанно. Неговата безкрайна сила действа невидимо, но виждаме нейните прояви в извършените дела. Същият Бог, Който ръководи планетите, действа и в овощните, и в зеленчуковите градини. Той никога не е направил бодил, бурен или плевел. Има сатанински дела – резултат от израждането, – които неприятелят вмъква между скъпоценните неща, но само благодарение на Божията непосредствена намеса всяка пъпка се превръща в цвят. Когато е бил на земята в човешки образ, Христос е казал:

187

“Отец Ми работи досега, и Аз работя” (Йоан 5:17). Така че, когато учениците впрегнат своето време и сили в селскостопанска работа, в небето за тях се казва, че са “Божии съработници” (1Коринтяни 3:9). {6Т 186.2}

Нека земите около училището и църквата бъдат запазени. Тези, които идват да се заселят в Коранбонг, могат – ако искат – да си намерят къщи наблизо или на известно разстояние в имотите на Авондейл. Но според дадената ми светлина, целият сектор между училищната овощна градина и шосето Мейтланд, и от двете страни на пътя от църквата до училището, трябва да стане ферма и парк – красив, с благоуханни цветя и декоративни дървета. Трябва да има овощни градини и трябва да се отглеждат всякакви растения, подходящи за почвата, така че това място да се превърне в нагледен урок за живеещите наблизо и далеч. {6Т 187.1}

Тогава нека всичко, което не е жизнено необходимо за работата на училището, бъде държано настрана, за да може светостта на мястото да не бъде разрушавана от близостта на семейства и сгради. Нека училището остане само. За семействата ще е по-добре – колкото и да са посветени в служба на Господа – да се установят на известно разстояние от училищните сгради. Училището е Божия собственост и земите около него са Неговата ферма, която великият Сеяч ще превърне в Свой учебник. Резултатите от този труд ще се забележат – “първо ствол, после клас, подир това пълно зърно в класа” (Марк 4:28). Земята ще даде своите съкровища, принасяйки радост и изобилна жетва, а продукцията, прибрана чрез Божието благословение, ще бъде използвана като природен учебник, който ще изяснява духовните уроци и ще задоволява нуждите на душата.

188

{6Т 187.2}

Нагледен урок

Пред нас стоят велики неща, които предстои да бъдат извършени и веднага щом се намерят средства, трябва да продължим напред. Нека положим търпеливи и ревностни усилия за насърчаване и повдигане духа на околните църкви, за тяхното обучение в занаятите и хигиената. Училището и всичко, което го заобикаля, трябва да бъдат един нагледен урок за начините на усъвършенстване и апелиращ към хората за реформа във вкуса, заниманията и очистването, която да прогони грубостта, нечистотата, безредието, невежеството и греха. Дори и най-бедните хора могат да подобрят заобикалящата ги среда, като стават рано и работят прилежно. Чрез живота и примера си можем да помогнем на другите да разпознават грозните неща в характера или в домовете си и с християнска любезност да насърчаваме подобренията. {6Т 188.1}

Често ще се повдига въпросът: “Какво може да се направи там, където преобладава бедността и трябва да се сражаваме с нея на всяка крачка? Как можем да впечатлим хората с правилни идеи за усъвършенстване при тези обстоятелства?” Без съмнение, делото е трудно и ако учители, мислещи хора и хора със средства не вложат своя талант и не започнат да привдигат бедните, както би ги привдигал Христос на тяхно място, много важна работа ще остане несвършена. Необходимата реформация няма да бъде извършена никога, ако не им помага една Сила извън тях самите. Тези, които имат дарби и способности, трябва да ги използват за благословение на своите ближни, трудейки се да ги научат как да помагат сами на себе си. По този начин образованието, придобивано в нашите училища, ще намери най-доброто си приложение. {6Т 188.2}

Поверените ни от Бога таланти не бива да бъдат скривани “под шиника” или “под леглото”. “Вие сте светлината на света” – каза Христос (Матей 5:14). Когато видите семейства, живеещи в колиби, с мизерни мебели и дрехи, без оръдия на труда, без книги и други атрибути на култура,

189

няма ли да се заинтересувате от тях, да се постараете да ги научите как да използват енергията си по най-добрия начин, за да постигнат подобрене и работата им да напредне? Те ще успеят да подобрят домовете и земята си само чрез прилежен труд, презизползване на всяка способност по най-мъдрия начин и като се научат да не си пилеят времето. {6Т 188.3}

Физическите и нравствените ни сили трябва да се обединят в стремежа ни към възстановяване и реформа. Необходимо е да се стараем да придобиваме познания както във временните, така и в духовните неща, за да можем да общуваме с другите; да живеем Благовестието по всякакъв начин, за да може неговите временни и духовни благословения да се почувстват от всички около нас. {6Т 189.1}

Мисионският труд – най-висшето образование

Господ със сигурност ще благослови всички, които се стараят да бъдат благословение за другите. Училището трябва да се ръководи така, че учители и ученици непрекъснато да придобиват сили чрез ярната употреба на дадените им таланти. Прилагайки на практика всичко, което са научили, те непрестанно ще израстват в мъдрост и знание. От Книгата на книгите трябва да научим принципите, според които да живеем и работим. Посвещавайки на Бога всичките си дадени от Него способности – тъй като първо Той има право над тях, – бихме могли да постигнем скъпоценен напредък във всичко, заслужаващо нашето внимание.

Когато поемаме мисионската работа с този дух, тя действа ободряващо и възвисяващо както на трудещия се, така и на този, на когото той помага. Нека всеки, който твърди, че е дете на небесния Цар, непрекъснато се старае да представя принципите на Божието царство. Нека помни, че трябва да бъде верен и лоялен на всички Божии заповеди в дух, слово и дело.

190

Нека бъдем верни, достойни за доверие граждани на Христовото царство, за да може хората, притежаващи светска мъдрост, да добият истинска представа за богатствата, добротата, милостта, нежността и любезността на гражданите на Божието царство. {6Т 189.3}

Учениците, които ще извлекат най-доброто от живота, ще бъдат онези, които живеят Божието Слово в своите отношения и връзки с ближните си. Тези, които получават, за да дават, ще изпитат най-голямо задоволство от живота. Онези членове на човешкото семейство, които живеят за себе си, все нещо не им достига и никога не са доволни. Когато заключваме съчувствието в собствените си егоистични сърца, в нас няма никакво християнство. Господ е оставил канали, по които да излива Своята доброта, милост и истина; а ние трябва да бъдем Христови съработници в предаването на другите на практическата мъдрост и човеколюбие. Трябва да внасяме светлина и благословение в живота им, вършейки така добро и свято дело. {6Т 190.1}

Ако някога училището в Авондейл стане онова, което Господ е предвидил, мисионските усилия на учители и ученици ще принесат плод. Желаетелите както в училището, така и извън него, ще бъдат

доведени до преданост към Бога. Бунтът, започнал в небето по силата на една лъжа, и измамата, накарала Адам и Ева да не се покорят на Божия закон, отвориха “шлюзовете” на злочестината в света; но всички, които вярват в Христос, могат да станат Божии синове и дъщери; могат да бъдат възстановени чрез силата на истината, за да стане падналият човек верен на своя Създател. Истината, особено в действие, е приспособена към умовете и сърцата на лутащите се грешници. Благодарение на нейното влияние изгубената овца може да се върне в кошарата. {6Т 190.2}

Каквито и да са положението или притежанията на онзи, който познава истината, Божието Слово ни учи, че всичко, което има, му е поверено от Бога.

191

Дадено му е, за да се изпита неговият характер. Неговите светски дела, таланти, приходи, възможности – всички те принадлежат на Този, на Когото принадлежи и той по сътворение и изкупление. Когато използва всеки скъпоценен талант за напредъка на Божието велико дело на образованието, когато се старае да разбере как най-добре може да бъде полезен, как да се труди за спасението на погиващите души, със сигурност Божието благословение ще се излее над неговите усилия. Бог ни дава Своите дарби, за да служим на другите и така да заприличаме на Него. Тези, които приемат Божиите дарби, за да ги препредават на други, стават като Христос. Когато помагаме и привдигаме другите, ние се облагородяваме и очистяваме. Това е дело, което придава слава на връщането ни при Бога. Трябва да проумеем тези неща, а душите ни да се очистят от всякакво себелюбие, защото Бог желае да използва Своя народ като представител на небесното царство. {6Т 190.3}

Нашите училища трябва да бъдат ръководени под наблюдението на Бога. Все още има работа за нашите млади момчета и момичета, която не е довършена. Има още много млади хора, които се нуждаят от предимствата, давани от училищата ни. Те се нуждаят от ръководство и обучение, което ще ги научи как да водят активен, енергичен живот. В нашите училища трябва да се практикува всякакъв вид труд. Нека учениците да бъдат обучавани под ръководството на мъдри, справедливи и боящи се от Бога ръководители. Всеки клон на науката трябва да се ръководи по най-цялостен и систематичен начин, с опит и мъдрост за планиране и прилагане. {6Т 191.1}

Нека учителите се пробудят за важността на този въпрос и да преподават както селско стопанство, така и занаяти, което е жизненоважно за учениците. Стремете се към най-добри резултати във всеки клон на работата.

192

Нека науката на Божието Слово се внесе в работата, за да могат учениците да разберат правилните принципи и да достигнат възможно най-високи стандарти. Впрегнете дадените ви от Бога способности и всичките си сили за развитието на Господнята ферма. Учете и се трудете, защото най-добрите резултати и най-великата отплата ще дойдат от сеенето на семето, ще има изобилие от храна – както временна, така и духовна, – когато нарастващият брой ученици се съберат, за да бъдат обучени за християнски работници.

{6Т 191.2}

Виждам повалени и изкоренени огромни дървета, виждам плуга забит в земята как изорава дълбоки бразди за засаждането на дървета и посяването на семена. Учениците научават, че оранта има значение, че мотиката и лопатата, греблото и браната са оръдия на почтения и полезен труд. Често ще се правят грешки, но всяка грешка приближава към истината. Чрез пропуските ще придобиваме мъдрост и силите, вложени за началото, ще дават надежда за успеха в края. Колебание ще връща нещата назад, прибързаност ще причинява забавяне, но всичко това ще послужи като урок, ако човек го възприеме като такъв.

{6Т 192.1}

Впечатлението, че делото запада, е изпратило хиляди в гроба. Онези, които се занимават с физически труд, често работят до изнемога, докато умствените работници страдат от недостиг на здравословната жизненост, която носи физическият труд. Ако интелектуалецът сподели бремето на един трудов час до такава степен, че да заякнат мускулите му, тогава ще може да посвети част от времето си и на умствената и морална култура. Литераторите със заседнал начин на живот трябва да правят физически упражнения. Здравето е достатъчен стимул, за да ги води към единство на физическия и умствения труд.

(193) {6Т 192.2}

Църковни училища

Делото на църковните училища

Църквата има да извърши специално дело за възпитанието и образованието на своите деца така, че те да не бъдат повлияни от лошите навици на другите било в училище, било другаде. Светът е пълен с неправда и пренебрежение към Божиите изисквания. Големите градове са станали като Содом и децата ни ежедневно са изложени на много злини. Тези, които ходят в държавни училища, често се събират с други деца – пренебрегвани от родителите си, които извън времето, прекарано в класната стая, са оставени на уличното възпитание. Сърцата на младите се впечатляват лесно; и макар семейната им среда да е добра, Сатана ще използва тези пренебрегнати деца, за да повлияе на добре възпитаните. Така още преди пазещите съботата родители да разберат какво е станало, децата им ще са научили урока на развалата и душите им ще се покварят. {6Т 193.1}

Протестантските църкви са възприели фалшивата събота – рожба на папството – и са я издигнали над Божия свят ден. Наша задача е да обясним на децата си, че първият ден от седмицата не е истинската събота и неговото почитане – след като сме получили светлина върху истинската събота – е чисто противоречие на Божия закон. Получават ли нашите деца от своите учители в държавните училища идеи в хармония с Божието Слово? Дали послушанието към всички Божии заповеди се преподава като

начало на всяка мъдрост? Ние изпращаме децата си на съботно училище, където те са наставлявани в истината, но когато отидат в училището през седмицата, им се преподават уроци, съдържащи лъжа. Това обърква ума им, а не бива така, защото, ако възприемат идеи, които извращават истината, как ще се неутрализира влиянието на такова образование?

194

{6Т 193.2}

Защо тогава се чудим, че при тези обстоятелства някои от младежите сред нас не ценят предимствата на религията? Защо се чудим, че се поддават на изкушенията? Защо се чудим, че след като са били пренебрегвани по този начин, посвещават силите си на забавления, които не са за тяхно добро, че религиозните им стремежи са отслабени и духовният им живот е опорочен? Умът ще заприлича на това, с което се храни; ще жънем същото семе, което е било посято. Не доказват ли тези факти достатъчно ясно необходимостта от бдителност още от първите години в образованието на младите? Не е ли по-добре за младежите да растат до известна степен невежи спрямо това, което обикновено се приема за образование, отколкото да станат лекомислени спрямо Божията истина? {6Т 194.1}

Отделяне от света

Когато израилевите чеда трябваше да бъдат изведени от обществото на египтяните, Господ каза: “Защото в оная нощ ще мина през египетската земя и ще поразя всяко първородно в египетската земя – и човек, и животно; и ще извърша съдби против всичките египетски богове. Аз съм Йеова (...) После да вземете китка от исоп и да я потопите в кръвта, която ще приемете в леген; и с кръвта, която е в легена, да ударите по горния праг и по двата стълба на къщната врата, и никой от вас да не излезе из къщната си врата до утринта. Защото Господ ще мине, за да порази египтяните, а когато види кръвта на горния праг и на двата стълба на вратата, Господ ще отмени вратата и не ще остави погубителя да влезе в къщите ви, за да ви порази. И ще пазите това като вечен закон за себе си и за синовете си” (Изход 12:12,22-24).

195

Кръвта върху праговете на вратата символизираше Христовата кръв, която единствена можеше да спаси първородните на евреите от проклятието. Всеки израилтянин, който се намереше в египетски дом, биваше унищожен. {6Т 194.2}

Тази опитност на израилтяните е записана за поука на онези, които живеят в последните дни. Преди приближаващият бич да връхлети жителите на земята, Господ призовава всички истински християни да се подготвят за това събитие. Към родителите отправя предупредителния вик: “Съберете децата си в собствените си домове, отделете ги от онези, които не зачитат Божиите заповеди, които преподават и практикуват зло. Излезте от големите градове колкото може по-бързо. Основете църковни училища. Дайте на децата си Божието Слово като основа на цялото им образование. То е пълно с прекрасни уроци и ако учениците започнат да го изучават още в първи клас, ще бъдат подготвени и за по-горните класове”. {6Т 195.1}

Словото на Бога идва към нас в това време: “Не се съвпрягайте заедно с невярващите, защото какво общо имат правдата и беззаконието, или какво общение има светлината с тъмнината? И какво съгласие има Христос с Велиала? Или какво съучастие има вярващият с невярващия? И какво споразумение има Божият храм с идолите? Защото ние сме храм на живия Бог, както рече Бог: ‘Ще се заселя между тях и между тях ще ходя, и ще им бъда Бог, и те ще Ми бъдат люде. Затова излезте изсред тях и отделете се’ – казва Господ, - ‘и не се допирайте до нечисто. И Аз ще ви приема, и ще ви бъда Отец, и вие ще Ми бъдете синове и дъщери’ – казва Господ Всемогъщият” (2Коринтяни 6:14-18). Къде са децата ви? Учители ги да различават и да отбягват покварата и похотите на света?

196

Стараете ли се да спасите душите им, или подпомагате унищожението им като ги пренебрегвате? {6Т 195.2}

Пренебрегнатите деца

Като цяло на нашите деца и младежи се обръща твърде малко внимание. По-възрастните членове на църквата не гледат на тях с нежност и съчувствие, желаейки техния напредък в небесния живот. Затова децата пропадат в развитието на християнската си опитност, която би трябвало да притежават. Някои църковни членове, които в миналото са обичали Бога и са се бояли от Него, сега позволяват на своя бизнес да ги погълне изцяло и скриват светлината си “под шиника”. Забравили са да служат на Бога и техният бизнес се е превърнал в гроб на религията им. {6Т 196.1}

Ще оставим ли нашите младежи да се люшкат насам-натам, да се обезсърчават и поддават на изкушенията, които като капани навсякъде около тях, са готови да сграбчат непредпазливите им нозе? Най-непосредствената задача, стояща пред църковните членове, е да се заинтересуват от младежите; с любезност, търпение и нежност да им преподават слово след слово, заповед след заповед. О, къде са майките и бащите на Израил? Би трябвало да има огромен брой настойници на Христовата благодат, които да чувстват не просто обикновен, а специален интерес към младите. Трябва да има мнозина, чиито сърца са трогнати от жалкото положение, в което са поставени нашите младежи, които осъзнават, че Сатана използва всяко възможно средство, за да ги оплете в мрежите си. Бог изисква църквата да се събуди от своята летаргия и да види какъв метод на действие се изисква в това време на погибел. {6Т 196.2}

Очите на нашите братя и сестри трябва да бъдат помазани с небесния “колурий”, за да различават нуждите на това време.

197

Агънцата на стадото трябва да бъдат хранени и Господ на небесата преглежда, за да види кой върши работата, който Той желае да бъде извършена за нашите деца и младежи. Църквата спи и не осъзнава важността на този въпрос. “Защо – казва някой – е необходимо да бъдем толкова вискателни към цялостното образование на младежите? Струва ми се, че ако няколко деца, които имат литературно или някакво друго призвание, изискващо обучение по определена дисциплина, получат специално внимание, това е напълно достатъчно. Не е задължително всичките ни младежи да са добре обучени.

Няма ли такова цялостно образование на неколцина да отговори на най-важните изисквания?” {6Т 196.3}

Не! – отговарям аз. – Съвсем решително не! Как е възможно да правим подбор на младежите? Как бихме могли да кажем кои ще са най-обещаващи, кои ще се отплатят с най-добра служба за Господа? С човешката си преценка може да постъпим като Самуил, който беше изпратен да открие Господния помазаник и се ръководеше по външния вид. Но Господ му каза: “Не гледай на лицето му, нито на високия му ръст, понеже съм го отхвърлил. Защото не е както гледа човек, понеже човек гледа на лице, а Господ гледа на сърце” (1Царе 16:7). Нито един от синовете на Есей с благородна осанка не беше приет от Господа; но когато Давид – най-малкият – мина пред Самуил, Господ каза: “Стани, помажи го, защото той е” (стих 12). Кой може да определи кой от семейството ще бъде полезен за Божието дело? Всички младежи трябва да имат достъп до привилегията на образованието в нашите училища, защото могат да бъдат вдъхновени да станат Божии съработници.

198

{6Т 197.1}

Има нужда от църковни училища

Много семейства, които се местят там, където има големи наши училища, за да образуват децата си, биха извършили по-добра служба за Господа, ако останат там, където са. Би трябвало да насърчат своята църква да основе училище, където децата от техния район да получат цялостно, практическо християнско образование. Би било много, много по-добре за техните деца, за тях самите и за Божиата кауза, ако останат в по-малките църкви, където има нужда от помощта им, вместо да отиват в по-големи църкви, където от тях няма такава голяма нужда и затова ще са изкушавани да изпаднат в духовно бездействие. {6Т 198.1}

Там, където има дори няколко пазители на съботата, родителите трябва да се обединят в осигуряването на място за седмично училище, където да бъдат обучавани техните деца и младежи. Трябва да наемат учител християнин, който – като посветен мисионер – ще обучава децата така, че да им помогне да се посветят на мисионска дейност. Нека бъдат наети учители, които да дават цялостно образование по обичайните дисциплини, но основа на техния живот и изучаване да бъде Библията. Родителите трябва чрез собствения си пример да обучават своите деца за мисионери. Трябва да работят, докато е ден, защото “иде нощ, когато никой няма да може да работи” (Йоан 9:4). Ако полагат несебелюбиви усилия, неуморно учейки децата си да носят отговорности, Господ ще работи заедно с тях. {6Т 198.2}

Някои семейства, пазители на съботата, живеят сами или далеч от своите по вяра. Понякога те изпращат децата си в нашите училища пансионери, където те да бъдат обучени и когато се завърнат по домовете си, да бъдат благословение за тях. Но други не могат да сторят това. В такъв случай родителите трябва да се постараят да наемат образец религиозен учител, който работи с удоволствие за Господа и с всичките си способности с желание ще обработва всяка част от “Господнето лозе”. Бащите и майките трябва да му сътрудничат, трудейки се сериозно за обръщането на своите деца.

199

Нека се стремят да поддържат свеж и непокътнат духовния интерес в дома и да оставят децата си на грижите и съвета на Господа. Нека посвещават всеки ден част от времето си на учене и да станат ученици заедно със своите деца. Така ще могат да превърнат часовете за учене в нещо приятно и полезно и увереността в спасението на децата им ще нараства. Родителите ще открият, че и собственото им израстване е по-бързо, когато учат заедно с децата си. Ако работят по този скромнен начин, неверието ще изчезне. Вярата и действието ще им донесат увереност и задоволство, които ще нарастват ден след ден. Те ще опознават Бога, както следва да Го познават. Молитвите им ще станат сериозни, защото ще имат определена цел, за която да се молят. {6Т 198.3}

В някои страни законът задължава родителите да изпращат децата си на училище. В тези страни – там където има църква – трябва да се основават училища, ако има поне шест деца. Работете така, сякаш работите за живота си, за да предпазите децата от удавяне в мръсното, развращаващо влияние на света. {6Т 199.1}

Ние сме далеч от изпълнението на дълга си по този важен проблем. На много места училищата трябваше да действат от години. По този начин там щеше да има представители на истината, които да издигат репутацията на Господното дело. Вместо да концентрираме толкова много сгради на няколко места, трябваше да основем училища на много места. {6Т 199.2}

Нека сега да отворим тези училища, да ги ръководим мъдро така, че децата и младежите да могат да се образуват в собствените си църкви.

200

За Бога е тежко оскърбление обстоятелството, че сме пренебрегвали толкова много това, когато Провидението така изобилно ни е снабдило с удобства, чрез които да работим. Но макар в миналото да не сме извършили за младежите и децата всичко, което е трябвало, нека сега се покаем и изкупим времето. Господ казва: “Ако са греховете ви като мораво, ще станат бели като сняг; ако са румени като червено, ще станат като бяла вълна. Ако слушате драговошно, ще ядете благото на земята” (Исая 1:18, 19). {6Т 199.3}

Характерът на църковните училища и техните учители

Характерът на делото, извършвано в църковните училища би трябвало да бъде от най-висш порядък. Исус Христос – Възстановителят – е единственият лек срещу погрешно образование и уроците от Неговото Слово винаги трябва да се представят пред младежите по най-привлекателен начин. Необходимо е училищната дисциплина да допълва домашното възпитание. И на двете места – в дома и в училището – нека да се поддържат простота и набожност. Ще се намерят мъже и жени, които притежават талант да работят в тези малки училища, но не биха могли да работят за напредъка на поголеми. Ако практикуват библейските уроци, самите те ще придобият образование с най-висока стойност. {6Т 200.1}

Когато избираме учители, би трябвало да показваме голяма предпазливост, знаейки, че това е толкова тържествено важно, колкото и изборът на служители. Подборът трябва да се извършва от мъдри хора, които могат да разпознават характера, защото трябва да се подсигурят най-добрите дарби,

които да образуват и формират умовете на младите, за да се проведе успешно делото в много направления, и това трябва да бъде извършено от учителя в училището. В никое училище не бива да се поверяват отговорности на посредствени или тесногръди умове.

201

Не поставяйте над децата млади и неопитни учители, които не умеят да ръководят, защото техните усилия ще допринасят за разстройване на работата. Редът е първият небесен закон и в това отношение всяко училище трябва да бъде модел на небето. {6Т 200.2}

Нечестие е над малки деца да се поставят горделиви и студени учители. Такъв учител ще нанесе големи поражения върху тях - особено сега, когато те бързо оформят характерите си. Ако учителите не се покоряват на Бога, ако не изпитват любов към децата, над които имат власт, или ако са пристрастни и нетърпеливи към онези, които отговарят на представите им, а безразлични към по-малко привлекателните, или неспокойните и нервните, не би трябвало да бъдат назначавани, защото резултатът от тяхната работа ще бъде загуба на души за Христос. {6Т 201.1}

Особено малките деца се нуждаят от спокойни и любезни учители, които показват снизхождение и любов точно към онези, които най-много се нуждаят от тях. Исус обичаше децата; считаше ги за по-малките членове на Господното семейство. Винаги се отнасяше към тях любезно и с уважение, и учителите трябва да следват Неговия пример. Трябва да имат истински мисионски дух, за да обучат и децата за мисионери. Трябва да чувстват, че Господ им се е доверил по най-тържествен начин, поверявайки им душите на децата и младежите. Църковните училища имат нужда от учители с висок морал, достойни за доверие, твърди във вярата, притежаващи такт и търпение; такива, които живеят с Бога и се въздържат от всякакво зло. В своята работа те ще попадат и в объркване. Ще има облаци и мрак, бури и урагани, предразсъдъци от страна на родители с неправилни представи за характера, който трябва да формират у децата си, защото има мнозина, които твърдят, че вярват в Библията, но не прилагат нейните принципи в семейството си. Ако обаче учителите са постоянни ученици в Христовото училище, тези обстоятелства никога няма да ги надвият. {6Т 201.2}

Нека родителите търсят Господа с настойчива сериозност, за да не бъдат камъни за препъване по пътя на своите деца. Нека завистта и ревността бъдат изхвърлени от сърцето и в него да влезе Христовият мир, за да обедини църковните членове в истинско християнско братство. Нека прозорците на душата бъдат затворени за отровната атмосфера на земята и отворени към небето, за да поглъщат изцелителните лъчи на Христовата правда. Докато духът на критикарство и подозрителност не бъде отстранен от сърцето, Господ не може да направи за църквата това, което копнее; докато не постигнат единство, Той няма да се приближи към онези, на които е поверил средства и способности за напредъка на Своето дело. Родителите трябва да постигнат по-висок стандарт, като вървят в Господния път и като практикуват праведност, за да могат да носят светлина. Трябва да настъпи цялостно преобразяване на ума и характера. Духът на разединение, съхраняван в сърцата на неколцина, ще се свърже с други и ще обезсили доброто влияние, което училището би имало. Докато родителите не са готови и нямат търпение да сътрудничат на учителя за спасението на децата си, не са готови за основаването на училище за тях. {6Т 202.1}

Резултати от работата на църковните училища

Когато са ръководени правилно, училищата ще бъдат средство за издигане стандарта на истината навсякъде, където се основат, защото децата, получаващи християнско образование, ще бъдат свидетели за Христос. Както Исус в храма разгадаваше тайните, които свещеници и водачи не разбираха, така и в заключителното дело на тази земя правилно възпитаните деца ще изговарят с простота думи, които ще удивляват хората, претендиращи днес за “висше образование”.

203

Както в дворовете на храма децата пееха: “Осанна! Благословен, Който иде в името Господне!”, така и в тези последни дни детските гласове ще се издигнат, за да дадат последната вест на предупреждение към погиващия свят. Когато небесните същества видят, че на хората вече не се разрешава да проповядват истината, Божият Дух ще слезе над децата и те ще извършат делото за прогласяване на истината, което по-възрастните работници не могат, защото пътищата им ще са затворени. {6Т 202.2}

Бог е определил нашите църковни училища да подготвят децата за това велико дело. Тук те трябва да бъдат наставлявани на специалните истини за това време и в практическа мисионска работа. Те ще се включат в армията от работници, които помагат на болните и страдащите. Децата могат да вземат участие в медицинското мисионско дело и чрез своите “йоти” и “точки” да подпомогнат неговия напредък. Техните вложения може да са малки, но чрез всяка малка помощ и чрез техните усилия много души ще бъдат спечелени за истината. Чрез тях ще стане известна Божията вест и Неговото спасение ще бъде занесено на всички народи. Затова нека църквата да носи отговорността за агънцата на стадото. Нека децата бъдат възпитавани и обучавани за служба на Бога, тъй като са Божие наследство.

-

{6Т 203.1}

Още преди години трябваше да бъдат издигнати подходящи сгради за църковни училища, където децата и младежите да получат истинско образование.

-

{6Т 203.2}

Учебниците, използвани в нашите училища, трябва да са такива, че да привличат вниманието към Божия закон. Така ще бъде възхвалена светлината, силата и мощта на истината. Светски младежи, чиито умове са покварени, ще се свържат с тези училища и там ще бъдат обърнати.

204

Може би, тяхното свидетелство ще възпирано спряно за известно време от фалшиви теории, с които родителите им са съгласни, но в края истината ще триумфира. Наставена съм да заявя, че този вид мисионска работа ще има подчертано влияние при разпространяването на светлината и знанието.

-

{6Т 203.3}

Колко е важно семействата, които се заселват около училищата, да бъдат добри представители на святата вяра!

-

{6Т 204.1}

Църквите, към които има открити училища, може силно да потреперят, когато видят поверените им морални отговорности – твърде големи, за да бъдат изразени с думи. Ще пропадне ли, ще залинее ли това дело, започнато така благородно, поради недостиг на посветени работници? Ще намерят ли място в това начинание егоистични проекти и амбиции? Ще позволят ли работниците на любовта към печалбата, на любовта към удобствата и на липсата на благочестие да изхвърлят Христос от сърцата им, и да го изключат от училището? Да не бъде! Делото вече е напреднало много. Образователното дело е узряло за сериозна реформа – за по-истинско, по-ефективно образование. Ще приеме ли нашият народ това свято доверие? Ще се смири ли пред Голготския кръст, готов на всяка жертва и на всяка служба?

-

{6Т 204.2}

Родители и учители трябва с по-голяма сериозност да търсят онази мъдрост, която Исус винаги е готов да даде, защото имат работа с човешки умове в най-интересния и впечатлителен период от тяхното развитие. Трябва да се стремят да облагородяват наклонностите им, за да могат те да излъчват естествената красота, характерна за всеки период от живота, разгръщайки се постепенно като цветя в градина.

205

{6Т 204.3}

Ръководенето и наставляването на деца – това е най-благородната мисионска работа. Чрез подходящо използване на примери уроците могат да бъдат представяни съвсем просто, така че техните умове да бъдат водени от природата към Бога на природата. В училищата ни трябва да има хора, които притежават такт и умения да водят делото напред, сейки семената на истината. Само великият ден Господен ще разкрие ползата от такава работа.

-

{6Т 205.1}

В образованието на малките деца трябва да се влагат специални дарби. Мнозина могат “да окачат яслите нависоко” и да хранят овцете, но по-трудно е да се постави яслата ниско и да се хранят агънцата. Това е урок, който началните учители трябва да разберат.

-

{6Т 205.2}

“Окото” на разума трябва да бъде внимателно обучено, иначе детето ще намира удоволствие в гледането на зло.

-

{6Т 205.3}

Понякога учителите трябва да се включват в спортните занимания и в игрите на малките и да ги учат как да играят. Така ще могат да забележат нелюбезни чувства и действия и да ги поправят, без да изглежда, че критикуват и търсят грешки. Това другарство ще свърже сърцата на учители и ученици и училището ще бъде наслада за всички.

{6Т 205.4}

Учителите трябва да обичат децата, тъй като те са по-малките членове на Господното семейство. Господ ще ги изпита както и родителите: “Къде е стадото, което ти се даде – хубавите твои овце?” (Еремия 13:20).

(206) {6Т 205.5}

Управление и финанси на училището

Бих желала да мога да заповядам на езика ясно да изрази важността от подходящо управление на нашите училища. Всички трябва да чувстват, че училищата ни са Господни инструменти, чрез които Той запознава хората със Себе Си. Навсякъде има нужда мъжете и жените да действат като проводници на светлината. Божията истина трябва да се занесе до всички земи, за да бъдат хората просветени от нея. {6Т 206.1}

Като народ, притежаващ съвременна светлина, трябва да намерим средства, чрез които да обучим армия от образовани мисионери, които да навлязат в различните сектори на Божието дело. Имаме нужда от дисциплинирани, културни млади мъже и жени в нашите училища, санаториуми, в медицинското мисионско дело, издателските къщи, конференциите на отделните щати и във всички полета. Имаме нужда от млади мъже и жени с висока интелектуална култура, способни да вършат най-добра работа за Господа. Направили сме нещо за достигането на този стандарт, но все още сме далеч от Божия план. Като църква, като отделни личности – ако искаме да стоим чисти в съда – трябва да положим по-големи усилия за обучението на нашите младежи, за да може те да бъдат по-добре подготвени за различните клонове на великото дело, поверено в ръцете ни. Като народ, който притежава голяма светлина, трябва да съставяме мъдри планове, за да може изобретателните умове на талантливите да се укрепят, дисциплинират и шлифоват и да не бъде спъвано Христовото дело поради липса на изкусни работници, които да вършат работата си сериозно и вярно. {6Т 206.2}

Някои биха се задоволили с цялостното обучение само на неколцина от най-обещаващите младежи, но всички те се нуждаят от обучение, за да бъдат полезни в този живот, подготвени за отговорни места както в личния, така и в обществения живот.

207

Има огромна нужда от съставянето на планове, за да има голям брой компетентни работници; мнозина от тях са подходящи за учители, за да могат други да бъдат обучени и дисциплинирани за великото дело

в бъдеще. Църквата трябва да вземе предвид това и да работи за приближаването на този толкова желан край според своето влияние и средства. {6Т 206.3}

Свободни от дългове

За да могат нашите училища достойно да извършат онова, за което са били основани, те трябва да бъдат свободни от дългове. Не би трябвало да бъдат оставяни да носят бремето на лихви. Когато се основава училище за работници – и особено в новите полета, където братята са малко и средствата ограничени – вместо да се протака работата, може да е по-добре да се вземат назаем малко пари от симпатизанти на начинанието; но когато е възможно, нека нашите институти бъдат освещавани, свободни от дългове. {6Т 207.1}

Бог има средства за делото Си в ръцете на Своите настойници; и докато училищата имат дългове, направени при основаването им за издигане на необходимите сгради и за доставката на необходимите съоръжения, наш дълг е да представим случая на братята и да ги помолим да намалят тези дългове. Служителите би трябвало да се чувстват натоварени с тази работа. Би трябвало да насърчават всички да работят в съгласие и да градят в съответствие с възможностите си. Ако в това дело бяхме работили вярно и усърдно в миналите години, дълговете на по-старите ни училища отдавна щяха да бъдат изплатени.

208

{6Т 207.2}

Икономия

При изграждането на една училищна сграда, за нейното обзавеждане и във всеки елемент от управлението ѝ трябва да се съблюдава стриктна икономия. Нашите училища не бива да се ръководят според тесногръди и егоистични планове. Те би трябвало колкото е възможно повече да приличат на дом и с всеки свой елемент да преподават правилни уроци по простота, полезност, пестеливост и икономия. {6Т 208.1}

Учениците отиват в нашите училища, за да получат специално обучение, което да ги запознае с всички направления на делото; за да могат да отидат като мисионери и там да разчитат на себе си, да са способни – благодарение на придобитите познания – да се обзаведат сами с необходимите удобства и съоръжения. И момчета, и момичета трябва да се научат да кърпят, да перат и да поддържат дрехите си в ред. Трябва да могат сами да си готвят храна, да познават земеделието и различните механизаторски дейности. Така ще могат да намалят собствените си разходи и чрез примера си да внедряват принципите на пестеливост и икономия. Тези уроци могат да бъдат научени най-добре там, където съзнателно се практикува икономия във всичко. {6Т 208.2}

Икономията трябва да бъде съзнателно изучавана и прилежно практикувана не само заради финансовото благополучие на училищата, но и заради самото образование на учениците. Ръководителите трябва внимателно да наблюдават всеки детайл, за да не се правят ненужни разходи и училището да не бъде натоварвано с бремето на дългове. Всеки ученик, който обича Бога, ще помага с

всички сили в носенето на тази отговорност. Които са били обучени да правят това, ще могат да показват чрез слово и пример на всички, с които контактуват, принципите на отrekliя се от Себе Си Изкупител. Себеугаждането е голямо зло и трябва да бъде победено. {6Т 208.3}

Някои не са склонни да разказват на учениците за финансовите затруднения на училището. Но за учащите ще бъде далеч по-добре да видят и разберат недостига на средства, защото така ще могат да помогнат на практика чрез икономии.

209

Мнозина идват в училищата ни от домове без украса и привикнали на проста храна без много ястия. Какво влияние ще окаже нашият пример върху тях? Нека ги научим, че докато има толкова много начини за използването на нашите средства, докато хиляди умират от глад, мор, бедствия, кръвопролития и пожари, всеки от нас трябва да планира внимателно, да не купува нищо излишно, да не угажда на извратен апетит и да се облича с прости неща. {6Т 208.4}

Ако училищата ни се управляват правилно, няма да се натрупват дългове, но въпреки това учениците ще се чувстват комфортно и на трапезата ще има изобилие от добра и питателна храна. Икономииите никога не трябва да бъдат такива, че да водят до оскъдица в храненето. Учениците трябва да разполагат с изобилна и пълноценна храна. Но нека отговорните за приготвянето ѝ да събират остатъците, за да не се губи нищо. {6Т 209.1}

Учениците трябва да бъдат обучавани да пазят внимателно както собствените си вещи, така и тези на училището. Трябва да се научат да разбират нуждата от отхвърляне на всеки ненужен разход. Себеотрицанието е много важно. Трябва да се вслушваме в даваните наставления, тъй като се приближаваме към края на времето. Все повече и повече ще бъдем задължени да планираме, изобретяваме и икономисваме. Не бива да ръководим така, сякаш имаме банка, от която да теглим при спешни случаи. Затова не трябва да изпадаме в затруднени положения. Като отделни личности и като управители на Господните институти ще трябва неизбежно да махнем всичко, предназначено за показ, и да стесним разходите си до разумния диапазон на приходите си.

210

{6Т 209.2}

Добро управление

Финансовото управление на някои наши училища може да бъде значително подобро. За носенето на тази длъжност е нужна повече мъдрост, повече сила на ума. Трябва да се въведат повече практически методи за спиране нарастването на разходите, които водят до задлъжняване. В Батъл Крик и Колидж Вю бяха инвестирани твърде много пари в сгради и беше похарчено повече от необходимото за обзавеждането на училищните общежития. {6Т 210.1}

Когато ръководителите на едно училище открият, че то не може да посреща текущите си нужди и дълговете му се трупат, трябва да постъпят като здравомислещи бизнесмени – да променят своите методи и планове. Когато една година докаже, че финансовото управление е погрешно, нека се чуе гласът на мъдростта. Нека има решителна реформация. Учителите могат да покажат Христоводна добродетел, мислейки и планирайки сериозно и солидно как да променят състоянието на нещата. Би

трябвало на драго сърце да навлязат в плановете на ръководителите и да споделят тяхното бреме. {6Т 210.2}

Ниски такси

В някои наши училища таксите са твърде ниски. Това е навредило на образователното дело по много начини. Довело е до обезсърчителни дългове, хвърляло е постоянно подозрение върху управлението за погрешни сметки, липса на икономии и лошо планиране, обезсърчило е много учителите и е карало хората да изискват подобни ниски цени и от останалите училища. Каквато и да е била целта за определянето на такси, по-ниски от жизнения стандарт, фактът, че училищата са изостанали много, е достатъчна причина за преосмисляне на плановете и поставянето на такива такси, че в бъдеще то да изглежда по различен начин. Сумите, определяни за учебни такси, храна и общежитие, трябва да бъдат достатъчни за заплатите на персонала, за една изобилстваща със здравословна и питателна храна трапеза, за поддръжката и обзавеждането на стаите, за ремонта на сградите и посрещането на останалите текущи разходи. Това е важен въпрос и изисква не тесногръдо пресмятане, а цялостно проучване.

211

Нужен е съвет от Господа. Училището трябва да има достатъчни приходи не само за да заплаща необходимите текущи разходи, но и да може да снабдява учениците с някои важни за тяхната работа неща през семестъра. {6Т 210.3}

Не бива да се допуска дълговете да се натрупват семестър след семестър. Когато година след година няма изгледи за намаляване на дълга, а напротив - има нарастване, нека се направи прекъсване. Нека управителите кажат: “Отказваме да продължим напред с училището, докато не се измисли някаква сигурна система.” Би било по-добре, далеч по-добре, училището да се затвори, докато неговите ръководители се научат да го управляват по рентабилен начин. Заради Христос като Божи избран народ сами се задължете да изпитате и въведете солидна финансова система в нашите училища. {6Т 211.1}

Когато в някое училище възникне нужда от вдигане на цените, нека най-напред този проблем бъде поставен пред училищното настоятелство, за да им покажете, че досега таксите са били твърде ниски и в резултат на това училището е натрупало дългове, което осакатява и възпрепятства работата му. Подходящото покачване на таксите може да причини намаляване на посещаемостта, но голямата посещаемост не е причина за радост толкова много, колкото освобождаването от дългове. {6Т 211.2}

Един от резултатите на ниските такси в Батъл Крийк е събирането на по-голям брой ученици, както и семейства на едно място, отколкото е мъдро. Ако две трети от хората в Батъл Крийк се бяха заселили на други места заради Господа, щяха да имат простор за израстване.

212

Щяха да бъдат постигнати по-добри резултати, ако част от времето и енергията, посветени за поддържането на училището в Батъл Крийк в добро състояние, бяха използвани за училища на други места, където има пространство за селскостопански занимания, които да бъдат част от образованието. Ако имаше добра воля за следването на Господните пътища и планове, сега много растения щяха да растат по други места. Отново и отново идва към нас слово от Господа, че както църкви, така и училища

трябва да се основават на други места, че едно място е натоварено с твърде тежки отговорности. Изведете хората от големите центрове и основите общности на други места – е даденото наставление. Ако се вслушаме в него, ще има разпространение на средства и съоръжения; парите, похарчени за допълнителни сгради в колежа Батъл Крийк, щяха да бъдат достатъчни за две нови училища на други места, дървото щеше да порасне и да даде плодове, невиджани досега. Но хората избраха да последват собствената си мъдрост. {6Т 211.3}

Нашите братя казват, служители и родители пледират, че в средите ни имало множество млади хора, които се нуждаят от обучение в нашите училища, но не можели да ги посещават, ако таксите не са ниски. Само че тези, които пледират в полза на ниските такси, нека внимателно огледат въпроса от всички страни. Ако учениците не могат сами да си осигурят средства за заплащане на реалните такси за едно добро и правилно образование, не е ли по-добре техните родители, приятели, църквите, към които принадлежат или заможни братя в техните конференции с широки сърца да ги подпомогнат, отколкото училището да се натоварва с бремето на дълговете? Би било по-добре многото патрони на института да споделят разходите, отколкото училището да влиза в дългове

213

{6Т 212.1}

Трябва да се измислят методи, които да предпазват нашите институти от натрупване на дългове. Не бива цялото дело да страда поради дългове, които никога не биха се изплатили, ако не настъпи цялостна промяна в работата и тя не продължи на съвсем различна основа. Нека всички, които са взели участие в струпуването на това бреме от дългове, сега се почувстват задължени да направят каквото могат, за да го премахнат. {6Т 213.1}

Подпомагане на ценните ученици

Църквите на разни места трябва да чувстват каква тържествена отговорност лежи върху тях – да обучават младежите и да образуват талантите, за да могат те да се заемат с мисионска работа. Когато виждат в църквата хора, обещаващи да станат полезни работници, но не можещи сами да се издържат в училище, трябва да поемат отговорността да ги изпратят в наш образователен институт. Църквите разполагат с отлична възможност, която трябва да влезе в употреба. Има хора, които биха извършили добра служба в Господнето лозе, но са твърде бедни, за да получат необходимото образование без помощ. Църквите трябва да чувстват за своя привилегия да вземат участие в покриването на техните разноски. {6Т 213.2}

Онези, които имат истината в сърцата си, са винаги открити и помагат там, където е необходимо. Те водят напред, а останалите следват техния пример. Ако има млади хора, които биха могли да се възползват от училището, но не могат изцяло да платят таксите си, нека църквите покажат своята щедрост, като им помогнат. {6Т 213.3}

Междувременно във всяка конференция трябва да се основе фонд, който да оказва помощ на ценните, но бедни ученици, които желаят да се посветят на мисионска работа; в някои случаи те дори

би трябвало да получават дарения. Когато беше основан колежът Батъл Крик, в офиса на Ривю енд Херълд се основа фонд в полза на млади хора, които желаят да получат образование, но нямат средства.

214

Той бе използван от няколко ученика, за да им се даде добър старт; а след това от своите доходи те възстановиха онова, което бяха теглили, за да могат и други да се възползват от същия фонд. На младежите трябва да бъде ясно показано, че трябва сами да заработват за себе си, доколкото им е възможно, и така частично да покриват разноските си. Това, което струва малко, ще бъде оценено ниско. Но това, което струва близо до реалната си цена, ще бъде и оценено подобаващо. {6Т 213.4}

Обучавайте ги да разчитат на себе си

С думи и на дело обучавайте младите на себеотрицание, икономии, сърдечна щедрост и да разчитат на себе си. Всеки, който притежава верен характер, ще бъде способен да се справи с трудностите и ще бърза да последва “Така говори Господ”. Хората не са подготвени да разберат своя дълг към Бога, докато не са се научили в Христовото училище да носят Неговия хомот на въздържание и послушание. Саможертвата е самата основа на нашето дело за прогласяване на истината и основаването на институти. Тя е жизнено важна част от възпитанието. Жертвата трябва да стане навик в цялостното изграждане на характера ни в този живот, ако искаме да имаме в небето дом неръкотворен и вечен. {6Т 214.1}

Преди на погрешни идеи относно използването на парите младежите биват излагани на много опасности. Не е добре да бъдат обгрижвани и снабдявани с пари, сякаш има някакъв неизчерпаем източник, от който могат да теглят, за да задоволяват всяка своя предполагаема нужда. Парите трябва да се считат за дар, поверен ни от Бога, за да вършим делото Му, да изграждаме царството Му; и младежите трябва да се научат да ограничават желанията си. Наставлявайте ги, че никой няма право да разхищава силите си за себеугаждане. Онези, които Бог е надарил със способността да печелят средства, са задължени пред Него да ги използват с дадената им от Небето мъдрост за слава на името Му.

215

Всеки цент, похарчен за себеугаждане, е ограбване на Божията съкровищница. Парите, използвани за тоалети за показ са толкова много, че биха могли да бъдат използвани за напредъка на Божието дело в нови места. О, дано Бог даде на всички ни истински усет за това какво означава да бъдеш християнин! Това означава да станеш Христоподобен, а Христос не живя, за да угажда на Себе Си. {6Т 214.2}

Задължението на нашите конференции

Нашите конференции наблюдават училищата за обучение на добре ообразовани и подготвени работници и би трябвало да им оказват най-сърдечна и интелигентна подкрепа. Беше дадена ясна светлина, че онези, които служат в училищата, които преподават Божието Слово, обясняват Писанията и обучават учениците на Божиите неща, би трябвало да бъдат подкрепяни с десетъчни пари. Това наставление бе дадено отдавна и наскоро повторено отново и отново. {6Т 215.1}

Където и да се основават училища, трябва да се осигурят мъдри ръководители – “способни, със страх Господен, истинни, които мразят лакомията” – хора, които ще дават най-доброто от себе си в различните отговорности на своите постове. Те би трябвало да имат бизнес способности, но още по-важно е да живеят смирено с Бога и да бъдат ръководени от Светия Дух. Такива хора ще бъдат учени от Бога и ще търсят съвет от своите братя – хора на молитвата. {6Т 215.2}

Управителите на нашите училища трябва да работят с чисти мотиви. Те ще бъдат несебелюбиви и ще помнят, че и другите части от голямото жетвено поле изискват същите средства, но са дадени на училището, което е под тяхна грижа. Във всеки свой план те ще помнят, че е необходимо да има равнопоставеност и единство. Внимателно ще пресмятат разходите на всяко начинание и ще се стараят да не усвояват толкова голямо количество средства, че да ощетяват останалите полета от необходимите им неща.

216

{6Т 215.3}

Твърде често на служителите се възлагат отговорности, които те не са подготвени да понесат. Възложете тези отговорности на хора с бизнес умения, хора, които могат да се отдадат на делото, да посещават училищата и да държат сметка за финансовото състояние, да дават наставления относно поддържането на сметките. Работата на учебните заведения трябва да бъде проверявана няколко пъти годишно. Нека служителите действат като съветници, но да не поемат финансови отговорности. {6Т 216.1}

Инспекция от ревизора на Генералната конференция

Светлината, дадена ми от Господа е, че е нужно мъдри хора, с финансови способности да посещават училищата във всяка страна и да държат сметка за финансовото им състояние. Този въпрос не би трябвало да бъде оставян на служителите или на членовете на съвета, които нямат време да поемат тази отговорност. Учителите не бива да бъдат оставяни с тази отговорност. Тази част от училищното дело изисква таланти, които не са осигурени. {6Т 216.2}

Ако през изминалите години водачите бяха упражнявали далновидна преценка, никога нямаше да се позволи достигането на обезсърчителното финансово състояние, спъващо делото, което наблюдаваме напоследък. {6Т 216.3}

Ако образователното дело беше ръководено в съгласие с наставленията, дадени за наше ръководство, днес над институтите ни нямаше да тегне тъмният облак на тежки дългове. {6Т 216.4}

Църковните училища

Същите принципи, които биха донесли успех и благословение на нашите училища и колежи, би трябвало да ръководят плановете и делото в църковните ни училища.

217

Нека всички си поделят разходите. Нека църквата види, че именно онези, които би трябвало да се възползват от училищата, ги посещават. Необходимо е бедните семейства да бъдат подпомагани. Не

можем да се наречем истински мисионери, ако пренебрегваме онези, които са пред самите ни врати, които са в най-критичната възраст и се нуждаят от нашата помощ, за да си осигурят знание и опит, способни да ги подготвят за Божия служба. {6Т 216.5}

Господ иска да положим ревностни усилия за образованието на нашите деца. Вярната мисионска работа, извършена от учители, които ежедневно се учат от Бога, ще доведе много души до познание за истината, каквато е в Исус. А така образованите деца ще предават на други получената светлина и знания. Дали църковните членове ще дават средства за напредъка на Христовото дело след всичко останало и така ще оставят своите собствени деца да вършат делото и службата на Сатана? {6Т 217.1}

След като се основат църковни училища, Божият народ ще търси за себе си ценно обучение и как да управлява тези училища с финансов успех. Ако това не може да бъде направено, затворете училището, докато – с Божията помощ – не се измисли план за очистването му от петното на дълговете. Мъже с финансови способности трябва да преглеждат сметките веднъж, два или три пъти в годината, докато не се уверят, че огромните разходи, довели до натрупването на дългове, вече не съществуват. Трябва да бягаме от дълговете като от проказа.

{6Т 217.2}

Много наши младежи, които желаят да получат образование, са твърде равнодушни към опасността да затънат в дългове. Смятат, че четенето на книги е главното средство за придобиването на образование. Не осъзнават стойността на практическото трудово обучение и се задоволяват с това да преминат годините на обучение с чужди средства, а не да ги заработят сами.

218

Не преценяват критично последствията. Не учат, за да са от полза за делото. {6Т 217.3}

Често в резултат се стига до непропорционално развитие на дарбите им. Ученикът не разбира слабите страни на своя характер, не осъзнава недостатъците си. Зависейки от другите, той губи опита на практическия живот, който ще му бъде трудно да натрупа впоследствие. Не се учи да разчита на себе си. Не се учи как да упражнява вяра. Истинската вяра ще помогне на душата да израсне над несвършеното състояние на недоразвитост и да разбере какво е истинска мъдрост. Ако учениците хармонично развиват мозъка, костите и мускулите си, ще са по-способни да се учат и ще са по-добре подготвени да се справят с нуждите на живота. Но ако следват собствените си неправилни идеи относно това, какво представлява образованието, няма да станат хора, всестранно развити мъже и жени, издигнали се благодарение на себе си.

{6Т 218.1}

“Блажен онзи човек, който е намерил мъдрост, и човек, който е придобил разум. Защото търговията с нея е по-износна от търговията със сребро и печалбата от нея – по-скъпа от чисто злато. Тя е по-скъпа от безценни камъни и нищо, което би пожелал ти, не се сравнява с нея. Дългоденствие е в десницата ѝ, а в левията ѝ – богатство и слава. Пътищата ѝ са пътища приятни и всичките ѝ пътеки – мир. Тя е дърво на живот за онези, които я прегръщат, и блажени са ония, които я държат” (Притчи 3:13-18). {6Т 218.2}

“Река с вода на живот...
извираще от престола на Бога (...)
и листата на дърветата
бяха за изцеление на народите.”

Божият план за нашите санаториуми

Всеки институт, основан от адвентистите от седмия ден, трябва да бъде за света това, което беше Йосиф в Египет и Даниил с неговите другари във Вавилон. По Божие провидение тези избрани бяха отведени в плен, за да занесат на езическите народи благословенията, идващи върху хората чрез познанието за Бога. Те бяха представители на Йеова. Никога не трябваше да правят компромиси с идолопоклонството, но да считат за голяма чест да носят своята религиозна вяра и името си на поклонници на живия Бог. {6Т 219.1}

И те постъпиха точно така. Почитаха Бога в благополучие и в бедствие, и Бог почете тях. {6Т 219.2}

Когато бе повикан от тъмницата, Йосиф – слуга на пленници, жертва на неблагодарност и злоба – доказа на дело своята вяроност към небесния Бог. И целият Египет се възхити на мъдростта на този мъж, наставляван от Бога. Фараонът го “постави господар на дома си и управител на всичкия си имот, за да връзва първенците му по волята си и да поучава старейшините му на мъдрост” (Псалм 105:21,22). Бог се изяви чрез Йосиф не само на египетския народ, но и на всички народи, свързани с това могъщо царство. Той желаше Йосиф да занесе светлината на всички народи и затова го постави до престола на най-великата световна империя – за да може небесното просветление да се разпръсне наблизко и далеч. Благодарение на своята мъдрост и справедливост, на чистотата и добротата в ежедневието си, на посветеността си на интересите на народа – и то един идолопоклоннически народ – Йосиф беше представител на Христос.

220

В лицето на своя благодетел, към когото целият Египет се обърна с признателност и възхвала, този езически народ, а чрез него и всички народи, с които беше свързан, можаха да видят любовта на своя Създател и Изкупител. {6Т 219.3}

По същия начин Бог постави и Даниил близо до престола на най-великото земно царство, за да могат всички да научат за истинския жив Бог. В двора на Вавилон бяха събрани представители на всички земи – хора с най-отбрани таланти, богато надарени с природни дарби, с най-високата култура, която този свят може да даде; но сред всички тях еврейските пленници нямаха равни на себе си. Тяхната физическа сила и красота, силата на ума и литературните им постижения, духовните им способности и

проницателност бяха ненадминати. “И във всяко дело, което изискваше мъдрост и проумяване, за което царят ги попита, намери ги десет пъти по-добри от всичките врачове и вражари, които бяха в цялото му царство” (Даниил 1:20). Верен на задълженията си в царския двор, Даниил стриктно спазваше и своята вяроност към Бога. За това Бог го почете като Свой вестител пред вавилонския монарх. Благодарение на него бяха разгадани тайните на бъдещето, а самият Навуходоносор бе принуден да признае Бога на Даниил за “Бог на боговете и Господ на царете, и откривател на тайни” (Даниил 2:47). {6Т 220.1}

Така и институтите, основани от Божия народ днес трябва да прославят Неговото име. Единственият начин да отговорим на очакванията на Бога е да станем представители на истината за това време. В институтите, основани от адвентистите от седмия ден, трябва да бъде разпознат Бог. Чрез тях истината за това време трябва да бъде представена на света с убедителна сила.

221

{6Т 220.2}

Ние сме призвани да представяме пред света Божия характер така, както беше представен пред Мойсей. В отговор на молитвата на Мойсей: “Покажи ми славата Си” Господ обеща: “Аз ще сторя да mine пред тебе всичката Моя благост”. “Господ замина пред него и прогласи: ‘Господ, Господ Бог жалостив и милосърден, дълготърпелив, Който изобилва с милост и вяроност, Който пази милост за хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях” (Изход 33:18,19; 34:6,7). Това е плодът, който Бог очаква от Своя народ. С чистотата на своя характер, със светостта на живота си, със своята милост, любов и състрадание той трябва да показва, че “Законът Господен е съвършен – възвръща душата” (Псалм 19:7). {6Т 221.1}

Божие намерение за Неговите институти днес е същото, което той искаше да осъществи с еврейския народ. Неговият план беше чрез Израил да предаде богатите Си благословения на всички народи. Чрез тях трябваше да бъде подготвен пътят за разпръскване на Неговата светлина по целия свят. Следвайки покварени практики, народите на света бяха изгубили познанието за Бога. Но в Своята милост Бог не ги изтребил. Реши да им даде нова възможност да Го опознаят чрез Неговата църква. Запланува принципите, разкрити чрез народа Му, да бъдат средство за възстановяването на моралния образ на Бога у човека. {6Т 221.2}

Христос бе техният Наставник. Както беше с тях пустинята, след това и при заселването им в обещаната земя, така все още е техен Учител и Водач. В скинията и в храма Неговата слава обитаваше в шекината над умилостивилището. Той непрестанно проявяваше богатствата на Своята любов и търпение към тях. {6Т 221.3}

Бог желаше да обгърне Своя народ Израил в слава и хваление. Бе им дадено всяко духовно предимство.

222

Бог не ги лиши от никое благо за формирането на характера им и превръщането им в Негови представители. {6Т 221.4}

Тяхното послушание към Божия закон щеше да им даде чуден успех сред народите на света. Този, Който можеше да им даде всякаква мъдрост, умения и сръчност, щеше да продължава да бъде техен Учител, щеше да ги облагородява и въздига чрез послушанието към Неговия закон. Ако се покоряваха, те щяха да бъдат предпазени от болестите, които поразяваха народите, и благословени с жизненост и

интелигентност. Във всичките им успехи щяха да се разкриват Божията слава, могъщество и сила. Щяха да бъдат царство от свещеници и князе. Бог им осигури всичко необходимо, за да станат най-великият народ на земята. {6Т 222.1}

Възможно най-категорично Бог им разясни чрез Мойсей Своето намерение и условията за тяхното благоденствие. “Понеже сте люде святи на Господа, вашия Бог, вас избра Господ, вашият Бог, да бъдете Нему собствен народ измежду всичките племена, които са по лицето на земята (...) И тъй, да знаеш, че Господ, твоят Бог, Той е Бог, верният Бог, Който пази до хиляда поколения Завета и милостта към онези, които Го обичат и пазят заповедите Му (...) И ако слушате тия съдби, и ги пазите, и вършите, Господ, твоят Бог, ще пази за теб Завета и милостта, за която се е клел на бащите ти, и ще те възлюби, ще те благослови и ще те умножи (...) Ще бъдеш благословен повече от всичките племена” (Второзаконие 7:6-14). {6Т 222.2}

“Днес ти си заявил, че Йеова е твоят Бог и че ще ходиш в Неговите пътища, ще пазиш повеленията Му, заповедите Му и съдбите Му и ще слушаш Неговия глас; а Господ днес е заявил, че ти ще бъдеш Негов собствен народ, както ти се е обещал,

223

за да пазиш всичките Негови заповеди и за да те постави по-високо от всичките народи, които е направил за похвала, за именитост и за слава и за да сте люде, святи на Господа, твоя Бог, според както Той е говорил” (Второзаконие 26:17-19). {6Т 222.3}

Тези думи съдържат всички условия за благоденствие – условия, към които трябва да се придържат всички наши институти, ако искат да изпълнят намерението, за което са били основани. {6Т 223.1}

Преди години Господ ми даде специална светлина относно основаването на здравен институт, където болните да се лекуват по начин, напълно различен от тези във всички други институти по света. Той трябваше да бъде основан и ръководен според Библейските принципи като Божи инструмент и да се превърне в едно от най-ефективните средства в Неговите ръце за предаване светлината на света. Божието намерение бе той да напредва с научни способности, морална и духовна сила като верен страж на реформата във всичките ѝ аспекти. Всички, които щяха да работят в него, трябваше да са реформатори, уважаващи принципите на здравната реформа и издигащи високо светлината ѝ над нас като народ. {6Т 223.2}

Божието намерение бе този институт да стои като фар на светлината, предупреждението и порицанието. Той трябваше да докаже на света, че един институт, ръководен от религиозни принципи, може да служи постоянно за убежище на болните, без да се жертва особенният му свят характер и да бъде свободен от предизвикващите възражения терапии на другите здравни институти. Трябваше да бъде инструмент за внасянето на една велика реформа. {6Т 223.3}

Господ ми откри, че благополучието на санаториума няма да зависи единствено от знанията и уменията на неговите лекари, а от Божието благоволение. Трябваше да стане известен като институт, в който Господ е признат за Цар на Всемира и се намира под Неговия специален надзор.

224

Неговите ръководители трябваше да направят Бога пръв и последен и всичко във всичко. И в това щеше да е неговата сила. Ако беше ръководен по одобрения от Бога начин, щеше да действа изключително успешно и щеше да е далеч пред всички останали институти в света. Дадох му се голяма светлина,

голямо знание и върховни привилегии. И отговорността на тези, на които бе поверен напредъкът му, бе в съответствие с получената светлина. {6Т 223.4}

Макар нашето дело се разширява и институтите да се множат, Божието намерение с тяхното основаване си остава същото. Условиата за благополучието им не са променени. {6Т 224.1}

Човешкото семейство страда поради престъпване на Божия закон. Господ желае хората да бъдат доведени до разбиране на причините за тяхното страдание и за единствения начин, по който могат да намерят облекчение. Желаете да видят, че тяхното благополучие – физическо, умствено и морално – зависи от послушанието им към Неговия закон. Неговото намерение е институтите ни да бъдат нагледен урок, показващ резултатите от послушанието към правилните принципи. {6Т 224.2}

При подготовката на хората за Второто завръщане на Господа прогласяването на здравните принципи може да извърши голяма работа. Хората трябва да бъдат наставени относно нуждите на физическия организъм и стойността на здравословния начин на живот, каквито ги намираме в Писанието; още за това, че нашите тела, създадени от Бога, могат да Му бъдат представени като жива жертва, за да му поднесат угодна служба. За страдащото човечество има да се върши огромна работа – трябва да бъдат облекчавани страданията му чрез употребата на природни средства, които Бог е осигурил и като го учим как да се предпазва от болести чрез владене на апетитите и страстите. Хората трябва да бъдат научени, че престъпването на природните закони е престъпване на Божия закон.

225

Трябва да бъдат учени, че “страхът от Господа води към живот” (Притчи 19:23) както във физическо, така и в духовно отношение. “Ако искаш да влезеш в живота – казва Христос – пази заповедите” (Матей 19:17). “Пази заповедите Ми и ще живееш” (Притчи 7:2). Ако сме послушни на Божиите заповеди, те са “живот за тези, които ги намират, и здраве за цялата им снага” (Притчи 4:22). {6Т 224.3}

Нашите санаториуми са възпитателна средство за обучаване на хората в тези направления. А обучените, от своя страна, могат да предадат на други знанието за възстановяващите и предпазващи живота здравни принципи. По този начин санаториумите ще станат инструмент за достигане до хората, средство, което да им посочва злото, резултат от незачитането на законите на живота и здравето и за тяхното обучение как да поддържат тялото си в най-добро състояние. В различните страни, където са навлезли наши мисионери, трябва да се основават санаториуми, които да станат центрове за разпространяване делото на изцелението, възстановяването и образованието. {6Т 225.1}

Трябва да се трудим както за здравето на тялото, така и за спасението на душата. Мисията ни е същата като на нашия Учител, за Когото е записано, че “обикаляше да прави благодеяния и да изцелява всички угнетявани от дявола”. (Деяния 10:38) Той сам казва за собственото Си дело: “Духът на господата Йеова е на Мен, защото Господ Ме е помазал да благовествам на кротките, пратил Ме е да превържа сърцесъкрушените, да проглася освобождение на пленниците и отваряне затвора на вързаните” (Исаия 61:1; Лука 4:18). Като следваме Христовия пример на труд за доброто на другите, ние ще събудим техния интерес към Бога, Когото обичаме и Комуто служим. {6Т 225.2}

Нашите санаториуми трябва да бъдат Божи паметник във всичките си отделения, Негови инструменти за сеене на семето на истината в човешките сърца. Така те ще бъдат правилно водени.

226

{6Т 225.3}

Нашите медицински институти трябва да направят известна живата Божия истина. Много хора, идващи в тях, гладуват и жадуват за нея и когато тя бъде правилно представена, те ще я приемат с радост. Нашите санаториуми са средство за възвеличаване на истината за това време и занасянето ѝ на хиляди. Преобладаващото религиозно влияние на тези институти вдъхва у гостите им увереност. Сигурността, че Господ присъства там и многото молитви, издигани за болните, впечатляват сърцата им. Мнозина, които преди никога не са имали представа за стойността на душата, сега биват убедени от Божия Дух и немалко от тях са доведени до промяна на цялостния си начин на живот. Много хора, които са били самодоволни, сега получават неизличими впечатления. Преди те са смятали, че техният стандарт за характер е достатъчен и не са чувствали нужда от праведността на Христос. Когато дойдат изпитите на бъдещето, когато бъдат просветлени, немалко от тях ще заемат своите места сред Божия народ на остатъка. {6Т 226.1}

В институти, ръководени по този начин, Бог бива почетен. В Своята милост Той е направил санаториумите такава сила за облекчаване на физическите страдания, че хиляди са привлечени към тях за изцеление. А при много от тях физическото оздравяване е придружено от изцеление на душата. Те получават прощение на греховете си от Спасителя. Получават Христовата благодат, стават едно с Него, с Неговите интереси, с Неговата чест. Мнозина напускащата санаториумите с ново сърце. Промяната е решителна. Такива хора – когато се върнат по домовете си – ще са като светилина на света. Господ ги прави Свои свидетели. Тяхното свидетелство е: “Видях Неговото величие и опитах Неговата доброта.

227

“Дойдете, слушайте, всички, които се боите от Бога, и ще разкажа онова, което е сторил за душата ми!” (Псалм 66:16). {6Т 226.2}

По този начин – с благославящата Божия ръка над себе си – нашите санаториуми са средство за извършването на голямо добро. И трябва да се издигат все повече. Бог ще работи с хората, които Го почитат. {6Т 227.1}

Чудно е делото, което Бог възнамерява да извърши чрез Своите служители, за да може Неговото име да бъде прославено. Бог превърна Йосиф в извор на живот за египетския народ. Чрез него бе съхранен животът на цялата нация. Чрез Даниил спаси живота на всички вавилонски мъдречи. И тези избавления бяха като нагледни уроци – илюстрираха пред народа духовните благословения, които може да получи, ако се свърже с Бога, на Когото Йосиф и Даниил се покланяха. И днес Бог желае по същия начин да даде на света благословения чрез Своя народ. Всеки работник, в чието сърце пребъдва Христос, всеки, който предава Неговата любов на света, е Божи съработник за благословението на човечеството. Получавайки от Спасителя благодат, която да предава на другите, от цялото му същество потича потокът на духовния живот. Христос дойде като Великия Лекар, за да изцели раните, които грехът е нанесъл на човешкото семейство. И Неговият Дух предава чрез служителите Му на болните от греха и страдащи човешки същества могъщата изцеляваща сила, имаща власт както над тялото, така и над душата. “В онзи ден – казва Писанието – ще се отвори извор за Давидовия дом и за ерусалимските жители за грях и за нечистота” (Захария 13:1). Водите на този извор съдържат целителни елементи, които лекуват както физическата, така и духовната нечистота. {6Т 227.2}

От този извор потича могъщата река, която Езекил вижда във видение. “Тази вода изтича откъм източната страна, слиза към полето и се влива в морето, и когато се излее в морето, водата му ще се изцери.

228

И всяко одушевено, с което морето изобилва, ще живее на всичките места, дето би отишла тая пълна река (...) А край реката, по бреговете ѝ от двете ѝ страни, ще растат всякакви видове дървета за храна, чиито листа няма да вехнат, нито плодът им да оскъдее; всеки месец ще раждат нов плод по причина, че водата, която ги пои, изтича из светилището; и плодът им ще бъде за храна, а листът им за изцеление” (Езекил 47:8-12). {6Т 227.3}

Бог е предвидил и нашите санаториуми да бъдат такава река на живот и изцеление с помощта на Неговата сила, действаща в тях.

-

{6Т 228.1}

Нашите санаториуми трябва да показват пред света благосклонността на небето и макар Христос да не присъства видимо в сградата, работниците трябва да се уповават на обещанието: “Ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на света”.

-

{6Т 228.2}

Божии обещания към Израил важат и за институтите, които днес основаваме за слава на името Му: “Така казва Господ, Който върши тези неща, Господ, Който ги прави, за да ги утвърждава – Йеова е името Му, извикай към Мен и ще ти отговоря, и ще ти покажа велики и тайни неща, които не знаеш. Защото така казва Господ, израилевият Бог, за къщите на този град (...) Ето, ще донеса в него здраве и изцеление и ще ги изцеля, и ще им открия изобилие на мир и на вярност (...) Ще ги очистя от всичкото беззаконие (...) И тоя град ще Ми бъде град, чието име да се споменава с радост, с хвала и със слава пред всичките народи на света, които ще чуят всичкото добро, което им правя Аз.” “В ония дни Юда ще бъде спасен и Ерусалим ще обитава в безопасност. И ето името, с което ще се нарича: “Господ е наша правда” (Еремия 33:2-9, 16).

(229) {6Т 228.3}

Делото на лекарите за душите

Всеки медицински работник може чрез вяра да има на свое разположение лекарство с най-висока стойност – изцеление за болната от греха душа. Всеки лекар, който е обърнат и осветен чрез истината, е регистриран в небето като Божи съработник, като последовател на Исус Христос. Освещението чрез истината дава на лекарите и сестрите мъдрост и умения да лекуват болните и това дело отваря здраво

затворените врати към много сърца. Мъже и жени биват доведени до разбиране на истината, нееобходима за спасяването както на тялото, така и на душата. {6Т 229.1}

Това придава авторитет на делото за това време. Здравното мисионско дело е като дясна ръка на тройната ангелска вест, която трябва да бъде прогласена пред падналия свят. Когато лекарите, управителите и работниците в разни направления вършат вярно своята работа, те работят за тази вест. Така гласът на истината ще стигне до “всеки народ, племе, език и люде”. Небесните ангели също вземат участие в това дело. Те пробуждат духовна радост и са като музика в сърцата на онези, които са били освободени от страданията, и от устните на мнозина, приели скъпоценната истина, се издига благодарност към Бога. {6Т 229.2}

Всеки лекар в нашите редове трябва да бъде християнин. Само онези лекари, които са верни библейски християни, могат правилно да носят отговорностите на своята професия. {6Т 229.3}

Лекарят, който разбира отговорността и важността на своето положение, ще чувства необходимост от Христовото присъствие в работата си за онези, за които е принесена такава жертва. Той ще подчинява всичко на по-висшите интереси, засягащи живота, който може да бъде спасен за вечността. Ще прави всичко според силите си за спасяване както на тялото, така и на душата. Ще се опитва да върши същото, което би вършил Христос на негово място.

230

Лекарят, обичащ Христос и душите, за които Той е умрял, сериозно ще се стареа да внесе в болничната стая “листо от дървото на живота”. Ще се опитва да разчупва хляба на живота за страдащите. Въпреки пречките и трудностите, на които се натъква, това е тържествената, свещена работа на медицинската професия. {6Т 229.4}

В мисионското дело работата на Спасителя е представена най-добре. Неговите методи се прилагат най-точно и славата Му се изявява най-много. Мисионска работа, която пада под този стандарт, се отбелязва в небето като непълна. Претегля се на везните на светилището и бива преценена като недостатъчна. {6Т 230.1}

Лекарите трябва да се стараят да отправят умовете на своите пациенти към Христос – Лечителя на душата и тялото. Това, което те само се опитват да направят, Христос го извършва докрай. Човешкото същество копнее да удължи живота си. Христос е самият живот. Този, Който допусна смъртта да Го порази и имаше сила да я надвие, е Източник на всяка жизненост. Той е “Галаадският балсам” и Лекарят. Христос понесе мъчителна смърт при най-унизителни обстоятелства, за да можем ние да имаме живот. Отказа се от Своя скъпоценен живот, за да надвие смъртта. Но възлезе от гроба и безбройните ангели, дошли, за да видят как Той приема отново живота си, чуха триумфалните Му думи на радост, докато стоеше пред гробницата на Йосиф: “Аз съм възкресението и животът”. {6Т 230.2}

Въпросът “Ако умре човек, ще оживее ли?” намери своя отговор. Понасяйки наказанието за греха и слизайки в гроба, Христос внесе светлина в гробовете на всички, които умират с вяра. Бог в човешки образ бе донесъл живот и безсмъртие, които да просветлят Благовестието. Умирайки, Христос осигури вечен живот на всички, които вярват в Него.

231

Умирайки, Той осъди причинителя на греха и неверността на вечна смърт. {6Т 230.3}

Като Собственик и Дарител на вечния живот, Христос бе единственият, Който можеше да победи смъртта. Той е нашият Изкупител и всеки лекар, който истински разбира думата “мисионер”, е благословен спасител на души, за които Христос е дал живота Си. Такъв лекар ден след ден ще се учи от Великия Лекар как да бди и как да работи за душите и телата на мъже и жени. Спасителят присъства в болничната стая, в операционната и Неговата сила извършва велики неща за слава на името Му. {6Т 231.1}

Ако е свързан с Великия Лекар, медицинският работник може да върши благородно дело. Може да намира възможности да говори думи на живот на роднините на болния, чиито сърца са пълни със съчувствие към страдащия; може да утешава и ободрява ума на самия страдащ, водейки го към Онзи, Който може да спаси напълно всички дошли при Него за спасение. {6Т 231.2}

Когато Божият Дух работи върху ума на болния, водейки го към изследване на истината, нека лекарят работи за тази скъпоценна душа така, както би работил Христос. Не го натоварвайте с никакви специални доктрини, а му сочете Исус като прощаващия греха Спасител. Божии ангели ще впечатлят ума му. Някои ще откажат да бъдат просветлени от светлината, с която Бог би желал да освети кътчетата на ума им и храма на душата им, но мнозина ще откликнат; тогава измамите и грешките във всичките им разнообразни форми ще бъдат пометени. {6Т 231.3}

Всяка възможност да работим така, както работеше Христос, трябва да бъде внимателно използвана. Необходимо е лекарят да говори за делата на изцеление, които Христос е вършил, за Неговата нежност и любов. Трябва да вярва, че Исус го придружава и е близо до него.

232

Ние сме “съработници на Бога” (1Коринтяни 3:9). Лекарят никога не бива да пренебрегва възможността да насочва умовете на своите пациенти към Христос – Великия Лекар. Ако Спасителят пребъдва в неговото собствено сърце, мислите му ще бъдат постоянно отправени към Изцелителя на душата и тялото. Ще води и умовете на страдащите към Този, Който може да възстановява, Който привдигаше болните и е изцелявал както тялото, така и душата, когато е бил на земята, с думите: “Синко, прощават ти се греховете” (Марк 2:5). {6Т 231.4}

Близкото съжителство със страданието никога не бива да прави лекаря безчувствен. Когато страда от опасна болест, болният усеща, че зависи от милостта на лекаря. Той гледа на него като на единствената си земна надежда и лекарят е длъжен да сочи на треперещата душа Онзи, Който е по-велик от него – Божия Син, Който е дал живота Си, за да го спаси от смъртта, Който страда заедно с него и Който чрез Божествената Си мощ ще даде умения и мъдрост на всеки, който Го помоли за това. {6Т 232.1}

Когато пациентът не знае как ще се развие неговият случай, това е моментът лекарят да повлияе на ума. Не бива да прави това с желанието да изтъкне себе си, но да посочи на душата Христос като личен Спасител. Ако животът бъде спасен, тогава лекарят има душа, за която да бди. Пациентът чувства, че лекарят е самият живот на живота му. И как трябва да бъде оползотворено това голямо доверие? Винаги за печелене на души за Христос и за прослава на Божията сила. {6Т 232.2}

Когато кризата отmine и успехът е очевиден, пациентът вярващ ли ще бъде или невярващ – нека прекараме няколко мига в молитва заедно с него. Дайте израз на благодарността си за спасяването на живота му. Лекар, който следва такова поведение, води своя пациент при Онзи, от Когото зависи животът му. Благодарствените думи може да потекат от пациента към лекаря, тъй като чрез Бога той е

свързал живота си с неговия. Но нека хвалата и благодарността се отдадат на Бога, Който винаги присъства, макар и невидим.

233

{6Т 232.3}

Често на болничното легло Христос бива изповядан и приет; и това ще става все по-често в бъдеще, отколкото е било в миналото, тъй като Господ ще извърши бързо делото Си в този свят. На устните на лекаря трябва да има думи на мъдрост и Христос ще полива посятото семе, помагайки му да принесе плод за вечен живот. {6Т 233.1}

Често изпускаме скъпоценни възможности, като пренебрегвам да кажем нужните думи навреме. Твърде често скъпоценен талант, който би трябвало да даде плод хилядократно, остава неизползван. Ако не се бди за златната привилегия, тя ще отmine. Нещо е позволило на лекаря да бъде възпрян да извършва поверената му работа като служител на правдата. {6Т 233.2}

Няма много набожни лекари, които да служат с професията си. Има твърде много работа за вършене, затова служители и лекари трябва да работят в съвършено единство. Лука – авторът на Евангелието, носещо неговото име – е наречен “възлюбеният лекар” и всички, които вършат работа, подобна на неговата, живеят Благовестието. {6Т 233.3}

Лекарят има безброй възможности да предупреждава непокаяните, да ободрява тъжните и отчаяните, да предписва лечение за здравето на ума и тялото. Когато наставлява хората по този начин в принципите на истинското въздържание и като страж на душите дава съвети на физически и умствено болните, той върши своята част от великото дело по приготвяне на хората за Господа. Ето какво трябва да извърши здравното дело във връзка с тройната ангелска вест. {6Т 233.4}

Служители и лекари трябва да работят сериозно и в съгласие за спасяването на души, които се оплитат в сатанинските примки. Нека да посочват на хората Исус – тяхната правда, тяхната сила и здраве. Непрестанно трябва да бдят над душите.

234

Има такива, които се борят със силни изкушения и са в опасност да бъдат победени в битката със сатанинските сили. Ще оставите ли тези хора да отминат, без да им предложите подкрепа? Ако видите душа, нуждаеща се от помощ, разговаряйте с нея, дори и да не я познавате. Молете се с нея. Посочете й Исус. {6Т 233.5}

Това дело принадлежи на лекаря така сигурно, както и на служителя. Чрез обществени и лични усилия лекарят ще се старае да печели души за Христос {6Т 234.1}

Бог трябва да бъде признат за Учител и Господар във всичките ни предприятия и институти. Лекарите трябва да застанат като Негови представители. Медицинската общност направи много реформи, но предстоят още. Тези, които държат живота на човешките същества в ръцете си, трябва да бъдат обучени, очистени и осветени. Тогава Господ ще работи чрез тях с могъща сила за прослава на името Си.

{6Т 234.2}

Христовото дело за паралитика е илюстрация на начина, по който трябва да работим. От своите приятели този човек бе чул за Исус и помоли да го занесат в присъствието на великия Лечител. Спасителят знаеше, че паралитикът се измъчва поради предположението на свещениците, че Бог го е наказал заради греховете му. Затова пръвата Му работа бе да даде мир на ума му. “Синко – каза Той – прощават ти се греховете.” Това уверение изпълни сърцето му с мир и радост. Но някои от присъстващите започнаха да мърморят, казвайки в сърцата си: “Кой може да прощава грехове, освен един Бог?”. Тогава – за да могат да разберат, че Човешкия Син има власт да прощава грехове – Христос каза на болния: “Стани, вдигни постелката си и иди у дома си”. Това показва как Спасителят обвързваше делото за проповядване на истината с изцеляване на болните.

(235) {6Т 234.3}

Единство в нашето дело

Когато здравното мисионско дело се разрасне, ще се появи изкушението то да стане независимо от нашите конференции. Но ми беше представено, че този план е неправилен. Различните направления в нашето дело не са нищо повече от части в едно цяло. Те имат един център. {6Т 235.1}

В Посланието до колосяните четем: “Тялото е Христово. Никой да ви не отнема наградата с измама чрез самоволно смиреномъдрие и ангелослужение, като наднича в неща, които не е виждал, и напразно се надува с плътския си ум, а не държи главата Христос, от Когото цялото тяло, снабдявано и сплотено чрез ставите и жилите си, расте с нарастване, дадено от Бога” (Колосяни 2:17-19). Нашето дело трябва да изявява влиянието на кръста във всичките си направления. Божието дело в спасителния план не бива да се върши разпокъсано. Не бива да действа напосоки. Планът, който на кръстът осигурява и методи за неговото проповядване. Тези методи са прости в своите принципи и разбираеми в своите ясни, определени направления. Една част се свързва с друга в свършен ред и съгласие. {6Т 235.2}

Бог е дал на Своя народ в църквата качества, които да разкриват на света мъдростта на Този, Който я е оформил като организация. Той знае какви планове да състави за успеха и работата на народа Си. Придържането към тези планове ще го направи способен да удостоверява небесното авторство на Божия велик план за възстановяване на света. {6Т 235.3}

Онези, които вземат участие в Божието дело, е необходимо да бъдат водени и направлявани от Него. Всяка човешка амбиция трябва да се стопи в Христос, Който е Глава на всички институти, основани от Бога. Той знае как да пусне в действие и как да поддържа в действие Своите собствени инструменти. Знае, че кръстът трябва да заема централното място, защото той е средството за изкупление на човека и поради влиянието, което разпръсква върху всяка част от Божественото управление. Господ Исус Христос, Който присъства във всеки момент от историята на нашия свят, разбира методите, които трябва да бъдат приложени мощно върху човешкия ум. Знае важността на всяко средство и разбира как различните средства трябва да се свържат едно с друго. {6Т 235.4}

“Никой от нас не живее за себе си” (Римляни 14:7). Това е Божи закон както на небето, така и на земята. Бог е великият Център. От Него произлиза всеки живот. На Него принадлежи всяка служба, почит и вяност. За всички сътворени същества важи един и същ велик принцип на живота – зависимост от и сътрудничество с Бога. Отношенията, съществуващи в чистото Божие семейство на небето, трябва да съществуват и в Божието семейство на земята. Под Божие ръководство Адам трябваше да застане начело на земното семейство, поддържайки принципите на небесното. Това щеше да донесе мир и щастие. Но Сатана бе твърдо решен да се противопостави на закона “Никой не живее за себе си”. Той желаше да живее за себе си. Копнееше да превърне себе си в център на влияние. Именно това доведе до бунта в небето. И понеже човекът го прие и за себе си, грехът дойде и на земята. Когато съгреши, Адам се отдалечи от определения от небето център. Един демон стана централната сила в този свят. Там, където трябваше да бъде Божият престол, Сатана постави своя. Светът постави своята почит като доброволна жертва в нозете на неприятеля. {6Т 236.1}

Кой можеше да въведе принципите, редени от Бога за Неговото управление и ръководство, и да се противопостави на сатанинските планове, за да върне света към неговата вяност? Бог каза: “Ще изпратя Сина Си.” “Бог толкова възлюби света, че даде Своя еднороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот” (Йоан 3:16).

237

Това е изкупление за греха. Христос казва: “Там, където Сатана издигна трона си, там ще издигна Моя кръст. Сатана ще бъде изхвърлен вън, а аз ще бъда издигнат, за да привлека всички при Себе Си. Ще стана Център на изкупения свят. Господ Бог ще бъде прославен. Онези, които сега са владени от човешки амбиции и страсти, ще станат Мои служители. Зли сили са се сговорили да се противопоставят на всяко добро. Обединили са се, за да накарат хората да смятат, че имат справедливо основание да се опълчат срещу Закона на Йехова. Но Моята армия ще срещне в битка сатанинските сили. Моят Дух ще се съюзи с всяка небесна сила, за да им противостои. аз ще ангажирам всяко осветено същество във Всемира. Никой от моите воители няма да липсва. аз имам работа за всеки, който Ме обича, задача за всяка душа, която би работила под Мое ръководство. Активността на сатанинските армии и опасностите, които обграждат човешката душа изискват енергията на всеки работник. Но не бива да се прилага никаква принуда. На човешката поквара трябва да се отговори с Божествена любов, търпение и състрадание. Моето дело е това – да спасявам онези, които са под управлението на Сатана.” {6Т 236.2}

Чрез Христос Бог действа, за да върне човека в първоначалните му отношения с неговия Създател и да неутрализира разстройващите влияния на Сатана. Единствено Христос стои неосквернен в един свят на себелюбие, където хората унищожават своите приятели и ближни, за да изпълнят планове, сложени в ръцете им от Сатана. Христос дойде в нашия свят, обличайки Своята Божественост в човешко естество, за да може човешкото да се докосне до човешкото и Божественото да обхване Божественото. Сред врявата на себелюбието Той може да каже на хората: “Върнете се към вашия Център – Бог”. Той лично направи възможно това за човека, донасяйки небесните принципи на земята. В човешкото Си естество живя Божия закон. Той ще подари на хората от всеки народ, от всяка страна и от всеки географски пояс най-отбраните небесни дарове, ако те приемат Бога като свой Създател и Христос като свой Изкупител.

238

{6Т 237.1}

Единствено Христос може да направи това. Неговото Благовестие в сърцата и ръцете на последователите Му е силата, която ще завърши великото дело. “Колко неизследими са дълбочините ина богатствата на премъдростта и знанието на Бога!” Ставайки мишена на фалшификациите на Сатана, Христос направи възможно делото на изкуплението да бъде завършено. По този начин Сатана щеше да бъде разобличен като причина за вероломството в Божия всемир. Така завинаги щеше да бъде сложен край на великата борба между Христос и Сатана. {6Т 238.1}

Сатана усилва разрушителните склонности в човешкото естество. Поставя на най-високо място егоизма, злобата, завистта, алчността, съперничеството и споровете. Злите сили вършат своето дело чрез хитростите на Сатана. Така плановете на неприятеля с техните разрушителни тенденции се внасят в църквата. Христос идва със своето изкупително влияние, предлагайки на хората да им даде Своята сила чрез посредничеството на Светия Дух и да ги наеме като Свои инструменти и съработници в делото за връщане на света към неговата първоначална вяроност. {6Т 238.2}

Хората се свързват един с друг в братство и опора. Чрез златните звена на веригата на любовта се привързват по-здраво към Божия трон. Единствено Христос може да снабди човека с качествата, които той винаги би притежавал, ако бе останал верен и лоялен към Бога. {6Т 238.3}

Онези, които чрез мъдро разбиране на Писанията виждат правилно кръста и истински вярват в Исус, имат сигурна основа за вярата си. Те имат онази вяра, която действа чрез любов и очиства душата от всичките ѝ унаследени и придобити несъвършенства. {6Т 238.4}

Бог е обединил вярващите в църквата, за да могат да се подкрепят един друг в старанията си към добро и правда.

239

Църквата на земята наистина ще бъде символ на църквата в небето, ако членовете ѝ имат един ум и една вяра. Недокоснатите от Светия Дух – те са, които развалят Божия план. Те са владени от друг дух и те са които подпомагат укрепването на силите на тъмнината. Осветените от скъпоценната кръв на Христос няма да стават средство за събаряне на плана, който Бог е промислил. Няма да внасят човешка покваранито в малките, нито в големите неща. Няма да правят нищо, което да утвърждава разделението в църквата. {6Т 238.5}

Вярно е, че между житото има плевели; че сред пазителите на съботата се вижда и зло; но ще отхвърлим ли църквата поради това? Няма ли управителите на всеки институт, ръководителите на всяка църква да се заемат с делото на очистване по такъв начин, че църквата да бъде преобразена и да блесне като ярка светлина в тъмно място? {6Т 239.1}

Какво не би могъл да извърши дори и един вярващ в упражняването на небесните принципи, ако откаже да бъде осквернен, ако застане твърд като скала за “Така говори Господ”? Божии ангели ще дойдат да му помагат и ще оправят пътя пред него. {6Т 239.2}

Павел пише на римляните: “И тъй, моля ви, братя, поради Божиите милости, да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога като ваше духовно служене. И недейте се съобразява с тоя свят, но преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля – това, което добро, благоугодно Нему и съвършено” (Римляни 12:1,2). Цялата тази глава е един урок, който аз настойчиво умолявам да бъде изучаван от всички, твърдящи, че са част от Христовото тяло.

Павел пише още: “Ако първото от тестото е свято, то и цялото засяване е свято; и ако коренът е свят, то и клоните са святи.

240

Но ако някои клони са били отрязани, и ти – бидейки дива маслина – си бил присаден между тях, и си станал съучастник с тях в тлъстия корен на маслината, не се хвали срещу клоните. Но ако се хвалиш, знай, че не ти държиш корена, а коренът - теб. Но ще речеш: ‘Отрязаха се клони, за да се присадя аз.’ Добре, поради неверие те се отрязаха, а ти поради вяра стоиш. Не високоумствай, но бой се. Защото, ако Бог не пощади естествените клони, нито тебе ще пощади. Виж прочее благодтта и строгостта Божи–строгост към падналите, а Бжествена благодт към теб, ако останеш в тая благодт; иначе и ти ще бъдеш отсечен” (Римляни 11:16-22). Тези думи много ясно показват, че не бива да има никакво пренебрежение към инструментите, които Бог е поставил в църквата. {6Т 239.3}

Осветеното служене изисква себеотрицание. Трябва да бъде издигнат кръстът и да бъде показано неговото място в Благовестието. Човешкото влияние трябва да черпи сили от Онзи, Който може да спасява и държи всички, признаващи своята зависимост от Него. Благодарение на единството между църковните членове с Христос и помежду им, преобразяващата сила на Евангелието ще бъде разпръсната по света. {6Т 240.1}

В делото на Благовестието Господ използва различни инструменти и не бива да се позволява на каквото и да било да разделя тези инструменти. Никога един санаториум не бива да се основава като предприятие, независимо от църквата. Нашите лекари трябва да обединят своята работа с тази на служителите на Евангелието. Чрез техния труд ще бъдат спасявани души и Божието име ще бъде прославяно. {6Т 240.2}

В никакъв случай здравното мисионско дело не трябва да бъде отделяно от службата на Благовестието. Бог е определил двете да бъдат така тясно свързани както ръката е свързана с тялото.

241

Ако няма такова единство, нито една част от делото не е завършена. Здравното мисионско дело е Благовестието в илюстрация. {6Т 240.3}

Но Бог не е предвидил здравното мисионско дело да затъмнява делото на Тройната ангелска вест. Ръката не бива да става тяло. Тройната ангелска вест е евангелското послание за тези последни дни и тя в никакъв случай не трябва да бъде засенчена от други интереси, нито считана за нещо маловажно. Когато в нашите институти нещо бъде поставено над Тройната ангелска вест, Евангелието не е великата водеща сила там. {6Т 241.1}

Кръстът е центърът на всяка религиозна институция. Тези институции трябва да бъдат под контрола на Божия Дух. В нито една от тях не може човек да бъде единственият глава. Божественият промисъл има хора за всяко място. {6Т 241.2}

Силата на Светия Дух трябва да възвисява, да облагородява и дапредставя като свидетелство за Господа всяка работа в службата за Бога. Човекът трябва да постави себе си под контрола на Вечния Разум, на чиито заповеди е длъжен да се покорява във всичко. {6Т 241.3}

Нека се стремим към вникване в нашата привилегия да ходим и да работим с Бога. Благовестието, макар и съдържащо изразената Божия воля, няма стойност за хората – високопоставени или не, богати или бедни – ако те не се поставят в зависимост от Бога. Този, който носи изкупление от греха на своя

ближен, трябва първо той самият да бъде докоснат от Божия Дух. Не бива да се хваща за ралото, ако не е под Божествено ръководство. Не може да работи успешно, не може да разнася Божията воля в хармония с Божествения разум, ако не е разбрал – не от човешки източници, а от безпределната мъдрост – че Бог одобрява неговите планове. {6Т 241.4}

Божият всеобхватен план обхваща всеки клон от Неговото дело.

242

Трябва да познаваме и се покоряваме на закона за взаимната зависимост и влияние. “Никой да не живее за себе си.” Неприятелят използва веригата на зависимостта, за да привлича хората един към друг. Те се обединяват, за да унищожат Божия образ в човека, да се противопоставят на Благовестието и да изопачат неговите принципи. Божието Слово ги представя като снопи, вързани за огъня. Сатана събира своите сили за гибел. Единството на Божия избран народ е ужасно разтърсено. Бог предлага лекарство. Това лекарство не е само едно влияние между многото други и на едно и също ниво с тях, а влияние над всяко друго по лицето на земята – поправящо, издигащо и облагородяващо. Онези, които работят в Благовестието, трябва да бъдат възвисени и осветени, тъй като боравят с великите Божи принципи. Пропити с Христос, те са съработници на Бога. Така Господ желае да свърже Своите последователи в едно – за да могат да бъдат сила за добро, всеки да върши своята работа и всички заедно да ценят свещения принцип на зависимост от Главата.

-

{6Т 241.5}

Христос беше свързан с всички клонове на Божието дело. Не правеше разлика. Не чувстваше, че навлиза в територията на лекарите, когато лекуваше болни. Той проповядваше истината. И когато при Него идваха болни, за да бъдат излекувани, беше точно толкова готов да положи ръце на тях, колкото и да проповядва Евангелието. Чувстваше се толкова удобно в това дело, колкото и в проповядването на истината.

(243) {6Т 242.1}

Отговорностите на медицинските работници

Четвъртата глава от Посланието към ефесяните съдържа уроци, дадени от Бога. В нея се говори за вдъхновението от Бога, за даването на видения, в които Бог дава наставления. ап. Павел описва разпределението на дарбите на Божиите работници с думите: “И той даде едни да бъдат апостоли, други пророци, други пък благовестители, а други пастири и учители за делото на служенето, за назиданието на Христовото тяло, с цел да се усъвършенстват светиите, докато всички достигнем в единство на вярата и на познаването на Божия Син, в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота” (Ефесяни 4:11-13). Тук ни се показва, че Бог дава на всеки човек неговата задача и изпълнявайки я, човекът извършва своята част от Божия велик план. {6Т 243.1}

Този урок трябва да бъде внимателно изучен от нашите лекари и здравни мисионери. Бог поставя Свои инструменти сред хората, които познават законите на небесното управление. Болните трябва да се лекуват с обединените усилия на човека и небето. Всяка дарба, всяка сила, които Христос е обещал на Своите ученици, се дава на онези, които Му служат вярно. И Този, Който дава умствени способности и поверява таланти на мъже и жени – Негови по сътворение и изкупление, – очаква тези и способности да се увеличават чрез употреба. Всеки талант трябва да се използва за благословение на другите и по този начин Бог да се прославя. Само че лекарите са били подведени да смятат, че способностите им са тяхна лична собственост. Те са разпрострели употребата на силите, дадени им от Бога за Неговото дело, в направления, които Бог не им е посочил. {6Т 243.2}

Сатана всеки миг работи в търсене на възможности да се намеси.

244

Той внушава на лекаря, че неговият талант е твърде ценен, за да се обвързва с адвентистите; че ако беше свободен, би могъл да извърши огромна работа. Лекарят е изкушен да смята, че притежава методи, които може да използва независимо от народа, за когото Бог работи. Но нека този лекар не смята, че влиянието му ще нарасне, ако се отдели от това дело. Ако се опита да прокара своите планове, няма да постигне успех. {6Т 243.3}

Вмъкването на себелюбието в каквато и да е степен в евангелското или здравното дело е нарушение на Божия закон. Когато хората прославят способностите и издигат хваления на ограничени същества, те обезславят Бога и Той ще им отнеме онова, което те прославят. Лекарите, свързани с нашите санаториуми и здравно мисионско дело, са се свързали с този народ по Божие провидение – народ, на който Той е заповядал да бъде светлина на света. Тяхната работа е да предадат на хората всичко, което Господ им е дал, но не като едно влияние сред многото, а като влияние, чрез което Бог ще направи успешна истината за това време. {6Т 244.1}

Бог ни е поверил специално дело – дело, което не би могъл да извърши никой друг народ. Обещал ни е подкрепата на Светия Дух. Небесният поток тече към земята, за да привърши това дело, което ни е поверено. Нека не отклоняваме този небесен поток, като излизаме от правилната пътека, очертана от Христос. {6Т 244.2}

Лекарите не бива да допускат, че могат да направляват света чрез своите планове и усилия. Бог не им е възложил да стигат толкова далеч изцяло със собствения си труд. Човек, който влага сили в много направления на делото, не може да поеме управлението на здравен институт и да го управлява добре.

245

{6Т 244.3}

Когато Господните служители се заемат с неща, изместващи онова, което би трябвало да направят за разпространението на светлината по света, Божието свято име не получава дължимата Му слава чрез труда им. Когато призове някого да извърши нещо определено в Неговото дело, Бог не му възлага заедно с това и бремето, което би трябвало да бъде носено от други. Това бреме може да е много важно, но Бог разпределя на всеки човек неговата работа, според собствената Си мъдрост. Той не иска умовете на отговорните хора да бъдат изтощавани до краен предел, като се занимават с много направления от делото. Когато един работник не изпълнява поверената му задача, която Господ е преценил, че е напълно способен да извърши, той пренебрегва своите задължения, които – ако бяха изпълнени вярно –

щяха да съдействат за разпространението на истината и за подготвяне на хората за голямата криза, стояща пред нас. {6Т 245.1}

Бог не може да даде в пълна мярка нито физически, нито умствени сили на онези, които поемат върху себе си бремена, които Той не им е възложил. Когато хората поемат такива отговорности – независимо за колко добро дело може да става въпрос, – те се претоварват физически, умът им се обърква и не могат да постигнат висок успех. {6Т 245.2}

Лекарите в нашите институти не бива да се ангажират в много начинания и да допуснат работата им да пострада, когато трябва да издигат правилните принципи и да разпръсват влияние по целия свят. Бог не е наредил на Своите съработници да се нагърбват с толкова много неща, да съставят такива огромни планове, че да пропадат на собственото си място, да не успяват да завършат великото дело, което Той очаква от тях – разпръсване на светлината по света и привличането на хора според ръководството на Неговата превъзходна мъдрост. {6Т 245.3}

Неприятелят е решен да се противопостави на Божия план в полза на човечеството, който им показва какво съдържа истинското здравно мисионско дело. В това се намесват толкова много интереси, че работниците не могат да извършват всичко според образаца, показан на планината.

246

Бях наставена, че делото, възложено на лекарите в нашите институти, им е достатъчно. Господ желае те да се свържат по-тясно с мисионерите на Благовестието и да вършат вярно своята работа. Не иска от тях да се нагърбват с толкова обширна и разнообразна работа, както някои от тях правят. Не е казал, че специалното дело на нашите лекари е да работят за обитателите на бордеите на порока в големите градове. Господ не изисква от Своите служители невъзможни неща. Делото, което Той им е възложил, е да показват на света службата на Благовестието чрез здравното мисионско дело. {6Т 245.4}

Господ не е възложил на Своя народ бремето да работи за една класа, така обременена от греха, че мнозина от нея никога не биха могли да бъдат от полза нито за себе си, нито за другите. Ако има хора, които могат да поемат работата за най-деградиралите и ако Бог им възложи това бреме, нека тръгнат напред и да събират от света средствата, необходими да извършването на това дело. Нека не зависят от средствата, които Бог е предвидил да се употребят за делото на Тройната ангелска вест. {6Т 246.1}

Нашите санаториуми се нуждаят от сила на ума и сърцето, която им е била ограбена от други направления на делото. Всичко, което може да направи за увеличаване на отговорностите на лекарите, Сатана ще го направи, защото знае, че това означава слабост вместо сила за институтите, с които те са свързани. {6Т 246.2}

Трябва изключително добре да обмисляме работата, с която се заемаме. Нека не поемаме големи отговорности, свързани с грижата за малките деца. Тази работа е нужно да се върши от други. Ние имаме специално дело в грижата за възпитанието на децата. Нека семействата, които могат, да осиновяват малките и ще получат големи благословения, ако го правят.

247

Но има по-висша и по-специална работа, която да ангажира вниманието на лекарите в образованието на децата, израснали с деформирани характери. Пред родителите трябва да се изнасят принципите на здравната реформа. Те трябва да се реформират, за да могат да работят като мисионери в собствените си

домове. Това дело може да бъде поето от нашите лекари и те ще продължават да го вършат, ако не се жертват, поемайки толкова много и разнообразни отговорности. {6Т 246.3}

Главният лекар в един институт заема труден пост и затова трябва да бъде освобождаван от маловажните отговорности, защото те няма да му оставят време за почивка. Той би трябвало да може да разчита на достатъчна и сигурна помощ, защото има да върши мъчна работа. Трябва да коленичи в молитва заедно със страдащите и да води своите пациенти при Великия Лекар. Ако търси мъдрост от Бога като смирен молител за справяне с всеки случай, неговата сила и влияние ще нараснат изключително. {6Т 247.1}

Какво може да извърши от само себе си човек във великото дело, възложено му от безпределния Бог? Христос казва: “Отделени от Мен, не можете да сторите нищо” (Йоан 15:5), Той дойде на света, за да покаже на хората как да вършат възложеното им от Бога дело и ни казва: “Елате при Мен всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мен, защото съм кротък и смирен на сърце, и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо и Моето бремe е леко” (Матей 11: 28-30). Защо игото на Христос е благо и бремето му леко? Защото той понесе тяхната тежест на Голготския кръст. {6Т 247.2}

Ако иска един лекар да има успех в грижата за болните, личната религия е нещо много важно за него. Той се нуждае от сила, по-голяма от личните му интуиция и умения. Бог желае лекарите да се свържат с Него и да знаят, че всяка душа е скъпоценна за Него. Този, който зависи от Бога и осъзнава, че само Той може да настави човека как да постъпва, няма да се провали в повереното му дело като лечител на телесната немощ и на душите, за които Христос е умрял.

248

{6Т 247.3}

Този, който носи тежката отговорност на лекар, се нуждае от силна молитва като служител на Благовестието и трябва да бъде свързан с Божията истина с душа, ум и тяло. Тогава ще може да говори думи навреме за поразените. Ще може да бди над душите като такъв, който ще дава сметка. Ще може да представя Христос като “пътя, истината и живота”. Писанията ще идват ясно в ума му и той ще говори като човек, който знае стойността на душите, с които работи. {6Т 248.1}

Съгласие със света

Господ Исус казва: “Ако иска някой да дойде след Мен, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден и нека Ме следва” (Лука 9:23). Христовите думи впечатлиха слушателите Му. Много от тях, макар и не напълно разбиращи Неговото наставление, бяха дълбоко развълнувани и решително заявиха: “Никога човек не е говорил така, както този Човек” (Йоан 7:46). Учениците не винаги разбираха уроците, които Христос им предаваше чрез притчи, и когато множеството се разотиде, Го помолиха да обясни думите Си. Той винаги бе готов да ги води към съвършено разбиране на Неговото Слово и воля. Именно чрез тях истината щеше да отиде по света – ясна и чиста. {6Т 248.2}

Понякога Христос укоряваше учениците Си за тяхната мудност в разбирането. Той поставяше в тяхно владение истини, чиято стойност те трудно схващаха. Прекара с тях дълго време, преподавайки

им уроци от Божествената истина, но предишното им религиозно обучение – погрешното тълкуване на Писанията, което бяха чували от юдейските учители – държаха умовете им в мъгла.

249

Христос им обеща, че ще им изпрати Своя Дух, Който да им напомни Неговите думи като забравени истини. “Той ще ви научи на всичко – казва Исус – и ще ви напомни всичко, което съм ви казал” (Йоан 14:26). {6Т 248.3}

Начинът, по който юдейските учители обясняваха Писанията, тяхното безкрайно повтаряне на максими и измислици, предизвика Христос да каже: “Тези люде се приближават при Мен с устата си и Ме почитат с устните си, но сърцето им отстои далеч от Мен”. Те отслужваха в храмовите дворове непрестанни богослужения. Принасяха жертви, символизиращи великата Жертва и сякаш церемониите им казваха: “Ела, Спасителю”, но Христос – Този, Когото всички тези церемонии символизираха, – беше сред тях, а те нито Го познаха, нито Го приеха. Спасителят заяви: “Напразно Ми се покланят като преподават за поучения човешки заповеди” (Матей 15:8, 9). {6Т 249.1}

Днес Христос казва на Своите служители същото, което и на учениците Си: “Ако иска някой да дойде след Мен, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден и нека Ме следва”. Но хората сега са точно толкова мудни в заучаването на този урок, колкото бяха и в Христовите дни. Бог дава на Своя народ предупреждение след предупреждение, но обичаите, навиците и практиките на света имат толкова голяма власт над умовете им, че на тези предупреждения не се обръща внимание. {6Т 249.2}

Хората, които вземат участие в Божието велико дело, не трябва да следват примера на света. Божият глас трябва да бъде слушан. Този, който черпи от сила и влияние от човечи, се обляга на счупена тръстика. {6Т 249.3}

Разчитането на човечи е най-голямата слабост на църквата. Хората обезславят Бога, когато не оценяват неговата вседостатъчност, а ламтят за влиянието на човечи. Така бе отслабен и Израил. Народът искаше да бъде като другите народи на света и си поиска цар. Желаше да бъде воден от видима човешка сила, а не от Божията невидима мощ, която ги бе водила до този момент и им бе давала победи в битките.

250

Те направиха своя избор и резултатът от него беше разрушаването на Ерусалим, и разпиляването на нацията. {6Т 249.4}

Не можем да положим доверието си на нито един човек – независимо колко е учен или издигнат, – ако той самият не полага твърдо началото и края на своето доверие единствено в Бога. Колко ли голяма трябва да е била властта на неприятеля над Соломон – човека, когото Божественото вдъхновение три пъти нарече “възлюбен от Бога” и на когото бе възложена великата задача да построи храма! Приизпълнението на тази задача Соломон направи съюз с идолопоклоннически народи и чрез бракове се свърза с езичници, чието влияние в по-късните му години го накара да изостави Божия храм и да се покланя в капищата, които им бе построил за техните идоли. {6Т 250.1}

Така и сега хората изместват Бога, считайки Го за недостатъчен. Търсят признанието на светски хора и си мислят, че могат да извършат велики дела чрез влиянието и средствата, спечелени в света. Но грешат. Облягайки се на ръката на света, вместо на ръката на Бога, те извращават делото, което Той желае да извърши чрез Своя избран народ. {6Т 250.2}

Когато влиза в контакт с по-висшите класи в обществото, нека лекарят не смята, че трябва да прикрива особените характеристики, които му е дало освещението чрез истината. Лекарите, които се обединяват с Божието дело, трябва да сътрудничат на Бога като Негови избрани инструменти; необходимо е да работят с всичките си сили и способности за издигане делото на Божия избран народ, спазващ заповедите. Онези, които в човешката си мъдрост се опитват да прикрият специалните характеристики, отличаващи Божия народ от света, ще изгубят духовния си живот и няма повече да бъдат подкрепяни от Неговата сила.

251

{6Т 250.3}

Нашите медицински работници никога не бива да флиртуват с идеята, че е много важно да създават впечатление, че са богати. Изкушението да смятат, че това ще им придаде по-голямо влияние, е силно. Но аз съм наставена да кажа, че това ще има обратен ефект. {6Т 251.1}

Всички, които се стараят да се издигнат чрез съобразяване със света, дават подвеждащ пример. Бог признава за Свои само онези, които упражняват себеотрицанието и саможертвата, одобрявани от Него. Лекарите трябва да разберат, че силата им се крие в тяхното смирение и послушание на сърцето. Бог ще почете всички, които Го превръщат в своя единствена опора. {6Т 251.2}

Стилът на обличане на лекаря, неговата кола или мебели не са нищо в очите на Бога. Той не може да работи чрез Светия Си Дух с онези, които се опитват да се състезават със света в обличане и показ. Този, който следва Христос, трябва да се отрече от себе си и да си вдигне кръста си. {6Т 251.3}

Лекарят, който обича Бога и се бои от Него, не бива да практикува никакъв външен показ, за да се изтъкне, тъй като в неговото сърце свети Слънцето на правдата. То се открива в живота му и това го прави да изпъкне. Онези, които работят в Христовото дело, ще бъдат “живи писма”, познати и четени от всички човеци. Благодарение на техния пример и влияние богати и талантливи хора ще се отвърнат от пошлостта на материалните неща и ще се хванат за вечните реалности. На лекар, чийто живот разкрива, че приема своите указания от Бога, винаги ще се оказва най-висока почит. Нищо няма да действа така мощно за напредъка на Божието дело, както хората, свързани с него, които стоят твърдо като Негови верни слуги. {6Т 251.4}

Лекарят ще разбере, че следването на Господните начини за работа е за негово настоящо и вечно добро. Онова, което Бог е сътворил в ума Си, Той може да реализира сам, но почита хората, канейки ги да Му сътрудничат в Неговото велико дело. {6Т 251.5}

252

Мнозина считат своята мъдрост за достатъчна и подреждат нещата според собствената си преценка, смятайки, че така ще постигнат прекрасни резултати. Но ако разчитаха на Бога, а не на себе си, щяха да получат небесна мъдрост. Онези, които са така погълнати от работата си, че не могат да намерят време да се приближават към трона на благодатта и да приемат съвет от Бога, ще поведат делото в погрешни пътища. Нашата сила се крие в обединението ни с Бога чрез Неговия единороден Син и в обединението ни един с друг. {6Т 252.1}

Най-успешният хирург е онзи, който обича Бога, който вижда Всевишния в Неговите творения и Му се покланя, откривайки следите на Неговата мъдрост и вустройството на човешкия организъм. Най-успяващият лекар е онзи, който се бои от Бога още от младостта си подобно на Тимотей, който чувства Христос като свой постоянен Спътник и Приятел, с Когото непрестанно да общува. Такъв лекар никога не би заменил своето място и с най-високия пост, който светът би могъл да му даде. Той е по-загрижен да прослави своя Бог и да получи Неговото одобрение, отколкото да си осигури закрилата и почитта на великите хора на света. {6Т 252.2}

Молитва

Всеки санаториум, основан от адвентистите от седмия ден, трябва да бъде един Ветил. Необходимо е Всички, свързани с този клон на делото, да бъдат посветени на Бога. Онези, които служат на болните, които правят сложни и опасни операции, помнят, че едно плъзване на ножа, едно нервно потрепване и душата може да отпътува за вечността. Не бива да им се позволява да поемат толкова много отговорности, че да нямат време за специален час на молитва. В сериозна молитва трябва да признават своята зависимост от Бога. Само чрез усета за Божията чиста истина, работеща в ума и сърцето, само чрез спокойствието и силата, които единствено Бог може да даде, те ще бъдат способни да осъществяват онези важни операции, които означават живот или смърт за болните.

253

{6Т 252.3}

Истински обърнатият лекар няма да товари себе си с отговорности, които ще му пречат да работи за душите. След като без Христос не можем да направим нищо, как би могъл един лекар или здравен мисионер да извършва своята важна работа без сериозно да търси Господа в молитва? Молитвата и изучаването на Словото носят живот и здраве на душата. {6Т 253.1}

Господ очаква да изяви Своята благодат и сила чрез народа Си. Но изисква онези, които са заети със служене за Него, да държат мислите си винаги отправени към Бога. Те всеки ден трябва да отделят време за четене на Божието Слово и за молитва. Всеки офицер и всеки войник под командването на израилевия Бог се нуждае от време, в което да се съветва с Него и да търси Неговото благословение. Ако работникът позволи да бъде откъснат от това, ще изгуби духовната си сила. Лично трябва да ходим с Бога и да разговаряме с Него – тогава свещеното влияние на Христовото Благовестие ще се изяви в живота ни в цялата си прелест. {6Т 253.2}

Нужно е в нашите институти да започне дело на реформа. Лекарите, работници и сестри трябва да осъзнаят, че са на изпит, на проверка за настоящия си живот и за онзи живот, който се измерва според Божието. Трябва да напрегнем всяко умение до краен предел, за да представим спасителните истини на вниманието на страдащите човешки същества. Това трябва да бъде върши едновременно с работата за лечение на болните. Тогава каузата на истината ще се изправи пред света с онази сила, която Бог е възнамерявал тя да притежава. Чрез влиянието на осветени работници истината ще бъде прославена. Ще продължи напред като “светило, което свети”.

Нуждата на света

Когато Христос видя множествата, събиращи се около Него, “смили се за тях, защото бяха отрудени и пръснати като овце, които нямат пастир”. Видя болестите, страданията, недоимъка и деградацията на множествата, тълпящи се по стъпките му. Бяха Му представени нуждите и воплите на човечеството по целия свят. Сред високопоставени и нисши, сред почитани и пропаднали Той виждаше души, копнеещи за онези благословения, които Той бе дошъл да даде; души, които имаха нужда единствено да познаят Неговата благодат и да станат поданици на Неговото царство. “Тогава рече на учениците Си: “Жетвата е изобилна, а работниците - малко, затова молете се на Господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата Си” (Матей 9:36-38). {6Т 254.1}

Днес са налице същите нужди. Светът се нуждае от работници, които ще служат за страдащите и грешните така, както Христос. Наистина много са хората, които трябва да бъдат достигнати. Светът е пълен с болести, страдания, нещастия и грях. Пълен е с такива, които имат нужда да им се послужи – слаби, безпомощни, невежи, пропаднали. {6Т 254.2}

Много младежи от това поколение - от средите на църквите, от религиозните институти и от привидно християнски домове - избират пътя на деградирането. Чрез навици на невъздържание си навличат болести, а поради ламтежа си да печелят пари за греховните си страсти се увличат и в нечестни дела. Здравето и характерът им биват разрушени. Отдалечени от Бога и отхвърлени от обществото, тези окаяни души чувстват, че нямат надежда нито за този живот, нито за бъдещия. Сърцата на родителите им са разбити. Хората считат тези блудни синове за безнадеждни, но Бог поглежда към тях със състрадателна нежност. Разбира всички обстоятелства, които са ги довели до пропадане в изкушението. Това е класа, която изисква работа. {6Т 254.3}

255

Наблизо и надалеч има души – не само млади, но и от всякакви възрасти, – които са бедни и нещастни, затънали в грях и прегърбени от чувство за вина. Делото на Божиите служители е да търсят тези души, да се молят с тях и за тях и да ги водят стъпка по стъпка към Спасителя. {6Т 255.1}

Но хората, които не познават Божиите повеления, не са единствените нещастни, нуждаещи се от помощ. В днешния свят, където управляват егоизмът, алчността и потисничеството, много от истинските Божии чеда са в нужда и притеснение. В скромни и мизерни места, заобиколени от бедност, болести и вина, мнозина търпеливо понасят собственото си бреме на страдание, опитвайки се да утешат отчаяните и поразените от греха около себе си. Мнозина от тях са почти непознати на църквите и на служителите, но те са Господни светилници, светещи в сред тъмнината. За такива Господ се грижи специално и призовава народа Си да им помага и да облекчава нуждите им. Там, където има църква, трябва да се отделя специално внимание на търсенето на такива хора и начините да им се послужи. {6Т 255.2}

Докато работим за бедните, трябва да отделяме внимание и на богатите, чиито души са също толкова скъпоценни в очите на Бога. Христос работеше за всички, които искаха да чуят Словото Му. Търсеше не само митарите и отхвърлените, но и богатия и интелигентен културен фарисей, юдейския благородник и римския управник. Богатият човек има нужда да се работи за него с любов и страх от Бога. Твърде често той се уповава на богатствата си и не се чувства застрашен. Светските притежания, които Господ е поверил на хората, често са източник на големи изкушения.

256

Така хиляди биват въввлечени в греховно себеугаждане, което затвърждава невъздържаните им и покварени навици. Сред окаяните жертви на бедността има и такива, които някога са притежавали богатства. Хора с различни професии и различно обществено положение са били победени от осквернението в света чрез употребата на алкохол, чрез задоволяване страстите на плътта и пропадане в изкушения. Докато тези хора предизвикват нашето съжаление и изискват помощта ни, не трябва ли да обърнем малко внимание и на онези, които все още не са пропаднали толкова дълбоко, но са стъпили на същата пътека? Хиляди са хората, заемащи почетни длъжности и полезни за обществото, които подхранват пагубни за душата и тялото навици. Не трябва ли да положим най-сериозни усилия, за да ги просветим? {6Т 255.3}

Служители на Благовестието, държавници, писатели, богати и талантиливи хора, хора с огромни бизнесспособности и сила за добро се намират в смъртна опасност, тъй като не осъзнават необходимостта от стриктно въздържание във всичко. Тяхното внимание трябва да бъде привлечено към принципите на въздържанието, но не по някакъв тесногърд или деспотичен начин, а в светлината на Божия велик план за човечеството. Ако можеше принципите на истинското въздържание да бъдат представени пред тях така, много, много хораот висшите класи щяха да осъзнаят тяхната стойност и да ги приемат с цяло сърце. {6Т 256.1}

Има и друга опасност, на която богатите класи са особено изложени; това е още едно поле за работа на здравния мисионер. Мнозина успели хора в света, които никога не биха изпаднали до обичайните форми на поквара, се отдават на самоунищожение чрез своята алчност за богатства. Обсебени от своите светски съкровища, те са безчувствени за Божиите повеления и за нуждите на своите ближни. Вместо да считат богатствата си като “таланти”, които да бъдат използвани за Божия слава или благоденствието на хората, те гледат на тях като на средство за задоволяване и прославяне на самите себе си.

257

Прибавят къща на къща и земя към земя и изпълват домовете си с разкош, докато по улиците се шири немотия и около тях е пълно с човешки същества, потънали в бедствие и престъпления, в болести и смърт. Онези, които по такъв начин отдават живота си на себеугаждане, развиват характерните черти не на Бога, а на Сатана. {6Т 256.2}

Тези хора се нуждаят от Евангелието. Имат нужда очите им да бъдат обърнати от суетата на материалните неща към скъпоценните и вечни богатства. Трябва да им се помогне да прогледнат и да усетят радостта от даването, благословието да бъдеш съработник на Бога. {6Т 257.1}

Хората от тази класа често са най-трудно достъпни, но Христос ще отвори пътища, по които те да бъдат достигнати. Нека най-мъдрите, най-доверените и надеждни работници да търсят тези души. С мъдрост и такт, родени от Божествената любов, с такт и любезност, идващи единствено от Христовото присъствие в душата, нека работят за онези, които – заслепени от блясъка на земните богатства – не виждат славата на небесното съкровище. Нека работниците изучават с тях Библията, вграждайки здраво свещената истина в сърцата им. Четете им Божиите думи: “А от Него сте вие в Исус Христос, Който стана за нас мъдрост от Бога и правда, и освещение, и изкупление”. “Така казва Господ: “Мъдрият да не се хвали с мъдростта си, силният да не се хвали със силата си и богатият да не се хвали с богатството си. Но който се хвали, нека се хвали с това, че разбира и познава Мен – че Аз съм Господ, Който извършвам милост, правосъдие и правда на земята. Понеже в това благоволя” – казва Господ.” “В Когото имаме изкуплението си чрез кръвта Му, прощението на прегрешенията ни според богатството на Неговата благодат.” “А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Своето богатство в Исус Христос” (1Коринтяни 1:30; Еремия 9:23,24; Ефесяни 1:7; Филипияни 4:19). {6Т 257.2}

258

Такъв апел, отправен в духа на Христос, няма да бъде счетен за нахалство, а ще впечатли умовете на мнозина от висшите класи. {6Т 258.1}

Чрез положени с мъдрост и любов усилия мнозина измежду богатите хора ще бъдат събудени да осъзнаят своята отговорност и смисъл на живота пред Бога. Когато им се изясни, че Господ очаква от тях като Негови представители да облекчават страданията на хората, мнозина ще откликнат, давайки своите средства и съчувствие в полза на бедните. Когато по този начин умовете им бъдат отвърнати от собствените им егоистични интереси, мнозина ще бъдат доведени до себепредаване на Христос. Тогава с радост ще обединят своите дарби и влияние с доброто дело на скромния мисионер, който е бил Божият инструмент за тяхното обръщане. Чрез правилна употреба на своите земни съкровища, те ще си съберат “съкровище на небесата, което не пропада, което крадец не подкопава, нито краде”. Ще си осигурят съкровище, предложено от мъдростта, даже “дълготрайните богатства на правдата”.

{6Т 258.2}

Наблюдавайки нашия живот, хората в света си съставят мнение за Бога и за Христовата религия. Всички, които не познават Христос, се нуждаят непрестанно да виждат пред себе си висшите благородни принципи на Неговия характер, изявени в живота на онези, които Го познават. Да се посрещне тази нужда, да се занесе светлината на Христовата любов в домовете и на велики, и на скромни, и на богати, и на бедни – това е висшият дълг и скъпоценната привилегия на здравния мисионер. {6Т 258.3}

“Вие сте солта на земята” – казва Христос на Своите ученици; със същите думи Той се обръща и към работниците Си днес.

259

Ако сте сол, ще притежавате спасителни възможности и добродетелите на вашия характер ще имат спасително влияние. {6Т 258.4}

-

Макар един човек да е потънал в най-големите дълбини на греха, има възможност той да бъде спасен. Мнозина са изгубили чувството си за вечните реалности, изгубили са своето богоподобие и почти не осъзнават дали имат души за спасяване или не. Те нито вярват в Бога, нито се надяват на човеци. Но те могат да разберат и да приемат състраданието и помощта, изразени в дела. Когато видят как някой, без никакво желание за земна слава или за някаква компенсация идва в техните окаяни домове, служи на болните, храни гладните, облича голите и нежно сочи на всички към Господа, на Чиято любов и състрадание човешкият работник е само посредник – когато видят това, техните сърца бще бъдат затрогнати. Избликва благодарност. Разгаря се вяра. Те виждат, че Бог се грижи за тях и са готови да слушат, когато се отвори Неговото Слово. {6Т 259.1}

Това дело на възстановяване изисква много ревностни усилия. Тези души не бива да бъдат впечатлявани с никакви странни за тях доктрини, а да им се помага физически, да им се представя истината за това време. Мъже, жени и деца имат нужда да видят Божия закон с неговите важни изисквания. Не трудностите, мъките или бедността са тези, които правят човечеството да деградира, а грехът – престъпването на Божия закон. Усилията, полагани за спасяване на отхвърлените и пропадналите, няма да бъдат от полза, докато изискванията на Божия закон и нуждата от вяроност към Него не впечатлят ума и сърцето. Бог не се радва на нищо, което не служи за свързването на хората с Него. “Законът Господен е съвършен, възвръща душата (...) Заповедта Господня е светла, просвещава очите.” “Чрез думите на Твоята уста – казва псалмистът – аз опазих себе си от пътищата на насилниците” (Псалм 19:7,8; 17:4) {6Т 259.2}

260

Ангели помагат в това дело за възстановяване на падналите и за връщането им при Онзи, Който е дал живота Си, за да ги изкупи. Светият Дух сътрудничи на човешките служители да събуждат моралните сили чрез работа върху сърцето, чрез осъждане на греха за правда и за съдба. {6Т 260.1}

Когато Божиите чеда се посветят на това дело, мнозина ще хванат протегнатата към тях ръка. Ще бъдат подпомогнати да се отвърнат от лошите си пътища. Някои от спасените може чрез вяра в Христос да бъдат издигнати до високи служебни постове и да им се поверят отговорности в делото за спасяване на души. Те от опит познават нуждите на онези, за които ще работят и знаят как да им помогнат; знаят кое би било най-доброто средство за възстановяване на изгубените. Те са изпълнени с признателност към Бога за благословенията, които са получили; сърцата им са оживотворени от любов и силите им са подновени, за да привдигат онези, които никога не биха могли да се привдигнат сами, без чужда помощ. Вземайки Библията за свой водач и Светия Дух за свой Помощник и Утешител, те виждат как пред тях се открива нова кариера. Всяка една от тези души, които се прибавят към силите на Божиите работници, въоръжена с всяко необходимо средство и наставление как да печели души за Христос, става

съработник на онези, които са й донесли светлината на истината. Така Бог бива прославен и Неговата истина ще напредва. {6Т 260.2}

-

Светът ще бъде убеден не толкова от това, което се проповядва от амвона, колкото от това, което църквата живее. Проповедникът изнася теорията на Благовестието, но практическото милосърдие и благочестие на църквата изявява неговата сила. {6Т 260.3}

261

Нуждата на църквата

Колкото светът се нуждае от съчувствие, колкото се нуждае от молитви и подкрепа от страна на Божия народ, колкото се нуждае да види Христос в живота на Неговите последователи, толкова и Божият народ се нуждае от това да показва съчувствие, да отправя усърдни молитви и да развива в себе си характер според Божествения образец. {6Т 261.1}

Именно за да ни даде възможности за това, Бог е оставил сред нас бедните, нещастните, болните и страдащите. Те са завещани на църквата от Христос и ние трябва да се грижим за тях така, както Той би се грижил. Така Бог отнема шлама и пречиства златото, придавайки ни онази култура на сърцето и характера, от която се нуждаем. {6Т 261.2}

Господ би могъл да извърши работата по Своето дело и без нашето сътрудничество. Той не зависи от нашите пари, от нашето време или труд. Но църквата е много скъпоценна в очите Му. Тя е “касата”, в която са прибрани неговите скъпоценности, кошарата, в която е прибрано стадото Му и Той копнее да я види без петно или бръчка. Жадува за нея с неизразима любов. Ето защо ни дава възможности да работим за Него и приема нашия труд като знак за любовта и верността ни. {6Т 261.3}

Поставяйки сред нас бедните и страдащите, Господ ни изпитва, за да се открие какво има в сърцата ни. Не можем безнаказано да се отклоняваме от принципите, да извращаваме правосъдието или да пренебрегваме милостта. Когато видим как някой брат се саморазрушава, не бива да го подминаваме “от другата страна”, а да положим незабавни и решителни усилия да изпълним Божията воля, като му помогнем. Не можем да работим в противоречие със специалните Божии указания, без резултатът от делата ни да рефлектира обратно върху нас. В ума ни трябва стабилно да се затвърди, вкорени и основе мисълта, че онова, което безчести Бога в нашето поведение, не може да бъде от полза за и самите нас. {6Т 261.4}

262

В ума ни трябва да бъде написано като с железен молив върху камък, че който не зачита милостта, състраданието и правдата, който подминава бедните, който пренебрегва нуждите на страдащите, който не е мил и любезен, стига дотам, че Бог не може да работи с него за развитието на характера му. По-

лесно придобиваме култура на ума и сърцето, когато изпитваме такова нежно съчувствие към другите, че се отказваме от своите удобства и привилегии, за да задоволим техните нужди. Да вземем и задържаме за себе си всичко, което можем, ще ни доведе до бедност на душата. А всички качества на Христовия характер са за онези, които вършат възложеното им от Бога дело, работейки по Христовия пример. {6Т 262.1}

Нашият Изкупител изпраща по вестителите Си вест до Своя народ. Той казва: “Ето, стоя на вратата и хлопам. Ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него и той с Мен” (Откровение 3:20). Но мнозина отказват да Го поканят. Светият Дух чака да смекчи и да смири сърцата, но те не желаят да отворят вратата и да пуснат Спасителя, защото се страхуват, че Той ще изисква нещо от тях. И тогава Исус от Назарет отминава. Той копнее да излее върху тях богатите благословения на Своята благодат, но те отказват да ги приемат. Какво ужасно нещо – да изхвърлим Христос от собствения Му храм! Каква загуба и за човека, и за църквата! {6Т 262.2}

-

Добрите дела изискват от нас жертви, но същите тези жертви ни учат на дисциплина. Дългът ни поставя в конфликт с естествените ни чувства и наклонности, но когато го изпълняваме, ние печелим победа след победа над лошите черти в характера си.

263

Битката продължава и чрез нея ние израстваме в благодатта. Започваме да отразяваме Христоподобието и се подготвяме да заемем мястото си между благословените в Божието царство. {6Т 262.3}

-

Благословения – както материални, така и духовни – ще придружават онези, които предават на нуждаещите се онова, което получават от Учителя. Исус направи чудо, за да нахрани петхилядното уморено и гладно множество. Избра едно красиво място, настани хората и им каза да насядат. След това взе петте хлебчета и двете риби. Без съмнение, бяха направени много забележки относно невъзможността с този оскъден запас да се задоволи гладът на пет хиляди гладни мъже, освен жените и децата. Но Исус благодари и постави храната в ръцете на учениците, за да я разпределят. Те раздаваха на хората, а храната в ръцете им се умножаваше. А когато множеството беше нахранено, и учениците насядаха и се нахраниха заедно с Исус от тази подарена от Небето храна. Това е скъпоценен урок за всеки Христов последовател. {6Т 263.1}

-

Чиста и непорочна религия, това е “да приглежа човек сирачетата и вдовиците в неволята им и да пази себе си неопетнен от света” (Яков 1:27). Нашите църковни членове имат огромна нужда да осъзнаят какво представлява практическото благочестие. Необходимо е да упражняват себеотрицание и

саможертва. Имат нужда да докажат пред света своето Христоподобие. Затова работата, която Христос изисква от тях, не трябва да се върши от техни пълномощници, нито да се възлага на някой комитет или институт бремето, което сами би трябвало да носят. Трябва да станат подобни на Христос по характер, давайки от своето време, средства и съчувствие и като полагат лични усилия да помагат на болните, да утешават скърбящите, да облекчават бедните, да насърчават отчаяните, да осветляват душите в тъмнина, да посочват на грешниците Христос, да убеждават сърцата в техния дълг към Божия закон. {6Т 263.2}

264

Хората наблюдават и преценяват онези, които твърдят, че вярват в специалните истини за това време. Наблюдават в каква степен техният живот и поведение представят Христос. Ангажирайки се смирено и сериозно в делото за вършене добро на всички, Божият народ ще разпръсква влияние във всеки малък и голям град, където навлезе истината. Ако всички, които я познават, се заемат с това дело според дадените им възможности, ден след ден вършейки дела на любов в мястото, където живеят, техните съседи ще познаят Христос. Евангелието ще бъде разкрито като жива сила, а не като хитро измислени басни или празни спекулации. Ще се разкрие като реалност, а не като плод на нечие въображение или ентузиазъм. Това ще има по-добри последици от проповеди, изповеди и изявления. {6Т 264.1}

-

Сатана води битка за живота на всяка душа. Той знае, че практическото състрадание е проверка за чистотата и самопожертвувателността на сърцето. Затова полага всяко възможно усилие, за да затвори сърцата ни към нуждите на другите така, че накрая да останем безчувствени пред гледката на страданието. Той използва много неща, които да ни попречат да изразим любовта и съчувствието си. Така той порази Юда. Този ученик непрекъснато кроеше планове в своя полза. Така стана представител на една голяма група сред изповядващите се за християни днес. Затова трябва да изучаваме неговия случай. Ние сме толкова близо до Христос, колкото беше и той. Ако, обаче – както при Юда – нашата близост с Христос не ни прави едно с Него, ако не поражда в сърцата ни искрено състрадание към онези, за които Той е отдал живота Си, ние се намираме в същата опасност да останем извън Христос – играчка за сатанинските изкушения. {6Т 264.2}

265

Необходимо е да бдим срещу първото отклонение от правдата, защото едно нарушение, един пропуск да проявим Христовия дух отваря пътя за други и други, докато умът бъде подчинен на принципите на неприятеля. Ако бъде подхранван, себелюбивият дух се превръща във всепоглъщаща страст, която нищо друго, освен силата на Христос, не може да укроти. {6Т 265.1}

Не съм способна да настоявам достатъчно силно пред членовете на нашата църква, пред всички истински мисионери, пред всички, които вярват в Тройната ангелска вест, пред всички, които отдръпват ногата си от своите дела в събота и изучават вестта от 58 глава на Исаия. Вършенето на добро, за което четем в тази глава, е делото, което Бог изисква от Своя народ в тези дни. Това е работа, възложена лично от Него. Не ни е оставено място за съмнение за какво се отнася тази вест и кое е времето на нейното изпълнение, защото четем: “И родените от теб ще съградят отдавна запустелите места, ще възстановиш основите на много поколения и ще те нарекат Поправител на развалини, Възобновител на места за население” (стих 12). Божият паметник – седмият ден събота – печатът на Неговото дело по сътворението на света, е изместен от човека на греха. Божият народ има да върши специално дело за възстановяването на пролома, направен в Божия закон, и колкото повече приближаваме към края, толкова по-неотложно става това дело. Всички, които обичат Бога, ще показват, че носят Неговия печат, като спазват заповедите Му. Те са Възобновители на места за население. Господ казва: “Ако отдръпнеш ногата си в събота, за да не вършиш своята воля в светия ми ден и наречеш съботата наслада (...) тогава ще се наслаждаваш в Господа и Аз ще те направя да яздиш по високите места на земята” (ст. 13,14). По този начин истинското здравно мисионско дело е неразривно свързано с почитането на Божиите заповеди, от които съботата е изрично спомената, тъй като е великият паметник на Божието творческо дело. Нейното съблюдаване е свързано с възстановяването на моралния образ на Бога у човека. Това е служенето, което Божият народ трябва да извършва в тези дни. Тази служба, правилно извършена, ще донесе богати благословения на църквата. {6Т 265.2}

Като вярващи в Христос се нуждаем от по-голяма вяра. Имаме нужда от по-усърдни молитви. Мнозина се чудят защо молитвите им са така безжизнени, вярата им така немошна и колеблива, а християнският им живот така мрачен и несигурен. “Не постихме ли – казват те, – не ходихме ли наскърбени пред Господа на силите?” В 58-та глава на Исаия Христос показва как това състояние на нещата може да се промени. Той казва: “Не е ли това постът, който Аз съм избрал – да развързваш несправедливите окови, да разслабваш връзките на ярема, да пускаш на свобода угнетените и да счупваш всеки хомот? Не е ли да разделяш хляба си с гладния и да въвеждаш в дома си сиромаси без покрив? Когато видиш голия, да го обличаш и да се не криеш от своите еднокръвни?” (стихове 6,7). Това е рецептата, която Христос предписва на колебливата, съмняваща се, треперееща душа. Нека скърбящите, които ходят наскърбени пред Господа, се изправят и помогнат на някого, който се нуждае от тяхната помощ. {6Т 266.1}

Всяка църква се нуждае от контролиращата сила на Светия Дух и сега е време да се молим за нея. Но във всичките си дела за хората Бог планира човекът да Му сътрудничи. Затова призовава църквата към по-голямо благочестие, по-остро чувство за дълг и по-ясно съзнание за задълженията ѝ към нейния Създател.

267

Призовава ги да бъдат чист, осветен и работещ народ. А християнското дело на помагане е средство за постигането на това, тъй като Светият Дух общува с всички, които служат на Бога. {6Т 266.2}

На всички ангажирани в това дело бих казала: “Продължавайте да работите с такт и способност. Събудете вашите братя да работят по начин, който позволява да бъдат организирани и да си сътрудничат в хармония. Включете вашите млади момчета и момичета в църковна работа. Съчетайте здравното мисиониране с прогласяването на Тройната ангелска вест. Полагайте редовни, организирани усилия да издигате църковните членове над мъртвата точка, в която са стояли с години. Изпратете в църквите работници, които ще живеят принципите на здравната реформа. Нека се изпращат такива, които осъзнават нуждата от въздържание в апетита, иначе ще бъдат примка за църквата. И вижте тогава дали жизненото дихание няма да влезе в нашите църкви. В работата трябва да бъде внесен нов елемент. Божият народ трябва да осъзнае своята голяма нужда и опасността, в която се намира, и да се заеме с делото, лежащо непосредствено пред него. {6Т 267.1}

Христовото присъствие е винаги с онези, които се ангажират в това дело, говорят думи на време и без време, помагат на нуждаещите се, разказват им за чудната любов на Христос към тях. Това впечатлява сърцата на бедните, нещастните и окаяните. Когато църквата приеме дадената ѝ от Бога работа, обещанието е: “Тогава твоята светлина ще изгрее като зората и здравето ти скоро ще процъфне; правдата ти ще върви пред теб и славата Господня ще ти бъде задна стража” (стих 8). Христос е нашата правда. Той върви пред нас в това дело, а славата на Господя ни следва. {6Т 267.2}

Цялото небе очаква излизането на всяка душа, която ще работи в Христовото дело. Когато членовете на нашите църкви лично се заемат дадената им работа, ще бъдат обградени от съвсем различна атмосфера.

268

Благословения и мощ ще се излеят над труда им. Ще придобият по-висока култура на ума и сърцето. Егоизмът, обвързвал техните души, ще бъде преодолян. Вярата ще стане жив принцип. Молитвите им ще станат по-пламенни. Оживотворяващото и освещаващо влияние на Светия Дух ще се излива от тях и те ще се приближат повече до небесното царство. {6Т 267.3}

-

За Спасителя нямат никакво значение нито ранг и класа, нито светски почести и богатства. Онова, което Той най-високо цени, са характерът и посвещението на делото. Той не заема страната на силните и почитани от света хора. Той – Синът на живия Бог – се навежда да привдигне падналите. Чрез обещания и думи на уверение се старае да спечели за Себе Си изгубената и погиваща душа. Божи ангели наблюдават, за да видят кой от Неговите последователи ще упражнява същото нежно съчувствие и състрадание. Наблюдават, за да видят кой от Божия народ ще изяви любовта на Исус. {6Т 268.1}

Тези, които осъзнават окаянството на греха и Божественото състрадание на Христос в неизразимата Му жертва за падналия човек, ще имат общение с Него. Сърцата им ще бъдат пълни с нежност, изразът на лицата им и тонът на гласа им ще изразяват съчувствие. Усилията им ще се характеризират със сериозна загриженост, любов и сила. И те ще бъдат сила, чрез която Бог ще печели души за Христос. {6Т 268.2}

Всички имаме нужда да сеем семето на търпението, състраданието и любовта. Ще пожънем онова, което сме посели. Сега се оформят характерите ни за вечността. Тук, на земята, се обучаваме за небето.

Дължим всичко на благодатта – на безплатната, върховна благодат. Благодатта на завета е предопредила нашето осиновяване. Благодатта в Спасителя осигури нашето изкупление, възстановяване и осиновяване до сънаследници с Христос. Нека тази благодат бъде открита и на другите. {6Т 268.3}

269

Нашият дълг към обществото от вярващи

Нови пазители на съботата

Сред нас винаги ще има две класи бедни – такива, които се саморазрушават с непокорното си поведение и продължават да беззаконстват, и други, които са попаднали в затруднено положение заради истината. Ние сме длъжни да обичаме ближния като себе си и ще вършим това, което е право, под ръководството и съвета на твърда мъдрост спрямо двете класи. {6Т 269.1}

Няма съмнение относно бедните заради Господа. На тях трябва да се помага при всички случаи, когато това ще им е от полза. {6Т 269.2}

Бог иска Неговият народ да покаже на света, че Той не би го оставил да загине. С особено усърде трябва да се помага на онези, които поради истината са били изхвърлени от домовете си и са принудени да страдат. Все повече и повече ще има нужда от големи, отворени, щедри сърца; от такива, които ще се отрекат от себе си и ще се заемат със случаите на същите, които и Господ обича. Бедните сред Божия народ не бива да бъдат оставяни без необходимото за нуждите им. Трябва да се намери някакъв начин те изкарват прехраната си. Някои ще имат нужда да бъдат обучени за работа. Други, които работят много и се изтощават до предела на възможностите си, за да издържат семействата си, ще имат нужда от специална подкрепа. Би трябвало да се заинтересуваме от техните случаи и да им помогнем. Би трябвало да има фонд за подпомагане на такива скъпоценни бедни семейства, които обичат Бога и пазят Неговите заповеди. {6Т 269.3}

Трябва да се положат грижи, да не би средствата, необходими за тази цел, да се насочат в други направления. Има значение дали помагаме на бедни, които поради спазването на Божиите заповеди са изпаднали в нищета и страдание, или ги пренебрегваме, за да помагаме на богохулници, които тъпчат под нозете си Божиите заповеди.

270

Сам Бог прави разлика. Пазителите на съботата не трябва да подминават Господните нуждаещи се страдалци, за да поемат бремето и да подкрепят онези, които упорстват в престъпването на Божия закон, които са се научили да търсят помощ при всеки, който би им я дал. Това не е правилният начин за мисиониране. Не е в съгласие с Божия план. {6Т 269.4}

Където се основе църква, нейните членове трябва да работят вярно в полза на нуждаещите се вярващи. Но не бива да спират дотам. Трябва да се обърнат и към други, без оглед на вярата им. В резултат на тези усилия някои от тях ще приемат специалните истини за това време. {6Т 270.1}

Бедните, болните и възрастните

“Ако в земята ти, която Господ, твоят Бог, ти дава, има у тебе сиромаш от братята ти, извътре някои от градовете ти, да не закоравяваш сърцето си, нито да затваряш ръката си от бедния си брат. Но непременно да отваряш ръката си към него и непременно да му заемаш доволно за нуждата му от каквото има потреба. Внимавай да не би да влезе подла мисъл в сърцето ти, та да си речеш: ‘Наближава седмата година – годината на опрощаването – и да не погледнеш лошо към бедния си брат и му не дадеш, та извика към Господа против тебе, и това ти се счете за грях. Непременно да му дадеш и да не ти е тежко на сърцето, когато му даваш; понеже затова Господ твоят Бог ще те благославя във всичките ти дела и във всичките ти предприятия. Защото сиромашите никога няма да липсват от земята ти – затова ти заповядвам, като казвам: Непременно да отваряш ръката си към бедния си и към оскъдния си брат в земята си’” (Второзаконие 15:7-11). {6Т 270.2}

271

Поради различни обстоятелства някои от хора, които обичат Бога и Му се покоряват, обедняват. Едни не са внимателни и не знаят как да се справят. Други са бедни поради болест или беда. Каквато и да е причината, те са в нужда и да им помогнем – това е важно направление в мисионското дело. {6Т 271.1}

Всички наши църкви трябва да се грижат за бедните сред тях. Необходимо е нашата любов към Бога да се изразява в добри дела към нуждаещите се и страдащите сред обществото от вярващи, за чиито нужди знаем и където се изисква нашата намеса. Всяка душа има специален дълг към Бога да обръща внимание на Неговите скъпоценни бедни с особено състрадание. Те не бива да бъдат отминавани под никакъв предлог. {6Т 271.2}

Павел пише на църквата в Коринт: “При това, братя, известявам ви Божията благодат, дадена на църквите в Македония – че макар и да търпят голямо утеснение, пак великата им радост и дълбоката им беднотия дадоха повод да преизобилства богатството на тяхната щедрост. Защото свидетелствувам, че те дадоха доброволно според силата си и даже въвн от силата си, като ни умоляваха с голямо настояване относно това даване – дано да участват и те в служенето на светиите. И не само дадоха, както се надявахме, но първо предадоха себе си на Господа и – по Божията воля – на нас, така щото помолихме Тит да довърши между вас и това балгодееание, както го беше и започнал” (2Коринтяни 8:1-6). {6Т 271.3}

272

В Ерусалим имаше глад и Павел знаеше, че много християни са се разпръснали зад граница, а онези, които са останали, са почти напълно лишени от човешко съчувствие и изложени на религиозна враждебност. Затова увещаваше църквите да изпратят парична помощ на братята си в Ерусалим.

Събраното от църквите надмина очакванията на апостолите. Водени от Христовата любов, вярващите даваха щедро и бяха изпълнени с радост, че могат по този начин да изразят своята благодарност към Изкупителя и любовта си към братята. Според Божието Слово това е истинската основа на благотворителността. {6Т 271.4}

Непрестанно се изтъква въпросът за грижата към нашите възрастни братя и сестри, които нямат дом. Какво може да се направи за тях? Светлината, дадена ми от Господа, се повтаря: Не е най-доброто да се основават институции за грижа за възрастните, където те да са заедно. Нито пък трябва да бъдат изпращани далеч от домовете си, за да получат грижи. Нека членовете на всяко семейство обслужват своите собствени роднини. Когато това е невъзможно, работата остава за църквата и трябва да бъде възприета както като дълг, така и като привилегия. Всички, които притежават Христовия дух, ще се отнасят към немощните и възрастните с особено уважение и нежност. {6Т 272.1}

Бог допуска в рамките на всяка църква да има Негови бедни души. Те винаги ще бъдат сред нас и Господ възлага върху членовете на всяка църква личната отговорност за грижа към тях. Не бива да възлагаме собствените си отговорности на други. Трябва да проявяваме към тези хора в нашите среди същата любов и съчувствие, които би проявил Христос, ако беше на наше място. Така ще бъдем дисциплинирани, за да се подготвим за работа в Христовото дело. {6Т 272.2}

Служителят трябва да възпитава семействата и да насърчава църквата да се грижат за своите болни и бедни. И ако една църква е претоварена в това направление, други църкви би трябвало да я подкрепят. Нека църковните членове да упражняват такт и изобретателност в грижата за тези хора – за Господния народ. Нека се отрекат от луксозните и ненужни украшения, за да могат да помогнат на страдащите и нуждаещите се. Правейки това, те ще прилагат на практика наставленията от петдесет и осмата глава на Исая. И благословенията, изречени там, ще бъдат техни. {6Т 272.3}

273

Нашият дълг към света

“Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син.” Той “е пратил Сина не да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него” (Йоан 3:16,17). Божията любов обгръща цялото човечество. Давайки поръчката на Своите ученици, Христос казва: “Идете по целия свят и проповядвайте Благовестието на всяка твар” (Марк 16:15). {6Т 273.1}

Христовото намерение бе в полза на хората да се извърши много повече работа от тази, която сме видели досега. Не е по Неговата воля толкова много хора да изберат да застанат под знамето на Сатана и да бъдат записани като бунтовници срещу Божието управление. Изкупителят на света не бе планирал Неговото изкупено наследство да живее и умира в греховете си. Защо тогава толкова малко биват достигнати и спасени? Това е, защото твърде много от изповядващите християнството работят в същата посока, в която и големият отстъпник. Хиляди, които днес не познават Бога, можеха да ликуват в Неговата любов, ако онези, които твърдят, че Му служат, работеха, както работеше Христос. {6Т 273.2}

Благословенията на спасението – временни и духовни – са за цялото човечество. Има мнозина, които обвиняват Бога, че светът е изпълнен с лишения и страдания, но Бог никога не е възнамерявал да съществува такава мизерия. Никога не е възнамерявал един да има изобилие и разкош, а децата на друг да плачат за хляб. Господ е Бог на щедростта. Той е дал предостатъчно за нуждите на всички и чрез Своите представители, на които е поверил благата Си, е планирал да снабди нуждите на всеки човек. {6Т 273.3}

Нека тези, които вярват в Господното Слово, да прочетат наставленията в Левит и Второзаконие.

274

Тогава ще разберат какво обучение бе дадено на израилевите семейства. Макар че Божият избран народ трябваше да стои твърдо отделен и свят, разграничавайки се от народите, които не Го познават, те трябваше да се отнасят любезно с чужденеца. Не биваше да го гледат отвисоко за това, че не е от Израил. Трябваше да обичат чужденеца, тъй като Христос умира, за да спаси и него, както спасява и Израил. На всичките им благодарствени празненства, където те отбелязваха Божиите милости, чужденецът трябваше да е добре дошъл. По време на жетва трябваше да оставят на полето част от зърното за чужденците и бедните. Така и чуждениците можеха да споделят Божиите духовни благословения. Господ Бог на Израил заповяда те да бъдате приемани, ако изберат обществото на тези, които Го познават и почитат. По този начин щяха да научат закона на Йехова и да Го прославят чрез послушание. {6Т 273.4}

И днес Бог желае Неговите деца да предават на света духовните и временните Му благословения. Следните скъпоценни думи на Спасителя бяха изречени към всеки Негов последовател от всяка епоха: От него “ще потекат реки от жива вода”. {6Т 274.1}

Само че вместо да предават на света Божиите дарове, мнозина от изповядващите християнството са се обградили със собствените си тесногръди интереси и егоистично задържат Божиите благословения от своите ближни. {6Т 274.2}

Макар Бог в Своето провидение да е отрупал земята със даровете Си и да е изпълнил съкровищниците ѝ с благата на живота, на всяка крачка срещаме нищета и мизерия. Провидението е положило в ръцете на Своите човешки посредници изобилни средства за задоволяване нуждите на всички, но Божиите настойници са неверни. В християнския свят за екстравагантен показ се харчи толкова, че това би снабдило нуждите на всички гладни и би облякло всички голи. Мнозина, които са приели името на Христос, харчат парите си за егоистични удоволствия, за задоволяване на апетита, за силни напитки и скъпи деликатеси, за екстравагантни къщи, мебели и дрехи, а страдащите човешки същества едва удостояват със съжалителен поглед и дума на съчувствие. {6Т 274.3}

275

Каква мизерия съществува в самото сърце на така наречените християнски страни! Помислете за състоянието на бедните в нашите големи градове. В тях има множество човешки същества, които получават по-малко внимание и грижи и от добитъка. Има хиляди злочести деца – дрипави и полумъртви от глад, - върху чиито лица са изписани поквара и пороци. Семейства са натъпкани заедно в мизерни апартаменти, много - в тъмни мазета, вонящи на влага и мръсотия. В тези ужасни места се

раждат деца. Бебетата и децата нямат достъп до нищо привлекателно, нито до красотата на природата, която Бог е създал за радост на сетивата. Тези деца са оставени да пораснат и оформят характери според модела на низките си възприятия, окаянство и нечестив пример около себе си. Те чуват Божието име само в ругатни. Нечисти думи, алкохолни и тютюневи изпарения, морална деградация от всякакъв вид поразяват очите им и развърщават сетивата им. И от тези обиталища на окаянството се издигат сърцераздирателни вопли за храна и облекло чрез мнозина, които не знаят нищо за молитвата. {6Т 275.1}

Пред нашите църкви стои работа, за която мнозина имат съвсем смътна представа – работа, останала почти недокосната досега. “Огладнях – казва Христос – и Ме нахранихте, ожаднях и Ме напоихте, странник бях и Ме прибрахте, гол бях и Ме облякохте, болен бях и Ме посетихте, в тъмница бях и Ме споходихте” (Матей 25:35,36). Някои смятат, че щом дават пари за делото, са извършили всичко, което се изисква от тях, но грешат. Паричните дарения не могат да заместят личното служене.

276

Правилно е да даваме средства и много повече хора би трябвало да го правят, но лично служене се изисква от всеки – според силите и възможностите му. {6Т 275.2}

Делото за подкрепа на нуждаещите се, потиснатите, страдащите и отчаяните е същинското дело, за което трябва да копнее всяка църква, вярваща в истината за това време. Трябва да показваме нежното съчувствие на самарянина, задоволявайки физическите нужди, хранейки гладните, довеждайки в домовете си бездомните сиромаси, получавйки всеки ден от Бога сила и благодат, които да ни направят способни да достигнем най-големите дълбини на човешкото нещастие и да помогнем на онези, които вероятно не могат да си помогнат сами. Вършейки това, имаме благоприятната възможност да издигаме разпнатия Христос. {6Т 276.1}

Всеки църковен член трябва да чувства като свой специален дълг да работи за живеещите в неговия квартал. Проучете как бихте могли най-добре да помогнете на онези, които нямат интерес към религиозните въпроси. Когато посещавате приятели и съседи, показвайте интерес както към духовното, така им към временното им благополучие. Представяйте Христос като прощаващия греха Спасител. Канете съседите си у дома и четете заедно с тях от скъпата Библия и от книги, обясняващи нейните истини. Така, обединени в прости песни и пламенни молитви, ще докоснете сърцата им. Нека църковните членове се обучават във вършенето на това. То е точно толкова важно, колкото и спасението на невежите души в далечни земи. Ако някой чувства дълг към далечните души, нека има много повече, които чувстват дълг към скъпоценните души около себе си и да заработят също така усърдно за тяхното спасение. {6Т 276.2}

Часовете, така често прекарвани в забавления, които не освежават нито душата, нито тялото, би трябвало да се използват за посещаване на бедни, болни и страдащи, или за помагане на някой нуждаещ се. {6Т 276.3}

277

Когато помагате на бедните, презрените и отхвърлените, не работете за тях, покачени върху “кокилите” на собственото си достойнство и превъзходство, защото така няма да постигнете нищо.

Обърнете се истински и се научете от Онзи, Който е кротък и смирен по сърце. Винаги трябва да пускаме Господа пред себе си. Като Христови служители, не спирайте да си повтаряте, да не би да го забравите: “Те са с цена купени”. {6Т 277.1}

Бог апелира не само към вашата щедрост, но и към вашето жизнерадостно лице, насърчителни думи, и топло ръкостискане. Когато посещавате Божиите страдалци, ще откриете някои, които надеждата е напуснала – върнете им слънцето. Има души, които се нуждаят от хляба на живота – четете им от Божието Слово. Върху сърцето на други тегнат болки, каквито не може да изцери нито един земен лек или лекар – молете се за тях и ги заведете при Исус. {6Т 277.2}

В някои специфични случаи има хора, които се отдават на сантиментални чувства, водещи ги към импулсивни действия. Те може да смятат, че така вършат велико дело за Христос, но се лъжат. Тяхното усърдие скоро угасва и тогава Христовата служба остава пренебрегната. Бог не приема такова непостоянно служене – не можем да вършим добро на ближните си чрез емоционални, импулсивни действия. Спорадичните усилия за добро често принасят повече вреда, отколкото полза. {6Т 277.3}

Методите за подпомагане на нуждаещите се трябва да бъдат внимателно и с молитва проучвани. Необходимо е да търсим мъдрост от Бога, тъй като Той знае по-добре от късогледите смъртни същества как да се грижи за онези, които сам е създал. Има и такива, които дават безразборно на всеки, поискал тяхната помощ. И грешат! Опитвайки се да помагаме на нуждаещите се, трябва внимателно да им оказваме подходящия вид помощ. Някои от тях – след като получат помощ – продължават да живеят така, че отново да станат нуждаещи се. Те ще се облягат, докато виждат нещо, на което да се облягат.

278

Отделяйки на такива личности прекомерно внимание и време, може да насърчим безделието, безпомощността, разточителството и невъздържанието. {6Т 277.4}

Когато даваме на бедните, трябва да се питаме: “Насърчавам ли прахосничеството? Помагам или развалям?” Никой, който може сам да си изкарва прехраната, не трябва да разчита на други. {6Т 278.1}

Девизът “Светът ми е длъжен” в основата си е неистинен, измамен и ограбващ. Светът не е длъжен на никого, който е способен да работи и да печели за себе си. Но ако някой дойде пред вратата ни и помоли за храна, не бива да го отправяме гладен. Неговата бедност може да е в резултат на беда. {6Т 278.2}

Би трябвало да подпомагаме хората с големи семейства, които непрестанно се борят с бедността. Много вдовици със сирачета работят извънмерно и пряко силите си, за да задържат своите малки при себе си и да им осигурят храна, и облекло. Много такива майки умират от преумора. Всяка вдовица се нуждае от утехата на насърчителни и освежаващи думи, а много от тях трябва да получат и материална помощ. {6Т 278.3}

Нужно е да се назначат Божии мъже и жени – проникателни и мъдри, – които да издирват бедните и нуждаещите се най-напред в обществото от вярващи. Нека те да докладват пред църквата и да съвет какво да се направи. {6Т 278.4}

Вместо да насърчаваме бедните да мислят, че винаги могат да си получават храна и питие безплатно или почти безплатно, би трябвало да ги научим да си помагат сами. Да се стараем да им осигурим работа и, ако е необходимо, да ги научим как да работят. Нека членовете на бедните домакинства се научат да си готвят сами, да си шият и кърпят дрехите, да се грижат правилно за дома си. Нека

момчетата и момичетата изучат някой полезен занаят или търговия. Трябва да обучаваме бедните, за да могат да разчитат на себе си. Това е истинската помощ, тъй като не само ще ги направи самостоятелни, но и ще им даде възможност да помагат и на други. {6Т 278.5}

Според Божието намерение богатите и бедните трябва да бъдат тясно свързани чрез връзките на съчувствието и взаимопомощта. Той ни заповядва да се интересуваме от всеки случай на страдание и нужда, който стига до нашето знание. {6Т 279.1}

Не гледайте мрачно на задължението си да служите на страдащите хора. Не гледайте с безразличие или с презрение онези, чийто душевен храм е в руини. Тези хора са обект на Божествено състрадание. Този, Който е сътворил всичко, се грижи за всичко. Дори и такива, които са изпаднали до най-големите низини, не са извън обсега на Неговата любов и милост. Ако сме истински Негови ученици, ще проявяваме същия дух. Любовта, вдъхновена от любов към Исус, ще вижда във всеки човек – богат или беден – стойност, която не може да бъде измерена с човешки мерки. Нека животът ви разкрива любов, по-висша от всяка, която бих могла да се изрази с думи. {6Т 279.2}

Често човешките сърца се закоравяват от укора, но не могат да устоят на любовта, отправена към тях в Христос. Би трябвало да призоваваме грешника да не се чувства отхвърлен от Бога. Призовавайте го да гледа към Христос, Който единствен може да изцели душевната проказа, наречена грях. Разкрийте на отчаяния и обезсърчен страдалец, че и за него има надежда. Нека вашата вест бъде: “Ето Божият Агнец, Който взема греха на света!”. {6Т 279.3}

Бях наставена, че здравното мисионско дело ще открие в самите дълбини на деградацията хора, които, макар и отдали се на невъздържание и безпътни навици, ще откликнат на правилния начин на действие. Но те трябва да бъдат издирени и окуражени. Ще се изискват твърди, търпеливи и сериозни усилия, за да бъдат

издигнати от калатахора. Те не могат сами да се възстановят. Може и да чуят Христовия апел, но ушите им са твърде отъпели, за да схванат значението му, и очите им са твърде заслепени, за да видят нещо добро в своето предстояще.

280

Те са мъртви в своите престъпления и грехове. Но дори и те не бива да бъдат изключени от евангелската покана. Те ще приемат поканата: “Ела”. Може и да се чувстват недостойни, но Господ казва: “Принудете ги да влязат”. Няма да слуша извинения. С любов и благост поставя пред тях правдата. “А вие, възлюбени, като назидавате себе си във вашата пресвята вяра и се молите на Светия Дух, пазете себе си в Божията любов, очаквайки милостта на нашия Господ Исус Христос за вечен живот. И към едни, които са в съмнение, бивайте милостиви, други спасявайте, като ги изтръгвате из огъня” (Юда 20-23). Притискайте съвестта им с ужасните резултати от нарушаването на Божия закон. Показвайте им, че не Бог е Този, Който причинява болка и страдание, а човекът чрез собственото си невежество и грях се е докарал до това състояние. {6Т 279.4}

Правилно проведена, тази работа ще спаси много бедни грешници, пренебрегнати от църквите. Мнозина не от нашата вяра копнеят за същата тази помощ, която християните са длъжни да оказват. Ако Божиите люде покажат искрен интерес към своите ближни, мнозина ще бъдат достигнати от специалните истини за това време. Никога нищо не може да придаде толкова авторитет на делото, както

подпомагането на хората там, където се намират. Днес хиляди щяха да ликуват във вестта, ако онези, които твърдят, че обичат Бога и пазят Неговите заповеди, работеха, както работеше Христос. {6Т 280.1}

Когато по този начин здравното мисионско дело печели мъже и жени в спасително познание за Христос и Неговата истина, със сигурност в него ще се инвестират пари и сериозен труд, тъй като това е дело, което ще устои. {6Т 280.2}

281

Грижа за сираците

Измежду всички, нуждаещи се от нашия интерес, вдовиците и сираците имат най-силно основание да изискват нежното ни съчувствие. Те са обект на специалната Господна грижа. Оставени на християните и на доверието си в Бога. “Чисто и непорочно благочестие пред Бога и Отца е то що е – да пригледва човек сирачетата и вдовиците в неволята им, и да пази себе си неопетнен от света” (Яков 1:27). {6Т 281.1}

Мнозина, чиито бащи са починали с вяра, са починали в Божието вечно обещание, оставяйки своите обични с пълното доверие, че Господ ще се грижи за тях. А как се грижи Господ за тези опечалени души? Не прави чудеса, като им праща манна от небето, нито гарвани да им носят храна, но прави чудеса в човешките сърца, очиствайки душата от себелюбието и разпечатвайки изворите на великодушието. Изпитва любовта на Своите последователи, поверявайки на нежните им грижи опечалените и изоставените. {6Т 281.2}

Нека онези, които имат Божията любов, отворят сърцата и домовете си, за да вземат тези деца. Не е най-добрият план да се грижим за сираците в големи институции. Ако нямат роднини, способни да се грижат за тях, тогава би трябвало членовете на църквите или да осиновяват тези малки деца в собствените си семейства, или да им намират подходящи домове на други места. {6Т 281.3}

Тези деца са под специалното наблюдение на Христос и тяхното пренебрегване е лично оскърбление към Него. Всяко дело, извършено за тях в името на Исус, се приема като извършено за Него. {6Т 281.4}

Онези, които по някакъв начин ограбват средствата, които би трябвало да им се дадат; които отминават нуждите им с безразличие, ще отговарят пред Съдията на цялата земя.

282

“А Бог няма ли да отдаде правото на Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, ако и да се бави спрямо тях? Казвам ви, че ще им отдаде правото скоро.” “Защото съдът е немилостив към този, който не е показал милост” (Лука 18:7,8; Яков 2:13). Господ ни заповядва: “Да въвеждаш в дома си сиромаси без покрив” (Исаия 58:7). Християнството трябва да подкрепя майки, бащи и домове в грижата за тези изоставени. Състраданието към вдовици и сирачета, изявено в молитви и съответни дарения, ще се издигне във възпоменание пред Бога, за да получава наградата си през вечността. {6Т 281.5}

Пред всички, които искат да работят за Учителя, се открива широко поле за полезно действие в грижата за тези деца и младежи, лишени от бдящото ръководство на родители и от облагородяващото влияние на християнски дом. Много от тях са наследили лоши характерни черти и ако бъдат оставени

да израснат в невежество, ще бъдат въввлечени в отношения, които ще ги доведат до пороци и престъпления. Тези необещаващи деца трябва да бъдат поставени на места, подходящи за формирането на правилен характер, за да станат Божии чедя. {6Т 282.1}

Вие, които изповядвате, че сте Божии чедя, ще извършите ли своя дял в възпитанието на тези, които така силно се нуждаят от търпеливо наставление как да отидат при Спасителя? Ще извършите ли своята част като верни слуги на Христос? Ще се грижите ли за тези неоформени, може би неуравновесени умове със същата любов, която Христос е показал към вас? Душите на децата и младежите са в смъртна опасност, ако бъдат оставени сами на себе си. Те се нуждаят от търпеливо наставление, от любов и нежна християнска грижа. {6Т 282.2}

Дори и да нямаше откровение, което да ни посочва нашия дълг, онова, което виждат очите ни и онова, което знаем за неизменната връзка между причина и следствие, би трябвало да ни подбуди да спасяваме тези нещастни хора. Ако членовете на църквата влагаха в тази работа същата енергия, такт и умения, които влагат в ежедневните си бизнесотношения и в живота си, ако търсеха мъдрост от Бога и сериозно проучваха как могат да бъдат полезни на тези недисциплинирани деца, много души, готови да погинат, щяха да бъдат спасени! {6Т 282.3}

283

Ако родителите бяха истински загрижени за спасението на собствените си деца, ако ги издигаха в молитвите си до престола на благодатта и живееха съобразно своите молитви, знаейки, че Бог ще им сътрудничи, щяха да служат по-успешно и на децата извън собствените сисемейства, и особено за онези, на които липсва родителски съвет и ръководство. Господ призовава всеки член на църквата да изпълни своя дълг към сираците. {6Т 283.1}

Работа по подобие на Христос

Когато се грижим за децата, не трябва да го правим само по задължение, но от любов, тъй като Христос е умрял и за тяхното спасение. Той е придобил тези нуждаещи се от нашата грижа души и очаква да ги обичаме така, както Той е възлюбил нас в греховете и непокорството ни. Любовта е средството, чрез което Бог работи, за да привлече сърцето към Себе Си, защото “Бог е любов”. Всяко дело на милост може да бъде успешно само чрез този принцип – ограниченото трябва да се обедини с Безграничния. {6Т 283.2}

Тази работа за другите изисква усилие, себеотрицание и саможертва. Но какво е малката жертва, която ние можем да дадем, в сравнение със жертвата, която Бог е направил за нас, дарявайки ни Своя единороден Син? {6Т 283.3}

Бог ни дава благословенията Си, за да можем ние да ги предаваме на други. Когато Го молим за ежедневния хляб, Той поглежда в сърцето ни да види дали ще го споделим с по-нуждаещи се от нас. Когато се молим: “Боже, бъди милостив към мене – грешника”, Той наблюдава да види дали ще проявим състрадание към онези, с които влизаме в контакт.

284

Това е доказателството за нашата връзка с Бога – ако сме милостиви така, както е милостив нашият Небесен Баща. {6Т 283.4}

Бог винаги дава. И на кого се поверяват Неговите дарове? На притежавашите свършен характер ли? “Той прави слънцето Си да изгрява и на злите, и на добрите и дава дъжд на праведните и на неправедните” (Матей 5:45). Въпреки греховността на хората, въпреки че толкова често оскърбяваме Христовото сърце и доказваме, че не заслужаваме прошка, въпреки това, когато Го помолим за такава, Той не ни обръща гръб. Неговата любов свободно тече към нас и Той ни заповядва: “Да се обичате един друго, както Аз ви възлюбих” (Йоан 13:34). {6Т 284.1}

Братя и сестри, моля ви да изследвате внимателно този въпрос. Размислете върху лишенията на сираците без бащи или майки. Не се ли трогват сърцата ви, когато гледате техните страдания? Вижте дали не можете да направите нещо, за да се погрижите за тези безпомощни деца. Доколкото е според силите ви, създайте дом за бездомните. Нека всеки бъде готов да вземе участие в подпомагането на това дело. Господ казва на ап. Петър: “Паси агънцата ми”. Тази заповед е към нас и когато отваряме домовете си за сираците, ние я изпълняваме. Нека Исус не бъде разочарован от вас! {6Т 284.2}

Вземете тези деца и ги представете пред Бога като благоухание. Измовете Неговите благословения над тях и след това ги моделирайте и оформяйте според Христовата заповед. Ще оправдае ли нашият народ това свято доверие? Ще бъдат ли оставени да страдат и да тръгнат по греховните пътища онези, за които Христос е умрял, поради нашето повърхностно благочестие и светски амбиции? {6Т 284.3}

Божие Слово е богато на наставления как да се отнасяме с вдовиците, сирачетата, нуждаещите се и сиромасите. Ако всички се покоряваха на тези наставления, сърцето на вдовицата щеше да пее от радост, гладуващите малки деца щяха да бъдат нахранени, изоставените – облечени и онези, които са близо до погиване, избавени.

285

Небесни същества ни наблюдават и когато ние – пропити от усърдие за Христовата чест – посветим себе си като проводници на Божието провидение, тези небесни вестители ще ни дадат духовна сила, така че да надвиваме трудностите и да тържествуваме над препятствията. {6Т 284.4}

И какви благословения ще възнаградят работниците! За мнозина лениви и себелюбиви егоцентрици това ще бъде като възкръсване от смъртта. Сред нас ще настъпи възраждане на небесното милосърдие, ще се виждат мъдрост и усърдие. {6Т 285.1}

Съпруги на служители осиновяват сирачета

Беше поставен въпросът дали съпругата на църковен служител би трябвало да осиновява малки деца. Отговарям: Ако тя няма склонност или умения да се ангажира с мисионска работа извън дома си и чувства като свой дълг да вземе сирачета, за да се грижи за тях, може да извърши това добро дело. Но нека изборът на деца се направи най-напред измежду сираци, чиито родители са били пазители на съботата. Бог ще благослови мъжете и жените, ако с щедро сърце споделят дома си с бездомните. Но ако съпругата на служителя може да вземе лично участие в делото, би трябвало да съсредоточи силите си върху Бога като християнски работник. Би трябвало да бъде истински помощник на съпруга си, да го подкрепя в работата му, да усъвършенства интелекта си и да подпомага разпространяването на благата

вест. Пътят е отворен за смирените и посветени жени, изпълнени с Христовата благодат – да посещават нуждаещите се и да разпръскват светлина в обезсърчените души. Те могат да привдигат скърбящите, молейки се заедно с тях и да им посочват Христос. Не би трябвало да посещават времето и силите си само на едно безпомощно смъртно същество, което изисква непрестанна грижа и внимание. Не би трябвало доброволно да връзват по този начин ръцете си. {6Т 285.2}

286

Домове за сираци

Когато се направи всичко възможно за прибирането на сирачетата в собствените ни домове, в света ще останат още много нуждаещи се, за които трябва да се погрижим. Те може да са дрипави, груби и непривлекателни от всяка гледна точка, но са “с цена купени” и са точно толкова скъпоценни в Божиите очи, колкото и нашите собствени деца. Те са Божия собственост, за която християните носят отговорност. Техните души – казва Господ – “ще изискам от ръката ти”. {6Т 286.1}

Грижата за тези нуждаещи се е добро дело, но все пак в тази епоха Господ не ни дава указания като народ да основаваме големи и скъпи институции с такава цел. Ако, въпреки това, сред нас има хора, които се чувстват призовани от Бога да основават институции за грижа за сираците, нека последват своето убеждение за служене. Но ако се грижат за сиромасите на света, трябва търсят подкрепата на света. Не бива да отвличат хората, на които Господ е дал най-важната задача, давана някога на хора – разнасянето на последната вест на милост “до всеки народ, племе, език и люде”. В Господнята съкровищница трябва да има излишък, който да послужи за делото на Благовестието в “далечни земи”. {6Т 286.2}

Нека тези, които се чувстват натоварени с бремето за основаване на такива заведения, си намерят мъдри хора, които да представят нуждите на бедстващите пред света и да събират средства. Нека бъдат събудени и хората в света, нека онези, които чувстват, че е необходимо да се направи нещо в полза на бедните и сираците, да агитират в различните църкви. Във всяка църква има хора, които се боят от Бога. Нека и към тях се отправи апел, че Бог им е възложил това дело. {6Т 286.3}

Институтите, основани от наши хора с цел грижа за сираците, инвалидите и възрастните измежду нас, би трябвало да бъдат подкрепяни.

287

Нека не бъдат оставяни да мизерстват и така да нанасят укор върху Божието дело. Подкрепянето на такива заведения не бива да се разглежда само като дълг, но и като скъпоценна привилегия. Вместо да си правим ненужни подаръци един на друг, нека предоставим подаръците си на бедните и безпомощните. Когато Господ види, че даваме най-доброто от себе си за облекчаване на тези нуждаещи се, ще подтикне и други да се присъединят към това добро дело. {6Т 286.4}

Планирането на сиропиталищата не трябва да бъде насочено само към задоволяване на децата с храна и облекло, но и към поставянето им под грижата на християнски учители, които ще ги възпитават в познание на Бога и Неговия Син. Работещите в това направление е необходимо да бъдат мъже и жени

с голямо сърце, ентузиазирани и вдъхновени от Голготския кръст. Трябва да бъдат образовани и жертвоготовни, да работят, както Христос е работил за Божието дело и в полза на хората. {6Т 287.1}

Когато бездомните бъдат поставени на място, където да получат познания, щастие и добродетели, и станат синове и дъщери на Небесния Цар, ще бъдат подготвени да извършат Христово подобно дело в обществото. Трябва да бъдат възпитани така, че самите те да помагат на други. Така доброто дело ще се разшири и утвърди. {6Т 287.2}

-

Коя майка някога е обичала детето си така, както Исус обича Своите деца? Той наблюдава обезобразените им характери с по-дълбока и по-силна любов от която и да е майка. Вижда бъдещото възмездие за лошото им поведение. Затова нека направим всичко, което е възможно да бъде направено, за пренебрегнатите души. {6Т 287.3}

288

Здравното мисионско дело и Тройната ангелска вест

Бях наставена отново и отново, че здравното мисионско дело трябва да бъде свързано с делото на Тройната ангелска вест, както ръката е свързана с тялото. Под указанията на Божествения Глава те трябва да действат заедно, за да бъде подготвен пътят за завръщането на Христос. Дясната “ръка” на “тялото” на истината трябва да е винаги активна, винаги да работи и Бог ще я укрепи. Но тя не бива да става “тяло”. В същото време “тялото” не бива да казва на “ръката”: “Нямам нужда от теб”. Тялото се нуждае от ръката, за да работи активно и настойчиво. И двете части имат своята определена работа и всяка от тях ще преживее голяма загуба, ако работи независимо от другата. {6Т 288.1}

Делото за проповядване на Тройната ангелска вест не се зачита от някои така, както Бог е планирал. Към него се отнасят като към маловажна работа, докато то би трябвало да заема важно място в средствата за спасението на човека. Умовете на хората трябва да бъдат привлечени от Писанията като най-успешно средство за спасяване на души, а служенето на Словото е най-голямата възпитателна сила за постигането на този резултат. Тези, които се отнасят с пренебрежение към служенето и се опитват да ръководят здравното мисионско дело независимо, се опитват да отделят ръката от тялото. Какъв ще бъде резултатът? Ще виждаме “ръце”, летящи насам-натам, пилеещи средства без указания от Главата. Делото ще бъде непропорционално и небалансирано. Не би могло да е според Божия план ръката да заеме мястото на цялото тяло, защото служенето ще бъде омаловажено или напълно пренебрегнато.

289

Това би объркало и помрачено умовете и много части от Господнето лозе биха останали неразработени. {6Т 288.2}

Здравното мисионско дело би трябвало да бъде част от работата на всяка църква в нашата страна. Откъснато от църквата, то скоро би се превърнало в странна смесица от неорганизирани части. Ще консумира, без да произвежда. Вместо да действа като Божия помагача ръка за напредъка на истината, ще изсмуква живота и силата на църквата и ще отслабва вестта. Ръководено независимо, то не само ще поглъща дарби и средства, нужни за други неща, но и в самата работа по подпомагане на безпомощните отделно от служенето на Словото, хората ще стигат дотам, че да се подиграват на библейската истина. {6Т 289.1}

Евангелското служене трябва да придава постоянство и стабилност на здравното мисионско дело, а то самото се нуждае от здравното дело, за да демонстрира практическата работа на Евангелието. Нито една от двете части не е цяла без другата. {6Т 289.2}

Вестта за скоро завръщания се Спасител трябва да бъде занесена навсякъде по света и всяка нейна част трябва да бъде белязана от тържествено величие. Голямото лозе трябва да се обработва и мъдрият земеделец ще работи така, че всяка негова част да дава плод. Ако живите принципи на истината се съхраняват чисти в здравното мисионско дело – неосквернени от нищо, което би помрачило техния блясък, Господ ще царува над делото. Ако носещите тежкото бреме останат верни и непоколебими в принципите на истината, Господ ще ги подкрепя и насърчава. {6Т 289.3}

Съюзът, който трябва да съществува между здравното мисионско дело и служенето, е ясно показан в петдесет и осмата глава на Исаия. Хората, които се ангажират с делото, както то е представено тук, ще получат мъдрост и благословения. Тази глава е категорична и съдържа достатъчно, за да просвети всеки, който желае да върши Божията воля.

290

Тя показва изобилните възможности да служим на страдащото човечество и в същото време да бъдем инструменти в Божията ръка за занасяне светлината на истината до погиващия свят. Ако делото на Тройната ангелска вест се върши правилно, служенето няма да бъде поставяно на долно място, нито бедните и болните ще бъдат пренебрегвани. В Словото Си Бог е съчетал тези две направления на делото и човек не би трябвало да ги разлъчва. {6Т 289.4}

Може би съществува (съществува!) опасност да изгубим от поглед великите принципи на истината, докато работим за бедните (което е само по себе си добро дело). Вършейки го обаче, винаги трябва да имаме предвид, че духовните нужди и спасението на душата са най-важни. В усилията си да задоволим временните нужди има опасност да се отделим от последната евангелска вест и от нейните най-важни характеристики. Както се ръководи на някои места, здравната мисионска работа поглъща дарби и средства, принадлежащи на други направления в делото, а усилията в по-директно духовни направления се пренебрегват. Поради непрестанно нарастващите възможности за служене на временните нужди на хората от всички класи, има опасност това дело да засенчи вестта, която Бог ни е дал да занесем във всеки град – прогласяване на скорошното завръщане на Христос, необходимостта от послушание към Божиите заповеди и свидетелството на Исус. Тази вест е центърът на нашето дело. Тя трябва да бъде прогласявана с висок вик и да достигне целия свят. Както у нас, така и в чуждестранните полета, представянето на здравните принципи трябва да бъде свързано с нея, а не независимо от нея, нито пък да заема нейното място. Освен това не би трябвало да поглъща толкова много вниманието, че да бъдат

омаловажавани останалите неща. Господ ни е наставил да се грижим за делото във всичките му направления, за да може то да се развива пропорционално, хармонично и балансирано. {6Т 290.1}

291

Истината за това време обхваща цялото Благовестие. Правилно представено, то ще предизвика у човека онези промени, които ще станат доказателство за силата на Божията благодат в сърцето. Ще се извърши цялостна работа и ще се развие една цялостна личност. Затова нека не се тегли черта между искреното здравно мисионско дело и служенето на Благовестието. Нека те се слоят в отправяне на поканата: “Елате, защото всичко е готово”. Нека се свържат в един неразделен съюз, както ръката е свързана с тялото. {6Т 291.1}

Здравни мисионски работници

Господ се нуждае от работници с всякакви умения. “Той даде на едни да бъдат апостоли, други пророци, други пък - благовестители, а други – пастири и учители за делото на служенето, за назиданието на Христовото тяло, с цел да се усъвършенстват светиите, докато всички достигнем в единство на вярата и на познаването на Божия Син в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота” (Ефесяни 4:11-13). {6Т 291.2}

Всяко Божие чедо трябва да притежава осветена преценка, за да разбира делото като цяло, а също и връзката между отделните му части, така че нито една от тях да не липсва. Полето е голямо и има да се извърши велико дело на реформа не в едно или две направления, но във всяко. Здравното мисионско дело е част от него, но никога не бива да се превръща в средство за отделяне на работниците от служенето им от тяхното работно поле. Образованието на учениците в здравното мисиониране не е завършено, докато те не бъдат обучени да работят във връзка с църквата и с проповядването. Нека да бъдат полезни и на онези, които се обучават за служители и чиято работа би се подобрила много, ако бъдат просветени върху голямата и важна тема на здравето. Нужно е влиянието на Светия Дух, за да може делото да бъде правилно балансирано и да напредва стабилно във всяко направление. {6Т 291.3}

292

"Едно"

Божие дело е едно и Божият народ трябва да бъде едно. Господ не е давал указания която и да е част от вестта да бъде разнасяна самостоятелно или да стане всепоглъщаща. Винаги е обединявал здравното мисионско дело с проповядването на Словото. Той изпрати дванадесетте апостоли, след това и седемдесетте, за да проповядват Благовестието на хората и им даде сила да изцеляват болни, и да изгонват бесове в Негово име. По този начин трябва да пристъпват към работата си и Господните вестители днес. Днес към нас е отправена вестта: “Както Отец изпрати Мен, така и Аз изпращам вас. И като рече това, духна върху тях и каза им: “Приемете Светия Дух” (Йоан 20:21, 22). {6Т 292.1}

Сатана ще изобретява всякакви възможни планове, за да разделя онези, които Бог се старае да направи едно. Но ние не бива да бъдем подлъгвани от неговите измами. Ако здравното мисионско дело работи като част от Благовестието, светските хора ще видят извършеното добро, ще бъдат убедени в неговата искреност и ще дадат помощта си. {6Т 292.2}

Приближава се краят на земната история и Бог призовава всички да издигнат стандартите: “Тук са тези, които пазят Божиите заповеди и вярата Исусова”. Спасителят призовава Своя народ да работи в свършена хармония. Призовава онези, които работят в здравното дело, да се обединят с проповядването; проповедниците - да сътрудничат със здравните мисионски работници и църквата да поеме възложения ѝ дълг – да издигне стандарта на истинската реформа на собствената си територия, оставяйки обучените и опитни работници да тежат на мястото си в своята област. Не бива да се изговаря нито една обезсърчителна дума към никого, защото това наскърбява Христовото сърце и доставя голяма радост на противника. Всички имат нужда от кръщение със Светия Дух, всички трябва да се въздържат от неодобрителни и презрителни забележки, и да се приближават до Христос, за да могат да оценят тежките отговорности, които носят Неговите съработници.

293

“Обединете се, сплотете се” – са думите на небесния Наставник. Единството е сила, разединението е слабост и поражение. {6Т 292.3}

-

В работата си за бедните и нещастните трябва да се пазим да не поемаме отговорности, които не бихме могли да носим. Преди да приемаме планове и методи, които изискват големи разходи на средства, трябва да преглеждаме дали те носят небесния подпис. Бог не разрешава изгласването на едно направление от делото напред за сметка на другите. Той е предвидил здравното мисионско дело да подготви пътя за представяне на спасителната истина за това време – прогласяването на Тройната ангелска вест. Ако този план бъде следван, вестта няма да бъде засенчвана, нито напредъкът ѝ спъван. {6Т 293.1}

-

Бог не изисква нито многобройни институти, нито огромни сгради, нито голям показ, а съгласуваните действия на един специален народ – народ, избран от Него и скъпоценен. Всеки човек трябва да застане на своето място, мислейки, говорейки и действайки в съгласие с Божия Дух. Тогава и само тогава делото ще бъде завършено, хармонично и цялостно. {6Т 293.2}

294

Небрежност на църквата и проповедниците

В поканата за евангелската вечеря Господ Исус Христос посочва работата, която трябва да се извърши – работа, която трябва да вършат църквите на всяко място – на север, юг, изток и запад. {6Т 294.1}

Очите ни трябва да бъдат помазани с небесен колурий, за да забележат около себе си възможностите за служене на Бога. Той постоянно призовава Своя народ да отиде “по пътищата и по оградите” и да застава хората да влязат, за да се напълни домът Му; защото дори пред самите ни прагове има семейства, към които не сме показали достатъчен интерес, за да почувстват, че ни е грижа за техните души. Това е най-спешното дело, за което Господ призовава църквата Си. Не бива да стоим, питайки се: “Кой е моят ближен?”. Трябва да помним, че нашият ближен е онзи, който най-много се нуждае от съчувствието и помощта ни. Нашият ближен е всяка душа, наранена и поразена от противника. Нашият ближен е всеки, който е Божия собственост. В Христос различията между хората са пометени. Няма териториално разделение, нито изкуствени различия, няма касти или класи. {6Т 294.2}

Пренебрегнати възможности

Духът на добрия самарянин не се проявява достатъчно в нашите църкви. Мнозина нуждаещи се са подминавани така, както свещеникът и левитът подминаха ранения пътник, изоставен да умре край пътя. Точно онези, които най-много се нуждаят от силата на Небесния Лечител, за да излекува раните им, остават незабелязани, без някой да се е погрижил за тях.

295

Мнозина се държат така, сякаш е достатъчно да знаят, че Сатана поставя капани пред всяка душа, и могат да си отидат у дома, без да се погрижат за изгубената овца. Очевидно е, че онези, които проявяват такъв дух, не са участници в Божественото естество, но притежават чертите на Божия противник. {6Т 294.3}

Някой трябва да изпълни Христовата поръчка, някой трябва да извърши делото, което Той е започнал на земята. И тази привилегия е дадена на църквата. Тя е създадена с тази цел. Защо, тогава църковните членове не приемат тази отговорност? Има обаче и такива, които виждат голямата небрежност, виждат нуждите на мнозина в техните страдания и лишения, разпознават в тези души онези, за които Христос е дал живота Си. Сърцата им се затрогват от състрадание и те впрягат всичките си сили в работа. Заемат се с делото да организират всички, които биха им сътрудничили в разнасяне на евангелската истина до хората, затънали в пороци и престъпления, за да бъдат избавени от разгулния живот и греха. Онези, които заработят в това дело на християнска помощ, вършат Божията воля и Той приема както тях, така и труда им. Работата в това направление трябва да бъде одобрявана, подкрепяна и сериозно поета от всеки адвентист от седмия ден. Когато пренебрегва това дело в собствените си редове, когато отказва да поеме това бреме, църквата търпи голяма загуба. Ако се заеме с него както би трябвало, ще има на разположение средства за спасяване на много души. {6Т 295.1}

Поради тази небрежност Бог е гледал с неодобрение на църквата. Мнозина показват любов към удобствата и към егоистичните удоволствия. Те, които са имали привилегията да познават библиейската истина, не са я внесли във “вътрешното светилище” на душата си.

296

Бог ще държи всички тях отговорни за дарбите, които не са Му върнали чрез честно и вярно служене, полагайки всяко възможно усилие да търсят и спасяват изгубените. Тези лениви слуги са представени като идващи на сватбената вечеря без сватбарска дреха – мантията на Христовата правда. Те уж са приели истината, но не са я практикували. Привидно “обрязани”, всъщност те са между “необрязаните”. {6Т 295.2}

Защо не сме запалени от Христовия Дух? Защо жалните викове на страдащия свят ни трогват толкова малко? Осъзнаваме ли възвишената си привилегия да добавяме звезди към Христовата корона – души, освободени от веригите, с които Сатана ги е вързал, спасени души в Божието царство? Църквата трябва да осъзнае своя дълг да занесе благовестието на настоящата истина до всяко същество. Настойчиво ви умолявам да четете третата и четвъртата глави на Захария. Ако тези глави бъдат разбрани, ако бъдат приети, ще бъде извършена работа за гладуващите и жадуващите за правдата – работа, която за църквата означава: “Вървете напред и нагоре”. {6Т 296.1}

Резултати от пренебрегването

Където и да се основе църква, всичките ѝ членове трябва активно да се включат в мисионска работа. Трябва да посещават всяко семейство в околността и да познават духовното им състояние. Ако изповядващите християнството се бяха ангажирали с тази работа от деня, в който имената им за първи път са били записани в църковните книги, нямаше да съществува така широко разпространеното днес неверие, такива дълбини на неправдата и такова несравнимо нечестие, каквото понастоящем виждаме в света. Ако всеки църковен член се старал да просвети други хора, днес хиляди по хиляди щяха да стоят рамо до рамо с пазещия заповедите Божи народ. {6Т 296.2}

Резултатите от небрежността на църквата в работата за Христовото дело се наблюдават не само в света.

297

Поради същата причина това състояние на нещата се е пренесло и в църквата и е помрачило висшите и свети интереси на Божието дело. В църквата е навлязъл дух на криткуване и горчивина и духовната проникателност на мнозина е била замъглена. Поради всичко това Христовата кауза търпи големи загуби. Небесни същества чакат, за да сътрудничат на човешките, но ние не осъзнаваме тяхното присъствие. {6Т 296.3}

Нужда от покаяние

Назрял е моментът да се покаем. Целият Божи народ трябва да е заинтересуван от вършенето на добро. Всички трябва да обединят сърцата и душите си в сериозно старание да привдигат и да благовестят на своите ближни. Необходимо е да облекат сватбената дреха, която Христос им е осигурил, за да бъдат подготвени за работата в Неговото дело. Не бива да приемаме напразно Божията благодат, а да работим със смирение и посветено благоговение надлъж и шир, посвещавайки на Бога цялото си служене и всичките си способности. {6Т 297.1}

Сред Божия народ трябва да настъпи пробуждане. Цялата църква ще бъде изпитана. Притежаващият светска мъдрост човек, който размишлява и планира и в чийто ум са още собствените му дела, трябва да се старае да стане мъдър по въпросите от вечен интерес. Ако вложи в спечелването на небесното съкровище и в живота, който се съизмерва с Божия, толкова много енергия, колкото влага в осигуряването на светска печалба, какво не би могъл да извърши? {6Т 297.2}

Неверният настойник не обогати себе си с благата на своя господар; просто ги пропиля. Позволи на леността да заеме мястото на искрената работа от цяло сърце. Показа се неверен в усвояването на благата на своя господар.

Неверни настойници, не виждате ли, че ще изгубите душите си, ако не сътрудничите на Бога и не посветите най-добрите си таланти на Господаря?!

298

Умът ви е даден, за да знаете как да работите. Очите са ви дадени, за да внимавате и да разпознавате дадените ви от Бога възможности. Ушите са ви дадени, за да слушате Божиите заповеди. Коленете са ви дадени, за да коленичите три пъти на ден в сърдечна молитва. Нозете са ви дадени, за да тичате в пътя на Божията воля. Мисли, усилия и таланти трябва да бъдат употребявани, за да се подготвите да завършите небесното училище и да чуете от устата на Онзи, Който победи всички изкушения заради нас, думите: “На този, който победи, ще дам да седне с Мен на Моя престол, както и Аз победих и седнах с Отца Си на Неговия престол”. “Така казва Господ на силите: Ако ходиш в пътищата Ми и пазиш наредбите Ми, тогава ти пак ще пазиш дома Ми и пак ще пазиш дворовете Ми: и ще ти дам свободен достъп между стоящите тук” (Откровение 3:21; Захария 3:7). Ако не сътрудничите на Бога, предавайки Му себе си и вършейки Неговото дело, ще бъдете сметени за неподготвени да сте част от Неговото чисто небесно царство. {6Т 297.3}

Небрежност на проповедниците

Фактът, че се бях посветила да посочвам опасността от твърде много накланяне на везните в полза на здравното мисионско дело за сметка на останалите направления в делото, не означава, че онези, които се държат настрана от здравното дело, имат извинение. Онези, които не са му симпатизирали, сега трябва да бъдат много внимателни какво говорят, тъй като нямат познания по този въпрос. Какъвто и да е постът им в конференцията, трябва много да се пазят да не правят сантиментални изказвания, които не биха помогнали на никого. Безразличието и противопоставянето, които мнозина проявяват по този въпрос, е в противоречие с голямото влияние на думите им. Те не са далновидни. {6Т 298.1}

299

Някои се притесняват и объркват, виждайки, че здравното мисионско дело става непропорционално и поглъща толкова много дарби и средства; щото далеч надминава извършеното в останалите направления. И какво означава това? Дали, че ръководителите на здравното дело правят твърде много,

или че ръководителите на останалите направления правят твърде малко? Беше ми представено, че в много направления ние извършваме само една малка част от това, което би трябвало. В нашето служене не се проявяват онези вяра, ревност и енергия, които би трябвало. Усилията на мнозина са посредствени и вяли. Това е доказателство, че дадената ни от Бога светлина относно нашия дълг и привилегии не ни е оказала въздействие. Хората са заменили Божиите планове със свои собствени. Поръчано ми е да заявя, че напредъкът на здравното дело е според Божия план. Необходимо е това дело да се върши, истината трябва да се разнася “по пътища и пътеки”. А служители и църковни членове трябва да се събудят и видят необходимостта от сътрудничество с това направление на работата ни. {6Т 299.1}

Онези, които са почувствали дълга на християнското дело на помагане, удостоверяват със сериозна и неуморна енергия чрез делата си, че не са съгласни да бъдат вярващи само на теория. Опитват се да живеят според светлината. Прилагат вярата си на практика. Съчетават вяра и дела. Вършат точно онова, което Господ е определил да се върши, и на много души се дава просветление, убеждение и помощ. {6Т 299.2}

Равнодушието на много наши проповедници към здравната реформа и към здравното мисионско дело е учудващо. Дори онези, които не изповядват християнството, се отнасят към този въпрос с по-голямо уважение от някои наши хора и постигат по-голям напредък от нас. {6Т 299.3}

Защо – питам аз – някои от нашите братя проповедници изостават толкова много в прогласяването на висшата тема за въздържанието?

300

Братя мои, даденото към вас слово е: “Прегърнете делото на здравната реформа, продължете напред!”. Ако смятате, че здравното дело придобива твърде големи размери, вземете от хората, работещи в него, заедно с вас - във вашето поле на действие – двама тук и двама там. Приемете тези здравни мисионери така, както бихте приели Христос, и вижте каква работа могат да извършат. Ще откриете, че това не са джуджета в религиозната опитност. Вижте дали по този начин не бихте могли да влеете повече небесен живот в църквите. Вижте дали някои няма да сграбчат обучението, от което толкова много се нуждаят, и да занесат свидетелството: “Бог обаче, Който е богат на милост, поради голямата любов, с която ни е възлюбил, даже когато мяхме мъртви чрез престъпленията си, съживи ни заедно с Христос (по благодат сте спасени) и като ни съвъзкреси, тури ни да седим с Него в небесни места в Исус Христос” (Ефесяни 2:4-6). Нашата голяма нужда е единство, съвършено единение в Божието дело. {6Т 299.4}

Онези, които не осъзнават важността и аспектите на здравното дело, не би трябвало да се чувстват в правото си да контролират каквато и да е част от него. Те имат нужда от нарастващо познание за всяко направление в здравната реформа. Имат нужда от очистване, освещение и облагородяване. Имат нужда да бъдат претопени и оформени по Божието подобие. Тогава ще разберат, че здравното дело е част от Божието дело. Причината, поради която толкова много църковни членове не разбират това, е че не следват своя Водач стъпка по стъпка в себеотрицанието и саможертвата. Здравното дело е Божие дело и носи Неговия подпис. И докато то не поглъща толкова много средства, че да засенчва или осакатява нещата, които би трябвало да се вършат и в другите области, не бива да се счита за маловажно. {6Т 300.1}

Служенето на Благовестието е за прогласяване на истината на болните и здравите.

301

Тя съчетава здравното мисионско дело и проповядването на Словото. Съчетаването на тези две средства дава възможности за споделяне на светлината и представяне на Евангелието на всички класи и слоеве в обществото. Бог иска проповедниците и църковните членове да проявят решителен, активен интерес към здравното дело. {6Т 300.2}

Да бъдат намерени хората там, където са, независимо от положението и състоянието им, и да им се помогне по всеки възможен начин – това е евангелско служене. Тези, чиито тяло е болно, почти винаги имат и болен ум; а когато душата е болна, тялото също бива поразено. Служителите трябва да считат за част от работата си служенето на болните и измъчените винаги когато им се предостави възможност. Служителят на Благовестието е длъжен да представя вестта, която трябва да бъде приета, ако хората искат да бъдат осветени и подготвени за идването на Господа. Това дело трябва да обхване всичко, което обхващаше и Христовото служене. {6Т 301.1}

Защо тогава всички наши проповедници не сътрудничат от сърце на онези, които работят за напредъка на здравното дело? Защо не изучават внимателно живота на Христос, за да разберат как работеше Той, и след това да последват Неговия пример? Прилича ли на вас – призованите служители на Христос, които имат пред себе си Неговия пример – да стоите отстрани и да критикувате същата онази работа, която Той е вършил между хората? Работата, която в момента се върши в здравните мисионски отдели, трябваше да бъде свършена преди години; и щеше да бъде, ако Божият народ се беше обърнал твърдо към истината, ако беше изучавал Словото със смирено сърце, ако благоговееше пред Бога на Всемира и беше изследвал Неговата воля, вместо да угажда на себе си. Ако нашият народ бе извършил тази работа, много способни и влиятелни хора щяха да бъдат обърнати и да се присъединят към нас в прогласяването на вестта за скорошното завръщане на Христос. {6Т 301.2}

302

Хората, които разбират от физиология и хигиена, ще намират начин в своята проповедническа работа да просвещават другите относно правилното и интелигентно отношение към физическите, умствените и моралните способности. Ето защо тези, които се подготвят за проповядване, трябва да изучат старателно човешкия организъм, за да знаят как да се грижат за тялото не с помощта на лекарства, а със средства от “лабораторията” на природата. Господ ще благослови онези, които полагат всяко усилие да се предпазват от болести и да учат другите как да зачитат като нещо свещено здравето както на тялото, така и на душата. {6Т 302.1}

Посланиците на Христос – онези, на които са поверени живите Божии откровения, – могат да бъдат двойно по-полезни, ако знаят как да помагат на болните. Практическите познания по здравната реформа ще подготвят мъже и жени по-добре да прогласяватна света вестта за Божията милост и за Неговото възмездие. {6Т 302.2}

Необходимо е проповедниците да бъдат и възпитатели, които разбират и оценяват нуждите на хората. Те би трябвало да насърчават църковните членове да придобиват практически познания върху всички направления на мисионското дело, за да могат да бъдат благословение за всички класи хора. Трябва бързо да разпознават онези, които оценяват въпросите, свързани с духовния живот; които притежават такт и способности да бдят и да се грижат за душите, за които ще дават сметка. Би трябвало

да подкрепят такива хора в организирането на ударни сили в църквите, такаче мъже, жени и младежи с различни темпераменти, призвания и положение да поемат своя дял от работата, която трябва да се извърши, като употребява дадените им от Бога таланти в най-значимата служба за Него. {6Т 302.3}

Нашите идеи за християнска балготворителност щяха да проработят, ако ги бяхме разширили. Практическата работа ще извърши много повече от проповедите. Идеите на нашите служители трябва да се разширят и те трябва да говорят от сериозна лична опитност думи, които да събудят неизползваните сили на нашите хора.

303

Необходимо е да придобиват все по-дълбок поглед върху собствения си живот и върху живота на другите чрез ежедневна връзка с Бога и така да разширяват кръга на своето влияние. По този начин ще станат съработници на Христос, способни да просветят и другите, тъй като самите те са проводници на светлина. {6Т 302.4}

-

Ако членовете на църквата “копаят по-дълбоко” и правят своята основа солидна, ако приковават душите си към вечната Скала, ако се учат да обичат Бога над всичко, ще се научат да обичат и своя ближен както себе си. {6Т 303.1}

Божията сила бива прославена, когато човешкото сърце е нежно, чувствително към воплите на другите и е изпълнено със състрадание към тяхната мъка. Божии ангели са готови да сътрудничат на човешките в служенето им за душите. Когато Светият Дух работи върху нашето сърце и ум, няма да бягаме от своите задължения и отговорности, няма да “минаваме от другата страна”, оставяйки ранената и безпомощна душа в нещастieto й. {6Т 303.2}

-

С цената на собствената Си кръв Христос осиновява хората като Свои чедa и ги прави обект на нежната си грижа. За да могат да бъдат задоволени както временните, така и духовните им нужди, Той ги поверява на църквата Си с думите: “Това, което сте направили на един от тези най-малки Мои братя, на Мен сте го направили”. {6Т 303.3}

Това трябва да бъде и нашият лозунг: “... което сте направили на един от тези най-малки Мои братя, на Мен сте го направили”. И ако вярно го изпълняваме в ежедневния си живот, ще чуем благословието: “Хубаво, добри и верни слуга (...) влез в радостта на Господаря си”. Не си ли струва заради това да издържим като християни изпитанията от Бога?

304

{6Т 303.4}

Докато очистяваме собствените си души, нашето горещо желание да бъдем сигурни в призиванието и избирането си ще ни вдъхнови със стремеж към служене на нуждаещите се. Същата енергия и внимателно обмисляне, които преди сме влагали в светските си дела, сега ще бъдат влагани в служба за Онзи, от Когото имаме всичко. Ще действваме, както е действал Христос и ще грабваме всяка

възможност да работим за хората, които без помощ биха погинали в своето падение. Ще протягаме помагача ръка към ближния си. След това с песни, хваления и благодарност ще ликуваме заедно с Бога и с небесните ангели, като виждаме как болни от греха души се привдигат, как заблудените и безумните седят “облечени и смислени при нозете на Исус”, учейки се от Него. Когато вършим това дело, когато приемаме от Бога и Му връщаме обратно онова, което ни е поверил, за да разполагаме с него за слава на името Му, Неговите благословения ще почиват върху нас. Нека тогава бедните и обезсърчени, болни от греха души разберат, че в спазването на Божиите заповеди “има голяма награда” и нека нашата лична опитност показва на другите, че благословието и службата са свързани. {6Т 304.1}

-

Въпреки че прахосваме скъпоценно време и таланти, за да задоволяваме себе си и да си угаждаме, Господнята ръка все още е протегната към нас. И ако днес заработим на лозето Му, разнасяйки поканата на Божията милост по целия свят, Той ще приеме служенето ни. За колко души бихте работили, за да достигнат те мирно убежище и да споделят с вас похвалата: “Хубаво, добри и верни слуга”? На колко души бихте помогнали да бъдат увенчани със слава, почит и вечен живот? Спасителят призовава работници. Ще бъдете ли един от тях? {6Т 304.2}

305

Наградата на служенето

“Когато даваш обед или вечеря – казва Христос, – недей кани приятелите си, нито братята си, нито роднините си, нито богатите си съседи, да не би и те да те поканят и да ти бъде отплатено. Но когато даваш угощение, поканвай сиромаси, недъгави, куци, слепи и ще бъдеш блажен, защото, понеже те нямат с какво да ти отплатят, ще ти бъде отплатено във възкресението на праведните” (Лука 14:12-14). {6Т 305.1}

С тези думи Христос очертава контраста между обичаите на себеугаждане на света и безкористното служене, за което Той ни е дал личен пример с живота Си. За такова служене Той не предлага никаква светска печалба или признание. “Ще ти бъде отплатено – казва Той – във възкресението на праведните”. Тогава ще бъдат видени резултатите от всеки живот и всеки ще пожъне това, което е посял. {6Т 305.2}

Тази мисъл трябва да бъде стимул и насърчение за всеки Божи работник. Често в този живот работата ни за Бога изглежда почти безплодна. Нашите усилия да правим добро може да са сериозни и постоянни, но въпреки това да не ни се позволява да видим техните резултати. За нас това усилие може да изглежда като загуба, но Спасителят ни уверява, че работата ни е отбелязана в небето и отплатата ни няма да липсва. Апостол Павел, вдъхновен от Светия Дух, пише: “Да не ни дотяга да вършим добро, защото, ако не се уморяваме, своевременно ще пожънем”. А в думите на псалмиста четем: “Онзи, който излиза с плач, когато носи мярата семе, непременно с радост ще се върне, носейки снопите си” (Галатяни 6:9; Псалм 126:6). {6Т 305.3}

Макар голямата последна награда да се дава при Христовото завръщане, искрената и сърдечна служба за Бога носи награда дори и в този живот. Работникът ще се натъква на пречки, на противопоставяне и на горчиви, съкрушаващи сърцето обезсърчения.

306

Може и да не види плода от тежкия си труд. Но в лицето на всичко това неговото служене ще намира благословената отплата. Всички, които се посвещават на Бога в несебелюбиво служене за хората, сътрудничат на Господа на славата. Тази мисъл подслажда труда им, укрепва волята и ободрява духа им, каквото и да се случи. Когато работи с несебелюбиво сърце и се облагородява, вземайки участие в Христовите страдания и споделяйки Неговите болките, служителят помага вълната от Неговата радост да залее всичко. Той отдава чест и хваление на възвишеното Божие име. {6Т 305.4}

Когато общува с Бога, с Христос и със святите ангели, той бива обкръжен от небесна атмосфера, която донася здраве на тялото, сила на ума и радост на душата. {6Т 306.1}

Всички, които посветят тяло, душа и дух на служба за Бога, ще получават непрестанно обновяване на своите физически, умствени и духовни сили. Неизчерпаемите богатства на Небето са на тяхно разположение. Христос им дава диханието на собствения Си Дух, живот от собствения Си живот. Светият Дух им дава Своята най-висша сила, за да работи в сърцето и ума им. {6Т 306.2}

“Тогава твоята светлина ще изгрее като зората и здравето ти скоро ще процъфти (...) Тогава ще зовеш и Господ ще отговаря, ще извикаш и Той ще рече: ‘Ето Ме’ (...) Тогава светлината ти ще изгрява в тъмнината и мракът ти ще бъде като пладне. Господ ще те води всякога, ще насища душата ти в бездъжие и ще дава сила на костите ти; и ти ще бъдеш като напоявана градина и като воден извор, чиито води не пресъхват” (Исая 58:8-11). {6Т 306.3}

Много са Божиите обещания към онези, които служат на Неговите наскърбени. Той казва: “Блажен онзи, който пригледва немощния - в зъл ден ще го избави Господ.

307

Господ ще го пази и ще продължи живота му, блажен ще бъде той на земята и Ти няма да го предадеш на волята на неприятелите му. Господ ще го подкрепява на болното легло, в болестта му Ти ще преобърнеш цялото му легло”. “Уповавай се на Господа и върши добро. Така ще населиш земята и ще се храниш с увереност” (Псалм 41:1-3; 37:3). “Почитай Господа от имота си и от първаците на всичкия си доход. Така ще се изпълнят житниците ти с изобилие и линовете ти ще се преливат с ново вино.” “Един разпръсва щедро, но пак има повече изобилие, а друг се скъпи без мяра, но пак стига до немотия.” “Който показва милост към сиромаша, заема Господу и Той ще му въздаде за благоденствието му.” “Благотворната душа ще бъде наситена и който пои, сам ще бъде напоен” (Притчи 3:9, 10; 11:24; 19:17; 11:25). {6Т 306.4}

Макар голяма част от плода на техния труд да не става явен в този живот, Божиите работници имат Неговото сигурно обещание за краен успех. Като Изкупител на света, Христос непрекъснато се сблъскваше с очевидни провали. Изглеждаше, сякаш е извършил съвсем малко от онова, което е копнеел да извърши за възвисяването и спасението на човека. Сатанинските сили непрекъснато работеха, за да препречват пътищата Му. Но Той не се обезсърчи. Винаги виждаше пред Себе Си

результатите от Своята мисия. Знаеше, че в края истината ще триумфира в борбата със злото, и окуражи и учениците Си: “Това ви казах, за да имате в Мен мир. В света ще имате скръб, но дерзайте – Аз победих света” (Йоан 16:33). Животът на учениците Му беше като Неговия – непрекъснатата серия от победи, които не бяха разпознати в тяхно време, но оценени във времето по-късно. {6Т 307.1}

Онези, които работят за доброто на другите, работят в съюз с небесните ангели.

308

Радват се на непрестанното им присъствие и на непресекващата им служба. Ангели на светлината и силата са винаги близо до тях, за да ги защитават, утешават, изцеляват, наставляват и вдъхновяват. Те притежават най-висшето образование, най-истинската култура и най-възвишеното служене, достъпни за човешки същества. {6Т 307.2}

Често нашият милостив Баща насърчава Своите чеда и укрепва вярата им, като им позволява да видят още тук доказателство за силата на Неговата благодат върху сърцата и живота на онези, за които те работят. “... Моите помисли не са като вашите помисли, нито вашите пътища като Моите пътища – казва Господ. – Понеже както небето е по-високо от земята, така и Моите пътища са по-високи от вашите пътища и Моите помисли - от вашите помисли. Защото както слиза дъждът и снегът от небето и не се връща там, но пои земята и я прави да произрастява и напъпва, та да дава семе на сеяча и хляб на гладния, така ще бъде Словото Ми, което излиза из устата Ми – не ще се върне при Мен празно, но ще извърши волята Ми и ще благоуспее в онова, за което го изпращам. Защото ще излезете с радост и ще бъдете изведени с мир. Планините и хълмовете ще запоят пред вас радостно и всичките полски дървета ще изпляска с ръце. Вместо драка ще израсте елха, вместо трън ще израсте мирта и това ще бъде на Господа за име, за вечно знамение, което няма да се изличи” (Исая 55:8-13). {6Т 308.1}

В преобразяването на характера, в изкореняването на злите страсти и в развиването на сладките привлекателни качества чрез Светия Дух ние виждаме изпълнение на обещанието: “Вместо драка ще израсте елха и вместо трън ще израсте мирта”. Напускаме пустинята на живота “с ликуване и цвят на роза”. {6Т 308.2}

Христос намира удоволствие в това да вземе очевидно безнадежден материал – такъв, който Сатана е развалил и чрез който е работил – и да го превърне в обект на Своята благодат.

309

Радва се да го освободи човека от страданието и гнева, в които е пропаднал поради непослушание. Той използва Своите чеда като инструменти за извършването на това дело; и в неговия успех още в този живот те ще намерят скъпоценна награда. {6Т 308.3}

Но как може да се сравни това с радостта, която ще бъде тяхна във великия ден на окончателното откриване? “Сега виждаме нещата неясно – като в огледало, а тогава ще ги видим лице в лице; сега познавам отчасти, а тогава ще позная напълно, както и съм бил напълно познат” (1Коринтяни 13:12). {6Т 309.1}

Наградата на Христовите работници е да влязат в Неговата радост. Тази радост, която самият Христос очаква с нетърпение и копнеж, е представена в молитвата Му към Неговия Отец: “Отче, желая, където съм Аз, да бъдат с Мен и тези, които си Ми дал” (Йоан 17:24). {6Т 309.2}

Ангелите очакваха да посрещнат Исус, когато се възнесе след Своето възкресение. Небесните воинства копнееха да приветстват своя любим Командир, завърнал се при тях от тъмницата на смъртта.

С нетърпение се тълпяха около Него, когато премина през небесните порти. Но Той ги отпрати. Сърцето Му беше при самотната и скърбяща групичка ученици, които бе оставил на Елеонския хълм. И то все още е с Неговите борещи се земни чеда, които водят битки с разрушителя. “Отче – казва Той, – желая където съм Аз, да бъдат с Мен и тези, които си Ми дал.” {6Т 309.3}

Христовите изкупени са Неговите скъпоценности, Неговото скъпо и специално съкровище. “Ще бъдат като камъни на корона”, “богатството между светиите на славното от Него наследство” (Захария 9:16; Ефесяни 1:18). В тях “ще види плодовете от труда на душата Си и ще се насити” (Исая 53:11). {6Т 309.4}

Няма ли и Неговите работници днес също да се зарадват, когато видят плодовете от своя труд?

310

Пишейки към повярвалите в Исус солунци, апостол Павел казва: “Коя е нашата надежда или радост, или венец, с който се хвалм? Не сте ли вие пред нашия Господ Исус Христос при Неговото пришествие? Защото вие сте нашата слава и радост” (1Солунци 2:19,20). Увещава и братята във Филипи да бъдат “безукорни и незлобиви, непорочни Божии чеда сред опако и извратено поколение, между които блестите като светили на света, като явявате Словото на живота, за да имам с какво да се хваля в деня на Христос, че не съм тичал напразно, нито съм се трудил напразно” (Филипяни 2:15, 16). {6Т 309.5}

Всеки подтик на Светия Дух, който води хората към доброто и към Бога, се записва в небесните книги. И в Божия ден на всеки, който се е предал като инструмент за делото на Светия Дух, ще се позволи да види какво е извършил неговият живот. {6Т 310.1}

Малцина знаеха какво прави бедната вдовица, която пуска в Господнята съкровищница своите две лепти. Нейният пример на саможертва въздейства и продължава да въздейства върху хиляди сърца на всяко място и във всяка епоха. Високопоставени и нисши, богати и бедни пускат своите дарения за Бога. Тези дарения служат за основаване на мисии, за строеж на болници, за нахранване на гладни, обличане на голи, изцеление на болни и за проповядване Евангелието на бедните. Големи множества са били благословени чрез нейното несебелюбиво дело. И в Божия ден ще й бъде разрешено да види всичкото добро, извършено под нейно влияние. Същото е и със скъпоценния подарък на Мария за Спасителя. Колко много хора са били вдъхновени за служене с любов от спомена за счупения алабастров съд! И колко ще се радва тя, когато види всичко това! {6Т 310.2}

Колко прекрасно ще бъде, когато скъпоценните резултати от святото влияние бъдат открити! Колко голяма ще бъде признателността на душите, когато ни срещнат в небесните дворове и разберат какъв състрадание, каква любов и интерес са ни мотивирали за тяхното спасение!

311

Всичката хвала и слава за нашето изкупление ще бъдат отдадени на Бога и на Агнеца. Но Божията слава няма да бъде ощетена, когато Той изкаже благодарност на Своите инструменти, на които е възложил спасението на душите, готови да погинат. {6Т 310.3}

Изкупените ще срещнат и разпознаят онези, на които са привлекли вниманието върху разпнатия Спасител. Какви благословени разговори ще имат те с тези души! “Аз бях грешник – ще чуят – без Бога и без надежда в света, а ти дойде при мен и привлече вниманието ми към скъпоценния Спасител като единствената ми надежда. И аз повярвах в Него. Покаях се от греховете си и сега съм с Неговите свети и в небето в Исус Христос.” Други ще кажат: “Аз бях езичник в езическа земя. Ти остави приятелите си и

удобния си дом и дойде да ме научиш как да намеря Исус и да повярвам в Него, единствения истинен Бог. Аз изоставих идолите си и се обърнах към Бога. Сега Го гледам лице в лице. Аз съм спасен, завинаги спасен и винаги ще гледам Този, Когото обичам! Тогава Го виждах само с очите на вярата, но сега Го гледам както е. Сега мога да изразя благодарността си към Него за изкупителната Му благодат, за това, че ме е обикнал и е измил греховете ми в собствената Си кръв”. {6Т 311.1}

Други ще изразят благодарността си към онези, които са хранили гладните и са обличали голите. “Когато отчаянието беше вързало душата ми с неверие, Господ те изпрати при мен – ще признаят те, – за да ми кажеш думи на надежда и утеха. Ти донесе храна за физическите ми нужди и отвори Божието Слово, за да отвори очите ми и за моите духовни нужди. Отнесе се с мен като с брат. Съчувстваше ми в моите скърби, възстанови наранената ми и смазана душа, за да мога да се хвана за ръката на Христос, протегната към мен за спасение. В невежеството ми ти ме учеше търпеливо, че в небето имам един Баща, Който се грижи за мен. Четеше ми скъпоценните обещания от Божието Слово.

312

Ти събуди в мен вяра, че Той ще ме спаси. Сърцето ми беше смекчено, покорено и съкрушено, когато размишлявах върху жертавата, която Христос е дал за мен. Огладнях за Хляба на живота и истината стана скъпа на душата ми. Аз съм тук, спасен, завинаги спасен! И ще завинаги ще живея в присъствието на Този, Който е дал живота Си за мен.” {6Т 311.2}

Каква радост ще бъде, когато изкупените се срещнат и поздравят онези, които са носили тяхното бреме! А как ще трептят от задоволство сърцата на тези, които са живели не за да угаждат на себе си, а да бъдат благословение за нещастните, лишени от

благословения! Те ще разберат обещанието: “И ще бъдаш благословен; защото те не могат да ти се отблагодарят. Затова ще бъдеш възнаграден във възкресението на праведните”. {6Т 312.1}

“Тогава ще се наслаждаваш в Господа и Аз ще те направя да яздиш по високите места на земята, и ще те храня с наследството на баща ти Якова; защото устата Господни изговориха това!”(Исая 58:14). {6Т 312.2}

-

“Не бой се (...) наградата ти е извънредно голяма!” (Битие 15:1). {6Т 312.3}

-

“Аз съм твоят Дял и твоето Наследство” (Числа 18:20). {6Т 312.4}

-

“Дето съм Аз, там ще бъде и служителят Ми” (Йоан 12:26). {6Т 312.5}

Раздел пети – Колпортаж

“Блажени онези, които сеят при всяка вода”

Важността на делото

Правилно проведен, колпортажът е мисионска работа от най-висш порядък и много добър, успешен метод за представяне на важните истини за днешното време. Делото на проповядването е несъмнено важно, но мнозина гладни за хлялба на живота нямат привилегията да слушат Словото от устата на Божии избрани проповедници. По тази причина е много важно нашите издания да се разпространяват широко. Така вестта ще отиде там, където не може да отиде жив проповедник, и вниманието на мнозина ще бъде приковано към важните събития, свързани със заключителните сцени от историята на този свят. {6Т 313.1}

Бог е наредил колпортажът да бъде средство за представяне на светлината, съдържаща се в нашите книги. Колпортьорите трябва да чувстват колко е важно книгите, необходими за духовно възпитание и просветление, да бъдат занесени на света. Точно това е работата, която Господ е предвидил за Своя народ в днешното време. Всички, които се посвещават на Бога да работят като колпортьори, подпомагат даването на последната предупредителна вест към света. Никога не бихме могли да оценим прекалено високо това дело, защото, ако не бяха усилията на колпортьора, мнозина никога не биха чули предупреждението. {6Т 313.2}

Истина е, че някои, които купуват книгите, ще ги поставят на рафта или на масата в салона, и рядко ще ги поглеждат.

314

Но Бог все още се грижи за Своята истина и ще дойде време, когато тези книги ще бъдат издирвани и четени. Болест или беди могат да влязат в този дом и чрез истината, съдържаща се в книгите, Бог ще изпрати мир, надежда и успокоение притеснените сърца. Неговата любов ще им се открие и те ще усетят колко скъпоценно е прощението на греховете им. Така Господ ще сътрудничи на Своите себеотрицателни работници. {6Т 313.3}

Мнозина са, които – поради предразсъдъци – никога не биха узнали истината, освен ако не бъде занесена в домовете им. Колпортьорът може да намери тези души и да им послужи. Една част от работата - от дом на дом - той би могъл да извърши и по-успешно от други. Може да се запознава с хората, да разбира нуждите им, да се моли с тях и да им посочва Божия Агнец, Който взема греха на света. Така ще се отваря пътят за специалната вест за това време и тя ще намира достъп до сърцата. {6Т 314.1}

Върху колпортьора почиват много отговорности. Той би трябвало да тръгва за работа, подготвен да обяснява Писанията. Ако полага доверието си в Господа, докато пътува от място на място, Божии ангели ще го съпровождат и ще му дават думи, носещи светлина, надежда и кураж на много души. {6Т 314.2}

Нека колпортьорът знае, че има възможност да сее при всяка вода. Докато продава книги, които предлагат знания върху истината, нека помни, че върши Божието дело и че всяка дарба трябва да се използва за слава на името Му. Бог ще бъде с всеки, който се старае да разбере истината, за да може да я

разяснява на другите. Бог е казал просто и ясно: “И Духът, и невестата казват: “Дойди!” И който чуе, нека рече: “Дойди!” (Откровение 22:17). Не бива да се бавим да даваме наставления на онези, които се нуждаят от тях, за да могат да бъдат доведени до познание на истината, каквато е в Исус. {6Т 314.3}

315

Изгубените овци от Божието стадо са пръснати навсякъде и делото, което трябва да се извърши за тях, се пренебрегва. От дадената ми светлина знам, че там, където сега има един колпортьор, би трябвало да има сто. Колпортьорите трябва да бъдат насърчавани да продължават своето дело; да не продават книги с историйки, а да носят на света книгите, съдържащи важните истини за това време. {6Т 315.1}

Нека те продължават напред със Словото на Господа, помнейки, че онези, които се покоряват на заповедите и учат другите да им се покоряват, ще бъдат възнаградени. Те ще видят как се обръщат души, а една истински обръната душа ще доведе и други при Христос. Така делото ще напредва в нови територии. {6Т 315.2}

Дошло е времето, когато колпортьорите трябва да извършат едно огромно дело. Светът спи и като негови стражи те трябва да бият предупредителната камбана, за да събудят спящите за опасността, в която се намират. Църквите не познават времето на своето посещение. Често те биха могли да научат най-добре истината благодарение на усилията на един колпортьор. Онези, които вървят напред в името на Господа, са Негови вестители, които занасят на множествата, оставащи в тъмнина и грях, благата вест за спасението чрез Христос в послушание към Божия закон. {6Т 315.3}

Бях наставена, че дори и там, където хората слушат вестта от жив проповедник, колпортьорът би трябвало да продължава работата си и да сътрудничи на проповедника, защото макар той вярно да представя вестта, хората не биха могли да запомнят всичко. Ето защо напечатаните страници са жизненоважни не само за да ги пробудят за важността на истината за това време, но и да ги вкоренят и основат в истината, да ги направят твърди срещу фалшивот и греха. Брошурите и книгите са Господнето средство за непрестанно поддържане на вестта пред очите на хората.

316

В просвещаването и утешаването на души, печатните материали ще извършат далеч по-голяма работа, отколкото би могла да бъде извършена единствено чрез проповядване на Словото. Тихите вестители, влезли в домовете на хората чрез работата на колпортьора, ще укрепват служенето на Благовестието по всякакъв начин, защото Светият Дух ще впечатлява умовете, докато четат книгите - по същия начин, по който ги впечатлява, когато слушат проповядването на Словото. В книгите, съдържащи истината, присъстват същите вестни, каквито присъстват и в делото на проповядването. {6Т 315.4}

-

Вестта за всяко успешно усилие от наша страна за разпръскване на тъмнината и за издигане на светлината и знанието за Бога и Исус Христос, Когото Той е изпратил, се занася горе. Делото бива представяно пред небесните ангели и вълнува всички началства и власти, носейки ни симпатиите на всички небесни същества. {6Т 316.1}

“Благодарение Богу, Който винаги ни води в победно шествие в Христос, и на всяко място изявява чрез нас благоуханието на познанието за Него. Защото пред Бога ние сме Христово благоухание за тези, които се спасяват, и за онези, които погиват. На едните сме смъртоносно ухание, което докарва смърт, а на другите - животворно ухание, което докарва живот. И за това дело кой е способен?” (2Коринтяни 2:14-16). {6Т 316.2}

317

Качествата на колпортьора

След като разпространяването на литература е мисионска работа, тя би трябвало да се ръководи от мисионска гледна точка. Избраните колпортьори трябва да бъдат мъже и жени, които чувстват отговорността на служенето, и чиято цел е не печалба, а занасяне на светлината при хората. Цялата им работа трябва да бъде за Божия слава, за занасяне светлината на истината на онези, които са в тъмнина. Егоистични принципи, любов към печалба, титли или постове не бива дори да се споменават между нас. {6Т 317.1}

Необходимо е колпортьорите ежедневно да се обръщат към Бога, за да може думите и делата им да бъдат ухание от живот за живот, за да могат да разпръскват спасяващо влияние. Причината, поради която мнозина се провалят в колпортьорската работа, е че не са искрени християни, че не познават духа на обърнатия към Бога човек. На теория те знаят как би трябвало да се върши делото, но не чувстват зависимостта си от Бога. {6Т 317.2}

Колпортьори, помнете, че книгите, които разпространявате, съдържат не “виното на Вавилон” – погрешни учения, споделяни от земните царе – а скъпоценната истина на изкуплението. Вие самите бихте ли пили от нея? Умовете ви ще бъдат пленени от Христовата воля и Той ще може да положи върху вас собствения Си печат. Чрез гледане вие ще се преобразявате от слава към слава, от добър характер към по-добър. Бог иска да излезете напред, говорейки думите, които Той ще ви даде. Иска да показвате, че цените хората високо – хората, изкупени със скъпоценната кръв на Спасителя. Когато паднете върху Скалата и се строшите, ще преживеете Христовата мощ и те ще видят силата на истината в сърцето ви. {6Т 317.3}

318

На онези, които ходят на училище, за да се научат как най-добре да вършат Божието дело, бих казала: “Помнете, че можете да станете духовни победители единствено чрез ежедневно посвещение на Бога”. Има такива, които не са имали възможност да ходят на училище, тъй като са били твърде бедни. Но когато станат Божии синове и дъщери, те започват да работят за заобикалящите ги там, където са. Макар и лишени от познанията, придобивани в училище, те се посвещават на Бога и Той работи чрез тях. Подобно на учениците – когато били призовани да изоставят своите мрежи и да последват Христос – те научават скъпоценните уроци от Спасителя. Свързват се с Великия Учител и познанията, които

придобиват от Писанията, ги правят способни да говорят на другите за Христос. Така те стават истински мъдри, защото не са считали себе си за толкова мъдри, че да не приемат наставление отгоре. Обновяващата мощ на Светия Дух им дава практическа, спасяваща сила. {6Т 318.1}

Знанията и на най-учения човек – ако той не се е учил в Христовото училище – са глупост, що се отнася до воденето на души при Христос. Бог може да работи само с такива, които приемат поканата: “Елате при Мен всички, които се трудите, и сте обременени, и Аз ще ви успокоя! Вземете Моето иго върху си и научете се от Мен, защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо и Моето бreme е леко” (Матей 11:28-30). {6Т 318.2}

При много от нашите колпортьори се наблюдава отстъпление от правилните принципи. Поради желанието им да пожънат светски облаги, техният ум е бил откъснат от истинските цел и дух на делото. Нека не смятаме, че показът ще направи добро впечатление на хората. Той няма да осигури нито най-добрите, нито най-постоянните резултати.

319

Нашата работа е да насочваме душите към тържествените истини за това време. Само когато нашият собствен ум бъде пропит от духа на истините, съдържащи се в книгите, които продаваме, и когато обръщаме вниманието на хората към тези истини със смирение и вяра, че усилията ни ще бъдат увенчани с истински успех – тогава и само тогава Светият Дух, Който убеждава “света за грях, за правда и за съдба”, ще повлияе на сърцата. {6Т 318.3}

Нашите книги би трябвало да бъдат разпространявани от посветени работници, които Светият Дух да използва като Свои инструменти. В Христос е нашата достатъчност и трябва да представяме истината в смирена простота, оставяйки я сама да носи своето ухание от живот за живот. {6Т 319.1}

Смирената и пламенна молитва ще направи повече да разпространяването на книгите ни от всички скъпи украси в света. Ако работниците обърнат внимание на това, което е истинско, живо и реално, ако се молят за Светия Дух, ако вярват в Него и Му се доверяват, Неговата сила ще се излее върху тях в силни небесни струи и ще произведе в човешките сърца правилни и дълготрайни впечатления. Затова молете се и работете, работете и се молете, и Господ ще работи с вас! {6Т 319.2}

Всеки колпортьор има нужда от положителното и непрестанно служене на ангелите, защото има да върши важно дело – дело, което не би могъл да извърши със собствени сили. Тези, които са новородени, които желаят да бъдат водени от Светия Дух, за да вършат всичко възможно по Христовия начин, които работят така, сякаш виждат как целият небесен Всемир ги наблюдава, ще бъдат придружавани и наставлявани от святи ангели, които ще вървят пред тях в жилищата на хората, подготвяйки пътя им. Тази помощ стои много по-високо от предимствата, които се предполага че дават скъпите украси. {6Т 319.3}

Ако хората осъзнават времето, в което живеят, ще работят като пред очите на Небето.

320

Колпортьорът ще разпространява онези книги, които дават светлина и сила на душата. Ще бъде пропит от духа на тези книги и ще влага цялата си душа в тяхното представяне пред хората. Неговата сила, кураж и успех ще зависят от това, колко пълно са втъкани в собствената му опитност и развити в собствения му характер истините, представени в книгите. Когато неговият живот бъде оформен така, той може да продължи напред, представяйки пред другите свещената истина, която притежава. Пропит

от Божия Дух, той ще печели дълбоки и богати опитности и небесни ангели ще правят работата му успешна. {6Т 319.4}

На колпортьорите ни, на всички, на които Бог е поверил таланти, за да могат да Му сътрудничат, бих казала: “Молете се, о, молете се за по-дълбока опитност! Вървете напред със сърца, смекчени и смирени от изучаването на скъпоценните истини, които Бог е дал за това време! Пийте със силна жажда от водата на спасението, за да може тя да стане извор на живот в сърцата ви, който да освежава погиващите души! Тогава Бог ще ви даде мъдрост и способност да говорите правилно. Ще ви превърне в проводници за предаване на Неговите благословения. Ще ви помага да разкривате Неговите качества, когато предавате на другите мъдростта, която Той е предал на вас. {6Т 320.1}

Моля се на Господа да разберете този въпрос в неговите мащаби и дълбочина, за да почувствате своята отговорност да представяте Христовия характер чрез смирение, смелост и непоколебима честност. “И Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христа Исуса “ (Филипяни 4:7). R. V. {6Т 320.2}

321

Колпортьорът – евангелски работник

Интелигентният, боящ се от Бога и обичащ истината колпортьор трябва да бъде уважаван, защото заема положение, равно на положението на проповедника на Благовестието. Много от младите проповедници и онези, които се подготвят за такива, биха могли, ако са истински обърнати към Бога, да принесат голяма полза в делото на колпортажа. А срещайки се с хора и представяйки им различни издания, биха печелили опит, който не биха могли да спечелят чрез обикновено проповядване. Като обикалят от дом на дом, биха могли да разговарят с хората, занасяйки им благоуханието на Христовия живот. Така, старейки се да бъдат благословение за другите, те самите ще бъдат благословени и ще придобият опитности във вярата. Познанията им върху Писанията ще нараснат много и те непрестанно ще се учат как да печелят души за Христос. {6Т 321.1}

Всички наши проповедници трябва да се чувстват свободни да носят със себе си книги и да ги показват, където и да отидат. Проповедникът винаги може да остави книга в семейството, където отсяда – независимо дали ще им я продаде или подари. В ранната история на вестта е вършена много подобна работа. Проповедниците са били и колпортьори и са използвали средствата, спечелени от продажбата на книги, за да подпомагат напредъка на делото там, където е имало нужда. Те могат интелигентно да обясняват този метод на работа, защото имат опит в него. {6Т 321.2}

Нека никой не смята, че служителят на Евангелието се унижава, като включва колпортажа в средствата за занасяне истината на хората. Вършейки това, той работи, както работеше апостол Павел, който казва: “Вие знаете по какъв начин още от първия ден, когато стъпих в Азия, прекарах цялото време между вас в служене на Господа с пълно смиреномъдрие, със сълзи и с напасти, които ме сполетяха от заговорите на юдеите – как не се посвених да ви изявя всичко, що е полезно, и да ви поучавам и публично, и по къщите, като проповядвах и на юдеи, и на гърци покаяние спрямо Бога и вяра спрямо нашия Господ Исус Христос” (Деяния 20:18-21).

Красноречивият Павел, на Когото Бог лично се бе разкрил по чуден начин, е ходил от къща на къща със смирен ум, с много сълзи и подложен на множество изкушения. {6Т 321.3}

Всички, които копнеят за възможности за истинско служене и които безрезервно се посвещават на Бога, ще открият в делото на колпортажа възможности да говорят върху неща, свързани с бъдещия вечен живот. Придобитият по този начин опит ще има най-висока стойност за онези, които се подготвят за служене. Това, което подготвя работниците – и мъже, и жени – за пастори на Божието стадо, е съдействието на Светия Дух. Ако те оценяват мисълта, че Христос е техен Придружител, ще изпитват свято благоговение и свещена радост сред всичките си мъчителни опитности и изпитания. Ще се научат как да се молят, докато работят. Ще възпитават себе си на търпение, любезност, приветливост и услужливост. Ще практикуват истинска християнска любезност, помнейки, че Христос – техният Господ – не може да одобри грубите и нелюбезни думи или чувства. Говорът им ще бъде чист. Ще ценят силата на речта като скъпоценен талант, даден им, за да извършват висша и свята работа. Човешкият инструмент ще се научи как да представя небесния си Спътник, с Когото е свързан. Ще изпитва уважение и страхопочитание към Невидимия, тъй като носи Неговото иго и се учи на Неговите чисти и святи начини на действие. Тези, които имат вяра в Небесния Служител, ще се развиват. Ще бъдат надарени със силата на обличат вестта на истината със свята красота. {6Т 322.1}

Има хора, които усвояват добре работата на колпортьора и могат да извършат повече чрез нея, отколкото чрез проповядване. Ако Христовият Дух обитава в сърцата им, те ще намират възможности да представят Неговото Слово на другите и да насочват умовете към специалните истини за днешното време. Хора, подготвени за тази работа, се заемат с нея, но се намира някой неблагоприятен проповедник, който започва да ги ласкае, че техните дарби трябва да се използват за проповядване, а не в делото на колпортажа. Така им се внушава да се заемат с проповядване и по този начин обучените да мисионират добре, да посещават семейства по домовете им, да разговарят и да се молят с тях, обръщат гръб на делото, за което са подготвени, за да станат слаби проповедници, а полето, което се нуждае от толкова много работа и в което може да се извърши толкова добро, се пренебрегва. {6Т 323.1}

Проповядването на Словото е средство, чрез което Господ е наредил Неговата предупредителна вест да се дава на света. В Писанията верният учител е представен като пастир на Божието стадо. Необходимо е Той да бъде уважаван и работата му – ценена. Истинското здравно мисионско дело е свързано с проповядването, а колпортьорската работа трябва да бъде част както от здравното дело, така и от проповядването. Тези, които са се заели с този вид служене, бих посъветвала: “Когато посещавате хората, казвайте им, че сте работник на Благовестието и обичате Господа. Не търсете подслон по хотели, а оставайте в частен дом и се запознавайте със семейството. Христос сееше семето на истината, където и да се намираше. И като Негови последователи вие можете да свидетелствате за Учителя, вършейки най-скъпоценна работа при домашното огнище. Сближавайки се така с хората, често ще откривате болни и обезсърчени. Ако се държите здраво за Христос и носите Неговото бреме, всеки ден ще се учите от Него как да представяте вестите на мир и утеха пред скърбящите и разочарованите, пред тъжните и съкрушените по сърце.

Можете да посочвате на обезсърчените Божието Слово и да водите болните при Господа в молитва. Когато се молите, говорете на Христос като на доверен, много обичан Приятел. Поддържайте сладка, приятна възвишеност като Божие чедо. Това ще бъде разбрано. {6Т 323.2}

Колпортьорите би трябвало да са способни да дават наставления относно лечението на болни. Трябва да изучат простите методи на природно лечение. Така биха могли да работят като здравни мисионери, служейки както на душата, така и на тялото на страдащия. Сега това дело би трябвало да напредва във всички части на света. Така множества биха били благословени чрез молитвите и наставленията на Божиите слуги. {6Т 324.1}

Имаме нужда да осъзнаем важността на колпортьорското дело като едно от великите средства за намиране на хората в опасност и за довеждането им при Христос. На колпортьорите никога не бива да се забранява да говорят за Христовата любов, да разказват личните си опитности в служенето си за Учителя. Трябва да са свободни да говорят или да се молят с онези, които те са пробудили. Простата история на Христовата любов към човека ще им отваря пред тях дори вратите на невярващи. {6Т 324.2}

Когато колпортьорът посещава хората в техните домове, често ще има възможност да им чете от Библията или от книги, които представят истината. Когато открие такива, които я търсят, може да проведе заедно с тях библейски четения. Те са точно онова, от което хората имат нужда. Бог ще използва в Своето дело хора, които показват дълбок интерес към загиващите души. Чрез тях ще предава светлината на готовите да приемат наставление. {6Т 324.3}

Някои от тези, които се трудят в полето на колпортажа, притежават усърдие, което не отговаря на познанията им. Поради липсата на мъдрост, поради това, че толкова много са залитнали към идеята да служат като проповедници и теолози, почти се явява необходимост да поставим някои ограничения пред нашите колпортьори.

Когато Господният глас призовава: “”Кого да пратя? И кой ще отиде за Нас?”, Божият Дух влага в сърцата отговора: “Ето ме, изпрати мен” (Исая 6:8). Но имайте предвид, че най-напред живият въглен от олтара трябва да докосне устните ви. Тогава думите, които изговаряте, ще бъдат мъдри и святи. Тогава ще притежавате мъдрост да знаете какво да кажете и какво да оставите неказано. Няма да се опитвате да изявявате своята интелигентност като теолози. Ще бъдете внимателни да не предизвиквате заядлив дух или да не засягате предразсъдъците, наблягайки на спорните точки в доктрината. Ще намирате да кажете достатъчно неща, които не предизвикват опозиция, но отварят в сърцето желание за по-дълбоко познание на Божието Слово. {6Т 324.4}

Господ желае да печелите души, затова не бива да притискате хората с доктринални въпроси, а да “бъдете винаги готови да отговаряте (но с кротост и страхопочитание) на всеки, който ви пита за вашата надежда” (1Петрово 3:15). Защо страхопочитание? Бойте се, да не би вашите думи да бъдат в полза на себевъзвеличаването, да не би да изговорите нещо необмислено, да не би думите или маниерите ви да не са по подобие на Христовите. Здравно се свържете с Христос и представяйте истината такава, каквата е в Него. Сърцата не могат да не бъдат затрогнати от историята за изкуплението. Ако изучавате смирението и унижението на Христос, ще знаете какво трябва да кажете на хората, защото Светият Дух ще ви дава думи. Осъзнаващите необходимостта да държат сърцето си под контрола на Светия Дух, ще

бъдат способни да сеят семена, които ще дадат плод за вечен живот. Това е делото на евангелизатора колпортьор. {6Т 325.1}

326

Обединени усилия в колпортажа

Сред работниците, които разпространяват книги, обливащи света със светлина, трябва да съществува свършено единство. Където и да се представя колпортажното дело пред нашия народ, нека бъдат представяни едновременно както здравни, така и християнски книги – като съставни части на едно обединено дело. Връзката между християнските и здравните книги ми беше представена и илюстрирана чрез единството между основата и вътъка, които заедно оформят прекрасни модели и свършени произведения. {6Т 326.1}

В миналото здравните книги не са били разпространявани с интереса, който тяхната важност изисква. Въпреки че са били високо ценени от голяма група хора, все пак мнозина не са смятали, че е важно да ги дадат на света. Кое би могло обаче да бъде по-добра подготовка за идването на Господа и за приемането на Неговите истини – жизненоважни за подготовката на народа Му за Неговото завръщане – от това хората да бъдат пробудени, за да видят злото на този свят и да започнат реформиране на своите навици на себеугаждане и нездравословен начин на живот? Няма ли нужда светът да бъде пробуден за необходимостта от здравна реформа? Не се ли нуждаят хората от истините, съдържащи се в здравните книги? Доста по-различни чувства от преобладаващите досега относно здравните книги, трябва да завладеят мнозина от нашите колпортьори. {6Т 326.2}

Сред тях не трябва да се наблюдава никакво разделение или партизанство. Всички трябва да са заинтересувани от продажбата на книгите, третиращи здравни въпроси, както и на определено християнски произведения. Не бива да се тегли граница, така че вниманието на колпортьорите да е ангажирано само от определени книги. Необходимо е да има свършено единство, балансирано и хармонично развитие на делото във всичките му части. {6Т 326.3}

327

Безразличието, с което мнозина третират здравните книги, е оскърбление за Бога. Отделянето на здравното дело от голямото тяло на делото не е според Неговия план. Настоящата истина се съдържа в здравната реформа точно толкова, колкото и в останалите елементи от делото на Благовестието. Нито един клон, отделен от останалите, не може да бъде свършено цялостен. {6Т 327.1}

Здравното Евангелие има способни защитници, но делото му е много затруднено, защото толкова много проповедници, председатели на конференции и други на влиятелни постове са пропускали да отделят на въпроса за здравната реформа подходящо внимание. Те не са осъзнали, че тя е свързана с Благовестието, както дясната ръка е свързана с тялото. Но докато много хора и някои проповедници са показвали твърде малко уважение към този отдел, Господ е показал Своето отношение към него, давайки му изобилен успех. Когато се провежда правилно, здравното дело е клин, който проправя пътя

на другите истини, за да достигнат сърцето. Когато Тройната ангелска вест се възприеме в нейната цялост, здравната реформа ще получи своето място в съветите на конференциите, в работата на църквата, в дома, на трапезата и във всички домакински задължения. Тогава дясната ръка ще служи на тялото и ще го защитава. {6Т 327.2}

Но макар здравното дело да има своето място в прогласяването на Тройната ангелска вест, неговите защитници не бива да се стремят по всякакъв начин да му помогнат да измести вестта. Здравните книги трябва да заемат полагащото им се място, но тяхното разпространение е само едно от многото направления, в които великото дело трябва да действа. Възторжените впечатления, които понякога колпортьорът получава от здравните книги, не бива да го довеждат дотам да изключи от работата си други важни книги, които трябва да представя пред хората. Тези, които са се натоварили с колпортьорска работа, трябва да бъдат хора, способни да забелязват връзката на всяка част от делото с голямото цяло.

328

Нека отдават дължимото внимание на разпространението на здравни книги, но да не наблягат на това толкова много, че да отдалечават хората от другите въпроси с жизненоважно значение и да изключват книгите, носещи специалната вест на истината за света. {6Т 327.3}

Колкото обучение е нужно за разпространяването на християнски книги, толкова е нужно и за разпространяването на книги, засягащи въпросите на здравето и въздържанието. Точно както се говори много върху разпространяването на книги, съдържащи духовна храна, както се полагат много усилия за насърчаване и обучаване на работници за разпространяване на книги, съдържащи Тройната ангелска вест, толкова трябва да се говори и работи за разпространението на здравни книги. {6Т 328.1}

Един вид книги винаги ще отваря място за друг. И двата вида са важни, и двата трябва да се намират в делото по едно и също време. Всеки е допълнение на другия и нито единият от двата не може да заеме мястото на другия. И двата третират въпроси с най-висока стойност и играят своята роля в подготовката на Божия народ за тези последни дни. И двата трябва да застанат като настояща истина, за да осветинформират, пробуждат и убеждават. И двата трябва да се смесят в делото за освещението и очистването на църквите, които очакват завръщането на Божия Син в сила и голяма слава. {6Т 328.2}

Нека всеки издател и разпространител работи с ентузиазъм, за да насърчава колпортьорите, работещи в момента, както и да агитира и обучава нови работници. Нека всеки да укрепва и изгражда делото, без да отслабва работата на другите, доколкото е възможно. Нека всичко се прави в братска любов и без себелюбие. {6Т 328.3}

329

Възраждане на колпортьорското дело

Важността на колпортьорското дело винаги стои пред мен. На това дело напоследък не се вдъхва животът, който някога му вдъхваха разпространителите, превърнали го в своя специалност. Колпортьорите са призовавани от евангелската си работа да се заемат с друг вид труд. Не би трябвало

да е така. Много от нашите колпортьори – ако са истински обърнати и посветени – могат да извършат повече от всеки друг за изнасяне на истината за това време. {6Т 329.1}

От Божието Слово трябва да показваме, че краят е близо. Светът трябва да бъде предупреден и ние да се трудим заедно с Христос както никога досега. Поверено ни е делото на предупреждението. Необходимо е да бъдем проводници на светлината за света, предавайки на другите онази светлина, която сме получили от Великия Носител на светлина. Думите и делата на всички хора ще бъдат изпитани. Нека не се връщаме назад. Това, което трябва да се извърши за предупреждаването на света, трябва да се извърши без забавяне. Нека колпортажното дело не бъде оставено да запада. Занесете книгите, съдържащи светлина върху настоящата истина, пред колкото е възможно повече хора. {6Т 329.2}

Председателите на конференции и други на отговорни длъжности имат задължението да действат така, че различните клонове на нашето дело да получават равно внимание. Колпортьорите трябва да бъдат обучавани да извършват продажба на книги за настоящата истина, от която хората се нуждаят. Има нужда от работници с дълбока християнска опитност, с уравновесен ум – силни, добре образовани, които да се заемат с тази работа. Господ желае с колпортаж да се заемат такива хора, които са способни да обучават и други, за да пробудят у обещаващите млади мъже и жени интерес към това дело, да ги водят по пътя им в книгоразпространението и да им помагат да се справят успешно.

330

Някои притежават таланти, образование и опит, които биха ги направили способни да обучават младите за колпортьорска работа така, че да се извърши много повече от направеното досега. {6Т 329.3}

Онези, които са набрали опит, имат специалното задължение да обучават и други. Обучавайте, обучавайте, обучавайте млади мъже и жени да продават книги, които Господ чрез Светия Си Дух е подбудил Своите служители да напишат! Бог желае да бъдем верни в обучаването на онези, които приемат истината, за да могат да повярват в целта и да работят интелигентно в Господния път. Нека неопитните работници се свържат с опитни, за да се научат как да работят. Нека търсят Бога по-сериозно. Те могат да извършат добра работа в колпортажа, ако се покорят на думите: “Внимавай на себе си и на поучението” (1Тимотей 4:16). Тези, които представят доказателство, че са истински обърнати и се заемат с колпортьорска работа, ще видят, че тя е най-добрата подготовка за другите направления на мисионския труд. {6Т 330.1}

Ако тези, които познават истината, я практикуваха, щяха да бъдат измисляни нови методи за намиране на хората там, където те са. Според Божието провидение светиите в ранната християнска църква бяха разпръснати и изпратени от Ерусалим до много части на света. Учениците на Христос не останаха в Ерусалим или в околните градове, но отидоха далеч извън пределите на своята страна, по големите пътни артерии, търсейки изгубени, които да доведат при Бога. Днес Господ желае да види Своето дело навсякъде. Не бива да ограничаваме труда си само до няколко места. {6Т 330.2}

Не бива да обезсърчаваме нашите братя, отслабвайки ръцете им, така че делото, което Бог желае да извърши чрез тях, да остане незавършено. Нека не се отделя твърде много време за подготовката на хората за мисионска работа.

331

Наставлението е необходимо, но нека всички помнят, че Христос е Великият Учител и Източникът на всяка истинска мъдрост. Нека млади и стари да се посветят на Бога, да се заемат с работа и да продължат напред, трудейки се смирено под контрола на Светия Дух. Нека тези, които са специално образование, излязат в полето и да приложат на практика знанията, които са получили. Ако колпортьорите правят това, използвайки дадените им от Бога способности, ако търсят съвет от Него и съчетават продажбата на книги с лична работа за хората, дарбите им ще се увеличават чрез упражняване и те ще усвоят много практични уроци, които най-вероятно не биха могли да научат в училище. Придобитото по такъв практически начин образование с право може да бъде наречено. {6Т 330.3}

Няма по-възвишена работа от евангелското колпортиране, защото в него е включено представянето на най-висшия морален дълг. Които се заемат с тази работа, имат нужда винаги да бъдат под контрола на Божия Дух. Не бива да има никакво себевъздигане. Нима някой от нас притежава нещо, което да не е получил от Христос? Трябва да се обичаме като братя и да разкриваме любовта си във взаимна помощ. Необходимо е да бъдем състрадателни и любезни, да се държим един за друг, здраво свързани. Единствено онези, които живеят Христовата молитва и я прилагат на практика в живота си, ще издържат изпита, пред който ще бъде изправен целият свят. Които въздигат себе си, се поставят под властта на Сатана и се подготвят да приемат неговите измами. Господното Слово към Неговия народ е да издигаме стандартите все по-високо и по-високо. Ако слушаме Неговия глас, Той ще работи с нас и нашите усилия ще се увенчават с успех. Работата ни ще бъде богато благословена свише и ние ще трупаме съкровище при Божия престол. {6Т 331.1}

Само да знаехме какво стои пред нас, нямаше да бъдем толкова мудни в делото на Господа.

332

Живеем в нестабилно време – време, когато всичко, което може да бъде разклатено, ще се разклати. Господ няма да извини онези, които знаят истината, ако не я изпълняват с думи и на дело, и не се покоряват на заповедите Му. Ако не полагаме усилия да печелим души за Христос, ще ни се търси отговорност за работата, която сме могли да свършим, но не сме, поради духовната си леност. Тези, които принадлежат на Божието царство, трябва да работят сериозно за спасяването на души. Трябва да извършат своята част за разбирането и изпълняването на Закона и подпечатването му сред хората. {6Т 331.2}

Господ е предвидил светлината, която е дал чрез Писанията, да свети с чисти и ярки лъчи. Дълг на колпортьорите е да полагат сериозни и обединени усилия, за да може Божият план да бъде осъществен. Пред нас стои велико и важно дело. Неприятелят на душите знае това и използва всяко средство според силата си, за да накара колпортьора да се заеме с някаква друга работа. Този ред на нещата трябва да се промени. Бог призовава колпортьорите обратно към тяхната работа. Призовава и доброволци, които ще вложат цялата си енергия и просветление, помагайки винаги, когато имат възможност. Учителят призовава всички да вършат определената им работа според способностите си. Кой ще откликне на призива? Кой ще отиде да се труди в мъдрост, благодат и Христова любов за близки и далечни? Кой ще пожертва удобства и удоволствия, кой ще влезе в царството на греха, суеверията и тъмнината и ще работи сериозно и непоколебимо, ще говори истината с простота, ще се моли с вяра и ще извършва работа от дом на дом? Кой в това време ще излезе без покрив над главата си, пропит от силата на

Светия Дух, за да понесе укор заради Христос, да отваря Писанията пред хората и да ги призовава към покаяние? {6Т 332.1}

Бог във всяко време е имал Свои работници. На призива на епохата се е отговаряло с появата на човек. Така, когато небесният Глас извиква: “Кого да изпратя и кой ще отиде за Нас?”, идва отговорът: “Ето ме – изпрати мене” (Исая 6:8).

333

Нека всички, които действително работят в полето на колпортажа, почувстват в сърцата си, че служейки на душите, които не знаят истината за това време, вършат Господнето дело. Те прогласяват вестта на предупреждение по пътища и пътеки, за да подготвят хората за великия ден Господен, който е толкова близо. Нямаме време за губене. Трябва да насърчаваме това дело. Кой ще излезе сега с нашите издания? Господ дава способности на всеки мъж и жена, които сътрудничат на небесните сили. Всички необходими таланти, кураж, устойчивост, вяра и такт ще дойдат, когато се облечем със всеоръжието. В нашия свят има да се извърши едно велико дело и човешките инструменти с сигурност ще откликнат на търсенето. Светът трябва да чуе предупреждението. Когато се издигне призивът: “Кого да изпратя и кой ще отиде за Нас?”, отговорът ще дойде ясен и недвусмислен: “Ето ме – изпрати мене”. {6Т 332.2}

-

“Сей семето заран и вечер не въздържай ръката си, защото не знаеш кое ще успее – това или онова” (Еклисиаст 11:6). {6Т 333.1}

-

Избор на колпортьори

Едни хора се приспособяват към определена работа по-добре от други. Затова не е правилно да смятаме, че всеки може да бъде колпортьор. Някои не притежават специалните възможности, необходими за тази работа. Но не бива поради това да бъдат считани за неверни или безволеви. Бог не поставя безразсъдни изисквания. Църквата е като градина, в която цъфтят най-различни цветя – всяко със своите особености.

334

Макар те да се различават в много отношения, всяко е ценно за себе си. {6Т 333.2}

-

Бог не очаква, че всички хора от Неговия народ – със своите различни темпераменти – ще бъдат подготвени за всяко място и работа. Нека всички помнят, че има различни видове вяра. Не е работа на никой човек да задължава друг за определена дейност, която е в противоречие със собствените му убеждения и задължения. Правилно е да се дава съвет и да се предлагат планове, но всеки трябва да се чувства свободен да търси указания лично от Бога, Комуто той принадлежи и служи. {6Т 334.1}

-

Подготовка за проповядване

Някои хора, които Бог е призвал да работят като проповедници, са влезли в делото като колпортьори. Наставена бях, че това е отлична подготовка, ако целта им е да разпръсват светлина и да носят истините на Божието Слово директно в домашния кръг. Често в течение на разговора ще им се откриват възможности да говорят за библиейската религия. Ако в това дело се навлезе както трябва, семейства ще бъдат посещавани, работниците ще проявяват християнска нежност и любов към душите и резултатът ще бъде голямо добро. Това ще бъде отличен опит за всеки, който гледа в перспектива към проповядването. {6Т 334.2}

Няма друго занимание, което да даде толкова богат опит на подготвящите се за проповедници, както колпортьорската работа. {6Т 334.3}

-

Издържане на трудности

Този, който се сблъсква с изпитания и изкушения в работата си, трябва да извлече полза от тях, учейки се да се обляга още по-решително на Бога. Нека да чувства своята зависимост във всеки миг! {6Т 334.4}

Той няма да подхранва в сърцето си, нито да произнася с устните си никакво оплакване.

335

Когато има успех, няма да отдава славата на себе си, тъй като той се дължи на работата на Божиите ангели в сърцето. И нека помни, че както във време на насърчение, така и във време на обезкуражение, небесните вестители са винаги около него. Нека да вижда добротата на Господа и да Го слави с бодър дух. {6Т 334.5}

Христос остави славата Си и дойде на тази земя, за да пострада за грешниците. Ако срещаме трудности в своята работа, нека погледнем към Него - е Начинателя и Усвършителя на вярата ни. Тогава няма да падаме, нито да се обезсърчаваме. Ще понасяме трудностите като добри войници на Исус Христос. Помнете какво казва Той на всички истински вярващи: "... защото сме съработници на Бога, като вие сте Божия нива, Божие здание" (1 Коринтяни 3:9). {6Т 335.1}

-

Скъпоценен опит

Който се заеме с делото на колпортажа както трябва, ще бъде нужно да е както учител, така и ученик. Стараейки се да учи другите, самият той ще се учи да работи като евангелизатор. Когато колпортьорът тръгва със смирено сърце, изпълнено с желание за сериозна дейност, ще открива много възможности да говори навременни думи към душите, готови да погинат в обезсърчението си. След като се потруди за тези нуждаещи се, трябва да може да каже: "Някога си бяхте тъмнина, а сега сте светлина в Господа" (Ефесяни 5:8). Наблюдавайки греховното поведение на другите, той ще може да каже: "Такива бяха някои от вас, но вие измихте себе си от такива неща, но се осветихте, но се оправдахте в името на Господ Исус Христос и в Духа на нашия Бог" (1 Коринтяни 6:11). {6Т 335.2}

Тези, които работят за Бога, ще срещат обезсърчение, но обещанието: "... ето, аз съм с вас през всичките дни до свършека на света" (Матей 28:20) винаги ще е на тяхно разположение. Бог ще даде най-

прекрасни опитности на онези, които кажат: “Вярвам в Твоите обещания, няма да падна, нито да се обезсърча”. {6Т 335.3}

336

-

Докладване

Нека онези, които придобиват подобен опит в работата за Господа, да го опишат, за да могат и други да бъдат насърчени. Нека колпортьорът разкаже за радостта и благословенията, които е получил, работейки като евангелизатор. Тези доклади трябва да намират място в нашите вестници, защото тяхното влияние достига далеч. Те ще бъдат като сладко ухание в църквата – от живот за живот. Така ще се види как Бог работи с онези, които му сътрудничат. {6Т 336.1}

-

Пример в здравната реформа

В общуването си с невярващите не си позволявайте да се отклонявате от правите принципи. Ако седате на тяхната трапеза, яжте умерено, и то само храна, която няма да замъгли ума ви. Пазете се от невъздържание. Не можете да си позволите да отслабите умствените и физическите си сили, да не би да изгубите способността си да разпознавате духовните неща. Дръжте ума си в такова състояние, че Бог да може да ви влияе със скъпоценните истини на Словото Си. Така ще имате влияние върху другите. {6Т 336.2}

Мнозина се опитват да коригират живота на околните, като ги нападат относно това, което те считат за лоши навици. Те им посочват недостатъците, но не полагат сериозни и тактични усилия да насочат ума си към истинските принципи. Такова поведение често се проваля и не постига желаните резултати. В старанието си да поправяме другите ние твърде често предизвикваме съпротивата им и по този начин навреждаме повече, отколкото да помогнем. Учете ги чрез примера си. Нека вашето себеотрицание и вашата победа над апетита бъдат илюстрация на послушанието към принципите на правото.

337

Нека вашият живот бъде свидетелство за осветяващото и облагородяващо влияние на истината. {6Т 336.3}

От всички дарби, които Бог е дал на хората, няма по-ценна от тази на говора. Ако бъде осветен от Светия Дух, той ще е сила за добро. С този език ние убеждаваме и увещаваме, с него издигаме молитви и хваления към Бога и с него предаваме богатата мисъл на любовта на Изкупителя. Използвайки правилно дарбата на говора, колпортьорът може да засея скъпоценните семена на истината в много сърца. {6Т 337.1}

-

Съгласуваност в бизнеса

Делото спира, защото онези, които твърдят, че следват Христос, не се покоряват на евангелските принципи. Немарливият начин, по който някои колпортьори – и стари, и млади – водят делата си, показва, че имат да се учат наоще много важни уроци. Беше ми представена много работа, свършена как да е. Някои са се приучили към лоши навици и са ги внесли в Божието дело. Системата и мисионските общества дълбоко затъват в дългове поради неспособността на колпортьорите да покриват задълженията си. Колпортьорите пък смятат, че ги малтретират, ако изискват от тях да изплащат точно книгите, взети от издателствата. Изискването на точни плащания е единственият начин да се води бизнесът. {6Т 337.2}

-

Условията трябва да се уговарят така, че колпортьорите да имат достатъчно средства за живот без излишества. Тази врата на изкушението трябва да бъде затворена и закована. Колкото и да е честен един колпортьор, в работата му ще изникват обстоятелства, които ще представляват за него болезнено изкушение. {6Т 337.3}

-

Леността и мързелът не са “плодове”, които трябва да зреят на “дървото” на християнина. Нито една душа не бива да практикува извъртане или нечестност в боравенето с Господните блага и така да стане виновна пред Бога.

338

Всички, които правят това, отричат на дело Христос. Докато изповядват, че спазват Божия закон и поучават за него, те се провалят в прилагането на принципите му. {6Т 337.4}

С Господните блага трябва да се борави вярно. Господ е поверил на хората живот, здраве и мисловни способности, дал им е физическа и умствена сила, която да упражняват; не трябва ли тези дарове да бъдат употребявани вярно и усърдно за слава на името Му? Осъзнават ли нашите братя, че трябва да дават сметка за всички “таланти”, оставени на тяхно разположение? Търгуват ли мъдро с Господните блага или безразсъдно прахосват имуществото Му, и биват записани в небето като неверни слуги? Мнозина харчат парите на своя Господ за разюздани забавления, не придобиват опит в себеотрицанието, а дават пари за суетни неща и се провалят в носенето на кръста след Исус. Мнозина привилегирани със скъпоценни, дадени от Бога възможности, са пропилили живота си и сега се намират в страдания и лишения. {6Т 338.1}

Бог призовава в различните клонове на делото да се направят решителни подобрения. Бизнесът, свързан с Божията кауза, трябва да се отличава с по-голяма прецизност и точност. {6Т 338.2}

-

Познаване на книгите

Колпортьорите трябва да бъдат напълно запознати с книгите, които разпространяват, и подготвени да привличат вниманието към по-важните глави в тях. {6Т 338.3}

-

Колпортьорска работа

Колпортьорът трябва да носи със себе си брошури, листовки и малки книжки, които да раздава на онези, които не могат да си купят. По този начин истината ще влезе в много домове. {6Т 338.4}

339

Усърдие

Когато навлиза в своята работа, колпортьорът не трябва да си позволява да бъде отклоняван, но разумно да се придържа към целта с цялото си усърдие. И докато върши работата си, нека не се отнася небрежно към възможностите да помага на души, които търсят светлина и се нуждаят от утехата на Писанията. Ако ходи с Бога, ако се моли за небесна мъдрост да прави добро и само добро с труда си, той бързо ще открива възможностите и нуждите на душите, с които влиза в контакт. Ще използва повечето от тези възможности, за да ги привлича към Христос. И в Неговия Дух ще бъде готов да изговаря думи на обременените. {6Т 339.1}

-

Чрез усърдие в работата, чрез вярно представяне на Голготския кръст пред хората, колпортьорът удвоява своите сили и способности. Но макар да използва методи на работа, които не подлежат на съмнение, понякога обстоятелствата променят случая. Бог ще впечатли онези, чиито сърца са отворени за истината и които копнеят за напътствие. Той ще каже на Своя човешки инструмент: “Говори на този или на онзи за Исусовата любов”. Не след дълго, след като се спомене името на Исус с любов и нежност, Божиите ангели ще сеприближават, за да смекчат и покорят сърцето. {6Т 339.2}

Нека колпортьорите бъдат верни ученици, учещи се как да работят по-успешно. И докато правят това, нека държат очите, ушите и способностите си да разбират отворени за Божията мъдрост, за да знаят как да помагат на загиващите от нямане на знание за Христос. Нека всеки работник съсредоточи своята енергия и използва силите си за най-висшата от всички служби – освобождаване на хората от примките на Сатана и свързването им с Бога. {6Т 339.3}

-

Увереност в успеха

Чрез евангелското колпортиране може да се извърши велико и добро дело. Господ е дал на хората такт и способности. На онези, които използват поверените им дарби за Негова слава, втъкавайки ги в мрежата на библейските принципи, ще се даде успех. Трябва да работим, да се молим и да полагаме доверието си в Този, Който никога не се проваля. {6Т 340.1}

-

Нека литературните евангелизатори се оставят под въздействието на Светия Дух. Нека чрез непрестанна молитва се държат за силата, идваща от Бога, с доверие и с жива вяра в Него. Великото Му и мощно влияние ще бъде с всеки верен и истински работник. {6Т 340.2}

Както благославя проповедника и евангелизатора в сериозните им усилия да представят истината пред хората, така Бог ще благослови и верния колпортьор. {6Т 340.3}

Смиреният и успяващ работник, който покор откликва на Божия призив, може да бъде сигурен, че ще получи небесна подкрепа. Чувството за величието и светостта на неговата отговорност ще издига характера му. Ще въвежда в действие най-висшите му умствени способности и непрекъснатото им упражняване ще укрепи и очисти ума и сърцето му. Влиянието, оказвано върху неговия собствен живот, както и върху живота на околните, ще бъде неизмеримо. {6Т 340.4}

Небрежните наблюдатели може да не оценят вашата работа и да не схванат важността ѝ. Може да я смятат за губещ и неблагодарен бизнес, и за непрестанна саможертва. Но Исусовият слуга вижда в нея светлината, струяща от кръста. Неговите жертви му се струват малки в сравнение с жертвата на благословения Учител и той с удоволствие следва Неговите стъпки. Успехът в неговата работа му носи най-чиста радост и най-богата отплата за живота на търпелив труд. {6Т 340.5}

Раздел шести – Предупреждения и съвети

“Ушите ти ще слушат зад тебе Слово,
което (...) ще казва:

“Този е пътят, ходете по него!”

(Исаия 30:21)

Оказване на гостоприемство

Библията поставя силно ударение върху практикуването на гостоприемство. Тя не само вмениява гостоприемството за дълг, но и описва много прекрасни случаи за упражняването на това благо, както и на благословенията, които то носи. На първо място изпъква опитността на Авраам. {6Т 341.1}

В книгата “Битие” виждаме патриарха да си почива в своята шатра в горещ летен ден, под сянката на Мамвриевите дъбове. Трима пътници минават наблизо. Те не просят гостоприемство, не молят за никаква услуга, но Авраам не им позволява да продължат пътя си, без да се освежат и похапнат. Той е мъж на години, с достойнство и богат, високо почитан и свикнал да дава нареждания. Но виждайки тези пътници, той се “завтече от входа на шатрата да ги посрещне, поклони се до земята”. Обръщайки се към техния водач, Авраам казва: “Господарю мой, ако съм придобил твоего благоволение, моля ти се, не отминавай слугата си” (Битие 18:2,3). Със собствените си ръце им донася вода, за да могат да измият прашните си нозе. Лично избира храната им, докато те си почиват под прохладната сянка. Съпругата му Сара приготвя всичко необходимо, а той стои почтително отстрани, докато те се възползват от гостоприемството му. Авраам проявява тази любезност към тях като към обикновени странници и пътници, които може никога вече да не минат оттук. Но след края на угощението неговите гости откриват кои са. Авраам е приел не само небесни ангели, но и техния величествен Водач – своя

Създател, Изкупител и Цар. Тогава Небето му открива Своето намерение и той е наречен “Божи приятел”. {6Т 341.2}

342

Племенникът на Авраам – Лот, – макар и установил дома си в Содом, е пропит от духа на патриарха – дух на любезност и гостоприемство. Виждайки двамата пътници на смрачаване при градската порта и знаейки със сигурност какви опасности ги дебнат в този нечестив град, Лот настоява да ги заведе в своя дом. Изобщо не се замисля за бедата, която може да навлече на себе си и на домочадието си. Това е част от начина му на живот – да закриля застрашените и да се грижи за бездомните. И това дело на любезност, проявено към двама непознати, довежда в неговия дом ангели. Тези, които той иска да защити, защитават него. С падането на нощта той им осигурява безопасност зад своите врати, а на зазоряване те осигуряват безопасност на него и семейството му извън портите на осъдения град. {6Т 342.1}

Тези дела на любезност Бог е счел за достатъчно важни, за да ги запише в Словото Си. И повече от хиляда години по-късно те се споменават и от боговдъхновения апостол: “Не забравяйте гостолюбието, понеже чрез него, някои, без да знаят са приели на гости ангели” (Евреи 13:2). {6Т 342.2}

Привилегията, дадена на Авраам и Лот, не е отказана и на нас. Оказвайки гостоприемство на Божиите чеда, ние също може да посрещнем ангели в жилищата си. Дори и в наши дни ангели в човешки образ влизат в домовете на хората и се ползват от тяхното гостоприемство. А християните, които живеят в светлината на Божието присъствие, винаги са придружавани от ангели; и тези святи същества оставят след себе си благословения в домовете ни. {6Т 342.3}

343

Гостолюбието е сред качествата, давани от Светия Дух, като белег върху онези, които трябва да носят отговорности в църквата. И на цялата църква се дава заповедта: “Бъдете гостолюбиви един към друг без роптание. Според дарбата, която всеки е приел, служете с нея един на друг като добри настойници на многообразната Божия благодат” (1Петрово 4:9, 10). {6Т 342.4}

Странно защо тези съвети се пренебрегват. Дори и изповядващите християнството малко практикуват истинско гостоприемство. И сред нашия народ възможностите за оказване на гостоприемство не се възприемат както би трябвало – като привилегия и благословение. Като цяло има твърде малко общителност, твърде малко склонност да се направи място за още двама или трима на семейната трапеза без смущение или показ. Някои твърдят, че “това е твърде голям ангажимент”. Нямаше да е така, ако кажете: “Не сме се подготвили специално, но си добре дошъл за всичко, което имаме”. Чрез приемането на неочакван гост, се оказва далеч повече гостоприемство, отколкото и чрез най-изтънчените приготовления. {6Т 343.1}

Правенето на приготовления за гости, което изисква време, по право принадлежащо на Бога, е отричане от Христос. Така ние Го ограбваме и вредим на другите. Подготвяйки изтънчено угощение, мнозина лишават собствените си семейства от необходимото внимание и техният пример кара останалите да правят същото. {6Т 343.2}

Желанието за показ при угощаването на гостите създава ненужни притеснения и товари. За да подготви много разнообразно меню, домакинята се претоварва, а тъй като се подготвят много ястия,

гостите преяждат. Резултатът от това е страдание поради преумора, от една страна и поради преяждане от друга. Тези изискани пиршества са бreme и оскърбление. {6Т 343.3}

Но Господ е заповядал да се грижим за нуждите на своите братя и сестри. Апостол Павел илюстрира това. На вярващите в Рим той пише: “Препоръчвам ви нашата сестра Фива, която е служителка на църквата в Кенхрея,

344

да я приемете в Господа, както е прилично на светиите, и да ѝ помогнете в каквото би имала нужда от вас, защото и тя е помагала на мнозина, както и на самия мене” (Римляни 16:1,2). Фива е помагала на апостола и несъмнено на много странници, нужда ещи се от грижа. Нейният пример трябва да бъде следван от днешните църкви. {6Т 343.4}

Бог се огорчава от често проявявания себелюбив интерес – “за мен и моето семейство”. Всяко семейство, което харесва този дух, трябва да се реформира в съгласие с чистите принципи, илюстрирани в живота на Христос. Тези, които се ограничават с грижата за себе си, които нямат желание да хранят гости, губят много благословения. {6Т 344.1}

Има наши работници, които заемат постове, задължаващи ги често да посрещат гости – независимо братя или не. Някои от тях настояват конференцията им да има предвид това и да им позволи да вземат – в допълнение към заплатите си – достатъчни суми, които да покриват този извънреден разход. Но Господ е възложил делото на гостолюбието на целия Си народ. Не е според Божия план един или двама да посрещат гости за сметка на конференцията или църквата, или на работниците да се плаща, за да посрещат своите братя. Това е изобретение, родено от егоизма, и Божиите ангели държат сметка за тези неща. {6Т 344.2}

Хора, които пътуват от място на място като евангелизатори или мисионери по какъвто и да е повод, би трябвало да се радват на гостоприемството на църковните членове, сред които им се налага да работят. Братя и сестри, осигурете дом за тези работници дори и това да представлява за вас значителна лична жертва. {6Т 344.3}

Христос държи сметка за всеки разход, направен за посрещане на гости в Негово име. Той снабдява това дело с всичко необходимо. Тези, които заради Господа посрещат своите братя, давайки най-доброто от себе си, за да направят гостуването полезно както за тях, така и за самите тях себе си, биват записани в небето като заслужаващи специални благословения. {6Т 344.4}

345

Чрез Своя собствен живот Христос е дал урок по гостоприемство. Когато е заобиколен от гладното множество край езерото, Той не ги отпраща ненахранени по домовете им. Казва на учениците Си: “Дайте им вие да ядат” (Матей 14:16). И чрез дело на творческа мощ осигурява достатъчно храна за задоволяване на нуждата им. И колко проста е храната, която им дава! Няма никакъв разкош. Този, на Когото са подчинени всички небесни източници, може да осигури на хората богат обяд. Но той им дава само това, което ще задоволи нуждата им – ежедневната храна на рибарите край езерото. {6Т 345.1}

Ако хората днес живееха в хармония с природните закони и практикуваха прости навици, щеше да има изобилие, което да задоволи нуждите на човешкото семейство. Щеше да има по-малко въображаеми лишения и повече възможности за работа в Божието дело. {6Т 345.2}

Христос не се старае да привлече хората към Себе Си, като задоволява желанието им за разкош. Простата храна, която Той осигури, е уверение не само за Неговата мощ, но и за Неговата любов, и нежна грижа към тях в обикновените нужди на живота. И докато ги храни с ечемичените хлебчета, Той им дава и Хляба на живота. Тук е нашият пример. Храната ни може да бъде проста и дори оскъдна. Нашият жребий може да е бедността. Възможностите ни може да не са по-големи от тези на учениците с петте хляба и двете риби. Но когато влизаме в контакт с нуждаещи се, Христос ни заповядва: “Дайте им да ядат”. Трябва да предаваме това, което имаме, и докато даваме, ще видим, че липсата ни е попълнена от Христос. {6Т 345.3}

Във връзка с това прочетете историята на вдовицата от Сарепта. Във време на глад Бог изпраща при тази жена в езическата земя Своя служител да поиска храна. “А тя рече: “Заклевам се в живота на Господа, твоя Бог, нямам ни една пита, но само една шепа брашно в делвата и малко дървено масло в стомната.

346

И ето, събирам две дръвчета, за да ида и да го приготвя за мен и за сина ми – да го изядем и да умрем”. А Илия й рече: “Не бой се, иди стори както каза, но омеси от него първо за мен една малка пита, та ми донеси, а после приготви за себе си и за сина си, защото така казва Господ, израилевият Бог: “Делвата с брашното няма да се изпразни, нито стомната с маслото ще намалее до деня, когато Господ даде дъжд на земята”. И тя отиде, та стори според каквото каза Илия. И тя, и той, и домът й ядоха много дни” (3Царе 17:12-15). {6Т 345.4}

Прекрасно беше гостоприемството, оказано на Божия пророк от тази финикийка, прекрасно бяха възнаградени и нейната вяра, и щедрост. “И тя, и той, и домът й ядоха много дни. Делвата с брашното не се изпразни, нито стомната с маслото намалая, според словото, което Господ говори чрез Илия. А след това синът на домакинята се разболя и болестта му беше толкова тежка, щото не остана дишане в него. Тогава тя рече на Илия: “Божии човече, дошъл ли си при мен, за да ми припомниш греховете и да умориш сина ми?”. А той й каза: “Дай ми сина си”. И като го взе от пазухата й, та го изнесе на горната стая, дето живееше, положи го на леглото си (...) Тогава той се простря три пъти върху детето и извика към Господа (...) И Господ послуша Илиевия глас, та се върна душата на детето в него и то оживя. Тогава Илия взе детето, та го занесе от горната стая в къщата и даде го на майка му; и Илия рече: “Виж, синът ти е жив”. И жената каза на Илия: “Сега познавам, че си Божии човек и че Господното Слово, което говориш, е истина” (стихове 15-24). {6Т 346.1}

Бог не се е променил. Днес Неговата сила не е по-малка, отколкото в дните на Илия. И не по-малко сигурно е обещанието, изговорено от нашия Спасител:

347

“Който приема пророк в името на пророк, награда на пророк ще получи” (Матей 10:41). {6Т 346.2}

Христовите думи: “Който приема вас, Мен приема; и който приема Мен, приема Този, Който Ме е изпратил” (стих 40), се отнасят както за Неговите първи ученици, така и за верните Му служители днес. Нито едно дело на любезност, направено в Негово име, няма да остане неотбелязано и невъзнаградено. Със същото нежно отношение Христос причислява към Божието семейство дори най-слабите и най-нисшите. “Който напои един от тези скромните – казва Той – тези, които са деца във вярата и

познанието за Христос, – само с една чаша студена вода в име на ученик, истина ви казвам, никак няма да изгуби наградата си” (стих 42). {6Т 347.1}

Бедността не бива да ни възпира да оказваме гостоприемство. Трябва да даваме това, е което разполагаме. Има хора, които се борят за прехраната си и с големи трудности успяват да посрещнат нуждите си със собствени приходи, но обичат Исус в лицето на Неговите светии. Те са готови да оказват гостоприемство на вярващи и невярващи, като се стараят да направят пребиваването им в дома си приятно. Гостите са добре дошли както на семейната трапеза, така и пред семейния олтар. Времето за молитва оставя впечатления върху онези, които се ползват от гостоприемството им, и дори едно посещение може да означава спасение за някоя душа от смърт. Господ държи сметка за това дело и обещава награда с думите: “Аз ще ти отплатя”. {6Т 347.2}

Братя и сестри, канете в домовете си нуждаещи се, за да ги нахраните и да им окажете любезно внимание. Не се стремете към показ, но като виждате нуждата им, ги въвеждайте в дома си и им оказвайте истинско християнско гостоприемство. Социалното общуване е скъпоценна привилегия. {6Т 347.3}

“Не само с хляб ще живее човек!” Както споделяме с другите нашата физическа храна, така трябва да споделяме надеждата, куража и Христовата любов. Нека “да утешаваме тези, които се намират в каквато и да била скръб, с утехата, с която и ние се утешаваме от Бога” (2Коринтяни 1:4).

348

А на нас се дава уверението: “Бог е силен да преумножи на вас всякакво благо, така щото, като имате всякога и във всичко това, което е достатъчно във всяко отношение, да изобилвате във всяко добро дело” (2Коринтяни 9:8). {6Т 347.4}

Живеем в свят на грях и изкушения. Навсякъде около нас има души, които погиват без Христос. Бог иска да работим за тях по всеки възможен начин. Ако имате приятен дом, канете в него млади хора без дом, нуждаещи се от помощ, които копнеят за разбиране и мили думи, за уважение и любезност. Ако желаете да ги доведете при Христос, трябва да покажете любов и уважение към тях като към души, изкупени с Неговата кръв. {6Т 348.1}

По Божие провидение ние сме свързвани с неопитни хора, с мнозина нуждаещи се от милост и състрадание. Те имат нужда от подкрепа, тъй като са слаби. Младите имат нужда от помощ. Трябва да работим за бъдещото им благополучие и за оформянето на християнския им характер в силата на Този, Който непрестанно изразява любовта и милостта Си към безпомощните, невежите, а също и към онези, които ние смятаме за най-нисши сред най-нисшите. Голяма част точно от онези, които най-много се нуждаят от помощ, понякога силно ще изпитват търпението ни. “Внимавайте да не презирате ни едно от тях – малките” – казва Исус, – защото ви казвам, че техните ангели на небесата винаги гледат лицето на Отца Ми, Който е на небесата” (Матей 18:10). Спасителят заявява на хората, които служат на душите: “Понеже сте направили това на един от тези най-скромни Мои братя, на Мен сте го направили” (Матей 25:40). {6Т 348.2}

Челата на тези, които вършат това дело, носят венеца на саможертвата. Но те ще получат своята награда. В небето ще видим младежите, на които сме помагали, които сме канили в домовете си, които сме извеждали от изкушение. Ще видим как лицата им отразяват блясъка на Божията слава. “Те ще гледат лицето му и Неговото име ще бъде на челата им” (Откровение 22:4). {6Т 348.3}

Съблюдаване на съботата

Спазването на съботата носи големи благословения и Бог желае тя да бъде за насден на радост. В самото постановяване на съботния ден имаше радост. Бог огледа със задоволство делото на ръцете Си. Всичко, което беше създал, Той обяви за “твърде добро” (Битие 1:31). Небето и земята се изпълниха с ликуване. “Звездите на зората пееха заедно и всички Божии синове възкликаваха от радост” (Йов 38:7). Макар грехът да влезе в света и да развали Неговото съвършено творение, Бог все още ни дава съботата като свидетелство за това, че Всевишният – Безпределният в доброта и милост – е създал всичко. Нашият Небесен Баща желае чрез спазването на съботата познанието за Него сред хората да се опази. Желаете съботата да насочва нашия ум към Него като истинския и жив Бог и към това, че ако Го познаваме, ще имаме живот и мир. {6Т 349.1}

Когато освободи Своя народ Израил от Египет и им повери Закона Си, Бог ги научи, че спазването на съботата ще разграничава тях, които признаваха върховенството на Бога, от идолопоклонниците, които отказваха да Го приемат като свой Създател и Цар. “Това е знак между Мен и израилтяните завинаги” – казва Господ. “Израилтяните да пазят съботата, като я празнуват във всичките си поколения по вечен завет” (Изход 31:17, 16). {6Т 349.2}

Както съботата беше отличителен знак на Израил, когато той излезе от Египет, за да влезе в земния Ханаан, така и сега е отличителен знак на Божия народ, който се разграничава от света, за да влезе в небесната почивка. Съботата е знак за връзката между Бога и Неговия народ - знак, че те почитат Закона му. Тя отличава Неговите верни последователи от беззаконниците. {6Т 349.3}

350

Относно съботата Бог заяви от облачния стълб: “Съботите Ми непременно да пазите, защото това е знак между Мен и вас във всичките поколения, за да знаете, че Аз съм Господ, Който ви освещавам” (Изход 31:13). Съботата, дадена на света като знак, че Бог е неговият Създател, е също и знак, че Той е Този, Който го освещава. Силата, която е създала всичко, е същата сила, която пресъздава душата по Свое подобие. За онези, които свято почитат съботния ден, тя е знак за освещение. Истинското освещение е хармония с Бога, единение с Него в характер. То се получава чрез послушание към онези принципи, които са копие на Неговия характер. А съботата е знак за послушание. Този, който от сърце се покорява на четвъртата заповед, ще се покорява и на целия Закон. Той се освещава чрез послушание. {6Т 350.1}

Както на Израил, така и на нас съботата е дадена за “вечен Завет”. За онези, които почитат Неговия свят ден, той е знак, че Бог ги признава за Свой избран народ. Тя е клетва, че Той ще изпълни завета Си с тях. Всяка душа, която приема знака на Божието управление, се поставя под Божествен, вечен Завет. Привързва се със златната верига на послушанието, всяка брънка от която е обещание. {6Т 350.2}

Единствено четвъртата заповед от всички десет съдържа печата на великия Законодател – Твореца на небето и земята. Онези, покоряващи се на тази заповед, приемат Неговото име; и всички благословения,

които се съдържат в него, са вече техни. “Господ говори още на Мойсея, казвайки: “Говори на Аарон и на синовете му, казвайки: Така да благославяте израилтяните, когато им говорите:

351

“Господ да те благослови и да те опази!

Господ да осияе с лицето Си над теб и да ти покаже милост!

Господ да издигне лицето си над теб и да ти даде мир!”

Така да възлагат името Ми върху израилтяните и Аз ще ги благославям” (Числа 6:22-27). {6Т 350.3}

Чрез Мойсей беше дадено и обещанието: “Господ ще те утвърди като свят народ за Себе Си според както ти се е клел, ако пазиш заповедите на Господа, твоя Бог, и ходиш в Неговите пътища. И всичките племена на света ще видят, че ти се наричаш с Господното име (...) Господ ще те постави глава, а не опашка, та ще бъдеш само отгоре и няма да бъдеш отдолу, ако слушаш заповедите на Господа, твоя Бог, които днес ти заповядвам да ги пазиш и вършиш” (Второзаконие 28:9-13). {6Т 351.1}

Говорейки чрез Светия Дух, псалмистът пише:

“Елате да запеем на Господа,
да възкликнем към спасителната ни Канара (...)

Защото Господ е велик Бог

и велик Цар над всички богове.

В Неговата ръка са земните дълбочини

и височините на планините са Негови.

Негово е морето, дори Той го е направил

и ръцете Му създадоха сушата.

Елате да се поклоним и да паднем,

да коленичим пред Господа, нашия Създател,

защото той е наш Бог

и ние сме люде на пасбището Му

и овце на ръката Му.”

“Познайте, че Господ е Бог –

Той ни е направил и ние сме Негови.

Негови люде сме и овци на пасбището Му”

(Псалм 95:1-7; 100:3). {6Т 351.2}

Тези обещания, дадени на Израил, са и за Божия народ днес. Това е вестта, която ни носи съботата.
{6Т 351.3}

Реформа в съблюдаването на съботата

Съботата е златната халка, която съединява Бога с Неговия народ. Но съботната заповед се нарушава. Божият свят ден се осквернява. Съботата е била изтръгната от своето място от човека на греха и на нейно място е издигнат един обикновен работен ден.

352

В Закона е направен пролом и той трябва да се затвори. Необходимо е стинската събота да бъде издигната на истинското ѝ място като Божи почивен ден. В петдесет и осмата глава на Исая е описана работата, която Божият народ трябва да извърши. Той трябва да възвеличи Закона, да го направи почитаем, да съгради отдавна запустелите места и да издигне основите на много поколения. На онези, които вършат това, Бог казва: “И ще те нарекат ‘Поправител на развалините’, ‘Възобновител на места за население’. Ако отдръпнеш ногата си в събота, за да не вършиш своята воля в светия Ми ден и наречеш съботата наслада, свята на Господа, почитаема; и Го почиташ, като не следваш в нея своите си пътища, тогава ще се наслаждаваш в Господа и Аз ще те направя да яздиш по високите места на земята и ще те храня с наследството на баща ти Яков, защото устата Господни изговориха това” (стихове 12-14). {6Т 351.4}

Въпросът за съботата ще бъде обект на последния голям конфликт, в който ще участва целият свят. Хората почитат принципите на Сатана над принципите, които управляват в небето. Те са възприели фалшивата събота, която Сатана е издигнал като знак на своята власт. Но Бог поставя печата Си върху Своите царски изисквания. Всеки съботен ден носи името на Своя Автор – един незаличим белег, който показва авторитета на всеки от тях. Нашата работа е да довеждаме хората до разбиране на този въпрос. Трябва да им покажем, че е жизненоважно чий знак ще носят – този на Божието царство или този на царството на бунта, тъй като те се признават за поданици на това царство, чийто знак носят. Бог ни е призовал да издигаме стандарта на Неговата потъпкана събота. Колко важно е тогава да даваме правилен пример за спазване на съботата. {6Т 352.1}

353

Когато основават нови църкви, проповедниците трябва да дават внимателни наставления относно правилното спазване на съботата. Нека да се пазим, да не би небрежните практики, които преобладават сред пазителите на неделата, да бъдат последвани от онези, които изповядват, че пазят Божия свят ден за почивка. Разделителната линия между тези, които носят знака на Божието царство, и другите, които носят знака на бунта, трябва да се постави ясно и категорично. {6Т 353.1}

В съботата има далеч повече святост, отколкото ѝ придават много от нейните пазители. Господ бива много обезславен от вярващи, които не пазят съботата според заповедта – нито по буква, нито по дух. Той призовава за реформа в съблюдаването ѝ. {6Т 353.2}

Подготовка за съботата

В самото начало на четвъртата заповед Господ казва: “Помни”. Той знаеше, че сред многото си грижи и трудности човекът ще бъде изкушен да си намира извинение, за да не се съобразява напълно с изискванията на Закона или да забрави светостта и важността му. Затова каза: “Помни съботния ден, за да го освещаваш” (Изход 20:8). {6Т 353.3}

През цялата седмица съботата трябва да е в ума ни, за да се подготвяме да я осветим според заповедта. Не бива да я пазим само като изискване на Закона. Трябва да разбираме духовното ѝ отражение върху всички житейски дела. Всички, които почитат съботата като знак между тях и Бога, показвайки, че Той е Господ, Който ги освещава, ще представят принципите на Неговото управление.

Ще внасят законите на Неговото царство в ежедневния си живот. Всеки ден ще се молят освещението на съботата да почива върху тях. Всеки ден ще общуват с Христос и ще отразяват Неговия характер. Тяхната светлина всеки ден ще огрява другите чрез добрите им дела. {6Т 353.4}

354

Сред всички неща, които съставляват успеха в Божието дело, най-напред това са победите, спечелени в живота на дома. Тук трябва да започне подготовката за съботата. Нека през седмицата родителите помнят, че техният дом е училището, в което децата им ще се подготвят за небесните дворове. Нека думите им бъдат правилни. Нито една дума, която децата им не би трябвало да чуят, да не се отронва от устните им. Нека духът им се пази от раздразнителност. Родители, през седмицата живеете като пред погледа на светия Бог, Който ви е дал деца, за да ги възпитате за Него. Нека домът ви бъде една малка църква, за да може в събота всички да бъдат готови за поклонение в Господното светилище. Всяка сутрин и всяка вечер представяйте децата си пред Бога като изкупено с Неговата кръв наследство. Учете ги, че техен най-висш дълг и привилегия е да обичат Бога и да Му служат. {6Т 354.1}

Родителите би трябвало особено да се стараят да превърнат поклонението пред Бога в нагледен урок за своите деца. Нека откъси от Писанието по-често да са на устните им - особено онези, които подготвят сърцето за богослужение. Би било добре, ако следните скъпоценни думи се повтаряха по-често: “Ти, о, душе моя, тихо уповавай само на Бога, защото от Него очаквам помощ” (Псалм 62:5). {6Т 354.2}

Ако съботата се помни по този начин, на плътската воля няма да бъде позволено да надделее над духовната. Нито едно задължение, принадлежащо на шестте работни дни, няма да бъде оставяно за събота. През седмицата силите ни няма да бъдат така изтощавани за земна работа, че в деня, в който Господ си е починал и се е освежил, ние да бъдем твърде преуморени, за да с заемем със служба за Него. {6Т 354.3}

Макар подготовката за съботата да продължава през цялата седмица, все пак петък е специалният подготвителен ден. Бог е казал на израилтяните чрез Мойсей:

355

“Утре е събота – свята почивка Господу; опечете, колкото искате да опечете, и сварете, колкото искате да сварите, и турете настрана, каквото остане – да ви стои за утре”. “И людет се пръскаха наоколо, та я събираха, мелеха я в мелници или я чукаха в котли, и варяха я в гърнета, и правеха пити от нея” (Изход 16:23; Числа 11:8). “Израилтяните трябваше да приготвят нещо от изпратения им от Небето хляб. Господ им каза, че тази работа трябва да се извърши в петък – подготвителния ден. Това беше изпит за тях. Той желаше да разбере дали те ще освещават съботата, или не. {6Т 354.4}

Това указание от устата на Йехова е указание и за нас. Библията е свършеният водач и ако страниците ѝ се изучават с молитва от сърца, желаещи да я разберат, никой няма да сбърка по този въпрос. {6Т 355.1}

Мнозина се нуждаят от наставление как да се появяват в събранието за поклонение. Не бива да се влиза в Божието присъствие с обикновените дрехи, които се носят през седмицата. Всички би трябвало да имат специални съботни костюми, които да обличат, когато посещават службите в Божия дом. Въпреки че не бива да се съобразяваме със светските моди, не трябва да бъдем безразлични към

външния си вид. Необходимо е да бъдем спретнати и чисти, макар и без украшения. Божиите чеда трябва да са чисти както отвътре, така и отвън. {6Т 355.2}

Нека подготовката за съботата бъде завършена в петък. Проверете дали всичките ви дрехи са приготвени и всичката храна – сготвена. Излъскайте ботушите си и се изкъпете. Възможно е да го постигнете. Ако го превърнете в свое правило, ще успеете. Съботата не е дадена за приготвяне на тоалети, за готвене на храна, за търсене на удоволствия или за някакво друго светско занимание. Преди залеза на слънцето нека всяка светска работа бъде оставена настрана и всяко светско четиво – скрито от погледа. Родители, обяснете на децата си какво правите и с каква цел, и нека те споделят с вас подготовката за спазването на съботата според заповедта. {6Т 355.3}

356

Би трябвало ревниво да пазим границите на съботата. Помнете, че всеки миг от нея е свято, свещено време. Когато е възможно, нека работодателите дават на работниците си часове от петъка, за да могат те да посрещнат Господния ден със спокойствие в ума. Ако правите така, няма да претърпите никаква загуба, дори и във временните неща. {6Т 356.1}

Има още нещо, на което трябва да обърнем внимание в подготвителния ден. В този ден трябва да бъдат изчистени всякакви противоречия между братята – както в семейството, така и в църквата. Нека всяка горчивина, гняв и злоба бъдат изхвърлени от душата. Със смирен дух “изповядайте един на друг греховете си и молете се един за друг, за да оздравеете” (Яков 5:16). {6Т 356.2}

Преди съботата да започне, както умът, така и тялото трябва да се откъснат от светските дела. Бог е поставил Своята събота в края на шестте работни дни, за да могат хората да се спрат и да размислят какво са постигнали през седмицата в подготовката си за чистото царство, където няма да бъде допуснат нито един беззаконник. Добре е всяка събота да правим равносметка дали изтеклата седмица ни е донесла духовна печалба или загуба. {6Т 356.3}

Освещаването на съботата за Господа означава вечно спасение. Бог казва: “Онези, които прославят Мен, тях ще прославя и Аз” (1Царе 2:30). {6Т 356.4}

Съботата в дома

Преди залеза на слънцето нека членовете на семейството се съберат, за да четат Божието Слово, да пеят и да се молят. Тук е нужна реформа, защото мнозина са небрежни. Имаме нужда да се изповядаме пред Бога и един на друг.

357

Необходимо е да имаме специална подготовка, така че всеки член на семейството да се подготви да почете деня, който Бог е благословил и осветил. {6Т 356.5}

Нека скъпоценните часове на съботата не бъдат пропилявани в леглото. В съботното утро семейството трябва рано да е на крак. Ако станат късно, ще настъпи объркване и суетня при подготвянето за закуска и съботно училище. Ще има бързване, бутане и нетърпение. Така в дома ще навлязат несвяти чувства. Обезславена по този начин, съботата ще се превърне в бreme и нейното приближаване ще се очаква с боязън, вместо с любов. {6Т 357.1}

Не би трябвало за събота да предвиждаме по-изобилна и по-разнообразна храна, отколкото в другите дни. Напротив, нека тя да е по-проста и да се яде по-малко, за да може умът да бъде ясен и жизнен и да схваща духовните неща. Преяждането замъглява ума. Най-скъпоценните думи могат да бъдат чути, но не и оценени, тъй като умът е бил объркан от неподходяща диета. Мнозина са обезславяли Бога чрез преяждане в събота, и то повече, отколкото си мислят. {6Т 357.2}

Въпреки че готвенето в събота трябва да се избягва, не е необходимо да се яде студена храна. Нека при студено време приготвената от предния ден храна се притопли. Ястията могат да бъдат прости, но апетитни и привлекателни. Предвидете нещо, което да се приеме като деликатес – нещо, което семейството не яде всеки ден. {6Т 357.3}

Нека децата вземат участие в семейното богослужение. Нека донесат Библиите си и всеки да прочете по един-два стиха. След това изпейте някоя позната песен и се помолете. Христос даде пример за това. Господнята молитва не е предвидена да се повтаря просто като форма, а е илюстрация за това, какви трябва да бъдат молитвите – прости, сериозни и разбираеми. В простичка молба кажете пред Господа нуждите си и изразете благодарността си за Неговите милости. По този начин Го каните като Гост във вашия дом и сърце.

358

В семейството са неуместни дългите молитви за далечни неща. Те превръщат молитвения час в бреме, а той би трябвало да е привилегия и благословение. Превърнете този час в нещо интересно и радостно. {6Т 357.4}

Съботното училище и хвалебственото събрание ще заемат само част от съботата. Онази част от нея, която остава за семейството, може да бъде превърната в най-скъпоценното и свято време от всички съботни часове. По-голямата му част родителите трябва да прекарват заедно с децата си. В много семейства по-малките деца са оставяни сами да си намират забавление, както намерят за добре. Оставени сами, те скоро ще станат неспокойни и ще започнат да играят или да се заемат с някоя пакост. Така съботата няма да има за тях никакво свято значение. {6Т 358.1}

Нека при хубаво време родителите се разхождат с децата си из полето или из гората. Там, сред природните красоти, им разкажете за причината, поради която съботата е постановена. Опишете им Божието велико дело - Сътворението. Кажете им, че когато излезе от Неговата ръка, земята беше свята и красива. Всяко цвете, храст и дърво отговаряха на намерението на своя Създател. Всяко нещо, върхо което се спираше погледът, беше прекрасно и изпълваше ума с мисли за Божията любов. Всеки звук беше музика в хармония в Божия глас. Покажете им, че грехът бе този, който развали Божието съвършено дело; че тръните и бодилите, скръбта, болката и смъртта са резултат от непослушанието към Бога. Приканете ги да забележат обаче как земята – макар и обезобразена от проклятието на греха – все още разкрива Божията доброта. Зелените поля, величествените дървета, ярката слънчева светлина, облаците, росата, тържествената тишина на нощта, величието на звездните небеса и луната в своята красота – всички те свидетелстват за Твореца. Нито една капка дъжд не пада на земята, нито един лъч светлина не достига този неблагодарен свят, които да не свидетелстват за Божието търпение и любов. {6Т 358.2}

Разкажете им за спасителния план, за че “Бог толкова възлюби света, щото даде Своя единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот” (Йоан 3:16).

Повтаряйте сладката история за Витлеем. Представяйте пред децата Исус като послушно на родителите Си дете, като верен и трудолюбив младеж, който подпомага издръжката на семейството Си. Така ще ги научите, че Спасителят познава изпитанията, смущенията и изкушенията, надеждите и радостите на младите; че може да им даде помощ и съчувствие. Отвреме-навреме им четете интересни библейски истории. Питайте ги какво са научили в съботното училище, разглеждайте заедно с тях следващия съботноучилищен урок. {6Т 358.3}

Докато слънцето залязва, нека молитвени гласове и хвалебствени химни отбележат края на святите часове; поканете Бог да присъства във вашите седмични грижи и трудове. {6Т 359.1}

Така родителите могат да превърнат съботата в най-радостния ден от седмицата, какъвто и би трябвало да бъде. Могат да помогнат на децата си да я считат за наслада, за ден на всички дни, за свята на Господа и почитаема. {6Т 359.2}

Мои братя и сестри, съветвам ви: “Помни съботния ден, за да го освещаваш.” Ако желаете вашите деца да спазват съботата според заповедта, трябва да ги научите на това както чрез слово, така и чрез пример. Дълбоко гравирана, истината никога не се изличава напълно. Може да бъде замъглена, но никога - изтрита. Впечатленията, добити в ранните години, ще дадат плод след време. Обстоятелствата могат да накарат децата да се откъснат от своя дом и родители, но докато са живи, наставленията, които са получили в детството и младостта си, ще бъдат за тяхно благословение. {6Т 359.3}

Пътуване в събота

Ако желаем благословенията, обещани на послушните, нужно е да спазваме съботата по-строго. Боя се, че често пътуваме в този ден, когато това може да бъде избегнато.

360

В съответствие със светлината, която Господ ни е дал относно съблюдаването на съботата, би трябвало да сме по-внимателни за пътуването с кораб или кола в този ден. Необходимо е да даваме добър пример на децата и младежите по този въпрос. Може и да е необходимо да пътуваме в събота, за да отидем в църкви, които се нуждаят от помощта ни и да им занесем вестта, която Бог иска да чуят, но дори и тогава трябва да си осигуряваме билетите и да направим необходимите приготовления в друг ден, доколкото това е възможно. Когато тръгваме на път, трябва да положим всяко възможно усилие да планираме всичко така, че да избегнем пристигането си на определеното място в събота. {6Т 359.4}

Когато сме принудени да пътуваме в събота, нека се опитваме да избегнем компанията на хора, които биха отвлекли вниманието ни към светски неща. Умът ни трябва да е обърнат към Бога и да общува с Него. Когато имаме възможност, нека говорим на другите за истината. Винаги трябва да сме готови да облекчаваме болката на страдащи и да помагаме на нуждаещи се. В такива случаи Бог желае познанията и мъдростта, които ни е дал, да бъдат приложени на практика. Но не бива да разговаряме по делови въпроси или да се ангажираме с каквито и да било обикновени светски разговори. Във всяко време и на всяко място Бог изисква от нас да доказваме своята вяроност към Него, почитайки съботата. {6Т 360.1}

Христос казва: “Където двама или трима са събрани в Мое име, там съм и Аз посред тях” (Матей 18:20). Където има двама или трима вярващи, нека се събират заедно в събота, за да изискат Господното обещание. {6Т 360.2}

Малките групи, събрани за поклонение пред Бога в Неговия свят ден, имат право да настояват за богатите благословения на Йехова. Необходимо е да вярват, че Господ Исус е почетен Гост на техните събрания.

361

Всеки истински поклонник, който свято спазва съботата, може да разчита на обещанието: “... да знаете, че Аз съм Господ, Който ви освещавам” (Изход 31:13). {6Т 360.3}

Проповедите на нашите съботни събрания по правило трябва да са кратки. Нека се дава възможност на онези, които обичат Бога, да изразят своята благодарност и преклонение. {6Т 361.1}

Когато църквата е без проповедник, добре е да бъде посочен някой, който да води богослужението. Не е задължително той да изнася проповед или да заема голямата част от времето на службата. Често от едно кратко, но интересно библейско четене ще има повече полза, отколкото от проповед. След това може да се проведе молитвено събрание или събрание за споделяне на опитности. {6Т 361.2}

Тези, които заемат ръководни постове в църквата, не би трябвало да изтощават физическите и умствените си сили през седмицата така, че в събота да не са способни да предадат животворното влияние на Христовото евангелие на събранието. Извършвайте по-малко светска, ежедневна работа, но не ограбвайте Бога, като в събота му предлагате служба, която Той не може да приеме. Не би трябвало да сте като хора, които нямат духовен живот. Хората се нуждаят от вашата помощ в събота. Нахранете ги от Словото. Поднесете на Бога най-отбраните си дарове в Неговия свят ден. Нека скъпоценният живот на душата Му бъде даден в посветена служба. {6Т 361.3}

Нека никой не идва на мястото за поклонение, за да си подремне. В Божия дом не бива да се спи. Вие не заспивате, докато сте заети със светските си дела, защото сте заинтересувани от работата си. Ще позволим ли службата, която засяга вечните ни интереси, да бъде поставена на по-ниско стъпало от временните светски дела? {6Т 361.4}

Ако правим това, пропускаме благословенията, които Господ е планирал да ни даде. Съботата не бива да е ден на безполезно безделие. Както в дома си, така и в църквата, трябва да се проявява дух на служене.

362

Този, Който даде шест дни за земната ни работа, благослови и освети седмия ден, и го отдели за Себе Си. В този ден Той по особен начин благославя всички, които се посвещават в служба за Него. {6Т 361.5}

Цялото небе пази съботата, но не бездушно, без да прави нищо. В този ден трябва да се пробуди всяка душевна енергия, защото не се ли срещаме тогава с Бога и с Христос – нашия Спасител? Ние гледаме на Него чрез вяра. Той копнее да освежи и благослови всяка душа. {6Т 362.1}

Всички би трябвало да почувстват, че имат своя дял в превръщането на съботните богослужения в нещо интересно. Не бива да се събирате само формално, но за да обмените мисли, да споделите своите

ежедневни опитности, да изкажете благодарността си, да дадете израз на искреното си желание за небесно просветление, за да познаете Бога и Исус Христос, Когото Той е изпратил. Общувайте близко, за да може Христос да укрепва душите ви за изпитанията и конфликтите на живота. Никога не мислете, че можете да бъдете християни и в същото време да се отдръпвате едни от други. Всеки е част от огромната мрежа на човечеството и опитността на всеки до голяма степен се определя от опитността на тези, с които се свързва. {6Т 362.2}

Ние не извличаме и една стотна от благословенията, които би трябвало да извличаме от поклонението си пред Бога. Нашите способности за възприемане се нуждаят от изостряне. Общуването ни едни с други трябва да ни доставя радост. Защо с надеждата, която имаме, сърцата ни не пламтят от Божията любов? {6Т 362.3}

На всяко религиозно събрание трябва да пристигаме с живото духовно съзнание, че Бог и Неговите ангели са там и сътрудничат на всички истински поклонници. Когато влезете в мястото за поклонение, помолете Господ да премахне всяко зло от сърцето ви. Донесете в дома Му само онова, което Той би могъл да благослови. Коленичете пред Бога в Неговия храм и Му посветете Неговото притежание, което Той е изкупил с кръвта на Христос.

363

Молете се за говорителя или водещия събранието. Молете се този, който разтваря Словото на живота, да стане проводник на големи благословения. Сериозно се стремете да получите благословение и за себе си. {6Т 362.4}

Бог ще благослови всички, които по този начин се подготвят за Неговата служба. Те ще разберат какво означава да имаш уверението на Духа, тъй като са приели Христос чрез вяра. {6Т 363.1}

Мястото за поклонение може да е много скромно, но това го прави не по-малко почетено от Бога. За онези, които се покланят на Бога в дух и истина и в красотата на светостта, то ще бъде като порта към небето. Групата вярващи може да е малочислена, но в Божиите очи те са много скъпи. Като груби камъни те са били отсечени от каменоломната на света с длетото на истината и донесени в Божията работилница, за да бъдат издялани и оформени. Но дори и в своята недодяланост те са скъпоценни в Божиите очи. Бравата, чукът и длетото на изпитанията са в ръката на Онзи, Който притежава всяко умение; Той ще ги използва не за да разруши, но за да изработи съвършенството във всяка душа. Като скъпоценни камъни, обработени по подобие на дворец, Бог ни оформя, за да намерим своето място в небесния храм. {6Т 363.2}

Бог дава и урежда в наша полза без ограничения. Самият трон на благодатта ни привлича възможно най-силно, тъй като на него седи Един, Който ни позволява да Го наричаме “Баща”. Но Бог не счете принципа на спасението за завършен, докато не вложил в него само Своята любов. Според Своя промисъл Той постави на олтара Си един Адвокат, облечен в нашето естество. Като наш Застъпник, задачата Му е да ни представя пред Бога като Негови синове и дъщери. Христос ходатайства в полза на онези, които са Го приели. На тях Той дава сила чрез достойнството на Своите заслуги, за да станат членове на царското семейство, деца на Небесния Цар.

364

Отец показва Своята безпределна любов към Христос, Който е платил откупа за нас с кръвта Си, като приема Неговите приятели за Свои. Той е удовлетворен от извършеното умилоствение. Прославен е чрез възплъщението, живота, смъртта и посредничеството на Своя Син. {6Т 363.3}

Веднага щом стане “клиент” на Великия Адвокат Божието чедо, получава достъп до трона на благодатта. Още щом то изговори думи на покаяние и се помоли за прощение, Христос поема неговия случай като Свой собствен и представя смирената му молба пред Отец като Своя. {6Т 364.1}

Докато Христос ходатайства за нас, Отец отваря всичките съкровища на Своята благодат, за да ги ползваме, да им се наслаждаваме и да ги споделяме с другите. “Ще искате в мое име – казва Христос – и не ви казвам, че ще поискам от Отец за вас, защото сам Отец ви люби, понеже вие възлюбихте Мен”. Използвайте името Ми. Това ще направи молитвите ви резултатни и Отец ще ви даде богатствата на Своята благодат. Затова “искайте и ще получите, за да бъде радостта ви пълна” (Йоан 16:26,27,24). {6Т 364.2}

Бог желае Неговите послушни деца да се уповават на обещанията Му и да идват пред Него с хваление и благодарност. Бог е изворът на живота и силата. Той може да превърне пустинята в плодородно поле за народа, който пази Неговите заповеди, защото така ще се прослави името Му. Той е направил за Своите люде толкова много неща, които да вдъхновят всяко сърце за благодарност! Исус скърби, че народът Му издига толкова малко хваления. Желаетой да изразява по-ясно съзнанието си, че има причина за радост и задоволство. {6Т 364.3}

Делата на Бога към Неговия народ трябва да се припомнят често. Колко пъти Господ е поставял знаци по пътя на древния Израил! За да не забравят историята на миналото си, Той бе заповядал на Мойсей да оформя събитията като песен, на която родителите да учат своите деца.

365

Те е трябвало да се събират на възпоменания и да ги разказват публично. Полагали са специални усилия да съхранят този спомен, за да може, когато децата им ги изследват, да могат да разберат цялата история. По този начин Божиите дела на доброта и милост, Неговата грижа и избавлението на народа Му са били съхранявани в умовете им. Ние сме призовани да си припомним “за първите дни, когато, откак се просветихте, претърпяхте голяма борба от страдания” (Евреи 10:32). Господ се бори за Своя народ в това поколение като Един, Който прави чудеса. Миналата история на Божието дело трябва често да се изнася пред хората – стари и млади. Имаме нужда често да си припомним Божиата благодат и да Го хвалим за чудните Му дела. {6Т 364.4}

Призовани сме да не изоставяме общите си събирания, но те не са само за нашето собствено освежаване. Трябва да бъдем вдъхновени от по-голямо усърдие да предаваме утехата, която сме получили. Наш дълг е да бъдем много ревниви за Божиата слава и да не даваме лош вид дори и чрез тъжните си лица или необмислените си думи, сякаш Божиите изисквания ограничават свободата ни. Господ желае дори и в този свят на мъка, разочарования и грях да бъдем жизнерадостни и силни в Неговата сила. Всеки елемент от нашата личност има привилегията да носи решително свидетелство във всички направления. С чертите на характера си, с настроението, с думите и нрава си ние трябва да свидетелстваме, че службата за Бога е нещо добро. Така ще прогласяваме, че “законът Господен е съвършен, възвръща душата” (Псалм 19:7). {6Т 365.1}

Всички, които ежедневно се посвещават на Бога, ще показват ярката, жизнерадостна страна на нашата религия. Не би трябвало да обезславяме Бога с печалното си отношение към мъчителните изпитания. Всички изпитания, които се приемат като средство за възпитание, ще принесат радост. Целият ни религиозен живот ще бъде едно възвисяващо, издигащо, облагородяващо ухание с добри думи и дела.

366

Неприятелят много се радва, когато душата е депресирана, отчаяна, скърбяща и стенеща. Той желае нашата вяра да произвежда точно такова впечатление. Но Бог е предвидил умът да не стои на това ниско ниво. Той желае всяка душа да триумфира в закрилящата сила на Изкупителя. Псалмистът казва: “Отдайте Господу, вие синове на силните; отдайте Господу слава и могъщество. Отдайте Господу дължимата на името Му слава, поклонете се Господу в свята премяна”. “Ще те превъзнесам, Господи, защото Ти си ме издигнал и не си оставил неприятелите ми да тържествуват над мен. Господи, Боже мой, извиках към Теб и Ти си ме изцелил (...) Пейте Господу, светии негови, и възхвалявайте свящото Му име!” (Псалм 29:1,2; 30:1-4). {6Т 365.2}

Божията църква долу е едно с Божията църква горе. Вярващите на земята и небесните същества, които никога не са падали в грях, съставляват една църква. Всяко небесно същество желае съединяване със светиите, които се събират на земята, за да се поклонят на Бога. Във вътрешните дворове на небето те слушат свидетелството на Христовите поклонници от външните дворове на земята, хваленията и благодарностите от земята се издигат заедно с небесните химни, и небесните дворове се изпълват със звуци на хваление и радост за това, че Христос не е умрял напразно за падналите синове на Адам. Ангелите пият от първоизточника, а земните светии - от чистите потоци, извиращи от престола – потоци, които радват Божия град. О, ако можехме само да осъзнаем колко близо са небето и земята! Когато родените на земята Божии деца не осъзнават това, ангели на светлината стават техни спътници. Един мълчалив свидетел пази всяка жива душа, стараяйки се да я привлече към Христос. Докато все още има надежда, а хората все още се съпротивляват на Светия Дух за свое вечно погубление, те са пазени от небесни същества.

367

Нека винаги да пазим в ума си мисълта, че при всяко събрание на светиите тук, долу, има Божии ангели, които слушат свидетелствата, песните и молитвите. Нека помним, че нашите хваления се допълват от хорвете на ангелското войнство там горе. {6Т 366.1}

Когато се събирате от събота на събота, пейте хваления на Исус, Който ни е призовал от тъмнината в Своята чудесна светлина. Нека обожанието на сърцата ни бъде отдадено на Този, Който ни е възлюбил и ни е измил от греховете ни в собствената Си кръв. Нека словото на говорителя бъде пропито от Христовата любов. Нека тя бъде изразена с прост език във всяка хвалебствена песен. Нека молитвите ви бъдат вдъхновени от Божия Дух. След като Словото на живота бъде изговорено, нека вашият сърдечен отговор удостовери, че сте приели вестта като от небето. Това е много старомодно, знам, но ще бъде благодарствен принос пред Бога за хляба на живота, който е нахранил гладната ви душа. Този отклик на вдъхновението на Светия Дух ще даде сила на вашата душа и насърчение на другите. Ще бъде доказателство, че в Божието здание има живи камъни, които излъчват светлина. {6Т 367.1}

Ако си припомним проявите на Божията милост и на неизчерпаемата Му любов повече, отколкото тъмните глави на нашия живот, ще Го хвалим повече, отколкото да се оплакваме. Ще говорим за любящата Му вяност като истински, нежен и състрадателен Пастир на Своето стадо, за което Той е обещал, че никой няма да Го изтръгне от ръката Му. Езикът на сърцето няма да бъде някакво себелюбиво оплакване и роптание. Хваление като стремителен поток ще се излива от истинските Божии вярващи. “Благост и милост ще ме следват през всичките дни на живота ми и аз ще живея завинаги в дома Господен.” “Чрез съвета Си ще ме водиш и подир това ще ме приемеш в слава. Кого имам на небето, освен Теб? И на земята не желая друго, освен Теб” (Псалм 23:6; 73:24,25). {6Т 367.2}

368

Защо не пробудим духа на нашите духовни песни в пътешествието на земния си живот? Защо не се върнем към простотата и ревността? Причината, поради която не сме по-радостни, е че сме изгубили първата си любов. Нека тогава по-скоро да се покаем, да не би светилникът да ни бъде отнет. {6Т 368.1}

Божият храм в небето е отворен и праговете му горят в онази слава, която е за всяка църква, обичаща Бога и пазеща Неговите заповеди. Имаме нужда да изследваме, да размишляваме и да се молим. Тогава ще придобием духовен поглед, за да видим “вътрешните дворове” на небесния храм. Ще доловим думите на песните и благодарностите на небесния хор около престола. Когато Сион стане и засвети, неговата светлина ще проникне навсякъде и в събранията на светиите ще се чуят скъпоценните хвалебствени и благодарствени химни. Мърморенето и оплакването поради малките разочарования и трудности ще изчезнат. Когато се намажем със златния “колурий”, ще видим отвъдната слава. Вратата ще проникне през тежката сянка на Сатана и ще видим нашия Адвокат, издигащ благоуханието на собствените Си заслуги в наша полза. Когато видим всичко това, както е, както Господ желае да го видим, ще бъдем изпълнени с усещане за необятността и многообразието на Божията любов. {6Т 368.2}

Бог ни учи, че трябва да се събираме в Неговия дом, за да развиваме чертите на съвършената любов. Това ще подготви земните жители за обиталищата, приготвени от Христос за всички, които Го обичат. Там те ще се събират в светилището “от събота на събота и от новолуние на новолуние”, за да се съединяват в най-възвишени песни на хваление и благодарност към Този, Който седи на престола, и към Агнето до вечни векове. {6Т 368.3}

369

Възраждане на здравната реформа

Послушание към физическите закони

Тъй като природните закони са Божии закони, съвсем ясно е, че имаме задължението да ги изучаваме внимателно. Би трябвало да изследваме техните изисквания относно собственото ни тяло и да се съобразяваме с тях. Пренебрегването на тези неща е грях. {6Т 369.1}

“Не знаете ли, че вашите тела са части на Христос?” “Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух, Който е във вас, Когото имате от Бога? И вие не сте свои си, защото сте били с цена купени. Затова прославете Бога с телата си и с душите си, които са Божии” (1Коринтяни 6:15,19,20). Тялото ни е Христова откупена собственост и ние не сме свободни да правим с Него, каквото ни харесва. Човеците често постъпват така. Те се отнасят към тялото си така, сякаш за нарушаването на неговите закони няма наказание. Поради извращения им апетит техните органи и сили се изтощават, разболяват и осакатяват. А тези резултати, които е докарал чрез благовидните си изкушения, Сатана използва, за да обвини Бога. Представа пред Него човешкото тяло, което Христос е откупил като Своя собственост - а по какъв отблъскващ начин представа то своя Създател! Тъй като човекът съгрешава срещу своето тяло и развъртава пътищата си, Бог бива безчестен. {6Т 369.2}

Когато се обърнат истински, хората съзнателно ще спазват законите на живота, които Бог е вложил в организма им, и така ще се стараят да избегнат физическа, умствена или морална слабост. Послушанието към тези закони трябва да стане въпрос на личен дълг. Ние сами ще трябва да изстрадаме болестите на нарушения закон. Ще отговаряме пред Бога за нашите навици и практики. Затова въпросът пред нас не е какво ще каже светът, а как аз, който твърдя, че съм християнин, ще се отнасям към обиталището, което Бог ми е дал.

370

Ще се трудя ли за моето висше земно и духовно благо, пазейки тялото си като храм, в който обитава Светият Дух, или ще жертвам себе си на олтара на светските идеи и практики?” {6Т 369.3}

Здравословният начин на живот трябва да стане семеен въпрос. Родителите трябва да се пробудят за възложените им от Бога отговорности. Нека изучават принципите на здравната реформа и да учат децата си, че пътят на себеотрицанието е единственият безопасен път. Болшинството от земните жители не зачитат физическите закони, разрушават своите способности за самоконтрол и така стават неспособни да оценяват вечните реалности. Пренебрегвайки съзнателно собствения си здраве, те поставят и децата си в пътя на себеугаждането и така ги приготвят да изстрадат наказанието за нарушаване на природните закони. По този начинте не показват мъдра заинтересованост за благополучието на своите семейства. {6Т 370.1}

Църквата и здравната реформа

Има една вест относно здравната реформа, която трябва да бъде занесена във всяка църква. Във всяко училище има да се извърши едно дело. На нито един директор или учител не би трябвало да се поверява възпитанието на младежите, докато той не придобие практическо познание по този въпрос. Някои се чувстват свободни да критикуват, да обвиняват и да намират грешки в принципите на здравната реформа, които познават твърде малко от личен опит. Те би трябвало да застанат рамо до рамо, сърце до сърце с онези, които работят в правилната посока. {6Т 370.2}

Въпросът за здравната реформа се поставя в църквите, но светлината не се приема от сърце. Себелюбиви, разрушаващи здравето си, склонни към себеугаждане мъже и жени осуетяват влиянието на вестта, която трябва да подготви народ за великия Божи ден. Ако църквите искат сила, трябва да живеят истината, която Бог им е дал.

Ако членовете на нашите църкви пренебрегват светлината по този въпрос, ще пожънат сигурния резултат на духовно и физическо израждане. А влиянието на тези стари църковни членове ще закваси и новоповярвалите. Сега Господ не работи за довеждането на много души при истината поради църковните членове, които никога не са били обърнати, и поради онези, които някога са се обърнали, но отново са отстъпили. Какво влияние ще имат тези непосветени хора върху новообърнатите? Няма ли да обезсилят дадената от Бога вест, която Неговият народ трябва да разнесе? {6Т 370.3}

Нека всеки изпита собствените си навици, за да види дали не си угажда по някакъв начин, който със сигурност му вреди. Нека се освободи от всяко нездравословно себеугаждане в ядене и пиене. Някои отиват в далечни страни, за да търсят по-добър климат, но където и да се намират, техният стомах е този, който им създава нездравата атмосфера. Те си причиняват страдания, които никой не може да облекчи. Нека текива хора приведат ежедневните си навици в съгласие с природните закони и нека чрез вяра и дело създадат около себе си атмосфера, която да бъде ухание от живот за живот както на душата, така и за тялото им. {6Т 371.1}

Братя, още сме много далеч. Много от онова, което църквата би трябвало да извърши, за да бъде жива църква, не е извършено. Чрез задоволяване на извращения си апетит мнозина са се докарали до такова здравословно състояние, че непрестанно воюват с най-висшите интереси на душата си. Истината, макар и представена съвсем ясно, не се приема. Желая да поставя този въпрос пред всеки църковен член. Нашите навици трябва да бъдат доведени в съгласие с Божията воля. Дадено ни е уверението: “Бог е Този, Който работи във вас”, но човекът трябва да извърши своя дял в контролирането на апетита и страстите. Религиозният живот изисква активност на ума и сърцето в хармония с небесните сили.

Никой човек не може сам да изработи спасението си, а Бог не може да извърши това за него без неговото сътрудничество. Но когато човекът работи сериозно, Бог действа заедно с него и му дава сила да стане Божи син. {6Т 371.2}

-

Когато на хората им се говори по темата за здравето, те често казват: “Знаем много повече от онова, което изпълняваме”. Те не осъзнават, че са отговорни за всеки лъч светлина относно физическото си благополучие и че всеки техен навик се поставя на изпит от Бога. Към физическия си живот не можем да се отнасяме как да е. Всеки орган, всяка клетка на тялото ни трябва да бъдат свято пазени от разрушителни навици. {6Т 372.1}

Диета

Нашите навици в яденето и пиенето показват дали сме от света или от числото на онези, които Господ е отделил от света чрез могъщата секира на истината. Те са Негов особен народ, ревностен за добри дела. Бог говори в Словото Си. Случаят на Даниил и тримата му другари съдържа една проповед относно здравната реформа. В древността Бог говори на израилтяните, които Той се стараеше да откъсне от месната диета за тяхно собствено добро. Хранеше ги с небесен хляб – “хора ядоха ангелски

хляб”. Но те насърчаваха плътския си апетит и колкото повече отправяха мислите си към котлите с месо на Египет, толкова повече намразваха храната, която Бог им бе дал, за да поддържа физическото, умственото и моралното им здраве. Те копнееха за месото и постъпваха така, както постъпват мнозина в наши дни. {6Т 372.2}

Немалко страдат и немалко отиват в гроба поради задоволяването на апетита си. Те ядат онова, което е приятно на извращения им вкус. Така отслабват храносмилателните си органи и разрушават способността си да приемат храната, която съдържа живот.

373

Това им докарва тежки болести, които твърде често завършват със смърт. Онези, които би трябвало да познават по-добре този въпрос, износват деликатният механизъм на тялото си чрез самоубийствени практики. {6Т 372.3}

Църквите трябва да бъдат непоколебими и верни на дадената им от Бога светлина. Необходимо е всеки църковен член да работи мъдро за отстраняването на каквото да било задоволяване на извращения апетит от живота си. {6Т 373.1}

Крайности в диетата

Зная, че мнозина от нашите братя се противопоставят на здравната реформа както в сърцето си, така и на дело. Не защитавам никакви крайности. Но когато преглеждах ръкописите си, видях решителни свидетелства, съдържащи предупреждения за опасност, надвиснала над нашия народ от подражаването на обичаите и практиките на света в задоволяването и в угаждането на апетита, както и в гордостта на облеклото. Сърцето ме боли и тъгува поради настоящото състояние на нещата. Някои казват, че има братя, които твърде много наблягат на тези въпроси. Но дали поради това, че те са действали неразумно, налагайки на всяка цена собствените си виждания върху здравната реформа, някой ще си позволи да скрие истината по този въпрос? В повечето случаи светските хора са далеч в другата крайност – в себеугаждане и невъздържание в ядене и пиене. И в резултат на това изобилстват похотите. {6Т 373.2}

Има много хора, които сега се намират под сянката на смъртта – такива, които са се подготвяли да вършат делото на Учителя, но не са чувствали като свое свещено задължение да спазват здравните закони. Законите на физическото тяло наистина са Божии закони, но сякаш този факт се забравя. Някои са се ограничили в диета, която не може да поддържа здравето им. Те не си набавят питателна храна, която да заеме мястото на вредните неща и не държат сметка за това, че за да се приготви храната по най-здравословен начин, са нужни разумен подход и изобретателност.

374

Храносмилателната система трябва да бъде снабдявана с подходяща храна, за да може да изпълнява функциите си. В противоречие със здравната реформа е, след като се изхвърли голямото разнообразие от непълноценни храни, да се отиде в другата крайност – да се намалят количеството и качеството на храната. Това не е здравна реформа, а здравна деформация. {6Т 373.3}

Истинско въздържание

Апостол Павел пише: “Не знаете ли, че които тичат на игрището – всички тичат, а само един получава наградата? Така тичайте, щото да я получите. И всеки, който се подвизава, се въздържа от всичко. Те вършат това, за да получат тленен венец, а ние – нетленен. И тъй, аз така тичам – не като към нещо неизвестно; така удрям – не като че бия въздуха, но уморявам тялото си и го поробвам, да не би като съм проповядвал на другите, сам аз да стана неодобрен” (1Коринтяни 9:24-27). {6Т 374.1}

В света има мнозина, които задоволяват гибелните си навици. Законът, който ги управлява, е апетитът и поради този факт се замъглява и моралният им усет, и до голяма степен се унищожава способността им да отличават святите от обикновенитенещи. Но християните трябва да практикуват строго въздържание. Необходимо е да си поставят високи стандарти. Въздържанието в ядене, пиене и обличане е жизненоважно. Трябва да бъдат ръководени от принципи, а не от апетити и капризи. Онези, които ядат твърде много или чиято храна е с недобро качество, лесно биват доведени до разсипничество и до други “глупави и вредни страсти, които потопяват хората в разорение и погибел” (1Тимотей 6:9). “Божии съработници” трябва да използват и най-малката частица от своето влияние, за да насърчават разпространяването на принципите на истинското въздържание. {6Т 374.2}

Верността към Бога означава много. Той има изисквания към всички, които са се ангажирали в служба за Него.

375

Той желае умът и тялото да се съхранят в най-добро здравословно състояние, всяка сила и дарба да бъдат под Божествен контрол, а това може да се постигне – енергично, но и внимателно – чрез строги навици на въздържание. Ние сме поели задължение пред Бога да Му се посветим безрезервно – с тяло и душа. И всички умения, които Той ни е поверил като дарби, да бъдат употребени в служба за Него. Всичките ни сили и способности трябва да непрестанно да се укрепват и усъвършенстват в това време на изпит. Само онези, които оценяват здравите принципи и са се обучили да се грижат мъдро за тялото си в страх Господен, би трябвало да бъдат избирани да поемат отговорности в делото. Хора, които от дълго време са в истината, но не могат да правят разлика между чистите принципи на правдата и принципите на злото, които замъгляват разбирането за справедливостта, милостта и любовта на Бога, би трябвало да бъдат освобождавани от служенето. Всяка църква се нуждае от ясно и остро свидетелство, издигащо силен, търбен звук. {6Т 374.3}

Ако можехме да събудим моралната чувствителност на нашия народ по въпроса за въздържанието, бихме спечелили голяма победа. Трябва да се проповядва и практикува въздържание във всички неща от живота. Въздържание в ядене, пиене, спане и обличане е един от възвишените принципи на религиозния живот. Истината, внесена в светилището на душата, ще я напътства в отношението към тялото. Нищо, отнасящо се до здравето на човешкия организъм, не бива да се отминава с безразличие. Нашето вечно благополучие зависи от начина, по който употребяваме времето, силите и влиянието си в този живот. {6Т 375.1}

-

Давид заяви: “Страшно и чудно съм направен.” След като Бог ни е дал такова обиталище, не трябва ли внимателно да изследваме всяко кътче от него?

Кътчетата на ума и сърцето са най-важни. След това, вместо да живеем в мазето на къщата, наслаждавайки се на чувствени, унизителни удоволствия, не трябва ли да отворим тези прекрасни стаи и да поканим Господ Исус да влезе и да обитава в тях? {6Т 375.2}

Проповедниците да обучават хората на здравната реформа

Самите проповедници трябва да бъдат обучени по здравната реформа, да се запознаят с физиологията и хигиената, да познават законите, които управляват физическия живот, и тяхното влияние върху здравето на ума и душата. {6Т 376.1}

Хиляди и хиляди хора знаят съвсем малко за прекрасното тяло, което Бог им е дал или за грижите, които трябва да полагат за него, и считат за много по-важно да изучават предмети с далеч по-малки последствия. Тук проповедниците имат да вършат важна работа. Когато те заемат правилна позиция по този въпрос, ще бъде спечелено много. Те трябва да се покоряват на законите на живота в своето семейство, като практикуват правилни принципи и като жвеят здравословно. Тогава ще бъдат способни да говорят правилно по този въпрос и да издигат хората все по-високо и по-високо в делото на реформата. Когато самите те живеят в светлината, ще могат и да занесат вест с висока стойност на нуждаещите се точно от такова свидетелство. {6Т 376.2}

Проповедниците ще спечелят скъпоценни благословения и богата опитност, ако съчетават представянето на здравните въпроси с всичките си дейности в църквите. Хората трябва да имат светлина върху Здравната реформа. Това дело се пренебрегва и мнозина са близо до умирање, защото се нуждаят от светлина, която трябва да притежават, за да могат да се откажат от себелюбивите си прищевки. {6Т 376.3}

Председателите на конференции имат нужда да осъзнаят, че е настъпил моментът, в който да застанат на правилната страна по този въпрос. Проповедници и учители трябва да предадат на другите светлината, която са получили. Нуждаем се от тяхната работа във всички направления. Бог ще им помага. Той ще укрепва Своите служители, които застават твърдо и няма да се поклатят от истината и правдата, за да удовлетворяват себелюбието си. {6Т 376.4}

Делото на обучение в здравното мисиониране е изключително важна стъпка напред в събуждането на човека за неговата морална отговорност. Ако проповедниците се заемат с тази работа в различните отдели в съгласие със светлината, която Бог е дал, ще настъпи най-решителна реформация в яденето, пиенето и обличането. Но някои директно препречват пътя за напредъка на здравната реформа. Те връщат хората назад чрез своето безразличие, осъдителни забележки или шеги и закачки. Те самите, както и много други, страдат до смърт, но все още не са се научили на мъдрост. {6Т 377.1}

Единствено чрез най-упорита битка се печели какъвто и да е напредък. Хората не желаят да се отрекат от себе си, не желаят да предадат ума и волята си на Божията воля, но чрез собствените си

страдания, както и чрез влиянието си върху другите, ще осъзнават сигурните резултати от такова поведение. {6Т 377.2}

-

Църквата пише историята. Всеки ден е битка и поход. Отвсякъде ни заобикаля невидим неприятел и ние или ще го победим чрез дадената ни от Бога благодат, или ще бъдем победени от него. Умолявам онези, които заемат неутрална позиция относно здравната реформа да се обърнат! Тази светлина е скъпоценна и Господ ми даде вестта, за да настоявам, че всички, които носят отговорности в който и да е клон на Божието дело, трябва да позволят на тази истина да господства в тяхното сърце и живот.

378

Само така човек може да посрещне изкушенията, с които неминуемо ще се сблъска в света. {6Т 377.3}

Защо някои от нашите братя проповедници показват толкова слаб интерес към здравната реформа? Защото наставленията относно въздържанието противоречат на техните практики на себеугаждане. На някои места това е голям камък за препъване пред старанието ни да убедим хората да изучат, да практикуват и проповядват здравната реформа. Никой не би трябвало да бъде посочван за учител на вярващите, докато собственият му пример противоречи на свидетелството, което Бог е дал на служителите си относно диетата, защото това ще доведе до объркване. Неговото незначитане на Здравната реформа го прави неспособен да стои като Господен вестител. {6Т 378.1}

Светлината, дадена от Господа по този въпрос, е ясна и хората ще бъдат изпитани и проверени по много начини, за да се види дали я следват. Всяка църква, всяко семейство има нужда от наставление върху християнското въздържание. Всички би трябвало да знаят как да се хранят и какво да пият, за да съхранят здравето си. Ние се намираме в заключителните сцени от световната история и сред пазителите на съботата трябва да се наблюдават съответните действия. Тези, които стоят настрана от великото дело за обучението на хората по този въпрос, не следват Великия Лекар. “Ако иска някой да дойде след Мен – казва Исус, – нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си и така нека Ме последва” (Матей 16:24). {6Т 378.2}

-

Господ ми показва, че много, много хора ще бъдат спасени от физическо, умствено и морално израждане благодарение практическото влияние на здравната реформа.

379

Ще се провеждат здравни беседи, ще се размножават здравни публикации. Принципите на тази реформа ще се приемат благосклонно и мнозина ще бъдат просветлени. Влиянията, свързани с нея, ще получат положителната оценка на всички, които търсят светлина, и те ще напредват стъпка по стъпка в приемането на специалните вестии за това време. Така ще се срещнат истината и правдата. {6Т 378.3}

-

Животът ни е поверен свято и само Бог може да ни направи способни да го запазим и употребим за Негова слава. Но Този, Който е оформил чудното устройство на тялото, ще положи и специални грижи, за да го опази, ако хората не Му пречат. Той ще ни помогне да усъвършенстваме всяка поверена ни

дарба и да а употребяваме в съгласие с волята на Дарителя. Дни, месеци и години ще се добавят към живота ни, за да можем да подобряваме възможностите и случаите за изработване на личното си спасение, и чрез несебелюбивия си живот да подпомагаме благоденствието на другите. Така ще можем да изграждаме Христовото царство и да разкриваме Божията слава. {6Т 379.1}

-

Благовестието и здравното мисионско дело трябва да напредват заедно. Нека Евангелието се обвърже с принципите на истинската здравна реформа. Християнството трябва да се внесе в практическия живот. Има да се извърши една сериозна цялостна реформаторска работа. Истинската библийска религия е изблик на Божията любов към падналия човек. Божият народ трябва да върви решително напред, за да впечатлява сърцата на онези, които търсят истината, които желаят вярно да извършат своя дял в този крайно сериозен момент. Нека представяме принципите на здравната реформа пред хората, вършейки всичко според силите си, за да ги водим към разбиране на необходимостта от тези принципи и тяхното практикуване. {6Т 379.2}

380

Важността на културата на гласа

Във всичката ни работа трябва да се обръща повече внимание на културата на гласа. Може да имаме знания, но докато не разберем как правилно да използваме гласа си, работата ни ще търпи провал. Ако не можем да обличаме идеите си с подходящ език, каква е ползата от образованието ни? Знанията ни са слабо предимство, ако не култивираме таланта на речта, а той е чудна сила, когато се съчетае със способността да се изричат мъдри, полезни думи, и то така, че да приковават вниманието. {6Т 380.1}

Студентите, от които се очаква да станат работници в Божието дело, би трябвало да бъдат обучавани да говорят ясно и недвусмислено, иначе тяхното влияние за добро ще бъде наполовина отслабено. Способността да се говори просто и ясно, с пълноценни, обработени тонове, е безценна във всяко направление от делото. Тази квалификация е от първа необходимост за хора, които желаят да станат проповедници, евангелизатори, библийски работници или колпортьори. Които планират да навлязат в тези направления, трябва да бъдат обучени да използват гласа си така, че когато говорят на хората за истината, да правят определено впечатление за добро. Впечатлението от истината не бива да бъде замъглявано поради предаването ѝ с погрешно произношение. {6Т 380.2}

Колпортьорът, умеещ ясно и отчетливо да говори за заслугите на книгата, която желае да продаде, ще открие, че това му помага изключително много в работата. Той може да има възможност да прочете една глава от книгата и чрез музиката на гласа си, както и чрез ударенията, поставяни върху думите, да направи така, че сцената да се очертае ясно пред ума на слушателя, сякаш наистина я вижда. {6Т 380.3}

Човек, който провежда библийски четения пред църквата или в семейството, би трябвало да е способен да чете с мека, музикална интонация, която да очарова слушателите.

381

{6Т 380.4}

Служителите на Евангелието трябва да знаят как да говорят със сила и изразителност, така че думите на вечен живот да вдъхновяват и впечатляват слушателите и те да почувстват тяхната стойност. Боли ме, когато чувам погрешно поставените гласове на много от нашите проповедници. Те ограбват Бога от славата, която Той би получил, ако се бяха обучили да говорят Словото със сила. {6Т 381.1}

Никой не трябва да се счита за годен да поеме службата си, докато не е преодолял всеки дефект в своето произношение чрез неуморни усилия. Ако се опитва да говори на хората, без да знае как да използва таланта на речта, половината от влиянието му е изгубено, тъй като няма да има достатъчно сила да задържи вниманието на събранието. {6Т 381.2}

Каквото и да е неговото призвание, всеки трябва да се научи да контролира гласа си така, че когато нещо се обърка, да не говори с тон, който възбужда най-лошите страсти на сърцето. Твърде често и говорителят, и онзи, към когото той се обръща, говорят остро и грубо. Остри, властни думи, произнесени с твърд, стържещ тон, разделят приятели и водят до загуба на души. {6Т 381.3}

Наставления върху вокалната култура трябва да се дават в дома. Родителите трябва да учат децата си как да говорят просто, та слушателите да разбират всяка дума. Трябва да ги учат да четат Библията с ясно, отчетливо произношение така, че да прославят Бога. И нека онези, които коленичат около семейния олтар, не поставят лице в ръцете си ниско долу на стола, когато се обръщат към Бога. Нека издигнат главите си и със свято благоговение да говорят на своя Небесен Баща, произнасяйки думите така, че да бъдат чути. {6Т 381.4}

Родители, упражнявайте се да говорите по начин, който да е благословение за вашите деца. Жените се нуждаят от обучение в това направление. Дори и заетите майки – ако желаят – могат да култивират таланта на речта и да учат децата си да четат и говорят правилно.

382

Могат да правят това, докато се занимават със своята работа. Никога не е късно да се усъвършенстваме. Бог призовава родителите да внесат в семейния кръг цялото съвършенство, на което са способни. {6Т 381.5}

На социалните събирания има особена нужда от ясно, отчетливо произношение, за да могат всички да чуят свидетелствата и да извлекат полза от тях. Когато Божият народ обединява своите опитности на социалните събирания, трудностите се премахват и се дава помощ. Но твърде често се дават свидетелства с погрешно, неясно произношение и е невъзможно да се добие правилна представа за казаното. Така често благословието се губи. {6Т 382.1}

Нека тези, които се молят и тези, които говорят, да произнасят думите правилно, с ясен, отчетлив и мелодичен тон. Молитвата – издигната правилно – е сила за добро. Тя е едно от средствата, които Господ използва, за да сподели с хората скъпоценните съкровища на истината. Но молитвата не е това, което би трябвало да бъде, поради неправилно поставения глас на онези, които я произнасят. Сатана се радва, когато издиганите към Бога молитви почти не се чуват. Нека Божият народ се научи как да говори и да се моли така, че правилно да представя истините, които притежава. Нека изговорените свидетелства и издигнатите молитви бъдат ясни и отчетливи. Така Бог ще бъде прославен. {6Т 382.2}

Нека всички използват максимално таланта на речта. Бог призовава за още по-висше, по-съвършено служене. Той бива обезславен от несъвършеното произношение на онези, които чрез твърди усилия

биха могли да станат приемливи говорители за Него. Често истината бива замъглена от проводника, по който тече. {6Т 382.3}

Господ призовава всички, които са свързани със службата за Него, да обърнат внимание на култивирането на гласа, за да могат приемливо да произнасят тържествените истини, които им е поверил. Нека никой не замъглява истината с лошо произношение. Нека онези, които пренебрегват култивирането на речта, не се считат за годни да бъдат служители, защото първо трябва да придобият способността на общуването. {6Т 382.4}

383

Когато говорите, нека всяка дума бъде смислена и звучна, всяко изречение ясно и отчетливо до последната дума. Мнозина, приближавайки края на изречението, понижават интонацията си и говорят така неясно, че силата на мисълта се унищожава. Думите, които изобщо си струва да бъдат изговорени, си струва да бъдат изговорени с ясен, силен глас, с ударение и изразителност. Но никога не търсете думи, които да създадат впечатлението, че сте много учени. Колкото по-семпло говорите, толкова по-добре ще бъдете разбрани. {6Т 383.1}

Млади мъже и жени, поставил ли е Бог в сърцето ви желание да Му служите? Тогава с всички средства култивирайте речта си до предела на своите възможности, за да правите скъпоценните истини ясни за другите. Не се проваляйте, добивайки навика да се молите така неясно и толкова тихо, че молитвите ви да се нуждаят от преводач. Молете се просто, но ясно и отчетливо. Да оставите гласа си да затихне дотолкова, че да не може да бъде чул, не е доказателство за смирение. {6Т 383.2}

На онези, които планират да навлязат в Божието дело като проповедници, бих казала следното: “Решително се старайте да бъдете свършени в говор. Молете се Бог да ви помага да постигнете тази велика цел. Когато издигате молитва в църквата, помнете, че се обръщате към Бога и че Той желае да говорите така, щото всички присъстващи да ви чуят и да присъединят молитвите си към вашата. Набързо изговорената молитва, в която думите се смесват една с друга, не прославя Бога и не е от полза за слушателите. Нека проповедниците и всички, които се молят публично, се научат да се молят така, че Бог да бъде прославен и слушателите благословени. Нека говорят бавно и отчетливо, достатъчно високо, за да бъдат чути от всички и те да могат да се съединят с тях, казвайки своето: “Амин!”. {6Т 383.3}

384

Да даваме на Бога Неговото

Господ е дал на народа Си вест за това време. Тя се намира в третата глава на Малахия. Как би могъл да представи Своите изисквания по-ясно и по-категорично от това? {6Т 384.1}

Всички би трябвало да помнят, че Божиите изисквания към нас стоят в основата на всяко друго изискване. Той ни дава щедро и според договора, който е сключил с човека, една десета от притежанията му принадлежат на Бога. Той милостиво поверява на Своите настойници богатствата Си, но за десетата част казва: “Тя е моя”. Пропорционално на благата, които е получил от Бога, човекът

трябва вярно да Му върне десятък от всичко. Тази ясна уговорка беше направена от самия Исус Христос.

Това дело има тържествени и вечни последствия и е нещо твърде свещено, за да бъде оставено на човешките хрумвания. Не сме свободни да боравим с този въпрос, както ни харесва. В отговор на Божиите изисквания трябва да се отделят резерви – святи за Неговото дело. {6Т 384.3}

Първите плодове

Освен десятъците Бог изисква и първите плодове от всеки наш приход. Запазил ги е, за да може Неговото дело на земята да бъде изобилно подкрепено. Господните слуги не бива да бъдат ограничавани от оскъдица на средства. Работата на Неговите вестители за разнасяне Словото на живота не бива да бъде осакатявана. Когато проповядват истината, те би трябвало да разполагат със средства, които да влагат за напредъка на делото, за да може то да бъде извършено в подходящото време и да има най-добро и най-спасяващо влияние. Трябва да се вършат дела на милост, да се помага на бедните и страдащите. За тази цел трябва да се отпускат дарби и дарения.

385

Особено в новите полета, където никога досега не е бил издиган стандартът на истината, е нужно това дело да бъде извършено. Ако целият видим Божи народ – стари и млади – изпълнят своя дълг, съкровищницата нямаше да страда от недоимък. Ако всички плащаха вярно своя десятък и посвещаваха на Господа първите плодове от приходите си, Неговото дело щеше да бъде напълно осигурено. Но Божият закон не се уважава, нито спазва и затова сме притиснати от липси. {6Т 384.4}

Помнете бедните

Всяко разточителство трябва да бъде изхвърлено от живота ни, тъй като времето, което имаме за работа, е кратко. Навсякъде около себе си виждаме недоимък и страдания. Семейства се нуждаят от храна, малки деца плачат за хляб. В домовете на бедните липсват подходящи мебели и постелки. Мнозина живеят в истински бордеи, почти напълно лишени от удобства. Викът на бедните достига до Небето. Бог вижда! Бог чува! А мнозина угаждат на себе си. Докато техният ближен е беден и гладен, страда от липса на храна, те харчат нашироко за трапезите си и ядат много повече, отколкото им е нужно. Каква сметка ще дават скоро хората за себелюбивия начин, по който са използвали Божиите пари! Онези, които не зачитат Божия план относно бедните, ще разберат, че не само са ограбвали своя ближен, но ограбвайки него, те са ограбвали Бога и са злоупотребявали с Неговите блага. {6Т 385.1}

Всичко принадлежи на Бога

Всички блага, на които човекът се радва, идват поради Божията милост. Той е великият и щедър Дарител. Той проявява любовта Си към всички, като щедро ги снабдява с блага. Дал ни е благодатно време, в което да оформим характери за небесните дворове. И ни моли да отделим част от притежанията си за Него - не защото Той има нужда от нещо. {6Т 385.2}

Господ създаде всички дървета в Едем приятни за очите и добри за храна и нареди на Адам и Ева свободно да се наслаждават на Неговите дарове. Но направи едно изключение. Не биваше да ядат от дървото за познаване добро и зло. Бог отдели това дърво, за да напомня постоянно, че Той е Притежателят на всичко. Така им даде възможност да покажат вярата и доверието си в Него чрез съвършено послушание към изискванията Му. {6Т 386.1}

Така е с Божиите изисквания към нас. Той поставя богатствата Си в ръцете на човека, но изисква една десета част от тях да бъде вярно отделяна за Неговото дело. Изисква тази част да бъде внасяна в съкровищницата Му – да Му се предава като Негова собственост, да е свещена и да се използва за свети цели – за издръжката на онези, които разнасят спасителната вест до всички части на света. Тези средства винаги трябва да се стичат в Неговата съкровищница, та светлината на истината да стигне до близки и далечни. Покорявайки се вярно на това изискване, ние признаваме, че всичко принадлежи на Бога. {6Т 386.2}

А няма ли Бог право да изисква всичко това от нас? Не даде ли за нас Своя единороден Син, защото ни обичаше и желаше да ни спаси? И няма ли нашите благодарствени приноси да потекат към съкровищницата Му, откъдето да се използват за напредъка на Неговото царство на земята? След като Бог е Притежателят на всички блага, няма ли нашата благодарност към Него да ни накара да даваме доброволни дарения и благодарствени приноси, признавайки по този начин, че нашите душа, тяло, дух и притежания са Негови? Ако този Божи план беше следван, сега към Неговата съкровищница щяха да се стичат дарения, щеше да има изобилни средства за изпращане на служители в нови полета и за работници, които да съединяват усилията си с тези на служителите за издигане стандарта на истината в тъмните места на земята. {6Т 386.3}

Без извинение

Този план – хората да връщат на Господа онова, което е Негово – е съставен в небето; и той е така ясно обявен, че те остават без извинение, ако не са разбрали или са занемарили своя дълг и отговорност, възложени им от Бога. Онези, които твърдят, че не считат това за свой дълг, разкриват пред небесния Всемир, пред църквата и пред света, че не желаят да видят това ясно поставено изискване. Те смятат, че ако последват Господния план, ще накърнят собствените си притежания. С алчните си и себелюбиви души желаят да притежават всичкият капитал – и основния, и лихвата – и да го използват за себе си. {6Т 387.1}

Бог поставя ръката Си над всички човешки притежания и казва: “Аз съм Собственикът на Всемира и тези блага са Мои. Десятъкът, който ти отказваш да дадеш, Аз съм определил за издръжката на Моите служители в делото им за представяне на Писанията пред живеещите в тъмнина. Когато използваш Моя капитал, за да задоволяваш собствените си желания, ти ограбваш душите от светлината, която съм предвидил да им дам. Имал си възможност да покажеш верността си към Мен, но не си го направил. Ти

Ме ограбваш (...) “Вие наистина сте проклетни, защото вие, да! – целият този народ - ме крадете” (Малахия 3:9). {6Т 387.2}

Още една възможност

Господ е дълготърпелив и милостив, и на тези, които са вършили това нечестие, Той дава още една възможност. “Върнете се при Мен – казва Той – и Аз ще се върна при вас.” Но те казват: “В какво да се върнем?” (стих 7) Техните средства са текли по каналите на егоистично угаждане на себе си, сякаш техните блага са техни собствени, а не дадени им назаем съкровища. Извратеният им ум е така закоравял и дотолкова неспособен да се затрогне, че не виждат голямото нечестие, което са вършили, пречейки на делото на истината да напредва. {6Т 387.3}

388

Човекът (ограниченият човек!), макар и да е използвал за себе си талантите, които Бог е определил за разгласяване на спасението, за изпращане благата вест за любовта на Спасителя към погиващите души; макар да е възпрепятствал делото чрез своя егоизъм, настоява: “В какво те крадем?”. Бог отговаря: “В десетъците и в приносите. Вие сте наистина проклетни, защото вие - да! - целият този народ Ме крадете!” (стихове 8,9). Целият свят ограбва Бога. Парите, които Той е дал на хората назаем, те прахосват в разпуснатост, забавления, гуляи, пиршества и удовлетворяване на срамни желания. Но Бог предупреждава: “Аз ще се приближа при вас за съдба” (стих 5). Целият свят ще трябва да дава сметка в онзи велик ден, когато всеки ще получи присъда според делата си. {6Т 388.1}

Благословиението

Бог се заклева да благослови онези, които се покоряват на Неговите заповеди: “Донесете всичките десетъци във влагалището, за да има храна в дома Ми и опитайте Ме сега за това – казва Господ на силите – дали не ще ви разкрия небесните отвори и да излея благословение върху вас, тъй щото да не стига място за него. И заради вас ще смърря поглъщателя, та няма повече да поврежда рожбите на земята ви; и лозата ви на полето няма да хвърля плода си преждевременно – казва Господ на силите. - Всичките народи ще ви облажават, защото ще бъдете желателна земя – казва Господ на силите” (стихове 10-12). {6Т 388.2}

389

Имайки тези светли думи и тази истина, как си позволяват хората да пренебрегват един така ясен дълг? Как си позволяват да не се покоряват на Бога, след като послушанието към Неговите изисквания носи благословения както за земните, така и в духовните неща, а непослушанието носи Божието проклятие? Сатана е разрушител. Бог не може да благославя онези, които отказват да бъдат верни настойници. Всичкото, което може да направи, е да позволи на Сатана да довърши разрушителното си дело. Виждаме как земята бива сполетявана от всякакви бедствия на всяко ниво. И защо? Божиата възпираща сила не може да влезе в действие. Светът не зачита Божието слово. Хората живеят така,

сякаш няма Бог. Като жителите на предпотопния свят, отказват дори и да мислят за Бога. Нечестието се разпространява тревожно и земята е узряла за жетва. {6Т 388.3}

Недоволстващите

“Вашите думи са били безочливи против Мен – казва Господ. – А вие казвате: “Що сме говорили против Теб?” Вие рекохте: “Напразно служим Богу и каква полза, че сме пазили заръчаното от Него и че сме ходили с жалеене пред Господа на Силите? И сега ние облажаваме горделивите. Да, онези, които вършат беззаконие, успяват, даже изкушават Бога и се избавят” (стихове 13-15). Тези оплаквания се произнасят от хора, които задържат от Бога неговата собственост. Господ ги моли да Го опитат, като донесат десетъците си в съкровищницата, за видят дали няма да ги залее с благословения. Но на тях им харесва да се бунтуват в сърцата си и да се оплакват от Бога, а в същото време Го ограбват и злоупотребяват с благата Му. Когато грехът им бъде посочен, казват: “Случи ми се беда, реколтата ми беше слаба, а нечестивите успяват. Не си струва да се пазят Господните заповеди”. {6Т 389.1}

Но Бог не иска никой да ходи печално пред Него. Тези, които се оплакват от Бога, сами са си навлекли бедите. Ограбвали са Бога и Неговото дело е било спъвано заради парите, които е трябвало да влязат в съкровищницата Му, а са били използвани за себелюбивии цели. Те са се показали неверни към Него, проваляйки се в провеждането на Божия план. Когато Бог ги е благославял и след това ги е молил да му дадат Неговата част, те са поклащали глави и не са искали да видят, че това е техен дълг.

390

Затваряли са очите на разума си. Задържали са Господните пари и са спъвали делото, което Той е планирал да се извърши. Бог не е бил прославен от начина, по който са били употребени поверените им блага. Затова е оставил проклятието да падне върху тях, позволил е на поглъщателя да унищожи плодовете им и на бедствията - да се стоварят върху тях. {6Т 389.2}

“Боящите се от Господа”

В Малахия 3:16 е обрисувана една противоположна група – група, която се събира не за да търси грешката в Бога, но да разговаря за Неговата слава и да споменава Неговите милости. Те са били верни на своя дълг. Давали са на Господа Неговата част. Свидетелствата, които дават, карат небесните ангели да пеят и ликуват. Те нямат за какво да се оплакват от Бога. От устата на тези, които живеят в светлината, които са верни и истинни в изпълнението на своя дълг, не се чуват оплаквания, нито търсене на грешки. Те говорят думи на кураж, надежда и вяра. Оплакват се онези, които служат на себе си, които не дават на Бога Неговото. {6Т 390.1}

“Тогава боящите се от Господа говореха един на друг и Господ внимаваше и слушаше; и написа се възпоменателна книга пред Него за онези, които се бояха от Господа и които мислеха за името Му. Тези ще бъдат Мои – казва Господ на силите. – Да, избрана скъпоценност в деня, който определям, и ще бъде благосклонен към тях, както е благосклонен човек към сина, който му работи. Тогава изново ще разсъдите между праведен и нечестив; между този, който служи Богу и онзи, който не му служи” (стихове 16-18). {6Т 390.2}

-

Наградата за щедростта от цяла душа е довеждането на ума и сърцето до по-близко приятелство с Духа. {6Т 390.3}

391

Човек, сполетян от беди и затънал в дългове, не би трябвало да взема Господната част, за да погасява дълговете си към своите съчовеци. Трябва да има предвид, че е изпитван чрез тези сделки и като използва Господната част за свои цели, той ограбва Дарителя. Той е длъжник на Бога за всичко, което има, но става двоен длъжник, когато използва Божия резервен фонд, за да изплаща дългове към човешки същества. Срещу неговото име в небесните книги се записва “Невярност към Бога”. Той ще дава сметка пред Него за употребата на Господни средства за собствено удобство. А липсата на принципност, разкрита чрез злоупотребата с Божиите средства, ще се разкрие и чрез управлението на останалите му дела. Ще се види във всички направления на собствения му бизнес. Човекът, който ограбва Бога, култивира характерни черти, които ще му препречат входа към Божието небесно семейство. {6Т 391.1}

-

Себелюбивата употреба на богатствата доказва, че човек е неверен към Бога и го прави негоден като настойник за средствата на по-висше небесно доверие. {6Т 391.2}

-

Навсякъде има канали, по които да тече щедростта. Непрестанно възникват нужди, мисии са спъвани поради липса на средства. Те ще трябва да бъдат изоставени, ако Божият народ не се събуди за истинското състояние на нещата. Не чакайте смъртта си, за да заявите волята си, но се разпоредете със средствата си, докато сте живи. {6Т 391.3}

392

Христос в цялата Библия

Силата на Христос – разпнатия Спасител – да дава вечен живот трябва да бъде представяна пред хората. Необходимо е да им показваме, че Старият Завет пак е Благовестието в примери и символи, както Новият Завет е същото в своята разгърната сила. Новият Завет не представя някаква нова религия, нито Старият представя религия, която трябва да бъде изместена от Новия. Новият Завет е просто продължението и разгръщането на Стария. Авел вярваше в Христос и също беше спасен чрез Неговата сила, както Петър или Павел. Енох беше също такъв представител на Христос, какъвто и възлюбеният ученик Йоан. “Енох ходи по Бога и не се намираше вече, защото Бог го взе”. На него беше поверена вестта за Второто завръщане на Христос. “За тях пророкува и Енох – седмият от Адам, – като рече:

“Ето, Господ иде с десетки хиляди Свої светии, за да извърши съдба над всички” (Юда 14,15). Вестта, проповядвана от Енох, и Неговото възнасяне в небето бяха убедително доказателството за всички негови съвременници; бяха доказателство, което Матусал или Ной можеха да използват, за да покажат, че праведните ще отидат в небето. {6Т 392.1}

Онзи Бог, с Който е ходел Енох, е нашият Господ и Спасител Исус Христос. Той бе светлината на света тогава - точно както е и сега. Живелите по онова време не бяха без учители, които да ги наставляват в пътя на живота, защото Ной и Енох също бяха християни. В Левит Евангелието е представено чрез предписания. Както сега, така и тогава, се изискваше пълно послушание. Колко важно е да разберем значимостта на това Слово! {6Т 392.2}

Задава се въпросът: “Коя е причината за недоимъка в църквата?” Отговорът е: “Позволяваме на умовете си да бъдат отвличани от Божието Слово”.

393

Ако Божието Слово се приемаше като храна за душата, ако се отнасяхме към него с почит и уважение, мнозина нямаше да са в нужда и нямаше да се повтарят все едни и същи свидетелства. Простите указания на Писанията щяха да се приемат и прилагат. {6Т 392.3}

-

Неговите живи принципи са за изцеление на народите, както листата от дървото на живота. {6Т 393.1}

-

Словото на живия Бог е не само написано, но и изговорено. Библията е Божият глас, който ни говори така сигурно, както ако можехме да го чуем със собствените си уши. Ако осъзнаем това, с какво благоговение щяхме да разтваряме Божието Слово и с каква сериозност щяхме да изследваме предписанията му! Четенето и размишляването върху Него щеше да се възприема като аудиенция при Безкрайния. {6Т 393.2}

-

Когато Сатана притиска умовете ни със своите внушения, можем – ако ценим “Така говори Господ” – да бъдем отнесени в тайната шатра на Всевишния. {6Т 393.3}

-

Мнозина се провалят в следването на нашия свят Пример, защото толкова малко изследват важните черти на характера Му. Толкова много хора са пълни с бизнес планове, винаги са активни и нямат време или място, за да може скъпият Исус да стане техен близък, ценен Спътник. Те не сравняват всяка мисъл или дело с Него, питайки: “Това ли е Господният път?” Ако правеха това, щяха да живеят с Бога както Енох. {6Т 393.4}

Нашето отношение към гражданските власти

Някои наши братя казаха и написаха неща, които бяха изтълкувани като израз на антагонизъм срещу правителството и законите. Грешка е по този начин да даваме повод да бъдем погрешно разбрани. Не е мъдро непрестанно да търсим пропуски в онова, което правят управляващите страната. Не е наша работа да нападаме хора или институции. Би трябвало да сме много внимателни, иначе ще си помислят, че се противопоставяме на гражданските власти. Вярно е, че нашата борба е силна, но нека оръжията ни да бъдат в ясното “Така говори Господ”. Нашата работа е да подготвим хора, които да устоят във великия ден на Бога. Не би трябвало да се отклоняваме в посоки, които ще насърчават съпротива или ще събуждат неприязън у тези, които не споделят нашата вяра. {6Т 394.1}

Не бива да работим по начин, който ни бележи като хора, защитаващи измяната. Трябва да “оплевим” нашите писания и изказвания от всеки израз, който, взет сам за себе си, може да бъде представен погрешно като противопоставящ се на законите и реда. Всичко трябва внимателно да се обмисля, иначе ще се поставим в редиците на онези, които насърчават нелоялност към страната и законите ѝ. От нас не се изисква да не се подчиняваме на властите. Ще дойде време, когато – поради нашата привързаност към библейската истина – ще бъдем третиранни като изменници, но нека не ускоряваме идването на това време чрез неблагоприятни движения, които предизвикват враждебност и несъгласие. {6Т 394.2}

Ще дойде време, когато необмислени изрази с критичен характер, лекомислено изговорени или написани от наши братя, ще се използват от враговете ни, за да ни обвиняват. И те няма да ги използват, за да обвинят само онези, които са ги изказали, но ще бъдат приписани на цялата Адвентна църква.

395

Нашите обвинители ще казват, че на този и този ден някой от нашите отговорни служители е казал това и това срещу управлението и законите на правителството. Мнозина ще бъдат учудени да видят колко много неща са забелязали и запомнили нашите противници, които тогава ще придават сила на аргументите им. Мнозина ще се изненадат да чуят собствените си думи, изопачени в смисъл, който те не са влагали в тях. Затова нека нашите работници бъдат внимателни да говорят предпазливо винаги и при всички обстоятелства. Нека всички са нащрек, да не би чрез дръзки изрази да си навлекат проблеми още преди голямата криза, която ще изпита човешките души. {6Т 394.3}

Колкото по-малко директни обвинения отправяме срещу властите и силите, толкова повече работа ще можем да извършим както в Америка, така и в други страни. Останалите страни ще последват примера на Съединените щати. Въпреки че те са водещи, една и съща криза ще се стовари върху нашия народ във всички части на света. {6Т 395.1}

Нашата работа е да възвеличаваме и издигаме Божия закон; да прогласяваме истината от Божието свято Слово; да издигаме Писанията като правило за живота. С цялото си смирение, с дух на благодат и в Божията любов нека да насочваме хората към факта че Господ Бог е Създателят на небето и земята и че седмият ден е събота на Господа. {6Т 395.2}

В името на Исус да вървим напред, развявайки знамето Му и защитавайки Словото Му. Когато властите ни заповядват да не правим това, когато ни забраняват да прогласяваме Божиите заповеди и вярата в Исус, тогава ще трябва да кажем като апостолите: “Право ли е пред Бога да слушаме вас, а не Бога – разсъдете. Защото ние не можем да не говорим това, което сме видели и чули” (Деяния 4:19, 20). {6Т 395.3}

396

Необходимо е истината да напредва в силата на Светия Дух. Само Той може да даде на думите ни успех. Само чрез Неговата сила победата ще бъде спечелена и отстоявана. Човешкият инструмент трябва да бъде под въздействието на Божия Дух. Работниците трябва да бъдат пазени чрез вяра от Божията сила за спасение. Нужно е да притежават небесна мъдрост, за да не произнасят нищо, което би подбудило хората да затворят възможностите ни. Приемането на духовната истина ще подготви хора, способни със смирение и страхопочитание да посочват основанията за своята вяра пред висшите власти на нашия свят. {6Т 396.1}

Нека представяме истината в нейната простота, нека пледираме за практическа набожност и да правим всичко това в духа на Христос. Демонстрацията на такъв дух ще има най-благоотворно влияние върху нашите души и убеждаваща сила върху другите. Дайте на Господа възможност да работи чрез вас като Негови инструменти. Не си въобразявайте, че е възможно да кроите планове за бъдещето; признайте, че Бог държи кормилото по всяко време и при всички обстоятелства. Той ще работи чрез най-подходящите средства, ще поддържа и ще изгражда Своя народ. {6Т 396.2}

Господните инструменти би трябвало да притежават осветено усърдие – усърдие изцяло под Негов контрол. Върху нас изключително бързо ще се стоварят бурни времена и ние трябва да се държим така, че да не ги ускоряваме. Ще дойдат такива изпитания, които ще приближат до Бога всички, които желаят да бъдат Негови и само Негови. Докато не бъдем проверени в пещта на изпитанията, ние не познаваме себе си и не е правилно да преценяваме характера на другите и да осъждаме онези, които все още не са получили светлината на Тройната ангелска вест. {6Т 396.3}

Ако желаем да убедим хората, че истината, в която вярваме, осветява душата и преобразява характера, нека не хвърляме върху тях непрестанно бурни обвинения.

397

Така те ще стигнат до заключението, че вярата, която изповядваме, не може да е християнска, щом не ни прави мили, любезни и почтителни. Християнството не се проявява чрез агресивни обвинения и осъждане. {6Т 396.4}

Мнозина от нашия народ се намират в опасност, защото се опитват да упражняват контрол над другите и да потискат своите ближни. Има опасност някои от хората, натоварени с отговорности, да не признават никаква друга власт, освен властта на неосветената си воля. Някои я упражняват безскрупулно и причиняват големи смущения на онези, които Господ желае да употреби. Едно от най-големите проклетия в нашия свят (то се наблюдава навсякъде в църквите и в обществото) е страстта към господстване. Хора биват погълнати от търсенето на трайна власт и популярност. За наша болка и срам този дух се проявява и в самите редици на пазителите на съботата. Но духовният успех идва само при онези, които са се научили на смирение и кротост в Христовото училище. {6Т 397.1}

Би трябвало да помним, че светът ще ни преценява според това, което вижда в нас. Нека онези, които иска да представят Христос, бъдат внимателни да не проявяват непостоянство на характера. Нека преди да излезем изцяло напред, да се уверим, че Светият Дух е излян върху нас свише. Когато това е така, ще предаваме вестта решително, но тя далеч няма да е така осъждаща, както някои са я предавали; и всички вярващи ще бъдат много по-загрижени за спасяването на своите противници. Нека Бог поеме изцяло грижата за осъждането на властите и управителите. А ние нека със смирение и любов вярно да бдим над принципите на истината, каквато е в Исус. {6Т 397.2}

398

Любов между братята

Чертите, които пазещият заповедите Божии народ най-много трябва да цени са търпението и дълготърпението, мирът и любовта. Липсата на любов причинява безвъзвратна загуба, защото душите се отклоняват от истината дори и след като са се свързали с Божието дело. Нашите братя на отговорни постове, които имат силно влияние, би трябвало да помнят думите на апостол Павел, изговорени чрез Светия Дух: “Ние силните сме длъжни да носим немощите на по-слабите и да не угаждаме на себе си. Всеки от нас да угажда на ближния си с цел към това, което е добро за назиданието му. Понеже Христос не угоди на Себе Си, но както е писано: “Укорите на ония, които укоряваха тебе, паднаха върху Мен” (Римляни 15:1-3). На друго място казва: “Братя, даже ако падне човек в някое прегрешение, вие духовните поправяйте такъв с кротък дух, но всекиму казвам: Пази себе си, да не би ти да бъдеш изкушен. Един другиму теготите си носете и така изпълнявайте Христовия закон” (Галатяни 6:1, 2). {6Т 398.1}

Помнете, че нашата задача е делото на възстановяването. То не бива да се върши гордо, натрапчиво и бездушно. Не казвайте самонадеяно: “Имам власт и ще я използвам”. И след това да изсипете обвинения върху прегрешилия. Възстановявайте другите “с кротък дух (...) пазете себе си, да не би вие да бъдете изкушени”. Работата, която имаме да вършим за братята, е не да ги отхвърляме, нито да ги притискаме с обезсърчение и отчаяние, казвайки: “Ти ме разочарова и няма да се опитвам да ти помагам”. Този, който смята себе си за пълен с мъдрост и сила, и напада потиснатите, измъчените и копнеещите за помощ, демонстрира фарисейски дух и се загръща в мантията на собственото си самоиздигнато его. В душата си той благодари на Бога, че не е като другите и предполага, че неговото поведение е достойно за похвала, че е твърде силен, за да бъде изкушен.

399

Но “ако някой мисли себе си да е нещо, като не е нищо, той мами себе си” (стих 3). Самият той се намира в постоянна опасност. Той, който пренебрегва сериозните нужди на своя брат, ще бъде доведен от Божието провидение на същия път, който неговият брат е изминал в изпитания и скърби, и горчивият му опит ще му докаже, че и той е точно толкова безпомощен и нуждаещ се, колкото и страдащият, когото той е отхвърлил. “Недейте се лъга. Бог не е за подиграване, понеже каквото посее човек, това ще и да пожъне” (стих 7). {6Т 398.2}

“Ако има някоя утеха в Христос или някоя разтуха от любов, или някое общение на Духа, или някое милосърдие и състрадание, направете радостта ми пълна, като мислите все едно, като имате еднаква любов и бъдете единомислени и единомислени. Не правете нищо от партизанство или от тщеславие, но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си. Не гледайте всеки само за своето, но всеки и за чуждото. Имайте в себе си същия дух, който беше и в Христос Исус” (Филипяни 2:1-5). {6Т 399.1}

Колкото по-плътено се държим до Христос, толкова по-смирени и по-кротки ще бъдем, по-малко ще доверяваме на себе си, по-твърдо ще се хващаме за Него и по-голяма ще става нашата сила да обръщаме грешници чрез Него, защото не човешкият инструмент е този, който обръща душата. Небесни същества сътрудничат на хората и гравират истината в сърцата. Пребъдвайки в Христос, ставаме способни да пръскаме влияние върху другите - но само поради Неговото присъствие, защото Той казва: “”Ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на света” (Матей 28:20). Силата, с която надвиваме Сатана, е резултат от Христовото дело в нас да желаем и да вършим Неговата блага воля. {6Т 399.2}

400

Настоящата истина с благ дух

Необходимо е стината да бъде представяна с небесна тактичност, благодост и нежност. Тя трябва да извира от смекчено и състрадателно сърце. Нуждаем се от близко общение с Бога, в противен случай Аз-ът ни ще се надигне, както стана с Ииуй и ще изригваме порой от думи, които нито ще са благопристойни, нито ще са като росата или тихия дъждец, който съживява изсъхналите растения. Нека думите ни бъдат благи в старанието ни да спечелваме душите. Бог ще бъде мъдрост за онзи, който черпи мъдрост от небесния източник. Нека търсим възможности, да бдим в молитва и да бъдем винаги готови да отговаряме с кротост и страхопочитание за надеждата, която имаме в себе си. За да не оставим неблагоприятно впечатление върху душата, за която Христос е умрял, трябва да държим сърцата си издигнати към Бога, та когато се появи благоприятна възможност, да кажем правилните думи в правилното време. Ако така приемаме Божието дело, Неговият Дух ще бъде наш Помощник. Той ще въвежда в душата изговорените с любов думи. Истината има оживотворяваща сила, когато се изговаря под въздействието на Христовата благодат. {6Т 400.1}

Божият план е първо да се говори на сърцето. Говорете истината и оставете Бог да задейства реформиращите сили и принципи. Не обръщайте внимание на онова, което опонентите ви казват, а само издигайте истината. Тя може да засяга дълбоко. Просто разтваряйте Словото с цялата му внушителност. {6Т 400.2}

Когато изпитанията ни притиснат отвсякъде, в нашите редици ще има както обединение, така и разделение. Хора, които сега изглеждат готови да грабнат оръжията на битката, във време на истинското бедствие ще покажат, че не са строили върху здравата скала – ще пропаднат в изкушенията. Онези, които са имали голяма светлина и скъпоценни привилегии, но не са ги практикували и използвали, ще ни напуснат под един или друг претекст.

Тъй като не са обикнали истината от сърце, те ще бъдат повлечени от измамите на противника. Ще слушат измамни духове и бесовски учения и ще отпаднат от вярата. Но, от друга страна, когато бурята на преследването наистина се разрази над нас, истинските овце ще чуят гласа на Пастира. Ще се полагат себеотрицателни усилия за спасяването на изгубените и мнозина, които са се отдалечили от кошарата, ще се върнат, за да последват великия Пастир. Божият народ ще се събере и ще издигне единен фронт срещу врага. Пред вида на истинската опасност, борбата за надмощие ще изчезне, няма да има спорове за това кой да бъде почитан повече. Никой истински вярващ няма да каже: “Аз съм Павлов или аз съм Аполосов, или аз съм Кифов”. Свидетелството на всеки ще бъде: “Аз се държа за Христос и се радвам в Него като мой личен Спасител”. {6Т 400.3}

Така истината ще бъде приложена в практиката, така ще се отговори на молитвата, която Христос произнесе точно преди Своето унижение и смърт: “Да бъдат всички едно, като Ти, Отче, си в Мен и Аз в Теб, така и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме изпратил” (Йоан 17:21). Христовата любов, любовта на нашите братя, ще удостовери пред света, че сме били с Исус и сме се учили от Него. Тогава вестта на третия ангел ще се извиси във висок вик и цялата земя ще бъде просветлена от Господнята слава. {6Т 401.1}

-

Нашите убеждения имат нужда от ежедневно укрепване чрез смирена, искрена молитва и четене на Словото. Макар всеки от нас да има своя индивидуалност и всеки здраво да държи на убежденията си, трябва да ги държи като Божия истина и в силата, която Бог ни дава. Ако не го правим, хватката ни ще бъде разкъсана. {6Т 401.2}

Божие Слово над всичко

Божият народ ще признава човешкото управление като наредено от Небето и ще учи, че покорството към него в неговата му сфера е свещен дълг. Но когато изискванията на това управление влязат в противоречие с Божиите, тогава Божието Слово трябва да бъде поставяно над човешките закони. “Така говори Господ” не бива да бъде измествано от “Така казва църквата” или светът. Венецът на Христос нека бъде издигнат над короните на земните владетели. {6Т 402.1}

Принципите, които трябва да издигаме в това време, са същите, които поддържаха последователите на Благовестието по време на великата Реформация. Когато принцовете се събраха на имперския събор в Шпайер през 1529 г., изглеждаше, сякаш всички надежди на света са разбити. На този събор бе представен императорският едикт, ограничаващ религиозната свобода и забраняващ всякакво по-нататъшно разпространяване на реформаторските учения. Щяха ли германските принцове да го приемат? Щеше ли светлината на Евангелието да бъде укрита от множествата, които все още бяха в тъмнина? Съдбовни световни въпроси бяха заложи на карта. Тези, които бяха приели реформираната

вяра, се събраха на едно място и единодушното им решение бе: “Трябва да отхвърлим този едикт. По въпросите на съвестта болшинството няма власт”. {6Т 402.2}

Знамето на истината и религиозната свобода, което тези християни издигнаха високо, в предстоящия последен конфликт е поверено на нас. Отговорността за този велик дар е положена върху хората, които Бог е благословил с познание на Словото Си. Дължни сме да признаем Божието Слово като върховен авторитет. Трябва да приемем неговите истини за себе си. А можем да ги оценим единствено, ако ги изследваме лично. След това – след като сме направили Писанията водач на живота си – се превръщаме в отговор на Христовата молитва:

403

“Освети ги чрез истината; Твоето Слово е истина” (Йоан 17:17). Познаването на истината в слово и дело е нашата изповед на вярата. Само така другите ще познаят, че вярваме на Библията. {6Т 402.3}

Онези реформатори, чийто протест им донесе името “протестанти”, чувстваха, че Бог ги е призовал да дадат Евангелието на света. Следвайки това призвание, те бяха готови да пожертват своите притежания, свобода, дори и живота си. Дали в този последна битка на великата борба ние сме толкова верни на своя дълг, колкото ранните реформатори на техния? {6Т 403.1}

Истината за днешното време бе разпръсната наблизко и далеч пред лицето на преследвания и смърт. Божието Слово бе занесено на хората – на всички класи. Висши и нисши, богати и бедни, учени и невежи го изследваха с жар и онези, които го приеха, на свой ред станаха негови вестители. В наши дни истината се занася по домовете на хората чрез книгоиздаването. Перото на Лутер беше сила и неговите писания – разпръснати навред – разтърсиха света. Същите средства са и на наше разположение, и то със стотици пъти увеличена ефективност. Библии, публикации на много езици, съдържащи истината за последното време, са в ръцете ни и могат бързо да бъдат разнесени из целия свят. Дължни сме да занесем последното Божие предупреждение към хората, затова колко сериозно би трябвало да изучаваме Библията и колко ревностно да разпръскваме светлината! {6Т 403.2}

404

Подготовка за последната криза

Голямата криза е точно пред нас. За да посрещнем изпитанията и изкушенията, и за да изпълним дълга си, ще се нуждаем от твърда вяра. Но ние можем да триумфираме славно; нито една бдяща, молеща се и вярваща душа няма да бъде пленена от неприятеля. {6Т 404.1}

В предстоящите времена на изпитания Бог се е заклел да постави закрилата Си над онези, които са пазили Словото на Неговото търпение. Христос ще каже на Своите верни: “Дойдете, люде Мои, влезте в скришните си стаи и затворете вратите след себе си. Скрийте се за един малък миг, додето премине гневът” (Исая 26:20). Лъвът от Юда – така ужасен за отхвърлилите Неговата благодат – ще бъде Божият Агнец за послушните и верните. Облачният стълб, който бе гняв и ужас за нарушителите на Божия закон, е светлина, милост и облекчение за онези, които са пазили Божиите заповеди. Ръката, която има мощ да поразии бунтовниците, ще бъде силна и да освободи верните. Всички верни ще бъдат събрани в

безопасност. “Ще изпрати Своите ангели със силен тръбен глас и те ще съберат избраните Му от четирите ветрища – от единия край на небето до другия” (Матей 24:31). {6Т 404.2}

Братя, пред които са отворени истините на Божието Слово, каква роля ще играете в заключителните сцени от световната история? Осъзнавате ли тази тържествени реалности? Осъзнавате ли великото дело на подготовка, което се извършва в небето и на земята? Нека всички, които са получили истината, които са имали възможността да прочетат и чуят пророчеството, да обърнат внимание на думите в него, “защото времето е близо”. Нека никой не си прави експерименти с греха – източника на всяко нещастие в нашия свят. Не оставайте повече в летаргия и глупаво безразличие.

405

Нека съдбата на вашата душа не зависи от нещо несигурно. Уверете се, че сте изцяло на Господнята страна. С искрено сърце и с треперещи устни се запитайте: “Кой ще може да устои?”. Влагате ли в тези последни скъпоценни часове на благодатното време най-качествените материали в “сградата” на характера си? Очиствате ли душата си от всяко петно? Следвате ли светлината? Съответстват ли делата ви на вашата изповед на вярата? {6Т 404.3}

Работи ли върху вас смекчаващото и покоряващо влияние на Божиата благодат? Имате ли сърце, което чувства, очи, които виждат, и уши, които чуват? Напразно ли е прогласена за вас истината, засягаща всички народи по земята? Те са под осъждане и се подготвят за Божия съд. Но в този ден, който е велик поради вечните си последици, хората, избрали да съхраняват важните истини, би трябвало да пребъдват в Христос. Оставете ли светлината си да свети, за да осветява народите, погиващи в греховете си? Осъзнавате ли, че трябва да застанете в защита на Божиите заповеди пред онези, които ги тъпчат с нозете си? {6Т 405.1}

Възможно е да бъдеш частичен, формален вярващ и да бъдеш преценен като недостатъчен, губейки по този начин изгубиш вечния живот. Възможно е да спазваш някои от библейските предписания и да бъдеш считан за християнин, а да погинеш, защото ти липсват най-важните черти на християнския характер. Ако пренебрегваш или се отнасяш с безразличие към дадените от Бога предупреждения, ако подхранваш греха и намиращ извинение за него, подпечатваш съдбата на душата си. Ще бъдеш претеглен на везните и намерен недостатъчен. Благодат, мир и прощение ще ти бъдат отнети завинаги, Исус ще отmine, за да не се върне никога повече в обсега на твоите молитви и копнежи. Докато милостта се бави, докато Спасителят извършва ходатайство, нека се подготвим изцяло за вечността. {6Т 405.2}

406

Завръщането на Христос в нашия свят няма да се забави много. Нека това бъде ключовата мисъл във всяка вест. {6Т 406.1}

-

Блажената надежда за Второто Му завръщане трябва често да бъде представяна пред хората в нейната тържествена реалност. Очакването на скорошното завръщане на нашия Господ ще ни накара да считаме земните неща за празни и нищожни. {6Т 406.2}

-

Скоро ще започне битката при Армагедон. Този, върху Чиято дреха е записано името “Цар на царете и Господ на господарите”, скоро ще поведе небесните армии. {6Т 406.3}

Днес на Господните слуги не може да се каже като на пророк Даниил: “Видението се отнася до далечни дни” (Даниил 10:14). Днес остава съвсем малко време до момента, когато Божиите свидетели ще са свършили работата си и ще са подготвили пътя за Господа. {6Т 406.4}

-

Трябва да изхвърлим своите тесногръди, себелюбиви планове и да си припомним, че имаме да вършим дело от най-голям мащаб и от най-висша важност. Вършейки това, ние прогласяваме първата, втората и третата ангелски вести и се подготвяме за идването на другия ангел от небето, който ще просветли земята със славата си. {6Т 406.5}

-

Господният ден се приближава с тихи стъпки, но онези, които смятаме за велики и мъдри, не познават знаменията за Христовото завръщане и за края на света. Нечестие се умножава и любовта на мнозинството охладнява. {6Т 406.6}

Днес има хиляди по хиляди и милиони по милиони, които вземат решение за вечен живот или за вечна смърт. Човекът, изцяло погълнат от своя бизнес, който намира удоволствие в хазарта, който обича да угажда на извращения си апетит, обича забавленията и е постоянен посетител на театрите и балните зали, не слага вечността в сметките си.

407

Всичкото, за което такъв се грижи в живота си, е: “Какво да ям? Какво да пия? За какви пари да се облека?” Той не е в пътя, който води към небето. Воден е от големия измамник и ще бъде унищожен заедно с него. {6Т 406.7}

-

Ако не разберем колко са важни миговете, които бързо отминават във вечността и не се подготвим, за да устоим във великия ден на Бога, ще се окажем неверни настойници. Стражът трябва да знае кой час на нощта е. Всяко нещо сега е обгърнато с тържественост, която трябва да осъзнават всички, вярващи в истината за това време. Нека да действат в съответствие с Божия ден. Божиите присъди ще паднат върху света и ние имаме нужда да се подготвим за този велик ден. {6Т 407.1}

Времето ни е скъпоценно. Имаме съвсем, съвсем малко благодатни дни, през които да се подготвим за бъдещия безсмъртен живот. Нямаме време, което да пилеем в случайни действия. Трябва да се боим, да не би да се плъзгаме по повърхността на Божието Слово. {6Т 407.2}

-

Както по времето, когато Христос беше на земята, така и сега е истина, че всяко нахлуване на Благовестието във владенията на неприятеля се посреща със свирепа съпротива от огромните му армии. Битката, която е точно пред нас, ще бъде най-ужасната, виждана някога. Но макар Сатана да парадира с

претенции за голяма мощ, поражението му ще бъде пълно и всеки, който се обедини с него, избирайки отстъплението пред верността, ще погине заедно с него. {6Т 407.3}

408

Дори и сега въздържащият Божи Дух се оттегля от света. Урагани, бури, вихрушки, пожари и наводнения, бедствия по море и суша следват едно подир друго в бърза последователност. Науката се опитва да ги обясни. Знаменията, които ни заобикалят отвсякъде и оповестяват скорошното идване на Божия Син, се приписват на всяка друга, но не и на истинската им причина. Хората не могат да видят бдящите ангели, които задържат “четирите ветрища”, докато не бъдат подпечатани Божиите слуги. Но когато Господ им заповяда да пуснат “ветровете”, ще настанат такива сцени на борби, каквито човешко перо не може да опише. {6Т 408.1}

-

Към безразличните в това трудно време Христовото предупреждение е: “Понеже си хладък – нито топъл нито студен, ще те повърна из устата Си” (Откровение 3:16). Изразът “ще те повърна из устата Си” означава, че Той не може да принася вашите молитви и вашия израз на любов пред Бога. Не може по никакъв начин да подкрепи начина, по който проповядвате Словото Му, нито духовната ви работа. Не може да представи религиозните ви действия с молбата да ви бъде дадена благодат. {6Т 408.2}

-

Ако можеше завесата да се вдигне, ако можехте да разберете Божиите намерения и съдби, които скоро ще паднат върху този обречен свят, ако можехте да видите собственото си положение, щяхте да се страхувате и да треперите както за своята душа, така и за душите на вашите ближни. Към небето щяха да се издигат сериозни молитви на сърцераздирателна мъка. Щяхте да ридаете “между предхрамието и олтара”, изповядвайки духовната си слепота и отстъпление. {6Т 408.3}

“Затръбете в Сион, осветете пост, свикайте тържествено събрание. Съберете люде, осветете събранието, свикайте старейшините, съберете младенците и сучещите.

409

Нека излезе младоженецът из спалнята си и невестата из стаята си. Нека плачат свещениците, служителите Господни, между предхрамието и олтара и нека рекат: “Пощади, Господи, людете Си и не предавай наследството Си на позор” (Йоил 2:15-17). {6Т 408.4}

“Но – казва Господ – даже и сега ако се обърнете към Мен с цялото си сърце с пост, с плач и с ридание и раздерете сърцето си, а не дрехите си, та се обърнете към Господа, вашия Бог, защото е милостив и щедър, дълготърпелив и много милостив, и се разкайва за злото, кой знае дали Той не ще се повърне и разкае, та да остави благословение след Себе Си” (стихове 12-14). {6Т 409.1}

-

След отстъплението на Израил и горчивото възмездие, Божията благодатна вест към разкаялия се народ бе: “Но ето, аз ще я привлека и като я заведа в пустинята, ще ѝ говоря по сърцето ѝ. И още оттам

ще й дам ханаанските лозя и долината Ахор за врата на надежда. И там тя ще се отзове както в дните на младостта си и както в деня, когато възлезе из египетската земя” (Осия 2:14, 15). {6Т 409.2}

-

“В онзи ден – казва Господ – ще ме наричаш ‘Мъж ми’ и няма да Ме наричаш вече ‘Ваал ми’ (...) И ще те сгодя за Себе Си завинаги. Да, ще те сгодя за Себе Си в правда и в съдба, в милосърдие и милост. Ще те сгодя за Себе Си във вярност и ще познаеш Господа” (стихове 16-20). {6Т 409.3}

-

“И ще познаете, че Аз съм всред Израиля, и че съм Господ, вашият Бог, и че няма друг. И людете Ми никога няма да се посрамят” (Йоил 2:27). {6Т 409.4}

410

Предупреждение, съвет, обещание – всичко това е за нас, върху които идва краят на света. “И тъй, да не спим както другите, но да бъдем будни и трезвени” (1Солунци 5:6). {6Т 410.1}

-

“Но внимавайте на себе си, да не би да натегнат сърцата ви от преяждане, пиянство и житейски грижи и ви постигне онзи ден внезапно като примка” (Лука 21:34). {6Т 410.2}

-

“Бдете и молете се, за да не паднете в изкушение” (Марк 14:38). Бдете срещу потайното приближаване на неприятеля, бдете срещу старите навици и естествените наклонности, да не би да надделеят – връщайте ги обратно и бдете. Бдете над мислите, бдете над плановете си, да не би да ги съсредоточите върху себе си. Бдете над душите, които Христос е изкупил със собствената Си кръв. Бдете за възможности да им правите добро. {6Т 410.3}

-

Бдете, “да не би като дойде неочаквано, да ви намери заспали” (Марк 13:36). {6Т 410.4}

Раздел седми

Призиви за служене

“Чух гласа на Господа,
Който казваше: “Кого да пратя? И
кой ще отиде за нас?” Тогава рехкох:
Ето ме, изпрати мен.”

(Исая 6:8)

Младежите в служенето

Евангелското служене не бива да бъде подценявано. Нито една инициатива не трябва да се ръководи така, че да кара на служенето на Словото да се гледа като на нещо маловажно. Това не е така. Тези, които подценяват служенето, подценяват Христос. Най-висшето дело е служенето в различните му направления и пред младежите е нужно да се подчертава, че няма по-благословена от Бога работа от тази на служителите на Благовестието. {6Т 411.1}

Нека нашите млади хора не бъдат разубеждавани срещу включване в служенето. Има опасност някои да бъдат отдалечени от пътеката, в която Бог им заповядва да ходят, благодарение на пламенни изложения. Те биват насърчавани да поемат пътя на обучението по медицина, а би трябвало да се подготвят да навлязат в служенето. Господ призовава за повече работници на лозето Си. Изречени са думите: “Укрепете стражата, поставете верни войници във всяка част на света”. Бог ви призовава, млади хора! Призовава цели армии от млади християни с широки сърца и с широк ум, които дълбоко обичат Христос и истината! {6Т 411.2}

Вашата способност да учите е от далеч по-малко значение от духа, с който се заемате с работата. Делото се нуждае не от велики и учени хора, не от сладкодумни проповедници. Бог призовава хора, които ще Му се посветят, за да бъдат пропити от Неговия Дух.

412

Каузата на Христос за човечеството изисква осветени и жертвоготовни хора, които могат да вървят напред и да понесат укори. Нека това бъдат силни и храбримъже и жени, способни на важни дела и нека те направят завет с Бога чрез жертви. {6Т 411.3}

Служенето не е място за ленивци. Божиите служители трябва да дадат пълно доказателство за своето служене. Те няма да мързелуват, но ще обясняват Словото и ще полагат докрай всяко усилие да останат верни. Никога няма да престават да се учат. Ще поддържат в себе си живо съзнанието за светостта на делото и на великите отговорности, към които са призвани, да не би някъде или някога да принесат на Бога “саката” жертва – приношение, което не им е струвало нито учене, нито молитви. Господ има нужда от хора с интензивен духовен живот. Всеки работник може да получи в дар сила отгоре и да върви напред с вяра и надежда по пътя, по който Господ му заповядва да ходи. Божието Слово пребъдва в младия и посветен работник. Той е бърз, сериозен, притежаващ неизчерпаем източник на средства от Божия съвет. {6Т 412.1}

Бог е призовал тези хора да занесат на света вестта за скорошното завръщане на Христос. Длъжни сме да дадем на хората последната покана за евангелското угощение, последната покана за сватбената вечеря на Агнето. Хиляди места, където не са чували призива, скоро ще го чуят. Мнозина, на които вестта не е била дадена, сега ще я прогласяват. Отново апелирам към младите хора: “Бог не е ли призовал вас да издигнете тази вест?”. {6Т 412.2}

-

Колко от нашите младежи биха пожелали да работят за Бога не за да им служат, а за да служат те? В миналите времена имаше хора, които посвещаваха молитвите си на една душа искайки от Всевишния: “Господи, помогни ми да спася тази душа!”. Но сега такива молитви са рядкост.

Колко действат така, защото наистина осъзнават опасността, надвиснала над грешниците? Колко поемат онези, за които знаят, че са в опасност, и ги представят пред Бога в молитва и моление да ги спаси? {6Т 412.3}

Апостол Павел казва на земната църква: “И славеха Бога поради мен” (Галатяни 1:24). Няма ли да се стремим да живеем така, че и за нас да могат да се кажат същите думи? Господ ще осигури начини и средства на онези, които Го търсят с цяло сърце. Той желае да признаем Божественото управление, като подготвяме територии за работа и пътища, по които те да бъдат успешно евангелизирани. {6Т 413.1}

Нека проповедниците и евангелизаторите отделят повече време за сериозна молитва с онези, които са се посветили на истината. Помнете, че Христос винаги е с вас. Господ е приготвил най-скъпоценни изяви на Своята благодат, за да укрепи и насърчи искрените и смирени работници. Отразете тогава върху другите светлината, която Бог е дал на вас. Които правят това, принасят на Господа най-скъпоценна жертва. Сърцата на вярващите, които носят добрата вест за спасение, горят от дух на хваление. {6Т 413.2}

-

“Това казва Ози, Който държи седемте звезди в десницата Си” (Откровение 2:1). {6Т 413.3}

Сладкото влияние, което би трябвало да изобилства в църквата, обхваща и Божиите служители, поставени да представят скъпоценната Христова любов. Небесните звезди са под контрола на Христос. Той им дава светлината. Той направлява движението им. Ако не го прави, те ще станат падащи звезди. Същото е и с Неговите служители. Те са само инструменти в Неговата ръка и всяко добро, което извършват, идва от силата Му. Чрез тях Неговата светлина осветлява пътя напред. На Христос трябва да се отдаде почитта за това, че чрез Светия Дух превръща служителите Си в по-голямо благословение за църквата, отколкото са звездите за Всемира.

Спасителят е тяхната способност. Ако те гледат към Него така, както Той гледа към Своя Отец, ще вършат Неговите дела. Ако направят Бога своя опора, Той ще им даде светлина, която да отразяват към света. {6Т 413.4}

Нека онези, които са като звезди в Христовата ръка, помнят, че завинаги трябва да пазят това свято, свещено достойнство. Те са представители на Христос. Простота в Господа е чистото, свято достойнство на истината. {6Т 414.1}

Божиите слуги трябва да проповядват Неговото Слово на хората. Под влиянието на Светия Дух те ще станат като звезди в Христовата ръка, които светят с Неговия блясък. Нека всички, които твърдят, че са Христови служители, да станат и да светят, защото светлина дойде върху тях и славата Господня ги осия. Нека разберат, че Христос очаква от тях да вършат същото, което е вършеше Той. Нека оставят църквите, които знаят истината и отидат да основат нови църкви, да представят Словото на истината на онези, които не знаят Божията предупредителна вест. {6Т 414.2}

-

Броят на работниците в служенето не бива да бъде намаляван, а многократно увеличен. Там, където сега има един служител, трябва да се прибавят двадесет; и ако са под контрола на Светия Дух, тези двадесет така ще представят истината, че ще се прибавят още двадесет. {6Т 414.2}

-

Христовото достойнство и дело са в това да създава условия според волята Си. Неговите последователи трябва все повече и повече да се превръщат в сила за прогласяване на истината и да се доближават до съвършенство на вярата и любовта за братята си.

415

Бог осигурява небесна подкрепа за всички случаи, когато нашите човешки възможности са недостатъчни. Той дава Светия Си Дух да помага във всяко затруднение, да укрепва нашата надежда и увереност, да просветлява умовете ни и да очиства сърцата ни. Той гарантира, че ще бъдат осигурени достатъчно средства за реализирането на Неговите планове. Умолявам ви да търсите съвет от Бога. Търсете Го с цялото си сърце и “каквото ви рече, сторете”! (Йоан 2:5). {6Т 414.3}

-

Господ не призовава младежите да работят в църквите. Те не са призвани да говорят пред аудитория, която не се нуждае от незрелите им усилия, добре осъзнава това и не се чувства привлечена от Духа под въздействие на тяхното служене. Нека способните млади хора бъдат свързани с опитни работници в голямото жътвено поле. Мнозина от тях ще успеят най-много, ако започнат с колпортаж и използване на възможностите, които им предоставя евангелизаторското служене. {6Т 415.1}

Но нека никой не се превръща в подобие на друг. Нека те не са като в машини, които с мъка произвеждат някакъв продукт под човешки диктат. Нека никой не им пише предварително проповедите, където и да отиват. Те трябва да се стараят да се учат от Бога чрез Светия Дух. Нека търсят помощ в молитва и чрез усърдно изучаване на Божието Слово. Ако вършат това, Този, Който ги е призовал да работят за Благовестието, ще направи явно, че те са избрани съдове. Ще им даде думи, които да говорят пред хората. {6Т 415.2}

Тяхното първо задължение е да учат уроците на Великия Учител в различни направления. Божието Слово поставя пред всички една цел – да бъдем като Този, “Който ходеше да върши добро”. {6Т 415.3}

“Ако служи някой на Мен – казва Христос – Мен нека последва” (Йоан 12:26). Необходимо е работниците да изучават живота на Христос – как е живял и работил. Нека се стараят всеки ден да живеят Неговия живот. {6Т 415.4}

Следвайте и опознават Господа, млади хора, и ще разберете, че “Той ще се появи сигурно както зората” (Осия 6:3). Старайте се непрекъснато да се усъвършенствате. Усърдно се стремете все повече да приличате на Изкупителя. Живейте чрез вяра в Христос. Вършете делото, което вършеше Той. Живейте, за да спасявате душите, за които Той е положил живота Си. Опитвайте се по всякакъв начин да помагате на онези, с които влизате в контакт. Непрестанно се стремете към съвършенство. Нека вашият живот бъде изпълнение на думите: “Твоите заповеди ме правят по-мъдър от неприятелите ми” (Псалм 119:98). Разговаряйте с вашия по-голям Брат, Който ще довърши образованието ви “слово след слово, заповед след заповед – тук малко и там малко”. Близката връзка с Този, Който се е пожертвал, за да

спаси погиващия свят, ще ви направи добри работници. Когато можете да положите ръката си върху истината и да я приемете за себе си, когато можете да кажете: “Господ мой и Бог мой”, благодат, мир и радост в богатата мярка ще бъдат ваши. {6Т 416.1}

-

Отваряйте нови полета – е Словото от Господа. – и прибавяйте нови работници. Обучавайте младежи да работят и не се бавете. Обучавайте, обучавайте, обучавайте. {6Т 416.2}

-

“Не казвате ли: ‘Още четири месеца и жетвата ще дойде’? Ето, казвам ви – повдигнете очите си и вижте, че нивите са вече бели за жетва. Който жъне, получава заплата и събира плод за вечен живот, за да се радват заедно и който сее, и който жъне” (Йоан 4:35, 36). {6Т 416.3}

417

Църквата и служенето

Точно сега е време членовете на нашите църкви да положат решителни усилия в подкрепа на хората, носещи последната вест на милост към света. Нека те покажат практическа набожност и да придадат тежест на предупредителната вест, която Божиите вестители разнасят. Интелигентни хора се тревожат поради перспективите пред света. Ако вярващите, които познават истината, практикуват в живота си библейските принципи и показват, че са осветени от истината като истински последователи на смирения и кротък Спасител, тогава те ще разпръскват влияние, печелещо души за Христос. {6Т 417.1}

Всичко по-малко от едно активно и сериозно служене за Учителя ще превръща нашата изповед на вярата в лъжа. Единствено християнството, разкриващо се в сериозна, практическа работа, ще впечатли онези, които са мъртви в своите престъпления и грехове. Молещите се, смирени и вярващи християни – тези, които чрез действията си показват, че най-голямото им желание е да да разпространят истината, проверяваща всички хора – ще пожънат богатата жетва от души за Учителя. {6Т 417.2}

Необходимо е да разкъсаме монотонността на нашата религиозна дейност. Ние работим в света, но не показваме достатъчно активност и ревност. Ако бяхме по-усърдни, хората щяха да бъдат убедени от истината на нашата вест. Баналността и монотонността в нашето служене отблъскват хората от висшите класи, които имат нужда да видят една дълбока, сериозна, осветена ревност. Законническата религия не е отговор за това поколение. Може да извършваме всички външни дейности на службата и пак да сме лишени от оживотворяващото влияние на Светия Дух, както хълмовете на Гелвуе бяха лишени от роса и дъжд. Всички ние се нуждаем от духовната “влага” и от ярките лъчи на “Слънцето на правдата”, които да смекчат и покорят сърцата ни.

418

Винаги трябва да бъдем твърди като скала за принципите. Библейските принципи трябва да се преподават и след това да се прилагат в осветена практика. {6Т 417.3}

Заетите със служба за Бога трябва да показват живо усърдие и решителност в работата за печелене на души. Помнете, че има хора, които ще погинат, ако ние като Божии инструменти, не работим решително, без да се проваляме и без да се обезсърчаваме. Престолът на благодатта ще е нашата постоянна опора. {6Т 418.1}

Няма извинение за това, че вярата на нашите църкви е така слаба и немощна. “Върнете се в крепостта, вие обнаджени затворници!” (Захария 9:12). В Христос има сила за нас! Той е нашият Адвокат пред Отец. Той разпраща Своите вестители до всяка част от царството Си, за да предадат волята Му на Неговия народ. Той ходи сред Своите църкви. Желает да освети, издигне и облагороди последователите Си. Влиянието на онези, които истински вярват в Него, ще бъде ухание за живот в света. Той държи звездите в десницата Си и Неговото намерение е чрез тях светлината Му да озари света. По този начин желает да подготви народа Си за по-висшето служене в небесната църква. Възложил ни е да вършим велико дело! Нека го вършим прецизно и решително! Нека с живота си покажем какво е направила истината за нас! {6Т 418.2}

-

“...Който ходи сред седемте златни светилника” (Откровение 2:1). Това изречение показва връзката на Христос с църквите. Той ходи сред Своите църкви надлъж и нашир по света. Наблюдава ги с голям интерес, за да види дали са в онова духовно състояние, което може да доведе до напредъка на Неговото царство. Христос присъства на всяко църковно събрание. Познава всеки, свързан с Неговата служба.

419

Познава онези, чиито сърца може да изпълни със “святото масло”, за да го предадат на другите. Тези, които вярно разнасят Христовото дело по света, представяйки на думи и на дело Божия характер, и изпълняват Господното намерение за тях, са много скъпоценни в очите Му. Те доставят удоволствие на Христос, както доставя удоволствие на човека една добре поддържана градина и ароматът на цветята, които той е засадил. {6Т 418.3}

-

Дожеждането на различните мисионски проекти до мястото, където са сега, е струвало много себеотрицание, саможертва, несломима енергия и много молитви. Има опасност някои от тези, които сега започват работа, да останат безполезни, защото смятат, че сега няма нужда от толкова голямо себеотрицание и старателност, от толкова тежък и неприятен труд, какъвто са извършвали пионерите на тази вест; че времената са се променили и, след като сега има повече средства за Божието дело, не е необходимо да живеят при толкова тежки обстоятелства, при каквито са живели мнозина в началото на вестта. {6Т 419.1}

Но там, където на настоящия етап в делото се показва същото усърдие и саможертва, както в началото, бихме видели сто пъти повече от извършеното досега. {6Т 419.2}

За да може делото да продължи на същото високо ниво, на което е започнало, не бива да има отпадане в моралните устои. Непрекъснато трябва да се добавят нови морални сили. Ако тези, които сега навлизат в полето като работници, смятат, че могат да отслабят усилията си, че себеотрицанието и стриктната икономия не само на средства, но и на време, не са толкова важни, делото ще тръгне назад.

Работниците от днешните дни би трябвало да притежават благочестие, енергия и постоянство в същата степен, в която ги имаха водачите ни. {6Т 419.3}

420

Делото се е разраснало така, че сега покрива голяма територия и броят на вярващите се е увеличил. Но това все още не е достатъчно, тъй като можеше да бъде извършена много по-голяма работа, ако се проявяваше онзи мисионски дух от ранните дни. Без този дух работникът само ще разваля и ще обезобразява Божието дело. А то наистина върви назад, вместо да напредва, както е планирал Бог. Не трябва сегашният ни брой и разпространение на делото да се сравняват с това, което бяха в началото. Би трябвало да мислим какво щеше да е извършено, ако всеки работник беше посветил себе си в душа, тяло и дух на Бога както трябва. {6Т 420.1}

-

Нашите църкви трябва да си сътрудничат в делото на духовната сеитба с надежда за скорошна жетва. Ще се сблъскаме с много извратеност, с много пречки пред святите ни планове и посветени усилия поради злите сърца на невярващите. Но делото трябва да бъде завършено. Почвата е корава, но необработените земи трябва да бъдат разорани и семената на правдата – засети. Не спирайте, възлюбени от Бога учители, въпреки че ще се надигат съмнения дали да продължите делото и дали то ще се разраства както преди. Не отпадайте, нито се обезкуражавайте! Тези, които сеят със сълзи, ще пожънат с радост. “Защото сме съработници на Бога, като вие сте Божия нива, Божие здание” (1Коринтяни 3:9). Помнете, че не можете да се упоавате на себе си! {6Т 420.2}

-

Както никога преди би трябвало да се молим не само за изпращането на работници в голямото жетвено поле, но и за притежаването на ясна концепция за истината, така че, когато вестителите на истината дойдат, да приемем вестта и да почитаме вестителя. {6Т 420.3}

(421

Мисионското дело у дома

Предупреждението към Ефеската църква

Верният Свидетел се обръща към църквата в Ефес с думите: “Но имам това против теб, че си оставил първата си любов. И тъй, спомни си откъде си изпаднал и покай се, и върши първите си дела; ако не, ще дойда три теб скоро и ще вдигна светилника ти от мястото му, ако не се покаеш” (Откровение 2:4, 5). {6Т 421.1}

Първата опитност на Ефеската църква е белязана от детска простота и жар. Проявяваше се жива, усърдна, сърдечна любов към Христос. Вярващите ликуваха в Божията любов, защото Христос бе в техните сърца като пребъдващо присъствие. Хвалението към Бога беше на устните им и тяхното благодарствено отношение беше в унисон с благодарността на небесното семейство. {6Т 421.2}

Светът позна, че са били с Исус. Грешни хора – покаяни, опростени, очистени и осветени – станаха сътрудници на Бога чрез Неговия Син. Вярващите усърдно се стараеха да получат и да се покорят на всяко Божие слово. Изпълнени с любов към Изкупителя, те смятаха за своя най-висша задача да печелят души за Него. Не мислеха да крият скъпоценното съкровище на Христовата благодат. Чувстваха важността на своето призвание. Натоварени с вестта “На земята мир и на хората благоволение”, те горяха от желание да занесат Благата вест до най-отдалечените кътчета на земята. {6Т 421.3}

Членовете на църквата бяха единни в мисъл и дело. Любовта към Христос бе златната верига, която ги свързваше в едно. Те се стараеха да опознават Господа все по-съвършено и по-съвършено; животът им разкриваше светлина, утеха и мир.

422

Те посещаваха сираците и вдовиците в неволята им и пазеха себе си неопетнени от света. Разбираха, че ако пропуснат да правят това, животът им ще противоречи на тяхната изповед и ще бъде отричане от техния Изкупител. {6Т 421.4}

Делото напредваше във всеки град. Души се обръщаха към Бога и на свой ред чувстваха, че трябва да разкажат и на другите за това безценно съкровище. Не можеха да намерят покой, докато лъчите на светлината, огряла тях, не огрее и другите. Множества невярващи се запознаваха с основата на християнската надежда. Отправяха се топли, вдъхновени и лични апели към грешните и заблудените, към отхвърлените и към онези, които, макар и изповядващи истината, бяха повече сластолюбиви, отколкото боголюбиви. {6Т 422.1}

Но след това време на ревност от страна на вярващите, тяхната любов към Бога и един към друг, започна да чезне. В църквата се промъкна студенина. Възникнаха различия и очите на мнозина се отвърнаха от Исус като Начинател и Усъвършител на вярата им. Масите, които биха могли да бъдат убедени и обърнати чрез вярно практикуване на истината, останаха непредупредени. Именно в този момент Верният Свидетел се обърна към Ефеската църква. Липсата на интерес у тях за спасението на души показваше, че са изгубили първата си любов, защото никой не би могъл да обича Бога с цялото си сърце, ум, душа и сила, а да не обича онези, за които Христос е умрял. Бог ги призова да се покаят и да вършат първите си дела, иначе “светилникът им щеше да бъде вдигнат от тях”. {6Т 422.2}

Не се ли повтаря тази опитност на църквата в Ефес и със сегашното поколение? Как днешната църква, която е получила познание за Божията истина, прилага това познание? Когато нейните членове за първи път видяха Божията неизразима милост към падналата раса, те не можеха да мълчат.

423

Бяха изпълнени с копнеж да сътрудничат на Бога в предаване на получените благословения. Докато даваха, те непрекъснато получаваха. Израстваха в благодат и в познание на Господ Исус Христос. А как стоят нещата днес? {6Т 422.3}

Братя и сестри, които твърдите, че от дълго време вярвате в истината, питам ви лично: “Вашите обичаи в хармония ли са със светлината, привилегиите и възможностите, дадени ви от Небето?” Това е

сериозен въпрос. Слънцето на правдата е изгряло над църквата и неин дълг е да свети. Всяка душа има привилегията да напредва. Тези, които са свързани с Христос, ще израстват в благодат и в познание на Божия Син. Ако онези, които твърдят, че вярват в истината, направят всичко според способностите и възможностите си да се учат и да работят, ще станат силни в Христос. Каквато и да е професията им – фермери, техници, учители или пастори, – ако напълно се посветят на Бога, ще станат успяващи работници за Небесния Учител. {6Т 423.1}

Но какво правят членовете на църквата, за да бъдат наречени “съработници на Бога”? (1Коринтяни 3:9). Къде виждаме родилни мъки за душите? Къде виждаме църковни членове, пропити от религиозни мисли, напълно предали волята си на Бога? Къде виждаме християни, които чувстват своята отговорност да направят от църквата един успешен, буден и пръскащ светлина народ? Къде са онези, на които не им се свиди, нито измерват своя труд за Учителя? Нашият Изкупител иска да види делото на душата Си и да се насити. Но как стоят нещата с онези, които изповядват, че са Негови последователи? Ще се наситят ли, когато видят резултатите на своя труд? {6Т 423.2}

Защо има толкова малко вяра, толкова малко духовна сила?

424

Защо толкова малко са хората, които носят игото и бремето на Христос? Защо трябва да бъдем подтиквани, за да се заемем с Христовото дело? Защо толкова малкодуши успяват да разкрият тайната на изкуплението? Защо вменената ни Христова правда не свети чрез нас - изповядващите се за Негови последователи и за светлина на света? {6Т 423.3}

Резултатът от бездействието

Когато хората използват силите си според Божиите указания, техните таланти ще се увеличават, способностите им ще се разширяват и те ще проявяват небесна мъдрост в търсене на изгубените за спасение. Но когато църковните членове са равнодушни и небрежни към възложената им от Бога отговорност да дават на другите, как могат да очакват, че ще получат небесното съкровище? Когато изповядващите християнството не се чувстват задължени да осветляват живеещите в тъмнина, когато отказват да предават благодатта и познанието, те загубват своята духовна проницателност, както и способността си да оценяват богатствата на небесния дар. Проваляйки се в това, те се провалят и в осъзнаването на необходимостта от представянето му пред другите . {6Т 424.1}

На различни места виждаме големи църкви. Техните многобройни членове са получили познание за истината, но много от тях са доволни да слушат Словото на живота, без да се стараят да предават светлината. Те слабо чувстват отговорността си за напредъка на делото и имат слаб интерес към спасяването на души. Изпълнени са с ревност за светските неща и не внасят религията в своя бизнес. Казват: “Религията си е религия, а бизнесът си е бизнес.” {6Т 424.2}

Поради пренебрегнатите възможности и злоупотребата с привилегии членовете на тези църкви не израстват в благодатта и в познаването на нашия Господ и Спасител Исус Христос (2Петрово 3:18). Затова са слаби във вярата, с недостатъчни познания и с инфантилна опитност.

425

Те не са вкоренени и основани в истината. Ако останат така, множеството заблуди на последните дни със сигурност ще ги измамят, тъй като те не притежават духовна проникателност да различават истината от фалшивото. {6Т 424.3}

Бог е дал на Своите служители да прогласяват една вест на истина. Нея трябва да приемат църквите и нея да разпространяват по всеки възможен начин, като улавят и разпръскват още първите лъчи светлина. В това се състои нашият голям грях. Изостанали сме с години. Служителите търсят скритото съкровище, отварят ковчежето и оставят скъпоценностите в него да осветят всичко наоколо, но църковните членове не вършат и една стотна от онова, което Бог изисква от тях. Какво можем да очакваме, освен израждане на религиозния живот, когато хората слушат проповед след проповед, но не прилагат наставленията? Ако дадените от Бога способности не се упражняват, те дегенерират. Нещо повече, когато църквите останат бездейни, Сатана се старае да ги ангажира с нещо. Той заема празнината и въвлича членовете в дейности, които поглъщат енергията им, разрушават тяхната духовност и ги превръщат в мъртва тежест за църквата. {6Т 425.1}

Сред нас има такива, които – ако отделят време за размисъл – ще осъзнаят, че тяхната позиция на “нищо-не-правене” е греховно пренебрежение към дадените им от Бога таланти. Братя и сестри, вашият Изкупител и святите ангели са огорчени от твърдостта на сърцата ви. Христос даде собствения Си живот, за да спаси душите, а вие, които сте познали Неговата любов, полагате толкова малко усилия да предавате благословенията на Неговата благодат към онези, за които Той е умрял. Такова безразличие и пренебрежение към дълга удивлява ангелите. В съда вие ще се срещнете с душите, които сте пренебрегнали. Във великия ден сами ще се убедите и сами ще се осъдите. Дано сега Господ ви доведе до покаяние!

426

Дано прости на Своя народ пренебрегването на делото в Неговото лозе, което им е дал да обработват. {6Т 425.2}

“И тъй, спомни си откъде си изпаднал и покай се, и върши първите си дела. Ако не, ще дойда при теб скоро и ще вдигна светилника ти от мястото му, ако се не покаеш” (Откровение 2:5). {6Т 426.1}

О, колко са малко тези, които разпознават времето на своето посещение! Колко са малко дори сред хората, които твърдят, че вярват в настоящата истина, че разбират знаменията на времето и онова, което трябва да преживеем преди края! Днес се намираме под Божествена закрила, но още колко ще продължават Божиите ангели да задържат ветровете? {6Т 426.2}

Въпреки Божията неизказана милост към нас, колко са малко в нашите църкви истински смирените, посветените, боящите се от Бога Христови служители! Колко малко сърца са пълни с благодарност и признателност за това, че са призвани и почетени с възможността да вземат участие в Божието дело, да станат съучастници на Христос в Неговите страдания! {6Т 426.3}

Днес голяма част от тези, които съставляват нашите църкви, са мъртви в своите престъпления и грехове. Те се движат като врата на пантите си. В продължение на години безучастно са слушали най-тържествени и разтърсващи душата истини, но не са ги прилагали в живота си. Затова все по-слабо и по-слабо осъзнават колко скъпоценна е истината. Вълнуващите укори и предупреждения не ги подтикваат към покаяние. И най-сладките мелодии, идващи от Бога чрез човешки устни, не отключват в тях изблик на любов или признателност. Макар Небесният Търговец да представя пред тях най-

големите богатства на вярата и любовта, макар да ги кани да си купят от Него “злато, пречистено през огън”, “бяла дреха”, за да се облекат и “колурий за очи”, за да прогледнат, те закоравяват сърцата си против Него и пропускат да разменят своята хладкост за любов и усърдие. Макар и да имат вид на благочестие, те се отричат от силата му.

427

Ако останат в това състояние, Бог ще ги отхвърли. Те стават неспособни да бъдат членове на Неговото семейство. {6Т 426.4}

Печеленето на души – главна цел

Не бива да смятаме, че делото на Благовестието зависи главно от проповедника. На всеки човек Бог е дал задача, свързана с Божието царство. Всеки, който изповядва Христовото име, трябва да бъде сериозен и безкористен работник, готов да защитава принципите на правдата. Всяка душа би трябвало да вземе активно участие в напредъка на Божието дело. Каквото и да е нашето призвание, като християни ние имаме задачата да запознаем света с Христос. Трябва да сме мисионери, чиято главна цел е печеленето на души за Бога. {6Т 427.1}

На Своята църква Бог е поверил задачата да разпръсква светлината и да разнася вестта за Неговата любов. Нашата работа не е да осъждаме, нито да изобличаваме, но да привличаме към Христос, умолявайки хората да се примирят с Бога. Трябва да насърчаваме душите, да ги привличаме и така да ги печелим за Спасителя. Ако това не ни интересува, ако лишаваме Бога от нашето сърдечно служене и живот, ние Го ограбваме откъм влияние, време, пари и усилия. Когато пропускате да служим на нашите близки, ограбваме Бога от славата, която той би трябвало да получи чрез обръщането на души. {6Т 427.2}

Започнете с най-близките

Някои хора, изповядващи християнството от дълго време, не чувстват отговорност за душите които погиват в сянката на собствените им домове. Те може да смятат, че са призвани да вършат делото в чужди земи, но къде е доказателството, че са способни за такава работа? С какво са показали, че чувстват отговорност за душите? Тези личности имат нужда най-напред да се научат на дисциплина у дома. Истинската вяра и любовта към Христос ще предизвикат в сърцата им най-сериозно желание да спасяват душите, намиращи се най-близо до тях.

428

Те ще напрегнат всичките си духовни сили, за да се приближават към Христос, да се учат на Неговото смирение и кротост. Тогава, ако Бог желае те да отидат в чужди страни, ще бъдат подготвени за това. {6Т 427.3}

Нека онези, които желаят да работят за Бога, започнат у дома, в собствения си домашен кръг, в собствения си квартал, сред собствените си приятели. Тук ще открият благодатно мисионско поле. Тази мисионска работа у дома е изпит, който ще разкрие тяхната способност или неспособност да служат в по-широко поле. {6Т 428.1}

Примерът на Филип и Натанаил

Случаят с Филип и Натанаил е пример за истинска мисионска работа у дома. Филип бе видял Исус и бе убеден, че Той е Месия. В своята радост пожела и неговите приятели да научат добрата вест. Искаше да сподели с Натанаил истината, която му бе донесла такава утеха. Истинската благодат в сърцето винаги разкрива присъствието си, защото започва да се разпространява. Филип отиде да потърси Натанаил и като го повика, Натанаил му отговори от своето молитвено място под смокинята. Той не беше имал привилегията да слуша думите на Исус, но беше привлечен към Него от Духа. Копнееше за светлина и точно в този момент искрено се молеше за нея. Филип възкликна радостно: “Намерихме Онзи, за Когото писа Мойсей в Закона и за Когото писаха пророците – Исус, Йосифовия Син, Който е от Назарет.” (Йоан 1:45) Благодарение на тази покана Натанаил потърси и откри Спасителя и след като се обърна, се присъедини към делото за печелене на души за Христос. {6Т 428.2}

Един от най-ефективните начини за споделяне на светлината е чрез лични усилия. В домашния кръг, около огнището на съседа, край леглото на болния можете тихо да четете Писанията и да говорите за Исус и за истината.

429

Така ще посеете скъпоценни семена, които ще поникнат и ще принесат плод. {6Т 428.3}

Семейството – мисионско поле

Нашата работа за Христос трябва да започне със семейството - у дома. Обучението, давано на младите, трябва да е по-различно от това, което сме им давали в миналото. Тяхното благополучие изисква далеч повече труд от този, който им се отдава. Няма по-важно мисионско поле от това. Нека чрез слово и пример родителите да учат децата си да работят за необърнатите; да ги възпитават така, че те да имат съчувствие към възрастните и болните, да се стараят да облекчават страданията на бедните и измъчените. Нека ги учат на старание в мисионската работа и от най-ранни години да им внушават дълг за себеотрицание и саможертва за доброто на другите и за напредъка на Христовото дело. Така децата ще станат Божии съработници. {6Т 429.1}

Ако трябва някога да са готови за истинска мисионска работа, е необходимо първо да се научат да работят в дома си за онези, които имат естественото право да получат тяхното служене от любов. Всяко дете трябва да бъде обучено на съответната си част от задълженията у дома. То не бива никога да се срамува да използва ръцете си, за да носи бремето на домашна работа или нозете си - за да изпълнява домашните си задължения. Докато е ангажирано с това, то няма да тръгне по пътеките на нехайство и грях. Колко много деца и младежи прахосват часове, през които биха могли да подпомогнат носенето на семейните отговорности върху силните си млади рамене и така да покажат любящ интерес към баща си и майка си. Освен това в душите им трябва да бъдат вкоренени истинските принципи на здравната реформа и грижа за собственото им тяло. {6Т 429.2}

О, ако родителите се грижеха с молитва и най-голямо внимание за вечното благополучие на децата си!

Нека се запитат: “Били ли сме небрежни? Гледали ли сме леко на това тържествено дело? Позволили ли сме децата ни да бъдат изложени на сатанинските изкушения? Няма ли да даваме тържествена сметка пред Бога за това, че сме позволили на децата си да използват своите таланти, време и влияние за работа против истината, против Христос? Не сме ли пренебрегвали своя дълг като родители и така да сме увеличили числото на поданиците на сатанинското царство?” {6Т 429.3}

-

Мнозина позорно са пренебрегвали това домашно работно поле и сега е време да използват небесните източници и средства, за да може това състояние на зло да се поправи. Какво извинение могат да представят онези, които наричат себе си Христови последователи, за това, че са били небрежни във възпитанието на своите деца? {6Т 430.1}

Бог е предвидил земните семейства да бъдат символ на небесното семейство. Християнските домове – основани и ръководени в съзвучие с Божия план – са сред Неговите най-мощните инструменти за оформяне на християнски характер и за напредъка на делото Му. {6Т 430.2}

Ако родителите желаят да видят промяна в състоянието на нещата, нека изцяло се посветят на Бога и да Му сътрудничат в делото, чрез което да настъпи преобразяване на дома им. {6Т 430.3}

Когато домовете ни са такива, каквито би трябвало да бъдат, децата ни няма да израснат в леност и безразличие към Божиите изисквания спрямо всички нуждаещи се около тях. Като Господне наследство те ще са способни да се заемат с работата там, където се намират. От такива домове ще блести светлина. От нея ще се възползват невежите и ще бъдат доведени до Източника на всяко знание. Ще се разпръсква влияние, което ще бъде сила за Бога и за Неговата истина. {6Т 430.4}

Обучавайте църквата за мисионска работа

“Стражо, колко е част на нощта?” (Исая 21:11). Способни ли са стражите, на които е зададен този въпрос, да затръбят със силен звук? Пастирите грижат ли се вярно за стадото като такива, които ще дават сметка? Бдят ли Божиите служители за душите и осъзнават ли, че им е поверена грижата за изкупените с Христовата кръв? Има да се върши велико дело и какво усилие полагаме ние за неговото извършване? Хората са чували твърде много проповеди, но научени ли са как да работят за онези, за които е умрял Христос? Дали това направление на делото е било така планирано и представено пред тях, че те да почувстват необходимост да вземат участие в него? {6Т 431.1}

Очевидно всички изнесени проповеди не са създали себеотрицателни работници. Това е въпрос, който има най-сериозни последици. Нашето вечно бъдеще е заложено на карта. Църквите ни вехнат, защото са се провалили в използването на талантите си за разпръскване на светлината. Те трябва да получат внимателно наставление, което да бъде прието като от Учителя, за да приложат на практика получената светлина. Тези, които се грижат за църквите би трябвало да подбират способни членове и да им възлагат отговорности, като в същото време ги наставляват как да служат най-добре и да бъдат благословение за другите. {6Т 431.2}

Всяко възможно средство трябва да бъде използвано, за да може знанието за истината да стигне до онези, които ще разберат доказателствата и ще оценят подобие между Христос и Неговия народ, стига да имат възможност да го видят. Нека мисионските събрания се превърнат в места за обучение на хората как да вършат мисионска работа. Бог очаква църквата да дъзпита, обучи и подготви своите членове за работата по евангелизирането на света. Трябва да се предлага обучение, което ще направи стотици хора способни да използват ценните си дарби.

432

Използвайки ги, те ще се развият и ще се подготвят да заемат доверени и влиятелни постове и да държат за чистите, непоковарени принципи. Така ще се извърши много за Учителя. {6Т 431.3}

Дайте работа на църковните членове

Мнозина, които притежават истински способности, ръждясват от бездействие, тъй като не знаят как да заработят в мисионското поле. Нека някой способен да представи пред тези пасивни хора работата, която биха могли да вършат. Нека на много места се основат малки мисии, където мъже и жени да се обучават как да използват и развиват талантите си. Нека всички разберат какво се очаква от тях и така мнозина, които сега стоят бездейни, ще станат истински работници. {6Т 432.1}

Притчата за талантите нека се обясни на всички. Членовете на църквата би трябвало да разберат, че са светлината на света и че Господ очаква от тях да осветляват и благославят другите според скромните си способности. Независимо дали са богати или бедни, високопоставени или не, Бог ги призовава към активно служене за Него. Той разчита на църквата за напредъка на делото Си и очаква от онези, които изповядват, че са Негови последователи, да изпълняват своя дълг като интелигентни същества. Има огромна нужда всеки обучен ум, всеки дисциплиниран интелект, всяка трохичка способност да бъдат включени в работата за спасяване на души. {6Т 432.2}

Не подминавайте малките неща в търсене на велико дело. Може да се справяте успешно с малки задачи, а напълно да се провалите в опита си да извършите нещо голямо и да паднете в обезсърчение. Заемайте се винаги, когато виждате, че има да се свърши нещо. Ако работите според силата си и когато ръката ви извърши всичко, което намери, ще развивате талантите и дарбите си и за по-голямо дело. Чрез пренебрегване на ежедневните възможности и на малките неща мнозина остават безплодни и безсилни. {6Т 432.3}

433

Има начини всички лично да вършат собствената си служба за Бога. Някой може да напише писмо до далечен приятел или да изпрати книжка на човек, който търси истината. Друг може да даде съвет на някого, който е в трудност. Други, които знаят как да се грижат за болни, могат да помагат в това направление. А хора, които имат необходимите качества, могат да провеждат библейски четения или да водят библейски курсове. {6Т 433.1}

Трябва да се изнамерят и приложат най-простите методи за работа по църквите. Ако членовете еднородно приемат тези планове и с постоянство ги провеждат, ще пожънат богата награда, защото

опитността им ще става все по-ярка, способностите им ще са увеличават и души ще бъдат спасявани чрез техните усилия. {6Т 433.2}

И необразованите да служат на Бога

Нека никой не смята, че понеже е необразован, не може да вземе участие в Господното дело. Бог има работа и за вас. Той е дал на всеки човек неговата задача. Можете да изследвате Писанията за себе си. “Изясняването на Твоето Слово просвещава, вразумява простите” (Псалм 119:130). Можете да се молите за делото. Молитвата, идваща от искрено сърце и поднесена с вяра, ще бъде чута в небето. Трябва да работите според способностите си. {6Т 433.3}

Всеки упражнява влияние или за добро, или за зло. Ако душата е осветена за Божия служба и посветена на Христовото дело, влиянието ѝ ще се съединява с това на Христос. {6Т 433.4}

Цялото небе работи и Божиите ангели очакват да сътрудничат на всички, които съставят планове, за да може душите, за които Господ е умрял, да чуят Благата вест за спасение. Ангелите, служещи на онези, които ще наследят спасение, казват на всеки истински светия:

434

“За теб има работа!” “Идете, та говорете на хората всичките думи на този живот” (Деяния 5:20). Ако хората, към които е отправен този апел, се покорят на заповедта, Господ ще приготвя пътя пред тях, поставяйки в ръцете им необходимите средства, където и да отидат. {6Т 433.5}

Събудете ленивците

Души погиват далеч от Христос! А онези, които изповядват, че са Негови ученици, ги оставят да умрат. На наши братя са поверени таланти точно за работа по спасяването на души, но някои от тях са ги “увили в кърпа” и са ги заровили в земята. Доколко такива ленивци биха могли да приличат на ангела, летящ посред небето и прогласяващ Божиите заповеди и вярата в Исус? Колко настоятелно трябва да бъдат умолявани, за да се събудят и да заработят за Учителя? Какво можем да кажем на мързеливия църковен член, за да го накараме да осъзнае колко е важно да “изрови” своя талант и да го употреби както е необходимо? В небесното царство няма да има нито един ленивец, нито един мързеливец. О, дано Бог постави този въпрос със всичката му важност пред спящите църкви! О, дано Сион се събуди и облече красивата си дреха! О, дано да засвети! {6Т 434.1}

Има много ръкоположени служители, които никога не са проявявали пастирска грижа за Божието стадо, никога не са бдели за душите като хора, които ще дават сметка за тях. Вместо да се разраства, църквата остава едно слабо, зависимо и неработещо тяло. Църковните членове, свикнали да разчитат на проповеди, малко работят за Христос. Те не принасят плод, а вместо това се “окопават” в егоизъм и неверие. Те възлагат надеждите си върху проповедника и остават зависими от неговите усилия да поддържа жива слабата им вяра. Тъй като църковните членове не са били правилно наставлявани от онези, които Бог е поставил за техни водители, има много мързеливи слуги, които закопават своите таланти в земята и продължават да се оплакват от Господното отношение към тях.

435

Очакват с тях да се отнасят като с болни деца. {6Т 434.2}

Това състояние на слабост не бива да продължава. В църквата трябва да се извърши добре организирана работа, за да може нейните членове да се научат как да предават светлината на другите, като така да укрепват собствената си вяра и увеличават собствените си знания. Когато предават онова, полученото от Бога, ще се утвърждават във вярата. Работещата църква е жива църква. Ние се враждаме като живи камъни и всеки камък трябва да излъчва светлина. Всеки християнин е сравнен със скъпоценен камък, който улавя Божията слава и я отразява. {6Т 435.1}

Идеята, че проповедникът трябва да носи цялото бреме и да върши всичката работа, е много погрешна. Той може да влезе в гроба, преуморен и съкрушен, но ако бремето бъде споделено според Господния план, той би могъл да живее още. За да може бремето да бъде разпределяно, на църквата трябва да се даде обучение от онези, които могат да я научат как да следва Христос и как да работи като Него. {6Т 435.2}

Младежите да стават мисионери

Нека младежите не бъдат пренебрегвани! Нека носят част от труда и отговорностите. Нека почувстват, че имат своето място в подпомагането и благославянето на хората. Дори и децата трябва да бъдат учени как да изпълняват малки поръчки на любов и милост към онези, които са имали по-малко щастие от тях. {6Т 435.3}

Нека надзирателите на църквата съставят планове за обучението на млади мъже и жени – как те да използват поверените им таланти. Нека по-възрастните членове на църквата се стараят сериозно и с разбиране да работят за децата и младежите. Нека служителите да използват цялата си изобретателност за съставянето на планове, чрез които по-младите църковни членове да бъдат доведени до сътрудничество в мисионското дело.

436

Но не си въобразявайте, че ще успеете да събудите интереса им като просто изнасяте дълги проповеди на мисионските събрания. Измисляйте начини, по които да запалите жив интерес. Нека всеки има някакво участие. Обучавайте младите да вършат онова, което могат, и нека всяка седмица изнасят доклади на мисионските събрания, разказвайки какво са преживели и какъв успех са постигнали чрез Христовата благодат. Ако се изнасяха такива доклади от посветени работници, тогава мисионските събрания нямаше да бъдат глупави и скучни. Щяха да са много интересни и нямаше да им липсват посетители. {6Т 435.4}

Във всяка църква членовете трябва да бъдат научени да посвещават време за печеленето на души за Христос. Как да кажем на църквата: “Вие сте светлината на света”, ако нейните членове фактически не разпръскват светлина? {6Т 436.1}

Нека онези, които отговарят за Христовото стадо, се пробудят за своя дълг и да включват в работата много души. {6Т 436.2}

Нека църквите се събудят!

Скоро ще настанат особени и бързи промени. Божият народ трябва да бъде пропит със Светия Дух, за да може да посреща критичните моменти на този век с небесна мъдрост и, доколкото може, да противостои на деморализиращите влияния в света. Ако църквата не спи, ако Христовите последователи бдят и се молят, ще получат светлина, за да разгадаят и преценят движенията на неприятеля. {6Т 436.3}

Краят е близо! Бог призовава църквата да се разпореди с онова, което остава. Божии съработници, Господ ви е дал власт да отведете със себе си и други в царството. Трябва да сте Божиите живи инструменти, проводници на светлина към света и навсякъде около вас ще има небесни ангели с поръчка от Христос да ви поддържат, укрепват и привдигат, докато работите за спасението на душите. {6Т 436.4}

437

Апелирам към църквите във всяка конференция. Изправете се, отделете се и се разграничете от света – в света, но не от него! Отразявайте блестящите лъчи на Слънцето на правдата, бъдете чисти, святи, неосквернени и с вяра разнасяйте светлината по всички пътища и пътеки на земята. {6Т 437.1}

Нека църквите се пробудят, преди да е станало фатално късно! Нека всеки член се заеме със своята лична работа и да брани Господното име, в което е призван. Нека твърда вяра и сериозно благочестие заемат мястото на леността и неверието. Когато вярата е положена в Христос, истината ще носи удоволствие на душата, а религиозните служби няма да бъдат глупави и безинтересни. Вашите социални срещи – сега еднообразни и бездушни – ще бъдат оживотворени от Светия Дух. Веки ден, докато практикувате християнството, което изповядвате, ще преживявате богати опитности. Грешници ще се обръщат. Ще бъдат докосвани от Словото на истината и ще казват, подобно на хората, които някога са слушали Христовите учения: “Днес видяхме и чухме чудни неща”. {6Т 437.2}

Когато видят какво може да се извърши, ако църквата поеме дадените ѝ от Бога отговорности, нейните членове ще продължават ли да спят или ще се пробудят и ще почувстват честта, с която са удостоени от милостивото Божие Провидение? Ще се обединят ли около вярата на бащите си, ще се възползват ли от настоящата светлина и ще почувстват ли необходимостта да се изправят и да отговорят на критичните въпроси на времето? О, ако можеха всички да се събудят и да покажат на света, че притежават жива вяра, че светът е изправен пред съдбоносна криза, че Исус идва скоро! Нека хората видят, че ние вярваме, че сме на границата на вечния свят. {6Т 437.3}

Изграждането на Божието царство е забавяно или подпомагано в зависимост от неверността или верността на човешките инструменти.

438

Работата е спъвана от неспособността на човека да сътрудничи на Небето. Хората може да се молят: “Да дойде царството Ти, да бъде волята Ти както на небето, така и на земята”, но се провалят в прилагането на тази молитва в живота си и молбите им остават безплодни. {6Т 437.4}

Може да сте слаби, заблудени и грешни, но Господ продължава да ви предлага партньорство със Себе Си. Кани ви да получите небесно наставление. Съединени с Христос, ще можете да вършите Божите дела. “Без Мен – казва Той – не можете да сторите нищо.” {6Т 438.1}

Чрез пророк Исаия е дадено обещанието: “Правдата ти ще върви пред теб и славата Господня ще ти бъде задна стража” (Исаия 58:8). Пред нас върви Христовата правда, а Господнята слава е зад нас. Нека църквите на живия Бог да разислят върху това обещание и да проумеят как липсата на вяра, на духовност и небесна сила забавят идването на Божието царство. Ако тръгнете да вършите Христовото дело, Божии ангели ще отворят пътя пред вас и ще подготвят сърцата да приемат Благовестието. Ако всеки от вас е жив мисионер, вестта за това време бързо ще се прогласи до всички страни, до всички народи, племена и езици. Това е делото, което трябва да се извърши, преди Христос да се завърне в сила и голяма слава. Призовавам църквата да се моли усърдно, за да разбере своята отговорност! Вие лично Божии съработници ли сте? Ако не, защо? Кога възнамерявате да извършите поверената ви от Небето работа? {6Т 438.2}

-

За всички обезсърчени няма друго лекарство, освен: вяра, молитва и работа. {6Т 438.3}

439

Нашите църкви не бива да завиждат или се чувстват пренебрегнати поради това, че нямат проповедническо обслужване. Нека вместо това понесат бремето на работата за души още по-усърдно. {6Т 439.1}

-

Всяка дарба в нашите църкви трябва да бъде впрегната във вършенето на добро. Бог е направил привлекателни и най-грубите, най-дивите места в природата, като сред грозните неща е поставил красиви. Това е делото, към което сме призовани и ние. {6Т 439.2}

-

В нашите църкви имаме нужда от младежи, които да работят старателно и според християнските принципи. Началото на това се поставя в дома. Вярното изпълнение на домашните задължения дава отражение върху характера. В бащиния дом трябва да се даде доказателство за способността да се работи в църквата. {6Т 439.3}

-

Господ не ни съди според издигането ни в различните сфери, а според верността, с която работим в тях. {6Т 439.4}

-

Ако работим само с една трета от поверените ни таланти, останалите две трети ще работят срещу Христос. {6Т 439.5}

-

Най-великото дело, което може да бъде извършено в нашия свят, е да прославим Бога, изявявайки чрез живота си Христовия характер. {6Т 439.6}

440

Увеличаване на съоръженията

По целия свят трябва да се извърши едно велико дело и нека никой не си прави заключението, че тъй като краят е близо, няма нужда от специални усилия за изграждане на различни институти, които делото изисква. Не ни е дадено да знаем деня и часа на Господнето пришествие, Това не ни е открито, и нека никой не спекулира с онова, което не му е дадено да разбере. Нека всеки работи върху онова, което е поставено в ръцете му, ежедневно изпълнявайки своя дълг към Бога. {6Т 440.1}

Когато Господ ни заповяда да не правим по-нататъшни усилия за изграждането на църкви, основаването на училища, санаториуми и издателства, за нас ще е дошло времето да скръстим ръце и оставим Него да приключи делото Си. Но сега имаме възможност да покажем усърдие за Бога и любов към човечеството. {6Т 440.2}

Ние сме партньори в Божието дело по целия свят. Където има души за спасяване, трябва да предлагаме помощта си, за да може много Негови синове и дъщери да бъдат доведени при Бога. Краят е близо и поради тази причина трябва да използваме всяка поверена ни способност и всяко средство, за да подпомагаме делото. {6Т 440.3}

Трябва да се основават училища, за да може младите да бъдат обучавани, за да може заетите в делото на служенето да постигнат по-високо ниво на познание върху Библията и науките. В чуждите страни трябва да се основават институти за лечение на болни и да се изпращат здравни мисионери, които себеотрицателно ще носят кръста си, готови да заемат доверени постове, за да обучават и други. И освен всичко това Бог призовава за мисионери и тук. Божиите работници – в мисионското поле или у дома си трябва да са себеотрицателни, да носят кръста си и да ограничават личните си желания, за да могат да дадат изобилен плод. {6Т 440.4}

441

Вяра, която обхваща нещо по-малко от това, отрича християнския характер. Евангелската вяра е такава, чиято сила благодат имат небесен произход. Нека изявим, че Христос пребъдва в нас, като отказваме да хвърляме пари за излишни дрехи или ненужни вещи, когато Христовото дело е осакатявано поради недостиг на средства, когато дълговете за строеж на нашите църковни сгради стоят неизплатени и касата е празна. Не подхранвайте в себе си вкус към скъпи марки дрехи и мебели. Нека делото продължи, както е започнало – в просто себеотрицание и вяра. {6Т 441.1}

Използвайте средствата си, за да творите добро и тогава влиянието ви не би намаляло. Нека никой не слуша внушения, че можем чрез вяра да премахнем всичките си немощи и че затова няма нужда да се строят институти за възстановяване на здравето. Вярата и делата са неотделими. След като Господ ще дойде скоро, решително и уверено действайте за увеличаване на институтите, за да може за кратко време да се извърши много работа. {6Т 441.2}

Щом Господ идва скоро, сега е времето да вложим парите си в Евангелието, да внесем всеки спестен долар в Господнята съкровищница, за да могат да се основават институти за обучение на работници, където те ще бъдат обучавани, както бяха обучавани учениците в пророческите училища. Ако Господ дойде и ви завари да вършите това, ще чуете: “Хубаво, добри и верни слуга! Влез в радостта на Господаря си”. {6Т 441.3}

-

Дошло е времето нито една физическа, умствена или морална сила да не се пропилява или употребява погрешно. Господ желае Неговият народ в Америка да не се ограничава вече само на няколко места и в големите комплекси, които имат отношение към духовния напредък на делото Му.

442

Тези, на които Той е дал толкова много, са призвани да предават нататък. Оставете сега средствата си там, където те ще подпомогнат занасянето на светлината до народите, оставащи в тъмнина, и до далечните острови. {6Т 441.4}

-

Работа за вършене. Ако семейства отидат в тъмните места на земята, където хората са обгърнати от духовен мрак, и оставят светлината на Христовия живот да свети чрез тях, ще се извърши едно велико дело. Нека започнат работата си по един тих и ненатрапчив начин, без да теглят от фондовете на конференцията, докато интересът не се разшири дотолкова, че те да не могат да се справят без помощта на проповедници. {6Т 442.1}

-

Когато се провеждат подобни срещи и мероприятия, нека те не бъдат провеждани в сянката на големите, вече основани църкви. Нека придадат сила на делото и разпръснат знанието за истината по места, където тя е малко позната. Това може да е неудобно, но питам: “Беше ли удобно за Христос да напусне царските дворове? Беше ли му удобно да напусне Своите почести, слава, висше положение и да се смири, за да стане един от нас?” Той не отиде при непадналите същества, а при онези, които най-много се нуждаеха от Него. Ние, на които Той е поверил делото Си, трябва да следваме Неговия пример. {6Т 442.2}

-

Трябва да представяме Словото на живота пред онези, които може да преценяваме като безнадеждни случаи и все едно вече са погребани. Въпреки че може да изглежда, сякаш не желаят да слушат или приемат светлината на истината, трябва да вършим нашата част, без да спорим и без да се двоумим. {6Т 442.3}

443

В забавянето има опасност. Душата, която бихте могли да откриете, душата, пред която бихте могли да отворите Писанията, може би излиза извън вашия обсег. Сатана е подготвил мрежи за нозете й и утре тя може вече да провежда плановете на Божия най-голям неприятел. Защо да се забавим с един ден? Защо веднага не отидем да работим? {6Т 443.1}

-

Как се чувстват ангелите, когато виждат приближаването на края и в същото време мнозина, на които е поверена последната вест, се събират и посещават събрания, за да търсят полза само за собствените си души и да недоволстват, ако не получават достатъчно проповеди, но не чувстват отговорност и вършат малко за спасението на другите. Всички, които наистина са едно с Христос чрез жива вяра, ще станат участници в Божественото естество. Те непрестанно ще получават от Него духовен живот и няма да могат да мълчат. {6Т 443.2}

Животът винаги се проявява в действие. Ако сърцето е живо, то ще разпраща живителна кръв до всяка част от тялото. Онези, чиито сърца са изпълнени с духовен живот, няма да имат нужда да бъдат подтиквани, за да го разкрият. Небесният живот ще се излива от тях в пълноводни потоци на благодат. Молят ли се, говорят ли, работят ли – Бог ще бъде прославен. {6Т 443.3}

-

Работниците. Не е задължително трудът именно на най-интелигентните и най-талантливите да даде най-добри и продължителни резултати. Кой са най-успяващите работници? Тези, които откликват на поканата: “Вземете Моето иго върху си и научете се от Мен, защото съм кротък и смирен на сърце.” {6Т 443.4}

Ако хората, на които Бог е поверил таланти или интелект, отказват да използват тези дарби за Негова прослава, след трудности и изпитания Той ще ги остави на собственото им въображение и ще вземе хора, които не изглеждат така богато надарени и не са много самоуверени, но ще превърне слабостта им в сила, защото те са Му се доверили – Той да направи за тях онова, което те не могат сами да направят за себе си.

444

Бог ще приеме службата от цяло сърце и лично ще изглади несъвършенствата. {6Т 443.5}

-

Господ Исус взема онези, които подлежат на оформяне, и ги използва за слава на името Си, за да отговори на собствената Си духовна концепция. Той използва материал, който другите биха подминали и работи с всеки, който желае да бъде работено над него. Вратите на Небето се отварят чрез много прости средства и Бог използва простотата на човешкия инструмент, за да се открие на човека. {6Т 444.1}

-

Вкусвали ли сте от силата на идещия свят? Яли ли сте плътта и пили ли сте кръвта на Божия Син? Тогава, макар проповедник да не е извършвал върху вас специална церемония по ръкополагане, то Христос е положил ръцете Си върху вас и ви казва: “Сега си Мой свидетел.” {6Т 444.2}

-

Някои може да считат за неспособни инструментите, които Бог използва. Но ако те се молят, ако споделят истината с простота, защото я обичат, ще могат да достигнат хората чрез силата на Светия Дух. Докато представят истината простичко, четейки от Словото или разказвайки свои лични опитности, Светият Дух ще впечатлява ума и ще въздейства върху характера. Волята ще се покорява на Божията воля и истината – до този момент неразбрана – ще влиза в сърцето с жива убедителност и ще се превръща в духовна реалност. {6Т 444.3}

445

Помощ за мисионските полета

Върху душата ми лежи бремето за бедстващите мисионски полета. Има да се извърши активна работа за мисиите близо до нас, а има и огромна нужда от средства за напредъка на делото в чуждите страни. Наши чужди мисии линеят. Мисионерите не са подкрепяни, както Бог изисква. Работниците нямат възможност да навлязат в нови полета поради недостига на средства. {6Т 445.1}

Навсякъде около нас има души, погиващи в греховете си. Всяка година хиляди по хиляди умират без Бога и без надежда за вечен живот. Божиите язви и съдби вършат своето дело и душите биват сполетени от гибел, защото светлината на истината не е осветила пътеката им. Колко малки са онези, които чувстват отговорност за състоянието на своите съчовеци. Светът загива в окаяността си, но това почти никак не трогва дори и тези, които твърдят, че вярват в най-висшата и всеобхватна истина, давана някога на смъртни същества. Бог изисква Неговият народ да бъде подкрепящата Му ръка, която достига погиващите. Но колко много се чувстват доволни да не правят нищо. Именно тази липса на любов накара Христос да напусне небесния Си дом и да вземе човешко естество – за да може Божественото да се докосне до човешкото, та човешкото да бъде привлечено към Божественото. Има пълна апатия и парализа сред Божия народ, която им пречи да разберат каква е нуждата на днешното време. {6Т 445.2}

Божият народ е на изпит пред небесния Всемир и поради скъперническите си дарби и приноси, както и поради немощните си усилия в Божията служба, е отбелязан като неверен. Ако малкото, което са извършили, беше най-доброто на което са способни, те нямаше да са под осъждение. Но чрез източниците, с които разполагат, биха могли да направят много повече. Те знаят, а и светът знае, че до голяма степен те са изгубили духа на себеотрицание и носене на кръст. {6Т 445.3}

446

Бог призовава хора, които да занесат предупреждението до заспалия свят, мъртъв в престъпленията и греховете си. Призовава към доброволни приноси онези, чиито сърца са в делото, които чувстват бreme за душите – да не погинат, но да имат вечен живот. Сатана си играе с живота на човешките души. Старае се да осигури средства, с които да ги обвърже, така че да не могат да бъдат използвани за

напредъка на мисионските начинания. Ще останем ли безразлични към неговите измами? Ще му позволим ли да притъпи сетивата ни? {6Т 446.1}

Апелирам към нашите братя навсякъде да се събудят, да се посветят на Бога и да търсят мъдрост от Него. Апелирам към ръководителите на нашите конференции да положат сериозни усилия в църквите. Да ги подбудят да даряват средства за издръжката на чужди мисии. Ако вашите сърца не се трогнат от състоянието на чуждите мисионски полета, последната вест на милост към света ще се ограничи и работата, която Бог желае да се извърши, ще остане недовършена. {6Т 446.2}

Последните години от благодатното време скоро ще приключат. Великият ден Господен е близо. Сега би трябвало да положим всяко усилие да пробудим нашия народ. Нека Господните думи, изречени чрез пророк Малахия, бъдат занесени у дома от всяка душа: “От дните на бащите си вие се отклонихте от наредбите Ми и не ги опазихте. Върнете се при Мен и Аз ще се върна при вас! – казва Господ на силите. Но вие думате: ‘В какво да се върнем?’ Ще краде ли човек Бога? Вие, обаче Ме крадете. Но думате: ‘В какво Те крадем?’ В десетъците и в приносите. Вие сте наистина проклети, защото вие, да – целият тоя народ - Ме крадете! Донесете всичките десетъци във влагалището, за да има храна в дома Ми и опитайте Ме сега за това – казва Господ на силите – дали не ще ви разкрия небесните отвори, да излея благословения върху вас, тъй щото да не стига място за него.

447

И заради вас ще смърря поглъщателя, та няма вече да поврежда рожбите на земята ви и лозата ви на полето няма да хвърля плода си преждевременно – казва Господ на силите. Всички народи ще ви облажават, защото ще бъдете желателна земя – казва Господ на силите” (Малахия 3:7-12). {6Т 446.3}

Дошло е времето да се вслушаме в ученията на Божието Слово. Всичките Му наставления са дадени за наше добро – за да обърнат душата от греха към правдата. Всеки обърнат към истината трябва да бъде наставен относно Господните изисквания в десетъците и приносите. Когато се издигат църкви, това трябва да се прави решително и да се напредва в духа на Христос. Всичко, което радва хората, те го получават от великата неизменчивост на Господа и Той се наслаждава, когато Неговото наследство се радва на благата. Но всички, които застанат под попръсканото с кръв знаме на Княза Емануил, трябва да признаят своята зависимост от Бога и своята отговорност пред Него да върнат в съкровищницата Му определена част от Неговата собственост. Това трябва да се влага в мисионското дело за изпълнение на поръчението, което Божият Син е дал на учениците: “Даде Ми се всяка власт на небето и на земята. Идете прочее, научете всичките народи и кръщавайте ги в името на Отца и Сина, и Светия Дух, като ги учите да пазят всичко, що съм ви заповядал. И ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на света” (Матей 28:18-20). {6Т 447.1}

Всички истински обърнати към Бога са призвани да вършат работа, която изисква средства и посвещение. Задължението, което ни подтиква да впишем имената си в църковните регистри, ни държи отговорни и за работата за Бога до предела на възможностите ни. Той призовава за неразделена служба, за цялостно посвещение на сърцето, душата, ума и силите. Христос ни е дал длъжности в църквата, за да може да ангажира и погълне всичките ни способности в посветено служене за спасението на души.

448

Всичко по-малко от това е противодействие на делото. В света има само две места, в които можем да вложим съкровищата си – в Божията съкровищница и в сатанинската – и всичко, което не се посвети на служба за Христос, отива на страната на Сатана и придава сила на неговата кауза. {6Т 447.2}

Господ е планирал поверените ни средства да се използват за изграждането на Неговото царство. Той е поверил Своите блага на настойниците Си, за да търгуват с тях внимателно и да Му донесат приходи в спасени за вечен живот души. А тези души на свой ред ще станат настойници на истината, за да сътрудничат на великата кауза в интерес на Божието царство. {6Т 448.1}

Там, където има живот, има увеличаване и растеж; в Божието царство има непрестанен обмен – вземане и даване, получаване и връщане на Господа Неговото. Бог работи с всеки истински вярващ, а получените светлина и благословения се влагат отново в работата, която той върши. Така способността за получаване се увеличава. Когато предаваме и на други небесните дарове, Той отваря път за свежите потоци на благодатта и истината да се вливат в душата му от живия Източник. На негово разположение са още по-голяма светлина, още повече знания и благословения. В това дело, което включва всеки църковен член, се състои животът и растежът на църквата. Този, който никога през живота си нито дава, нито получава, скоро губи благословенията. Ако истината не потече от него към другите, той ще изгуби способността си да получава. Ако желае нови благословения, трябва да предава небесните блага. {6Т 448.2}

Това важи както за временните, така и за духовните неща. Господ няма да дойде в този свят със злато и сребро, за да тласне напред делото Си. Той снабдява със средства хората, за да могат те чрез своите дарби и приноси да подкрепят напредъка на делото Му. Над всички други цели, за които би трябвало да бъдат използвани Божиите дарби, е подкрепата на работниците в голямото жетвено поле.

449

И ако както мъжете, така и жените станат проводници на благословения за други души, Господ ще ги поддържа. Хората не обедняват от това, че връщат на Бога Неговата част, но към бедността ги тласка именно задържането ѝ. {6Т 448.3}

Работата по предаване на полученото ще превърне всеки църковен член в сътрудник на Бога. Всяко човешко същество, което приема Христос, има привилегията да работи заедно с Него. {6Т 449.1}

Спасителят казва: “И когато бъда Аз издигнат от земята, ще привлеча всички при Себе Си” (Йоан 12:32). Той е понесъл кръста заради радостта да види изкупени човешките души. Той е станал жива жертва за падналия свят. В този акт на саможертва за света Христос е вложил сърцето Си, Бог – любовта Си и мощното влияние на Светия Дух. Само чрез саможертва Божието дело може да продължава напред. Тя се изисква от всяко Божие чедо. Христос казва: “Ако иска някой да дойде след Мен, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден и нека Ме следва” (Лука 9:23). Христос дава нов характер на всеки, който повярва. Този характер – чрез неизмеримата Му саможертва – е копие на Неговия собствен. {6Т 449.2}

Начинателят на нашето спасение ще бъде и Завършителят на делото. Една истина, приета в сърцето, отваря място за още една. А където и да бъде приета истината, подбужда към активност силите на получателя. Когато нашите църковни членове истински обичат Божието Слово, ще разкриват най-добрите и най-силните си качества. И колкото по-възвишени стават, толкова повече ще приличат на по дух децата – ще вярват в Божието Слово без всяко себелюбие. {6Т 449.3}

Потоци светлина извира от Божието Слово и трябва да настъпи пробуждане относно пренебрегнатите възможности.

450

Когато всички вярно връщат на Бога Неговата част в десетъци и приноси, към света ще се отвори път, за да се чуе вестта за това време. Ако сърцата на Божия народ бяха изпълнени с любов към Христос, ако всички църковни членове напълно бяха пропити от духа на саможертва, ако всички показваха пълна сериозност, нямаше да има недостиг на средства за мисиите у нас или в чужбина. Източниците ни щяха да се умножават, хиляди начини да бъдем полезни щяха да се отварят пред нас и ние щяхме да бъдем поканени да ги използваме. Ако Божието намерение да се занесе на света вестта на милост беше осъществявано от Неговия народ, Христос щеше досега да е дошъл и светиите щяха да бъдат посрещнати в Божия град. {6Т 449.4}

Ако някога е имало време, в което да се правят жертви, то това време е сега. Които имат пари, би трябвало да разберат, че сега е времето да ги използват за Бога. Нека умножаването на удобствата там където делото вече е установено, не поглъща повече средства. Не прибавяйте сграда върху сграда там, където вече са съсредоточени много преимущества. Използвайте средствата, за да основавате центрове в нови полета. По този начин можете да прибавяте души, които ще изиграят своята роля в делото. {6Т 450.1}

Мислете за мисиите ни в другите страни! Някои от тях се борят само за да оцелеят, лишени са дори и от най-оскъдни удобства. Вместо да добавяте сгради там, където вече ги има в изобилие, разширете делото в тези мизерстващи полета! Господ отново ви говори по този въпрос! Неговите благословения не могат да се излеят върху народа Му, ако той пренебрегва Неговото наставление. {6Т 450.2}

Практикувайте икономия в дома си. Мнозина обичат своите идоли и им се покланят. Изхвърлете идолите си. Откажете се от себичните си удоволствия. Умолявам ви, нека украсата на домовете ви не поглъща вашите средства, защото това са Божии пари и ще бъдат изискани обратно от вас. Родители, за Бога, не използвайте Господните пари, за да удовлетворявате капризите на децата си!

451

Не ги учете да следват модата и показа, за да печелят влияние в света. Това ще им помогне ли да спасят душите си, за които е умрял Христос? Напротив, ще ги предразположи към завист, ревност и зло. Децата ви ще стигнат дотам, че да се конкурират с показа и прахосничеството на света и да харчат Господните пари за неща, които не са важни нито за здравето, нито за щастието. {6Т 450.3}

Не учете децата си да мислят, че любовта ви към тях трябва да се изразява в задоволяване на техните гордост, разточителство и любов към показ. Сега няма време да изобретяваме нови начини за харчене на пари. Използвайте изобретателските си способности, за да измислите начини за икономисване на средства. Вместо да удовлетворявате егоистичните си склонности, харчейки пари за неща, които унищожават умствените ви способности, научете се как да се отричате от себе си, за да имате какво да вложите за издигане стандарта в нови мисионски полета. Интелектът е талант – използвайте го, за да знаете как да използвате средствата си за печелене на души по възможно най-добрия начин. {6Т 451.1}

Учете децата си, че Бог има изисквания относно притежанията им – изисквания, които никои и никога не може да отмени. Всичко, което имат е тяхно - но само като поверено за проверка на

послушанието им. Вдъхновявайте ги към амбиция да печелят звезди за короните си като помагат за обръщането на много души от греха към правдата. {6Т 451.2}

Парите са необходимо съкровище; нека не ги разхищаваме, давайки ги на хора, които нямат нужда от тях. Някой се нуждае от вашите доброволни дарения. Твърде често онези, които имат средства, пропускат да забележат колко много гладни и дори умиращи от глад има по света. Те могат да кажат: “Не мога да нахраня всички”. Но практикувайки Христовите уроци по икономия, можете да нахраните един. Може да имате възможност да нахраните мнозина, които са гладни за физическа храна. А можете да нахраните и душите им с хляба на живота. “Съберете останалите къшеи, за да не се изгуби нищо” (Йоан 6:12).

452

Тези думи бяха изговорени от Онзи, под Чиято власт се намират всички богатства на Всемира. Макар Неговата чудотворна сила да снабдява хиляди хора с храна, Той не счете за маловажно да преподаде един урок по икономия. {6Т 451.3}

Практикувайте икономия и в използването на времето си. То принадлежи на Господа. Силата ви принадлежи на Господа. Ако имате навици на разточителност, изхвърлете ги от живота си. Ако угаждате на такива навици, те ще ви разорят за вечността. А навици на икономия, трудолюбие и здравомислие дори и в този свят, са по-добър дял за вас и децата ви от богата зестра. {6Т 452.1}

Ние сме пътници, странници и пришълци на земята. Нека не използваме средствата си за удовлетворяване на желания, които Бог ни заповядва да потискаме. Нека по-скоро даваме добър пример на онези, с които живеем. Нека правилно да представяме вярата си, като ограничаваме своите искания. Нека църквите се изправят като един и да работят усърдно като такива, които ходят в пълната светлина на истината за тези последни дни. Нека вашето влияние внушава на душите светостта на Божиите изисквания. {6Т 452.2}

Ако по Божие провидение ви е дадено богатство, не успокоявайте себе си с мисълта, че няма нужда да се заемате с полезен труд, че имате достатъчно и можете да ядете, да пиете и да се веселите. Не стойте празни, докато другите се борят да осигурят средства за делото. Влагайте парите си в Господното дело. Ако правите по-малко, отколкото повелява вашият дълг за помощ към погиващите, помнете, че вашето безделие ви навлича вина. {6Т 452.3}

Бог е Този, Който дава на хората сила да спечелят богатство и Той им подарява тази способност не като средство за задоволяване на себе си, а като средство за връщане на Бога Неговата част. Придобиването на богатства с такава цел не е грях. Парите трябва да бъдат печелени с труд. Всеки млад човек би трябвало да бъде възпитан в навици на трудолюбие. Библията не осъжда нито един човек за това, че е богат, ако е придобил богатството си честно.

453

Коренът на всяко зло е егоистичната любов към богатството и неправилното му използване. То може да ни донесе благословение, ако го считаме за Господня собственост, ако го приемаме с благодарност и с благодарност го връщаме на Дарителя. {6Т 452.4}

Каква е стойността на едно несметно богатство, което стои натрупано в скъпи резиденции или в банкови капитали? Колко тежат те в сравнение със спасението на една душа, за която е умрял Синът на безкрайния Бог? {6Т 453.1}

На онези, които са трупали богатства в последните дни, Господ заявява: “Богатството ви изгни и дрехите ви са изядени от молци. Златото ви и среброто ви ръждясаха и ръждата им ще свидетелства против вас, и ще пояде месата ви като огън” (Яков 5:2,3). {6Т 453.2}

Господ ни заповядва: “Продайте имота си и давайте милостиня; направете си кесии, които не овехтяват, неизчерпаемо съкровище на небесата, където крадец не се приближава, нито молец изяжда. Защото, където е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви. Кръстът ви да бъде препасан и светилниците ви запалени. И сами вие да приличате на човеци, които чакат господаря си да се върне от сватба, за да му отворят незабавно, щом дойде и похлопа. Блажени ония слуги, чийто господар ги намери будни, когато си дойде. Истина ви казвам, че той ще се препаше, ще ги накара да седнат на трапезата и ще дойде да им прислужи. И ако дойде на втора стража или на трета стража, и ги намери така, блажени са ония слуги. Но това да знаете, че ако домакинът беше знаел в кой час ще дойде крадецът, бдял би и не би оставил да му подкопаят къщата. Бъдете прочее и вие готови, защото в час, когато Го не мислите, Човешкият Син иде” (Лука 12:33-40). {6Т 453.3}

454

Издателството в Норвегия

[Апелът по-долу, написан на 20 ноември 1900 г., се отнася за финансовите затруднения на нашето издателско дело в Кристиания, Норвегия. През 1899 г. в Борда на чуждестранните мисии се получава съобщение, че издателството в Кристиания е потънало в дългове и е в невъзможност да изпълнява задълженията си; че има опасност тази институция да попадне в ръцете на кредиторите. За да бъде облекчено това положение, се изисква финансова помощ от 50 000 долара. Бордът не може да осигури тази сума и макар нашите братя в Норвегия да запазват собствеността върху издателството повече от година след това, се прави твърде малко за облекчаването им. Изглежда, че в края на краищата сградата ще трябва да отиде при кредиторите или да бъде продадена, за да се осигурят средства за погасяване на дълговете. Така една институция, изградена с години труд и жертви, ще да бъде изгубена за Господното дело. За да се предотврати това голямо бедствие, Господ говори чрез Своята служителка с дадените по-долу думи на апелиране, наставление и насърчение.] {6Т 454.1}

Нашето издателство в Норвегия е в опасност и в името на Господа призовавам вярващите в негова защита. Всички, на чиито сърца е близка каузата на настоящата истина, са призовани да помогнат в тази криза. {6Т 454.2}

Хората, които обичат Бога и Му служат, би трябвало да чувстват най-дълбок интерес към всичко, което засяга славата на Неговото име. Кой би могъл да гледа как един институт, където е била възхвалявана истината, където Господ толкова често е откривал присъствието Си, където Божиите вестители са давали наставления, където истината е била разпространявана чрез издания, извършили голямо добро – кой би могъл да понесе да гледа как този институт преминава в ръцете на светски хора и как ще бъде използван за обикновени, светски цели?

455

Бог със сигурност е позорен, ако се позволи Неговите институти да залиняват поради липса на пари, които Той е поверил на Своите настойници. Ако това стане, хората ще кажат, че е поради неспособността на Господа да го предотврати. {6Т 454.3}

Тези неща означават много за нашите братя и сестри в Скандинавия. Те ще бъдат подложени на тежко изпитание, ако сградите им бъдат отнети. Нека положим усилие да ги предпазим от изпадане в отчаяние и обезсърчение. Нека има посветени, единни усилия за извеждане на издателството от трудностите, в които е попаднало. {6Т 455.1}

Има малOVERCI, които сигурно ще се опитват да обезсърчат другите и да им попречат да вземат участие в това добро дело. Нужна е само една обезсърчителна дума, за да може егоизмът на душата да се надигне и да се затвърди. Не слушайте онези, които биха ви изкушили. Избягвайте въпроси, които ще дълбаят върху това как са възникнали трудностите. Те може в голяма степен да са в резултат на направени грешки, но нека сега не посвещаваме време на критики и оплакване. Критики, оплаквания и порицания няма да донесат облекчение на братята ни в техните проблеми и неприятности. {6Т 455.2}

Бог е призовал човешки същества да бъдат Негови съработници в делото на спасението. Използва хора, изпълнени със слабости и склонни към грях. Некатогава не порицаваме онези, които са имали нещастieto да направят грешки. Нека по-скоро се стараем да бъдем така преобразени от Божията благодат, че да станем състрадателни, да се трогваме от човешките вопли. Това ще донесе в небето радост, защото обичайки нашия паднал брат така, както Бог и Христос обичат нас, даваме доказателство, че сме съучастници в Христовото естество. {6Т 455.3}

Сега не е време да критикуваме. Това, от което има нужда сега, е искрено съчувствие и решителна помощ. Би трябвало всеки от нас лично да си даде сметка за нуждите на нашите братя.

456

Нека всеки дъх, посветен на този въпрос, бъде използван, за да се изговорят думи на насърчение. Нека всяка сила се ангажира с действия, които ще издигат. {6Т 455.4}

Част от службата на небесните ангели е да посещават нашия свят и да надзирават Господното дело в ръцете на Неговите настойници. Винаги във време на нужда те служат на онези, които като Божии съработници се борят за напредъка на Неговото дело на земята. Тези небесни същества са представени като желаещи да надникнат в изкупителния план и като такива, които ликуват, когато това дело напредва. {6Т 456.1}

Ангелите се интересуват от духовното благополучие на всички, които се стараят да възстановят Божия морален образ у човека. И земното семейство би трябвало да се свърже с небесното в превързване на “раните” и “синините”, нанесени от греха. Ангелски същества, макар и невидими, сътрудничат на видимите човешки същества, образувайки заедно с тях едно обединение за облекчаване и помощ. Същите ангели, които са участвали в небесната битка, когато Сатана се е борил за превъзходство, и са триумфирали на Божия страна; същите, които са викали от радост при сътворението на нашия свят и неговите безгрешни обитатели; ангелите, които са станали свидетели на грехопадението на човека и на неговото изгонване от Едемския му дом – тези небесни веститетли са живо и дълбоко заинтересовани да работят в съюз с падналата и изкупена раса за спасението на човешки души от гибел в греховете им. {6Т 456.2}

Човешките същества са ръцете на небесните, защото небесните ангели употребяват човешки ръце за практическо служене. Като “помагащи ръце” човеците трябва да придобият познание върху използването на средствата на небесните. Обединявайки се с тези могъщи същества, ние се възползваме от техните най-висши познания и опит. Така, ставайки участници в Божественото естество и изхвърляйки себелюбието от живота си, ще получаваме таланти за подпомагане на другите.

457

Това е небесният начин за ръководене на спасителната сила. {6Т 456.3}

Не е ли стимулираща и вдъхновяваща мисълта, че човешкото същество застава като видим инструмент за предаване на благословения, идещи от ангелски същества? По този начин ставаме Божии съработници и делото ни ще носи подписа на Бога. Знанията и дейността на небесните работници, обединени със занаята и силите, дадени на човешките същества, донасят облекчение на потиснатите и отчаяните. Нашето несебелюбиво служене ни прави съучастници в успеха, който ще донасят резултатите от труда ни. {6Т 457.1}

С каква радост наблюдава Небето това обединено влияние! Целият Всемир гледа верните, които са работната ръка за осъществяване на Божието намерение на земята и вършат волята на Небесния Бог. Такова сътрудничество извършва работа, която донася почест, слава и величие на Бога. О, ако всички обичаха, както обичаше Христос, колко много погиващи хора можеха да бъдат спасени от разрухата и каква промяна би настъпила в нашия свят! {6Т 457.2}

“Ще оставя wśród теб люде съкрушени и нищи, които ще се уповават на името Господне (...) Те ще пасат и ще лежат, и никой няма да ги плаши. Пей, Сионова дъще, възкликнете Израилю, весели се и радвай се от все сърце, ерусалимска дъще. Защото Господ отмени присъдите за тебе, изхвърли неприятелите ти. Цар Израилев, да! Господ е wśród теб! Няма вече да видиш зло. В онзи ден ще се рече на Ерусалим: ‘Не бой се’ и на Сион: ‘Да не отслабват ръцете ти’. Господ, твоят Бог, е wśród теб – Силният, Който ще те спаси; ще се развесели за теб с радост, ще се успокои в любовта Си, ще се весели за теб с песни” (Софония 3:12-17). Каква картина! Можем ли да схванем значението й? {6Т 457.3}

458

“Ще събера онези, които бяха от теб, които скърбят за празниците и на които тежи укорът Ми. Ето, в това време ще се разправя с всички, които те угнетяват. Ще избавя куцата, ще прибера изгонената и ще направя ония за хвала и слава, чийто срам е бил в целия свят. В онова време ще ви доведе пак и в онова време ще ви събера, защото ще ви направя именити и за похвала между всичките племена на земята, когато върна пленниците ви пред очите ви – казва Господ” (стихове 18-20). Прочетете още и първата глава на Агей. {6Т 458.1}

Когато човешките същества – като Божии настойници – се заемат единно с Господнето имущество и го използват, за да носят бремето, паднало върху Неговите институти, Господ ще им сътрудничи. {6Т 458.2}

“И ангелът, който говореше с мен, се върна и ме събуди като човек, който се събужда от съня си. И рече ми: “Що виждаш?” И рекох: “Погледнах и ето, светилник цял от злато и с чаша отгоре му, със седемте светила на него и със седемте циви на седемте светила, които са върху му; и край него две маслиненни дървета – едно отдясно на чашата и едно отляво й”.

И проговорих, та рекох на нагела, който говореше с мене, като казах: “Какви са тия, господарю мой?”. И ангелът, който говореше с мен в отговор ми рече: “Не знаеш ли какви са тия?”. И рекох: “Не зная, господарю мой”. Тогава, отговаряйки, говори ми като каза: “Ето Господното слово към Зоровавела, което казва: Не чрез сила, нито чрез мощ, но чрез Духа Ми – казва Господ на силите. Що си ти, планина велика? Пред Зорававела – поле! Той ще изнесе връхния камък с възклицание: “Благодат! Благодат нему!”. При това Господното слово дойде към мен и рече: “Ръцете на Зоровавела положиха основата на този дом, неговите ръце също ще го изкарат. И ще познаеш, че Господ на силите ме е пратил при вас.

459

Защото, кой презира този ден на малките работи? Понеже тия ще се радват – сиреч тия седем, които са очите Господни, тичащи през целия свят – като видят отвеса в ръката на Зоровавела”.

Тогава, отговаряйки, му рекох: “Какви са тия две маслинени дървета отдясно на светилника и отляво?”. И втори път отговорих, като му казах: “Какви са тия две маслинени клончета, които през двете златни цеви изпразват из себе си маслото като злато?”. А той в отговор ми рече: “Не знаеш ли какви са?”. И рекох: “Не зная, господарю мой”. Тогава каза: “Те са двамата помазани, които стоят при Господаря на целия свят” (Захария 4:1-14). {6Т 458.3}

Цялото небе се интересува не само от близките нам земи, които се нуждаят от помощ, но и от земите, които са много далеч. Небесните същества наблюдават и чакат човешките същества да се трогнат дълбоко от нуждите на своите съработници, които се намират в объркване и изпитание, в скръб и отчаяние. {6Т 459.1}

Когато един от Господните институти започне да запада, по-печелившите, би трябвало да работят до предела на възможностите си, за да подпомогнат увредения институт, та Божието име да не бъде безчестено. Когато управителите на Божиите институти затворят сърцата си за нуждите на подобните им институти и пропуснат да положат всяко възможно усилие, за да ги облекчат, себелюбиво казвайки: “Нека страдат”, Бог ще отбележи тяхната жестокост и ще дойде време, когато и те ще трябва да преживеят подобно унижение. Но, братя мои, вие не възнамерявате да постъпите така. Зная това. {6Т 459.2}

Нуждаем се от всяка сграда в Европа за напредъка на делото; всеки институт би трябвало да стои в здраво и цветущо състояние пред безбожния свят.

460

Нека Божиите ангели, които служат на носещите отговорности, не гледат Божиите работници обезсърчени. Поради нашето забавяне трудностите вече се увеличиха и сега работата по възстановяването ще изисква повече труд и средства. В името на Господа молим Неговия народ, който има средства, да докаже, че е верн настойник. Ремонтирайте машината, толкова важна за напредъка на Божието дело, за да може Неговият народ да не се обезсърчава и Неговото дело да не бъде оставено да залинее. {6Т 459.3}

“Господното слово дойде към Захария и рече: “Така е говорил Господ на силите, като е рекъл: Съдете справедливо и показвайте милост и състрадание всеки към брата си; не угнетявайте вдовицата, сирачето, чужденеца или сиромаха и никой от вас да не измисля зло в сърцето си против брата си” (Захария 7:8-10). Това е Господното слово и към нас. {6Т 460.1}

Не бих и помислила, че заключителната заст на тази глава ще бъде ваша опитност: “Но те отказаха да слушат, оттеглиха плещите си и запушиха ушите си, за да не чуват. Дори направиха сърцето си диамант, та да не слушат Закона и думите, които Господ на силите бе пратил чрез Духа Си чрез предишните пророци, поради което дойде голям гняв от Господа на силите. Затова, както Той викаше, а те не слушаха, така и те ще викат – казва Господ на силите, – но Аз няма да слушам. Ще ги разпръсна като вихрушка между всичките народи, които те не познаваха. Така страната запустя след тях, тъй щото нямаше кой да заминава и да се връща, защото запустиха приятната земя” (стихове 11-14). {6Т 460.2}

Братя, в нашите отношения с Господното домочадие “нека търсим това, което служи за мир и за взаимно назидание” (Римляни 14:19). Не изговаряйте думи на порицание. Не хвърляйте обвинение върху този или онзи. Сега има нужда от помощ, която всички биха могли да окажат.

461

Старайте се да затворите направения пролом. Правете го жизнерадостно. Правете го благородно. Търсете помощта на Господа – помощта на Господа! - извънредно много! Веднага откупете института, който се намира в такава голяма беда! {6Т 460.3}

Нека всички, които осъзнават близостта на Господнето завръщане, да живеят своята вяра. Когато гледаме как линее един от Божиите инструменти, нека онези, които са вложили сърце и душа в делото, покажат своя интерес. {6Т 461.1}

Които са на отговорни постове, нека дадат правилен пример. Техният благороден християнски инстинкт би трябвало да ги накара да планират и да работят с далеч по-голямо усърдие за облекчаване на Господния институт, отколкото биха работили за спасяването на собствените си притежания. Нека всички се опитат да сторят нещо. Прегледайте сделките си и вижте какво бихте могли да направите, за да сътрудничите на Бога в това дело. {6Т 461.2}

След като между Небето и земята има решително съгласие и след като Бог възлага на ангели да служат на всички нуждаещи се от помощ, ние знаем, че ако извършим своята част, тези небесни представители на всемогъщите сили ще ни помогнат в това време на нужда. Ако станем едно в ум и сърце с небесните същества, ще можем и да бъдем подкрепени от тях. Хора, на които Бог е поверил способности, таланти и средства, ще бъдат подбудени от Него да се нагърбят с бремето на отговорността и да помогнат на нашите скандинавски братя. {6Т 461.3}

Божие дело в Европа не бива да става камък за препъване на невярващите. Институтите ни там не бива да бъдат затваряни или предавани в ръцете на светски хора. Нека Господните слуги в Европа положат всяко усилие според възможностите си, за да възстановят изгубеното! И Господ ще работи заедно с тях. А аз призовавам нашите хора в Америка да сътрудничат на своите братя в Европа. Ако всеки извърши своята част в Неговия велик план, Божието намерение ще се изпълни. Трудностите скоро ще останат в миналото и няма повече да измъчват Божието дело. {6Т 461.4}

462

Нека нито една ръка не се разхлабва, нито да трепери! Вие имате уверението, че ангелите, чийто дом е в обиталищата на Вечния и които гледат Божията слава, са ваши помощници. Ще им сътрудничите ли в съграждането на всеки институт, който служи на Бога под надзора на ангелите? {6Т 462.1}

Кой може да проумее стойността на душите, за чието спасение техният Княз, техният Цар, Синът на безкрайния Бог, предаде Своя неопетнен живот на позорна смърт? Ако всички вникнат в това както трябва, каква работа би се извършила! Чрез делото на Светия Дух, те щяха с влиянието си, с думите си, с талантите и средствата си да освобождават много души от веригите на тъмнината и от пъклените интриги на Сатана, за да бъдат те умити от греховете си в кръвта на Агнето. О, нека делото отива все по-надълбоко и по-надълбоко! Небесните ангели ликуват, когато виждат грешници да се покайват и да се обръщат към живия Бог! {6Т 462.2}

-

Ако се въздържа от изрази на неверие и укрепваме както нашата, така и вярата на другите чрез думи на надежда и незабавни действия, нашият поглед все повече ще се прояснява. Чистата атмосфера на Небето ще обкръжава душите ни. {6Т 462.3}

-

Бъдете силни и говорете с надежда. Проправяйте си път през препятствията. Вие сте в духовна брачна връзка с Христос. Словото е вашата сигурност. Приближавайте се към вашия Спасител с пълна увереност и с жива вяра, съединявайки ръцете си с Неговите. Вървете там, накъдето ви сочи Той. Каквото ви рече, сторете. Той ще ви учи с такова желание, с каквото би учил всеки друг. {6Т 462.4}

463

Нашият датски санаториум

В Скотсборг – предградие на Копенхаген, Дания, – нашите братя са основали санаториум. Те са тръгнали напред с надежда и с убеждението, че вършат точно онова дело, което Бог е възложил на народа Си. В Европа като цяло не се интересуват чак толкова от основаването на санаториуми, както би трябвало. А нашите скъпи братя в Скотсборг са напреднали със санаториума по-бързо, отколкото са им позволявали наличните средства, и сега са в трудност и нищета. {6Т 463.1}

Изключително много съм разтревожена от трудностите и опасностите, заобикалящи нашите институти в Скандинавия. Умът ми е подбуден да апелирам към нашия народ да помогне не само на издателството в Кристиания, но и на датския санаториум. Беше ми представено как неприятелят чака с нетърпение възможност да унищожи тези институти, които са Божии инструменти, използвани за изкуплението на човечеството. Ще бъде ли удовлетворено желанието на Сатана? Ще позволим ли тези институти да бъдат изтръгнати от ръцете ни и полезната им дейност да спре? Само защото нашите братя са направили грешки, ще ги оставим ли сами да носят последствията от погрешните си изчисления? Така ли се отнася Христос към нас? {6Т 463.2}

Когато някой е натоварен с тежко бреме и ходи по трудна, стръмна пътека, заобиколен от обезсърчения, и се нуждае от силни и бодри помощници, често се губи твърде много време в критики, мъмрене и обвинения. Но това не сменя товара. Онези, върху които натискът е най-силен, не се

нуждаят, нито заслужават порицание. Би било по-подходящо то да се отправи към онези, които по-рано е трябвало да отнемат част от бремето им.

464

Но дори и за това порицанието би могло да бъде неподходящо и със сигурност безполезно. Нашата първа мисъл би трябвало да бъде: “Как мога да помогна за снемането на товара?”. Времето е скъпоценно. Залагаме твърде много на карта, ако поемем риска на забавянето. {6Т 463.3}

Да обвиним управителите на санаториума в Скотсборг в светски амбиции и желание да прославят себе си, ще бъде несправедливо. Разширявайки делото, те са търсили Божиата прослава и е извършена работа, която е имала силно влияние за добро. Но са сбъркали, като са влагали свръх възможностите си и така са се обвързали с дългове. По този начин бъдещето на института и честта на делото са застрашени. Сега, вместо да усложняваме още повече ситуацията, няма ли смело да се заловим за работа по снемането на дълговете? {6Т 464.1}

Подбудена съм от Божия Дух да бия тревога. О, каква гледка би било за ангелите да видят институтите, основани, за да бъдат нагледен пример и средство за разпространение на принципите на реформата в християнския живот, да преминават от ръцете на онези, които могат да ги използват в Божието дело, в ръцете на света! Братя, време е да се заинтересуваме от тези институти в Европа, които сега страдат и се нуждаят от помощ. Както е постъпил Христос с нас, така сме длъжни и ние да постъпваме с нашите братя в трудности. {6Т 464.2}

Господните съкровища са на наше разположение и са ни поверени точно за такива спешни случаи. Нека нашият народ, който обича Бога и делото Му, дойде и помогне на Неговите бедстващи институти. Нашите американски братя би трябвало да се сплотят около избавлението. Нашите скандинавски братя в Америка би трябвало да бъдат специално подтикнати към решителни действия. А братята в Дания, Норвегия и Швеция би трябвало да разберат, че сега е време да извикат за помощ към Господа. Нека всички, които се уповават на Бога и вярват в Неговото Слово, да го изследват прилежно, за да разберат своите привилегии, отговорности и дълг по този въпрос.

465

Ако сега пропуснем да извършим своята работа като Божия помагача ръка за освобождаването на скандинавските издателство и санаториум, ще изгубим големи благословения. {6Т 464.3}

Кой ще застане сега на Господня страна? Кой ще бъде Негова помагача ръка и ще работи с цяло сърце? Кой ще насърчава потиснатите да се доверят на Господа? Кой ще покаже сега вяра, която не отпада, нито се колебае, но продължава напред до победа? Кой ще се бори сега да съгради онова, което Сатана се бори да разруши? Кой ще направи за своите братя в Европа това, което би желал да направят за него при подобни обстоятелства? Кой ще сътрудничи на ангелите служители? {6Т 465.1}

Господ призовава Своя народ да направи себеотрицателни дарения. Нека се откажем от нещо, с което сме възнамерявали да се сдобием за свое удобство или удоволствие. Нека учим децата си да се отричат от себе си и да стават Господни помагачи ръце за разпръскване на Неговите благословения. {6Т 465.2}

Умолявам моите скандинавски братя да направят, каквото могат. Ние ще обединим усилията си с вашето дело на любов и подпомагане! В ръцете на Господните настойници има достатъчно средства за

извършването на това дело, ако те се обединят в нежно съчувствие, за да възстановяват, изцеляват, да носят здраве и благополучие на Божиите инструменти. {6Т 465.3}

Сумите, които давате, може да изглеждат малки в сравнение с нуждите на делото, но не се обезсърчавайте. Имайте вяра в Бога! Дръжте се здраво за ръката на Безкрайната Сила и това, което отначало ви е изглеждало безнадеждно, ще го видите различно. Нахранването на петте хиляди е един нагледен урок за нас. Този, Който с пет хляба и две малки рибки нахрани пет хиляди мъже, освен жените и децата, може да извърши велики неща за Своя народ и днес. {6Т 465.4}

466

Прочетете равносметката за това как пророк Елисей е нахранил сто души: “В това време един човек от Ваалсалиса дойде, та донесе на Божия човек хляб от първите плодове – двадесет ечемичени хляба и пресни класове жито, небелени. И рече: “Дай на хората да ядат”. И слугата му рече: “Що? Да сложа ли това пред стотина човека?”. А той каза: “Дай на хората да ядат, защото така казва Господ: Ще се изхранят и ще остане излишък”. Тогава той сложи пред тях, та се нахраниха, и остана излишък – според Господното слово” (4Царе 4:42-44). {6Т 466.1}

Какво благоволение беше от страна на Христос да направи това чудо, за да задоволи глада! Той облекчи глада на сто пророчески синове и оттогава отново и отново – макар и не винаги по такъв видим начин – Той работи, за да задоволява човешките нужди. Ако имаме по-ясна духовна проникателност, за да можем по-лесно да разпознаваме Божиите дела на милост и състрадание към Неговия народ, щяхме да придобием богат опит. В чудното Божие дело имаме повече нужда да се учим, отколкото да вършим. Той подбужда хора, които не са на едно мнение с нас в познанието на истината, да бъдат в полза на Неговия народ. Господ има Свои хора на възможностите, както онзи човек, който донесъл храна за пророческите синове. {6Т 466.2}

Когато Господ ни дава работа за вършене, нека спрем да се питаме дали тази заповед е разумна и какви биха били вероятните резултати от нашите усилия, а да се покорим. В нашите ръце средствата може да изглеждат съвсем недостатъчни за нуждите, но в ръцете на Господа ще бъдат повече от достатъчни. Слугата “сложи пред тях, та се нахраниха, и остана излишък – според Господното слово”. {6Т 466.3}

Имаме нужда от по-голяма вяра. Би трябвало да усещаме по-ясно Божието отношение към онези, които Той е изкупил с кръвта на Своя единороден Син. Би трябвало да имаме вяра в по-нататъшния напредък на делото на Божието царство. {6Т 466.4}

467

Нека не губим време в окайване на намаляващите ни видими източници, а да използваме по най-добрия начин това, което имаме. Макар външният вид да е необещаващ, енергията и доверието в Бога ще открият източници. Нека съпровождаме приносите си с благодарение и молитва Господ да ги благослови и умножи, както направи с храната за петте хиляди души. Ако използваме по най-добрия начин онова, с което разполагаме, Божията сила ще ни направи способни да достигнем множествата, гладуващи за хляба на живота. {6Т 467.1}

В това дело на подпомагане за нашите братя в Дания и Норвегия, нека помагаме ревностно и благородно, оставяйки резултатите на Бога. Нека вярваме, че Той ще умножи нашите приноси, за да бъдат достатъчни да поставят Неговите институти в удобна позиция. {6Т 467.2}

-

Вратата е духовната ръка, която докосва безкрайността. {6Т 467.3}

-

Простите молитви, подсказани от Светия Дух, ще достигнат през откренатите порти до отворената врата, за която Христос е заявил: “Аз отворих и никой не може да затвори”. Тези молитви, размесени с тамяна на Христовото съвършенство, ще се възнесат като благоухание при Отец и отговорите ще дойдат. {6Т 467.4}

-

Христовите работници никога не бива да мислят, а още по-малко да говорят за провалите в своята работа. Господ Исус Христос може всичко. Неговият Дух е нашето вдъхновение! И когато се оставим в Неговите ръце, за да станем проводници на светлината, нашите средства за вършене на добро никога няма да се изчерпят. Можем да се приближаваме до Неговата пълнота и да получаваме от онази благодат, която не знае граници. {6Т 467.5}

Подпомагането на нашите училища

Пример за щедрост

Когато Господ прикани Израил да съдейства за построяването на скинията в пустинята, имаше сърдечен отклик. Хората “дойдоха – всеки човек, когото сърцето подбуждаше (...) и донесоха принос Господу за направата на шатъра за срещане”. Идваха както мъже, така и жени - и всички на драго сърце. Идваха със своите златни и сребърни дарове, отбрани платове и скъпоценно дърво. Водачите донасяха скъпоценни камъни, скъпи аромати и масло за светилниците. “Всяка жена, която имаше мъдро сърце, предеше с ръцете си и принасяше напреденото.” Те “принасяха всяка заран доброволни приноси”, докато на Мойсей не му докладваха: “Людете донасят много повече, отколкото е нужно да служи за работата, която Господ заповяда да се извърши” (Изход 35:21-25; 36:3,5). Тази служба от щедро сърце и добра воля зарадва Бога и когато скинията бе завършена, Той отбеляза Своето одобрение над приносите. “Облакът покри шатъра за срещане и Господнята слава изпълни скинията” (Изход 40:34). {6Т 468.1}

Подобен на този пример за доброволно служене, беше работата, извършена за нашите училища при издаването и продажбата на “Притчи Христови”. Ние се радваме, че такъв голям брой от нашите хора се отдадоха на това дело и техните усилия се оказаха така успешни. Радваме се, че нашите конференции и служителите в дружеството за брошури посветиха влиянието и енергията си на това велико начинание;

и че проповедници, библейски работници, колпортьори и църковни членове се заеха така сърдечно със специалните усилия за бързото ѝ разпространение в нашите училища.

469

Щедрият и сърдечен начин, по който нашите издателства и братя и сестри като цяло се заеха с това начинание, много зарадва Господа. Това е в съгласие с Неговия план. {6Т 468.2}

Господният план

По небесно провидение има периоди, когато трябва да се изправим в отговор на Божия призив да използваме средствата, времето, интелекта и цялото си същество – тяло, душа и дух – за изпълнение на Неговите изисквания. Настоящото време е точно такава. Интересите на Божието дело са заложи на карта. Господните институти западат. Поради ужасното бреме на дълговете, с които се борят нашите училища, делото е спъвано от всяка страна. В голямата ни нужда Бог прокарава път през трудностите и ни кани да Му сътрудним в осъществяването на Неговото намерение. Това беше Негов план – книгата “Притчи Христови” да бъде дарена за облекчаване на училищата ни. Бог призовава народа Си да извърши своята част в представянето на тази книга пред света. Така Той Го изпитва, а същии институтите Си, да види дали ще работят заедно и дали ще бъдат единни в себеотрицанието и саможертвата. {6Т 469.1}

Всички да сътрудничат

В продажбата на “Притчи Христови” бе поставено едно добро начало. Това, от което има нужда сега, са сериозни, обединени усилия за завършване на делото, започнато така добре. В Писанието четем: “В усърдието бивайте нелениви, пламенни по дух, като служите на Господа” (Римляни 12:11). Във всеки клон от Божието дело е нужно прилежание. Но нищо в днешното време не го заслужава повече от това начинание. За изпълнението на Божия план трябва да се извърши решителна работа.

470

Нека при продажбата на “Притчи Христови” всяко движение да говори за Учителя. Нека всеки, който има възможност, да се присъедини към работниците. {6Т 469.2}

Успехът на вече положените усилия показва, че е далеч по-добре да се покорим на Божиите изисквания днес, отколкото да чакаме онова, което наричаме “по-добри времена”. Трябва да станем хора на Божиите възможности, защото всички, които са се записали за служба под Христовото знаме, носят огромни отговорности, но разполагат и с огромни възможности. {6Т 470.1}

Бог ни призовава към активност, за да може нашите образователни институти да се освободят от дълговете. Нека Божият план бъде проведен по Неговия начин. {6Т 470.2}

Настоящото е възможност, която не можем да си позволим да изгубим. Призоваваме всички наши хора точно сега да помогнат, като дадат всичко от себе си, до краен предел. Призоваваме ги да извършат дело, което ще зарадва Бога, като си купят книгата. Молим всяко налично средство да се използва за подпомагане на това разпространение. Призоваваме председателите на нашите конференции да обмислят как да проведат това начинание. Призоваваме нашите проповедници – когато

посещават църквите – да насърчават мъже и жени да излизат като колпортьори и да тръгват решително напред по пътя на себеотрицанието, давайки част от спечеленото в помощ на училищата ни . {6Т 470.3}

Има нужда от цялостно раздвижване и то трябва да започне с лично раздвижване. Нека във всяка църква и във всяко семейство всеки да положи определени усилия да се отрече от себе си и да подпомогне делото. И децата трябва да вземат участие. Нека всички да си сътрудничат. Нека дадем най-доброто от себе си и да върнем на Бога нашите приноси, да извършим специалната Му воля и така да създадем случаи да свидетелстваме за Него и за Неговата истина в този свят на тъмнина. Светилникът е в нашите ръце. Нека светлината му ярко да осветява всичко наоколо. {6Т 470.4}

471

Млади хора – вие, които смятате да станете проповедници, – заемете се с тази работа! Книгата, поставена в ръцете ви от Господа, ще бъде вашият учител. Използвайки тази възможност, вие със сигурност ще напредвате в познание за Бога и за най-добрите методи, чрез които хората могат да бъдат достигнати. {6Т 471.1}

Господ призовава млади мъже и жени, които да служат в Неговото дело. Младежите са схватливи, свежи, ревностни, надеждни. Когато веднъж опитат благословието на саможертвата, няма да бъдат удовлетворени, ако непрестанно не се учат от Великия Учител. Господ ще отваря пътеки пред онези, които откликват на Неговия призив. {6Т 471.2}

Внесете в работата си сериозно желание да се учите как да носите отговорности. Със силни ръце и смели сърца влезте в онази битка, в която ще влезе всеки – битка, все по-свирепа и по-свирепа, колкото се приближава краят на борбата. {6Т 471.3}

Подготовка за работата

Онези, които се заемат с това дело, най-напред трябва да се отдадат безрезервно на Бога. Би трябвало да отидат там, където ще могат да се учат от Христос и да следват Неговия пример. Той ги кани: “Елате при Мен всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си и научете се от Мен, защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо и Моето бремe е леко” (Матей 11:28-30). На ангелите се възлага да вървят заедно с онези, които се заемат с тази работа в истинско смирение. {6Т 471.4}

Трябва да се молим непрестанно и да живеем съгласносвоите молитви. Вярата израства извънредно много чрез упражняване. Нека онези, които разпространяват “Притчи Христови”, да научат уроците, които предава книгата, с която работят. Учете се от Христос! Имайте вяра в Неговата сила да ви помага и спасява!

472

Вярата е самата животворна кръв на душата. Нейното присъствие дава топлина, здраве, постоянство и твърда преценка. Нейната жизненост и сила разпръскват мощно, макар и неосъзнато влияние. Христовият живот в душата е като извор на вода, извираща за вечен живот. Води до непрестанно подхранване на небесните добродетели и до сърдечно послушание към Господа във всичко. {6Т 471.5}

На всички работници – млади и стари, – които разпространяват наши книги, и особено на онези, които продават книгата, в момента оказваща помощ на делото: “Нека животът ви бъде нагледен пример за уроците, дадени от Христос в Неговата проповед на планината. Това ще направи много по-дълбоко впечатление и ще има много по-дългосрочно влияние върху умовете на хората от проповедите, изнасяни от амвона. Може и да не говорите сладкодумно на онези, които желаят помощ, но ако говорите скромно, скривайки себе си в Христос, вашите думи ще бъдат продиктувани от Светия Дух и Христос, на Когото сътрудничите, ще влияе върху сърцата.” {6Т 472.1}

Упражнявайте онази вяра, която действа чрез любов и освещава душата. Нека никой на опозорява Господа чрез неверие. Леността и униинето не постигат нищо. Бог понякога допуска залитането в светски дела, за да се раздвижат застоялите умове към по-усърдна активност и Той да почете вярата, като я надари с богати благословения. Това е средство за напредъка на делото Му. Нека да гледаме към Исус не само като към наш Пример, но и като Начинател и Усъвършител на вярата ни! Нека вървим напред с пълна увереност, че Той ще ни снабди със сили да изпълним всеки свой дълг. {6Т 472.2}

Ще се изискват много болезнени усилия от онези, които са се нагърбили с бремето на това дело. Те ще трябва да дават правилно наставление, за да може работниците никога да не изгубват от поглед важността му и всички да подхранват духа на себеотрицание и саможертва, изявен в живота на нашия Изкупител. Христос правеше жертви на всяка крачка – жертви, каквито не би могъл никога да направи който и да е Негов последовател.

473

Покрай цялото себеотрицание, изисквано от нас в това дело, покрай неприятните неща, които се случват, не бива да забравяме, че сме пропити от Христос, съучастници в Неговия Дух на милост, въздържание и саможертва. Този Дух ще отваря пред нас пътища и ще ни носи успех, защото Христос ще е нашата препоръка пред хората. {6Т 472.3}

Делото във всички страни

Делото по облекчаване на нашите училища трябва да се поеме хората ни във всички страни. Нека то бъде започнато и от църквите ни в Австралия. Нашето училище там се нуждае от помощ и ако народът се заеме с делото единно, ще може да извърши много за снемане на бремето от дългове; ще може да насърчи всички, които се трудят да го съграждат и ще се постигне разширяване на неговото благословено влияние до далечни езически земи и до островите в океана. {6Т 473.1}

Уверени сме, че нашето издателство в Австралия ще даде добри срокове за публикуването на “Притчи Христови”. Господ изобилно е благословил този институт и той би трябвало да Му представи благодарствен принос, като направи охотно дарение за освобождаването на училището от дългове. Сигурни сме, че това ще бъде полезно за делото и ще изиграе своята благородна роля. А това сътрудничество с Бога ще даде на австралийското издателство доказателство, че е така щедро благословено, както и институциите ни в Америка. {6Т 473.2}

Започнете това дело, братя мои от Австралия! “Вярата е даване твърда увереност в ония неща, за които се надяваме, убеждение за неща, които не се виждат” (Евреи 11:1). Нямаме ли доказателства за това в миналото? Когато сме тръгвали напред, доверявайки се на Божието обещание, невидими неща

(освен за очите на вярата) са ставали видими. Когато сме ходили и сме работили с вяра, Бог е изпълнявал всяко слово, което е изговорил. Доказателството, което имаме за верността на Неговите обещания, може да пресече всяка мисъл на неверие.

474

Съмнението е грях и ние не вярваме, че нашите братя в Австралия ще се провинят в такъв. {6Т 473.3}

Господ е извършил за вас повече от вашите представи за това. Повдигнете очите си и погледнете полетата, вече бели за жетва! Хвалете Бога за това, че Неговото Слово се е потвърдило далеч отвъд вашето въображение. {6Т 474.1}

Призовавам нашите хора да се заемат усърдно и безкористно с делото по освобождаване на училището от дългове. Нека издателството извърши своята част, като издаде книгата. Нека целият ни народ в цяла Австралия се заеме с продажбата на “Притчи Христови”. Бог ще ги благослови в това дело. {6Т 474.2}

Работниците в Англия би трябвало да положат всяко възможно усилие за продажбата на тази книга, за да може да се основе училище и в тази страна. Братя мои в Англия, в Германия и във всички останали европейски страни, където светлината на истината грее, заемете се с това дело. Нека тази книга бъде преведена на различни езици и разпространена в много европейски страни. Нека колпортьорите ни във всички части на Европа бъдат насърчавани да я продават. Продажбата ѝ ще направи много повече от това просто да освободи институтите ни от дългове. Ще отвори пътя за нашите по-големи книги да намерят готов пазар. По този начин истината ще достигне мнозина, които иначе не биха могли да я получат. {6Т 474.3}

Апелирам специално към братята ни в Скандинавия. Няма ли да се заемете с работата, която Бог ви възлага? Няма ли да работите до предела на възможностите си, за да облекчите затруднените институти във вашето поле? Не гледайте на тях с отчаяние, казвайки: “Не можем да направим нищо” Откажете се от обезкуражаващите думи. Дръжте се здраво за ръката на Безпределната Сила. Помнете, че вашите братя в други страни се обединяват, за да ви окажат помощ. Не отпадайте, нито се обезсърчавайте. Господ ще подкрепи Своите работници в Скандинавия, ако те вършат своята част с вяра, молитва и надежда, правейки всичко, което могат, за напредъка на Неговото дело и за ускоряване на Неговото завръщане.

475

{6Т 474.4}

Нека нашите хора в Англия положат най-сериозни усилия да вдъхновят братята си в Скандинавия с вяра и кураж. Братя, трябва да викаме за помощ от Господа - извънредно много. {6Т 475.1}

Помнете, че колкото повече се приближаваме към времето на Христовото завръщане, толкова по-усърдно и по-здраво трябва да работим, защото срещу нас се изправя цялото Сатанинско войнство. Не са ни нужни трескави вълнения, а от смелостта, родена от искрената вяра. {6Т 475.2}

Резултати от делото

Чрез делото за облекчаване на нашите училища ще се постигне четирикратно благословение – благословение за училищата, за света, за църквата и за работниците. {6Т 475.3}

Докато се събират пари за облекчаването на училищата, в ръцете на огромен брой хора се влага най-доброто четиво; ако това усилие не бе положено, те никога не биха видели “Притчи Христови”. В пустии места живеят души, които ще бъдат достигнати чрез тези усилия. За много, много от тях уроците, извлечени от притчите на нашия Спасител ще бъдат като листа от дървото на живота. {6Т 475.4}

Това е Господен план – “Притчи Христови” със своите скъпоценни наставления да обедини вярващите. Самопожертвувателните усилия, положени от нашите църковни членове ще се превърнат в средство, което да ги обедини, за да бъдат осветени тялото, душата и духът им като съдове за почтена употреба, подготвени да получат Светия Дух. Онези, които се стараят да вършат Божията воля, влагайки всеки талант за най-добрия напредък, ще станат мъдри в работата за Неговото царство. Ще научат уроци от най-висока стойност и ще чувстват най-висше удовлетворение на разума.

476

Ще им бъдат дадени мир, благодат и сила на ума. {6Т 475.5}

Докато разнасят тази книга до хората, които се нуждаят от съдържащите се в нея наставления, работниците ще спечелят скъпоценен опит. Тази работа е и средство за обучение. Които дадат най-доброто от себе си като Господня помагача ръка за разпространението на “Притчи Христови”, ще придобият опит, който ще ги направи годни за Божии работници. Чрез обучението, придобито в тази работа, много, много от тях ще се научат как да разпространяват нашите по-големи книги, от които хората така истински се нуждаят. {6Т 476.1}

Всички, които се включат в това дело вярно, бодро и с надежда, ще намерят огромно благословение. Господ не принуждава никого да се заеме с Неговото дело, но на тези, които решително застават на Негова страна, Той ще даде благоразположен ум. Ще благослови всички, изявяващи духа, който Той е вложил в тях. На такива работници ще даде подкрепа и успех. С навлизането от едно мисионско поле в друго ще изникват нови методи и нови планове поради новите обстоятелства. Нови мисли ще водят новите работници, които се отдават на делото. Докато търсят Господа за помощ, Той ще общува с тях. Ще получават планове, съставени от самия Него. Души ще се обръщат и пари ще пристигат. Работниците ще откриват запустели места в Господнето лозе, лежащи съвсем близо до разработените вече полета. Всяко поле ще открива нови места за завладяване. Всичко извършено ще изважда наяве факта колко много още остава да се извърши. {6Т 476.2}

Докато работим във връзка с Великия Учител, умствените ни способности ще се развиват. Съзнанието ни ще бъде под Божествено ръководство. Христос ще поеме цялото ни същество под Свой контрол. {6Т 476.3}

Никой не може да бъде наистина едно с Христос, да прилага Неговите уроци, да е приел Неговия хомот на въздържание, без да осъзнава това, което никога не би могъл да изрази с думи.

477

Ще му идват нови и богати мисли. Умът му ще получава просветление, волята му – решителност, съвестта – чувствителност и въображението – чистота. Сърцето ще става по-меко, мислите – по-духовни, а службата – по-Хриstopодобна. В живота му ще се наблюдава нещо, което думите не мога да изразят – истина, вярност, любящо посвещение на сърцето, ума и душата, както и сила да работи за Учителя. {6Т 476.4}

След като сме направили всичко, което можем, с осветени сили и е молитва за нашите училища, ще видим Божиата слава. Когато изпитът е напълно издържан, ще има и благословени резултати. {6Т 477.1}

Ако то е извършено доброволно и свободно, Бог ще даде успех на движението за помощ на училищата ни. Ще ни направи способни да оттеглим укора, паднал върху нашите образователни институти. Ако всички се заемат с делото в дух на саможертва заради Христос и за истината, не след дълго в нашите предели ще се пее тържествената песен на свободата. {6Т 477.2}

“Да не ви дотяга да вършите добро!”

Радвам се, че имаше толкова съгласувани усилия за осъществяването на Божието намерение и за изпълнението на Неговия план. Това усилие за разпространение на “Притчи Христови” показва какво може да бъде извършено в областта на колпортажа. На проповедниците, учениците, бащите, майките, младите момчета и момичета, които се включиха в това дело, бих казала: “Нека интересът ви не спада! Нека това добро дело напредва твърдо, неуморимо и възвишено, докато не бъдат снети всички дългове от всички наши училища и се създаде фонд за основаване на училища във важни полета, където има голяма нужда от образователна работа”. {6Т 477.3}

Когато проповедниците и библейските работници са призовавани на друга работа, нека членовете на църквите им кажат: “Вървете напред с възложената ви работа, а ние ще продължим да се трудим за разпространението на “Притчи Христови” и за свободата на нашите училища”.

478

Нека никой не смята, че тази работа би трябвало да спре след специалната кампания през 1900 и 1901 г. Мисионската работа никога не свършва и тази книга трябва да се продава в помощ на нашите училища през идните години. {6Т 477.4}

Нека имаме вяра в Бога. Нека в Неговото име продължаваме делото Му, без да трепнем. Той ще превърне работата, която ни е призовал да вършим, в голямо благословение за нас. И когато Неговият план за освобождаване на училищата ни се осъществи, когато посочената работа бъде изцяло завършена, Той ще ни покаже какво да правим след това. {6Т 478.1}

Докато има вест на милост към света, ще има и призив за усилия в полза на други институти и начинания, подобни на това за освобождаването на училищата ни. И докато благодатното време продължава, ще има възможности за колпортьора да работи. Когато религиозните деноминации се обединят с папството, за да потискат Божи народ, местата, където има религиозна свобода, ще бъдат отворени за евангелизаторски колпортаж. Ако на някое място преследването стане много тежко, нека работниците постъпят според Христовите указания: “Когато ви гонят от този град, бягайте в другия”. Ако преследването дойде и там, идете на друго място. Бог ще води Своя народ, превръщайки го в благословение за много места. Ако няма преследване, те не биха се разпръснали така нашироко, за да прогласят истината. Христос заявява: “Няма да изходите израилевите градове, докато дойде Човешкият Син” (Матей 10:23). Докато в небето не се изрекат думите “Свърши се”, винаги ще има очакващи мисионски полета и сърца, които да приемат вестта. {6Т 478.2}

Затова “да не ни дотяга да вършим добро, защото ако не се уморяваме, своевременно ще пожънем” (Галатяни 6:9). {6Т 478.3}

479

Права по изкупление

Давайки десетъци и приноси на Бога, ние признаваме Неговите права върху нас по сътворение, а също и по изкупление. Тъй като всичките ни сили произтичат от Христос, тези приноси трябва да текат от нас към Бога. Това е било така и дълго преди нас по силата на изкуплението – най-великото право, което включва всеки човек. Мисълта за жертвата, направена за нас, трябва винаги да бъде жива в ума ни и непрекъснато да оказва влияние върху нашите мисли и планове. Христос наистина трябва да е Разпнатият за нас. {6Т 479.1}

“Или не знаете, че вие не сте свои си, защото сте били с цена купени” (1Коринтяни 6:19,20), Каква цена е платена за нас! Гледайте на кръста и на Жертвата, издигната върху него. Гледайте тези ръце, приковани жестоко с гвоздеи. Гледайте Неговите нозе, приковани с шипове към дървото. Христос понесе нашите грехове в собственото Си тяло. Това страдание, тази агония са цената на вашето изкупление. Беше издадена заповедта: “Освободете ги от падение и вечна гибел. Аз платих откупа”. {6Т 479.2}

Не знаете ли, че Той ни обича и е дал Себе Си за нас, за да можем ние на свой ред да Му се предадем? Не трябва ли всички, които приемат Христос чрез вяра, да проявяват към Него същата любов, каквато Той има към онези, за които е умрял? {6Т 479.3}

Христос е представен като Един, Който търси Своята изгубена овца. Неговата любов е тази, която ни обкръжава и връща обратно в кошарата. Неговата любов ни дава привилегията да седим с Него в небесни места. Когато благословената светлина на Слънцето на правдата огрее сърцата ни и ние си отдохнем в мир и радост в Господа, нека тогава Го хвалим; нека хвалим Този, Който е здраве за душата ни и наш Бог!

480

Нека Го хвалим не само с думи, но и като Му се посветим с всичко, което сме и което имаме! {6Т 479.4}

“Колко дължа на Господа?” Не можеш да го пресметнеш! След като всичкото, което имаш, е Негово, ще задържиш ли за себе си онова, което Той изисква? След като го изисква, ще го грабнеш ли егоистично? Ще го използваш ли за някаква друга цел, освен за спасението на души? Именно по този начин са били изгубени хиляди души. Как бихме могли по-добре да покажем, че оценяваме Божиата жертва – големия Дар за нашия свят – освен като Му отдадем дарения и приноси с хваление и благодарност на устните поради голямата любов, с която ни е възлюбил и привлякъл при Себе Си? {6Т 480.1}

Погледнете към небето в смирена молитва и представете себе си на Бога като Негови слуги заедно с всичко, което имате като Негово притежание, с думите: “Господи, от Тоего ти даваме доброволно”. Като стоите пред гледката на Голготския кръст и Сина на безкрайния Бог, разпнат за вас, осъзнавайки тази неподобна любов, тази чудна изява на благодатта, задайте сериозния въпрос: “Господи, какво

искаш да направя?”. Той ви е казал: “Идете по целия свят и проповядвайте Благовестието на всяка твар” (Марк 16:15). {6Т 480.2}

Когато в Божието царство видите души, спасени чрез вашите дарения и чрез вашето служене, няма ли да ликувате, че сте имали привилегията да вършите тази работа? {6Т 480.3}

За Христовите апостоли е записано: “Те излязоха и проповядваха навсякъде, като им съдействаше Господ и потвърждаваше Словото със знаменията, които го придружаваха” (Марк 16:20). Небесният Мсемир все още очаква канали, по които да потече вестта на милост към целия свят. Същата сила, която притежаваха апостолите, сега ще е за онези, които ще служат на Бога. {6Т 480.4}

481

Неприятелят ще използва всякакви хитрости според силата си, за да не позволи на светлината да огрее нови места. Той не иска истината да напредва като “светилник, който свети”. Ще се съгласят ли нашите братя с неговите планове да попречи на делото ни? {6Т 481.1}

Времето бързо отминава във вечността. Ще задържа ли някой сега от Бога онова, за което е пределно ясно, че принадлежи на Него? Ще Му откаже ли това, което – макар и дадено незаслужено – не може да бъде отказано без заплаха от разруха? Господ е дал на всеки човек неговата работа и светите ангели очакват да я вършим. Докато вие бдите, докато се молите и работите, те стоят готови да ви сътрудничат. Когато разумът е под влиянието на Светия Дух, тогава всичките ни желания ще са в хармония с Божията воля. Тогава хората ще връщат на Бога Неговата част, казвайки: “Всичко идва от Теб и от Твоето връщаме на Теб”. Дано Бог прости на Своя народ, че не е правил това! {6Т 481.2}

Братя и сестри, опитах се да представя пред вас нещата такива, каквито са, но опитите ми са все още далеч от действителността. Ще отхвърлите ли молбата ми? Не съм аз тази, която апелира към вас, а Господ Исус Христос. Аз само се покорявам на Божията воля и изисквания. Ще използвате ли възможността да покажете почитта си към Божието дело и уважението си към служителите, които Той е изпратил да вършат волята му, водейки души към небето? {6Т 481.3}

“А това казвам – че който сее оскъдно, оскъдно ще и да пожъне, а който сее щедро, щедро ще и да пожъне. Всеки да дава, според както е решил в сърцето си, без да се скъпи и не от принуждение, защото Бог обича онзи, който дава на драго сърце. А Бог е силен да преумножи на вас всяко благо, така щото, като имате всякога и във всичко това, което е достатъчно във всяко отношение, да изобилвате във всяко добро дело. Както е писано: ‘Разпръсна щедро, даде на сиромасите, правдата Му трае довека’.

482

А Този, Който дава семе на сеяча и хляб за храна, ще даде и ще умножи вашето семе за сеене и ще прави да изобилстват плодовете на вашата правда, та да бъдете във всяко отношение богати във всякаква щедрост, която чрез вашето служение произвежда благодарение на Бога. Защото извършването на това служение не само запълва нуждите на светиите, но и чрез многото благодарения се излива пред Бога. Понеже те славят Бога поради доказателството, което това служение дава за вашата послушност на Христовото благовестие, което изповядвате; и за щедростта на вашето общение към тях и към всички. А и те с молитви за вас копнеят за вас поради дадената вам изобилна Божия благодат. Благодарение Богу за Неговия неизказан дар!” (2Коринтяни 9:6-15). {6Т 481.4}

Превод от английски: Мира Василева